

BIBLIOTHECA INDICA :

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY

THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, Nos. 967, 972, 976, 979, 980, 987 and 1015.

PRĀKRITA-PAIṄGALAM

WITH THE COMMENTARIES OF

VISWANATHA-PAÑCHANANA, VANSĪDHARA,

KRISHNA AND YADAVENDRA

EDITED, AND SUPPLEMENTED

With a complete Index and Glossary of all Prākṛita words in the text

BY

CHANDRA MOHANA GHOSHA, M.B., B.A.,

Author of Chhandahśāstraṅgraha, a Compendium of Sanskrit Prosody.

CALCUTTA :

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,

1902.

प्राकृतपैङ्गलं

विभिन्नदेशीयग्रन्थसङ्ग्रहाष्टसमन्वितं

विश्वनाथपञ्चाननकृत-पिङ्गलटीका—वंशौधरकृत-

पिङ्गलप्रकाश—कृष्णीयविवरणाख्यटीका—

यादवेन्द्रकृत-पिङ्गलतत्त्वप्रकाशिका—

संज्ञाभिः विवृतिभिः समलङ्कृतं

एसियाटिक-सोसायिटी-नामिकायाः सभायाः

अनुमत्या

कन्दःसारसंग्रहकृता

“एम्. वि. वि. ए.” इत्युपाधिद्वयधारिणा

श्रीचन्द्रमोहन-घोषेण

परिशोधितं

प्राकृतशब्दानां संस्कृतानुवादसहितानाम् अकारादिवर्णक्रमा-

नुयायिन्या अनुक्रमणिकया परिवर्द्धितं च

कलिकाता-राजधान्यां

वाप्टिष्ट-मिशन-यन्त्रे मुद्रितं

एसियाटिक-सोसायिटी-नामिकया

सभाया प्रकाशितं च

१९०२ खृष्टाब्दे ।

PREFACE.

The name of Piṅgala has come down to us from hoary antiquity, enveloped in mythic darkness and legendary confusion. He is described as a sage (सुनिः), a preceptor (आचार्यः), and again as a serpent (नागः). A story is told of Garuḍa, the great King of birds and enemy of serpents, having once on a time come down upon, and threatened to devour him. But he, by his superior wit and genius, readily outwitted the bird; and escaped into the sea. Garuḍa, thus disappointed of his prey, retired from the scene, and acknowledged the serpent as his master (महः). *Vide* Commentary (C), page 2.

Two works, that bear the name of Piṅgala, are now extant. One Chhandah-sūtram (चण्डःसूत्रम्) is in Sanskrit, and has been published by the Society in Samvat (संवत्) 1930; the other is in Prākṛita, and is familiar to most of the Sanskrit scholars of the present day more from its extracts, quoted in other works, than a direct acquaintance with the original.

In preparing this edition of the Prākṛita-Paiṅgalam, the following MSS. have been carefully collated:—

(A) No. 810 in the Library of the Sanskrit College, Calcutta. A very old manuscript, written in a bold and clear Devanāgarī character, complete, but without a commentary.

(B) Transcribed in 1690 Saka, in the Bengali character, by an ancestor of Paṇḍit Bhagavatī Charaṇa Smṛititīrtha, and preserved in his Family Library, at Bogri Krishṇanagar, near Garbetā, in the District of Midnapur. It is complete, but has no commentary. *Vide* p. 596.

(C) No. 522 in the Library of the Asiatic Society of Bengal, in Bengali character, complete, and illucidated by a commentary of Viśwanātha Pañcānana, son of Vidyānivāsa.

(D) No. 1370, Government MSS., in the same. A recent transcription in clear Devanāgarī, complete in *Mātra vṛttam* (Part I), but altogether wanting in *Varnavṛttam* (Part II).

(E) No. 160 in the Sanskrit Library of the Queen's College, Benares. A little mutilated here and there, but otherwise a very valuable MS., written in bold and clear Devanāgarī. It has a very lucid commentary, named Piṅgala-Prakāśa, which was completed in the month of *Aśvādha*, 1699 (Saka or Samvat not mentioned), by Vansīdhara, son of Krishnadeva. *Vide* pp. 596-97.

(F) No. 65 in the same, complete, but rather difficult to read, transcribed in Devanāgarī by Viśwanātha, in Samvat 1742, month of *Jyāishtha*. *Vide* p. 597.

(G) No. 66 in the same. It is a commentary by Krishṇa, and labelled as "Vansīdhari" on the cover of the MS., complete, written in Devanāgarī apparently by the same scribe as (F).

(H) A small fragment of a commentary by Yādavendra, named Piṅgalatattwa-Prakāśikā, written in Devanāgarī, and preserved in the same Library.

None of these manuscripts has escaped unscathed from the hands of the transcribers; hence the text and commentary, even of the same manuscript, do not always tally.

The readings, found in the larger number of the manuscripts, have, as a rule, been adopted for the text, and all the others placed in footnotes, so that a critical scholar may choose for himself any one of them he likes. Letters enclosed in rectangular brackets [] are suggestions of the Editor, meant to be read along with the rest, or in lieu of a portion of it, as it may fall in with the context.

In ancient India, metrical literature Chhandah (चन्द्र) was developed almost into an exact science, reckoned as one of the six limbs of the Vedas (वङ्ग), and placed in close proximity to Astronomy :

श्रद्धा कस्यो व्याकरणं निवृत्तं ह्यदो ओतिव्रमिति.

The method of its exposition may bear a comparison even with that of modern science in the West. First of all, certain inductions were arrived at, and these formed the preliminary definitions. The axioms were few, and, though not formally enumerated, were made use of, as self-evident truths, wherever wanted in the chain of argument. The superstructure was raised upon these definitions and axioms in the way of deduction. It is to be remembered that metrical literature preceded the rules of versification, and that these were simply generalisations from the intuitive utterance of early poets. The student of Comparative Philology may find much, in many other languages, to compare with.

The progressive development of the metrical system, from the Vedic to modern times, has been traced in the Introduction to Ghosha's Compendium of Sanskrit Prosody, and may well be left out

here. Poetic license has been somewhat extended in later times. For an example, compare the aphorisms of Piṅgala, p. 3, Ghosha's Compendium, with *śloka*s 4 and 5 in pp. 6 and 7 of the present work. *Mātrā-Chhandah* has been a great deal more amplified in the Prākṛita, and arithmetical devices and diagrams, such as *Mātrā* and *Varna Meruh* and *Patākā*, &c., have been superadded, since the time of the Sanskrit aphorisms of Piṅgala.

The reader has been left completely in the dark, as to the age and authorship of the Prākṛita-Piṅgalam. The name of Piṅgala has been adopted, as that of the founder of a school, or as the first writer in metrical science, and nothing more. There is a very great interval of time between the appearance of the aphorisms of Piṅgala (*Chhandah-sūtram*), and of the present work. The latter could not have appeared before the fourteenth century of the Christian era, at least in the form we now see it; whereas the former is generally believed to have had its birth at the same time with Pāṇini's grammar, or its commentary by Patañjali. The following facts may throw some light upon this question of its age:—

(i) The name of Hāmir, the great Rājput sovereign of Mewār, is mentioned in several *śloka*s of the book. Vide *śloka* 71, p. 127; *śloka* 92, p. 157; *śloka* 106, p. 180; *śloka* 147, p. 249; *śloka* 151, p. 255; *śloka* 190, p. 304; *śloka* 204, p. 327; and *śloka* 183, p. 520. His reign commenced in A.D. 1302, and extended over 64 years.*

(ii) The following words, often met with in the description of battles between Hindus and Mahamedans, also indicate the time to be subsequent to the advent of the latter in India: Sultan in *śloka* 106, p. 180; Khorāsān and Ulla in *śloka* 147, p. 249, and *śloka* 151, p. 255; Sāhi and Tulk (Turk), and Hingha (Hindu) in *śloka* 157, p. 262.

(iii) The modern name Delhi had already superseded the ancient Paurāṇic names, but the Marhāttā power had not yet grown so powerful as it subsequently did. Vide *śloka* 185, p. 296.

(iv) Some of the commentaries were written towards the end of the sixteenth, or the beginning of the seventeenth century; and hence the text must have been written some time before that period.

The work seems to be not the composition of a single person, but a compilation from several authors. Some portions may have been subsequently added to the original skeleton. Names of some of the authors are mentioned here and there, as Hariṅbrahma and Hariharabrahma in *śloka* 108, p. 184, and *śloka* 115, p. 197, respectively; and Vijjāhara (विज्जाहरा) in *śloka* 145, p. 244. Several *śloka*s have been taken from the well-known drama, Karpūramāñjarī, vide *śloka* 151, p. 474, *śloka* 187, p. 528, *śloka* 189, p. 581, and *śloka* 201, p. 558.

* Vide Tod's Rājasthān.

In some instances, the compiler has consciously adopted two different definitions of the same metre, and placed them one after the other; as *Saddūla-saṭṭa* (सदुलसट्ट) in *śloka* 186, p. 525; and *Saddūla-bikkidāṃ* (सदुलबिक्किदाम्) in *śloka* 188, p. 529. In others, different descriptions with different names of one and the same metre have been unconsciously adopted, as if of different metres, and placed, not consecutively one after the other, but in different places; as *Bandhu* (बन्धु) in *śloka* 100, p. 411, and *Dodhaka* (दोधक) in *śloka* 104, p. 415. On the other hand, several different metres bear one and the same name:—as

कमल	of 3 syllables, and of 8 syllables (pp. 352 and 385).
मालती	“ 6 “ “ “ 11 “ (pp. 370 and 425).
इमणक	“ 6 “ “ “ 11 “ (pp. 371 and 420).
चारुमिका	“ 9 “ “ “ 15 “ (pp. 388 and 481).
हृदरी	“ 12 “ “ “ 23 “ (pp. 459 and 567).
दुम्बिका	“ 24 and a <i>Mātrā Chhandah</i> of the same designation (pp. 571 and 315).
निभञ्जी	“ 34 “ “ “ “ (pp. 583 and 311).

Had the author been a single individual, he would not have likely given an identical name to different metres, or two different names to the same metre.

There are germs of two metrical laws in this work, not formally enunciated and defined, but casually brought forward to explain the structure of particular metres. These two laws have been a little more elaborated, and christened as (I) Combination (अन्योन्ययोगः), and (II) Equivalent Substitution (समसावकाशः), by the present Editor in his *Chhandah-sāra-saṅgrahah* (p. 114 *et sequentia*, and Introduction pp. xv-xvi, paras. 36-38). The first of these laws may be guessed at from *ślokas* 146 and 204 in pp. 468 and 564 line 1; the second from *ślokas* 76, 80, 81, 88, 112, 121 and 187 to 192, in pp. 135 line 2, 140 line 5, 141 line 2, 150 line 2, 192 line 1, 210 line 3 and 533 to 534, respectively.

Lastly, I avail myself of this opportunity to express my gratitude to the Principals of the Sanskrit Colleges of Calcutta and Benares, the Secretary to the Asiatic Society of Bengal, and Paṇḍit Bhagavatī Charaṇa Smṛitīrtha for manuscripts lent to me, and to Paṇḍit Hariśchandra Kaviratna, late Professor of Sanskrit, Presidency College, Calcutta, for his hearty co-operation and literary help, during the progress of the book through the Press.

38-1, SOKEA'S STREET, CALCUTTA. }
The 15th of July, 1902. }

THE EDITOR.

CONTENTS.

प्रथमः परिच्छेदः ।

मात्रावृत्तम् ।

विषयः	श्लोकसंख्यायां	पृष्ठे
मङ्गलाचरणम् ...	१	१
गुरुलघुसंज्ञा ...	२-६	४-१३
कुन्दोभङ्गदोषः ...	१०-११	१४-१५
मात्रागणभेदाः ...	१२-१३	१६-१७
प्रस्तारः ...	१४	१८-२२
षट्कलनामानि ...	१५	२३
पञ्चकलनामानि ...	१६	२४
चतुष्कलनामानि ...	१७	२५
त्रिकले आदिलघोर्नामानि ...	१८	२६
„ आदिगुरोर्नामानि ...	१९	२७
„ त्रिलघोर्नामानि ...	२०	२८
द्विकलनामानि ...	२१-२२	२९-३०
चतुष्कले द्विगुरोर्नामानि ...	२३	३०
„ अन्तगुरोर्नामानि ...	२४	३१
„ मध्यगुरोर्नामानि ...	२५	३२
„ आदिगुरोर्नामानि ...	२६	३३
„ सर्वलघुक्तस्य नामानि ...	२७	३३

विषयः	श्लोकसंख्या	पृष्ठे
पंचकले आदिलघोर्नामानि ...	२८	३३
„ मध्यलघोर्नामानि ...	२९	३५
पंचकलचतुष्कलयोः सामान्यनामानि	३०	३६
गुह्यलघुनामानि ...	३१-३२	३७-३८
वर्णगणसंज्ञा ...	३३	३९
गणदेवता ...	३४	४०
गणानां मित्रादिसंज्ञा ...	३५	४१
गणफलं ...	३६	४२-४३
द्विगणविचारः ...	३७-३८	४४-४७
मात्राणाम् उद्दिष्टं ...	३९	४८-५३
„ नष्टं ...	४०	५५-५७
वर्णानाम् उद्दिष्टं ...	४१	५८
„ नष्टं ...	४२	५९-६३
वर्णमेवः ...	४३	६४-७१
वर्णपताका ...	४४	७२-७९
मात्रामेवः ...	४५-४६	८०-८८
मात्रापताका ...	४७-४८	८९-९५
वृत्तस्य लघुगुरुज्ञानं ...	४९	९६-१००
मात्रामर्कटीचक्रं ...	०	१०१
वर्णमर्कटीचक्रं ...	०	„
सकलप्रस्तारसंख्या ...	५०	१०२
मात्राप्रकरणं ...	५१	१०३-१०४
गाह्यं ...	५२-५३	१०५-१०७
गाह्यं ...	५४-६१	१०८-११६
„ पठनप्रकारः ...	६२	११७

विषयः	श्लोकसंख्यायां	पृष्ठे
गाथायां जगत्प्रयोगः ...	६३ ...	११८
„ विघ्नादिवर्णमेदाः ...	६४ ...	११९
„ विघ्नमख्यजगत्प्रगन्दि ...	६५ ...	१२०
विष्णाद्या ...	६६-६७ ...	१२१-१२३
उष्णाद्या ...	६८-६९ ...	१२४-१२५
माहिष्यो सिहिष्यो ...	७०-७१ ...	१२६-१२८
खंभ्रा ...	७२-७३ ...	१२९-१३१
तद्देदाः ...	७४-७५ ...	१३२-१३७
दोहा ...	७६-७७ ...	१३८-१३९
तद्देदाः ...	७८-७९ ...	१४०-१४३
विघ्नादिवर्णमेदाः ...	८० ...	१४४
दोहादोषः ...	८१ ...	१४५
दोहाया उट्टुवनिता ...	८२ ...	१४६
इसिका (उक्ताया) ...	८३-८४ ...	१४७-१४८
तद्देदाः ...	८५-८६ ...	१४९-१५०
शोका ...	८७-८८ ...	१५१-१५२
तद्देदाः ...	८९ ...	१५३-१५४
गंधाद्या ...	९०-९१ ...	१५५-१५६
उपद्रष्टा ...	९२-९३ ...	१५७-१५८
घृता ...	९४-९५ ...	१५९-१६०
घृताखंड ...	९६-९७ ...	१६१-१६२
कृष्ण (घट्टमर्द) ...	९८-९९ (क) ...	१६३-१६४
कृष्ण कृष्ण ...	१०० ...	१६५-१६६
घट्टमर्दमेदाः ...	१०१-१०२ ...	१६७-१६८
कृष्णमेदाः ...	१०३ ...	१६९-१७०

विषयः	स्रोतसंख्यायां	पृष्ठे
काथ्यस्य विप्रादिवर्णाः	... ११७ ...	२०२-२०४
उल्लास लक्ष्य	... ११८ ...	२०५-२०६
घटपदस्य आद्यमेदोदाहरणं	... ११९ ...	२०७-२०८
घटपदमेदानघनप्रकारः	... १२० ...	२०९
प्राश्नलीप्रस्तारः	... १२१-१२४ ...	२१०-२१६
पञ्चाटिका	... १२५-१२६ ...	२१७-२१८
अलिङ्गा (अलिङ्गा)	... १२७-१२८ ...	२२०-२२२
पादाकुलकं	... १२९-१३० ...	२२३-२२५
चउबोला	... १३१-१३२ ...	२२६-२२७
रङ्गा	... १३३-१३५ ...	२२८-२३४
तद्देदाः	... १३६-१३७ ...	२३५-२३९
पञ्चमावली (पञ्चावली)	... १३८-१३९ ...	२४०-२४५
कुण्डलिण्या	... १४०-१४१ ...	२४६-२४९
गमयांग	... १४२-१४३ ...	२५०-२५६
दोषह (द्विपदी)	... १४४-१४५ ...	२५७-२६०
भक्त्या	... १४६-१४७ ...	२६१-२६२
खेन	... १४८-१४९ ...	२६३-२६६
लिङ्गा	... १५०-१५१ ...	२६७-२७०
भाला	... १५२-१५३ ...	२७१-२७२
शुलिङ्गाला	... १५४-१५५ ...	२७३-२७७
सोरङ्गा	... १५६-१५७ ...	२७८-२८९
ह्वाकलि	... १५८-१५९ ...	२९०-२९३
मञ्जुभार	... १६०-१६१ ...	२९४-२९५
अहीर	... १६२-१६३ ...	२९६-२९७
दंष्ट्राल	... १६४-१६५ ...	२९८-२९९

17

विषयः	श्लोकसंख्यायां	पृष्ठे
दीपक ...	१८१-१८२ ...	२६१-२६२
सिंहावलोक ...	१८३-१८५ ...	२६३-२६६
पर्वगम ...	१८६-१८८ ...	२६७-३००
लीलावहं ...	१८९-१९० ...	३०१-३०५
हरिगीता ...	१९१-१९३ ...	३०६-३१०
तिभंगी ...	१९४-१९५ ...	३११-३१४
दुम्भिका ...	१९६-१९८ ...	३१५-३१८
हौर ...	१९९-२०१ ...	३१९-३२२
जलहरा ...	२०२-२०४ ...	३२३-३२६
मलयहरा ...	२०५-२०७ ...	३२७-३३५
मरुहटा ...	२०८-२०९ ...	३३६-३३९
अनुक्रमिका ...	० ...	३४०-३४२

द्वितीयः परिच्छेदः ।

वर्णनम् ।

विषयः	श्लोकसंख्यायां	पृष्ठे
सिद्धी	१-२ ...	३४३
नाम	३-४ ...	३४४
मङ्ग	५-६ ...	३४५
मन्त्री	७-८ ...	,,
भ्रातृ	९-१० ...	३४६
तत्त्वज्ञी	११-१२ ...	,,
पिच्छा	१३-१४ ...	३४७
सप्ती	१५-१६ ...	३४८
रमण	१७-१८ ...	३४८-३४९
पञ्चाक्ष	१९-२० ...	३५०
महद	२१-२२ ...	,,
मन्दर	२३-२४ ...	३५१
कामला	२५-२६ ...	३५२
तिस्त्रा	२७-२८ ...	३५२-३५३
घारी	२९-३० ...	३५४
खगाणिष्ठा	३१-३२ ...	३५५
संमोहा	३३-३४ ...	३५६
हारी	३५-३६ ...	३५७
हंस	३७-३८ ...	३५८-३५९

विवरकः	श्रीकवस्थायां	पृष्ठे
जमक	३६-४०	३६०
खेसा	४१-४२	३६१
तिल्ला	४३-४४	३६२
विशोहा	४५-४६	३६३-३६४
चत्तरंसा	४७-४८	३६५-३६६
मंथाक	५०-५१	३६७
संख्खारी	५२-५३	३६८-३६९
माजती	५४-५५	३७०
दमकक	५६-५७	३७१
समाखिप्पा	५८-५९	३७२-३७३
सुवास	६०-६१	३७४
करहंघ	६२-६३	३७५-३७६
तीसरूपक	६४-६५	३७७
विष्णूमाणा	६६-६७	३७८-३७९
पमाखिप्पा	६८-६९	३८०
मक्किा	७०-७१	३८१-३८२
तुंग	७२-७३	३८३-३८४
कमक	७४-७५	३८५
महाकण्ठी	७६-७७	३८६-३८७
सारंगिका	७८-७९	३८८-३८९
पाइसा	८०-८१	३९०-३९१
कमणा	८२-८३	३९२-३९३
विंव	८४-८५	३९४-३९५
तोमर	८६-८७	३९६-३९७
रूपमाणा	८८-८९	३९८-३९९

॥०

विषयः	श्लोकसंख्यायां	पृष्ठे
संस्तुता ...	६८-६९	४००-४०१
चंपकमाळा ...	६२-६३	४०२-४०३
सारवई ...	६४-६५	४०४-४०५
सुसमा ...	६६-६७	४०६-४०८
अमिषगई ...	६८-६९	४०९-४१०
बंधु ...	१००-१०१	४११-४१२
सुसुही ...	१०२-१०३	४१३-४१४
दोधव ...	१०४-१०५	४१५-४१७
साविणी ...	१०६-१०७	४१८-४१९
दमणक ...	१०८-१०९	४२०-४२१
सेविण्या ...	११०-१११	४२२-४२३
माझती ...	११२-११३	४२४-४२५
इंदवज्जा ...	११४-११५	४२६-४२८
उबिंदवज्जा ...	११६-११७	४२९-४३०
उवजाइ ...	११८-११९	४३१-४३३
विज्जाहर ...	१२०-१२१	४३४-४३६
भुखंगपक्षात ...	१२२-१२३	४३७-४३८
लक्ष्मीहर ...	१२४-१२५	४३९-४४०
तोटक ...	१२६-१२७	४४१-४४२
सारंगरुखका ...	१२८-१२९	४४३-४४४
मोतिखदाम ...	१३०-१३१	४४५-४४६
मोदव ...	१३२-१३३	४४७-४४८
तरणवखणि ...	१३४-१३५	४४९-४५०
सुंदरी ...	१३६-१३७	४५१-४५२
माझा ...	१३८-१३९	४५३-४५४

विषयः	श्रीकालसागरायां	पृष्ठे
सारस्य ...	१४३-१४४ ...	४६४-४६५
चंद ...	१४५-१४६ ...	४६६-४६८
पंकावली ...	१४८-१४९ ...	४६९-४७१
वसंततिलका ...	१५०-१५१ ...	४७२-४७३
चक्रपथ ...	१५२-१५३ ...	४७५-४७७
समराज्य ...	१५४-१५५ ...	४७८-४८०
आरंभिका ...	१५६-१५७ ...	४८१-४८३
चामर ...	१५८-१५९ ...	४८४-४८५
शिक्षिपात्रिका ...	१६०-१६१ ...	४८६-४८८
मयोद्वंस ...	१६२-१६३ ...	४८९-४९१
सप्तिकी ...	१६४-१६५ ...	४९२-४९३
चरम ...	१६६-१६७ ...	४९४-४९६
अराच ...	१६८-१६९ ...	४९७-४९९
बील (बील) ...	१७०-१७१ ...	५००-५०२
चंडना ...	१७२-१७३ ...	५०३-५०५
वसुधाय ...	१७४-१७५ ...	५०६-५०८
गुह्य ...	१७६-१७७ ...	५०९-५११
भालाहर ...	१७८-१७९ ...	५१२-५१३
मंजीरा ...	१८०-१८१ ...	५१४-५१७
किलाचक्र ...	१८२-१८३ ...	५१८-५२०
चचरी ...	१८४-१८५ ...	५२१-५२३
सहजसुता ...	१८६-१८७ ...	५२४-५२६
तद्देवाः ...	० ...	५२७-५२८
चंदमण ...	१८०-१८१ ...	५२५-५२८
धवलांश ...	१८२-१८३ ...	५२९-५३२

विषयः	श्लोकसंख्यायां	पृष्ठे
संभु	१६४-१६५ ...	५४३-५४६
गौता	१६६-१६७ ...	५४७-५५१
गंडका	१६८-१६९ ...	५५२-५५४
सडरा	२००-२०१ ...	५५५-५५९
गरेद	२०२-२०३ ...	५६०-५६३
हंसी	२०४-२०५ ...	५६४-५६६
संदरी	२०६-२०७ ...	५६७-५७०
दुम्लिजा	२०८-२०९ ...	५७१-५७४
किरीट	२१०-२११ ...	५७५-५७८
सालूर	२१२-२१३ ...	५७९-५८२
तिचभंगी	२१४-२१५ ...	५८३-५८८
अनुक्रमयिका	• ...	५८९-५९३
प्राकृतवर्णनियमः	• ...	५९४-५९५
टीकाछात्यरिचयः	• ...	५९५-५९७
Index and Glossary	• ...	५९९-६०२

ERRATA ET CORRIGENDA.

—:0:—

पृष्ठ	पंक्तौ	For	Read
७	६	यदतीव्रप्रयत्नेन	यदा तीव्रप्रयत्नेन
"	"	संयोगादेव गौरवं	संयोगादेरगौरवं
"	११	लह	लृ
१६	३	जहसखं	जहसखं
२७	१०	लघुकाशंवेण	लघुकाशंवेन
२८	१	शामाह	शामाहँ
३०	१५	समासगतः	समासतः
३३	१४	पाटे	पाठे
"	१६	नूपुरं रतिः	नूपुररतिः
३६	११	घो	मो
५६	१६	न	न[?]
६८	१	द्वितीयाक्षेण	द्वितीयाक्षेण
"	१७	द्वितीयेत्यं	द्वितीयेत्यं
७५	११	प्रस्तारसंख्या	प्रस्तारसंख्यातोऽधिक- संख्या
८०	७	कोट्ट पुरह	कोट्ट[?] पुरह
८३	१८	बह	बहु
८०	५	तत्रा	तथा
११४	४	लक्ष्मी	लक्ष्मीः
११६	२	बेशी	बेसी
१२०	८	विंशद्विर्वे	विंशत्या वे

॥०

श्रुते	पंक्तौ	For	Read
१२५	१०	सोर्जय	सोर्जय
॥	१५	प्रेक्षामि	प्रेक्षे
१२७	३	हसिर्जय	हसिर्जय
१२८	६	॥	॥
१२९	३	होइ	होति
१३१	१३	वाम कर	वाम कर
१३१	११	व्याघ्रः	व्याघ्रः
१३५	५	श्रुति[ज्ञा]णी	श्रुतिणी
१४८	४	वकेहिं	वकेहिं
१६५	१९	वगवत्तं	वगवत्तं
१६७	७	मेर्ज	मेर्ज
१६७	१२	[चतुःशतं]	[चतुःशतौ]
१७३	१	घत्तानंद	घत्तानंदः
१८८	१	पठ	पठ—पठ
२०४	१९	श्रुति[ज्ञा]णी	श्रुतिणी
२२१	७	षोडशमात्रिकाः	षोडशमात्रिका
२२५	११	प्राप्नुयां (इ)	प्राप्नुयां
२२९	१०	षष्टिर्मात्राः	षष्टिं मात्राः
२४०	५	एकदह	एकदह
२४८	१९	संयुक्तां	संयुक्तां
२५५	१८	च वल्लिख	१ च वल्लिख
२६२	१९	क्रौडितः	क्रौडित
२८७	३	पाइक	पाइक
३००	५	स्रवंगम	स्रवंगमम्
३०४	१०	धग्धगिति	धग्धगिति

॥१०

इष्टे	पंक्तौ	For	Read
३०६	२	क[च्छ]कालो	ककालो
३१६	१३	स्यापन	स्यापन
३२३	७	टबु	टबु
३४४	२	देऊ	देऊ
३५२	१३	कमनीयं	कमनीयं
३५६	४	देऊ	देऊ
३६३	१	पाअ पाअं ठिआ	सो बिओहा पआ
,,	१८	सो बिओहा पआ (C)	पाअ पाअं ठिआ (E & F)
३७६	१६	धावंता	धावंता
३८२	१६	माणय	माणय
३८६	३	[असुस]र	असु[स]र
४२४	१४	गौड़	गौड़
४२६	१०	गचंतौ	गचंतौ
४४७	६	तोटकच्छन्द	तोटकच्छन्दो-
,,	१४	चारि	चारि—
४६३	१	शरीरा	शरीरा
५१२	१८	मालाधरां	मालाधरा
५२०	३	फेकार	फेकार
५४७	३	सुह	सुह[इ]
,,	६	क्रियते	क्रियेते
,,	१२	,,	,,
५६४	१८	पञ्चमा	पञ्चमा

प्राकृतपैङ्गलम् ।

प्रथमः परिच्छेदः ।

माचादत्तम् ।

श्रीगणेशाय नमः ।

ओ विविह मत्तसाधरः

पारं पत्तो वि विमल मइ देवाम् ।

पढमं भासतरंडो

खाओ सो पिंगलो जअइ ॥ १ ॥ गाहा ।

ॐ नमो गणपतये ।

१ । अथ छन्दःशास्त्रकर्तुः पिङ्गलाचार्यस्य कृतिरूपं मङ्गलं
त्रिभिर्गणन्यपरिसमाप्तये धन्यकृतकरोति ।

विविधा नामाप्रकारकविन्यासविशिष्टा माचा यत्र तद्विविध-
माचं छन्दःकदम्बं तदेव सागरः अतिदुर्गमत्वात् । भाष्येव तरण्डा

१ । १ ॐ नमो गणेशाय । (B). २ मत्तपसाधर (E). ३ तरण्डो (D).
४ अइ (D). ५ Metre is given in the text of D, and in the annotations
(C, E and G). Where any portion is enclosed within []
a bracket, it is to be understood as filled in by the Editor, whether
the letters (Ed.) follow or not.

नौर्यस्य सः, तरण्डा तरणिर्नोवेति शारावसिः । प्राज्ञते ब्रह्मता ।
 तेन भाषयैव हृन्दःशास्त्रमुक्तवानित्यवगम्यते । केचित्तु क्षुधुगुरुरूपा
 या [दि]विधा माचा सैव सागरस्तत्पारं प्राप्तः । अपिरवधारणे ।
 विमलया मत्या हेला यच्च तद्यथा स्यात्, निर्मलबुद्ध्या हेलायैव
 पारङ्गत इत्यर्थः । प्रथममित्यनेन हृन्दःशास्त्रस्य प्रथमप्रणेतारमेवेति
 गम्यते । अर्थान्तरमप्यनेनैव व्यज्यते — यो विविधमाचाभिः सागर-
 पारं प्राप्तः, विः पक्षी अर्थाद्गरुडः, तस्य विमलमतौ हेला यच्च
 तद्यथा स्यात्, भाषा अनुनयवाक् सैव नौर्यस्य ईदृशो नागो
 जयति । एवं श्रूयते, भोक्तुमुद्यतं गरुडं दृष्ट्वा सकौशलं सविनयं
 तमुवाच, भो गरुड ! ममेदं कौशलं पश्य, यद्येकवारस्त्रिखितं मया
 सिध्यते तदा मां भक्षय, इत्युक्त्वा सागरतीरे षड्विंशत्यक्षरपर्यन्तं
 प्रसारं प्रदर्शय समुद्रं विवेश । गरुडोऽपि वक्ष्मनां बुद्ध्या गुरुत्वेन तं
 मत्वा तद्देशादिरराम । एतादृशं बुद्धिवैभवं यस्य, अतएव जयति
 उत्कर्षेण वर्त्तते, तं प्रति प्रणतोऽस्मीति व्यज्यते ।

अथ गाथायां भगणोपन्यासो मङ्गलार्थः, प्रथमं भृत्योदासी-
 नयोर्भगणजगणयोर्योगोऽनुचितोऽपि कथमित्यवहितैर्भाष्यम् । १। (C).

[Vide Slokas १५-१० Ed.]

१ । यो विविधमाचासागरपारं प्राप्तः, दिविधा क्षुधुगुरुरूपा
 माचा सैव सागरः, वि — अपि पादपूरणे । पक्षे विविधमाचाभिः
 सागरपारं प्राप्तः । पक्षे विः पक्षी प्रकरणाद्गरुडस्तस्य विमला मति-
 स्तेला हेला अनादरो यथा भवति । (B).

१ । गन्धहृन्धारको स्वाभीष्टचिद्वये हृन्दःशास्त्रप्रवर्त्तकपिङ्गल-

मात्रावृत्तम् ।

३

नागानुस्मरणरूपं मङ्गलमाचरति । जो विविध मन्त्रेति — यो
 विवि * * * त्रमावापदस्य मात्राप्रस्तारपरत्वादिविधमात्रा-
 प्रस्तारैरित्यर्थः । विविमलमद्देलं — विविमलमतिहेलं, वेः पक्षिणो
 गरुडस्य विमल * * * परमतिः बुद्धिस्तथा हेल्लावधारणा
 वञ्चना यस्यां क्रियायां तद्यथा स्यात् तथा स्वबुद्ध्या गरुडस्य
 वञ्चनां क्लृप्त्यर्थः । मात्रपरपरं पत्तो — सागर * * * तरंडो —
 प्रथमो भाषातरण्डः प्रथम आद्यः भाषा अवहट्भाषा यथा
 भाषया अयं ग्रन्थो रचितः सा अवहट्भाषा तस्या इत्यर्थः त
 * * * य पारं प्राप्नोति तथा पिङ्गलप्रणीतं कृन्दःशास्त्रं प्राप्याव-
 हट्भाषारचितैः तद्वन्धुपारं प्राप्नोतीति भावः, सो पिङ्गलो णाओ
 जभ्रद — उत्कर्षेण वर्त्तते । अन्वेषमाख्यायिकाऽनुसन्धेया — यथा किल
 ब्राह्मणवेषधारिणं पिङ्गलं नागोऽयमिति ज्ञात्वा गरुडस्तं व्यापा-
 दयितुं * * * वर्णमात्राप्रस्ताररूपाऽपूर्वा एका विधा मया ज्ञायते
 तां गृह्णामिति गरुडं प्रति उक्त्वा तेन च कथय विद्यामित्युक्तः
 प्रस्तारं भूमौ विरचयन् * * * गरुडं वञ्चितवानिति । १ । (E).

The page is torn off, and the stars indicate the gaps.

श्रीगणेशाय नमः ।

१ । यो विविधमात्रासागरपरं प्राप्तो विविमलमतिहेलम् ।
 प्रथमं भाषातरण्डो नागः स पिङ्गलो जयति ॥ १ ।

वेर्गरुडस्य पापबुद्धिप्रतारणं यथा स्यात्तथा । गरुडनिर्मलमते-
 रनादरो यथा स्यादिति केचित् । अनेकमात्रासागरमग्नः सुमति-
 दुर्गमो भाषारूपः पिङ्गलाख्यो ग्रन्थो जयतीत्यपि ध्वन्यते । (G).

दीहो संजुत्तपरो

विन्दुजुओ पाडिओ'अ चरणंते' ।

स गुरु' वंक दुमत्तो

अओ लहु होइ सुइ एकअओ" ॥ २ ॥

[उग्गाहा Ed.]

१ । लघुगुरुत्वाप्रमिदं प्राखं, तज्ज्ञानार्थमाह, संयुक्तः परो
सख-वः । प्राकृते विसर्गाभावादिसर्गो मोक्तः, अथवा विसर्गस्यापि
विन्दुद्वयात्मकत्वात् विन्दुयुक्तत्वेन तस्यापि सङ्ग्रहः । चरणान्तपति-
तस्य लघोरपि मुख्यं, द्वितीयचतुर्थपादान्तमस्य सर्व्वच गुरुता
सम्भवति अन्यपादान्तमस्य कश्चित्, तदुक्तं — वसन्ततिलकादौ स्याद्-
न्यत्र द्विसर्गचतुर्थयोरिति । गुरुः कथं लेख्य इत्याह वक्त इति ; अन्यो
लघुः संजुतया लेख्य इत्यर्थः । (C).

२ । प्रसारस्य गुरुलघुज्ञानाधीनत्वान्नलघुत्वमाह, दीहविति ।
दीहो दीर्घः आ, ई, ऊ, ए, ऐ, ओ, औ एते दीर्घाः । संजुत्तपरो
— संयुक्तपरः, संयुक्तं परस्परमिलितं * * * विन्दुजुओ — विन्दुः अनु-
स्वारविसर्गो, अं अः इत्येतौ, ताभ्यां युतः, यत्तु प्राकृते विसर्गाभावात्
अव विन्दुपदेन अनुस्वार एवेति, तत्र न दीदं प्राकृतमात्रविषयं,
* * * पाडिओ अ चरणंते — पातितस्य चरणान्ते, पादान्तस्थितो
लघुरपि विवक्षया गुरुर्ज्ञेय इत्यर्थः । अतएवोक्तं पादान्तस्य विक-

१ । १ पाणिओ (B & C). २ ते Droptin (F). ३ गुरु (B).

४ एककलो (C), एकचलो (E).

मात्रादत्तम् ।

५

जहा, माई रुए^१ हेओहिओ^२ जिओअ बुहुओ^३ देओ^४ ।

संभुं कामंती सा

गौरी गहिलतण^५ कुणइ ॥ ३ ॥ गाथा ।

त्येनेति । एवंभूतो वर्णी गुरुः * * * ज्ञेय इति शेषः । स च गुरुः वक्र — वक्रः प्रक्षारदिषु पूर्वप्रसिद्धाकारप्रसेधवत् अनृजस्वरूपो लेखनीय इत्यर्थः । दुमन्तो — दिमाचः * * * अणो — अन्यः आकारादिसंयुक्तपरानुस्वारविसर्गसंज्ञिताक्षरभिन्न इत्यर्थः, सङ्ग होद — सघुर्भवति, सघुसंज्ञको ज्ञेयः, सङ्ग — शङ्गः प्रस * * * म इत्यर्थः । एकअणो — एककलः एका कला मात्रा यस्मिन् सः तादृशः, सघोरेका मात्रा । २ । (E).

२ । तत्पर्यया दीर्घसघोर्लक्षणमाह, दीहो इति । दीर्घः संयुक्तपरो विन्दुयुतः पातितक्षरणान्ते । स गुरुर्वको दिमाचोऽन्यो सघुर्भवति शङ्ग एककलः ॥ वक्रो लेखनावसरे । अन्यो गुरुभिन्नः, शङ्गो रेखारूपः, एकमात्रयेति । २ । (G).

३ । मातः रूपैर्हयं हीनं जीर्णं दृढं देवं शम्भुं कामवमाना सा गौरी तदनुग्रहाय ग्रहिलतां करोति । हीनः कपाखित्वात्, जीर्णस्तपसा शोभितः, सोऽपि दृढः । गौरीत्यनेन रूपातिशयो व्यज्यते । माई इति सम्बोधनम् । ३ । (C).

१ । १ रुए (B). २ हिओअ (C). ३ बुहुओ (C), बुहुओ (E). ४ देओ (A & E), देओ (B). ५ गहिलतण (B), सहिलतण (E).

६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

कथवि^१ संजुत्तपरो

वणो लघु होइ दंसणेण जहा ।

परिह्वसइ^२ चित्तधिज्जंतरुणि कडक्खम्मि^३ णिब्बुत्तं^४ ॥ ४ ॥ गाथा ।

१ । अथैतदुदाहरति मारि इति । मारि — हे मातः यः * * * वृद्धः अतएव जीर्णः शीर्षेन्द्रियाङ्गः, हेओ — हेयः त्यागयोग्यः एवमपि देवः क्रीडाप्रसक्तः, तं शम्भुं कामन्तौ — कामथमाना गौरी महिलात्त * * * शम्भौ पार्वत्या त्रिथभाणे विजयादीनां सखीनां परस्परसंलापवाक्यमेतत् । अत्र दीर्घादीनि स्पष्टान्येव । कुण्डर इतीकारस्य चरणान्ते णातिने * * * (E).

२ । यथा, मारि इति । मातः रूपे हेयो हीनो जीर्णोऽवृद्धो देवः । शम्भुं कामथमाना सा गौरी आग्रहशैल्यं करोति ॥ अवृद्धो दरिद्रः । मातरिति सम्बोधनम् । आचार्याणां हिषेत्यादौ संयोगपरत्वे, शम्भुमित्यादौ विन्दुयोगे द्विमात्रता, तेन मात्रापूत्तिरित्यर्थः । (G).

४ । कुत्रापि संयुक्तपरो वर्णो लघुर्भवति दर्शनेन [यथा] तरुणि-कटाक्षोर्ध्वसम्बन्धात् चित्तधैर्यं स्वसतीत्यर्थः । अत्र द्वे परे रिकारस्य लघुत्वं, अत्र परिह्वसतीत्यत्र रिकारस्य [गुरुत्वे] दादशमात्रत्वं पादस्य न स्यात् । अत्र उच्चारणप्रयत्ने तीव्रमन्दभावे लघुगुरुभाव-

४ । १ कथवि (A). २ ह्वसइ (B & C), ल्वसइ (D & E). ३ कल-
व्यम्मि (B), कलकुम्मि (C). ४ बिबुत्तं (D & F).

मात्रावृत्तम् ।

७

इहिश्रारा^१ बिंदुजुआएओ सुआ अ^२ बस मिलिश्रा^३ विलङ्ग^४ ।रह बंजण^५ संजोएपरे असेसं बि होइ^६ सविहासम् ॥ ५ ॥सिंहिनी । (G) उग्गाहा (D)^७

इत्युक्तं सरस्वतीकण्ठाभरणे, यथा, यदतीवप्रयत्नेन संयोगादेव गौरवं ।
न च्छन्दोभङ्गमित्याहुस्तदा दोषाय सूरय इति ॥ (C).

४ । अथ संयुक्तपरस्य वर्णस्य कश्चिदुदाहरणमाह, कत्यवीति ।
कत्यवि — कुचापि रकारश्चकारसंयोगादन्यत्राप्येत्यर्थः, संयुक्तपरो
वर्णो लघुर्भवति दर्शनेन लक्ष्यानुरोधेन, जहा — यथा उदाह्रियते,
परिहृत्यति चित्तधैर्यं तरुणीकटाचनिर्दत्तम् — अत्र रह इति संयुक्ता-
क्षरे परेऽपि रि इति इकारस्य लघुत्वमेव, अन्यथा मात्राधिक्य-
प्रसङ्गः । गाथा छन्दः । ४ । (E).

४ । उद्गीत्या [? Ed.] गुरोः कश्चिदुदाहरणमाह, कत्य इति ।
कुचापि संयुक्तपरो वर्णो लघुर्भवति दर्शनेन, यथा, परिहृत्यति
चित्तधैर्यं तरुणीकटाचे निर्दत्तम् ॥ परीत्यस्य लघुत्वे दादशमात्रता
भवतीत्यर्थः । (G).

५ । १ कारा (F). २ बि (A, B & C). ३ मिलि (D) इति पाठे उग्याहा छन्दः.
४ विलङ्ग (D). ५ बिजण (D). ६ असेसमि (A), असेसं (B), असेसमि
होइ (E), असेसमि होइ (F). ७ If एओ be read as short, the metre
would be उग्गाहा, otherwise सिंहिनी.

५ । इक्षिकारौ विन्दुयुतौ एभो इद्वावपि वर्णमिक्षितावपि लघू, इकारो दिकारस्य विन्दुयुतोऽपि लघुर्भवति । एतच्च प्राकृतादावेवेति वदन्ति । अत्र लघुरेवेति न नियम्यते किन्तु कश्चिल्लघुरपि भवतीत्युच्यते, अन्यथा कश्चिन्नयोगे दोषः स्यात्, कश्चित्संज्ञतेऽपि “तं प्रथमामि च बासगोपाक्षं” एवं “रौद्रायै नमो नित्यायै” — इत्यादावोकारस्य लघुत्वं । पूर्वं संयुक्तपरस्य लघुत्वं दर्शनानुरोधादुक्तं, दृष्टमेव कुत्र संयुक्तपरस्य लघुत्वमिति स्पष्टीकरोति रहेत्यादि, अन्यथा तेनैव सिद्धौ पुनर्वचनमनर्थकं स्यात् । केचित्तु पूर्ववचनं रहस्यञ्जनसंयोगपरमतो नाभेदः, अतएव रेवत्युत्तरज्येष्ठतुरगोपेन्द्राभनार्केषु चेत्यत्र संयोगपूर्वस्य लघुत्वमित्याहुः, तत्र, परिहृमदचित्तधिव्यमित्युदाहरणासङ्गतेः । ज्येष्ठेत्यत्र शक्येत्येव पाठः प्रामाणिकः, रेफस्योपरिस्थस्यञ्जनसंयोगे हकारस्याधःस्थस्यञ्जनसंयोगइति विशेषयन्ति साम्प्रदायिकाः, न तु रहस्योः संयोगः स्यञ्जनवैयर्थ्यापत्तेः । अशेषमपि सविज्ञासं, विज्ञासमित्युक्तेः कश्चिल्लघोर्गुह्यत्वं, गुरोरपि लघुत्वमवगम्यते । अन्यथाऽशेषपदवैयर्थ्यापत्तिः । (C).

५ । अथ विन्दुयुक्तस्य वर्णस्य एकारोकारभ्योः संयुक्तरकार-हकारपूर्ववर्त्तिनस्य गुरुत्वापवादमाह, इक्षिकारा इति । कश्चित् विकल्पः, अशेषमपि लघु भवति । ५ । (E).

५ । इकारइक्षिकारौ विन्दुयुतौ एभोकारौ इद्वावपि वर्णमिक्षितावपि लघू । रहस्यञ्जनसंयोगे परे अशेषमपि भवति सविज्ञासं, लघु स्यादित्यर्थः । सिञ्चिनी छन्दः । (G).

माभाटतम् ।

६

जहा, माणिणि माणिहिं काइ^१

फल एओ जे^२ चरणे^३ पडु^४ कंत ।

सहजे^५ भुजङ्गम जह^६

एमइ किं करिइ मखिमंत ॥ ६ ॥ दोहा ।

६ । उदाहरति । माणिनि मानैः किं फलं यच्चरणे पतितः कान्तः । सहजेन भुजङ्गमो यदि ममति किं कियते मखिमन्तैः ॥ अत्र हिकार-इकारयोर्विन्दुयुक्तयोरपि लघुत्वम्, एवं शृङ्गो-रेकारौकारयो-र्जकारणकारगतैकारयोर्जकारगतैकारण च लघुत्व-मन्यथा दोहाकन्दः प्रथमतः तीयपादयोस्तयोदशमात्रत्वात् परयो-स्वेकादशमात्रत्वात् कन्दोभङ्गः स्यात् । (C).

६ । यथा उदाहर्यते इत्यर्थः, माणिणीति । हे माणिनि मानेन किं फलं, जे — यतः कारणात्, कंत — काव्यः, एओ — एवमेव, मानं विनैवेत्यर्थः, चरण पडु — चरणयोः पतितः । एव-मेवार्थं द्रष्टव्यं सहज इति । भुजङ्गमः सर्पः, सहजे — सहजतः स्वभावतः, मखिमन्ताभ्यां विनैवेत्यर्थः, यदि ममति तदा मखि-मन्ताभ्यां किं कार्येन किमपीत्यर्थः । अत्र माणिहिं काइ इति इहिकारौ विन्दुयुतावपि लघू भवतः, एओ अत्र शृङ्गौ एकारौकारौ, जे अत्र मिलित एकारो लघुर्भवति । दोहा कन्दः । ६ । (E).

१ । १ काइ (D), माणिहिं काइ (E). २ जो (A). ३ चरण (E).
४ फल (A), पडु (F). ५ सहज (D). ६ ज (F).

१०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

रह बंजणसंजोअस्स जहा,^१
 चेउ संहज^२ तुहु^३ चंचला
 सुंदरि ह्रदहि^४ बलसंत ।
 पअ उण धेससि^५ खुसणा
 कौलसि उण उलसंत^६ ॥ ७ ॥ दोहा ।

६ । यथा, मानिनि मानैः किं फलं, अयं यः चरणयोः पतति
 कास्तः । स्वभावाद्भुजङ्गमो यदि नमति किं क्रियते मणिमन्त्रैः ॥
 जे इत्यत्र वर्णयतोऽप्येकारो लघुः । ६ । (G).

७ । रहव्यञ्जनसंयोगपूर्वस्य लघुत्वमुदाहरति । चेतः सहजेन त्वं
 चञ्चलं सुन्दरीहृदे पतितं पदे पुनः घूर्णसे, चुद्र क्रीडसि, पुन-
 बलसन्तु । चाञ्चल्यं दर्शयति सुन्दरीति । हृदपदपतनमपि यो न
 गणयति तस्य चाञ्चल्यं किं वर्ण्यते हृदपतनाङ्गीकारेऽपि न सुख-
 मित्याह, पदे पदे घूर्णसे, तथाप्यादरो न क्रियते, कथमेतस्याः
 पदे घूर्णन्तिष्ठसि एतादृश्यपि यदलसितं क्रीडनं तदतिमूर्खत्वं
 व्यज्यते । खुसणशब्दः चुद्रवाच्यः । सुन्दरीत्यत्र रिकारस्य युक्तपर-
 स्यापि लघुत्वम् । (C).

७ । १ रह बंजणस्स जहा (A, B, C & D), Non est in (F). २ संहजे
 (A & B), सचसे (C). ३ तुहु (A), तुहे (B), तुहं (E). ४ ह्रदरि (C),
 ह्रदरहि (D), ह्रदहि (E). ५ उलसि (F). ६ उलसंत (A), उलसंत (B & F),
 उलसन्त (C), उलसंत (D).

जइ दीहो^१ बिअ बखो
 लहु जीहा पठइ^२ होइ सो बि^३ लङ्ग ।
 बखो बि तुरिअ पठिओ^४
 दोतिमि^५ बि एक जाणेह^६ ॥ ८ ॥ गाहा ।

७ । रहव्यजनसंयोगस्य यथा, चेउ सहज इति । हे खुल्लणा —
 अधमचेतः, तुङ्गं—त्वं सहज चंचला—स्वभावचञ्चलं, सुंदरि-
 हृदहिं च [* * *] पअ उण घल्लसि—पदमपि न वहिर्ददासि,
 किन्तु पुनस्तत्रैव उल्लसंत—उल्लासं विनोदं कुर्वत् कौलसि—
 क्रीडसि । अत्र सुन्दरि इति इकारः हृद इति रकारहकारव्यञ्जन-
 संयोगे परे लघुर्बोध्यः, अन्यथा दोहासमचरणे एकादशमात्राणामुक्त-
 तात् द्वादशमात्रापत्त्या कन्दोभङ्गः स्यात् । उल्ल इत्युकारोऽपि
 ल्ह इति लकारहकारसंयोगे परेऽपि लघुर्बोध्यः, अन्यथात्रापि पूर्व-
 वदेव कन्दोभङ्गापत्तिः । ७ । (E) ।

७ । रहव्यजनोदाहरणं यथा । चेतः स्वभावान्तं चञ्चलं
 सुन्दरीहृदे बलत् । पदमपि नापसरसि, तुद्र क्रीडसि पुनरुल्लसत् ॥
 अत्र ह्रे परे इकारस्य लघुत्वम् । ७ । (G) ।

८ । यदि दीर्घोऽपि वर्णो लघुजिह्वया पश्यते सोऽपि लघुः ।
 वर्णोऽपि लरितं पठितो द्विजानप्येकं जानीहि, एकत्वेनैव तस्य

८ । १ दीहो (A). २ पठइ (C). ३ होइ (A). ४ पठिओ (F).
 ५ दीतिमि (B), दमिष (C), दीमिषि (D), दुमिषि (E), दीतिष (F).
 ६ जाणेहि (A), जाणेह (B & C), जाणेऊ (E & F).

१२

प्रोक्तयक्कमम् ।

अहा, अरेरे^१ वाहहि^२ काह^३ साव
 खेहि^४ उममम कुमति^५ य देहि^६ ।
 तद्^७ इति अहहि^८ संतार^९ देह^{१०}
 ओ चाहहि^{११} सो खेहि ॥ ६ ॥ दोहा ।

गणनं कार्यमित्यर्थः । एतस्य प्रचारस्य प्राच्यो भाषायां, आर्षे कश्चित् । (C).

८ । अथ दीर्घां गुरुर्भवतीति पूर्वाक्तापवादं निपातान्तरं चाह,
 अह दीर्घो वीति । यदि दीर्घाऽपि वर्णः सघुञ्जिह्वया पच्यते, भवति
 तदा सोऽपि सघुः । वर्णानपि त्वरितपठितान् द्विचानपि एकं
 जानीहि ॥ ८ । (E).

९ । अहिति । यदि दीर्घाऽपि च वर्णा सघुञ्जिह्वया पच्यते,
 भवति सोऽपि सघुः । वर्णानपि त्वरितपठितान् द्वौ चीनपि एकं
 जानीहि ॥ ९ । (G).

६ । चदाहरति । अरेरे वाहय कृष्ण नौः बुद्धा उगमगीति
 कुमतिं न देहि । त्वम् अत्र नद्यां संसारं दत्त्वा यद्-याचसे तद्गृहाण ॥
 अरेरे इति साधारणोक्तिर्भयप्रदर्शनाय, सम्यग्वाहय, उममनिहृषां
 कुमतिं न देहि, उगमगीति चाशुखविशेषानुकरणम् । अचारेरे

८ । १ रेरे (F). २ वाहिहि (B). ३ काह्यु (A), कच (B), काहु (C),
 कड (E). ४ & ५ कुमर च देह (B). ६ तद् (A), तुहं (B), तुह (C),
 तद् (D). ७ एचचद (B), एविचद (C), एहिचद (E), एविचहिहि (F).
 ८ संतारि (D). ९ दद (B & C). १० चाहहि (B, C & E).

इति लघुजिह्वापठनात् एकारयुक्ताच्च, ए इत्यस्य लघुजिह्वा-
पठनाल्लघुत्वं, द्विकारस्य पादान्तगत्वाद्गुह्यत्वम्, एकएव अरेशब्दो
लघुः कार्यः । (C).

८ । अहा — यथा, एतदुदाहरतीत्यर्थः । अरेरे इति । अरेरे —
रेरे कश्च — कृष्ण, उगमग — इत्येतः पार्श्वद्वये चतुर्थीत्यर्थः,
होदि — हस्तां, नाव — नावं, वाहचि — वाहय, कुगतिं — जल-
म[ग]तिं जलमरणजन्यं नरकं, न देहि — मा प्रथमम् । तद् एहि
एव संतार देह — त्वमस्या नद्याः पारममनं दत्त्वा, यद् आशि-
ज्जम्बुद्वीपादि वाष्कसि तद्-गृहाण । अत्र प्रथमचरणे रेरे इत्यचर-
द्वयं त्वरापठितम् एकं दीर्घं बोध्यम्, अन्यथा दोषाप्रथमचरणे
त्रयोदशमात्रोक्ता द्वितीयरेकाराय मात्रादवाधिकात् हन्द्वा-
भङ्गापत्तिः । एवं द्वितीयचरणे उगमेत्यचरचवं एकं ब्रह्मरूपं,
देहीत्यचरद्वयमेकं दीर्घरूपं बोध्यम्, अन्यथा दोषाद्वितीयचरणे
एकादशमात्राणामुक्तत्वात् [उग]मिति मात्रादवाधिकात् देही-
त्येकमात्राधिकाच्च हन्द्वाभङ्गः स्यात् । तृतीयचरणे च देहीति
केवलसङ्कारः, देह इति दकारयुक्तश्च, दास्यपि जिह्वालघुपठितौ
लघू बोधौ, अन्यथा दोषाद्वितीयचरणे त्रयोदशमात्रोक्ता मात्रा-
दवाधिकात् हन्द्वाभङ्गः प्रसज्येत । जिह्वाया लघुपठनं गुह्यदेशा-
द्वोषमित्यसत्तातचरणोपदेशः सुधीर्भविभावनीयः । ८ । (E).

९ । रेरे वाहय कृष्ण नावं त्यजाम्बोलनं कुगतिं न देहि ।
त्वमस्या नद्यां संतारणं दत्त्वा यदपेक्षसे तद्गृहाण ॥ ९ । (G).

१४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जेम ए सहइ^१ कणअतुलातिल^२ तुलिअं^३ अइ अडेण ।तेम ए सहइ सबणतुला^४अवछंदं^५ छंदभंगेण ॥ १० ॥ गाळ ।

१० । वेदाङ्गत्वात् छन्दःशास्त्रस्याध्ययनमावश्यकं, किञ्च छन्दो-
हीनश्लोकपाठे दुःखजननमकीर्तिश्चेत्याह । यथा न सहते कनक-
तुला तिलतुलनम् अर्द्धार्द्धेन । एवं न सहते अवणतुला अव-
च्छन्दं छन्दोभङ्गेन ॥ उच्छन्नं वर्णं न सहत इत्यर्थः । (C).

१० । अथ छन्दोयन्यस्योपादेयतां दर्शयति, जेम णेति । जेम—
यथा कणअतुला — कनकस्य तुला परिमाणनिर्णायकं यन्त्रं काण्डा
इति लोके; तुलिअं—तुलितं निर्णयपरिमाणं स्तम्भिप्रक्षिप्तं
सुवर्णं तिलस्य अइ अडेण—अर्द्धार्द्धेन चतुर्थांशेनापीति यावत्,
रत्तिकामाषकादिमापकाशूनाधिकमिति शेषः, ए सहइ—न
सहते न निर्णयपरिमाणं करोति । तेम—तथा सबणतुला—
अवणरूपा तुलैव तुला—काव्यशुद्धशुद्धिज्ञापकं यन्त्रं, छंद-
भंगेण—छन्दसां यथोक्तं छन्दः तस्य गुरुलघूनां भङ्गेन न्यूनाधिक-
भावेनेत्यर्थः । अवछंद—अपच्छन्दस्कं लक्षणहीनं काव्यं न सहते
न प्रमाणयति । अयमर्थः जुजायां सूत्रवद्धं पात्रद्वयं भवति, तत्रैक-
पात्रे परिमाणसाधनं रत्तिकामाषकादिद्रव्यं प्रक्षिप्य द्वितीयपात्रे

१० । १ सहइ (B). २ तिल (E). ३ तुल्यं (B & C). ४ तुला (E).
५ अपच्छंद (D), अवछंद (E).

मात्रावृत्तम् ।

१५

अबुध बुधानां मध्ये

काव्यं जो पठइ लक्षणविहीनम् ।

भूअग्गं खग्गं खग्गेहिं

सौसं खुलिअं ए जाणेइ ॥ ११ ॥ गाथा ।

प्रचिन्नं निर्णयपरिमाणं सुवर्णादिद्रव्यं यदि तिलचतुर्थीशेनापि परिमाणसाधनरत्निकामाषकादिद्रव्याभ्यूनाधिकं भवति तदा तच्च परिमाणशुद्धिर्यथा न भवति, तथा लक्षणोक्तगुरुलघुहीनाधिकं काव्यं अवणविषयीभूतं शुद्धं न प्रतिभातीति काव्यशुद्धिशुद्धि-ज्ञानार्थं ह्रन्दःशास्त्रमुपादेयमिति भावः । १० । (E).

१० । यथा न सहते कनकतुला तिलतुलितमर्धाधेन । तथा न सहते अवणतुला अवच्छन्दं ह्रन्दोभङ्गेन ॥ अवच्छन्दं — न्यूनाधिकभावमिति देशी । (G).

११ । अबुधो बुधानां मध्ये काव्यं यः पठति लक्षणविहीनम् । भुजाग्रलग्नखड्गेन शीर्षं खण्डितं न जानाति ॥ खड्गस्तस्थितेन खड्गेन खगिरच्छेदनं लक्षणहीनकाव्यपठनमिति व्यज्यते । खग्गेहिं इत्यत्र वर्णमिलितैकारस्य, विन्दुयुतहिकारस्य च लघुत्वात् दादशमात्रा-भङ्गः । (C).

- ११। १ बुधाबुध (B & C). २ मध्ये (D), मध्ये (E). ३ पठइ (C).
 ४ विज्ञया (B & C), विज्ञानं (E). ५ भूअ चया (A & E), भुचया (B).
 ६ Non est in (F). ७ खग्गेहिं (A), खग्गेहिं (C). ८ खुलिअं (D & F).
 ९ जाणेइ (A, B & C), जाणेहि (F).

१६

प्राकृतपैकुलम् ।

ट ठ ड ढाणह^१ मञ्जेगणभेओ^२ होति पंच^३ अकखरओ ।छ प च त दा जहसङ्ग^४ह प्यंअ^५ चउ ति^६ दुकखामु ॥ १२ ॥ [गाहा].

११ । अथ छन्दःशास्त्रविदां पुरो कण्वहीनकाव्यपठनं वारयन् पुनरपि छन्दःशास्त्रोपादेयतां दर्शयति अनुध इति । अनुधः— काव्यकचणानभिज्ञः, बुधानं मञ्जे— बुधानां काव्यलक्षणाभिज्ञानां मध्ये, सञ्च[क]ण्विज्ञानं— लक्षणविहीनं, कम्भं— काव्यं, पठइ— पठति, सः भुअ अग सग सगहिं— भुजापलप्रसङ्गेन, रहुसिअं— स्मृतं, गीवातः पातितं, सीअं— ग्रीवं मस्तकं, ए जाणेइ— न जानाति, सः खइसष्टतखङ्गेन खगिरखेदक इव विक्षिप्तचित्त इति लोके व्यवह्रियते । अतोऽधीतच्छन्दःशास्त्रो लक्षणकचितं काव्यं पठन् पण्डिताणां सभते इति छन्दःशास्त्रोपादेयता दर्शयति भावः । ११ । (E).

११ । अनुधेति । अनुधो बुधानां मध्ये काव्यं च पठति लक्षण-विहीनं । भुजापलप्रसङ्गेन ग्रीवं स्मृतं न जानाति ॥ ११ ॥ (G).

१२ । अथ मात्रागणनव्यवस्थामाह । ट ठ ड ढ ण्य मध्ये गणभेदा भवन्ति, पञ्चाक्षराणि छ प च त दा यथासंख्यं षट्पञ्च-

१२ । १. ट ठ ड ढ ण्य (B), ट ठ ड ढां (A & E), ट ठ ड ढाण्य (C), ट ठ ड ढाण्य (F). २. मञ्जा (C), मञ्जा (F). ३. पंच (E). ४. षट्पञ्च (C & F). ५. चउ नीच (F).

मात्रावृत्तम् ।

१७

टगणो^१ तेरह भेओ^२भेओ^३ अट्टाड^४ होति ठगणस्स^५ ।डगणस्स^६ पंच^७ भेओ^८तिअ ठगणो^९ वे बि णगणस्स^{१०} ॥ १३ ॥ [गाथा]

चतुस्त्रिदिकक्षासु । अचराणां मध्ये पञ्चाचराणि ट ठ ड ढ णाः
षट्पञ्चचतुस्त्रिदिकक्षासु यथासंख्यं गणभेदावका भवन्ति । (C).

१२। अथ वक्ष्यमाणमात्राच्छन्दःसूपयुक्तान् गणान् व्यवहारार्थं
संज्ञाभिर्द्विषति टट्टेति । ट ड ढ ढा णं—ट ठ ड ढ णैः, क प
च त दा—क प च त दैः एतैः पञ्च अक्षरओ—पञ्चाक्षरैः, जह-
संखं—यथासंख्यं, क पंच चउ ति दु कक्षासु—षट्पञ्चचतुस्त्रिदि-
कक्षेषु गणभेओ—गणेषु मध्ये भेदा नामानि होति—भवन्ति ।
अथमर्थः । षट्कलगणस्य टगण-कगणेति नामद्वयं, पञ्चकलगणस्य
ठगण-पगणेति नामद्वयं, चतुःकलगणस्य डगण-चगणेति नामद्वयं,
त्रिकलगणस्य ढगण-तगणेति नामद्वयं, द्विकलगणस्य णगण-
दगणेति नामद्वयं भवतीति बोध्यमिति । १२। (E).

१२। अथ गणव्यवस्थामाह । ट ट्टेति । ट ठ ड ढ णानां मध्ये
गणभेदा भवन्ति पञ्च अक्षररूपाः, क प च त दाः यथासंख्यं षट्

१२। १ टगणे (F). २ Dropt in (E). ३ भेओ (B & D), Dropt in
(C). ४ अट्टाड (A), अट्टाड (C), अट्टाड (F). ५ Dropt in (C).
६ Dropt in (E). ७ Dropt in (C). ८ भेओ (B, C & D). ९ डगणो
(B). १० Dropt in (B & E).

१८

प्राकृतपैकुलम् ।

अह पत्थारो^१ ।पठम गुरु हेट्ट^२ ठाणेलहुआ^३ परिठवहु^४ अप्पमुड्डीए ।सरिसा सरिसा पंत्तो^५उब्बरिआ गुरुलळ^६ देहु^७ ॥ १४ ॥ [गाथा].

पंच चत्वारस्त्रयो द्वौ कक्षासु । टादीनामेव कादिसंज्ञास्तेषां च
कक्षाः षडादयो भवन्तीत्यर्थः । १२ । (G).

१३ । अथ तेषां गणभेदानाह । ट-गणस्त्रयोदशभेदः, अष्टौ
भवन्ति ठ-गणस्य, उ-गणस्य पञ्च भेदास्त्रयो ठ-गणे, द्वावपि ए-
गणस्य । (C).

१३ । अथ ट-गणादीनां भेदसंख्यामाह, टगणो तेरह इति ।
ट-गणः षट्कलः त्रयोदशभेदः, ठगणस्य — ठ-गणस्य पंचकलस्येति
यावत् अट्टाह * * * स्स — उ-गणस्य चतुःकलस्येति यावत् पंच
भेदा — पंच भेदा भवन्ति, ठ-गणे चिकले तिथ्य — त्रयो भेदा
भवन्तीत्यनुकर्षः, ए-गणस्य द्विकलस्य * * * । (E).

१३ । टेति । ट-गणे त्रयोदश भेदा अष्टौ च ठ-गणस्य, उ-
गणस्य पंच भेदास्त्रयो ठ-गणस्य, द्वावपि ए-गणस्य । १२ । (G).

१४ । १ अथ प्रसारः (A), अथ पत्थारो (B), अथ नावाप्रसारः (E). २ हेट्टो
(D), हेठ (F). ३ लहु (B). ४ परिठुवहु (E). ५ पत्ति (D). ६ गुरुलळ (E).
७ देहु (F). Here follows a sloka in MS. (B) not found in the
others—

इय मत्तापत्थारे नवरिगुह देह वसपत्थारे ।

अह सप्प मय नामं पिंगल पभणेह विचारि ॥

१४। एतद्भेदज्ञानं प्रस्तारज्ञानाधीनमिति प्रस्तारं दर्शयति । प्रथमगुरोरधःस्थाने लघुकं परिस्थापयामबुद्ध्या । सदृशी सदृशी पंक्तिरुत्तरी गुरुलघु देहि ॥ सदृशी पंक्तिर्दक्षिणे कार्या, वामे गुरुलघुभिः पूरणं कार्यम् । इदन्तु मात्राप्रस्तारविषयं, तत्रापि गुरोर्लघुनयोग्यत्वे गुरुर्लघुः, अपरत्र लघुर्लघुः । वर्षप्रस्तारे तु गुरुणैव पूरणं कार्यम् । अत्रायं प्रकारः । आदौ सर्वगुरुर्लघुः, तत्र प्रथम-गुरोरधःस्थाने लघुर्लघुः, तदक्षिणे चोपरिस्थितपंक्तिस्तुत्या पंक्तिः कार्या, वामे च गुरुलघुभिः पूरणं कार्यं, वामे चैक एव लघुः पतति । वर्षप्रस्तारे तु वामे लघुस्तर्शा नास्ति । यथा त्रिकल-प्रस्तारे । ५, ५ ।, ॥ प्रथमगुरोरधो लघु वामतश्च कक्षाद्वयपूरणं गुरुणैव कार्यं, दक्षिणे पञ्चभावः, ततो गुरोरधो लघुर्लघुः वामे च कक्षापूरणम् एकेन लघुना कार्यम् । एवं चतुष्कक्षादावपि बोध्यं ५५ यथा अक्षरच्छन्दस्त्वेवं ५५५, एवमन्यत्रापि बोध्यम् । (८).

१४। टादिगणत्रयोदशादिभेदा उक्तास्तेषां रचना प्रस्तारस्त-
प्रकारमाह । पठम गुरु हेतु ठाणे— प्रथमगुर्वधःस्थाने, ट-गणभेदे
यः प्रथमगुरुः स * * * ठुबल्ल लघुं परिस्थापयत तदग्रे चेति
शेषः, तस्य लघोरग्रे चेत्यर्थः । सरिसा सरिसा पंत्ती— सदृशी
सदृशी पंक्तिः, कर्त्तव्येति शेषः । यस्य * * * ये येन क्रमेण यावद्-
गुरु लघु भवेत्तेनैव क्रमेण तावद् गुरु-लघु गुर्वधःस्थ-लघोरग्रे
स्थापयमित्यर्थः । उर्वरिन्ना— उर्वरितां मात्रामिति * * * रूपा-
मिति यावत् । देह— दत्त गुर्वधःस्थलघोरग्रे तथा गुरुलघुस्थाने
कृते सति तद्भेदमध्ये उर्वरिमा[ता] या मात्रा सा यथासम्भवे

गुरुलघुरूपेण गुर्वधःस्तलघोः पश्चात् स्थापनीयेत्यर्थः । तत्र यदि माचापंचकमवशिष्टं, तदा प्रथमं गुरुद्वयं, तत एको लघुः स्थाप्यः, अथ माचाचतुष्टयं, तदा गुरुद्वयं स्थाप्यं, यदि माचात्रयं, तदा प्रथममेको गुरुस्ततो लघुः, यदि माचाद्वयं, तदैको गुरुर्ध्वैका माचा तदैकस्तावत्कार्यं इति गुरुरूपदेशो, लघुः स्थाप्य इत्यर्थः । एवं अण्वुद्धीए — आत्मबुद्ध्या आत्मा गुरुस्तस्य बुद्धिरुपदेशस्तेनेत्यर्थः । माचाप्रस्तारं जानीतेति शेषः । प्रस्तारो भेदरचना । अचायं विधिर्यावत्सर्वलघुर्भेदो भवति । * * * बोध्यम् । अत्रेदमुक्तं भवति, षट्कलणस्य प्रस्तारे चिकीर्षिते षण्माचाणां गुरुत्रयं स्थाप्यं, सोऽयं षट्कलस्य प्रथमो भेदः [११११] । अत्र प्रथमगुरोरध एको लघुर्द्वयः लघोरग्रे चोपरितनसादृश्याद्-गुरुद्वयं देयं, पश्चादुर्वरितैकमाचारूप-एकलघुर्द्वय इति प्रथमं लघुद्वयं यत्र पतति स षट्कलस्य द्वितीयो भेदः [११११] । एवं द्वितीयभेदे तृतीयो वर्णः प्रथमगुरुस्तदधो लघुः स्थाप्यो लघोरग्रे चोपरितनसादृश्यादेकोगुरुः स्थाप्यः, उर्वरितं च माचात्रयं गुरुलघुरूपं क्रमेण पश्चात् स्थाप्यं, एवं यत्र लघु-गुरु-लघुगुरवः क्रमेण पतन्ति स तृतीयो भेदः [११११] । एवमस्य द्वितीयो वर्णः प्रथमगुरुस्तदधो लघुः स्थाप्यस्तदग्रे चोपरितनसादृश्याल्लघुगुरुक्रमेण स्थाप्यौ पश्चादुर्वरितं माचाद्वयं गुरुर्द्वयः * * * [११११] । * * * स्तदधो लघुर्द्वयस्तस्याग्रे उपरितनसादृश्याल्लघु-द्वयोत्तरमेकोगुरुः स्थाप्यः, पश्चादुर्वरितैकमाचा लघुरूपा देया, एवं यत्र लघुचतुष्टयानंतरमेको गुरुः पतति, सोऽस्य पंचमभेदः [११११] । एवमस्यांत्यो वर्णः प्रथमगुरुस्तदधो लघुर्द्वयः, उपरितनसादृश्या-

भावात् उर्वरितमात्रापञ्चकं दिगुर्वैकल्यधूपमन्त्यलघोः पूर्वक्रमेण
 स्थाप्यमेवं च यत्र प्रथममेको लघुस्ततो गुरुद्वयोत्तरमेको लघुः
 पतति, सोऽस्य षष्ठो भेदः [१५५१]। एवमस्य द्वितीयो वर्णः प्रथम-
 गुरुस्तदधो लघुः स्थाप्यस्तस्याये उपरितनसादृष्ट्याद्-गुरुलघू स्थाप्यौ
 पश्चादुर्वरितं मात्राद्वयमेकगुरुरूपं स्थाप्यम्, एवं यत्र प्रथमं गुरुलघू
 ततोऽपि गुरुलघू एवंभूतोऽस्य सप्तमो भेदः [१५५२]। एवमस्या-
 द्यो गुरुः * * * लघोरये उपरितनसादृष्ट्यालघुगुरुलघवः क्रमेण
 स्थाप्याः, उर्वरिता चैका मात्रा लघुरूपा पश्चात् स्थाप्या, एवं यत्र
 प्रथमं लघुत्रयं * * * [१५५३]। * * * अस्य चतुर्थो वर्णः प्रथम-
 गुरुस्तदधो लघुः स्थाप्यस्तस्याये उपरितनसादृष्ट्यादेको लघुः * * *
 गुरुद्वयरूपं पश्चात् स्थाप्यम्, एवं यत्र प्रथमं गुरुद्वयं ततो लघुद्वयं
 पतति, एवंभूतोऽस्य नवमो भेदः [१५५४]। एवमस्य प्रथमो वर्णः
 प्रथमगुरु * * * [उपरि]तनसादृष्ट्यादेकोगुरुस्ततो लघुद्वयं देयम्,
 उर्वरिता चैका मात्रा चैकलघुरूपा पश्चाद्देया, एवं च यत्र लघु-
 द्वयोत्तरमेको गुरुस्ततो लघुद्वयं [१५५५]। * * * (Here an entire
 leaf is missing.) यस्य गुरोरधः, यथोपरि तथा शेषं भूयः कुर्या-
 दमुं विधिम् ॥ तावद्द्याहुनेव यावत्सर्वलघुर्भवेत् । प्रसारोऽयं
 समाख्यातः कन्दोविरतिवेदिभिरिति ॥ (E).

१४। अथ भेदस्वरूपज्ञानोपयोगिनं प्रसारं लक्षयति । पठ ।
 प्रथमगुरोरधःस्थाने लघुं परिस्थापयतात्पबुद्धयः । पश्चात् सदृशी
 सदृशी पञ्क्तिरुर्वरिते गुरुलघून् देहि [दत्त] ॥ अत्र स्पष्टः प्रकारो-
 ज्यचोक्तः —

आदौ गुरव एव स्युः प्रस्तार्यास्ताः समा यदि ।

आदौ लघुरयान्ये च प्रस्तार्या विषमा यदि ॥ १ ।

शेषं पूर्ववदेवाद्याल्लघून् यस्य गुरोरधः ।

यथोपरि तथा शेषं भूयः कुर्यादमुं विधिम् ॥ २ ।

उत्ते दद्याद्गुरुस्तावद्यावन्मात्राः प्रपूरिताः ।

यदि मात्रा न पूर्णाः स्युरादौ देयस्तदा लघुः ॥ ३ ।

इत्थं पुनः पुनः कार्यं यावत्पूर्वलघुर्भवेत् ।

मात्राप्रस्तार एवेत्थं वर्षप्रस्तारतां गतः ॥ ४ ॥ इति १४ । (G).

[(१) मात्राप्रस्तार-रचनाप्रकारः ।

एककलस्य एक एव भेदः ।, द्विकलस्य भेदद्वयम् ५, ॥, त्रिकलस्य पूर्ववर्त्तिप्रस्तारद्वययोगे त्रयो भेदा एककले एकगुरुदाने द्विकले एकलघुदाने च जाताः । ५, ५१, ॥॥.

एवं चतुष्कलस्य पूर्ववर्त्तिप्रस्तारद्वययोगे पञ्च भेदा द्विकले एक-गुरुदाने त्रिकले चैकलघुदाने जाताः ५५, ॥५, १५१, ५॥, ॥॥.

एवं पञ्चकलस्य पूर्ववर्त्तिप्रस्तारद्वययोगे अष्ट भेदास्त्रिकले एक-गुरुदाने चतुष्कले चैकलघुदाने जाताः

१५५, ५१५, ॥५, ५५१, ॥५१, १५॥, ५॥॥, ॥॥॥.

एवं षट्कलस्य पूर्ववर्त्तिप्रस्तारद्वययोगे त्रयोदश भेदाश्चतुष्कले एकगुरुदाने पञ्चकले चैकलघुदाने जाताः

५५५, ११५५, १५१५, ५११५, १११५,

१५५१, ५१५१, १११५१, ५५११, ११५११,

१५१११, ५११११, ११११११. एवं सप्तकलादावपि बोध्यम् ।

मात्रावृत्तम् ।

२३

अह छगण पत्थारे गणाणं गामाई ।^१हर ससि^२ सूरु^३ सक्कोसेसो^४ अहि कमल^५ बंभु^६ कलि^७ चंदो^८ ।

धुअ धम्मो सालिअरो

तेरह भेओ^९ छमत्ताणं^{१०} ॥ १५^{११} ॥ [गाहा]

(१) वर्णप्रस्तार-रचनाप्रकारः ।

एकवर्णप्रस्तारे द्वौ भेदौ ऽ, ।. द्विवर्णप्रस्तारे चतुर्भेदाः पूर्ववर्त्तिप्रस्तारे प्रथममेकगुरुदाने तत एकलघुदाने च जाताः ऽऽ, ।ऽ, ऽ।, ।।. एवं चिवर्णप्रस्तारे अष्टौ भेदाः पूर्ववर्त्तिप्रस्तारे प्रथममेकगुरुदाने तत एकलघुदाने च जाताः ऽऽऽ, ।ऽऽ, ऽ।ऽ, ।।ऽ, ऽऽ।, ।ऽ।, ऽ।।, ।।।. एवमग्रेऽपि योजनीयम् ।]

The portion enclosed within brackets has been added for a clear exposition. For corresponding aphorisms in Pingala's Sanskrit Treatise, with a simple exposition in English, vide Ghosha's *चन्द्रःधारसंपदः*, Introduction, p. xviii.— Ed.

१५ । अथ षट्कलाभेदानां प्रत्येकं नामानि । हरः शशी सूरः
अक्रः शेषः अहिः कमलं ब्रह्मा किणः बन्धुः । भुवः धर्माः शालिकरः
चयोद्गमभेदः षण्मासः ॥ (C).

१५ । १ षट्कलप्रस्तारे गणानां नामानि । (A), अह छगण पत्थारे गणाणं गामाई । (C), अथ षट्कलनामानि । (D). २ शशी (E). ३ सूरु (B), सूपे (E). ४ शेषो (B). ५ कमल (D, E & F). ६ बंभु (C), बंभ (D, E & F). ७ कलुकिणि (B), किणि (C). ८ बन्धो (B & C). ९ धर्म (E). १० छमत्ताद (B & C). ११ १४ (E).

२४

प्राकृतपैकुलम् ।

अह पंचकलाणं णामाई ।
 इंदासण अरु सूरु
 चाओ हीरो अ सेहरो कुसुमो ।
 अहिगण पापगणो धुअ
 पंचकले पिंगले कहिओ ॥ १६ ॥ [गाथा]

१५। अथ वक्ष्यमाणमात्राच्छंदःसु व्यवहारार्थं षट्कलचयो-
 दशभेदानां क्रमेण नामान्याह हर इति । हरः शशी हरः शक्रः
 शेषः अहिः कमलं ब्रह्मा कलिः चन्द्रः भुवः धर्मः शालिकरः,
 छमत्ताणं—षण्मात्रकाणां चयोदशभेदानाम् एतानि तेरह नामं—
 चयोदश नामानि यथासंख्यं बोध्यानीत्यर्थः ॥ १४ ॥ (E).

१५। षट्कले चयोदश भेदास्तेषां क्रमेण नामान्याह ॥ हर ॥
 हरः ५५५, शशी ॥५५, सूर्यः ॥५५, शक्रः ५॥५, शेषः ॥॥॥५,
 अहिः ॥५५॥, कमलं ५॥५॥, ब्रह्मा ॥॥५॥, कलिः ५५॥॥, चन्द्रः
 ॥५॥॥, भुवः ॥५॥॥॥, धर्मः ५॥॥॥॥, शालिकरः ॥॥॥॥॥ चयोदश
 भेदाः षण्मात्राणाम् ॥ १५ ॥ (G).

१६। अथ पञ्चकलनामानि । इन्द्रासनमपरः सूरः चापो
 हीरः [च] शेखरः कुसुमं । अहिगणः पापगणो भुवः पञ्चकल
 * * * भुवो निश्चितः । भुवं निश्चितमिति वार्थः । (C).

१६। १ पंचकलानां नामानि । (A), अथ पंचकलानां नामानि । (D).
 १ चारो (E). १ पापकणो (D), पापकणो (E). ४ १५ (E).

This sloka has been left out in the text of (C), but not in the
 commentary.

मात्रावृत्तम् ।

२५

अह चतुष्कलाणां नामाङ्ग ।^१गुरुजुअ कखो^२ गुरुअंतकरअल^३ पओहर^४ मि गुरुमज्झो^५ ।आइगुरु^६ व्वसु^७-चरणोविप्पो सव्वेहिं लहुएहिं ॥ १७^८ ॥ [गाहा^९]

१६। अथ पंचकलाष्टभेदानां प्रत्येकं नामान्याह इंद्रासणेति । इंद्रासनं अह — अपरः सूरः चापः क्षीरश्च शेखरः कुसुमं । अहि-गणः पदातिगणः पंचकलगणे एतानि नामानि क्रमेणेति शेषः पिंगलेन कथितानि, पंचकलगणस्य ये अष्टौ भेदास्तेषां प्रत्येकमेतान्यष्टौ नामानि पिंगलेन कथितानीत्यर्थः । १५ । (E).

१६। अथ पंचकलस्याष्टौ भेदास्तेषां नामानि क्रमेणाह ॥ इंदेति ॥ इंद्रासनं ।।५५, अन्यः सूरः ।।५५, चापः ।।।५, क्षीरः ।।५५, [च] शेखरः ।।५, कुसुमं ।।५५, अहिगणः ।।।।, पापगणः ।।।। भ्रुवं पंचकलः पिंगलेन कथितः ॥ १६ ॥ (G).

१७। अथ चतुष्कलानां नामानि । गुरुयुगं कर्णः ।।५५, गुर्वन्तः करतलं ।।५५, पयोधरो गुरुमध्यः ।।५५, आदिगुरुर्ध्रुवचरणं ।।५५, विप्रः सर्वैर्लघुभिः ।।।।. गुरुयुगात्मकश्चतुष्कलः कर्णनामा, एवमग्रेऽपि । (C).

१७। १ चतुष्कलानां नामानि (A), चतुष्कलानां नामानि (D). २ कखो (E), कषु (F). ३ करअलो (A, D, E & F). ४ पयोहर (B). ५ सव्वे (A, D & F). ६ आइगुरु (F). ७ व्वसु (C), वसु (D & F). ८ १६ (E). ९ विपुला आर्या । Vide Ghosha's सन्दर्भसंग्रहः, pp. 7, 8 & 9.

२६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अह तिस्स कल्लाणं णामाहं ।^१
 धअ^२ चिह्ल^३ चिर^४ चिरालअ^५
 तोमर^६ तुंरु^७ बूरु पत्त चुअमाला^८ ।
 रस^९ वास^{१०} पवण बलअ^{११}
 लहुआलंबेण^{१२} जाणेहु^{१३} ॥ १८^{१४} ॥ [गाथा]

१७। अथ चतुष्कलगणपंचभेदनामान्याह गुर्विति । गुरुजुअ
 — गुरुयुगं, गुरोः युगं द्वयं यस्मिन्नेतादृशो यो भेदः स इत्यर्थः,
 कणो — कर्णः चतुःकलस्य प्रथमो भेदः, कर्णनामेत्यर्थः । गुर्वितः
 गुरुरन्ते यस्य तादृशो द्वितीयो भेदः करतलनामक इत्यर्थः ।
 गुरुमध्यः गुरुः मध्ये यस्य स तृतीयो भेदः पयोधरनामक इत्यर्थः ।
 ऋ पादपूरणे । आदिगुरुः आदौ गुरुः यस्य तादृशश्चतुर्थो भेदो
 वसुः चरणः इति तस्य नामद्वयं । सर्वैः लघुभिः सर्वलघुः पंचमो
 भेदः विप्रः विप्रनामेत्यर्थः । १६ । (E).

१७। चतुःकलनामान्याह ॥ गुरु ॥ गुरुयुगं कर्णः ॥ ५५, गुर्वितः
 करतलं ॥ ५६, पयोधरो गुरुमध्यः [॥ ५७॥], ऋ पादपूरणे । आदि-
 गुरुर्वसु-चरणो [५८॥], विप्रः सर्वैर्लघुभिः [॥ ५९॥] ॥ १७ ॥ (G).

१८। १ विहलानां नामानि । (A). २ धय (C), धुष (D & E). ३ चिह्ल
 (A, B, D & E), चिह (C). ४ चिरं (E). ५ चिराल (D). ६ तुंर (A),
 तुम्बर (B), तुम्बर (D). ७ चयमाला (E), चुचयं माला (F). ८ वस (A),
 ९ रास (C). १० वलया (F). ११ ऊषारभेद (E). १२ जाणेह (B & C).
 १३ १७ (E).

मात्रावृत्तम् ।

२७

अह तिअल्लगण [दुइअ]^१ पत्थारस्स लामाई ।

सुरवइ^२ पठव्व^३ तात्ता करताल्लाणंद व्वंदेण^४ ।

णिब्बाणं^५ ससमुद्धं तूरं एह प्पमाणेण ॥ १८^६ ॥ गाइ ।

१८ । अथ त्रिकलनामानि । ध्वजः चिह्नं चिरं चिरालयः तोमरः तुम्बुः पञ्च श्रुतमाला । रसो रासः पवनः वल्लयं लघ्वारक्षेण जानीहि ॥ त्रिकलस्य त्रयो भेदास्तत्रादिलघुः प्रथमोगणः [१५], तस्यैतानि नामानीत्यर्थः । (C).

१८ । अथ त्रिकलप्रथमभेदस्य लघ्वादेर्नामान्याह ध्वज इति । ध्वजः चिह्नं चिरं चिरालयः तोमरं तुम्बुः पञ्च श्रुतमाला रसः वासः पवनः वल्लयः एतानि नामानीति शेषः, लघुकालंवेण लघ्वादे-
स्तिकलप्रथमभेदस्येत्यर्थः, आणेज्ज — जानीतेत्यर्थः । १७ । (E).

१८ । अथ त्रिकले आदिलघोः प्रथमभेदस्य नामान्याह ॥ ध्वज ॥ ध्वजः चिह्नं चिरं चिरालयः तोमरं तुम्बुः पञ्च श्रुतं माला । रसः वासः पवनः वल्लयः लघोराक्षंवेण जानीहि ॥ १८ ॥ (G).

१८ । द्वितीयस्य [५१] यथा, सुरपतिः पठहल्लाणः करताल्ला-
[न]न्दव्वन्दैः । निब्बाणं [स]समुद्धं तूर्यम् एतत्प्रमाणेन ॥ करताल्ला-
नन्दव्वन्दैः सह सुरपत्यादिनामानि, समुद्धसहितमेतन्नामनवकं
प्रमाणसिद्धमित्यर्थः । (C).

१८ । १ द्वितीय (B), द्वितीय (C). २ सुरवै (A). ३ पठव (C & D), पठव (F). ४ व्वन्देण (C). ५ निब्बाणं (D). ६ १८ (E).

२८

प्राकृतपेङ्गलम् ।

अह तिअलगण तइअ पत्थारस्स णामाह ।

भावा^१ रस तांडवअ^२

णारीअ^३ कुणह^४ भाविणअ^५ ।

तिलहुगणस्स^६ कइअरो^७

इअ णामं पिंगलो कइइ^८ ॥ २०^९ ॥ गाह् ।

१८ । अथ विकलद्वितीयभेदस्य गुर्वा [देर्ना] मान्याह सुरव-
इति । सुरपतिः पटहः तालः करतालः नंदः कंदः ए—ननु
निश्चयेन निर्वाणं [स]समुद्रं त्वर्यम् एह—एतानि नामानि प्रमा-
णेण—प्रमाणेन गुर्वादेस्तिकलस्य जानौतेति शेषः, इति संप्रदाय-
विदः, एवमग्रे । (E).

१९ । आदिगुरोर्द्वितीयभेदस्य नामान्याह ॥ सुर ॥ सुरपतिः
प्रथमं तालः करताल आनंदः कंदसा । निर्वाणं ससमुद्रं त्वर्यम्
एवं प्रमाणेन ॥ उच्यते इति शेषः ॥ १९ ॥ (G).

२० । अथ तृतीयस्य नामानि । भावो रसस्ताण्डवं नारी अथ
कुलभाविनी । तिलघुगणस्य कविवरो नामानि पिङ्गलः कथयति ॥
प्राकृतेषु लिङ्गवचनमतन्त्रमित्यनुसारात् भावा इति कुलभाविनि-
अमिति सङ्गच्छते । (C).

२० । लघोस्तिकलस्य नामान्याह भावेति । भावः रसः तांडवं

१० । १ भाव (A & E). २ तांडवर्षि (A). ३ णारी कइ (C & E).
४ कुल (C & E). ५ भाविणिअं (E), भाविणिअं (F). ६ तिलहुगणस्य (F).
७ कइवरो (B & E), कइवरा (C), कइवरो (F). ८ कइइ (F). ९ १८ (E).

माध्याह्निकम् ।

२६

अह दुकलाणं णामाह ।^१

शेउर रसणाभरणं

चामरं फणमुच्चं कणअ कुंडलअं ।

वक्कं माणसं वलअं

हारावलि एहं गुरुअस्स ॥ २१ ॥ गाहा ।

नारो अह—अथ कुलभामिनी इति नामानि चित्तघुगणस्य
कविवरः पिंगलः कथयति ॥ १८ ॥ (E).

Hereafter there is a leaf missing in MS. (E), and nine slokas
(21-30) and a half are lost.—Ed.

२० । चित्तघोस्तृतीयभेदस्य नामान्याह ॥ भावा ॥ भाव-रस-
तांडव-नारोः जानीत भामिनीं । चित्तघुकस्य कविवर इति
नामानि पिंगलः कथयति ॥ (G).

२१ । अथ द्विकलस्य नामानि । द्विकले प्रथममेकगुरुरिति,
तस्मैतानि नामानि जानीहीति शेषः । नूपुरं रसनाभरणं चामरं
फणो अन्धः कनककुण्डलकं । वक्कं मानसं वलथं हारावलिः अनेन
गुरुकस्य ॥ (C).

२१ । नूपुरं रसनाभरणं चामरं फणो मुग्धं कनकं कुंडलं ।
वक्को मानसं वलथं हारावलिः अनेन गुरुकस्य ॥ एवं प्रकारेण
द्विकलरूपस्य गुरोर्नामानि भवन्तीत्यर्थः ॥ २१ ॥ (G).

११ । १ द्विकलाणां नामानि । (A & D), दुकलाणं णामाह । (C). २ चामरं
(B & D), चमरं (C). ३ फणि अन्ध (C). ४ कुण्डलथं (C). ५ माणसं
(B, C & D). ६ शेष (B & D), अशेष (C & E).

३०

प्राकृतयैकुलम् ।

दि[वि]लहु लामाङ् ।^१णिअपिअ परमउ^२ सुपिअ^३बिल्लहु^४ ति^५ समास^६ कइदिङ्^७ ।

अइ चउमत्तइ लामं

फणिराओ^८ पइगणं भणइ^९ ॥ २२ ॥ गाह् ।सुरअणअं^{१०} गुरुजुअलंकलसमाणेण रसिअ रसणग्गा^{११} ।

मणहरण सुमइलंविअ

लहुलहिअं^{१२} तासु^{१३} बखेण ॥ २३ ॥ गाहा ।

२१ । मिजप्रियः परमकसुप्रियो दिल्घोरिति समासतः कविदृष्टम् । अथ चतुर्मात्रिकनाम फणिराजः प्रतिगणं भणति ॥ पूर्वं चतुष्कलस्य प्रत्येकैकं नामोक्तमिदानीमन्यान्यपि नामानि कथ्यन्ते इति । (C).

२२ । अथ लघुद्वयरूपस्य गणस्य नामान्याह ॥ णिअपीति ॥ मिजप्रियः परमः सुप्रियो दिल्घोरिति समासगतः कथितानि । अथ चतुष्कलस्य गणस्य प्रतिगणं नामान्याह ॥ अइ ॥ अथ चतुर्मात्रिकस्य नामानि फणिराजः प्रतिगणं भणति ॥ २२ ॥ (G).

२१-२२ । १ अइ दुक्कलानां नामाह । (B). २ परम (F). ३ सुपिर (A, B & C). ४ बिल्लहु (B, C & F). ५ तिणामं (B & C), ति (F). ६ समास (B & C). ७ कइदिङ् (B), कइदि (F). ८ फणिराज (F). ९ पइइ (A). १० सुरअणअं (A & D), सुरअणअ (F). ११ रसणग्गां (D & F). १२ लहुलहिअं (D), लहुलहिअउ (F). १३ तासु (B & D), तासु (C).

माध्याह्निकम् ।

३१

अह अंतगुह नामाह १ ।

कर पाणि कमलं हस्तं २

बाहू ३ भुजदण्डं ४ प्रहरणं अशनिः ५ ।

गजभरणं रज्जुमात्रं ६

भुजभरणं होह ७ सुपसिद्धं ८ ॥ २४ ॥ गाथा ।

२३ । सुरतनयो गुरुयुगल * * * रसिकः रसनाग्रं । मनोहरणं
सुमतिखम्बितः लघुरहितः तस्य वर्णेन ॥ करबल्यमिति कचिद्गुरु-
द्वयस्य कर्णेति नाम पूर्वाश्रमेतान्यपि तत्समानेन तत्समानार्थकतया
ज्ञातव्यानीति शेषः, तस्य वर्णेन चिह्नेन तत्समानार्थकशब्दान्तरे-
णाप्युच्यत इत्यर्थः । तत्सर्वर्णेनेति पाठे तत्पर्यायेण । (C).

२३ । सुरेति । सुरतलता गुरुयुगलं कर्णसमानेन रसितं रसलघ्नं,
मनोहरणं सुमतिखम्बितं लघुरहितं — उत्पन्नप्रायाणां नास्तीत्यर्थः,
अवर्णेन शब्देन कथितमित्यनुसंगच्छ[तइति व्याख्युः । कर्णेति
कर्णपर्यायः श्रुत्यादिरपि, तन्नामोक्तमित्यर्थः । दिगुरोस्तुक्लस्यै-
तानि नामानि ॥ २३ ॥ (G).

२४ । अन्तगुहनामानि । करः पाणिः कमलं हस्तो बाहो
भुजदण्डः प्रहरणम् अशनिः । गजभरणं रज्जुमात्रं भुजाभरणं

- २४ । १ अंतगुहो । (D). २ कमलं (A). ३ हस्तं (A).
४ बाहो (A, B & C), बाहो (D). ५ भुजदण्ड (B & D), भुजदण्ड (C).
६ रज्जुमात्रं (A). ७ मात्रं (C). ८ होति (A, B & D), होति (C).
९ सुपसिद्धं (B).

३२

प्राकृतपैकुलम् ।

अह मज्झगुरु नामादँ ।^१

भुअवद असं गरं गअवदं

वसुहाहिवं रज्जु गोआलो ।

उत्ताअकं चकवदं

पअहरं पवणं^{१०} णरेदादँ^{११} ॥ २५ ॥ गाह् ।

भवन्ति सुप्रसिद्धानि ॥ वाहोऽश्वः । वाहुरिति कश्चित् । मालेत्यत्र
णाणेति पाठान्तरम् । (C).

२४ । अथांतगुरोस्तुष्कलस्य नामान्याह ॥ कर ॥ करः पाणिः
कमलं हस्तो वाहुरुजदंडः प्रहरणमश्वनिः । गजाभरणे रत्नं नाना
भुजाभरणं भवति सुप्रसिद्धं ॥ नानेति केयूरादीनि सुप्रसिद्धानि
भवन्तीत्यर्थः ॥ २४ ॥ (G).

२५ । मध्यगुरोर्नामानि । भुजपतिरश्वनरगजपतिवसुधाधिपा
राजा गोपालः । उत्तायकश्चक्रपतिः पयोधरपवननरेन्द्राः ॥ अत्र पति-
शब्दस्य प्रत्येकमन्वयादश्वपतिर्नरपतिर्गजपतिरिति सम्यदायः । (C).

२५ । मध्यगुरोर्नामान्याह ॥ भूपतिरश्वपतिर्गजपतिर्वसुधाधिपो
रज्जुः गोपालः । उत्तायकश्चक्रवर्ती पयोधरस्तननरेन्द्राः ॥ इति
नामानौत्यर्थः ॥ २५ ॥ (G).

२४ । १ मध्यगुरो । (D). २ अश्व (B), अश्व (D). ३ गर (D), वर (F).
४ गजवद (B). ५ वसुहाहिव (B). ६ गोवालो (D), गोवली (F). ७ उत्ता-
यक (B), उत्तायक (F). ८ चक्रवद (A, B, C & D). ९ पयोधर (B,
C & F), पहर (D). १० पवण (D), यव (F). ११ णरेदाद (A), णरेन्दा
(B), णरेषार (C), णरेदाद (D).

मात्रावृत्तम् ।

२३

अह आदिगुरु नामाह ।^१

पञ्च पात्र चरणजुअलं

अवरु^२ पञ्चासेदु^३ गंड^४ बलहहं^५ ।ताअ^६ पिआमह दहणं^७खेउर^८ रइ जंघजुअलेण^९ ॥ २६ ॥ [नाहा]अह सम्बलहुअस्स [।।।।] नामाह^{१०} ।पढमं एरिसि^{११} बिण्णोवीए सर पंच^{१२} जाइ^{१३} सिहरेहिं^{१४} ।दिअवर^{१५} परमोपाए

होइ चउक्केण लहुएण ॥ २७ ॥ गाहा ।

२६ । आदिगुरुनामानि । पदं पादस्वरणयुगलम् अपरं प्रकाशयति गण्डं बलभद्रं । तातं पितामहं दहनं नूपुरं पतिं जहायुगलेन ॥ प्रकाशयति वदति अर्थात् पिङ्गलः, जहायुगलेन सह । खेयुरह इति पाठे नूपुररुचौत्थर्थः । (C).

२६ । आदिगुरोर्नामान्याह ॥ पञ्चदति ॥ पदं पादस्वरणयुगलम् अन्यत् प्रकाशयति गंडो बलभद्रः । तातः पितामहो दहनो नूपुरं रतिजंघायुगलेन, सह इति शेषः, तदपि नामेत्यर्थः ॥ २६ ॥ (G).

२६-२७ । १ आदिगुरु नामाह । (C). २ अवर (A), अपव (C). ३ पाव (D). ४ गण (C). ५ बलहणं (C). ६ ताह (B), ताहा (C). ७ दहणं (B). ८ खेवर (G), खेउह (F). ९ जंघकेषि (D). १० सम्बलहुअस्सनामाह ॥ (C), सम्बलवो । (D). ११ एरिसि (A). १२ पंचवर (B & C), सरिमंघ (F). १३ जाहि (C). १४ सिहरोहिं (C). १५ पिअवर (B).

३४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अह पंचकलाणं आइलहुअस्स णामाई ।^१

सुणरिंद^२ अहिअ^३ कुंजर^४

गअवर^५ दंताइ दंति^६ अह मेहो^७ ।

एरावइ^८ तारावइ

गअणं भंपं^९ तलंपेण^{१०} ॥ २८ ॥ गाहा ।

२७ । अथ सर्वलघुनामानि ॥ प्रथमम् ईदृशो विप्रः, द्वितीये पञ्चशरः जातिशिखराभ्यां सहेत्यर्थः । द्विजवरः परमोपायो भवति चतुष्केण लघुकेन ॥ ईदृश इति विप्र इति यथा प्रथम-नाम तथा द्वितीये पञ्चशर इत्यर्थः । (C).

२७ । चतुर्लघोर्नामान्याह ॥ पठ ॥ प्रथमं विप्र एतादृशो द्वितीयः पञ्चशरो जातिः शिखरैः । द्विजवरः परम उपायो भवति चतुष्केण लघुकेन ॥ २७ । (G).

२८ । सुनरेन्द्रः अहितः कुञ्जरगज[वर]दन्तौ दन्तौ अथ मेघः । ऐरावतस्तारापतिर्गगनं झम्पसुउप्पेन ॥ कुञ्जरगज[वर]दन्तावित्य-
नेन कुञ्जरदन्तो गजवरदन्तश्चेत्युक्तं भवति । तुउप्पेन तुउप्पगब्धेन सह, तुउप्पगब्धो झम्पपर्यायः । (C)

२८ । १ प्रत्येकं पंचकलानां नामानि । (A), पंचकलानां प्रत्येकं नामानि (D), पंचकलाणं आइलहुअस्स णामाई (C). २ सुणरिंद (A, B & C). ३ अहिअ (B). ४ कुंजर (A, B & C). ५ गअवर (A, B & C). ६ दंताइ दंति (A), दिआइ दंति (B), दिआइ दंति (C), दंताइ दंति (D), दंताइ दन्तो (F), ७ अमेहो (F). ८ एरावअ (F). ९ भंपं (F). १० तलंपेहि (A), तुल्लपेण (B & C), तल्लपेण (F).

मात्रावृत्तम् ।

३५

अह मञ्जलहुअस्स ।^१पक्खि विराड^२ मइंदह^३वीणा^४ अहि जक्ख अमिअ^५ जोहलअं ।सुप्पस^६ पण्णागासण^७गरुड^८ विआणेहु^९ मञ्ज^{१०} लहुएण ॥ २६ ॥ उग्गाहा ।

२८। अथ पंचकलस्याष्टौ भेदास्तत्र प्रथमभेदस्यादिलघुद्विगुह-
रूपस्य नामान्याह ॥ सुण ॥ सुनरेन्द्रोऽधिक-कुंजर-गजवरदंता
इति दंतौ च मेघः । ऐराव[त]स्तारापतिर्गगनं उफम् एतत्प्रका-
रेण ॥ (G).

२९। पश्चिविडालमृगेन्द्रहरिणा अहियच्चः अमृतं योहल[य]कः ।
सुपर्णः पन्नगासनो गरुडो विजानीहि मध्यलघुकेन ॥ अहियच्च-
इति नामद्वयम् इति कश्चित् । योऽश्वशब्दोऽप्यत्र वर्त्तत इति बोध्यं ।
मध्यलघुकेन प्रयुक्तस्य पञ्चकलस्यैतानि नामानीत्यर्थः । अत्र च
सुपर्णेति पवनाशनेति केचित्पठन्ति । तत्र विषमे जगणेऽपि मगण-
भङ्गः [?] समाधेयो भवति । (C).

२९। मध्यलघोः पंचकलस्य नामान्याह ॥ पक्खि ॥ पची

२९। १ अह भवति गुह्यस्य [?] (B), मध्यलघोर्नामानि (D). २ विराड
(B & C). ३ मइन्द (C), मद (D). मइंदो (F). ४ वीणा (B & C),
वणा (D). ५ अमिअ (B), अणिअ (C), अमल (F). ६ सुप्प (B, C & D),
सुप्पु (F). ७ पण्णागासणं (A), पण्णासणं (B & C), पण्णासणु (F). ८ गरुड
(B), मइत (C), गरुडो (F). ९ विआणेह (C), विजानेह (F). १० मञ्ज (D).

३६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

बहु विविह प्रहरणेहिं^१पंचकलओ^२ गणो होइ ।गअ रह तुरंग पाइक^३एहु^४ णामेण जाण^५ चउमत्ता^६ ॥ ३० ॥ विग्गाहा^७ ।

विराड् मृगेंद्रो वीणा अहिर्यचः अमलं जोहलं । सुपर्णः पद्मगाग्रनो
गह्वो विजानीत मध्यलघुकेन ॥ २९ ॥ (G).

३० । अथ सामान्यतः पञ्चचतुष्कलयोर्नामानि बहुविविहे-
त्यादि । बहुविधप्रहरणेः पञ्चकलो गणो भवति । गज-रथ-तुरङ्ग-
पादाता एतन्नाम्ना भवति [जानीहि] चतुर्मात्रिकं ॥ बहूनि यानि
प्रहरणानि विविधानि अवान्तरभेदयुक्तानि तैस्तदाचकशब्दैः
पञ्चकलो गणो भवति ॥ (C).

३० । * * * अथ चतुष्कलस्य सामान्यानि नामान्याह, गअ
रहेति । गजः रथः तुरगः पद[दा]तिः, एतेर्नामभिः जानीहि
चतुर्मात्रिकान् ॥ (E).

३० । पंचकलस्य सामान्यनामान्याहार्धेन ॥ बहु ॥ बहुविविध-
प्रहरणेः पंचकलो गणो भवति । अथ सिंहावलोकितन्यायेन

३० । प्रहरणेहिं (A & B), प्रहरणे (D). १ पंचकलओ (D), पंचकलओ
(F). २ पाइक (D), पाइक (F). ३ रह (D, E & F). ४ होइ (A),
जाण (D), जाणे (F). ५ चउमत्ता (F). Here follows in MS. (C) the
following: अहं सकलं सकलपथा[स]कला ना[या]म एदं पूर्वं[व]देव [ह] । सकल
चतुष्कलायं ना[या]म एदं परदेव ॥ ७ अन्धविपुलीक्रीतिः । Vide Ghosh's
Compendium, pp. 7-11.—Ed.

भाषाद्वयम् ।

३७

तालंक^१ हार शेर
 केउरओ होति^२ गुरुभेआ ।
 सर मेरु दंड काहल
 लघुभेआ होति^३ एताइ^४ ॥ ३१ ॥ माह^५ ।

स्तुष्कलनामान्याह अर्धेन । गजो रथसुरंगः पावक एभिर्नामभि-
 र्ज्ञेयस्तुर्मात्रः ॥ ३० ॥ (G).

३१ । गुरुलघुनामान्याह दाभ्यां [सोकाद्धाभ्यां] । ताडङ्को
 हारो नूपुरः केयूरकं भवन्ति गुरुभेदाः । सरो मेरुर्दण्डः काहलो
 लघुभेदा भवन्ति एते ॥ (C).

३१ । अथैकगुरोर्नामान्याह तालंकेति । ताटंका हारा नूपुरं
 केयूरम् एतानि गुरुभेदाः गुरोर्नामानीति यावत्, होति —
 भवन्ति । अथैकलघोर्नामान्याह, सरेति । सरः मेरुः दंडः काहलः,
 एताइ — एतामि, लघुभेआ — लघुभेदा लघोर्नामानि, होति —
 भवन्ति । (E).

३१ । गुरुनामान्याह । ताटंका हारो नूपुरं केयूरं भवन्ति
 गुरुभेदाः । लघुनामान्याह सार्धम् ॥ सर ॥ गुरुर्मेरुर्दण्डः काहलं
 लघुभेदा भवत्येतावन्तः ॥ ३१ ॥ (G).

३१ । ताडंक (F). २ होति (A & D), होमि (B), हनि (C). ३ होति
 (A & D), होमि (B & C). ४ एताइ (D & F). ५ Here follows in
 (C) पूर्ण[का]दे गुरुष्वस्त मा[या]म एदं । परदुक्तेषु लघुष्वस्त मा[या]म ॥

३८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

संखं^१ फुल्लं^२ काहलं^३रवं^४ असेसेहिं^५ होति^६ कलअलअं^७ ।रूअं^८ शाणा कुसुमं^९रस गंधं^{१०} सदं^{११} परसाणं^{१२} ॥ ३२ ॥ गाथा ।

३२ । शंखः काहलः अशेषरववाचकाः कलकलादयः, रूपं नानाकुसुमं रस-गंध-शब्द-स्पर्शाः एतेऽपि लघुसंज्ञाः । (A).

३२ । शङ्खः स्फुटकाहलः रवोऽशेषैर्भवन्ति कलकलकः । रूपं नाना कुसुमं रसो गन्धः शब्दप्रमाणं ॥ एते शब्दा गुरु[?]भेदा गुरु[?]वाचकाः, एवमग्रेऽपि, रवशब्दोऽशेषैर्नामभिः सह भवन्ति लघुवाचकाः शङ्खादयः शब्दाः । कलअलओ इत्यत्र सुपसिद्ध इति कश्चित्पाठः प्रमाणमेतत् ॥ (C).

३२ । शंखः पुष्पं काहलं रवः कनकं लता रूपं नाना कुसुमं पुष्पजातीनां धावन्ति नामानि तानि सर्वाणीत्यर्थः । रसः गंधः शब्दः एतैः अशेषा लघुभेदा भवन्तीत्यनुकर्षः इति प्रमाणं निश्चयः । (E).

३२ । शंखः पुष्पकुलं काहलं रवः अशेषैर्भवति कलकलः । रूपं नाना कुसुमं रसो गंधः शब्दः स्पर्शः ॥ ३२ । (G).

३१ । १ शङ्खं (B), संख (C), संक (F). २ फुल्ल (A), फुल (B, C & F). ३ काहलं (A), काहलं (B & C), काहलं (E). ४ असेहि (A), असेसेहिं (B), असेसेहिं (C), असेसेहिं (D & E). ५ होर (A), होति (B), होति (C). ६ कलअलअ (A), कलअलअं (D), कणअ लथा (E), कणअलअं (F). ७ गंध (A & E). ८ सल (C), सदं (F). ९ परसेण (A), परमाणु (C), परमाणं (D), परिमाण (F).

मात्रावृत्तम् ।

३६

अह वस गणा ।^१

मो तिगुरुं लो तिलङ्ग

लहुगुरुआर्द^२ जभा^३ ज मञ्जगुरु^४ ।मञ्जलङ्ग^५ रो सो उणअंतगुरुं तो वि अंतलहुण^६ ॥ ३३ ॥ उमाहा ।

३३ । मस्त्रिगुरुः ऽऽऽऽ, नस्त्रिलघुः ।।।, लघुगुर्वादी यभौ ।ऽऽऽ, ऽ॥, ओ मध्यगुरुः ।ऽ।, मध्यलघू रः ।ऽ।ऽ, स पुनरन्तगुरुः ।।ऽ, तोऽपि अन्तलघुकेन ऽऽ।, एवमेकगुरुर्ग ए[क]लघुर्ल इत्यपि बोध्यम् । (C).

३३ । अथ वर्णवृत्तोपयोगिनो भगणादीनष्टौ गणास्त्रामलक्षणाभ्यामुद्दिशति मोति इति । तिगुरु—त्रिगुरुः गुरुत्रयस्वरूपो यो भगणः ऽऽऽऽ, तिलङ्ग—त्रिलघुः लघुत्रयस्वरूप इति यावत् लो—नगणः ।।।, आदिलघुगुरु यभौ, तेन आदौ यस्य लघुः स यगणः आदौ यस्य गुरुः स भगणः इत्यर्थः । मध्यगुरुः—यस्य मध्ये गुरुः स जगणः । मध्यलघुः—यस्य मध्ये लघुः ।ऽ।ऽ स रो—रगणः । अंतगुरुः—यस्य अंते गुरुः स पुनः सो—सगणः । अंतलघुना उपलक्षितः तो—तगणः, यस्यांते लघुः स तगण इत्यर्थः । (E).

३३ । १ अथ वर्णगणाः । (A & F). अथ वर्णवृत्तानां भगाः ॥ (D). २ तिगुरु (C, D & E). ३ लङ्गगुरुआर्द (B), लङ्गगुरुआर्द (C), लङ्गगुरुआर्द (D), लङ्गगुरुआर्द (E). ४ यभौ (C & E), यभौ (D), यभौ (F). ५ मञ्जगुरु (D), मञ्जगुरु (E). ६ मञ्जलङ्ग (E). ७ अंतगुरु (A), अंतगुरु (D), dropt in (C). ८ अलङ्गण (B), अलङ्गण (C), अलङ्गण (D).

अह गणदेवता ।

पुहवी जल^१ सिद्धि^२ पवणं^३

गअणं सूरुओ अ चंदमा^४ लाओ ।

गण अट्ट इट्ट^५ देओ^६

जहसंखं^७ पिंगले कहिओ^८ ॥ ३४ ॥ गाथा ।

३३। अथ मादिगणस्वरूपमार्ययाह । मो तीति । मस्तिगुरुन-
स्त्रिलघुर्लघुगुर्वादी यभौ जो मध्यगुरुः । मध्यलघू रः स पुनरंतगुरु-
स्तोऽप्यंतलघुः ॥ ३३ ॥ (C).

३४ । अथ गणानां देवतामाह : पृथिवी जलं शिखी वातो गगनं
सूरसंक्रमा नागः । गणानामिष्टदेवा यथासंख्यं पिङ्गलेन कथिताः ॥
वक्ष्यमाणफलदाहृत्यं देवतानामेव, अतो देवताकथनम् । (C).

३४ । मनुष्यकवित्वे कविनायकयोर्देवताकवित्वे देवतानां दुष्प-
धर्षत्वात्कवेरेव कवित्वस्यादौ दुष्टगणपाते अनिष्टफलप्राप्तिसंस्कारार्थं
शुभगणपाते शुभफलवृद्धये च तत्त[द्]गणदेवताः पूज्या इति मग-
णाद्यष्टगणानां क्रमेण ता आह, पुहवीति । पुहवी — पृथिवी
मगणस्य त्रिगुरोः १, जल — जलं नगणस्य त्रिलघोः २, सिद्धि —
शिखी अग्निः यगणस्यादिलघोः ३, कालो भगणस्यादिगुरोः ४, गगनं
मध्यगुरोर्जगणस्य ५, सूर्यस्य अंत[मध्य]लघोः रगणस्य ६, चंद्रमा
मध्यलघोः [अंतगुरोः] सगणस्य ७, नागा अंतगुरोः [लघोः] तगणस्य ८,

३४। १ जलं (C). २ सिद्धि (B), सिद्धी (C). ३ वाणी (B & C), काली
(D), काली (E), पवणी (F). ४ चन्द्र (A, B & C). ५ चन्द्र (A), रश्मि (E).
६ देव (E & F). ७ संख्यं (B). ८ कहिओ (B).

मात्रावृत्तम् ।

४१

मगण यगण दुइ^१ मित्त हो^२
 भगण^३ अगण^४ हो^५ भिच्च ।
 उदासीण^६ ज त दुअउ^७ गण
 अवसिट्ठउ अरि णिच्च^८ ॥ ३५ ॥ दोहा ।

एते गणाष्टकेऽष्ट देवाः यथासंख्यं पूर्वोद्देशक्रमेण पिंगलेन कथिताः । (E).

३४ । पृथिवी जलं शिखी पवनो गगनं सूर्यचंद्रमा नागः ।
 गणाष्टकस्येष्टदेवता यथासंख्यं पिंगलेन कथिताः ॥ आर्या । (G).

३५ । अथ गणेषु मित्रादिकमाह । मगण-नगणौ मित्रे भवतः, यगण-भगणौ मृत्यौ । उदासीनौ ज-तौ द्वौ गणौ, अव-शिष्टौ वैरिणौ नित्यम् ॥ अवशिष्टौ मगण-रगणौ । (C).

३५ । वक्ष्यमाणशुभाशुभफलोपोद्घातेन गणानां परस्परस्य मित्रादिभावं कथयति । मगण-नगणौ द्वौ गणौ ऽऽऽ, - । । । मित्रे मित्रसंज्ञाविति यावत् भवतः, भगण-यगणौ द्वौ गणौ ऽ । । । ऽऽऽ मृत्यौ मृत्युसंज्ञौ भवतः, ज-तौ अगण-तगणौ द्वौ उदासीनौ उदासीनसंज्ञौ, अवशिष्टौ रगण-मगणौ अरौ शत्रुसंज्ञौ नित्यं भवत इति क्रियापदं द्विवचनांते सर्वत्र योज्यम् । (E).

In MS. (G) the gloss is wanting.

३५ । १ दुइ (B & C). २ होई (B), होइ (C & E). ३ जगण (A & B), यगण (C). ४ भगण (A, B & C), यगण (E & F). ५ होइ (B, E & F). ६ उदासीन (F). ७ उअउ (B). ८ णिउ (C).

४२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अह गणफल ।

मगण रिद्धि^१ थिर कज्ज^२ अगण^३ सुह^४ संपअ^५ दिअइरगण मरण संपलइ^६ जगण खरकिरण^७ विसअइ^८ ।तगण सुख फल कहइ सगण सहदेसु^९ब्बासइ^{१०}भगण रचइ^{११} मंगल अ^{१२}खेक^{१३} कइ^{१४} पिंगल भासइ^{१५} ।अत^{१६} कब्ब गाह दोहइ^{१७} मुणहुणगण होइ पढमकखरइ^{१८} ।तसु^{१९} रिद्धि^{२०} बुद्धि^{२१} सब्बउ^{२२} फुरइ

रगण राउल दुत्तर तरइ ॥ ३६ ॥ छप्पअ ।

३६ । गणानां फलमाह । मगण ऋद्धिं स्थिरकन्दं लैर्ध्वं
ददातीत्यर्थः । यगणः सुखसम्पदं ददाति । रगणो मरणं सन्ना-
दयति । जगणः खरकिरणं विसर्जयति, खरकिरणशब्देन उद्देगा-

३६ । १ ऋद्धि (B, C, E & F). २ कज्ज (A), कब्ब (B), left out in
(C) from थिर to रिद्धि in the seventh line. ३ अगण (A & B), यगण
(E & F). ४ सुह (B). ५ संपदं (A). ६ संपनइ (E). ७ किरणि (D).
८ विसिअइ (F). ९ देसउ (B), देसउ (D), वासं (F). १० विसअइ (F).
११ चवइ (A & D), रचइ (E), कुणइ (F). १२ मंगलार्थं (A & F). १३ खेक
(A), खेक (E), छु (F). १४ रच (B), कवि (D). १५ परिभासइ (F).
In MSS. (E) and (F) there is a transposition in the second
and third lines.—Ed. १६ जइ (A). १७ कब्बदोहगाहउ (A),
कब्बगाहदोहा (D), कब्बगाहदोहइ (E), कब्बदोहइ (F). १८ पढमकखरइ
(A & B), पढमकखरइ (D). १९ तसि (F). २० ऋद्धि (B & E).
२१ सिद्धि (A). २२ सब्बइ (A), सब्बइ (C), चवइ (D), चवइ (E).

दिर्लक्ष्यते । तगणः शून्यफलं कथयति । सगणः स्वदेशादुदा-
सयति । भगणो रचयति मङ्गलं, जानीहि कविपिंगलो भाषते ।
यावत् काव्यं गाहादोहादिकं जानीहि नगणः प्रथमाचरे तस्य
अङ्घ्रिः बुद्धिः सर्वत्र स्फुरति, रणे राजकुले दुस्तरं तरति ॥ सर्व-
वृत्तेषु गणप्रतिनियमात् गाहादोहादावित्युक्तं, तत्र प्रथमो नगण-
शेङ्गवेत् तदा अङ्घ्रादिकं स्थादित्यर्थः । सर्वश्लोके तथाभावासम्भवे
हि प्रथमश्लोकेऽवश्यं कार्यम् । (C).

३६ । अथ मगणाद्यष्टगणानां काव्यादौ पतने प्रत्येकं फलमाह
मगणेति । कविविख्यादौ यदि मगणः पतति, तदा अङ्घ्रिः कार्यं
स्थिरं ददातीत्याकर्षः । यदि यगणः पतति * * * तदा मरणं
प्रयच्छति । यदि सगणः पतति, तदा सहवासान्निजदेशादुदासयति ।
यदि तगणः पतति, तदा शून्यं फलं कथयति । यदि जगणः पतति,
तदा खरकिरणं संतापं विसर्जयति । भगणः अनेकानि मंगलानि
कथयति । यावत्काव्यगाथादोहास्तत्र प्रथमाचरे प्रथमगणो यदि
नगणो भवति, तदा तत्र अङ्घ्रिबुद्धयः सर्वाः स्फुरन्ति, रणे राजकुले
दुस्तरं तरति इति सुणुञ्ज जानीत इति कविपिंगलो भाषते । (E),

३६ । मगण अङ्घ्रिं स्थिरकार्यं यगणः सुखं संपत्तिं ददाति,
रगणे मरणं संपतति, सगणः सहवासं विसर्जयति, स्वदेशः सहवासः ।
तगणः शून्यफलं कथयति । जगणः खरकिरणं विशेषयति ।
भगणः करोति मंगलमनेकं सुकविः पिंगलः परिभाषते । यत्र
काव्ये दोहादौ जानीत नगणो भवति प्रथमाचरे । तस्य अङ्घ्रिः
बुद्धिः सर्वै स्फुरति, [रणं] राजकुलं दुस्तरं तरति ॥ (G).

अह दुगण बिआरो ।^१

मित्त मित्त दे^२ रिद्धि बुद्धि अरु मंगल दिज्जइ^३

मित्त भिच्च थिर^४ कंध^५ जुम्भ^६ णिम्भ^७ जअ^८ किज्जइ^९ ।

मित्त उआसे कज्ज बंध णहि^{१०} पुणु^{११} पुणु^{१२} छिज्जइ^{१३}

मित्त होइ जइ^{१४} सत्तु गोत्त बंधव^{१५} पौडिज्जइ^{१६} ।

अरु भिच्च मित्त^{१७} सब^{१८} कज्ज^{१९} हो^{२०}

भिच्च भिच्च^{२१} आअत्ति^{२२} चल^{२३} ।

सब^{२४} भिच्च उआसे^{२५} धणु^{२६} णसइ^{२७}

भिच्च बडरि^{२८} हाकंद^{२९} पल^{३०} ॥ ३७ ॥ छप्पअ ।

३७ । अथ मित्रादियोगात्फलमाह । मित्रान्विचमृद्धिं बुद्धिम्
अपरं मङ्गलं ददाति, मित्राद्भृत्यः स्थिरकन्दं युद्धे निर्भयं जयं

- ३७ । १ अथ द्विगणविचारः । (A & D). २ देह (A & D). ३ किज्जर (A).
४ थिर (C). ५ कज्ज (A & F), कज्ज (B & C), कज्ज (D). ६ जुम्भ (C).
७ णिम्भ (B & C). ८ जअ (A), ज (D). ९ दिज्जर (A, B & C).
१० बंध नहि (B), बंध णहि (C), बंध णहिं (D), बंध णहि (E), णहि बंध (F).
११ पुण (B, D & E). १२ पुण (D & E). १३ किज्जर (A, B, C & E).
१४ जइ (A), dropt in (C). १५ वध (C). १६ पौडिज्जर (B & C).
१७ मित्ते (B, C & D). १८ सम (E), सत्तु (F). १९ कज्जा (C). २० होइ
(D, E & F). २१ भिचे (D). २२ भिचाअत्ति (A), आअत्ति (E), आदत्ति
(F). २३ बड (E). २४ सम्य (B & C), वध (D), सत्तु (F). २५ उवे (A),
24 & 25 transposed in (F). २६ धण (C), धन (D & F). २७ नहि
(C). २८ वेरि (B & D), वेरि (C & E), वेरी (F). २९ हाकन्द (B),
हाकन्द (C). ३० पल्ल (B), वपल्ल (C).

मात्रावृत्तम् ।

४५

ददाति, मित्रादुदासीनः कार्यबन्धं नहि पुनः [पुनः] करोति, मित्राद्भवति यदि शत्रुः गोत्रबान्धवान् पीडयति । अपरं भृत्यान्मित्रेण सर्वं कार्यं भवति, भृत्याद्भृत्येऽप्यायतिश्चलति, भृत्यादुदासीनः [सर्वं] धनं नाशयति, भृत्यादैरिणाक्रन्दः फलति । (८).

३७ । अत्र मनुष्यकवित्वे तदुक्तं फलं, पर्वतादिवर्णने कविगतं, देवतावर्णने न कापि । तदुक्तमभियुक्तैः,—वर्ण्यते मनुजो यत्र फलं तद्गतमादिशेत् । अन्यथा तु कृते काव्ये कवेर्दोषावहं फलं ॥ देवता वर्ण्यते यत्र काव्ये कापि कवीश्वरैः । मित्राऽमित्रविचारो वा न तत्र फलकल्पनेति ॥ उपर्युक्तगणगुणानपवादन् द्विगणविचारमाह, मित्र मित्रेति । मित्रात् मित्रं यदि पतति तदेति शेषः सर्वत्र यथायथं योजनीयः, अद्धिं बुद्धिम् अपरं मंगलं ददाति, मित्राद्भृत्यो यदि पतति तदा युद्धे स्कन्धस्त्रैयं निर्भयं जयं करोति, मित्रादुदासीनो यदि पतति तदा कार्यबन्धं कार्यप्रतिबन्धं खलु पुनः पुनः करोति, मित्रात् यदि शत्रुः भवति तदा गोत्रबान्धवान् पीडयति, अपरं भृत्यात् मित्रं यदि पतति तदा सर्वाणि कार्याणि भवन्ति, भृत्यात् भृत्यो यदि पतति तदा आयतिरुत्तरकालो वर्द्धते, भृत्यात् उदासीनो यदि पतति तदा धनं नश्यति, भृत्यात् वैरो यदि पतति तदा हाक्रन्दः हाहहाकारः पतति । (९).

३७ । अथ द्विगणफलमाह ॥ मित्र ॥ मित्रगणान्मित्रगणश्चेत् अद्धिं बुद्धिमन्यमंगलं ददाति । मित्रात् भृत्यः स्त्रिरं काव्यं युद्धे निर्भयं जयं करोति । कञ्जेति पाठे कार्यं । मित्रादुदासीने कार्यस्य नास्ति बन्धः पुनः जीयते । मित्राद्भवति यदि शत्रुर्मित्र-

४६

प्राकृतपैकलम् ।

उआसीण^१ जइ मित्त कज्ज^२ किङ्कु^३ ण^४ देखावइ
 उआसीण जइ भिच्च सव्व आअत्ति^५ चलावइ^६ ।
 उआसीण उआसे मंदभल^७ किङ्कुअ^८ ण^९ देकिवअ^{१०}
 उआसीण^{११} जइ सत्तु गोत्त वइरिउ^{१२} कइ^{१३} लेकिवअ^{१४} ।
 जइ सत्तु मित्त हो^{१५} सुख^{१६} फल^{१७}
 सत्तु भिच्च हो^{१८} घरणि^{१९} णस^{२०} ।
 पुण^{२१} सत्तु उआसे धण^{२२} णसइ
 सत्तु सत्तु णाअक्क^{२३} खस^{२४} ॥ ३८ ॥ छप्पअ ।

[गोत्र]बांधवान् पीडयति । अन्यत् भृत्याग्निचे सर्वं कार्यं भवति ।
 भृत्याद्भृत्ये आयतिः चला । भृत्यादुदासे सर्वं धनं नश्यति । भृत्या-
 द्वैरिणि आक्रंदः पतति ॥ ३७ ॥ (G)

३८ । उदासीनाद्यदि मित्रं किञ्चित्कार्यवन्तं दर्शयति । उदा-
 सीनाद्यदि भृत्यः सर्वामायतिमानयति । उदासीनादुदासीने भद्रं

३८ । १ उआसिण (E). २ कज्ज (F). ३ किङ्कु (C), कुङ्कु (F). ४ वंध
 (A, B & D), मंद (E & F). ५ आअत्ति (C). ६ चलावइ (B), चलावइ
 (C), चलावइ (F). ७ मंदफल (B & D), भन्दभ (C), मंदभल (F). ८ किङ्कु
 (B), किङ्कु (C), किङ्कु (E). ९ यत्ति (E & F). १० जाणिषा (D).
 ११ उआसी (D). १२ वइरिउ (B), वइरिउ (C), वैरौउ (E & F).
 १३ कइ (B), क (D). १४ साणिष (D). १५ होइ (E). १६ सुख (A).
 १७ फला (C). १८ धरिणि (A & B). १९ वसइ (E). २० पुणि (D), पुण
 (E). २१ धण (B & C), धण (E). २२ पायल (C). २३ वस (B & C),
 वस (E), व (F).

मात्रावृत्तम् ।

४७

फलं किमपि न दृश्यते । उदासीनाद्यदि शत्रुर्गोचरैरिहृत्यं लिख्यते । यदि शत्रुतो मित्रं भवति शून्यफलं । शत्रुतो भृत्यो गृहिणीं नाशयति । पुनः शत्रुत उदासीनो धनं नाशयति । शत्रुतः शत्रुनाथकं खण्डयति । अथ च मित्रादियोगः श्लोकादिस्वस्त्युक्तफलं जनयति, तत्र यथोचितयोगो मात्रावृत्तेषु सम्भवति, तत्र च प्रतिक्रिकं तदसम्भवेऽपि प्रथमश्लोके यथोचितयोगः कार्यः, यथा पाके गन्धे पुष्पकितमित्यादौ समुचितयोगात् नैव कन्दसा गन्धदेवस्त्यादौ गुरुराजादिसमचक्षुः प्रथमश्लोकः पायः, यथा कश्चित्कान्तेत्यादौ मित्राद्भृत्यगणः, यथा वा शिवः शस्त्रेत्यादौ भृत्यान्मित्रगणः ।

३८ । उदासीनात् यदि मित्रं पतति तदा कार्यं किमपि अनिष्टं दर्शयति, उदासीनात् यदि भृत्यः पतति तदा सर्वमायतिं चालयति, उदासीनात् यदि उदासीनः पतति तदा असत्फलं किमपि न दृश्यते, उदासीनात् यदि शत्रुः पतति तदा गोचमपि वैरिहृतं ज्ञेयम्, यदि शत्रोर्मित्रं भवति तदा शून्यं फलं भवति किमपि फलं न भवतीत्यर्थः । यदि शत्रोर्भृत्यो भवति तदा गृहिणी नश्यति, पुनः शत्रोरनुदासीनो यदि पतति तदा धनं नश्यति, यदि शत्रोः शत्रुः पतति तदा नाथकः स्वसति नश्यतीत्यर्थः ॥ (E).

३९ । उदासीनाद्यदि मित्रं किञ्चिन्मन्दं दर्शयति । उदासीनाद्यदि भृत्यः सर्वा आश्रयतीश्चालयति शंसयमायतिमानयति । उदासीनादुदासीने अशुभं किञ्चिन्नहि दृश्यते । उदासीनाद्यदि शत्रुर्गोचं वैरिवल्लक्ष्यते । यदि शत्रोर्मित्रं भवति शून्यफलं । शत्रो-

४८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अह मत्ताणं उद्दिट्ठं ।^१पुब्ब^२ जुअल सरि अंका दिज्जसुगुरु सिर अंके^३ सेस^४ मिट्ठिज्जसु^५ ।उवरल अंके^६ लेखिख कहावहु^७ते परि^८ धुअ उद्दिट्ठां जाणहु^९ ॥ ३८ ॥ [अलिङ्गा]

भृत्यो [यदि] भवति गृहिणी नश्यति । पुनः शत्रोरुदासीनः धनं
नश्यति । शत्रोः शत्रौ नायकः जयति ॥ इदमन्यत्रोक्तम्—

वर्णते नायको यत्र फलं तद्गतमादिशेत् ।

अन्यथा तु कृते काव्ये कवेर्दोषावहं फलम् ॥

देवता वर्णते यत्र कार्यं कापि कवीश्वरैः ।

मित्रामित्रविचारो वा न तत्र फलकल्पना ॥

देवतावाचकाः शब्दा ये च भद्रादिवाचकाः ।

ते सर्वे नैव निन्द्याः स्युर्लिपितो गणतोऽपि वा ॥ ३८ ॥ (G).

३८ । अथ माचाणमुद्दिष्टं । पूर्व्यगुलसदृशानङ्गान् देहि,
गुरुशिरोऽङ्गैः शेषं शोधय । उद्धृतमङ्गं लिखित्वानय, तेन पुनर्धुव-
मुद्दिष्टं जानीहि ॥ एतादृशो गणोऽमुकप्रस्तारस्य कुत्र वर्त्तते इति
प्रश्ने तत्कथनायोद्दिष्टमुच्यते । तत्र चायं प्रकारः — षट्कसप्रस्तारस्य

३८ । अथ माचाणमुद्दिष्टं (A), अथ मत्ताणमुद्दिष्टं (B), अथ माचाया उद्दिष्टं
(D). १ पूर्व्य (B), पूव्य (C), पुव (D), पूर्व (E). २ अंक (A), अङ्क (B &
C), अङ्कण (E). ३ सेस (A). ४ मिट्ठिज्जसु (A), मिट्ठज्जसु (B & C).
५ अंक (A, B, C, D & E). ६ कळखाण (A, B & C), कळ खाण (D), कळ
खाण (E). ७ तहि पर (E). ८ जाण (A), जाणह (D).

मात्रावृत्तम् ।

४६

त्रिगुरुः कुत्र वर्त्तते इति प्रश्ने, गुरुत्रयं SSS लिखित्वा तत्र पूर्व-
युगलसदृशाङ्को देयः । तत्र च पूर्वाभावे कथं पूर्वयुगलसदृशत्वम्,
अतः प्रथमतः कश्चिदङ्को देयः, स च प्रथमोपस्थितत्वादेकाङ्क एव,

[१
५
९] तस्य च बुद्ध्याकर्षणाद्युगलत्वं सम्पाद्य द्वयाङ्को लेख्यः, तत्र च
गुरोर्द्विमात्रत्वादुपर्यधश्चाङ्को देयः, सचोरेकमात्रत्वादुपर्यधे,

[१ २
५ ५
९ ५] तेन च [२] ततश्च एको द्वाविति मिलित्वा त्रयं द्वितीय-
गुरो[रु]परि देयं, द्वयं त्रयमिति मिलित्वा पञ्चाङ्कस्तदधो

देयः, तेन १, २, ३, ५, ततः पञ्च चर्यामिति मिलित्वा—
ष्टाङ्कतृतीयगुरोरुपरि देयः, १, २, ३, ५, ८, पञ्चा—
ष्टाविति मिलित्वा चथोदशाङ्कस्तदधो देयः । तथाच १, २, ३, ५, ८,

१	२	८
५	५	५
२	५	१२

१३ पूर्वयुगले सदृशाङ्कदानवृत्तं, ततश्च गुरुशिरःस्थिताङ्कानेकीकृत्य
शेषाङ्कान्तेऽङ्का दूरीकरणीया भवन्ति । अ[त्र] गुरुशिरोऽङ्का एक-
स्त्रयमष्टाविति मिलित्वा द्वादश, शेषाङ्कश्च त्रयोदश, इत्थं चथो-
दशे द्वादशदूरीकरणे एकस्यावशिष्टत्वात् प्रथमत एव त्रिगुरुर्गण इति
लभ्यते । इदञ्च बोध्यम् — अन्तिमो योऽङ्कः तावत्संख्यः प्रस्तारो भवति,

तेन षट्कलस्य चथोदशभेदः प्रस्तार इति बोध्यम् । एवं सुख-
बोधाय स्थलान्तरमपि दर्शयते — षट्कलप्रस्तारे आदावन्ते च गुरुर्मध्ये

लघुद्वयमेव कुत्र वर्त्तते इति प्रश्ने, पूर्ववद्गुरोरुपरि
एकाङ्कः १, द्वयाङ्कः २ अधः, तेन १, २, ततः प्रथम—

१	२	५	८
५	१	१	५
२			१२

सचोरुपरि त्रयाङ्कः ३, द्वितीयलघोरुपरि पञ्चाङ्कः ५, ततो गुरो-
रुपरि अष्टाङ्कः ८, तदधस्तथोदशाङ्कः [१३], तथाच लिपिक्रमः १, २,
३, ५, ८, १३ । प्रथमगुरोरुपरि एकाङ्कः चरमगुरोरुपरि अष्टाङ्कः

मिलित्वा नव, शेषभूते त्रयोदशाङ्के नवाङ्क उने क्षते चतुरङ्गस्तिष्ठति,
तेन एतादृशचतुर्थस्थानमिति वक्तव्यम् । यदि तु षट्कलप्रस्तारे लघु-
षट्कं कुत्रास्तीति प्रश्नस्तत्र पूर्ववदेकादित्रयोदशान्ता

१	२	३	४	५	६	७	८	९
१	१	१	१	१	१	१	१	१

अङ्का देयाः, तत्र च गुरोरभावात् गुरुपर्यंकाभावः, तेन शेषाङ्के
किमपि कर्त्तव्यं नास्ति, ततः शेषाङ्क एवावशिष्यते । तथाच
षट्कलप्रस्तारस्य त्रयोदशस्थाने लघुषट्कं पततीति वाच्यम् । (०);

३८ । निर्दिष्टप्रस्तारक्रमस्थितिनिर्द्धारितसंख्याकगुरुलघुयुक्तल-
क्ष्यनिर्णीतस्वरूपे भेदे प्रथमत्वद्वितीयत्वादिधर्मनिर्द्धारणमुद्दिष्टं ।
तद्विविधं मात्रावर्णभेदात् । तत्र केचित्कौतुकादर्शोद्दिष्टे [?] पृष्टे
तत्प्रकारमाह । पुष्प जुञ्जलेति । पुष्प जुञ्जल सिर अंका — पूर्व-
युगलसदृशांकान्, अत्र पूर्वपदस्य पूर्वांकपरत्वात् पूर्वयुगलेत्यस्य
पूर्वांकयुगलेत्यर्थः । एवं च पूर्वं यदंकयुगलं तत्सदृशं तत्तुल्यं तदैक्य-
क्रियथा यत्संपद्यते इति यावत् तमंकमित्यर्थः । दिप्पसु — ददस्व,
अनिर्द्धारितप्रथमत्वद्वितीयत्वादिधर्मकभेदस्वरूपं लिखित्वा तदचरो-
परि पूर्वांकयुगलसदृशांकं यथाप्रस्तारसंख्यं क्रमेणोत्तरोत्तरं स्थापये-
त्यर्थः । अत्र यतः पूर्वांक एव नास्ति त[तः] प्रथमातिक्रमे कारणा-
भावात् प्रथमोऽंकः स्थाप्यः, यतश्च पूर्वम् अंकयुगलं नास्ति तत्र
यएव पूर्वांको भवति तद्विगुणितांकः स्थाप्य इति गुरुपदेशोऽनु-
संधेयः । ततः गुरु सिर अंकह — गुरुशिरोऽंकान् गुरोः शिरसि
ये अंकास्तान्, सेस — शेषे सर्वातिमे अंके, मिटिप्पसु — लोपय,
गुरुशिरोऽंकबोधितसंख्यां सर्वांतिकांकबोधितसंख्यायामूनीकुरु इति
भावः । एवं सति उबरल अंक — उर्वरितमंकं गुरुशिरोऽंक-

बोधितसंलोपे सति सर्वांतिमांकमध्ये उर्वरितो योऽंकस्तमित्यर्थः, सर्वांतिमांकबोधितसंख्यामध्ये उर्वरितसंख्याबोधकमंकमिति यावत् ।
 खेच्छिकद्व — वप्रसंख्याः [?] परिधार्थ्येति यावत्, आणञ्ज — जानीहि इति यावत्, तहि पर — तदुपरि तेनेति यावत्
 मात्राणामिति शेषः, उद्दिष्टा — उद्दिष्टम्, अनिर्द्धारितप्रथमत्वद्वितीयत्वादिधर्मं भेदे प्रथमत्वद्वितीयत्वादिधर्मनिर्द्धारणं, धुञ्ज — ध्रुवं निश्चितं, आणञ्ज — जानीहि । अत्र गुरुशिर इति शिरःपदोपादानात् गुरोरुपर्यधस्यांको देय इति सूच्यते, अन्यथा वर्षादिष्टे लघूपरैतिवदचापि गुरोरुपरि इत्येव ब्रूयात् । लघोस्तु उपर्येवेति नियमो गुरूपदिष्टोऽनुसंधेयः । अयमर्थः — अनिर्द्धारितप्रथमत्वद्वितीयत्वादिधर्मभेदस्वरूपं विन्यस्य प्रथमाचरोपरि एकत्वसंख्याबोधकोऽंकः स्थाप्यः, द्वितीयाचरोपरि च पूर्वांकद्वयाभावात् पूर्वश्लैकांकद्वैगुण्यकल्पनानिःपन्नो द्वितीयोऽंकः स्थाप्यः, तृतीयस्थाने च तत्पूर्वद्वितीयैकेत्यंकद्वयैक्यक्रियानिःपन्नः तृतीयोऽंकः स्थाप्यस्तुर्थस्थाने च तत्पूर्वतृतीयद्वितीयेत्यंकद्वयैक्यक्रियानिःपन्नः पंचमोऽंकः स्थाप्यः, पंचमस्थाने च तत्पूर्वपंचमतृतीयेत्यंकद्वयैक्यक्रियानिःपन्नोऽष्टमोऽंकः स्थाप्यः, षष्ठस्थाने च तत्पूर्वाष्टमपंचमेत्यंकद्वयैक्यक्रियानिःपन्नस्तयोदशोऽंकः स्थाप्यः । एवं षट्सु स्थानेषु षडङ्काः यथाप्रस्तारसंख्यं षट्संख्योद्दिष्टे स्थाप्याः । एवं पंचकलादावपि यथाप्रस्तारसंख्यमङ्काः स्थाप्याः ।

१	३	८
५	५	५
९	५	१३

एवं च त्रिगुरुः षट्संख्य कतमो भेद इति पृष्टे, गुरुत्रयं लिखित्वा तत्र एकद्वित्रिपंचाष्टत्रयोदशेति

५२

प्राक्तपैङ्गलम् ।

षडङ्कान् क्रमेण गुरुणामुपर्यधश्च संस्थाप्य गुरुशिरस्यैकद्वितीयाष्टमे-
त्यङ्कचयबोधितद्वादशसंख्यायाः शेषाङ्कचयोद्दशबोधितसंख्यामध्यलोपे
उर्वरिता एकत्वसंख्या, एवं च त्रिगुरुः षड्गुलस्य प्रथमो भेद इति

१	२	३	८
१	१	५	५
५	१	२	

वाच्यम् । एवं यत्र लघुद्वयोत्तरं गुरुद्वयं पतति एता-
दृशः षड्गुलस्य कतमो भेद इति पृष्ठे, पूर्वोक्तरीत्या

यथास्थानं षडङ्कान् संस्थाप्य गुरुशिरःस्यद्वितीयाष्टमेत्यङ्कद्वयैकक्रिया-
निःपन्नैकादशाङ्कबोधितसंख्यायास्तयोद्दशसंख्यामध्ये लोपे उर्वरिता
द्वित्वसंख्या, तथाचायं द्वितीयो भेद इति वाच्यम् । एवं यत्रादौ

१	२	५	८
१	५	१	५
२		१	२

लघुगुरु ततोऽपि लघुगुरु एवंभूतः षड्गुलस्य कतमो
भेद इति पृष्ठे, उक्तरीत्या उक्तस्थानेषु तत्षडङ्क-

स्थापने गुरुशिरःस्यद्वितीयाष्टमेत्यङ्कद्वयैकक्रियानिःपन्नदशाङ्कबोधि-
तसंख्यायास्तयोद्दशसंख्यामध्ये लोपे अवशिष्टा चित्वसंख्या, तथाचायं
द्वितीयो भेद इति वाच्यम् । एवमग्रेऽपि गुरुशिरोऽङ्कसंख्यायां
चयोद्दशसंख्यामध्ये लुप्तोर्वरितसंख्या तत्तद्भेदे वाच्या । षड्लघुरूपे

१	२	३	५	८	१२
१	१	१	१	१	१

गुरुशिरोऽङ्काभावादार्यसमाजसिद्धस्तादृशस्तयो-
दशो भेदो बोध्यः ।

एवं पञ्चकलप्रस्तारेऽपि अनिर्द्धारितप्रथमत्वद्वितीयत्वादिधर्मभेदं
लिखित्वा तदूर्णोपरि एकद्वित्रिपञ्चाष्टेत्यङ्कपञ्चकं यथाप्रस्तारसंख्यं
यथाक्रममुत्तरोत्तरं स्थाप्यम् । एवं च यत्रादौ लघुस्ततो गुरुद्वय-
मौदृशः पञ्चकलस्य कतमो भेद इति पृष्ठे, एकद्वित्रिपञ्चाष्टेत्यङ्कपञ्चके

१	२	५
१	५	५
२		८

तथोक्तस्थाने यथाक्रममुत्तरोत्तरं संस्थापिते गुरु-
शिरःस्यद्वितीयपञ्चमेत्यङ्कद्वयैकक्रियानिःपन्नसप्तमाङ्क-

बोधितसंख्यायाः सर्वांतिमाष्टमांकबोधितसंख्यामध्यलोपे उर्वरिता
एकत्वसंख्या, एवं चायं प्रथमो भेद इति वाच्यम् । एवं यत्र प्रथमं
गुरुलघू ततो गुरुरीदृशो भेदः पंचकस्य कतम इति पृष्टे, एक-

१	२	५
५	१	५
२	५	

द्विचिपंचाष्टेत्यंकपंचके यथास्थानं यथाक्रममुत्तरोत्तरं
स्थापिते गुरुशिरःस्थैकपंचमेत्यंकद्वयमेव लब्धं, लब्ध-

षष्ठसंख्याया अष्टमसंख्यामध्यलोपे उर्वरिता द्वित्वसंख्या, तथाचायं
द्वितीयो भेद इति वाच्यम् । एवं यत्र लघुत्रयांति गुरुरीदृशो

१	२	५	५
१	१	१	५
			५

भेदः कतम इति पृष्टे, पूर्वोक्तोऽंकपंचके तथैव
स्थापिते गुरुशिरःस्थपंचमांकबोधितसंख्यायाः सर्वां-

तिमाष्टमांकबोधिताष्टमसंख्यामध्यलोपे उर्वरिता चित्वसंख्या, तथा-
चायं तृतीयो भेद इति वाच्यम् । एवमप्येऽपि गुरुशिरोऽंकसंख्या-
यामष्टमसंख्याया लुप्तोर्वरितसंख्या तत्तद्भेदे वाच्या ।

एवं चतुःकले दिगुरुः कतमो भेद इति पृष्टे, एकद्विचि-

१	२
५	५
२	५

पंचेत्यंकचतुष्टये यथोक्तस्थाने यथाक्रममुत्तरोत्तरं स्थापिते
गुरुशिरःस्थैकद्वितीयेत्यंकद्वयबोधितचतुर्थसंख्यायाः सर्वां-

तिमपंचांकबोधितसंख्यामध्यलोपे उर्वरिता एकत्वसंख्या, तथाचायं
प्रथमो भेद इति वाच्यम् । एवं चतुष्कले आदौ लघुद्वयं ततो

१	२	२
१	१	५
		५

गुरुः रीदृशः कतमो भेद इति पृष्टे, उक्तरीत्योक्तांके
स्थापिते गुरुशिरःस्थद्वितीयांकबोधितचित्वसंख्यायाः

सर्वांतिमपंचमांकबोधितसंख्यामध्यलोपे उर्वरिता द्वित्वसंख्या, तथा-
चायं द्वितीयो भेद इति वाच्यम् । एवं चिकले एकद्विचीति
अंकत्रयं, द्विकले एकद्वीत्यंकद्वयं संस्थाप्य वाच्यम् । (E).

Here four entire leaves are missing in M.S. (E). — Ed.

५४

प्राकृतपैकलम् ।

३८ । अथ माचोद्दिष्टमाह पादाकुलकेन [?] पुष्पेति । पूर्वयुगल-
सदृशानकान्देहि, गुरुशिरोऽंकं शेषे लोपय, उर्वरितांकं लिखित्वा
कथय, एवंप्रकारेणोद्दिष्टं जानीत । उक्तार्थसमस्येयमेव । पूर्वं पूर्वा-
कयुगलं सर्वमाचोपरि न्यसेत् । दिमाचस्य गुरोरुद्धं पूर्वं पश्चादधो
लिखेत् । गुरुद्धांकसमाहारादुद्दिष्टं ज्ञायते ध्रुवं ॥ इदं षड्गले
दशमभेदे योज्यते । तत्र तावत् ॥५॥ अयं भेदः कतिथ इति
प्रश्नः । तत्र प्रथममाचायाः पूर्वमंकाभावात्तच्छिरसोऽंको द्वितीय-
माचोपरि इयं २, तृतीयमाचायां पूर्वांकद्वये एकद्विरूपं चयं
लिखेत् । तृतीयस्थाने दिमाचस्य गुरोः सत्त्वाद् द्वितीयोऽंकः
पूर्वांकद्वयरूपः पंचात्मकोऽधस्तात्लेख्यः, पंचममाचोपरि अष्टौ षष्ठो-
परि चथोदशेति क्रमेण लिखेदेवं सर्वत्र । अत्र गुरुशिरःस्योऽंक-
स्त्वयमंतिमचथोदशांके लोपयेत् । एवं कृते शिष्टा दश, तत्संख्योऽयं
भेदइति । एवमुदाहरणान्तरेऽपि योज्यं । तद्यथा—

१	२	२	५	१२
१	१	५	१	१
				५

अथास्मात्कवित्वात्किं फलं भविष्यतीत्युद्दिश्य
माचोद्दिष्टमाह ॥ पुष्पेति ॥ अचेदमवधेयं,

माचाभेदं समुत्पाद्य स्थानसंख्यालितं [?] चरेत् ।

यथा तत्राक्षरं भवति मंदेदाष्टयुतौ फलम् ॥

आदिशून्ये भवेद्भानिरित्यशून्ये महद्गणम् ।

मध्यशून्ये भवेत्कृत्युः सर्वांके विजयो भवेत् ॥

तदृश्यतेऽष्टदितये न कार्यं सप्ताग्नितुल्यैर्भवतीह चर्चा ।

रसैः समुद्रैर्न च कार्यमिद्धिर्न चैकपंचत्वरितं ब्रुवन्ति ॥

इति केचिदाहुः ॥ (७).

मात्रावृत्तम् ।

५५

आसां णटं ।^१णट्टे सम्ब^२कला कारिज्जसु^३पुब्ब^४जुअल सरि अंका^५ दिज्जसु ।पुच्छल^६ अंकं^७ मिटावह^८ सेख^९अवरउ^{१०} अंका^{११} लुपि^{१२} कहु सेख^{१३} ॥जत्थ^{१४} जत्थ^{१५} पाविज्जइ^{१६} भागएहु^{१७} कहइ^{१८} फुर^{१९} पिंगल णाग ।परमत्ता सेइ^{२०} गुरुता^{२१} जाइजत लेक्खहु^{२२} तत लेक्खहु^{२३} आइ ॥ ४०^{२४} ॥

४० । अथ मात्रावृत्तमाह णट्टेत्यादि । नष्टे सर्वाः कलाः

४० । १ अथासां नष्टं (A), अथ साथासां नष्टं (D). २ सम्ब^२ (B), सब (D). ३ कारिज्जसु (B, C & D). ४ पुब्ब^४ (B), dropt in (C) ५ सरि अंका (D). ६ पुच्छल (A), पुच्छल (D). ७ अंक (A & D), अङ्क (B & C). ८ मिटावह (A), मिटावहि (B), मिटावर (C), मिटावळ (D), मिटावहि (F). ९ सेख (A), सेक्ख (B & C), सेखा (D). १० अवरउ (A, D & F). ११ अंक (A, B, C & D). १२ लुप्पि (B & C), लोप्पि (D), लोपि (F). १३ लेक्ख (B & C). १४ जत्थ (A). १५ पविज्जर (B), पारज्जर (D). १६ एहु (A). १७ सवर (B & C). १८ फुल (B), फुल (F). The quadrant runs thus in (C) and (D) — एहु भवर पुन पिज्जल नाम (C), कहइ फुलर पुपि पिंगल नाम (D). १९ लइ (B & C), ले (F). २० गुरुता (B), गुरुता (C). २१ लेक्खसि (B), लेक्खळ (D & F). २२ Dropt in (C). २३ The name of the metre is not mentioned in any of the commentaries; neither does it agree with the definition of any metre described in the book.—Ed.

कुरुष्वं, पूर्वयुगलसदृशामङ्गलम् देहि, प्रश्नाङ्केन शेषं लोपय, उदुत्त-
मङ्गं लोपयित्वा लिख, यत्र यः प्राप्यते भाग एतद्गणति स्फुटं
पिंगलनागः । परमाच्चा गृहीत्वा गुरुता याति, यावन्लिख्यते ताव-
न्नेव आयाति । अमुकप्रस्तारस्यामुकस्थाने कीदृशो गणस्तिष्ठतीति
प्रश्ने, तत्कथनाय नष्टशिष्टमुच्यते । नष्टे ज्ञातव्ये इति । तथाचायं
प्रकारः, षड्गलप्रस्तारस्य प्रथमस्थाने कीदृगणस्तिष्ठति इति प्रश्ने,
सर्वाः कलाः कर्त्तव्या भवन्ति । सर्वकलाकरणे च षड्लघवः स्थाप-
नीयाः, यथा ।।।।।, तत्र च पूर्वयुगलसदृशाङ्कदानं पूर्ववत्तेन
लिपिक्रमः १, २, ३, ५, ८, १३, अत्र च शेषाङ्के प्रश्नाङ्कलोपः
कर्त्तव्यो भवति, शेषः त्रयोदशाङ्कः, तत्र प्रश्नाङ्कस्यैकस्य लोपात्
द्वादशाङ्कोऽवशिष्टः, तल्लोपेन गुरुलघवो लेख्या भवन्ति । पुनः
तल्लोपप्रका[र]श्चोच्यते द्वितीयल्लोकेन, तस्यायमर्थः प्रदर्श्यते । लोपा-
वशिष्टो द्वादशाङ्कः तस्य भागः प्राप्यते चैर्यैरङ्कैः, सोऽङ्को निर्वहति,
तेषां परमाचया सह गुरुता कर्त्तव्या, तथाहि प्रकृते च प्रथमकलाया-
मेकाङ्कस्तृतीयकलायां त्रयाङ्कः पञ्चकलायामष्टाङ्क इति मिलित्वा
द्वादशाङ्क-निर्वहस्तथाच एकाङ्कः प्रथमकलायां तिष्ठति, सापि
परमाचया सह गुरुता गता, तथाच षड्गलप्रस्तारे चिगुरुगण इति
लभ्यते । इदन्तु बोध्यं प्रकारद्वयेनापि यचोदुत्ताङ्को निर्वहति,
तत्र परमाचया सह गुरुता न सम्भवति, स एवाङ्को नान्यः । तथा
हि षड्गलप्रस्तारे पञ्चमस्थाने कीदृशो गण इति प्रश्ने, सर्वलघु-
करणं, पूर्वयुगलसदृशाङ्कदानञ्च पूर्ववत्तेन १, २, ३, ५, ८, १३ ।
अत्र च त्रयोदशाङ्के पञ्चमलोपेऽवशिष्टो भवति अष्टाङ्कः, स च पञ्च-

मात्रावृत्तम् ।

५७

लघोरपरि तिष्ठति, एकद्वित्रिपञ्चभिर्मिलिताभिः सम्भवति, तत्र
 पञ्चमलघोरपरि स्थिताङ्क एव गृह्यते, अन्यथा एकाङ्कस्य परमा-
 चया सह गुरुतापादने दयाङ्कस्याधःस्थाङ्क एव नास्तीति तस्य गुरु-
 तापादकत्वाभावात् तस्योपादानमनर्थकमापद्येत, इत्यञ्च पञ्चमषष्ठ-
 कलाभ्यां मिलित्वा गुरुतापादने लघुचतुष्टयमेको गुरुश्च ॥१॥
 पञ्चमस्थाने प[त]तीति वक्तव्यम् । षड्गलप्रसारस्य त्रयोदशस्थाने
 कौटुम्भे इति प्रश्ने, त्रयोदशाङ्कस्य त्रयोदशाङ्कलोपे न किञ्चि-
 दवशिष्यते, तेन गुरुकरणाभावः, तथाच सर्वलघुरेव शिष्यते
 ॥१॥ (C).

४० । षष्ठ । नष्टे सर्वाः कलाः कुट्ट, पूर्वयुगलसदृशानंकान्
 देहि । षष्ठमंकं लोपथ शेषे उर्वरितमंकं लुप्ता कथय लेख्ये ॥ यत्र
 यत्र प्राप्यते भाग एवं कथयति स्फुरं पिंगलनागः । परमात्रां
 गृहीत्वा गुरुतां याति, यावन्निख्यते तावन्नेव आयाति ॥ इदं षड्गले
 दशमो भेदः कौटुम्भे इति प्रश्ने योज्यते । तत्र सर्वकलाः ॥१॥
 पूर्ववदंकितः, षष्ठान्को दशमः शेषे त्रयोदशान्के
 र्धमितः । शेषास्तयः । तत्रावशिष्टान्केषु मध्ये

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०
१	१	१	१	१	१	१	१	१	१

 तृतीयः अंको लुप्तः । यत्रेति कृते तृतीया कला चतुर्थया सह
 गुरुतां याता ॥१॥, अयं दशमो भेदो वक्तव्यः । प्रथमद्वितीयरूपां-
 कस्य लोपो न संभवति । प्रथममात्राया अग्रिममात्रया सह गुरु-
 ताया असंभवात्, द्विरूपस्याकस्यापि भागस्थानीयत्वात् ॥ (C).

N.B. In MS. (D) the slokas here numbered ४१ to ४८ precede those numbered ४१ to ४४, and ४० precedes ४१. —Ed.

अह वखाणं उद्दिष्टं (C) ।^१

अकचर^२ उप्परि^३ दुखा

अंका दिज्जहु^४ मुण[णे]हु^५ उद्दिष्टा^६ ।

लहु उप्परि^३ जो अंको

तं दइ^७ एकेण जाणेहु ॥ ४१ ॥ [गाथा]

४१ । वर्षोद्दिष्टमाह । अचरोपरि दिगुणानङ्गान् देहि उद्दिष्टं ।
लघोरुपरि थोऽंकसं दत्त्वा एकेन जानीहि ॥ एकेन सह दत्तेत्यनेन
तचाङ्के एकेन सह मिश्रणं कार्यमित्यर्थः । चतुरचरप्रस्तारे सर्वगुरुः
कुत्र वर्त्तते ऽऽऽऽ इति प्रश्ने, अचरोपरि दिगुणा दिगुणा अङ्का-
देयाः, तथाच $\begin{smallmatrix} १२४५ \\ ११११ \end{smallmatrix}$ अत्र लघोरभावात् लघूपरिस्थिता-
कस्य एकेन मिश्रणं [न] सम्भवति, किञ्च एकाङ्क एवावशिष्यते, तेन
चतुरचरप्रस्तारस्य गुरुचतुष्कं प्रथमत एव पततीति वक्तव्यम् ।
अपरं दर्शयति, चतुरचरप्रस्तारस्याद्यन्तयोर्लघुद्वयं मध्यस्थाने गुरुद्वयं
[कुत्र] पततीति $\begin{smallmatrix} १२४५ \\ ११११ \end{smallmatrix}$ प्रश्ने, उत्तरोत्तरं दिगुणा अङ्का-
देयास्तथाच तत्र लघूपरि एकाङ्कोऽष्टांकस्य इति मिश्रित्वा नव,
तत्र चैकाङ्कयोजने कृते सति दशाङ्कः सम्भवति, तेन द[श]मस्थान-
इति वक्तव्यम् । चतुरचरप्रस्तारे सर्वलघुः कुत्र वर्त्तते $\begin{smallmatrix} १२४५ \\ ११११ \end{smallmatrix}$
इति प्रश्ने, दिगुणा अङ्का देयाः, प्रथमलघोरुपरि एकाङ्कः, ततो

४१ । १ अथ वर्षानामुद्दिष्टं (A), अथ वर्षानामुद्दिष्टं (B), अथ वर्षानां उद्दिष्टं
(D), अथ वर्षोद्दिष्टम् (F). २ अचर (B & C). ३ उप्परि (A & D).
४ दिज्जहु (F). ५ मुणह (B), मुणह (C), मुणहं (D), मगमुणह (F). ६ उद्दिष्ट
(A & F), उद्दिष्टा (D). ७ देह (A & D), इहि (B). In (F), after
वाङ्को in the last half वेड सङ्ग करणं चाणोड ।

माचलत्तम् ।

५६

आसां णट्टं ।^१

णट्टे अके भागं करिज्जसु

समं भागहं तदिहं लहुअं मुणिज्जसुं ।

बिखमं एकं दें बंठणं किज्जसु

पिंगलं जंपइ गुरु आणिज्जसु ॥ ४२ ॥ [अलिख्वा]

इथाङ्कः, ततस्वतुरङ्कः, ततोऽष्टाङ्कः, एकेन सर्वाणि मिश्रित्वा षोडश, षोडशस्थाने पततीति वक्तव्यम् । (C).

४१ । अथ वर्णोद्दिष्टमाह अक्ख ॥ अचरोपरि द्विगुणानंका-
न्देहि, पञ्चाब्जानीतोद्दिष्टं । लघूपरि योऽंकः पतति सैकं कृत्वा तं
जानीत ॥ उक्तं चान्यत्र । उद्दिष्टं द्विगुणानाद्यादुपर्यंकान् समा-
लिखेत् । लघुस्था ये तु तत्रांकास्तैः सैकैर्मिश्रितैर्भवेत् ॥ इदं चतु-
रचरे योज्यते ॥ यथायं भेदः ॥ ११॥ कतिथ इति प्रश्ने, द्विगुणांक-
दाने न्यासः $\frac{११४५}{११५१}$ अत्र लघुस्थांकाः एकद्व्यष्टरूपास्तेषां
योगः ११ एकादश, सैकः १२ द्वादश, एतत्संख्योऽयं भेद इति
लक्ष्यम् ॥ (G).

N.B. There is a process different from this in the Sanskrit work of Pingala, and its commentary by Haláyudha. Vide Society's Edition by Vishwanátha Sástrí, pp. 233-234. The same result may be analytically arrived at: vide Ghosha's Chhandah-sára-sangraha, Introduction, p. xix. para 46.—Ed.

४१ । १ अक्षेणं नष्टं (A), अथ वर्णानां नष्टं (D). २ भाष (E). ३ सति (B, C & F). ४ भाषइ (B & C), भागे (D & F), भाषइ (E). ५ वे (A & D), तह (E). ६ लहु (B, C, D, E & F). ७ आणिव्वसु (B & C), इणिव्वसु (D & E). ८ बिखम (D, E & F), बिखम (C). ९ देइ (A, D & E), इइ (B & C).

६०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

४९ । वर्ण [नष्ट] माह । नष्टाङ्के भागं कुरुष्व सदृशभागे तस्मिन्
 लघुमानयस्व । विषमे एकं दत्त्वा षण्ढं कुरुष्व पिंगलो जल्पति
 गुरुमानयस्व ॥ नष्टे अष्टष्टस्थाने प्रश्नेऽङ्कस्य भागः कर्त्तव्यः । यत्र
 प्रश्नाङ्कः समो भवति तत्र लघुः स्थाप्यः, तदर्द्धस्थापि समत्वे पुनरपि
 तदर्द्धं कृत्वा लघुः स्थाप्यः । एवमग्रेऽपि । विषमप्रश्नाङ्के वा [तु]
 गुरुः स्थाप्यः, तत्राङ्के चैकं दत्त्वा भागः कार्य इति क्रमः । उदा-
 हरणं यथा, चतुरचरप्रस्तारे कौटुक प्रथमो गण इति प्रश्ने,
 प्रश्नाङ्क एकस्तस्य विषमत्वाद्गुरुः स्थाप्यः ऽ, तत्र चैकाङ्के पुनरेक-
 योजने द्वयाङ्के जातस्तदर्द्धचैकः सोऽपि विषमः तेन पुनरपि गुरु-
 र्कथ्यः, एवमग्रेऽपि गुरुरेवाद्यातीति चतुर्गुरुः ऽऽऽऽ प्रथमप्रस्तार-
 इति वाच्यम् । एवं चतुरचरजाते [प्रस्तारे] दशमस्थाने कौटु-
 गिति प्रश्ने, दशाङ्कस्य समत्वादादौ लघुः स्थाप्यः, तदर्द्धं च कृते
 पञ्चाङ्कः प्राप्तस्तस्य विषमत्वाद्गुरुः स्थाप्यः, तत्र च एकदाने षडङ्को
 भवति, तदर्द्धकरणे च त्रयाङ्को भवति, स च विषमो भवति
 इति पुनरपि गुरुः स्थाप्यः, त्रयाङ्के चैकयोजने चतुरङ्कस्तस्य च
 समत्वाल्लघुः स्थाप्यः । ऽऽ । इत्थं चतुरचरप्रस्तारे दशमस्थाने आदा-
 वन्ते लघुः मध्ये गुरुद्वयमस्तीति वक्तव्यम् । (०)।

४२ । अथ वर्णवृत्तभेदेषु नष्टप्रकारमाह ण्डेति । अङ्के समे
 विषमे वेत्यर्थः, भाग — भागं, अर्द्धांशमिति यावत् यथाप्रस्तार-
 संख्यमिति शेषः, करिञ्जसु — कुरुष्व कल्पयेति यावत्, तत्र यः
 सम भागर्द्ध — सम भागः समस्य भागः अर्द्धांश इत्यर्थः, तद् —
 ततः, लज्ज — लघुं मूणिज्जसु — जानीहि क[थ]येति यावत्,

विषम — विषमस्त्राकस्य एक — एकम् एकत्वसंज्ञाबोधकमकमि-
त्यर्थः, देह — दत्ता संयोज्येति यावत्, वंठस्य — वंठस्य भाग-
मर्द्धाग्रमिति यावत्, किञ्चसु — कुरुष्व कल्पयेति यावत्, वंठ-
मिति भागकल्पने देशी, ततः गुरु आणिव्यसु — गुरुमावय कल्प-
येति यावत् । एवंप्रकारेण वर्णवृत्तभेदानामिति शेषः, षष्ठे — षष्ठे
नष्टप्रकारमिति यावत्, पिंगस्य जंघ — पिंगस्यो जल्पति कथयति ॥
समाकभागे कृते योऽंकः स लघुकल्पकः, विषमाकभागे योऽंकः
स गुरुकल्पकः । विषमाकस्य भागस्य विषमाकमेकेनांकेन संयोज्य
कल्पनीय इति निर्गमितार्थः । अथ यद्यपि एकांकेन योजितो
विषमः समभावं प्राप्नोति तथापि तस्य भागः विषमाकभाज-
एवेति, ततो लघुकल्पनभ्रान्तिर्न कर्तव्येति ध्येयम् । अथमर्थः —

एकाक्षरवृत्तस्य प्रथमो भेदः कौटुश इति पृष्ठे, एकांके विषमे
एकांकयोजनेन कृतभागे एको गुरुः कल्प्यः । अनंतरं चाक्षरा-
भक्त्या कल्पना । एवं च एकाक्षरवृत्तस्य प्रथमो भेद एकगुरु-
रिति वाच्यम् । एवमेकाक्षरवृत्तस्य द्वितीयो भेदः कौटुश इति
पृष्ठे * * * कल्पनीयः, अनंतरं चाक्षराभावात् कल्पना, एकलघु-
विंशो भेद इति वाच्यम् ।

एवं द्व्याक्षरवृत्तस्य प्रथमो भेदः कौटुश इति पृष्ठे, पृष्ठस्य
एकांकस्य विषमस्य एकांकयोजनेन भागे एको गुरुः कल्पनीयः,
पुनरपि भागस्यैकांकस्य विषमस्य भा[गे] द्वितीयो गुरुः कल्प्यः ।
अनंतरं चाक्षराभावात् कल्पना, एवं दिगुर्द्व्याक्षरवृत्तस्य प्रथमो भेद-
इति वाच्यः । एवं द्वितीयो भेदः कौटुश इति पृष्ठे, पृष्ठस्य

६२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

द्वितीयांकस्य समस्य भागे एको लघुः कल्पनीयस्ततो भागलब्ध-
स्यैकांकस्य विषमत्वादेकेन योजितस्य भागे एको गुरुः कल्प्यः,
अनंतरं चाक्षराभावात् कल्पना, एवं च प्रथममेको लघुस्तत एको-
गुहुरौदृशो द्वाक्षरवृत्तस्य द्वितीयो भेदः । एवं द्वाक्षरवृत्तस्य तृतीयो
भेदः कौदृश इति पृष्टे, पृष्ठांकस्य तृतीयस्य विषमत्वादेकांकयोज-
नेन भागे प्रथममेको गुरुः कल्पनीयस्ततो भागलब्धस्य द्वितीयां-
कस्य समत्वाद्भागे एको लघुः कल्प्यः, अनंतरं चाक्षराभावात्
कल्पना, एवं च यत्र क्रमेण गुरुलघू भवत ईदृशो द्वाक्षरवृत्तस्य
तृतीयो भेद इति वाच्यम् । एवं चतुर्थो भेदः कौदृश इति पृष्टे,
पृष्ठांकस्य चतुर्थस्य समत्वात्तद्भागे प्रथम एको लघुः कल्प्यः, ततो-
भागलब्धस्य द्वितीयांकस्यापि समत्वात्तद्भागेऽपि पुनरप्येको लघुः
कल्प्यः, अनंतरं चाक्षराभावात् कल्पना, एवं च यत्र लघुद्वयं
च द्वाक्षरवृत्तस्य चतुर्थो भेद इति वाच्यम् ।

एवं त्र्यक्षरस्य प्रथमो भेदः कौदृश इति पृष्टे, पृष्ठांकस्य एकस्य
विषमत्वादेकांकेन योजितस्य भागे एको गुरुः प्रथमः कल्प्यः, ततो-
भागलब्धस्यैकांकस्य विषमत्वादेकांकयोजनाद्वयं भागे गुरुद्वय-
कल्पनम्, अनंतरं चाक्षराभावात् कल्पना, एवं च यत्र गुरुत्रय-
मौदृशस्यत्र्यक्षरवृत्तस्य प्रथमो भेद इति वाच्यम् । एवं त्र्यक्षरस्य
द्वितीयो भेदः कौदृश इति पृष्टे, पृष्ठांकस्य द्वितीयस्य समत्वाद्भागे
प्रथममेको लघुः कल्प्यस्ततो भागलब्धस्यैकांकस्य विषमत्वादेकांक-
योजनाद्वयं भागे गुरुद्वयं कल्पनीयमनंतरं चाक्षराभावात्
कल्पना, एवं यत्र प्रथममेको लघुस्ततो गुरुद्वयमौदृशस्यत्र्यक्षरस्य

भाषावृत्तम् ।

६३

द्वितीयो भेद इति वाच्यम् । एवं अक्षरस्य तृतीयो भेदः कीदृश-
इति [पृष्ठे], पृष्ठांकस्य तृतीयस्य विषमत्वादेकांकयोगेन भागकल्पने
एकगुरुः कल्प्यस्ततो भागसम्बन्धस्य द्वितीयांकस्य समत्वात्तद्भागे लघुः
कल्प्यस्ततो भागसम्बन्धस्य एकांकस्य विषमत्वादेकांकयोगेन तद्भागे
गुरुः कल्प्यः, अनंतरं चाक्षराभावाच्च कल्पना, एवं च यत्र प्रथमस्यैको-
गुरुस्ततो लघुगुरु ईदृशस्यक्षरस्य तृतीयो भेद इति वाच्यम् ।
एवं अक्षरवृत्तस्य चतुर्थो भेदः कीदृश इति पृष्ठे, पृष्ठस्य चतुर्थांकस्य
समत्वात्तद्भागे एको लघुः कल्प्यस्ततो भागसम्बन्धस्य द्वितीयांकस्यापि
समत्वात्तद्भागेऽपि लघुः कल्पनीयः, ततो भागसम्बन्धस्यैकांकस्य विषम-
त्वादेकांकयोगेन तद्भागे गुरुः कल्पनीयस्ततश्चाक्षराभावाच्च कल्पना,
एवं च यत्र प्रथमं लघुद्वयं तत एको गुरुरीदृशस्यक्षरवृत्तस्य
चतुर्थो भेदः इति वाच्यम् । एवमग्रेऽप्युक्तम् ।

एवं चतुरक्षरस्य प्रथमो भेदः कीदृश इति पृष्ठे, पृष्ठांक-
स्यैकस्य विषमत्वादेकं दत्त्वा तद्भागे एको गुरुः कल्पनीयः, ततो-
भागसम्बन्धस्यैकांकस्य वारचयमेकांकयोगेन भागे गुरुचयं कल्प-
यित्वा चतुर्गुरुचतुरक्षर[स्य] प्रथमो भेद इति वाच्यम् । एवं
चतुरक्षरस्य द्वितीयो भेदः कीदृश इति पृष्ठे, पृष्ठस्य द्वितीयां-
कस्य समत्वात्तद्भागे एको लघुः कल्पनीयस्ततो भागसम्बन्धस्यैकस्य
विषमत्वादेकांकं दत्त्वा वारचयं भागकल्पने गुरुकल्पने गुरुचयं
कल्पनीयम्, एवं च यत्रादौ एको लघुस्ततो गुरुचयमीदृशचतु-
रक्षरस्य द्वितीयो भेद इति वाच्यम् । एवमग्रेऽप्युक्तम् । (E).

४२ । णट् । णट्के भागं कुरु, समे भागे [तं] लघुं जानीहि ।

६४

प्राज्ञतमैक्यम् ।

आइ बखमेरु (B) ।^१अकखर^२ संखे^३ कोठु करआइ अंत पढमंक^४ ।सिर दुइ अके अबरु^५ भरखुरे^६ मेरु गिसंक^७ ॥ ४३ ॥ दोहा ।

विषमे एकं दत्त्वा भागं कुरु, पिंगलो जल्पति गुरुमानव ॥
 नष्टस्याके समे क्षुर्विषमे गुरुरित्यर्थः । इदं चतुरचरे योज्यते ।
 अत्र द्वादशो भेदः कौटुगिति प्रश्ने, द्वादशांकस्य समत्वादाथो-
 क्षुः, तदर्द्धस्य षडंकस्यापि समत्वाद्वितीयोऽपि क्षुः, तदर्द्धस्य
 श्र्यंकस्य विषमत्वाद्गुरुः, सैकस्य तदर्द्धस्य द्वांकस्य समत्वाक्षुः, तथा
 ।।५।, अथं भेदो द्वादशसंख्य इत्यर्थः । एवं पंचाचरादावपि
 बोध्यम् ॥ ४३ ॥ (G).

४३ । अथ वर्षमेरुः । अक्षरसंख्यायाः कोष्ठं कुरु, आद्यन्तेषु
 प्रथमोऽक्षः । शिरोदयाङ्केनापरं विभृहि सूचीमेरौ निःशङ्कम् ॥
 एकाक्षरमारभ्य यावदक्षरं छन्दसां चिकीर्षितं भवति तावती पंक्तिः
 कर्तव्या । तत्र चादावन्ते सैकांकदानं कार्यं, तेन प्रथमपंक्तौ कोष्ठ-
 द्दयमेव । सूचीमेरुरिति समाख्यावत्तादादौ सूक्ष्मता, उत्तरोत्तरं

४३ । १ अथ वर्षमेरुः (A & E). २ अक्षर (B), अक्षर (D). ३ संख्य
 (B), संखे (C), संख (F). ४ पढमंक (B & F), भर after this (F).
 ५ अबरु (D & E), जानक before खुरे (F). ६ खुरे (D & F). ७ विसंका
 (E), वीसंक (F).

44

एकवर्णमेरुपत्तिः

१	१	१							
१	२	१	४						
१	३	३	१	८					
१	४	६	४	१	१६				
१	५	१०	१०	५	१	३२			
१	६	१५	२०	१५	६	१	६४		
१	७	२१	३५	३५	२१	७	१	१२८	
१	८	२८	५६	७०	५६	२८	८	१	२५६
१	९	३६	८४	१२६	१२६	८४	३६	९	५१२

एकाङ्को देयः, रिक्तकोष्ठकानाञ्च उपरिस्थिताङ्कद्वयेन पूरणं कार्यम् ।
तथाहि प्रथमकोष्ठे तावद्विक्तकोष्ठाभावः । द्वितीयपङ्क्तौ मध्यगृह-
रिक्तमस्ति, तच्च तदुपरिस्थिताङ्कद्वयेन पूरणीयमत्र च उपरि एकाङ्क-
द्वयसत्त्वात् मिलित्वा द्वयाङ्को निष्पद्यते, अतः स तत्र लेख्यः ।
तृतीयपङ्क्तौ रिक्तगृहद्वयं, तच्च च प्रथमगृहोपरि एकाङ्को द्वयाङ्कस्येति
मिलित्वा त्रयाङ्क इति स तत्र लेख्यः, द्वितीयस्थोपरि [एकाङ्कः]
द्वयाङ्कस्येति मिलित्वा त्रयाङ्को जातः स तत्र लेख्यः, एवमप्येऽपि ।

अथ मेरोः प्रयोजनमुच्यते । प्रथमपंक्तावाद्यन्तयोरेकाङ्क-
सत्त्वाद्द्वयं निष्पन्नं, तेन एकाक्षरजातौ प्रस्तारद्वयमिति लभ्यते ।
तत्र प्रथममेकाङ्कसत्त्वात्सर्वगुरुरेकः, परतस्यैकाङ्कसत्त्वात्सर्वलघुरप्येकः ।
द्वितीयपंक्तौ च मिलित्वा चतुरङ्कसत्त्वाद् द्व्यक्षरजातौ प्रस्तार-
चतुष्टयम्, आदावेकाङ्कसत्त्वात्सर्वगुरुरेकः, द्विती[ये] द्वयाङ्कसत्त्वा-

६६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

देकगुरुद्वयम् अङ्गे[न्ने] च एकसत्तात्सर्व्वलघुरेकः । एवं तृतीय-
पञ्चौ च मिलित्वा अष्टाङ्गो निष्पन्नः, तेन व्यचरजातौ प्रस्ता[रा]-
ष्टकम्, एकः सर्व्वगुरुः, एकः सर्व्वलघुः, त्रिगुरुद्वयं, त्रिरेकगुरुः,
एवमग्रेऽपि बोद्धव्यम् ॥ (C).

४३ । अमुकवर्णवृत्तमात्रागणप्रस्तारयोरेतावद्गुरुलघुको भेदः
कतिसंख्याक इति अनिर्दिष्टकमस्थितिनिर्द्धारितसंख्याकगुरुलघु-
युक्तत्वरूपप्रस्तारनिर्णेतस्वरूपाऽनिर्द्धारितसंख्याकभेदनिष्ठायाः एको
द्वावित्यादिपिंडीभूतैकत्वद्वित्वादिकायाः निखिलवर्णवृत्तमात्रागण-
भेदनिष्ठायाश्च पिंडीभूतद्विचतुरष्टषोडशेत्यादिकायाः संख्याया-
निर्द्धारककोष्ठस्यांकसमूहो वा मेरुः । अत्र निखिलभेदनिष्ठपिंडी-
भूतद्वित्वचतुर्द्वादिसंख्यानिर्द्धारणं तत्तन्मेरूपंक्तिनिखिलकोष्ठवर्त्यं-
योजननिष्पन्नांकेन बोध्यमिति गुरूपदेशोऽनुसंधेयः । पूर्व्वद्विविधे,
तत्र वर्णमेरुप्रकारमाह । अक्षरसंखेति । अक्षर संखे — संख्याता-
चराणाम् । अत्राक्षरपदस्य चरणाक्षरपादत्वात्संख्यातचरणाचराणा-
मित्यर्थः । संख्यातानि एकादिषड्विंशतिपर्यंतसंख्यायुक्तानि चरणा-
चराणि येषां तेषां वृत्तानामिति निर्गलितार्थः । कोट्ट — कोष्ठानि
गुरूपदेशादिति शेषः, कुरु — कुरु । एकाक्षरचरणवृत्तस्य कोष्ठद्वयं,
द्वाक्षरचरणवृत्तस्य कोष्ठत्रयं, त्र्यक्षरचरणवृत्तस्य कोष्ठ[चतुष्टयं], चतुर-
क्षरचरणवृत्तस्य कोष्ठपञ्चकमित्येवं गुरूपदेशादुत्तरोत्तरैकैकवृद्ध्या
एकाक्षरमारभ्य षड्विंशत्यक्षरपर्यंतं कोष्ठानि कल्पयेति निर्गलितार्थः ।
तथु आह अंत — आद्यंतयोः कोष्ठयोः, पदमंक — प्रथममंकमेकत्व-
संख्याबोधकमंकमिति यावत्, देहौति शेषः । अवर — अपरं आद्यं-

मात्रावृत्तम् ।

६७

तांतरालस्थितमिति यावत् कोष्ठकं, सिर दुइ अंके — शिरोऽंकद्वयेन, अवहट्टभाषायां पूर्वनिपातानियमात्, भरु—पूरय पूरणीयकोष्ठ-
शिरःस्थांकद्वययोजननिष्पन्नांकेनाद्यन्तांतरालस्थितं कोष्ठं पूरणीय-
मित्यर्थः । एवमकारेणेति शेषः, मेरु—मेरुः, णिसंक—मिःशंकं
निश्चयेनेति यावत्, सूई—सूच्यते निर्मोच्यते इति योजना ।

अथैतन्निर्माणप्रकारो लिख्यते । प्रथमं वामदक्षिणधोरेकांगुल-
मायतमूर्द्धाधोरेखाद्वयं विनिर्माय तत्पार्श्वयोः ऋजुरेखया मेल-
नीयमेवमेकं दीर्घं कोष्ठं विधाय तत्र उर्द्धरेखामध्यदेशमारभ्याधो-
रेखामध्यदेशपर्यन्तमेकांशुरेखां दत्त्वा कोष्ठद्वयं कल्पनीयं, तत्र तत्र
प्रत्येकमेकैकोऽंको देयः, तत्र प्रथममिदं मेरुस्वरूपं प्रथमकोष्ठस्यै-
कांकेन एकवर्णवृत्त एकगुरुरेको भेदः, द्वितीयकोष्ठस्यैकांकेन च एक-
लघुरेको भेदः इति निर्द्धारितैकत्वसंख्याकगुरुलघुयुक्तत्वरूपनिर्णीत-
स्वरूपैकवर्णभेदनिष्ठैकत्वसंख्या प्रतीयते । कोष्ठद्वयस्यैकांकद्वयपरस्पर-
योजननिःपन्नद्वितीयांकेन चैकवर्णवृत्तभेदस्य द्वित्वरूपा समस्ता संख्या
प्रतीयते, इतीयं कोष्ठद्वयात्त्रिका प्रथमा एकवर्णमेरुपंक्तिः ।

एवमेतत्पञ्चधोरेखां पार्श्वयोर्मनाम्वर्द्धयित्वा अंगुष्ठमात्रं मध्यदेशं
त्यक्त्वा अधस्तादेका रेखा उपरितनरेखासमाना कार्या, पार्श्वयोश्च
ऋजुरेखया मेलनं कार्यमेवमेकमायतं कोष्ठं विधाय तत्र उपरि-
तनप्रथमकोष्ठस्याधोरेखामध्यदेशमारभ्याधस्तनरेखापर्यन्तमेका ऋजु-
रेखा देया, ततः द्वितीयकोष्ठाधोरेखामध्यमारभ्याधस्तनरेखापर्यन्त-
मेका ऋजुरेखा देया, एवं कोष्ठत्रयं संपाद्य प्रथमान्यकोष्ठयोः
प्रत्येकमेकैकोऽंको देयः, अंतरालवर्त्ती च द्वितीयः कोष्ठः शिरः-

६८

प्राकृतपैकलम् ।

स्यैकांकद्वययोजननिःपन्नद्वितीयोऽङ्कांकेन पूरणीयः, तत्र द्व्यक्षरवृत्त-
भेदेषु द्विगुहरेको भेद इति निर्द्धारितद्वित्वसंख्याकगुह्युक्तद्व्यक्षर-
वृत्तभेदनिष्ठैकत्वरूपसंख्या प्रथमकोष्ठस्यैकांकेन प्रतीयते । ततो-
द्वितीयकोष्ठस्यद्वितीयोऽङ्कांकेन द्व्यक्षरस्यैकगुर्वकलघुयुक्तौ द्वौ भेदाविति
निर्द्धारितैकत्वसंख्याकगुह्युक्तद्व्यक्षरभेदनिष्ठद्वित्वरूपसंख्या प्रती-
यते । ततस्तृतीयकोष्ठस्यैकांकेन द्व्यक्षरस्य द्विलघुरेको भेद इति
निर्द्धारितद्वित्वसंख्याकलघुयुक्तद्व्यक्षरभेदनिष्ठैकत्वरूपसंख्या प्रतीयते ।
कोष्ठत्रयस्यसमस्तोऽङ्कयोजननिःपन्नचतुर्थोऽङ्कांकेन च चतुष्टरूपा समस्त-
भेदसंख्या निश्चीयते, सेधं कोष्ठत्रययुक्ता द्व्यक्षरमेकपङ्क्तिर्द्वितीया ।

एवमेतत्पङ्क्त्यधोरेखां पार्श्वयोर्मनाभ्यर्द्धयित्वैकांगुलमात्रमध्यदेशं
त्यक्त्वापरितनरेखासमानाधस्ताद्रेखा कार्या, पार्श्वयोश्च ऋजुरेखया
मेलनं कार्यमेवमेकं दीर्घं कोष्ठं निर्माय तत्र उपरितनप्रथम-
कोष्ठाधोरेखामध्यदेशमारभ्याधोरेखापर्यंतमेका ऋजुरेखा देया,
ततो द्वितीयकोष्ठाधोरेखामध्यमारभ्याधोरेखापर्यंतमेका ऋजुरेखा
देया, ततस्तृतीयकोष्ठाधोरेखामध्यमारभ्याधोरेखापर्यंतमेका ऋजु-
रेखा देया, एवं कोष्ठचतुष्टयं संपाद्य तत्राद्यंतकोष्ठयोः प्रत्येकमेकै-
कोऽङ्को देयस्तदंतरालस्यद्वितीयकोष्ठस्य च तच्छिरःस्यैकद्वितीयेत्यङ्क-
द्वययोजननिःपन्नद्वितीयोऽङ्कांकेन पूरणं कार्यं, द्वितीयकोष्ठस्य च तच्छि-
रःस्यद्वितीयैकैत्यङ्कद्वययोजननिःपन्नद्वितीयोऽङ्कांकेन पूरणं कार्यं, तत्र
प्रथमकोष्ठस्यैकांकेन द्व्यक्षरस्य द्विगुहरेको भेद इति निर्द्धारित-
द्वित्वसंख्याकगुह्युक्तद्व्यक्षरवृत्तभेदनिष्ठैकत्वरूपसंख्या प्रतीयते । द्वि-
तीयकोष्ठस्यद्वितीयोऽङ्कांकेन च द्व्यक्षरस्य द्विगुर्वकलघुयुक्तं भेदत्रय-

भाषावृत्तम् ।

६६

मिति निर्द्धारितद्वित्वैकत्वसंख्याकगुरुलघुयुक्तश्चरभेदनिष्ठचित्तरूप-
संख्या निश्चीयते । एवं द्वतीयकोष्ठस्यद्वितीयांकेन [अ]चरस्यैकगुरु-
द्विलघुयुक्तं भेदत्रयमिति निर्द्धारितैकत्वद्वित्वसंख्याकगुरुलघुयुक्त-
श्चरभेदनिष्ठक[चित्तर]ूपसंख्या निश्चीयते । एवं चतुर्थकोष्ठस्यैकां-
केन चरस्य त्रिलघुयुक्त एको भेद इति निर्द्धारितत्रित्वसंख्याक-
लघुयुक्तश्चरभेदनिष्ठैकत्वसंख्या प्रतीयते । कोष्ठचतुष्टयस्य सर्वांक-
योजननिष्पन्नाष्टमांकेन च चरस्याष्टौ भेदा इति समस्या चर-
वृत्तभेदसंख्या निश्चीयते, सेयं द्वतीया कोष्ठचतुष्टययुक्ता द्वती-
याचरमेरूपंतिः ।

एवं पूर्वोक्तरीत्यैकं दीर्घं कोष्ठं निर्मास्य तत्र कोष्ठपञ्चकं विधाय
प्रथमांशयोः कोष्ठयोरेकैको देयः, अंतरालस्थस्य द्वितीयकोष्ठस्य
शिरःस्यैकद्वितीयेत्येकद्वययोजननिःपन्नचतुर्थाङ्केन पूरणं विधेयं, द्वती-
यकोष्ठस्य च शिरःस्यद्वितीयाङ्कद्वययोज[न]निःपन्नषष्ठांकेन पूरणं
विधेयं, चतुर्थकोष्ठस्य च शिरःस्यद्वितीयेत्येकद्वययोजननिःपन्नचतु-
र्थांकेन पूरणं विधेयं, तत्र प्रथमकोष्ठस्यैकांकेन चतुरक्ष[र]वृत्तस्य
चतुर्गुरुरेको भेद इति निर्द्धारितचतुष्टयसंख्याकगुरुयुक्तचतुरचरवृत्त-
भेदनिष्ठैकत्वसंख्या प्रतीयते । द्वितीयकोष्ठस्यचतुर्थांकेन च चतुरक्षरस्य
चिगुर्वैकम[ल]घुयुक्तं भेदचतुष्टयमिति निर्द्धारितत्रित्वैकत्वसंख्याक-
गुरुलघुयुक्तचतुरचरभेदनिष्ठचतुष्टयरूपसंख्या प्रतीयते । ततस्तृतीय-
कोष्ठस्यषष्ठांकेन चतुरक्षरस्य दिगुरुद्विलघुयुक्ताः षड्भेदा इति
निर्द्धारितद्वित्वसंख्याकगुरुलघुयुक्तचतुरचरभेदनिष्ठषट्संख्या प्रती-
यते । ततः चतुर्थकोष्ठस्यचतुर्थांकेनैकगुरुचित्तरूपयुक्तं चतुरक्षरस्य भेद-

चतुष्टयमिति निर्द्धारितैकत्वचित्संख्याकगुरुलघुयुक्तचतुरचरभेद-
निष्ठचतुष्टय[रू]पसंख्या निश्चीयते । ततः पंचमकोष्ठस्यैकांकेन चतु-
र्लघुयुक्तचतुरचरस्यैको भेद इति निर्द्धारितचतुष्टयसंख्याकलघुयुक्त-
चतुरचरभेदनिष्ठैकत्वरूपसंख्या निश्चीयते । कोष्ठपंचकनिष्ठसर्वांक-
योजननिःपक्षषोडशांकेन च षोडशरूपा समस्या चतुरचरभेदसंख्या
प्रतीयते, सेयं पंचकोष्ठयुक्ता चतुर्थी चतुरचरभेरुपप्लिः ।

एवं पूर्वोक्तरीत्या एकं दीर्घं कोष्ठं विधाय तत्र कोष्ठषट्कं
निर्माय प्रथमांशकोष्ठयोरेकैकोऽंको देयः, अंतरालस्थद्वितीय-
कोष्ठस्य शिरःस्यैकचतुर्थ्येत्यंकद्वययोजननिःपक्षपंचमांकेन पूरणं विधेयं ।
ततस्तृतीयकोष्ठस्य शिरः[ः]स्यचतुर्थ्यष्टेत्यंकद्वययोजननिःपक्षदशमांकेन
पूरणं विधेयं । ततश्चतुर्थकोष्ठस्य शिरःस्यषष्ठचतुर्थ्येत्यंकद्वययोजन-
निःपक्षदशमांकेन पूरणं विधेयं । ततः पंचमकोष्ठस्य शिरःस्य-
चतुर्थ्यैकैत्यंकद्वययोजननिःपक्षपंचमांकेन पूरणं विधेयं । तत्र प्रथम-
कोष्ठस्यैकांकेन पंचाचरवृत्तस्य पंचगुरुरेको भेद इति निर्द्धारि-
तपंचलसंख्याकगुरुयुक्तपंचाचरभेदनिष्ठैकत्वसंख्या निश्चीयते । ततः
द्वितीयकोष्ठस्यपंचमांकेन च पंचाचरवृत्तस्य चतुर्गुर्वैकल्ययुक्तं भेद-
पंचकमिति निर्द्धारितचतुष्टैकत्वसंख्याकगुरुलघुयुक्तपंचाचरभेदनिष्ठ-
पंचलसंख्या निश्चीयते । ततस्तृतीयकोष्ठस्यदशमांकेन पंचाचर-
वृत्तस्य त्रिगुरुद्विलघुयुक्तं भेददशकमिति निर्द्धारितचित्त्वद्वित्व-
संख्याकगुरुलघुयुक्तपंचाचरभेदनिष्ठदशत्वसंख्या नी[नि]श्चीयते । तत-
श्चतुर्थकोष्ठस्यदशमांकेन पंचाचरवृत्तस्य द्विगुरुचित्त्वलघुयुक्तं भेद-
दशकमिति निर्द्धारितद्वित्वचित्संख्याकगुरुलघुयुक्तपंचाचरभेदनिष्ठ-

दशत्वसंख्या निश्चीयते । ततः पञ्चमकोष्ठस्यपञ्चमांकेन पञ्चाक्षरवृत्तस्य एकगुरुचतुर्लघुयुक्तं भेदपञ्चकमिति निर्द्धारितैकत्वचतुष्टयसंख्याकगुरु-लघुयुक्तपञ्चाक्षरभेदनिष्ठपञ्चत्वसंख्या निश्चीयते । ततः षष्ठकोष्ठ-स्थैकांकेन पञ्चाक्षरवृत्तस्य पञ्चलघुयुक्त एको भेद इति निर्द्धारित-पञ्चत्वसंख्याकलघुयुक्तभेदनिष्ठैकत्वसंख्या निश्चीयते । कोष्ठषट्कनिष्ठ-सर्वांकयोजननिःपन्नद्वात्रिंशत्तमांकेन च द्वात्रिंशद्रूपा समस्ता पञ्चा-क्षरवृत्तभेदसंख्या प्रतीयते । एवमग्रेऽपि सुधीभिः स्वयमूहां, ग्रन्थ-विस्तरभयान्न लिख्यते ॥ (E).

४३ । अथ कियंतः सर्वगुर्वैकगुरु-द्विगुरु-त्रिगुर्वादयः, एवं कियंतः सर्वलघ्वैकलघु-द्विलघ्वादय इति ज्ञानार्थं मेरुमाह, अक्षर । अक्षरसंख्यया कोष्ठान् कुरु, आद्यमंत्यं च प्रथमांकेन पूरय । शीर्षद्वयांकेनापरं भर, जानीत सूचीमेरुं निःशंकम् ॥ आद्यं कोष्ठमिति शेषः, तथाच सर्वत्र आद्यांत्यकोष्ठयोरेक एव लेख्यः, शीर्षकोष्ठद्वयरूपांकेन रिक्तकोष्ठं पूरयेत्यर्थः । तथाच एकाक्षरादौ दृष्टमेरुसंख्यया ह्यादिकोष्ठानर्द्धान्तरितानेकैकवृद्ध्या लिखेत् । तत्र सर्वकोष्ठाद्यंतयोरेकं दत्त्वा पश्चादुपरितनं कोष्ठद्वयांकं शृंखला-बंधन्यायेनैकौक्यावशिष्टाः कोष्ठाः पूरणीयाः ॥ तत्र एकाक्षर-प्रस्तारे एकः सर्वगुरुः, एकः सर्वलघुरिति भेदद्वयमेव सिद्धं, तस्य द्विभेदत्वात् ॥ द्व्यक्षरप्रस्तारे एकः सर्वगुरुः, द्वौ एकगुरुः, एकः सर्व-लघुरिति ॥ एवं त्र्यक्षरप्रस्तारे एकः सर्वगुरुः, त्रय एकगुरुवः, त्रयो द्विगुरुवः, एकः सर्वलघुरिति ॥ एवं सर्वत्र प्रस्तारे एकः सर्वलघुः, त्रय एकलघवः, त्रयो द्विलघवः, एकः सर्वगुरुरित्यादि सर्वत्र

७२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अह अस्स पताका ।^१उद्दिट्ठा^२ सरि अंका दिज्जसुपुब्ब^३ अंक पर भरण करिज्जसु^४ ।पाबल^५ अंक पढम^६ परिदिज्जसु^७पत्थर^८ संख^९ पताका किज्जसु^{१०} ॥ ४४^{११} ॥ [अलिख्ता]

बोध्यम् । अत्रांकयोगेन संख्या भवति । यथा एकाचरे द्वौ २, द्व्यचरे चत्वारः ४, त्र्यचरेऽष्टौ ८, चतुरचरे षोडशेत्यादि ॥ अत्रेदमवधेयम् । अपचयमाना गुरवः पथे मेरौ तु यस्य दृश्यन्ते । सर्ववाशाभंगो विपरीते वाङ्मित्रं सभते ॥ अत्र प्रस्तारात्क्रियत्संख्योऽयं भेद इति ज्ञात्वा किञ्चिद्गुरुकोऽयमित्यवधार्य फलं वदेदिति ॥ ४४ ॥ (G).

४४ । अथ वर्णपताकामाह । उद्दिष्टसदृशानङ्गान् देहि, पूर्वोक्तेन परभरणं कुरु । प्राप्ताङ्गः प्रथमपरतो दीयते, प्रस्ता[र]संख्यया पताका क्रियते ॥ अथमर्थः,—वर्णोद्दिष्टे यथा अङ्का दत्तास्तथैवाङ्का-
देयाः, एतावान् विशेषः अ[त]र्जोद्दिष्टप्रस्तारे उत्तरोत्तरदिगुणा-
अङ्का दीयन्ते, अत्र तत्तरोत्तरदिगुणाङ्कस्थापनमात्रं, तत्र चाङ्कस्य
वामा गतिरिति न्यायेन चरमाङ्क एव पूर्वोक्तः प्रथमत एव स्थाप-
नीयः, स एकगुरुकस्थानं, तेनाङ्केन सह तत्पराङ्कस्य भरणं—योजनं

४४ । १ अथ पताका (A), अथ वर्णपताका (D & E). २ उद्दिष्ट (F).
३ पूर्वोक्ते (B), पूर्व (C). ४ किज्जसु (F). ५ पाबल (B & C), पाबल (E).
६ पर (B & C). ७ विज्जसु (D), वेज्जसु (E & F). ८ पत्थर (A), पत्थर
(E & F). ९ संख (A, B & C). १० करिज्जसु (B & C), लिज्जसु (F).
११ ४४ (F).

माध्याह्निकम् ।

७१

कार्यं, पूर्वार्द्ध एवात्र पराङ्ग उच्यते, अङ्गस्य वामा गतिरित्युक्त-
त्वात् । एवमपराङ्गेण सह योजनं, ततस्तत्पराङ्गेण प्राप्ताश्चाङ्का अधो-
ऽधः स्थाप्याः, एवमेकगुरोर्द्वितीया पंक्तिः कार्य्या, तत्र च प्रथम-
लिखिताङ्कपृष्ठतो योऽङ्कः स उपरि लेख्यः, ततश्च उपरिस्थिताङ्केन
सह योजयित्वाऽधो लेख्यः, पुनस्तत्पूर्वस्थिताङ्केन सह योजयित्वा ।
एवं दिगुरूपंक्तिं समाप्य त्रिगु[रु]पंक्तिर्विख्या, दिगुरूपरिस्थिताङ्क-
पृष्ठस्याङ्क उपरि स्थाप्यस्तत्पृष्ठस्याङ्केन सह योजयित्वा तदधो लेख्यः,
पुनः पराङ्गेण योजयित्वा तदधो लेख्यः । एवमप्येऽपि परतो-
दीयते इत्यस्याधो लिख्यत इत्यर्थः इति गुरुरूपदेशः । उत्तरोत्तर-
दिगुणा अङ्काः कियद्दूरं देया इत्याकांक्षायास्तुक्तं प्रसारसंख्ये-
त्यादि, तेन यावदक्षरस्य प्रसारस्तावत्पर्यन्तं दिगुणाङ्कदानं, ताव-
त्पंक्तिपताका भवतीति बोध्यम् । यन्तु यावती प्रसारसंख्या ताव-
दङ्का देया इत्यर्थः इति तत्र, पताकाया यावदङ्कासम्भवात्, तत-
एकन्यूनाङ्कस्यैव सम्भवात् ।

अथोदाहरणेन स्पष्टीक्रियते । चतुरक्षरप्रसारे एकगुरोर्वाद्यः कुत्र
पतन्तीति प्रश्ने, चतुर्षु स्थानेषु उत्तरोत्तरदिगुणा-
अङ्काः स्थाप्याः यथा १, २, ४, ८, तत्र चैकगुरुरूपंक्तौ
प्रथमतोऽष्टाङ्कः स्थाप्यः, अष्टाङ्कचतुरङ्कयोजना-
द्वादशाङ्कः स तदधः स्थाप्यः १२, द्वादशाङ्कद्वया-
ङ्कयोजनाचतुर्द्विंशङ्कः स तदधो लेख्यः १४, चतु-
र्द्विंशङ्कयोजनात्पञ्चदशाङ्कः स तदधो लेख्यः

१	२	४	८	
१	२	४		१२
	२	४	१२	
	४	८	१४	
	८	१०	१४	
		११		
		१२		

१५, एवमेकगुरुरूपंक्तौ पंक्तिः । अथ दिगुरूपंक्तौ अष्टाङ्कपृष्ठवर्ती

चतुरङ्ग उपरि लेख्यः, चतुरङ्गे इयाङ्गयोजनात् षडङ्गः ६, स तदधो लेख्यः; षडङ्गैकाङ्गयोजनात् सप्ताङ्गः ७, स तदधो लेख्यः; ततः पूर्वार्द्धेणापि सह योगं कृत्वा लेख्यं भवति, तच्च चतुरङ्गस्य पूर्वार्द्धोऽष्टाङ्गस्तेन चतुरङ्गयोगाद्वादशाङ्गः, स पूर्वलिखितत्वात् लिख्यते, एवं चतुर्द्वाङ्गपञ्चदशाङ्गावपि पूर्वलि[खि]तौ, तेनाष्टाङ्गे इयाङ्गयोगाद्दशाङ्गः १०, स तदधो लेख्यः; ततो दशैकाङ्गयोगादेकादशाङ्गः [११], स तदधो लेख्यः; पुनश्चाष्टाङ्गचतुरङ्गैकाङ्गयोगात्त्रयोदशाङ्गः १३, स तदधो लेख्यः; इति द्विगुरकपंक्तिः ।

अथ दि[चिगु]रकपंक्तिः, तच्च चतुरङ्गपृष्ठवर्त्ती इयाङ्ग उपरि लेख्यः; इयाङ्गैकाङ्गयोगात्त्रयाङ्गः, स तदधो लेख्यः; ततश्चतुरङ्ग-इयाङ्गयोगात् षडङ्गः, स पूर्वलिखितः, तेन चतुरङ्गैकाङ्गयोगात्पञ्चाङ्गः ५, स तदधो लेख्यः; ततश्चाष्टाङ्गचतुरङ्गयोगात् यो द्वादशाङ्गो जातः स पूर्वलिखित एव, तेनाष्टाङ्गैकाङ्गयोगात्त्रयोदशाङ्गः १३, स तदधो लेख्यः इति त्रिगुरकपंक्तिः ।

अथ चतुर्गुरकपंक्तौ इयाङ्गपृष्ठवर्त्ती एकाङ्गोऽपि लेख्यः १, ततश्चांत्याङ्गयोगात् येऽङ्गास्ते पूर्वलि[खि]ता एव, तेन तदधो-ऽङ्गान्तरं न लिख्यते ।

तेन चतुरचरप्रस्तारस्याष्टमद्वादशचतुर्द्वाङ्गपञ्चदशेषु एकगुरः, चतुर्थषष्ठसप्तमदशमैकादशत्रयोदशेषु द्विगुरः । द्वितीय[तृतीयपञ्चम]नवमेषु त्रिगुरः । प्रथमतश्चतुर्गुररिति ज्ञेयम् । षोडशाङ्गस्य लिखनात् तच्च गुरुर्नास्ति, किन्तु सर्व्वलघुरिति ज्ञायते ॥ (८).

४४ । अमुकवर्णमात्राप्रस्तारयोरेतावद्गुरुलघुयुक्तौ भेद एतावत्सं-

मात्रावृत्तम् ।

७५

स्यक इति मेरूपंक्तिवर्धिततत्त्वोष्ठस्यांकनिर्द्धारितस्वरूपसंख्याकानां भेदानां प्रथमद्वितीयादिप्रातिस्विकरूपस्य निर्द्धारणं तन्निर्द्धारकांक-समूहो वा पताका, सा द्विविधा वर्णपताका मात्रापताका चेति ।

वर्णपताकानिर्माणप्रकारमाह उद्दिष्टा सरि अंकेति । उद्दिष्टा सरि — उद्दिष्टसदृशान् उद्दिष्टपदस्योद्दिष्टांकपरत्वादुद्दिष्टांकसदृशानित्यर्थः, अंक — अंकान्, दिञ्जसु — देहि, प[पूर्वमेकमंकं दत्त्वा उत्तरोत्तरं दिगुणितान् द्विचतुरष्टादिकानंकान् यथाप्रस्तारसंख्यं स्थापयेदित्यर्थः, ततः पुञ्च अंक — पूर्वांकस्य, पर — परस्मिन्नुत्तरवर्त्तिनीति यावत् अंके इति शेषः, पत्यरसंख — प्रस्तारसंख्यं प्रस्तारस्य संख्या यस्यां क्रियायां तद्यथा स्थापयेत्यर्थः, भरण — योजनं करिञ्जसु — कुरु । यस्य पूर्वांकस्य यत्परांकयोजने प्रस्तारसंख्या-कोऽंको निष्पद्यते, तस्य पूर्वांकस्य तत्र परांके योजनं न कार्यमित्येको नियम इत्यर्थः । एवं कृते पाञ्चल अंक पठम — अवहट्ठ-भाषायां पूर्वनिपातानियमात् प्रथमप्राप्तमंकमित्यर्थः, परितेञ्जसु — परित्यज । यस्य पूर्वांकस्य यत्परांकयोजने पूर्वप्राप्तोऽंको निष्पद्यते तस्य तत्र योजनं न कार्यमिति द्वितीयो नियम इत्यर्थः । एवं प्रकारेण वर्णानामिति शेषः, पताका किञ्जसु — पताकां कुरु इति योजना ।

अत्र यः पूर्वांकः यत्र परांके प्रथमं योज्यते तस्यो[ष्ठो]ज-निःपन्ना अंकाः तत्परांकादधोऽधः स्थाप्या इति नियमो गुरुपदेशादवधारणीयः । पूर्वांकस्य सर्वपरांकयोजने येऽंका निःपद्यन्ते तैः कोष्ठपंक्तिर्बोद्धा ।

अथैतदनुसारेण चतुर्वर्णपताकालिखनप्रकार उच्यते । चतुर्वर्णपताकायामादौ एकं कोष्ठं कर्त्तव्यं, तत ऊर्द्धाधः कोष्ठचतुष्टयं कल्पनीयं, तत ऊर्द्धाधः कोष्ठषट्कं, तत ऊर्द्धाधः कोष्ठचतुष्टयं, तत एकः कोष्ठः । एवं परस्परसंस्निग्धरेखं कोष्ठस्थानपञ्चकं विधाय, [य]कोपरितनप्रथमद्वितीयतृतीयचतुर्थपञ्चमकोष्ठेषु एकदिचतुरष्ट- षोडशेति पञ्चांका यथाक्रमं स्थाप्याः, तच्च प्रथममेककोष्ठस्थान- मेकांकयुक्तमिति सव्यापेक्षया प[पूर्]वं एकोऽंकः, स च उत्तरवर्त्तिषु द्वितीयचतुर्थाष्टमांकेषु योज्यमानः प्रथमं द्वितीयांके योज्यते इति तद्योजननिःपन्ना अंका द्वितीयांकादधोऽधः स्थाप्या इति एकांक- द्वितीयांकयोजननिःपन्नसृतीयान्को द्वितीयांकादधः स्थाप्यः, तत- एकांकचतुर्थांकयोजननिःपन्नः पञ्चमांकसृतीयान्कादधः स्थाप्यः, ततः एकाष्टमांकयोजननिःपन्नो नवमोऽंकः पञ्चमांकादधः स्थाप्यस्तत- एकांकस्य षोडशांकयोजने सप्तदशोऽंकः प्रस्तारसंख्यातोऽधिक- संख्याको निःपद्यते इति तस्य तच्च योजनं न कार्यमेवं प्रथमांकस्य द्वितीयचतुर्थाष्टमांकेषु योजनं कृत्वा निःपन्नद्वितीयतृतीयपञ्चम- नवमेष्टुभिर्नैर्द्वितीयस्थानकोष्ठपङ्क्तिः कल्पनीया । एतत्कोष्ठपङ्क्ति- स्था द्वितीयादयस्तत्पारोऽप्यंकाश्चतुर्थाष्टमांकपूर्ववर्त्तिन इति क्रमेण तथोर्योज्यमानाः प्रथमं चतुर्थांके योज्यन्तेऽतस्तद्योजननिःपन्ना- अंकाश्चतुर्थांकादधोऽधः स्थाप्या इति, द्वितीयचतुर्थांकयोजननिः- पन्नः षष्ठोऽंकः चतुर्थांकादधः स्थाप्यस्ततस्तृतीयचतुर्थांकयोजननिः- पन्नः सप्तमोऽंकः षष्ठांकादधः स्थाप्यः, ततः पञ्चमचतुर्थयोजने नव- मांकः प्रथमप्राप्तो निःपद्यते इति तस्य तच्च योजनं न कार्यमिति,

पंचमाष्टमांकयोजननिःपन्नस्त्रयोदशांकः सप्तमांकादधः स्थाप्यः, एवं
 द्वितीयादिचतुर्णामांकाणां चतुर्थीके योजनं कृत्वा द्वितीयाष्टमांक-
 योजननिःपन्नो दशमांकस्त्रयोदशांक[१]दधः स्थाप्यस्ततः द्वितीयाष्ट-
 मयोजननिःपन्न एकादशांको दशमांकादधः स्थाप्यः, ततः पंचमा-
 ष्टमयोजननिःपन्नस्त्रयोदशांकः प्रथमप्राप्तो निःपद्यते इति तथोर्ध्वयोजनं
 न कार्यं, नवमाष्टमयोजननिःपन्नः सप्तदशो नवमषोडशयोजन-
 निःपन्नः पंचविंशतितमश्चांकः प्रस्तारसंख्यातोऽधिकसंख्याको निः-
 पद्यते इति तद्योजनं न कार्यम् । एवं द्वितीयाद्यंकाणां चतुर्थाष्ट-
 मांकथोर्ध्वयोजनं कृत्वा चतुर्थषष्ठसप्तमचयोदशदशमैकादशेति षडङ्केः
 द्वितीयस्थानकोष्ठपङ्क्तिः कल्पनीया, ततश्चतुर्थादयः षडङ्का अष्ट-
 मांकपूर्व[व]र्त्तिन इति तेषां तत्र योजने चतुर्थाष्टमयोजननिःपन्नो-
 द्वादशांकोऽष्टमांकादधः स्थाप्यस्ततः षष्ठाष्टमांकयोजननिःपन्नश्चतु-
 र्दशोऽङ्को द्वादशांकादधः स्थाप्यस्ततः सप्तमाष्टमयोजननिःपन्नः पंच-
 दशोऽङ्कश्चतुर्दशांकादधः स्थाप्यस्ततस्त्रयोदशदशैकादशांकाणामष्टमां-
 कयोजने, अष्टमादीनां च षोडशांकयोजने प्रस्तारसंख्यातोऽधिक-
 संख्याका अङ्का निःपद्यते अतस्तेषां तत्र योजनं न कार्यमेवं चतु-
 र्थाष्टमांकथोर्ध्वयोजनं कृत्वाष्टमद्वादशचतुर्दशपंचदशेति चतुर्भिरङ्कैश्च-
 तुर्थस्थानकोष्ठपङ्क्तिः कल्पनीया । पंचमस्थानकोष्ठकं षोडशांकयुक्तं
 कल्पनीयम् । एवं चतुर्वर्णवृत्तपताकायां कोष्ठस्थानपंचकं कल्पनीयं,
 तत्स्वरूपं लिखितं प्रदर्शयते — [Vide figure p. 73—Ed.] एवं च
 चतुर्वर्णमेष्टपङ्क्तिवर्त्तिप्रथमकोष्ठस्थैकाङ्कानिर्द्धारितचतुर्गुणयुक्तस्वरूपैक-
 नसंज्ञाकस्य भेदः प्रथम इति [प्राति]क्षिकं रूपं पताकाप्रथम-

कोष्ठस्यकांकेन निर्द्धार्यते चतुर्गुह्युक्त एको भेदः प्रथम इति । एवं चतुर्वर्णमेरूपक्लिवर्त्तिद्वितीयकोष्ठस्यचतुर्थांकनिर्द्धारितैकलघुचि-
 गुह्युक्तत्वस्वरूपचतुष्टयसंख्याकानां भेदानां द्वितीयतृतीयपंचमनवमेति
 प्रातिखिकं रूपं चतुर्वर्णपताकाद्वितीयस्थानकोष्ठपक्लिवर्त्तिभिश्चतु-
 भिरंकैर्निर्द्धार्यते एकलघुचिगुह्युक्ताश्चत्वारो भेदा द्वितीयतृतीय-
 पंचमनवरूपे इति । एवं चतुर्वर्णमेरूपक्लिवर्त्तिद्वितीयकोष्ठस्यषष्ठां-
 कनिर्द्धारितद्विगुहद्विलघुयुक्तत्वस्वरूपषट्संख्याकानां भेदानां चतुर्थ-
 षष्ठसप्तमचोदशदशमैकादशेति प्रातिखिकं रूपं पताकाद्वितीयस्था-
 नकोष्ठपक्लिवर्त्तिभिः षड्भिरंकैर्निर्द्धार्यते द्विगुहद्विलघुयुक्ताः षड्-
 भेदाः चतुर्थषष्ठसप्तमचोदशदशमैकादशरूपा इति । एवं चतुर्व-
 र्णमेरूपक्लिवर्त्तिचतुर्थकोष्ठस्यचतुर्थांकनिर्द्धारितैकगुहचिलघुयुक्तत्वस्व-
 रूपचतुष्टयसंख्याकानां भेदानामष्टमद्वादशचतुर्दशपंचदशेति प्राति-
 खिकं रूपं पताकाचतुर्थस्थानकोष्ठपक्लिवर्त्तिभिश्चतुर्भिरंकैरवधार्यते
 एकलघुचिगुह्युक्ताश्चत्वारो भेदा अष्टमद्वादशचतुर्दशपंचदशरूपा-
 इति । एवं चतुर्वर्णमेरूपक्लिवर्त्तिपंचमकोष्ठस्यैकांकनिर्द्धारितचतु-
 र्लघुयुक्तत्वस्वरूपैकत्वसंख्याकस्य भेदस्य षोडश इति प्रातिखिकं
 रूपं पताकापंचमकोष्ठस्यषोडशांकेन निर्द्धार्यते चतुर्लघुचरेको भेदः
 षोडशेति । एवमन्यत्रापि पताका बोध्याः । ग्रंथविस्तरमयास्त-
 लिख्यते ॥ (E).

४४ । अथ वर्णपताका । पूर्वं मेरौ अमुकगुरुका अमुका भेदा-
 भवन्तीत्युक्तं, ते च भेदाः प्रस्तारे अमुकस्यानेषु तिष्ठन्तीति ज्ञानार्थं
 पताकामाह ॥ उद्दिष्टा । तत्र मेरौ यावती गुर्वाद्यंकसंख्या भवि-

मात्रावृत्तम् ।

७६

व्यति तावत्येव कोष्ठकानि पताकायां लेखनीयानीति युक्ता
 सिध्यति ॥ उद्दि ॥ उद्दिष्टसदृशानंकान्देहि, पूर्वाक्षेण परभरणं
 क्षुर । प्राप्तमकं प्रथमं परित्यज्य प्रस्तारसंख्यया पताकां गृहाण ॥
 अथमर्थः । आदौ तावत् तत्संख्याकवर्णदत्तस्य[?] पताका चिकीर्षिता
 तत्संख्याका उद्दिष्टवदुत्तरोत्तरं द्विगुणिता एकपल्लंकाः स्थाप्याः,
 पश्चात्प्रेक्षप्रस्तारांकसंख्यया पताकाकोष्ठा वर्द्धनीयाः ॥ ततः क्रमा-
 त्पूर्वाधिमकोष्ठस्यांकयोर्मस्तले लेख्यः इति पताका पूर्यतां ॥ एतदुक्तं ॥

एको द्वावच चत्वारः ततोऽष्टाविति वर्द्धनं ।

पूर्वं परेण संघुज्य तदधो लेखयेद्बुधः ॥

अंतिमांकावधिं नैव संघयेदच कुचक्षित् ।

एकच लिखितं प्राज्ञः पुनरन्यत्र नो लिखेत् ॥

इति वर्द्धनं यावद्विकल्पं ॥ अत्रोदाहरणमेकाक्षरे १।२। अस्य
 द्विविकल्पत्वादेकस्थानस्य एकगुरुः, द्वितीयस्य एकसप्तधुरित्येतावतैव
 सिद्धिः । सर्वत्राद्यांतांकौ सर्वगुरुसप्तधुवाचकौ बोध्यौ ॥ द्वाक्षरे यथा,

१२४

१

अत्रैकांकद्व्यंकयोर्योगे अंको द्व्यंकाधो लेख्यः ॥ तस्य

चतुर्विकल्पत्वात् तावतैव सिद्धिः । अथस्थान एव सर्व-

गुरुः, द्वितीयद्विपंक्तिस्यो द्विचंकौ एकगुर्वैकसप्तधू, चतुर्थ्यंस्कः

सर्वसप्तधुरिति ॥ चतुरक्षरे यथा ॥ [Vide figure p. 73 --Ed.] अत्रैको

द्वाभ्यां सह चयं द्व्यंकाधः, एकसप्ततुर्भिः सह पंच अंकाधः, एकाष्ट-

योगे नव पंचाधः, द्विसप्ततुर्थ्योगे षट् चतुरधः, द्वाष्टयोगे दश

षड्विंशधः, द्विषोडशयोगे न संभवति, त्रिसप्ततुर्थ्योगे सप्त दशाधः,

पंचसप्ततुर्थ्योगे नव एकच लिखितत्वान्न लेख्यः, अष्टयोगे एकादश

८०

प्राकृतमैत्रलम् ।

अइ मत्ता मेरु ।^१दुइ दुइ कोडा सरि लिहहु^२पढम अंक^३ तसु अंत ।तसु आइहि पुण^४ एक^५ सउ^६पढमे^७ बेबि मिलंत ॥ ४५ ॥ दोहा ।

सिर अंके तसु सिरपर

अंके^८ उवरल कोड^९ पुरह^{१०} गिस्संके^{११} ।मत्ता मेरु अंक संचारि बुझहु^{१२}बुझहु^{१३} जण दुइ^{१४} चारि ॥ ४६ ॥ [सिंहिणी ?]

सप्ताधः, त्रिषोडशयोगो न, पंचाष्टयोगे त्रयोदश एकादशाधः, चतुरष्टयोगे द्वादशाष्टाधः, चतुःषोडशयोगो न, षडष्टयोगे चतुर्दश द्वादशाधः, दशाष्टयोगो न, सप्ताष्टयोगे पंचदश चतुर्दशाधः । अत्राद्यः सर्वगुरुः, द्वितीयपंक्त्यां एकलघुस्थानानि, तृतीयपंक्तौ द्विलघुस्थानानि इत्यादि ज्ञेयं । यथा आद्यस्थाने सर्वगुरुः, द्विचिपंचनवस्थानेषु एकलघवस्त्रिगुरवो वा, चतुःषट्दशसप्तैकादशत्रयोदशसु स्थानेषु द्विलघवो द्विगुरवो वा, अष्टद्वादशचतुर्दशपंचदशस्थानेषु त्रिलघव-एकगुरवो वा, षोडशस्थाने सर्वलघुरित्येवं सर्वत्र ज्ञेयम् ॥ (G).

४५-४६ । १ अइ मत्ता मेरु (C), अइ मात्तामेरुः (A, D, E & F). २ लिहहु (D), करहु (F). ३ पढमहु (C). ४ पुण (A), पुणि (D), dropt in (F). ५ रेहु (C), सहु (D). ६ दउ (C), सरि (D). ७ विससे (E), dropt in (F). ८ अंको (E). ९ कोडा (B), कोड (E), कोडक (F). १० पूरह (D), पूरहु (E & F). ११ गिस्संके (B), गिस्संके (C), गीसंके (D & E), गीसंके (F). १२ बुझहु (D & E), बुझ (F). १३ बुझ (E).

मात्रावृत्तम् ।

८२

४५-४६ । अथ मात्रामेहः । इयं इयं कोष्ठं समं लिख, प्रथमो-
 ऽंकस्तस्यान्ते । तस्यादौ पुनरेकं दत्त्वा [प्रथमं] दावपि मिलितौ ॥
 शिरोऽङ्के तस्य शिर उपर्यङ्गेण कोष्ठं पूरय निःशङ्कम् । मात्रामेरोरङ्गं
 संचार्य बुध्यन्तां [बुध्यन्तां] जना दिचत्वारः ॥ मेरोस्तु प्रयोजनं
 दिकस्तादौ प्रसारसंख्याज्ञानं सर्वगुर्वादिज्ञानञ्च । तथाहि यदि
 षष्ठ्यन्ते दिकस्तस्य कियान् प्रसारः सर्वगुरुः, सर्वलघुर्वा कियान्,
 एवं चिकस्तस्य कियान् प्रसारः सर्वगुरुः, सर्वलघुर्वा कियान् इत्येव-
 मादिप्रश्ने तज्ज्ञानं मेरोः प्रयोजनं, तच्च चार्यं प्रकारः । प्रथमस्तः
 कोष्ठद्वयं लेख्यं तदधः कोष्ठद्वयं लिखित्वा तदधः कोष्ठद्वयं पुनरपि
 कोष्ठत्रयमधो लेख्यं, ततः कोष्ठचतुष्टयं लिखित्वा तदधोऽपि कोष्ठ-
 चतुष्टयं लेख्यमेवं कोष्ठलिखनं कृत्वा तच्चाङ्का देया भवन्ति । तच्च
 चार्यं प्रकारः । सर्वेषां कोष्ठानामन्ते प्रथमाङ्को देयः, प्रथमाङ्क-
 प्रत्येकैकाङ्क उच्यते । ततश्च समीकृतकोष्ठयुग्मकानामादिमकोष्ठे
 सर्वैकाङ्को देयस्तदधस्तनकोष्ठादौ च दयाद्यङ्कः । तथेयं युक्तिः ।
 उपरिखिताङ्क एकस्तत्परतथैकः, इत्यधस्ताद्व्याङ्को लिखितः । एवं
 द्वितीयकोष्ठयुग्मस्यादिमकोष्ठकादावेकाङ्कोऽस्ति तदुपरि दयाङ्क-
 इति मिलित्वा त्रयाङ्कोऽधस्तालेख्यः । एवं तृतीयकोष्ठयुग्मकस्यादावे-
 काङ्कस्तदुपरि च त्रयाङ्क इति मिलित्वा चतुरङ्कोऽधस्तालेख्य इति ।
 प्रथमे द्वयोर्मिलनार्थमत्र प्रथमप्रत्येके द्वितीयकोष्ठकादिमृह-
 मुच्यते । अथावशिष्टग्रहणानां [मृहाणां] । तच्च च प्राथमिककोष्ठ-
 युग्मके पूरणीयमेव नास्ति, द्वितीयकोष्ठ[युग्म]स्य मध्यमं पूरणीयं,
 तथायं प्रकारः, शून्यमृहस्योपरिखितो दयाङ्कस्तदुपरिखितद्विती-

८२

प्राक्तपैङ्गलम् ।

यगृहे चैकाङ्क इति मिलित्वा त्रयं, तेन मध्यमकोष्ठे त्रयाङ्को लेख्यः । तदधोगृहं रिक्तमस्ति, तदुपरिस्थितस्य त्रयाङ्कस्य तदुपरि-
द्वितीयगृहस्थितैकाङ्कयोजनात् चतुरङ्को जातः, स तदधो लेख्यः ।
तृतीयकोष्ठयुग्मप्रथमपङ्क्तौ मध्यमकोष्ठद्वयं रिक्तमस्ति, तत्र चैकस्यो-
परि त्रयाङ्को द्वितीयगृहे च त्रयाङ्कस्तथोर्मिलनाच्च षडङ्कः, स
तत्र लेख्यः ; तदपरकोष्ठस्योपरि चतुरङ्कस्तदुपरिस्थितद्वितीयगृहे
चैकाङ्क इति मिलित्वा पञ्चाङ्कः, स तत्र लेख्यः । तदधस्य कोष्ठ-
द्वयं रिक्तमस्ति, तत्रादिगृहस्योपरि षडङ्कस्तदुपरिस्थितद्वितीय-
गृहे च चतुरङ्क इति मिलित्वा दशाङ्कस्तत्र लेख्यः ; तदपरकोष्ठस्य
उपरि पञ्चाङ्कस्तदुपरिस्थितद्वितीयगृहे चैकाङ्क इति मिलित्वा
षडङ्कः, स तत्र लेख्यः इति शिर अङ्केत्यादेरर्थः ।

अथ प्रश्नस्योत्तरदानं प्रकटीक्रियते । तत्र द्विकलस्य कियान्
प्रस्तार इति प्रश्ने, प्रथमगृहे एकाङ्कः परगृहे चैकाङ्क इति
मिलित्वा द्वयं, तेन द्विकलस्य प्रस्तारद्वयमिति वाच्यम् । द्विकले
सर्वगुरुः कियानिति प्रश्ने, प्रथम एकाङ्कसत्त्वात्सर्वगुरुरेक इति
वाच्यमन्ते चैकाङ्कसत्त्वात्सर्वलघुरेक इति वाच्यम् । त्रिकले कियान्
प्रस्तार इति प्रश्ने, प्रथमगृहे द्वयाङ्कः परगृहे चैकाङ्क इति
मिलित्वा त्रयमिति । त्रिकले एकगुरुः कियानिति प्रश्ने, प्रथमतो
द्वयाङ्कसत्त्वादेकगुरुद्वयमिति वाच्यम् । त्रिकले सर्वलघुः कियानिति
प्रश्ने, अन्ते एकाङ्कसत्त्वात्सर्वलघुरेक इति वाच्यम् । सर्वलघुकथनमेवं
बोध्यम् । एवं चतुष्कले कियान् प्रस्तार इति प्रश्ने, तृतीयकोष्ठके
एकस्तयमेक इति मिलित्वा पञ्चाङ्कसत्त्वात्पञ्चा[र]पञ्चकमिति

वाच्यम् । चतुष्कले सर्व्वगुरुः कियानिति प्रश्ने, प्रथमत एकाङ्क-
सत्त्वादेक इति वाच्यम् । चतुष्कले एकगुरुः कियानिति प्रश्ने,
परगृहे त्रयाङ्कसत्त्वादेकगुरुत्रयमिति वाच्यम् । एवं पञ्चकलो-
[ले] कियान् प्रस्तार इति प्रश्ने, चतुर्थकोष्ठे मिलित्वाऽष्टाङ्क-
सत्त्वादष्टाविति वाच्यम् । तत्र च प्रथमतस्त्रयाङ्कसत्त्वाद्द्विगुरुत्रय-
मिति वाच्यम् । परगृहे चतुरङ्कसत्त्वादेकगुरुचतुष्टयमिति
वाच्यम् । एवं षट्कले मिलित्वा त्रयोदशाङ्कसत्त्वात् त्रयोदश प्रस्तारा-
इति वाच्यम् । प्रथमत एकाङ्कसत्त्वादेकसर्व्वगुरुरिति वाच्यम् ।
परगृहे ष[ड्]ङ्कसत्त्वाद्द्विगुरुषट्कं, ततश्च पञ्चाङ्कसत्त्वादेकगुरुपञ्चक-
मेवमग्रेऽपि बोध्यम् । एवमसंख्यातमानेतुं शक्यते इति सप्तकलोऽपि
लिखितः । (C). [Vide figure p. 88.—Ed.]

४५-४६ । अथ मात्रामेरुप्रकारमाह दुइ दुइ कोठेति । दुइ
दुइ — द्वयोर्द्वयोः कलयोरिति शेषः, कोठ्ठा — कोष्ठकानि, सरि
— सङ्ख्यानि समसंख्याकानीति यावत्, लिहड्ड — लिखत ।
एककलप्रस्ताराभावात् द्विकलमारभ्य मेरुत्पत्तिः, एवं च द्वितीय-
तृतीयेति द्वयोः कलयोः प्रत्येकं कोष्ठद्वयम् ऊर्द्धाधःस्थित्या पर-
स्परसंस्निष्टं, चतुर्थपञ्चमेति द्वयोः कलयोः प्रत्येकं कोष्ठत्रयमूर्द्धाधः-
स्थित्या परस्परसंस्निष्टं, षष्ठसप्तमेति द्वयोः कलयोरूर्द्धाधःस्थित्या
परस्परसंसक्तं प्रत्येकं कोष्ठचतुष्टयमित्यादिरीत्या द्वयोर्द्वयो कलयोः
समसंख्याकान्यूर्द्धाधःस्थित्या परस्परसंसक्तानि कोष्ठकानि उत्तरी-
त्तरं वर्द्धितानि गुरुपदेषात् कल्पमी[नी]यानीति निर्गलितार्थः ।
अत्र कोष्ठसादृश्यं समसंख्याकत्वमेव । तसु — तेषु कोष्ठेषु, अंत —

अन्तिमे कोष्ठे इत्यर्थः, पठम[अ]क — प्रथमोऽंकः स्थाप्य इति शेषः, तस्य चारुचि — तेष्वाद्येषु कोष्ठेषु मध्ये [पुनः] विषमे प्रथमद्वितीय-पञ्चमसप्तमादिकोष्ठेषु, एक-एकः अंकः स्थाप्य इत्यनुषंगः । कश्चिद्विषमे इत्यस्य स्थाने षष्ठमे इति पाठः, तत्र समादित्यध्याप्य योज्यम्, एवं च समात्प्रथमे पूर्ववर्त्तिनि विषमे इति, स एवार्थः, अतः समात्पूर्ववर्त्ती विषम एवेति, सउ-समेषु द्वितीयचतुर्थषष्ठाष्टमादिषु कोष्ठेषु, तेषां मिलितं — दौ मिलितौ पूर्वांकाविति शेषः, स्थापयेत्यनुषंगः । आद्या ये विषमाः कोष्ठास्तेष्वेकांको देयः, ये समास्तेषु पूर्ववर्त्यकद्वययोजननिःपन्नोऽंको देय इत्यर्थः । ततः उबरल कोष्ठ — सर्वरितानि आद्यतांतरालस्थितानि कोष्ठकानीत्यर्थः । सिर अंके तस्य सिरपर अंके — शिरोऽंकाः तच्छिरउपर्यंकाभां, शीसंक- [के] — निःशंकं यथा स्यात्, पूरचि[ऊ] — पूरय, एवं अंक संचारी- [रि] — अंकान् संचार्य संस्थाप्य, अण दुर चारि — जना दिचत्तारः, मत्तर मेह — माचामेहं जाणञ्ज [बुझ्झञ्ज] बुध्यध्वम् इति योजना ।

अथैतन्निर्माणप्रकारो लिख्यते । एककलप्रक्षाराभावात् द्विकलमारम्भ मेहप्रवृत्तिः । एवं च प्रथमं वामदक्षिणयोरि[रे]वांगुल-माधदीर्घं मध्ये रेखाभूतमूर्द्धमधस्य द्व्यंगुलमात्रमंतरं विसृज्यो-र्द्धाधो रेखात्रयं कार्यं, ततस्तत्पार्श्वद्वयमेकत्र चतुररेखया कार्यम्, एवं दीर्घकोष्ठद्वयं विधातुं तत्र प्रथमरेखामध्यदेशमारम्भाधस्तन-द्वितीयरेखामध्यदेशपर्यंतम् एकाम् चतुररेखां दत्त्वा प्रथमस्थाने उर्द्धाधःस्थित्या परस्परसंसक्तं कोष्ठक[च]तुष्टयं कार्यं, तत्रान्तिम-कोष्ठयोः प्रत्येकमंको देयः, आद्ये उपरितने प्रथमे च विषमता-

भाषावृतम् ।

८५

देको देयः, तदधस्तने च द्वितीयत्वात् समे उपरितनकोष्ठद्वय-
 स्त्रैकांकद्वयरूपपूर्वकद्वययोजननिःपन्नद्वितीयांकेन पूरणं विधेयम् ।
 एवं चोपरितनकोष्ठद्वयं द्विकलमेरूपङ्क्तिः, तत्र प्रथमकोष्ठस्त्रैकांकेन
 द्विकलस्त्रैकगुरुरूप एको भेद इति, द्वितीयकोष्ठस्त्रैकांकेन च
 द्विलघुरेको भेद इति प्रतीयते । कोष्ठद्वयस्त्रैकांकद्वययोजननिःपन्न-
 द्वितीयांकेन च द्विकलस्य भेदद्वयमिति द्विकलगणभेदपिंडीभूता
 समस्ता द्विलसंख्या प्रतीयते । एवमधस्त[न]कोष्ठद्वयं त्रिमात्रमेरु-
 पङ्क्तिः, तत्र प्रथमकोष्ठस्यद्वितीयांकेन त्रिकलप्रस्तारे एकगुरुर्युक्तं
 भेदद्वयं, द्वितीयकोष्ठस्त्रैकांकेन च त्रिलघुयुक्त एको भेद इति
 प्रतीयते । कोष्ठद्वयस्यद्वितीयेकेत्यंकद्वययोजननिःपन्नद्वितीयांकेन च
 त्रिकलस्य समस्तास्त्रयो भेदा इति पिंडीभूता समस्ता त्रिलरूपा
 त्रिकलगणभेदसंख्या प्रतीयते । ततोऽधस्तनीं तृतीयां रेखामाद्यंत-
 पार्श्वयोर्मनाम्बुर्द्धयित्वाऽधो धौ एकैकमंगुलमंतरं विस्तृत्य तत्परिमाणं
 रेखाद्वयं कार्यम्, ऋजुरेखया तत्पार्श्वद्वयमेलनं च कार्यम् । एवं
 त्रिकलमेरुपङ्क्तिसंख्यं तदधःस्थं दीर्घं कोष्ठद्वयं कार्यं, तत्रोपरि-
 तनत्रिकलमेरुपङ्क्तिप्रथमकोष्ठाधोरेखामध्यदेशमारम्भाधस्तनांतिमरे-
 खापर्यंतम् एका ऋजुरेखा कार्या, एवं तत्पङ्क्तिद्वितीयकोष्ठाधो-
 रेखामध्यदेशमारम्भाधस्तनांतिमरेखापर्यंतमेका ऋजुरेखा कार्या,
 एवं द्विती[य]स्त्रमेरुद्धापेचया अधःस्थित्या परस्पर[र]संघर्षं कोष्ठ-
 षट् कार्यं, तत्रोपरितनकोष्ठमयात्मिका सर्वापेचया तृतीया चतुः-
 कलमेरुपङ्क्तिः, तत्र सर्वापेचया तृतीयत्वादिषमे प्रथमकोष्ठे सर्वां-
 तिमे च तृतीये एकोऽंको देयः, द्वितीये च शिरोऽंकतश्चिरोऽंक-

८६

प्राक्तपैङ्गलम् ।

द्वितीयैकेत्यंकद्वययोजननिःपञ्चद्वतीयांकेन पूरणं विधेयम् ; ए[त]द-
 धस्तनी च कोष्ठत्रयात्मिका चतुर्थी पञ्चकलमेरूपङ्क्तिः, तत्र प्रथम-
 कोष्ठे सर्वापेक्षया चतुर्थत्वात्ममे एकद्वयेतिपूर्वांकद्वययोजननिःपञ्च-
 द्वतीयांकेन पूरणं कार्यं, तदधिमे च द्वितीयकोष्ठे शिरोऽंक-
 तश्चिरोऽंकद्वितीयैकेत्यंकद्वययोजननिःपञ्चचतुर्थांकेन पूरणं कार्यम् ।
 तदधिमे च द्वितीयकोष्ठे सर्वांतिमे एकोऽङ्को देयः, तत्रोपरितन-
 कोष्ठरूपात्मकचतुःकलमेरूपङ्क्तिप्रथमकोष्ठस्यैकांकेन चतुःकलप्रस्तारे
 द्विगुरुरेको भेद इति प्रतीयते । तदधिमद्वितीयकोष्ठस्यद्वितीयांकेन
 तत्र प्रस्तारे एकगुरुयुक्तं भेदत्रयमिति प्रतीयते । अन्तिमद्वितीय-
 कोष्ठस्यैकांकेन च तत्र प्रस्तारे त्रि[चतुः]लघुयुक्त एको भेद इति
 प्रतीयते । एकद्वितीयैकेतिकोष्ठत्रयस्यसमस्तांकयोजननिःपञ्चपञ्चमांकेन
 त्रि[चतुः]कलस्य पञ्च भेदा इति समस्ता पिंडीभूता प्रस्तारसंख्या
 प्रतीये[यते] । एवमेतदधस्तनकोष्ठत्रयात्मकपञ्चकलप्रस्तारे द्विगुरुयुक्तं
 भेदत्रयमिति प्रतीयते । तदधिमद्वितीयकोष्ठस्यचतुर्थांकेन च तत्र
 प्रस्तारे एक[गुरु]युक्तं भेदचतुष्टयमिति प्रतीयते । तदधिमद्वितीय-
 कोष्ठस्यैकांकेन च तत्र प्रस्तारे पञ्चलघुयुक्त एको भेद इति
 प्रतीयते । कोष्ठत्रयस्यचिचतुरेकेत्यंकत्रययोजननिःपञ्चाष्टमांकेन च
 पञ्चकलस्याष्टौ भेदा इति समस्ता पिंडीभूताऽष्टलरूपा पञ्चकल-
 [प्र]स्तारसंख्या प्रतीयते ।

एवं पूर्ववदेतत्कोष्ठद्वयादधस्ताद्दीर्घं कोष्ठद्वयं निर्माय उपरि-
 तनपञ्चकलमेरूपङ्क्तिप्रथमकोष्ठाधोरेखामध्यदेशमारभ्याधस्तनद्वितीय-
 कोष्ठाधोरेखापर्यंतमष्टजुरेखा देया, तत उपरितनद्वितीयकोष्ठाधो-

मावावृत्तम् ।

८७

रेखामध्यदेशमारभ्याधस्तनद्वितीयकोष्ठाधोरेखापर्यंतमृजुरेखा देया,
तत उपरितनततीयकोष्ठाधोरेखामध्यदेशमारभ्याधस्तनकोष्ठाधो-
रेखापर्यंतमृजुरेखा देया, एवं ततीयस्थाने उर्द्धाधःस्थित्या परस्पर-
संघर्षं कोष्ठाष्टकं कार्यं, तत्रोपरितनं कोष्ठचतुष्टयं षड्बलमेरूपङ्क्तिः ।
तच्च प्रथमकोष्ठे सर्वापेक्षया पंचमत्वाद्विषमे सर्वातिमे चतुर्थे च
एकोऽंको देयः । द्वितीयकोष्ठे च शिरोऽंकतच्छिरोऽंकततीयको-
द्वययोजननिःपन्नषष्ठांकेन पूरणं कार्यम् । तदग्निरिति च ततीय-
कोष्ठे शिरोऽंकतच्छिरोऽंकचतुर्थैकैत्यंकद्वययोजननिःपन्नपंचमांकेन
पूरणं विधेयम् । सर्वातिमे च चतुर्थे कोष्ठे एकांकेन पूरणं विधे-
यम् । एवं चात्र प्रथमकोष्ठस्यैकांकेन षड्बलप्रस्तारे त्रिगुह्युक्त एको
भेद इति प्रतीयते । तदग्निरिति द्वितीयकोष्ठस्यषष्ठांकेन च त[च]
प्रस्तारे दिगुह्युक्ताः षड्भेदा इति प्रतीयते । तदग्निरिति ततीय-
कोष्ठस्यपंचमांकेन च तच्च प्रस्तारे एकगुह्युक्ताः पंच भेदा इति
प्रतीयते । तदग्निरिति चतुर्थकोष्ठस्यैकांकेन च षड्बलधुयुक्त एको भेद-
इति प्रतीयते । कोष्ठचतुष्टयस्यांकचतुष्टययोजननिःपन्न[च]थो-
दशांकेन च समस्ता पिण्डीभृता षड्बलप्रस्तारे संख्या चयोदशरूपा
प्रतीयते । तच्च प्रथमकोष्ठे च सर्वापेक्षया षष्ठत्वात्समे एकतृतीयेति-
पूर्वांकद्वययोजननिःपन्नचतुर्थांकेन पूरणं कार्यम् । तदग्निरिति द्वितीय-
कोष्ठे शिरोऽंकतच्छिरोऽंकषष्ठचतुर्थैकैत्यंकद्वययोजननिःपन्नदशमांकेन
पूरणं कार्यम् । तदग्निरिति ततीयकोष्ठे च शिरोऽंक[तच्छिरोऽंक]-
पंचमैकैत्यंकद्वययोजननिःपन्नषष्ठांकेन पूरणं कार्यम् । अधस्तनं
कोष्ठचतुष्टयं च सप्तकलचतुर्थांकेन सप्तकलप्रस्तारे त्रिगुह्युक्तं भेद-

८८

प्राज्ञतपैकलम् ।

चतुष्टयमिति प्रतीयते । तदधिमद्वितीयकोष्ठस्य दशमांकेन च तत्र प्रस्तारे द्विगुर्युक्ता दश भेदा इति प्रतीयते । तदधिमद्वितीयकोष्ठस्य षष्ठांकेन च तत्र प्रस्तारे एकगुर्युक्ताः षड्भेदा इति प्रतीयते । तदधिमचतुर्थकोष्ठस्यैकांकेन च तत्र प्रस्तारे सप्तलघुयुक्त एको भेद इति प्रतीयते । कोष्ठचतुष्टयस्यांकचतुष्टययोजननिःपक्षैकविं-

माचामेरुः ।

१	१	२		
२	१	३		
१	३	१	५	
३	३	१	८	
१	६	५	१	१३
३	१०	६	१	२१

शतितमांकेन च समस्ता पिंडोभूता एकविंशतिरूपा सप्तकलामेरुपक्षिः । एवमग्रेऽपि मेरुकल्पना यथेच्छं विधेया । अस्माभिस्तु ग्रन्थविस्तरभयात्प्रयोजनाभावाच्च न लिखिता ।

अथ द्विकलमारभ्य सप्तकलपर्यंतं माचामेरुस्वरूपं लिख्यते ॥ (E).

४५-४६ । अथ सर्वलघ्वेकगुरुद्विगुर्वादिशानार्थं माचामेरुमाह । द्वादशौ द्वौ द्वौ कोष्ठौ सदृशौ कुरु, प्रथममंकं तेषामन्ते । तस्मादौ पुनरेकं स्थाप्य समे द्वौ मिलंतौ ॥ समे कोष्ठे द्विकोष्ठादिपंक्तेर्वितीयचतुर्थादौ कोष्ठे मिलितौ द्वावूर्द्धाकौ कुरु इत्यर्थः ॥ रिक्तकोष्ठपूरणोपायमाह । सिर । शिरोऽंकेण तस्य शिरःपरांकेण च उर्वरितं कोष्ठं पूरय निःशंकं माचामेरौ अंकसंचारं बुध्यते बुध्यते जना द्विचतुराः ॥ अत्र खंडमेरौ त्रिकोष्ठकद्विपंक्तौ प्रथमपंक्तियं रिक्तं कोष्ठं तिर्यक् तदुपरितनकोष्ठद्वयस्यांकद्वयमेकौल्लय पूरणीयं, द्वितीयपंक्तियं रिक्तं कोष्ठं तदुपरितनमेव कोष्ठद्वयस्यांकमेकौल्लय पूरणीयमित्यर्थः ॥ एवमग्रेऽपि । षष्ठं च । कोष्ठमेकं लिखेदादौ तदधः पंक्तियुग्मे । द्वौ द्वौ च

मात्रावृत्तम् ।

८८

अह मत्ता पताका ।^१

(क) उद्दिष्टा^२ सरि अंका थप्पहु^३

बामावत्ते^४ पर ले^५ लुप्पहु^६ ।

(ख) एक लोपे एक^७ गुरु आणहु^८

दुइ^९ तिणि^{१०} लोपे दुइ तिणि जाणहु^{११} ॥ ४७ ॥

अलिस्सा ।

(ग) मत्त पताका पिंगल गाव^{१२}

जो पारह^{१३} सो परहि^{१४} मिलाव^{१५} । ४८^{१६} ॥

तद्धस्त्रीस्त्रीनेवरूपेण वर्धनम् ॥ अत्यकोष्ठेषु सर्वेषु प्रथमांकां
समालिखेत् । आद्यकोष्ठे द्विपंक्तादौ एवमेकांतरं लिखेत् ॥
आदावेकं ततो द्वौ च, पुनश्चैकं ततस्तयम् । तिर्यक्समोर्द्ध-
कोष्ठांकै रिक्रं कोष्ठं प्रपूरयेत् । विवेकेनांकसंचारे मात्रामेरः स्फुटो
भवेत् ॥ लेखनपंक्ताः प्रकारस्तु द्विधा ॥ स यथा, एकं कोष्ठमादौ
कृत्वा ततो द्विकोष्ठदिलेखनपंक्तादि लिखेत् ॥ द्विकोष्ठादारभ्यैव
वा लिखेदिति ॥ (G).

(क) Not found in MSS. B & C ; (ख) found in all ; (ग) not found in MS. F. There is a transposition of these Slokas in MS. D ; thus the Slokas ४५, ४६, ४७ and ४८ precede ४१, ४२, ४३ and ४४, the next two Slokas ४९ and ५० are also transposed in the same.—Ed.

४७-४८ : १ अह मात्रापताका (A & D), अह मात्रामेर (B). २ उद्दिष्टा (A), उद्दिष्टा (D), उद्दिष्ट (F). ३ थ (D), थप्पहु (A). ४ बामावत्ते (A), बामावत्ते (D). ५ ले (A & D), ले (E). ६ लोपिप्पहु (A), लुप्पहु (E). ७ एक (A). ८ जाणहु (A), जाणहु (B, C & E). ९ दु (D). १० तिनि (B), तिनि (C), तिनि (D), तिनि (F). ११ जाणहु (A), जाणहु (B), जाणहु (C), जाणहु (E). १२ गाव (D). १३ पारह (A), पारह (E), जानै (D). १४ परह (B & C). १५ मुलाव (E), मुलावेद (D). १६ ४६ (A).

४७-४८ । अथ माचापताकामाह ॥ एकलोपे एकगुरुमानय,
 द्वित्रिलोपे द्विचीन् जानौहि । माचापताकां पिंगलो गायति,
 यः प्राप्यते स परतो लिख्यते ॥ प्राप्यते अवशिष्यते, लिख्यते
 लिख्यते । अच षट्सप्तस्तारे एकगुरुः कुच द्विगुरुः कुचेति ज्ञानं
 प्रयोजनं, तत्र चैकलोपादिना तज्ज्ञानमित्युक्तं, तत्राङ्कदानमन्तरेण
 [न] सम्भवत्येव अतस्तत्राङ्कादयः कथमित्याकांक्षाया दर्शनादुद्दिष्टसदृ-
 शाङ्कदानं सिद्ध्यति, तच्च पूर्वं सिद्धं, यथा १, २, ३, ५, ८, १३, तत्र
 शेषाङ्के पूर्वपूर्वाङ्कलोपः कार्यो भवति, अत्र चयोदशाङ्के शेषभूते
 तत्पूर्वस्य अष्टाङ्कलोपे पञ्चाङ्को निष्पद्यते स लेख्यः, तस्मिन्नेव
 चयोदशाङ्के तत्पूर्वस्य च पञ्चाङ्कस्य लोपे अष्टाङ्कोऽवशिष्यते स
 त[द]धस्तालेख्यः, एवं तत्र चयाङ्कलोपे दशाङ्कोऽवशिष्यते स
 तदधो लेख्यः, एवं इयाङ्कलोपे एकादशाङ्कः स तदधो लेख्यः,
 एवमेकांकलोपे द्वादशाङ्कः स तदधो लेख्यः, इत्येकलोपादेक-
 गुरुकपङ्क्तिः । अथ द्वयलोपे दिगुररानौयते,—तत्र चयोदशाङ्के
 तत्पूर्वाङ्कद्वयलोपेन दिगुरुर्देयः, तत्र यद्यष्टौ पञ्चेत्यनयोर्लोपः
 क्रियते तदा शून्यमेवेत्यतोऽष्टौ चयमित्यनयोर्लोपेन इयाङ्कः प्राप्यते
 स च द्वितीयपङ्क्तेरुपरि स्थाप्यः, ततश्चाष्टौ द्वयमित्यनयोर्लोपे
 अयाङ्कोऽवशिष्यते स इयाङ्कस्याधस्तालेख्यः, ततश्चाष्टावेक इत्यनयो-
 र्लोपे चतुरङ्कोऽवशिष्यते स तदधो लेख्यः, ततश्च पञ्च चयमित्य-
 नयोर्लोपे पञ्चाङ्कः प्राप्यते स च पूर्वपङ्क्तिपतितत्वात्पुनर्न लिख्यते,
 तेन पञ्च द्वयमित्यनयोर्लोपे षडङ्कोऽवशिष्यते स तदधो लेख्यः,
 ततश्च पञ्चैक इत्यनयोर्लोपे सप्ताङ्कोऽवशिष्यते स तदधो लेख्यः,

ततश्च त्रयं द्वयमित्यनयोर्लोपे अष्टाङ्कः प्राप्यते स च प्रथमपङ्क्ति-
पतितत्वात् [न] लिख्यते, तेन त्रयमेक इत्यनयोर्लोपे नवाङ्कः
प्राप्यते स तदधो लेख्यः, इति [दि]गुरुपङ्क्तिः ।

अथ त्रयलोपेन त्रिगुरुक आनेयो भवति,—तत्राष्टौ पञ्च त्रय-
मिति मिश्रित्वा षोडशाङ्कः, अष्टौ पञ्च द्वयमिति मिश्रित्वा
पञ्चदशाङ्कः, अष्टौ पञ्च एक इति मिश्रित्वा चतुर्दशाङ्कः, एतेषां
त्रयोदशाङ्के लोपो न सम्भवति, एवमष्टौ त्रयं द्वय[मि]ति
मिश्रित्वा त्रयोदशाङ्कः, तस्य लोपश्चेत् क्रियते तदा शून्यमाया-
त्यतस्तदपि व्यर्थं, पञ्च त्रयं द्वयमित्येषां लोपे चयाङ्कोऽवशिष्यते स
च पूर्वलिखितत्वात् लिख्यते, पञ्च द्वयमेक इत्येतेषां लोपे पञ्चाङ्कः
प्राप्यते सोऽपि पूर्वलिखितस्तेनाष्टौ त्रयमेक इत्येतेषां लोपे
एकाङ्कोऽवशिष्यते स तृतीयपङ्क्तौ लेख्यः । तथाच पञ्चमाष्टमदशमे-
कादशद्वादशस्थानेषु [षु] षड्भक्तप्रस्तारस्यैकगुरुकः पततीति, एवं द्वितीय-
तृतीयचतुर्थषष्ठसप्तमनवमस्थानेषु [षु] दिगुरुः पततीति, प्रथमस्थाने च
त्रिगुरुः पततीति ज्ञेयम्, अत्र च त्रयोदशाङ्कस्य लिखितत्वात्तत्र
गुरुर्नास्तीति ज्ञायते, [ते]न त्रयोदशाङ्कः सर्व्वलघुरिति ।

अत्र च पञ्चमादिस्थानेष्वेकैकगुरुकः पततीत्युक्तं, स कौटुम्भ-
इति प्रश्ने, सर्वाः कलाः कृत्वा उद्दिष्टवदङ्का देयाः, यथा
१, २, ३, ५, ८, १३, ततश्च चतुर्दशलोपेन पञ्चाङ्कः तदीया मात्रा
परमात्रया सह गुरुतां प्रापणीया भवति, प्रकृते च अष्टाङ्क-
लोपात्पञ्चाङ्कः प्राप्तः, स चाष्टाङ्कः पञ्चम्यां कलायामस्ति, तेन
पञ्चमौ कला षड्भक्तया ।।।।। गुरुतां प्राप्ता, तेन ।।।।। एता-

दृश इति वक्तव्यम् । एवमष्टमस्थाने कीदृगिति प्रश्ने, पञ्चाङ्ग-
लोपादष्टाङ्गः प्राप्तः, पञ्चाङ्गस्तु चतुर्थी कलायामस्ति, तेन चतुर्थी
कला पञ्चम्या कलया सह गुरुतां प्राप्ता, तेन ॥१॥ एतादृश इति
वाच्यम् । एवमग्रेऽपि । एवं द्वितीयस्थाने दिगुरुकः कीदृगिति
प्रश्नेऽष्टाङ्गत्रयाङ्गलोपाद्वयाङ्गो लभ्यः, त्रयाङ्गस्तृतीयकलायामष्टाङ्गश्च
पञ्चम्यां कलायामतस्तृतीया कला [चतुर्थी कला]मादाय पञ्चमौ
कला षष्ठीं कलामादाय गुरुतां प्राप्ता, तेन ॥२॥ एतादृगिति
वक्तव्यम्, एवमग्रेऽपि । अङ्गस्य वामगतित्वादेवंक्रमेण गणना कार्या ।
अत्र च पञ्चमादिस्थानेषु एकैकगुरुकः पततीति उक्तं, स कीदृश-
इति प्रश्ने मात्रानष्टप्रकारं कला ज्ञातव्य इति संक्षेपः ॥ (०)।

४७-४८। अथ मात्रापताकानिर्माणप्रकारमाह, उद्दिष्टा सरि
श्रंका इति । उद्दिष्टा सरि श्रंका—अत्र उद्दिष्टपदस्योद्दिष्टांक-
परत्वादुद्दिष्टांकसदृशानंकानेकद्वित्रिपञ्चाष्टत्रयोदशादिरूपानित्यर्थः ;
यप्पञ्ज—क्रमेणोत्तरोत्तरं स्थापयत तान् इति शेषः । वामावर्त्ते—
वामावर्त्तेन प्रतिलोमविधिना सर्वांतिमांकाव्यवहित्त[त]पूर्वांकमार-
भ्येति यावत् । लेह—गृहीत्वा, पर—परस्मिन्,
सर्वांतिमांके, लुप्पञ्ज—लोपयत न्यूनतां नयत
सर्वांतिमेऽङ्के तदव्यवहितपूर्वांकमारभ्य पूर्व-
पूर्वांकाः क्रमेण लोप्याः, तत्र एक लोपे—
एकलोपे, अत्र एकपदस्यैकांकपरत्वादेकांक-
लोपे इत्यर्थः, एक गुरु जाणञ्ज—एकगुरुं
जानीत । दुत्तिणिलोपे—द्वित्राणामंकानां लोपे, दुत्तिणि—द्वित्रान्

गट्कलपताका

१	२	५	१३
	३	८	
	४	१०	
	६	११	
	७	१२	
	९		

मात्रावृत्तम् ।

६३

गुरुम् जाणङ्ग—जानीत । एकैकपूर्वांकलोपे येऽका अवशिष्यन्ते ते एकगुरुयुक्तभेदज्ञापकाः, पूर्वांकद्वयलोपे येऽका अवशिष्यन्ते ते गुरुद्वययुक्तभेदज्ञापकाः, पूर्वांकत्रयलोपे येऽवशिष्यन्ते ते गुरुत्रययुक्तभेदज्ञापका इति निर्गलितार्थः । एवं प्रकारेण पिंगल णाग—पिंगलो नागः मत्त पताका—मात्रापताका गावद्—गायति कथय-तौत्यर्थः । ओ पावद्—यः प्राप्नोति गुरुपदेशाज्जानाति, सो परहि बुझावद्—सः परं बोधयति इति योजना । अत्र [?] एकत्वसंख्या-विशिष्टौ द्वित्वसंख्याविशिष्टौ च, पूर्वांकः प्रथमं सर्वातिमांके लुप्यते तदव्यवहितपूर्वांकमारभ्यतेऽवशिष्टांकाः क्रमेणाधोऽधः स्थाप्या इति, यदंकद्वयलोपे अन्योऽवशिष्यते पूर्वप्राप्तो वाऽंकः प्राप्यते तदंकद्वयलोपो न कार्य इति नियमचयं गुरुपदेशादध्यवसेयम् ।

अथ षट्कलपताकास्वरूपलिखनप्रकारतो वामदक्षिणधोरंगुल-पंचकपरिमाणमूर्द्धाध ऋजुरेखाद्वयमूर्द्धांगुलमधिकं वा मध्यदेशे-ऽंतरं विस्तृत्य कर्त्तव्यं, ततो ऋजुरेखया तत्पार्श्वमेलनं विधेयमेवमेकं दीर्घं कोष्ठं विधाय तच्चैकांगुलपरिमितमंतरं त्यक्त्वोर्द्धरेखामारम्भा-धोरेखापर्यंतं पंच ऋजुरेखाः क्रमेण दत्त्वा कोष्ठषट्कमुत्तरोत्तरं परस्परसंस्लिष्टं विधेयं, तत्रोर्द्धांकसदृशा एकद्वित्रिपंचाऽष्टत्रयोद-शेति षडंकाः क्रमेण स्थाप्याः । ततो द्वितोयांककोष्ठादधोऽर्द्धांगुल-मितानि परस्परसंस्लिष्टानि पंच कोष्ठकानि कार्याणि, ततः पंच-मांककोष्ठादधोऽधस्तादृशमेव कोष्ठचतुष्टयं कार्यं, ततः सर्वातिम-त्रयोदशांकमध्ये तदव्यवहिताष्टांकलोपे उर्वरितं पंचमांकं तत्र चतुर्थकोष्ठे विन्यस्तमेवास्तीति तदन्यत्र लेख्यमिति संप्रदायः । ततः

सर्वांतिमत्रयोदशांकमध्ये क्रमप्राप्तपंचमांकलोपे उर्वरितमष्टमांकं पंचमांकवो[को]ष्टादधस्तनकोष्ठे स्थाप्यं, ततस्तत्र क्रमप्राप्तद्वितीयांकलोपे उर्वरितं दशमांकमष्टमांककोष्टादधस्तनकोष्ठे स्थाप्यं, ततस्तत्र क्रमप्राप्तद्वितीयांकलोपे उर्वरितमेकादशांकं दशमांककोष्टादधस्तनकोष्ठे स्थाप्यं, ततस्तत्र क्रमप्राप्तैकांकलोपे उर्वरितं द्वादशांकमेकादशांककोष्टादधस्तनकोष्ठे स्थाप्यं, येयमेकांकलोपनिःपन्ना पंचकोष्टात्मिका षट्कलनेरुपप्लित्ततीयकोष्ठस्यपंचमांकनिर्द्धारितैकगुरुयुक्तस्वरूपपंचत्वसंख्याकानां षट्कलणभेदानां पंचमाष्टमदशमैकादशद्वादशेतिप्रातिस्त्रिकरूपज्ञापिका षट्कलपताकापङ्क्तिः । ततो ह्येकलोपेऽष्टमपंचमांकयोस्तयोदशांकमध्ये लोपः शून्यशेषत्वाच्च कार्यइति, सर्वांतिमत्रयोदशांकमध्ये अष्टमद्वितीयेत्यंकद्वयलोपे उर्वरितं द्वितीयमंकं तद्वितीयकोष्ठेऽस्त्येव ततस्तयोदशमध्ये अष्टमद्वितीयेत्यंकद्वयलोपे उर्वरितं द्वितीयांकं द्वितीयांककोष्टादधस्तनकोष्ठे स्थाप्यं, ततस्तयोदशमध्ये अष्टमैकेत्यंकद्वयलोपे उर्वरितं चतुर्थमंकं द्वितीयांककोष्टादधस्तनकोष्ठे स्थाप्यं, ततस्तयोदशमध्ये पंचमद्वितीयेत्यंकद्वयलोपे प्रथमप्राप्तः पंचमांकोऽवशिष्यते इति पंचमद्वितीयांकयोर्लोपं त्यक्त्वा पंचमद्वितीययोर्लोपे अवशिष्टः षष्ठांकश्चतुर्थांककोष्टादधस्तनकोष्ठे स्थाप्यः, ततस्तत्र पंचमैकेत्यंकद्वयलोपे अवशिष्टः सप्तमोऽंकः षष्ठांककोष्टादधस्तनकोष्ठे स्थाप्यः, ततस्तत्र पंचमैकेत्यंकलोपे अवशिष्टः सप्तमोऽंकः षष्ठांककोष्टादधस्तनकोष्ठे स्थाप्यः, ततस्तत्र द्वितीयद्वितीयेत्यंकद्वयलोपे अवशिष्टोऽष्टमोऽंकः प्रथमप्राप्तोऽवशिष्यते इति तयोस्तत्र लोपं त्यक्त्वा द्वितीयैकेत्यंकद्वयलोपे

अवशिष्टो नवमोऽंकः सप्तमांककोष्ठादधस्तनकोष्ठे स्थाप्यः, सेयमंक-
द्वयलोपनिःपन्ना षट्फलमेरुपङ्क्तिद्वितीयकोष्ठस्थषष्ठांकनिर्द्धारित-
दिगुर्युक्तस्वरूपषट्संख्याकानां षट्फलभेदानां द्वितीयतृतीय-
चतुर्थषष्ठसप्तमनवमेतिप्रातिस्विकरूपज्ञापिका षट्कोष्ठात्मिका षट्फल-
पताकापङ्क्तिः । एवं तत्र प्रथमतृतीयाष्टेत्येकत्रयलोपे उर्वरित-
एकोऽंकः, स च षट्फलमेरुप्रथमकोष्ठस्थैकांकनिर्द्धारितत्रिगुर्युक्तस्व-
रूपैकत्वसंख्याकस्य षट्फलभेदस्य त्रिगुर्युक्तो भेदः प्रथम इति
प्रातिस्विकरूपज्ञापकः प्रथमकोष्ठेऽस्त्येवेति सर्वमनवदम् । अथ
षट्फलपताकास्वरूपं लिख्यते । (E). [Vide figure p. 92.—Ed.]

४७—४८ । अथ सर्वलघ्वेकगुरुद्विगुर्वादयः कुत्र कुत्र स्थाने
पतन्तीति तज्ज्ञानार्थं मावापताकामाह ॥ उद्दि ॥ उद्दिष्टसदृशा-
नंकान् स्थापय, वामावर्तेन परस्मिन् गृहीत्वा लोपय । एकलोपे
एकं गुरुं जानीत, द्वयोस्त्रयाणां लोपे द्वौ चीन् जानीत ॥
अंत्यांके वामावर्तेन पूर्वांका लोप्याः, शेषांकाः क्रमेण स्थाप्याः,
तावत्येकगुरुस्थानानि । एवं द्वयोः द्वयोः पूर्वांकयोर्योगं कृत्वा
त्रयाणां त्रयाणां पूर्वांकाणां योगं कृत्वा लोपय ॥ मेरुगतं यावत्संख्यं
कार्यं, द्वित्र्यादिलोपे दिगुरुचिगुर्वादिका भेदा बोध्याः । एवं
सर्वचांत्यांकः सर्वलघुर्भेदो ज्ञेयः ; एवमग्रेऽपि । एकत्र लिखितं
प्राज्ञः पुनरन्यत्र नो लिखेदित्यपि बोध्यम् ।

इदं षट्फलप्रस्तारे योज्यते यथा, १, २, ३, ५, ८, १२, वामा-
वर्तेनांत्यांकेः शोभ्याः । यथा, शेषांके त्रयोदशसु मध्ये अष्टादिशोधने
कृते शेषांकाः ५, ८, १०, ११, १२, द्वयमेकगुरुस्थानसंख्या ॥ एवं

८६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अह बित्तस्स लहुगुरु आणं ।^१पुच्छल^१ च्छंद^२ कला कइ^३ पुच्छल^४ अंक^५ मेटाव^६ ।अवसिट्ठे^७ गुरु जाणिअहु^८ लहु जाणिअहु ताव^९ ॥ ४८ ॥

दोहा ॥

द्वयोर्लोपे दिगुर्यथा । पंचाष्टयोस्तयोदशसु न लोपः शून्यशेषत्वात् ।
 व्यष्टलोपे शेषं १, षष्टलोपे ३, एकाष्टलोपे ४, त्रिपंचलोपे न,
 तच्छेषस्य पंचरूपस्य पूर्वं गतत्वात् । द्विपंचलोपे ६, एकपंचलोपे ७,
 एकत्रिलोपे ८, एतावन्ति दिगुरुस्थानानि ॥ चयाणामेकअष्टरूपाणां
 लोपेन १, इदं त्रिगुरुस्थानम् ।] [Vide figure p. 92.—Ed.]

सप्तकले — एकः सर्वलघुः, षडेकगुरवो, दश दिगुरवश्चत्वारस्त्रि-
 गुरव इति मेरुगतभेदास्ते चैषु स्थानेषु वामावर्तेन सर्वलघ्वेकगुरु-
 दिगुरुत्रिगुरुरूपा भेदा बोध्याः । विषमकले सर्वगुरुर्भेदो नास्त्येव ॥
 एवमग्रेऽपि सर्वत्र बोध्यम् ॥ अष्टकला पताका । — अत्राष्टकले एकः
 सर्वलघुः, सप्त एकगुरवः, पंचदश दिगुरवः, दश त्रिगुरवः, एकः
 सर्वगुरुरिति मेलिताश्चतुस्त्रिंशत् ॥ नवकला पताका । — अत्रैकः
 सर्वलघुरष्टावेकगुरव एकविंशतिर्दिगुरवो विंशतिस्त्रिगुरवः, पंच
 चतुर्गुरव इति सर्वे पंचपंचाशद्भेदा मेरुस्था बोध्याः ॥ (G).

[The figures for seven, eight, and nine kalás are similar in shape to the figure given in p. 92. The ingenious reader may make them for himself if he likes.—Ed.]

४८। १ अथ षणस्स लघुगुरुज्ञान (A). २ पुच्छल (A), पुच्छल (E & F).
 ३ च्छंद (A, E & F). ४ कला एवं करि (E). ५ वण (E & F). ६ मिटाव
 (F). ७ अवसिट्ठ (F). ८ जाणिअहु (A), जाणिअ (F). ९ जानिअ उताव
 (A, E & F).

मात्रावृत्तम् ।

६७

४८ । इदानीं मात्रावृत्तेर्वा वर्णवृत्तेर्वा कियन्तो गुरवः कियन्तो लघव इति ज्ञानार्थमाह पुष्कलेति । पृष्ठच्छन्दः कलाः कला पृष्ठवर्णान् लोपय । अवशिष्टं गुरुं जानीहि लघवो ज्ञायन्तां तावन्त इति ॥ गुरो[र]वशिष्टा यावन्तस्तावन्तो लघव इत्यर्थः । उदाहरणेनास्यार्थः स्पष्टीक्रियते । पदमं वारह मत्तेति — कियन्तो लघवः कियन्तो गुरव इति प्रश्ने, सर्वलघवः कर्त्तव्याः, तेन ५७ सप्तपञ्चाशत् कला भवन्ति, तत्र पृष्ठच्छन्दसो वर्णाः कर्त्तनीया भवन्ति, ३७ सप्तत्रिंशद्वर्णा अत्र सन्ति, सप्तपञ्चाशदङ्के सप्तत्रिंशत्-कर्त्तने विंशत्यङ्कोऽवशिष्यते, तेन विंशतिर्गुरवोऽचेति ज्ञायते । गुरोश्च द्विकलत्वाद्विंशतिगुरुभिस्तत्वारिंशत् ४० कला गताः, ५७ सप्तपञ्चाशन्मध्ये ४० तत्वारिंशत्लोपे १७ सप्तदश अवशिष्टास्तेन सप्तदश लघव इति ज्ञायते । अथवा सर्वलघूकृताङ्के योऽङ्कः कर्त्तितः तत्रैव गुरोरङ्ककर्त्तनेनावशिष्टा लघवो ज्ञेयाः, यथाच सप्तपञ्चाशदङ्के ३७ सप्तत्रिंशत्कर्त्तनेन विंशतिर्गुरवो ज्ञेयाः, सप्तत्रिंशदङ्के च विंशतिकर्त्तनेनावशिष्टाः सप्तदश लघवो ज्ञेयाः । एवं वर्णवृत्तेऽपि, यथा प्रमाणिकाच्छन्दसि सर्वलघूकरणेऽष्टचत्वारिंशत् ४८ कला भवन्ति, तत्र च लोके द्वात्रिंशद्वर्णा ३२ भवन्ति, अष्टचत्वारिंशदङ्के ४८ द्वात्रिंशत्लोपे ३२ षोडशलाभात् षोडशाच गुरव इति ज्ञायते, अवशिष्टाश्च षोडश लघव इति ज्ञायते । (८).

४९ । अथैतावत्संख्याककलाविशिष्टैतावत्संख्याकावरचरणे वृत्ते कति गुरवः कति लघव इति कौतुकात्केनचित्पृष्टे उत्तरप्रकार-माह, पुष्कलेति । पुष्कल इदं कला — पृष्ठच्छन्दःकलायाम्, अत्र

६४

प्राकृतपैकलम् ।

कलापदस्य कलासंख्यापरत्वात्पृष्ठं कंदः कलासंख्यायामित्यर्थः । यस्य
गुरुलघुजिज्ञासा तत्पृष्ठं कंदस्तस्य या मात्रासंख्या तन्मध्ये इत्यर्थः ।
पुष्कल [अंक] कंद — पृष्ठं कंदः, अत्रापि कंदः पदस्य कंदोऽक्षर-
संख्यापरत्वात्पृष्ठं कंदोऽक्षरसंख्यामित्यर्थः । मेटाव — हीनां कुरु । एवं
करि — [एवं] कृत्वा एवं कृते सतीत्यर्थः । अवभिद्रुत — अवशिष्टा
संख्येति शेषः, कलासंख्यामध्ये उर्वरिता संख्येत्यर्थः, गुरु जानिअङ्ग —
गुरोर्ज्ञातव्या, उताव — उर्वरिता गुरुसंख्यातिरिक्ता वृत्ताक्षरसंख्येति
यावत् । लघु जानिअ — लघोर्ज्ञातव्या । यथा अष्टादशकलाविशिष्टै-
कादशाक्षरचरणे वृत्ते कति गुरवो लघवश्चेति पृष्ठे, अष्टादशरूप-
कलासंख्यामध्ये एकादशरूपाक्षरसंख्यालोपे उर्वरिता सप्तसंख्या,
सा गुरुसंख्या ज्ञेया । एकादशाक्षरमध्ये यदि सप्त गुरवस्तदोर्वरिता
चतुदशसंख्या, सा लघोर्ज्ञातव्या, एवं चैतादृशचरणे वृत्ते सप्त गुरव-
स्त्वामारो लघव इत्युत्तरं देयमिदं च वृत्तमिद्वन्माख्यमेवमन्यचा-
युक्तम् । (E).

४८ । अथ कन्दःसु गुरुलघुमात्रावर्णयसाज्ञानोपायमाह ॥
पुष्केति ॥ पृष्ठस्य कंदसः कलाः कुरु, पृष्ठे वर्णान् लोपय । अव-
शिष्टा गुरवो ज्ञायन्ते, लघवो ज्ञातव्या उर्वरिताः ॥ पृष्ठे कलासं-
ख्यायामित्यर्थः, वर्णादीनां तद्गतसंख्योच्यते ॥ यथासौ कंदसः
मात्रासंख्या ४८, वर्णसंख्यया ३५ ऊनिता जाता १३, एतावतौ
गुरुसंख्या ॥ इयमेव वर्णसंख्योनिता जाता २२ लघुसंख्या, इयमेव
१२ गुरुद्विगुणसंख्यया २६ मिलिता जाता मात्रासंख्या ४८, इयमेव
गुरुसंख्योनिता वर्णसंख्या ३५ इति ॥ ४८ (G).

मात्रावृत्तम् ।

८६

[Compare this with Pingala's Sanskrit aphorisms, and the learned commentary of Haláyudha thereon, also with a symbolical exposition of the same in Ghosha's **शब्दसारसंग्रहः** p. 34, paras. 2, 3 and 4. —Ed.]

[Between ४९ and ५०, the following slokas are inserted in MS. (F). This is apparently a later addition, for their enumeration even is not subsequently adhered to.—Ed.]

मत्तासंख्ये कोठ करु पंती कङ्क पथारि ।

तत्थ दुआदिक अंक धरु पढमहि पंति बिचारि ॥ ५० ॥

आइ अंक परिज्जि कङ्क सम्महि पंती मझारि ।

पुष्प जुअल सरि अंक धरु बीजौ पंति बिचारि ॥ ५१ ॥

पढम पंति ठिअ अंक करि बीजौ पंति गुणहि ।

जो जो अंका उहरद ते तौथ पंति भरेहि ॥ ५२ ॥

बि पिठ्ठद भेअ जोअइ अंका लङ्गमा कोठ्ठा पूरद अंका ।

पूआ लङ्गमा चारा तेक्खद पिंगल जंणे वणा दुआइ ॥ ५३ ॥

क पंती पत्थार करिज्जसु अक्खरसंख कोठ्ठ धरिज्जसु ।

पहिलौ पंति वण धरिज्जसु दुसरौ पंति दूण करिज्जसु ॥ ५४ ॥

अक्खर अंक गुणित करि लेहि चौ[चउ]थौ पंति सोइ लिहि देइ ।

चौथौ अट्ठा पंचम पंति सोइ कट्ठ मिलिज्ज शिभंत ॥ ५५ ॥

पंचमौ चौथौ तिअहि मिलाउ पिंगल जंपेइ अंक फलाउ ।

वित्त भेअ मत्त अरु वणह गुरु लङ्ग एम संपण इ ॥ ५६ ॥

अक्खर मकद जाणज्ज लोइ जे जाणे मण आणंद होइ ।

जो बुज्झइ सोइ पै बुज्झइ मज्झइ जाल्ल हत्थि बि रुज्झइ ॥ ५७ ॥

१००

प्राज्ञतपैकलम् ।

[The corresponding gloss in commentary (G) runs thus:—Ed.]

अथ प्रस्तारसंख्या ।

माचामंख्यानं कोष्ठान् कुरु पंक्तिषट्कं प्रस्तारय, तत्र द्वादिकामं-
 कान् धारय प्रथमपंक्तिविचारः । द्वादिकोष्ठेषु द्वादशका लेख्या इति
 प्रथमपंक्तिर्विवेकः ॥ ५० ॥ आद्यंकपरित्यागं कथयतु सर्वासां पंक्तीनां
 मध्ये पूर्वयुगलसदृशानंकान् धारय, द्वितीयपंक्तिविचारः । उद्दिष्ट-
 वदंका लेख्या इति द्वितीयपंक्तिविचार इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ प्रथम-
 पंक्तिस्थितांकैः कृत्वा द्वितीयपंक्तिं गुणय । यो योऽंक उत्पद्यते तेन
 तृतीयपंक्तिं भरय ॥ ५२ ॥ अथ पंचमपंक्तिपूरणं, विधिः । अत्रांक-
 शब्दस्य व्यत्यासेन योजनाद्वौ पृष्ठांकौ भेदांकं च योजय । लघुकैः
 कोष्ठान् पूरय अंकैः । पृष्ठांकद्वयं भेदांकैः चैकीकृत्य पंचमपंक्ति-
 कोष्ठाः पूरणीयाः, ते लघुसंख्याका भवन्तीत्यर्थः । यथा । तत्र
 प्रथमे कोष्ठे पूर्वांकयोः पूर्वोर्द्धांकसंख्याप्रभेदांकस्य चाभावादेक-
 एव ॥ द्वौ[द्वि]तीये कोष्ठे पूर्वांक एकस्तदूर्द्धांकसंख्याप्रभेदांकस्यैकस्तथो-
 र्द्योगे द्वयं ॥ तृतीये कोष्ठे पूर्वांकयुगलं १ । २ ऊर्द्धांकप्रभेदांकयोर्द्योगे
 पंच ५, तत्तृतीये लेख्याः ॥ चतुर्थकोष्ठे पूर्वांकयुगलं २, ५ पूर्वोर्द्धांकः
 तृप्तभेदांकस्य तद्योगे दश ॥ एवमग्रेऽपि । अथ षष्ठपंक्तिः पूर्या इति ।
 पूर्वौ लघुकौ हारः, लघुद्वयं गुरुर्भवतीत्यर्थः, यथा प्रथमकोष्ठे
 लघुद्वयाभावाद्गुरुस्थाने शून्यं, द्वितीयकोष्ठे एक १ तृतीये द्वौ २
 चतुर्थे ५ इत्यादि षष्ठपंक्तिपूरणं ॥ अथ चतुर्थपंक्तिः । तेकल ।
 तथा पिंगलो जल्पति वर्णान्दाभ्यां । गुरुलघुयोगे वर्णा भवन्तीति
 चतुर्थपंक्तिपूरणम् । इति माचामर्कटी ॥ ५३ ॥

मात्रावृत्तम् ।

१०१

मात्रामर्कटीचक्रं यथा,—

वृत्त	१	२	३	४	५	६
प्रमेद	१	२	३	४	५	६
मात्रा	१	४	९	२०	४०	७८
वर्ण	१	३	७	१५	३०	५८
लघु	१	२	५	१०	२०	३८
गुरु	०	१	२	५	१०	२०

वर्णमर्कटीचक्रं यथा,—

वृत्त	१	२	३	४	५	६
मेद	२	४	८	१६	३२	६४
मात्रा	३	१२	३६	९६	२४०	५७६
वर्ण	२	८	२४	६४	१६०	३८४
गुरु	१	४	१२	३२	८०	१९२
लघु	१	४	१२	३२	८०	१९२

अथ वर्णमर्कटी । छ पंती । षट्पंक्तिं प्रस्तारं कुरु, अचर-
संख्यानं कोष्ठान् धारय, प्रथमपंक्तौ वर्णान्धारय, द्वितीयपंक्तौ
द्विगुणान् कुरु ॥ उद्धाधः षट्पंक्तयो लेख्यास्तिर्यग्वर्णसंख्याः कोष्ठाः
कार्याः, तत्र प्रथमपंक्तौ वर्णांकाः, द्वितीयपंक्तौ उद्दिष्टद्विगुणा-
अंका लेख्याः ॥ ५४ ॥ अत्र । अचरांकैर्गुणितां हत्वा [जा]ता चतुर्थी
पंक्तिस्तथा[सा] लेख्या । चतुर्थ्यर्धा पंचमी पंक्तिः, सैव षष्ठे मिलिता
निश्चयात् ॥ प्रथमपंक्त्यैर्द्वितीयपंक्त्यान् गुणयित्वा चतुर्थी पंक्ति-
लेख्या, तदर्धे पंचमी, तथैव षष्ठौ पंक्तिर्भवतीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ पंच-
मीति । पंचमीचतुर्थ्यास्तृतीयासंमेलने पिङ्गलो जल्पति अंकान् प्रस्ता-
रय । चतुर्थीपंचमीपंक्तियोगेन तृतीया पंक्तिर्भवतीत्यर्थः । वृत्तानि
भेदा मात्रा अन्यदणं गुरवो लघव एवं संपन्नं भवति ॥ ५६ ॥
अचरमर्कटीं जानंतु लोकाः य[ज्]ज्ञाने मनस आनंदो भवति ।
यो बुध्यते स एव बुध्यते, मर्कटीजाले हस्ती अपि रुध्यते ।
दुर्गमेति भावः ॥ ५७ ॥ (G).

[Both the figures run to inconvenient lengths in the commen-
tary; the portions here reproduced will enable the reader to
extend them as far as he would like. —Ed.]

१०२

प्राकृतमैत्रलम् ।

अह सकल पत्थार संखा ।

कब्बीसा^१ सत्तसत्थातह^२ सत्तारह सहस्साइ^३ ।वात्थालीसं^४ लक्खं^५तेरह कोडी^६ समग्गाइ^७ ॥ ५०^८ ॥ गाद्ध ।

५० । अथ एकैकाचरमारभ्य षड्विंशत्यवधिर्वर्णवृत्तानां प्रस्तारे कियती संख्येत्यत्र १३४२१७७२६ षड्विंशतिः सप्तशतानि तथा सप्तदशसहस्राणि द्विचत्वारिंशत्सहस्रयोदशकोट्यः समग्राणि, अकृष्य वामा गतिरित्यङ्काः स्थायाः । (C).

५० । अथैकाचरमारभ्य षड्विंशत्यचरपर्यंतसमस्तवर्णवृत्तपिंडी-भृतसंख्यामाह कब्बीसेति । षड्विंशतिः सप्तशतानि तथा सप्तदश-सहस्राणि द्विचत्वारिंशत्सहस्राणि त्रयोदशकोट्यः, एवं समग्राणि एकाचरादिषड्विंशत्यचरपर्यंतानीत्यर्थः वर्णवृत्तानि भवन्तीति शेषः । माचावृत्तानामसंख्यातत्वात्तत्संख्या नोक्ता, वर्णवृत्तानां प्रत्येकसंख्या पंथविस्तरभयादनतिप्रयोजनत्वाच्चास्माभिरत्र नोक्ता । (E).

५० । अथैकादिषड्विंशत्यंतानां वर्णवृत्तानां भेदैक्यसंख्यामाह, कब्बी । षड्विंशतिः सप्तशतानि तथा सप्तदशसहस्राणि द्विचत्वारिं-शत्सहस्राणि त्रयोदशकोटयः समग्राणि । एतावन्तः सर्वे भेदा इत्यर्थः ।

५० । कब्बिसा (C), कब्बीसा (D). १ तहा (A), तहं (D). २ सहस्साइ (A & D), सहस्साह (B & C). ३ वात्थालीसं (A). ४ लक्खं (C), लक्खं (D). ५ कोडी (B, C & D). ६ समग्गाइ (C), समग्गाह (D). ७ ४८ (A).

मात्रावृत्तम् ।

१०३

अथ गायप्रकरणम् । (D).

होइ गाह् मत्त चउअस्^१ गाहाइ^२ सत्तावणिअ^३,
 तह^४ बिग्गाह^५ पलट्टि किज्जइ^६ उग्गाहउ^७ सट्टिकल^८,
 गाहिणीअ^९ वासट्टि^{१०} किज्जइ^{११} ।

तह बि पलट्टइ^{१२} सिंहिणी^{१३} वे अग्गल^{१४} हो सट्टि^{१५} ।
 सत्तरुअ^{१६} असोस^{१७} गुण^{१८} खंध^{१९} मत्त चउसट्टि^{२०} ॥

५१^{२१} ॥ रद्धा ।

झादिषट्तिश्रुतिपर्यंतं पूर्वपूर्वद्विगुणांकाणां योगे एतावन्तो भेदा-
 इति ॥ (G).

५१ । अथ गायत्रीनां लक्षणं विवचुः तत्र मात्राविषमत्वमाह ।
 भवति गाह्यश्रुतः पञ्चाशन्मात्रा ५४, गायत्रि सप्तपञ्चाशन्मात्रा ५७,
 तथा विगायत्रि वैपरीत्येन क्रियते,—गायत्रिद्वितीयार्द्धलक्षणं प्रथ-
 मार्द्धं, प्रथमार्द्धलक्षणं द्वितीयार्द्धं,—उद्गायत्रि षष्टिपरा ६०, गायत्र्यां
 द्विषष्टिः द्वी[क्रियतां] ६२ । तथैव परिवर्त्य सिंहिनी इत्याद्या भवति

५१^{२१} १ चउअस् (B), चउअस् (C), चोअस् (E & F). २ तह गाहा (A),
 तह गाहा (E). ३ सत्तावणी (A & D), सत्तावणी (E), सत्तावणी (F).
 ४ वेहि (E). ५ विग्गाह (B & C), ६ किज्जइ (B & C), किज्जइ (E).
 ७ उग्गाहउ (D), उग्गाह (F). ८ सट्टिकल (B & C), सट्टिकल (F). ९ गाहि-
 णिअ (E), गाहिणिअ (F). १० वासट्टि (E), वासट्टि (F). ११ कव मत्त (E).
 १२ पलट्टे (D), पलट्टिअ (E), पलट्टिअ (F). १३ सिंहिणी (A), सिंहिणी (C),
 सिंहिणी (D), सिंहिणी (E). १४ अग्गल (A & B), अग्गल (C). १५ होइ (A
 & E). १६ सत्तरुअ (D & E), होइ सत्तरुअ (F). १७ असोस (C), असोस
 (D). १८ गुण (D), गुण (E). १९ खन्ध (B), खन्ध (C). २० वासट्टि (D),
 चोसट्टि (E & F). २१ ४८ (A), ५१ (F).

षष्टिमात्रा, [सप्त]रूपकाणि अन्योन्यगुणानि, खन्धके मात्रा चतुः-
षष्टिः । परिवर्त्यन्ति । पूर्वार्द्धपरार्द्धयोर्व्यत्यासे गाथैव विग्गागा[या]
भवतीत्यर्थः, गाहिन्याः पूर्वार्द्धपरार्द्धयोर्व्यत्यासे सिंहिनी, तत्रापि
द्विषष्टिमात्रा भवन्तीति स्पष्टार्थमाह, यथा द्वाधिकेत्यर्थः । रूपकाणि
कृन्दांसि अन्योन्यगुणयुक्तानि, तेन सर्वान्धेव प्रथमद्वितीयपादद्वादश-
मात्रादिद्यथागुणानीत्यर्थः ॥ (८).

५१ । अथ पुरस्तादव्युत्थमानां गाह्यप्रभृतिसप्तमात्राच्छंदसां
सामान्यतस्वरणचतुष्टयसमुदितां संख्यां रङ्गावृत्तेनोद्दिशति, होइ
गाह्य इति । गाह्यनामके छंदसीत्यर्थः, मत्त चौअण — मात्राचतुः-
पञ्चाशत्, होइ — भवन्ति, तह गाहाइ सत्तबणइ — तथा गाथायां
सप्तपञ्चाशत् मात्राः भवन्तीति पूर्वानुषंगः, तेहि — तां गाथां,
पसडि — परावर्त्य, गाथायाः पूर्वार्द्धम् उत्तरार्द्धं कृत्वा उत्तरार्द्धं
[च पूर्वार्द्धं] कृत्वेत्यर्थः, विग्गाह — विगाथा, किम्पिअइ — क्रियते ।
अत्र तेहि इत्येकारो ह्रस्वो बोध्यः एअो सुद्धा अ वख मिलिआ
बि लउ इत्युक्तत्वात् [Vid. ५म खोब p.7.—Ed]. उग्गाहउ — उद्गाथा
कट्टिकला — षष्टिकला षष्टिः कला मात्रा यस्याः सेत्यर्थः, गाहि-
णिअ — गाहिन्यां, वासडि — द्विषष्टिः, मत्तइ — मात्राः कर —
कुरु, तह बि पसडिअ — तद्विपरीतायां तस्याः गाहिन्याः विपरी-
तायामित्यर्थः सिंहिणी — सिंहिन्यां, बे अगल — द्वाधिका, षडि —
षष्टिः मात्रा इत्यनुषंगः, होइ — भवन्ति, अत्र हो इत्येकारः
पूर्वोक्तदिशा ह्रस्वो बोध्यः । अत्र कचित् तह गाहाइ सत्ता[त्ता]-
वणी इति, तह विग्गाह पसडि किम्पइ इति च पाठः, स रङ्गा-

मात्रावृत्तम् ।

१०५

अथ गाह्य । (F)

पुब्बङ्गे^१ उत्तङ्गे सत्तगल^२ मत्त बीसाइ^३ ।छट्ठमगण पञ्चमभ्भो^४ गाह्य मेरुब्ब जुअलाइ^५ ॥ ५२^६ ॥

गाह्य ।

लक्षणविरुद्धत्वादुपेक्ष्यः । खंध — स्कंधके, मत्त चौ[चउ]मट्टि — माचाः
चतुःषष्टिर्भवंतौत्यनुषंगः । एतानि सत्तरुअ — सप्तरूपकाणि क्हांसि,
अणोल्लगुण — अन्योऽन्यगुणानि, अन्योऽन्यं गुणाः षष्ठजगणनल्लव्वेक-
ल्लघु-पादांतगुवांदयो येषां तादृशानौत्यर्थः, भवंतौत्यनुषंगः, इति
योजना ॥ (E). [Vide Ghoshia's Compendium, p. 7.—Ed.]

५१ । अथ मात्राजातीनां कासांचित्कलासंख्यामाह । होइ ।
भवन्ति गाह्यमाचाः चतुःपंचाशत्, माथायाः सप्तपंचाशदेव,
तथा बिग्गाहा परावर्त्य क्रियते, उद्गाथा षष्टिकला, गाहिन्यां
द्वाषष्टिः क्रियन्ते । तथा विपरिवर्त्तते सिद्धिनी, भवन्ति सप्त-
रूपाणि क्हांसि अन्योऽन्यगुणाः स्कंधके माचाः चतुःषष्टिः ॥
अन्योऽन्येति गु[ग]णेति पाठे सप्तगु[ग]णाः अन्योऽन्यसंबन्धिता-
भवंतौत्यर्थः ॥ ५१ ॥ (G).

५१ । १ पुब्बङ्गे (B), पूब्बङ्गे (C), पुब्बङ्गे (E). २ सत्तगल (B & C),
सत्तगल (D). ३ बीसाइ (B & F), dropt in (C), बीसाइ (D), बीसाइ (E).
४ पञ्चमभ्भो (B & C), पञ्चमब्भो (F). ५ जुअलाइ (B), जुअलाइ (E),
जुअलाइ (F). ६ ५० (A), ५२ (F).

१०६

प्राकृतपैकलम् ।

५२ । अथ गाह्नलक्षणमाह । पूर्वाद्धे उत्तराद्धे सप्तोत्तरविंश-
मात्राः २७ । षष्ठगणेत्यादिमध्ये गाह्न मेरोरेव युगलं ॥ तेन
पूर्वाद्धे एको लघुरेव षष्ठो गणः, एवमुच्चा[त्तरा]द्धेऽपि । प्रथमपादे
द्वादश मात्रा द्वितीये पञ्चदशेति मिलित्वा सप्तविंशतिमात्राः
पूर्वाद्धे, एवमुत्तराद्धेऽपि, अ[य]ञ्च विशेषः पादमध्येस्थितषष्ठगणे
मेरोरेव युगलं, मेरुपदेन लघुरुच्यते, मिलित्वा लघुयुगलं, तेन
पूर्वाद्धे एकलघुरेव षष्ठो गणः, एवमुत्तराद्धेऽपि । एतादृशलक्षणं
यत्र सा गाह्नरित्यर्थः ॥ (C).

५२ । अथ गाह्नप्रभृतिसप्तच्छन्दःसु सामान्यतो मात्रा उद्दिश्य
विशेषतस्तानि लिखन्त्येषुः प्रथमं गाह्नं लक्षयति पुष्पद्वे इति ।
यत्र पुष्पद्वे उच्यते — पूर्वाद्धे उत्तराद्धे, पञ्चमसूत्रे — पादयोर्मध्ये
पूर्वाद्धे प्रथमद्वितीयपादयोर्मध्ये, उत्तराद्धे तृतीयचतुर्थयोः पाद-
योर्मध्ये इत्यर्थः । सप्तगल — सप्ताधिकाः, सप्त बीसाह — मात्राः
विंशतिः, सप्तविंशतिमात्रा इत्यर्थः, पतन्तीति शेषः, कठुमगण —
षष्ठो गणः, मेरुख्य जुषलाह — मेरोः युगलं, मेरुर्लघुस्तद्युगल-
मित्यर्थः । पूर्वाद्धे उत्तराद्धे च प्रत्येकं गुर्वन्ताः सप्तगणाः स्थाया-
स्तत्र षष्ठस्थाने एको लघ्वात्मको गणः स्थायः, अन्यत्र चतुर्माहिक-
इत्यर्थः, एवं च षष्ठां चतुर्माहिकगणानां चतुर्विंशतिमात्राः, एका च
मात्रा षष्ठस्थानस्थलघोर्मात्रादयं चांतस्थगुरोरेवमत्र सप्तविंशति-
मात्राः पूर्वाद्धे उत्तराद्धे च प्रत्येकं पतन्ति, तद्गाह्ननामकं छन्द-
इति निर्गमितार्थः । (E).

मात्रावृत्तम् ।

१०७

जहा, चंदो चंदण^१ हारो तावअ^२ रुअ^३ पअसंति^४ ।

चंडेसरवर किन्ती^५ जाव ण अण्णं णिदंसेद^६ ॥ ५३^७ ॥

गाह्ण ।

५२ । अथ गाह्ण ॥ पूर्वार्धे उत्तरार्धे सप्ताधिका मात्रा विंशतिः । षष्ठो गणः पदमध्ये गाह्ण मेरुः एव युगलायः ॥ युगे द्वे ४[?] द्वये । संपूर्णपद्यमध्ये षष्ठएव मेरुः कार्यो नान्यत्रेति भावः ॥ ५२ ॥ (G).

५३ । चन्द्रश्चन्दनं हारस्तावद्रूपं प्रकाशयन्ति । चण्डीश्वरवर-
कीर्त्तिर्यावन्मात्मानं निदर्शयति ॥ तत्कीर्त्त्ये तेषां निष्प्रभत्वमिति
व्यज्यते । (C).

५३ । गाह्णमुदाहरति, चंदो इति । चंद्रः चंदनं हारो मुक्ता-
दाम, एते तावद् रूपं स्वकांतिं प्रकाशयन्ति । चंडेश्वरवरकीर्त्तिः
जाव — यावत्, अण्णं — आत्मानं स्वं, न [ण] णिअंसेद — न
निदर्शयति प्रकटयति ॥ (E).

५३ । यथा चंद्रश्चंदनं हारस्तावद्रूपं प्रकाशयति । चंडेश्वर-
वरा कीर्त्तिर्यावन्मात्मानं न दर्शयति ॥ ततोऽपि कीर्त्तिर्ध्वले-
त्यर्थः । ५३ ॥ (G).

५३ । १ पद्यो पद्यव (B & C). २ तावद् (A), ताव (D). ३ रुअ (B).
४ पअसंति (D), पअसेद (F). ५ किन्ति (A). ६ जावअ अण्णं निदंसेद (B),
जाव अण्णं ण दंसेद (D), जाव अ अण्णं णिअंसेद (E), जाव अअण्णं ण दंसेद (F).
७ ५३ (F), ५३ (A).

१०८

प्राकृतपैकुलम् ।

अथ गाहा । (F).

पदमं बारह मत्ता बीए अट्टारहेहिं संजुत्ता ।

जह पदमं तह तीअं दहपंचविहसिआ गाहा ॥ ५४ ॥

५४ । गाथामाह । प्रथमे द्वादश माचा द्वितीयेऽष्टादशभिः संयुक्ता । यथा प्रथमं तथा तृतीयं दशपञ्चविभूषिता गाथा ॥ पञ्चदशेति — अर्थाच्चतुर्थचरणे पञ्चदशमाचाभूषिता भवतीत्यर्थः ॥ (C).

५४ । अथ गाथां लक्षयति पदममिति । यच्च पदमं — प्रथम-माद्यचरणे इत्यर्थः, बारह मत्ता — द्वादशमाचाः पतन्तीति शेषः, या च बीए — द्वितीये चरणे इत्यर्थः, अट्टारहेहिं — अष्टादशभिः माचाभिरिति शेषः, संजुत्ता — संयुक्ता । यस्यास्य जह पदमं तह तीअं — यथा प्रथमस्तथा तृतीयः चरण इति शेषः, द्वादशमाचा-युक्त इत्यर्थः, या च चतुर्थे चरणे इति शेषः, दहपंचविहसिआ — पञ्चदशभिर्माचाभिरिति शेषः विभूषिता, मा गाहा गाथानामकं कंद इत्यर्थः । (E).

५४ । अथ गाथा ॥ पठ ॥ प्रथमो द्वादशमात्रो, द्वितीयो-ऽष्टादशभिः संयुक्तः । यथा प्रथमस्तथा तृतीयो दशपञ्चविभूषिता गाथा ॥ चरण इति शेषः ॥ चतुर्थः पञ्चदशमात्र इत्यर्थः ॥ [पथ्या] आर्येयं संस्कृते ॥ ५४ F (G)

५४ । १ अट्टारहेहि (A), अट्टारहेह (C), अट्टारहेहि (D & E), अट्टारहेहिं (F). २ विहसिआ (D). ३ ५२ (A), ५४ (E & F).

भाषावृत्तम् ।

१०६

अह्वा, जेण विणा ए जिविज्जइ^१अणुणिज्जइ सो कअवराहोवि^२ ।पत्ते बि एअरडाहे^३भण^४ कस्स ए वल्लहो^५ अग्गी^६ ॥ ५५^७ ॥ गाहा ।

५५ । येन विना न जीव्यतेऽनुनीयते स कृतापराधोऽपि ।
प्राप्तेऽपि नगरदाहे भण कस[स्य न] वल्लभोऽग्निः ॥ नगरदाहको-
ऽप्यग्निरावश्यकत्वात् प्रिय एवेति ॥ (C).

५५ । गाथासुदाहरति जेणेति । येन [जेण] विणा ए जिवि-
ज्जइ — येन विना न जीव्यते सः कअवराहोवि — कृतापराधो-
ऽपि, अणुणिज्जइ — अनुनीयते । एनमेवार्थमर्थान्तरन्यासेन ब्रूयति
पत्ते बीति । पत्ते बि - प्राप्तेऽपि, एअरडाहे — नगरदाहे, अग्गी —
अग्निः, कस्स ए वल्लहो — कस्य न वल्लभ इति भण — वद, अपि
तु सर्वस्यापि वल्लभ इत्यर्थः । मानवतौ कांचिन्नायिकां प्रति सखी-
वाक्यमेतत् । अयं च वक्ष्यमाणभेदेषु चूर्णानामको [Vide sloka 60
P. 114] दशमो भेद इति बोध्यम् ॥ (E).

५५ । यथा ॥ जेणेति ॥ येन विना न जीव्यतेऽनुनीयते
स कृतापराधोऽपि । प्राप्तेऽपि नगरदाहे भण कस्य न वल्लभो-
ऽग्निः ॥ ५५ ॥ (G).

५५ । १ जिविज्जइ (B & C). २ कवराहो (D). ३ एअरडाहे (F). ४ वदि
(E). ५ वल्लभो (B & C). ६ अग्नि (A). ७ ५५ (A), ५५ (E & F).

११०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

सत्तगणा दीर्घता^१ ओ णलङ्ग^२ छट्ठ णेह जो विसमे^३ ।
तह गाहे बिअ अङ्गे छट्ठं लहुअं बिआणोहु ॥ ५६^४ ॥

५६ । इदानीं गाथायां विशेषान्तरमाह, सप्तगणा दीर्घान्ता यो-
[ओ] नलघुः षष्ठः, नेजाजा[नेह जो] विषमे तथा गाथायां द्विती-
याद्धि षष्ठं लघुकं विजानीहि ॥ अत्र चतुष्कलो गणः । पूर्वाद्धि तादृशाः
सप्तगणाः कार्य्याः, अन्ते दीर्घा गुरुः कार्य्याः, जगणो [न]लघुर्वा
षष्ठोगणः कार्य्यः ॥ इह गाथायां विषमे एकादौ जगणो न देयः । (C).

५६ । अथ गाथायां मात्रानियममुक्त्वा गणनियममाह सत्तेति ।
गाहे — गाथायां, सत्तगणा दीर्घता — सप्तगणाः दीर्घान्ताः दीर्घा-
गुरुस्तदन्ताः भवन्ति । अत्र विशेषपरोऽपि दीर्घशब्दः सामान्यगुरु-
परो ज्ञेयः, एवं च पूर्वाद्धि उत्तराद्धि च गुर्वन्ताश्चतुर्मात्रिकाः सप्त-
गणाः कर्त्तव्या इत्यर्थः, इह इत्यग्रेतनस्थानुकर्षः, इह गाथायां
छट्ठ — षष्ठः गणः, ओ णलङ्ग — ओ जगणः गुरुमध्यः, नलघू
लघुयुक्तो नगणो वा भवति, कर्त्तव्येषु गुर्वन्तसप्तगणेषु षष्ठो
जगणश्चतुष्कलः [?] नगणो वा देय इत्यर्थः । णेह जो विसमे —
इह गाथायां विषमे [प्रथमे] तृतीये पंचमे सप्तमे च स्थाने इत्यर्थः,
यो [ओ] जगणो गुरुमध्यो न पततीत्यर्थः, तह — तथा, बिअ
अङ्गे — द्वितीयाद्धि छट्ठं लहुअं बिआणोहु — षष्ठं गणं लघुकम् एक-
लघुरयं विजानीत, एवं च पूर्वं नलघुजगणयोरन्यतरदानं पूर्वा-

५६ । १ दीर्घान्ता (B & C).

२ णलङ्ग (E).

३ विषमे (B & C).

४ ५६ (A), ५६ (E & F).

सव्याय गाहाय सत्तावस्थाद^१ होति^२ मत्ताइ^३ ।

पुब्बद्धमि^४ अ तीसा सत्ताइसा^५ परद्धमि^६ ॥ ५७^० ॥ गाहा ।

ह्रींभिप्रायेणेति प्रतीयते, तथा च मध्यलघु[गुरु]गणः लघुमंयुक्तो-
नगणस्त्रिलब्धात्मको वा लगणः पूर्वाद्धे षष्ठे विधेयः, उत्तराद्धे च
एकलब्धात्मक एव षष्ठोगणो विधेय इति भावः । (E).

५६ । सत्तेति । सप्तगणा दीर्घांता जगणो नलघू षष्ठो नेह ओ
विषमे । तथा गाथायां द्वितीयाद्धे षष्ठं लघुकं विजानीत ॥ प्रथ-
माद्धे त्रिंशन्मात्राः तत्र षष्ठो जगणो नलघू वा कार्यो, विषमे स्थाने
द्वितीयचतुर्थादौ [प्रथमहतीयादौ] जगणो न कार्यः । द्वितीये
षष्ठो लघुरेव कार्यः, शेषे पूर्वा [?] ॥ ५६ । (G).

५७ । पदमं वारह मत्तेत्यनेन उक्तमर्थं स्पष्टीकर्तुमाह ।
सर्वस्थां गाथायां सप्तपञ्चाशद्भवन्ति मात्राः । पूर्वाद्धे च त्रिंशत् सप्त-
विंशतिः पराद्धे ॥ सप्तपञ्चाशतो विभागमाह पुब्बद्ध इत्यादिना ।
केचित्तु श्लोकोऽयं काल्पनिक इति मन्यन्ते, परे तु द्विपद्यपि गाथा
भवतीति बोधयितुं पुनरिदमुक्तम् । (C).

५७ । अथ गाथायां वर्तमानषड्विंशतिविधार्था समुदितमात्रा-
नियममाह, सव्याय इति । पुब्बद्धमि अ तीसा — पूर्वाद्धे त्रिंशत्
पराद्धे उत्तराद्धे इत्यर्थः, सत्ताइसा — सप्तविंशतिः । एवं प्रकारेण

५७ । १ सत्तावस्थाद (A & B), सत्तावस्थाद (B). २ होति (D). ३ मत्ताइ
(C), मत्ताइ (D). ४ पुब्बद्धमि (B), पुब्बद्धमि (C). ५ सत्ताइसा (A). ६ पच-
वार (A), पञ्चार (B & C). ७ ५६ (A), ५७ (E & F).

११२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

सत्ताईसा^१ हारा^२ सक्का जस्सम्मि^३ तिस्सि^४ रेहाई^५ ।
 सा गाहाणं गाहा आआ तीसक्खरा^६ लक्खी^७ ॥ ५८^८ ॥

सब्बाए गाहाए — सर्वस्वां गाथायां सन्नावसाद — सप्तपंचाशत्
 मत्ताइं — मात्राः स्युःति — भवन्तीत्यर्थः । पूर्वार्धे षष्ठे चतुर्मात्रिकस्य
 जगणस्य लघुयुक्तनगणस्य वा दानास्त्रिंशन्मात्राः पतन्ति, उत्तरार्द्धे
 च षष्ठस्थाने एकलघ्वात्मकस्यैव गणस्य दानात्तदपेक्षया मात्रात्रयं
 न्यूनं भवन्तीति सप्तविंशतिमात्राः पतन्तीत्यर्थः । (B).

५७ । सव्वेति । सर्वस्वा गाथायाः सप्तपंचाशद्भवन्ति मात्राः ॥
 पूर्वार्द्धे च विंशत् सप्तविंशतिः परार्द्धे च ॥ ५७ ॥ (G).

५८ । अथ गाथाभेदानाह । सप्तविंशतिहाराः, श्रव्यानि यस्यां
 जीप्ति राजन्ते । सा गाथानां गाथा आयाता विंशदक्षरा लक्खीः ॥
 हारा गुरवः, श्रव्यानि लघवः, देवानां देव इतिवद्गाथानां गाथेति
 प्रकर्षार्थमुच्यते ॥ (C).

५८ । अथानुपदमेव वक्ष्यमाणेषु भेदेषु प्रथमं भेदं लक्खी-
 नामकं लक्षयति सत्ताइसेति । जस्सम्मि — यस्यां, सक्का — स्ता-
 [क्का]याः सत्ताइसा हाराः — सप्तविंशतिदीर्घाः गुरव इत्यर्थः, तिस्सि
 रेहाइं — तिस्सो रेखा लघवश्चेत्यर्थः, पतन्तीति शेषः, सा गाहाणं —
 गाथानां मध्ये, आआ — आद्या प्रथमेति यावत्, तीसक्खरा —

५८ । १ सत्ताइसा (A & E). २ हास (E). ३ जस्सम्मि (O). ४ तिस्सि (F).
 ५ रेहाइं (A & E), रेहेइं (B), रेहेइं (C), रेहोइं (F). ६ तीसक्खरा (A,
 B & D). ७ लक्खी (A, D & E). ८ ५९ (A), ५८ (E & F).

माचादत्तम् ।

११३

तौसक्खरा हि^१ लक्खी^२सब्बे^३ बंदन्ति^४ होइ^५ विक्खाआ^६ ।हासइ^७ एकं एकं^८वंकं^९ ता कुणह^{१०} णामाइ^{११} ॥ ५६ ॥ [गाथा]

चिंशदचरा, लक्खी — लक्खौः, गाथा — गाथा, सा लक्खीनाक्खी
गाथेत्यर्थः । अथमर्थः — पूर्वं गाथायाः प्रथमचरणे द्वादशमाचादान-
मुक्तं, तासां च षड्गुरवो भवन्ति, द्वितीयचरणे अष्टादशमाचा-
दानमुक्तं, तत्र षष्ठस्थानपतितजगणाद्यंतस्थलघुद्वयवर्जनात्तासामष्टौ
गुरवो भवन्तीति पूर्वाद्धं चतुर्दश गुरवः, एवं तृतीयेऽपि चरणे
द्वादशमाचादानस्योक्तत्वान्तासां षगुरुदः [षड्गुरवः], चतुर्थे च पंचदश-
माचादानस्योक्तत्वान्तात्र षष्ठस्थानपतितैकलब्धात्मकगणवर्जनात्तासां
सप्त गुरवः, इति उत्तराद्धं त्रयोदश गुरवः, एवं पूर्वाद्धं उत्तराद्धयो-
स्तंकलने सप्तविंशतिर्गुरवः, पूर्वाद्धं जगणाद्यंतस्थौ द्वौ लघू, उत्त-
राद्धं च षष्ठ्यैकलघुरेवं त्रयो लघवस्येति चिंशदचराणि यत्र पतन्ति
सा लक्खीनाक्खी गाथेत्यर्थः । ५६ । (E).

५६ । अथ गाथाभेदेषु लक्खीनाक्खीं गाथामाह ॥ सत्तेति ॥
सप्तविंशतिर्हाराः स्थाप्या यस्यां त्रयः [तिस्रो] रेखाः । सा गाथानां

५६ । १ तौसक्खरा चिं (D), तौसक्खरा हिं (E). २ लक्खी (A & D), लक्खी
(E). ३ सब्बे (E). ४ वसन्ति (C), वदन्ति (E & F). ५ होइइ (F).
६ विक्खाआ (E). ७ होसइ (A), होसइ (B & C). ८ Once only in
(F). ९ वंकं (A), वक्कं (C). १० कुणह (A). ११ नामाइ (B, C & D).
१२ ५७ (A), ५६ (F).

११४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

लच्छी^१ रिद्धी^२ बुद्धी^३लज्जा^४ बिज्जा कखमा^५ अ देहीआ^६ ।गोरी धार्द^७ चुणा^८छाआ^९ कांती^{१०} महामार्द^{११} ॥ ६०^{१२} ॥ [लक्ष्मी]

गाथा आद्या चिंशदचरा लक्ष्मीः ॥ चारो गुरुः, रेखा लघुः ॥ तत्र
पूर्वार्द्धे चतुर्दश गुरवः षष्ठजगणलघुद्वयं च, उत्तरार्द्धे त्रयोदश
गुरवः षष्ठलैकलघुचेति सप्तविंशतिगुरवो लघुद्वयं चेति फलति
चिंशदचरेति ॥ ५८ ॥ (G).

५८ । चिंशदचरलक्ष्मीः सर्वे वदन्ति भवति विख्याता । इलैक-
मेकं वक्रं तत्कुरुते नामानि ॥ कुरुते अर्थात् पिङ्गलः । (C).

५८ । अथ लक्ष्मीनाम्नीं गाथां स्तौति तीर्षेति । बिस्खाआ—
विख्याता, हासद—हसति, वक्रं—वक्रं, गुरुरित्यर्थः । एकैकस्य
गुरोर्हस्तेन लघुद्वयवृद्धिर्बोद्धव्या, अन्यथा [सप्त]पञ्चाशन्मात्राणां
मैयत्वं न स्यात् । तासां करोति नामानि, एकैकगुरोर्हस्ते लघुद्वय-
[यु]क्तस्य च वृद्धौ ये भेदास्तेषां नामानि करोतौत्यर्थः । (E).

५८ । तीर्षेति ॥ चिंशदचरेलक्ष्मीः सर्वे वदन्ति भवति विख्याता ।

६० । १ ता लक्ष्मी (A), ता लच्छी (B & C), लक्ष्मी (D & F), लच्छी (E).
२ लद्धी (B, D, E & F). ३ Omitted in (C). ४ लज्ज (D). ५ लज्जा
(A), लजमचा (B & C), लज्जमचा (E), कखमचा (F). ६ देवी (B & C).
७ धार्द (B), रार्द (C), रार्द (E). ८ चुणा (C). ९ च्छा (C). १० कांती
(A & D), कन्ती (C). ११ माहामार्दचा (A), महामाचा (B), माहामाचा (C).
महामार्दचा (E). १२ ५० (A), ६० (F).

मात्रावृत्तम् ।

११५

किन्ती^१ सिन्धी^२ माणो^३रामा^४ गाहिणी^५ विसात्रा^६ बासीआ^७ ।सोहा हरिणी^८ चक्रीसारसी^९ कुररी सिन्ही^{१०} हंसीआ^{११} ॥ ६१^{१२} ॥

[उगगाहा]

ह्रस्वत्येक एको गुरुस्तदा कुरुते नामानि ॥ अत्र सप्तविंशतिगुरुणां
क्रमादेकैकद्वये सप्तविंशति [?] नामानि भवन्तीत्यर्थः ॥ ५८ ॥ (G).

As there must be at least one long syllable at the end of each half (गुरुमेति), there cannot be more than 26 varieties in all. This has been fully discussed in commentary (E), vide p. 116.--Ed.

६० & ६१ । नामान्येवाह, ता सञ्ची । सञ्चीर्ध्वनिर्लज्जा विद्या
समा देवी । गौरौ रात्रिः पूर्णं छाया कान्तिः महामाया ॥ कीर्त्तिः
चिद्धा मनोरमा गाहिनी विश्वा वासिता । शोभा हरिणी चक्री
सारसी कुररी सिन्ही हंसी मिलित्वा षड्विंशतिनामानि । (C).

६० & ६१ । सञ्चीति । क्रमानुरोधात्पुनरुपात्तं । खमआ —
समा, देही — देवी, राई — रात्रिः, चुषा — चूर्णा, महामारी ।
मनोरमा विश्वावसिता । शोभा । तेन षड्विंशतिनामानि, भेदा-
नामपि तावन्मात्रत्वात् । तथाहि, सप्तविंशतिरेव षड्हायां गुरवो
न त्वधिकाः, तत्रातिमौ नियतौ, एवं चावशिष्टपञ्चविंशतिगुरुणां

६१ । १ किन्ती (F). २ सिन्धी (B & C). ३ माणो (A), मणो (C),
माणिषी (F). ४ रामा (B). ५ गाहिणी (B, C & E), गाहीणि (D).
६ वीसा (A, B, C & E), विसा (F). ७ बासिआ (C). ८ Omitted in
(C). ९ सारसी (A). १० सिन्ही (A); सौही (B & C), सिन्ही (D).
११ हंसी (B). १२ ५८ (A), ६१ (F).

११६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

भिद्यमानानां पञ्चविंशतिर्भेदाः, एकश्च सर्वगुरुक इति षड्विंशतिरेव भेदाः । एतेन पादात्यस्य मात्रापूरणनिर्वाहय गुरुत्वापादनेऽपि वस्तुगत्या लघुत्वादष्टाविंशतिर्भेदाः इत्यसंधाय मानिनी रमा विश्वा वसितेति अष्टाविंशतिनामानि वदन्तः परास्ताः ।

अत्र प्रथमो भेदो जगणमेवावलम्ब्य ततो द्वितीयादयश्चतुर्विंशतिर्भेदाः षष्ठे जगणमलक्षात्मकगणान्यतरदानमवलम्ब्य बोध्याः, अतस्तु षष्ठे नलघुमेवावलम्ब्येति हृदयम् । यत्तु माणी रामेति नामद्वयं विधाय एकगुरुपञ्चपञ्चाशलक्षात्मकः सप्तविंशतितमो भेदः कैश्चित्स्वीकृतस्तदनवधानात् । तथाहि यदि षष्ठे जगणो दीयते तदा जगणमध्यस्थ एको गुरुर्द्वलदयांतस्थं च गुरुद्वयमावश्यकमिति एको गुरुर्न संभवत्येव, यदि च षष्ठे नलक्षात्मकगणो दीयते तदापि दलदयांतस्थगुरुद्वयस्यावश्यकत्वादेको गुरुर्न संभवत्येवेति षड्विंशतिरेव भेदा न सप्तविंशतिरिति सुधीर्भिर्विभावनीयम् । यदपि माणीरामेति एकं नाम विधाय माहिनीति नाम लेखकप्रमादात्पतितमिति, लक्ष्म्याद्यास्त्रिगुर्वै[क]पञ्चाशलक्षात्मकांत्याः पञ्चविंशतिरेव भेदा नाम न च तु षड्विंशतिरिति,— तदप्यनवधाननिबन्धनं, यतः षष्ठे नलघुरूपगणदानेनांत्ये चावश्यकगुरुद्वयदानेन निरासाधं संभवतो दिगुरू त्रिपञ्चाशलक्षात्मकस्य षड्विंशतितमस्य भेदस्य त्यागो नौचित्यमावहतीत्यलमतिविस्तरेणेत्यसत्तातचरणोपदिष्टः पंथाः सुधीर्भिर्विभावनीयः । (E).

६० & ६१. लक्ष्मीति ॥ लक्ष्मीः १, अद्भिः २, बुद्धिः ३, लक्ष्मा ४, विद्या ५, चमा ६, देवी ७, गौरी ८, धात्री ९, चूर्णा १०, काया ११,

मात्रावृत्तम् ।

११७

पठमं चौ^१ हंसपञ्चंबीए सिंहस्स^२ विक्रमं जात्रा^३ ।तौए गजवर^४ लुलिअंअहिबर^५ लुलिअं^६ चउत्थए^७ गाहा ॥ ६२^८ ।

उग्गाहा ।

कांतिः १२, महाभाषा १२, कौर्त्तिः १४, सिद्धिः १५, भागिनी १६,
रामा १७, गाहिनी १८, विश्वा १८, वासिता २०, शोभा २१,
हरिणी २२, शक्ती २२, सारसी २४, कुररी २५, सिंही २६, हंसी २७
एतानि क्रमात्क्रामानीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ (G).

६२ । पाठे क्रमं दर्शयति । प्रथममेव हंसप[प]दं द्वितीये
सिंहस्य विक्रमं जाता । तृतीये गजवरललितम्, अहिललितं चतु-
र्थके गाथा ॥ [चौ]शब्द एवार्थे, गाथायाः प्रथमपादं प्राप्य हंस-
गमनबलितं पद्यत इत्यर्थः । एवमग्रेऽपि । (C).

६२ । अथ गाथापठनप्रकारमाह पठममिति । अत्र चौश[ब्द]-
स्त्वर्थः, तथाच पठमं चौ — प्रथमं तु, गाहा — गाथा, हंसवाञ्छं
[हंसपञ्चं] — हंसपदं, जात्रा — यथा मंथरमित्यर्थः, तथा मंथर-
इति शेषः सर्वत्र योज्यः, बीए — द्वितीये चरणे, सिंहस्स विक्रमं —
सिंहस्य विक्रमो यथा, तौए — तृतीये चरणे, गजवरलुलिअं —

१२ । १ चौ (F). २ चौहस्स (B & C), सिंह (F). ३ जात्रा (E).
४ गजवर (F). ५ अहिलुलिअं (A, B, C, E & F). ६ लुलिअं (C).
७ चउत्थं (A), चउत्थहे (B), चउत्था (C), चतुत्था (F). ८ ६८ (A), ६२
(E & F).

११८

प्राकृतपैकुलम् ।

एकं जे कुलमंती^१जे णाअक्के^२ हि^३ होइ संगहिणी^४ ।णाअक्^५हीणा रंडाबेसा बहुणाअका होइ^६ ॥ ६३^७ ॥ गाहा ।

गजवरकुलितं गजेन्द्रगमनमित्यर्थः यथा, चउत्थए—चतुर्थे चरणे, अहिबुलिअं—अहिबुलितं सर्पगतिविशेष इति यावत् यथा । (E).

६२ । अथ पठनरीतिमाह ॥ पठेति ॥ प्रथमेऽप्यौ हंसपदं द्वितीये भिं[हस्य] विक्रमं याता । तृतीये गजवरकुलितं, अहि-कुलितं चतुर्थे गाथा ॥ हंसादिगमनवत् क्रमाच्चरणाः पठनीया-इत्यर्थः ॥ ६२ ॥ (G).

६३ । गाथायां जगणाप्रसंगे^१वामाह, एकस्मिन् जे कुलवती, दाभ्यां नायकाभ्यां भवति संगृहीता । नायकहीना रण्डा, वैश्या ये [या] बज्जनायका भवति ॥ नायको जगणः, संगृहीता पुनर्भूः । इह कुलवतीवत् एकजगणवती गाथा प्रशंसा इत्यर्थः । (C).

६३ । अथ समस्यानेऽपि जगणदाने गाथायां गुणदोषावाह—एकं जे इति । एकं जे कुलवंती—एकस्मिन् जगणे सति कुलवती होइ—भवति गाथेति शेषः । यथोक्तषष्ठस्थानस्यजगणमात्रेण समीचीना गाथा भवतीति, तदतिरिक्तो जगणः समस्यानेऽपि न कर्त्तव्य इति भावः । जे णाअक्केण—दिनायकाभ्यां दाभ्यां जग-

६३ । १ कुलवंती (E). २ णाए (A). ३ ण (A), ही^० (B), भिं (C), भिं (E). ४ संगहिणी (A & E). ५ णाअक्क (E). ६ होइ (F). ७ ६० (A), ६९ (E & F).

तेरह लहुआ बिप्यी^१ एआईसेहि^२ खत्तिणी भणिआ ।
सत्ताईसा^३ वेशी सेसा सा सुद्धिणी होइ^४ ॥ ६४^५ ॥ गाहा ।

णाभामिति यावत्, संगहणी — संगृहीणी भवतीति पूर्वणा-
न्वयः, यथा द्वाभ्यां नायकाभ्यां परस्परं गृहीता कामिनी न सतां
संमता तथेयमपीति, जगणद्वयमत्र न देयमी[मि]ति भावः ।
णाअकहीना[णा] रंडा — नायकेन जगणेन हीना रहिता, षष्ठे
स्थाने नलघुयुक्त्यर्थः रंडेव रंडेत्यर्थः, तथाच यथा नायकेन
हीना कामिनी न शोभते तथेयमपीति, बज्जधा षष्ठो जगण एव
देय इति भावः । बज्जणाअका [का] — बज्जनायका बहवो नायका-
जगणा यस्याः सा तादृशीत्यर्थः, वेश्या होइ — भवति, तथाच
यथा वेश्या सतामनादरणीया तथेयमपि[पी]ती[ति] बहवो जगणा
न देया इति भावः । (E).

६३ । विषमस्थाने जगणदोषमाह ॥ एकं ॥ एकेन जगणेन
कुलवती द्वाभ्यां नायकाभ्यां भवति संगहणी । नायकहीना रंडा
वेश्या सा बज्जनायका भवति ॥ जेन षष्ठस्थानस्थेनैवेत्यर्थः ॥ संगहणी
व्यभिचारिणी ॥ तासां यथा सदोषत्वं तथेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ (G).

६४ । गाथाया जातिमाह । त्रयोदशलघुका विप्रा, एकविंशत्या
[चञ्चिआ भणिता । सप्तविंशत्या] वेश्या शेषेः [सा] शूद्रा भवति ॥
एकविंशत्या सप्तविंशत्या इत्यत्र लघुभिरिति पूरणीयम् । (C).

६४। १ विप्या (F). २ एआईसेहि (C), एआईसेहि (D & E), वीसेहि (F).
३ सत्ताईसे (A & E). ४ होई (F). ५ ६१ (A), ६४ (E & F).

१२०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जा पढम तीअ पंचम

सत्तम ठाणे^१ रा^२ होइ गुरुमज्झा ।गुब्बिणिए^३ गुणरहिआगाहा दोसं पञ्चासेइ ॥ ६५^४ ॥ गाहा ।

६४ । अण[य] वर्षभेदेन प्रा[गा]थाया जातिभेदमाह तेर-
हेति । तेरह सङ्ख्या — त्रयोदशसङ्घुकाचराख्या गायेत्यर्थः सर्वत्र
योच्चं, बिण्णी — विप्रा भवतीति शेषः, एआइसेहिं — एकचत्वा-
रिंशद्विरेकविंशद्विर्वैत्यर्थः सङ्घुभिरिति शेषः खत्तिणी — चत्त्रिया
भणिता । सत्ताईसे — सप्तविंशतिभिर्लघुभिर्वैसी — वैश्या भणितेति
पूर्वेषाम्बयः, सेसा — शेषा, अनुक्तसङ्घसंख्याका सुद्धिणी होइ —
शुद्धा भवतीत्यर्थः । (E).

६४ । प्रकारांतरेण भेदमाह ॥ तेरह ॥ त्रयोदशभिर्लघुभि-
र्विप्रा एकविंशैः चत्त्रिया भणिता । सप्तविंशैर्वैश्या शेषैः सा
शुद्धिणी भवति ॥ अचेदमवधेयम् ॥ अष्टार्यथा हीनवर्णं वर्णयेद्यस्तु
मूढधीः । उभयोर्जायते नाशस्तृतीयः सुखमेधते ॥ ६४ ॥ (G).

६५ । विषमस्वजगणाया निन्दामाह । या गाथा प्रथमादि-
स्थाने गुरुमध्ययुक्ता भवति, सा गुर्विणीत्युच्यते । अत्र गुणरहितत्वं
सदोषत्वं शत्रुमित्रादियोगवदिति । (C).

६५ । १ ठाणे (A). २ Omitted in (C & F). ३ गुब्बिणिया (A),
गुब्बिणिय (F). ४ ६५ (A), ६५ (E & F).

मात्रावृत्तम् ।

१२९

अथ विग्गाहा । (D & F).

विग्गाहा पढम दले

सत्ताईसाई^१ मत्ताई^२ ।पच्छिम^३ दले ए^४ तौसाइअ^५ जंपिअ^६ पिंगलेण एरण ॥ ६६^७ ॥

६५। अथ विषमस्थानस्यजगणदोषमाह, जा इति । जा पढम तौअ पंचम सत्तम ठाणे—या प्रथमे तृतीये पंचमे सप्तमे च स्थाने, ए—ननु निश्चयेनेति यावत्, गुरुमज्झा—गुरुमध्यो-जगणस्तुनेति यावत्, होइ—भवति, सा गाहा—गाथा गुण-रहिता, गुब्बिणिए—गुर्विणीव दोषं प्रकाशयति । तथाच विषमे गाथायां जगणो न देय इति भावः । (E).

६५। जा पेति ॥ या प्रथम-तृतीय-पंचम-सप्तम-स्थाने[षु] भवति गुरुमध्या । गुर्विणीव गुणरहिता गाहा[या] दोषं प्रकाशयति ॥ गुरुमध्यो जगणः ॥ ६५ ॥ (G).

६६। विगाथा-प्रथमदले सप्तविंशतिमात्राः । पश्चिमदले त्रिंश-दिति जल्पितं पिंगलनागेन ॥ प्रथमपादे मात्रा द्वादश द्वितीये पञ्चदश इति सप्तविंशतिस्तृतीये द्वादश चतुर्थे चाष्टादश इति

६६। १ सत्ताईसाई (A & E), सत्ताइसाइ (C), सत्ताइसाई (D). २ मत्ताई (A & E), मत्ताइ (C), मत्ताई (D). ३ पच्छिम (A & D), पश्चिम (C). ४ Omitted in (F). ५ इम (E), ईएम (F). ६ जंपिअं (A), जंपिअ (B), जम्पिअ (C), जंयिअ (D). ७ ६६ (A), ६६ (E & F).

१२२

प्राकृतपैकुलम् ।

जहा, परिहर माणिणि माणं

पेक्खहि^१ कुसुमाइं^२ णीवस्स^३ ।तुम्ह^४ कए^५ खर^६हिअओ^७मेळ्ळइ^८ गुडिआ^९ धणुंहि^{१०} किल^{११} कामो ॥ ६७^{१२} ॥

विग्गाहा ।

चिंशत् । अत्र प्रथमाद्धे एकलघुकः षष्ठो गणः, द्वितीयाद्धे षष्ठो-
जगणो नलघुर्वेति सप्त गणा दीहान्ता इति न थभिचरति, तेन
पूर्वापरार्द्धव्यत्यासेन विगाथा भवतीति फलितार्थः । (C).

६६ । अथ विगाथां लक्षयति विग्गाहेति । विग्गाहा षष्ठम-
दले — विगाथा-प्रथमदले पूर्वाद्धे इति यावत्, सत्ताईसाइं
सत्ताइं — सप्तविंशतिर्मात्राः भवन्तीति शेषः, पच्छिमदले — पश्चिम-
दले उत्तरार्द्धे इत्यर्थः, ण — ननु निश्चयेनेत्यर्थः, ति[ती]सा —
चिंशन्मात्रा भवन्तीति पूर्वेणान्वयः, इअ — एवं पिंगलेन नागेन
जंपिअ — जल्पितम् ॥ अयं भावः । पूर्वे विपरीतगाथा विगाथा
भवतीत्युक्तं, तथाच गाथा[या] उत्तरार्द्धम् एवं पूर्वाद्धम् अग्रे
देयमित्युक्तं भवति, अतएव पूर्वाद्धे सप्तविंशतिर्मात्रा उत्तरार्द्धे

६७ । १ पेक्खइ (B & C), पेक्खहिं (F). २ कुसुमार (B), कुसुमाई (D),
कुसुमाई (E & F). ३ णीवस्स (B), णिवस्स (F). ४ तुम्हा (A & D), तुम्हु
(B), तुम (C), तुम्हा (E). ५ कए (C). ६ खर (A), खर (D). ७ चिओ
(A & E), चिअ (D). ८ मेळ्ळइ (B), मेळइ (C), मेळ्ळइ (D). ९ गुडिआ
(B), गुडिआ (C), गुडिआ (F). १० धणुंहि (A), धणुहिं (B), धणुं (C),
धणुं (D), धणुहिं (E). ११ कर (A), कर (D). १२ ६७ (A), ६७ (E & F).

भाषावृत्तम् ।

१२३

त्रिंशन्मात्रा उक्ताः, एवं चात्रापि पूर्वाद्धै षष्ठो गण एकलब्धात्मको
देय उत्तराद्धै च षष्ठो गणो जगणो नलब्धात्मको वा देयः, विषमे
च जगणो न देय एवेति सुधौभिर्बोधम् । (E).

६६ । अथ विगाहामाह ॥ बिग्नेति ॥ विग्गा[गा]यायाः प्रथम-
दले सप्तविंशतिर्मात्राः । पश्चिमदले त्रिंशत् एवं अल्पितं पिंगलेन
नागेन ॥ ६६ ॥ (G).

६७ । उदाहरति । परिहर मानिनि मानं प्रेक्ष[स्व] कुसुमानि
नीपस्य । तव कृते खरहृदयो गृह्णाति गुटिकां धनुषि कामः ॥
खरहृदयस्तीक्ष्णहृदयः कदम्बकुसुमव्याजेन गुटिकाः कामो धनुषि
गृह्णाति ॥ (C).

६७ । विगायामुदाहरति परिहरेति । णीवस्त्व — नीपस्य
कदम्बस्य कुसुमानि पेक्षहि — प्रेक्षस्व । किं तावमे[ते]त्यत आह
तुज्झ कए इति । खरहिअओ — कठिनहृदयो निर्दय इति
यावत् कामो — कामः, धणुहि — धनुषि, गुडिआ — गुटिकां,
यदा गुडिआधनूहि इत्येकं पदं, तस्य वटिकाधनुः गुटिका-
युक्ता[क्त] धनुरित्यर्थः । गुलेलेख इति लोके; गेह्[ह]इ — गृह्णा-
[ह्णा]ति, अतो मानं परिहरेत्यर्थः ॥ (E).

६७ । यथा, परिहर मानिनि मानं प्रेक्षस्व कुसुमानि नीपस्य ।
युष्मत्कृते खरहृदयो गृह्णाति गुटिका धनुषि किल कामः ॥
कदम्बपुष्पगुटिकाः कामो धनुषि योजयतीत्यर्थः ॥ किलेति
निश्चये ॥ ६७ ॥ (G).

१२४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अथोद्गाथा । (D), अथोग्गाहा । (F).

पुब्बद्धे^१ उत्तद्धे^२ मत्ता^३ तीसन्ति^४ सुह^५ संभणिआ ।सो^६ उग्गाहो^७ बुत्तो^८ पिंगल^९ कइ दिइ सट्ठि मत्तंगो^{१०} ॥इ८^{११} ॥

इ८ । उद्गाथामाह । पूर्वाद्धे^१ उत्तराद्धे^२ माचास्त्रिंशदिति सुभग संभणिताः । स उद्गाथा उक्तः पिङ्गलकविदृष्टः षष्टिमाचाङ्गः ॥ इयमेव गीतिरन्यैरुच्यते । [Vide Chhandah-sāra-sangraha, p. 126.] हे सुभग, त्रिंशदित्युक्ता माचा इत्यर्थः, षष्टिमाचा अङ्गं यस्य । (C).

इ८ । उद्गाथां लक्षयति पुब्बद्धे इति । यच्च पु[ब्ब]द्धे उत्तद्धे — पूर्वाद्धे^१ उत्तराद्धे^२ मत्ता^३ तिसन्ति — माचाः त्रिंशत् संभणिआ — संभणिताः, हे तु[सु]भग शिष्य । सो — तत् पिंगल कइ दि-च[ट्ठ] — पिंगलकविना दृष्टं, सट्ठि मत्तंगो — षष्टिमाचाङ्गं षष्टि-माचात्मकशरीरमित्यर्थः, उग्गाहो बुत्तो — श्रग्दा[उद्गा]थावृत्तम् । माथापूर्वाद्धे^१ दलद्वयेऽपि देयमिति भावः । (E).

इ८ । अथोद्गाथामाह ॥ पुब्बद्धेति ॥ पूर्वाद्धे^१ उत्तराद्धे^२ माचाः त्रिंशत् सुभग संभणिताः । तदुद्गाथावृत्तं पिंगलकविदृष्टं षष्टि-माचकम् ॥ इयं गीतिः संस्मृते ॥ इ८ ॥ (G).

इ८ । १ पुब्बद्धे (C), पुब्बद्धे (E). २ उत्तराद्धे (C). ३ ता (D). ४ तिसन्ति (E). ५ सुभग (B & C). ६ सो (E). ७ उग्गाहा (C). ८ बुत्तो (C). ९ पिंग (E). १० मत्तंगो (E). ११ इ८ (A), इ८ (E & F).

मात्रावृत्तम् ।

१२५

जहा, सोडण^१ जस्स^२ णामंअंस्स णअण्णाइ^३ सुमुहि रुंधंती^४ ।भण वीर चेइवइणो^५पेक्खामि^६ मुहं^७ कहं^८ जहिच्छं^९ से^{१०} ॥ ६६^{११} ॥

उग्गाहा ।

६६ । उदाहरति । अत्रा यस्य नाम अश्रूणि नयने सुमुखि
रुन्धन्ति । भण वीर-चेदिपतेः पश्यामि वदनं कथं यथेष्टं
तस्य ॥ (C).

६६ । उद्गाथासुदाहरति सोडणेति । हे सुमुखि—सुमुखि,
जस्स णामं—यस्य नाम सोडण—अत्रा अंस्स—अश्रूणि कर्तृभूतानि
णअण्णाइ—नयने कर्मणी रुंधेइ—रुंधन्ति, अतस्सस्य चेइवइणो—
चेदिपतेः मुहं—मुखं जहिच्छं—यथेच्छं कहं—कथं, पेक्खामि—
पश्यामि इति लं भण—कथय । (E).

६६ । यथा ॥ सोड । अत्रा यस्य हि नामाश्रूणि नयने सुमुखि
रुंधन्ति । भण वीर-चेदिपतेः प्रेक्षामि मुखं कुत्र यथेच्छम् ॥
अश्रूणीति कर्त्तृ । नयने इति कर्म । शिशुपाले मृते तस्माद्या-
विलापः ॥ ६६ ॥ (G).

६६ । १ सोडण (B, D & F). २ जस्स हि (F). ३ णअण्णाइ (C), णअ-
णाइ (A, D, E & F). ४ रुंधन्ति (A), रुकुन्ति (C), रुजन्ति (D), रुंधेइ (E).
५ इपणो (D), चरवइहिं (F). ६ पेक्खिमे (A), पेक्खेन्नि (B), पेक्खन्ति (C),
पेक्खामि (D). ७ वणणं (C), मुह (D). ८ कहं (F). ९ जहिच्छं (B),
जहिच्छं (E), जहिच्छं (F). १० हि (F). ११ ६६ (A), ६६ (E & F).

१२६

प्राकृतपैत्रिकम् ।

अथ गाहिणी सिंहिणी ।

पुब्बङ्ग^१ तीस मत्तापिंगल^२ पभणेइ^३ मुद्धिणि^४ सुणेहि^५ ।उत्तङ्गे वत्तीसा^६ ।गाहिणि^७ विवरीअ^८ सिंहिणी^९ भणु^{१०} सच्चं^{११} ॥ ७०^{१२} ॥

७० । अथ गाहिनीसिंहिन्यौ आह । पूर्वार्द्धे चिंशन्मात्राः पिंगलः प्रभणति सुग्धे शृणु । उत्तरार्द्धे [दा]चिंशद्गाहिनी विपरीतां सिंहिनौ भण सत्यं ॥ विपरीता — पूर्वार्द्धे दाचिंशद् उत्तरार्द्धे चिंशन्मात्रा-यत्र सा सिंहिनी । यत्र दाचिंशन्मात्रास्तचाष्टौ गणाः कार्याः । (C).

७० । अथ गाहिनीं सिंहिनीं लवयति पुब्ब इति । मुद्धिणि-हे सुग्धे यत्र पुब्बङ्गे तीस मत्ता — पूर्वार्द्धे चिंशन्मात्रा भवतीति शेषः, उत्तङ्गे वत्तीसा — उत्तरार्द्धे दाचिंशन्मात्रा भवतीति पूर्वणा- [न्व]यः, सा गाहिणि — गाहिणी[नी]ति पिंगल पभणेइ — पिंगलः प्रभणति त्वं सुणेहि — जानीहि, अत्र तामिति शेषः । तथाच तां गाहिनीं विवरीअ — परावर्त्य विपरीतां कृत्वेति यावत् सिंहिणी-सिंहिनीं सत्यं निस्तुशयं भण — कथय ॥ अयं भावः, पूर्वं सामान्यतो गाहिन्यां द्विषष्टिमात्रा उक्तास्तत्र पूर्वार्द्धे कियत्य उत्तरार्द्धे कियत्य-इति शिष्यजिज्ञासायां पूर्वार्द्धे चिंशन्मात्रा उत्तरार्द्धे दाचिंशन्मात्रा-

७० । १ पुब्बङ्गे (B), पूर्वङ्गे (C). २ पिंगलो (F). ३ पभणेहि (B), पभणेहि (C), भणइय (F). ४ मुद्धिणि (B). ५ वत्तीसा (C). ६ गाहिणी (C). ७ विवरीअ (A). ८ सीहिणी (A), सीहिणी (B), सिहिणी (C), सिचिणी (D). ९ भण (E). १० सच्चं (F). ११ ६७ (A), ७० (E & F).

मात्रावृत्तम् ।

१२७

गाहिणी जहा,
 मुंचहि सुंदरि पात्रं^१
 अप्यहि^२ हसिउण^३ सुमुहि खगं मे^४ ।
 कप्पिअ^५ मेच्छ^६ सरौरं^७
 पेच्छइ^८ वअणाइ^९ तुमइ^{१०} धुअ हम्मीरो^{११} ॥ ७१^{१२} ॥
 गाहिणी ।

इत्युक्तमेवं च पूर्वाद्धं गाथाया दवास्या अपि कर्त्तव्या उत्तराद्धं
 द्वात्रिंशन्मात्राया उक्तत्वान्तत्र षष्ठं जगणं कृत्वा चतुर्मात्रिका अष्टौ
 गणा वक्ष्यमाणस्कंधकवत्कर्त्तव्या इति गाहिनीव्यवस्था । सिंहिनीं
 च षष्ठं जगणं दत्त्वाष्टौ चतुर्मात्रिका गणाः पूर्वाद्धं देया उत्तराद्धं च
 गाथाप्रथमदलत्रादिधेयमिति निर्णय इति सुधीभिर्ध्येयम् ॥ (E).

७० । पुञ्चेति । पूर्वार्धे त्रिंशन्मात्राः पिंगलो भणति हे सुग्धे
 षट्पु । उत्तरार्धे द्वात्रिंशद् गाहिनी, विपरीतां सिंहिनीं भणति
 सर्वे ॥ विपरीतां—पूर्वार्धे द्वात्रिंशदुत्तराद्धं त्रिंशदितिस्वरूपा-
 मित्यर्थः ॥ ७० ॥ (G).

७१ । उदाहरति, मुञ्च सुन्दरी[रि] पादम्, अर्पय हसित्वा
 समुखी[त्रि] खड्गमस्य । कर्त्तितस्तेष्वग्रौरो द्रक्ष्यति वदनानि

७१ । १ पात्रं (B). २ अप्यहिं (D). ३ हसिउण (D), हसिउणे (E), हसि-
 उणं (F). ४ मे (C). ५ कप्पिअ (C) ६ मेच्छ (A, D & F). ७ सरौरो
 (C). ८ पेच्छइ (A), पेच्छइ (E). ९ वअणाइ (A & F). १० तुमइ
 (A & D), तुमइ (B & F), तुमइ (E). ११ हम्मीरो (B & C), हम्मीरो (E).
 १२ ६८ (A), ७१ (E & F).

१२८

प्राकृतपौकलम् ।

सिंहिणी जहा,
 वरिसइ^१ कणअह^२ बिट्ठि^३
 तप्पइ भुअणे^४ दिआणिसं^५ जग्गंतो ।
 णीसंक साहसंको
 णिंदइ^६ इंदं च^७ सूरबिंबं च^८ ॥ ७२^९ ॥ सिंहिणी ।

तव भ्रुवं हम्बीरः ॥ युद्धोद्यतो हम्बीरः पदपतितां [पत्नीं] बोध-
 यति । वदनानीत्यादराद्वचनम् । (C).

७१ । तत्र गाहिनीमुदाहरति मुंचहीति । हे सुंदरि पादं—
 पादं मुंचहि—मुंच हे सुमुखि हसिर्जण—हमिता मे—मह्यं
 मम वा खगं—खड्गं अण्णहि—अण्णय, मेच्छशरीरं—मेच्छशरीरं,
 कण्णिअ—कर्त्तवित्वा हम्बीरो—हम्बीरः तुह—तव वज्रणाद—
 वदनं पेक्खइ—प्रेक्षते । युद्धार्थं मंनद्धस्य हम्बीरस्य खड्गानयनार्थ-
 मागतवतः प्रतिबंधं कुर्वाणां कांतां प्रत्येतदाकम्, एवं च मेच्छास्त्रि-
 र्जित्य मया अक्षतेनैव झटित्यागत्य भवत्या दर्शनं विधेयम्, मेच्छतो
 वंदौभीतिर्मम वा संघामे मरणशंका न विधेयेति भावः । (E).

७१ । तत्र गाहिनी यथा ॥ मुंच ॥ मुंच सुंदरि पादौ अण्णय
 हमित्वा सुमुखि खड्गं मे । कृत्वा [कर्त्तवित्वा] मेच्छशरीरं पश्यति वद-
 नानि युष्माकं भ्रुवं हम्बीरः ॥ इति पत्नीं प्रति हम्बीरोक्तिः ॥ ७१ ॥ (G).

७१ । १ वरिसहि (B & C). २ कणअ (B). ३ टिट्ठि (B), टट्ठौ (F).
 ४ भुअणो (E), भुअणेहि (F). ५ दिआणिसं (B, C & F). ६ णिंदइ (E).
 ७ च (D). ८ इंदं (A), ७१ (E & F).

भाषावृत्तम् ।

१२६

अथ स्कंधकं । (D & F).

चउ'मत्ता अद्रुगणा

पुब्बद्धे' उत्तरद्ध' द्रोइ' समरुआ' ।

सा' खंधआ विआणहु'

पिंगल पभणेइ' सुद्धि' बहुसंभेआ' ॥ ७३ ॥

७२ । सिंहीनौमाइ ॥ वर्षति कनकवृष्टिं, तपति भुवनं दिवा-
निशं जायत् । निःशंक-साइसाङ्को निन्दति इन्द्रं सूरविम्बश्च ॥
इन्द्रस्य कनकवृष्ट्यभावात् सूर्यस्य च दिवानिशमनवस्थानादेतेना-
स्त्वाधिक्यम् ॥ (C).

७२ । अथ सिंहीनौमुदाहरति वरिसईति । निस्तंव [णीसंक] —
निशंकः अगंतो — जायत् महाजागरूक इत्यर्थः, साइसंको —
साइसांको विक्रमादित्यः, कण[अ]इ बिद्धिं — कनकस्य वृष्टिं वरि-
सइ — वर्षति, अथच दिआणिसं — अहोरात्रं, भुवने जगति तप्पइ —
तपति, अतः इंदं — इन्द्रं च सूरविंबं — सूर्यविंबं च, णिंदइ —
निन्दति । इन्द्रो जसं वर्षति महातापसेभ्यः साशंकस्य, सूर्यस्य दिवैव
तपत्यजागरूकस्य, अथ तु कनकं वर्षति निशंकस्य, सर्वदा च
तपति जागरूकस्येति तौ निन्दतौति भावः । (E).

७३ । १ चउ (B), चो (E). २ पुब्बद्धे (B & C). ३ उत्तर (A & E),
उत्तरद्धे (D). ४ बिद्धोइ (A), द्रो (B & D), dropt in (C), बि चोति
(E), बि च (F). ५ समरुआं (C & E), समरुआ (F). ६ चो (D & F).
७ विआणइ (A), विआण्णइ (B), विआण्णं (D). ८ भणेइ (C & F),
भणइ (D). ९ सुद्धि (F). १० संभेदाः (F). ११ ७० (A), ७१ (E & F).

१३०

प्राक्तपेक्षणम् ।

७२ । सिञ्चिनी यथा ॥ बरीति ॥ वर्षति कनकस्य दृष्टिं
तपति भुवनानि दिवानिग्रं जायते । निःशंकः साहसांको
निन्दतींद्रं च सूर्यविंबं च ॥ साहसांको विक्रमादित्यः ॥ व्यतिरेको-
ऽसंकारः ॥ ७२ ॥ (G).

७३ । अथ खंधकमाह ॥ चतुर्मात्रा अष्टौ गणाः पूर्वाद्धे उत्त-
राद्धे भवन्ति समरूपाः । तां खन्धकां विजानीहि पिङ्गलः प्रभ-
णति सुग्धे बज्रसंभेदाम् ॥ समरूपा अष्टौ गणा इत्यर्थः । तेन चतु-
र्मात्रगणाष्टकं पूर्वपराद्धयोः । उत्तराद्धे पैकलघुः षष्ठो गणोऽच न
सम्भवति । किन्तु जगणश्चतुर्लघुर्षा गणः कार्यः, दीर्घान्तत्वं चर-
णान्तःपातिदीर्घां षै[नै]वेति बोध्यम् ॥ (G).

७४ । अथ स्कंधकं लघयति सौमत्तेति । पुष्पद्वे उत्तद्वे वि-
पूर्वाद्धे उत्तराद्धेऽपि, समरूपा — समरूपाः समं षष्ठजगणं तद्रूपं
येषां तादृशा इत्यर्थः । यत्तु समं षष्ठजगण-नलघ्वन्यतरत्कमिति
तन्न, अत्र नलघुदानासंभवात् । इदं चानुपदमेव व्यक्तीभविव्यति ।
सौमत्ता अष्ट गणा — चतुर्मात्रिका अष्टौ गणाः सौति — भवन्ति,
तत् बज्रसंभेदा — बज्रसंभेदकं बहवो वक्ष्यमाणाः सप्तविंशतिविधा-
भेदा यस्य तत्तादृशं खंधका[त्रा] — स्कंधकं विश्राण्ड — विजानीत
इति पिङ्गल प्रभणेर — पिङ्गलः प्रभणति, सुद्धि — हे सुग्धे । अत्र
उत्तद्व इति तकारः संयुक्तपरोऽपि लघुर्बोध्यः, कस्यचि संयुक्तपरो
इत्युक्तेः (Vide ४र्थं श्लोकः p. 6.—Ed.), अन्यथाऽच षष्ठे पंचमात्रा-
पत्त्या जगणासंभवाच्चरणं न संगच्छते, एतत्तत्त्वं पुनर्भेदप्रकारावसरे-
ऽनुपदमेव विवेचयिष्यामः । (E).

मात्रावृत्तम् ।

१३१

जहा, जं जं आणेइ गिरिं

रहरह^१ चक्र परिहट्टण^२ सहं हणुआ^३ ।

तं तं लीलाइ णलो

वामकरत्थंभिअं^४ रएइ^५ समुदे^६ ॥ ७४^७ ॥ [स्वंधकम्]

७३ । अथ स्वंधकम् ॥ चउम । चतुर्मासा अष्टगणाः पूर्वाद्धै
उत्तराद्धैऽपि च समरूपाः । तं स्वंधकं विजानीत पिंगलो भणति
वज्रगो भेदाः ॥ अथेति शेषः ॥ दशद्वयेऽपि दाक्षिण्यमात्रा-
इत्यर्थः ॥ ७३ ॥ (G).

७४ । यं यमानयति गिरिं रविरथचक्रपरिघट्टणसहं हनु-
मान् । तं तं लीलया नलो वामकरोत्तोक्षितं रचयति समुद्रे ॥ (C).

७४ । स्वंधकमुदाहरति जं जमिति । हणुआ — हनुमान्,
रविरहचक्रपरिघसाणसह — रविरथचक्रपरिघर्षणसहं जं जं — यं यं
गिरिं पर्वतं, आणेइ — आनयति, तं तं णलो — नलः वामकर-
त्थंभिअं — वामकरोत्तंभितं, लीलाइ — लीलया अनायासेन, समुदे
— समुद्रे, रएइ — रचयति ॥ (E).

७४ । यथा ॥ यं यमानयति गिरिं रविरथचक्रपरिघर्षणसहं
हनुमान् ॥ तं तं लीलया नलो वामकरत्तंभितं रचयति समुद्रे ॥
७४ ॥ (G).

७४ । १ रविरह (B & C), रहरह (F). २ पट्टिण्डण (D), परिवट्टण (E),
परिघट्टण (F). ३ हणुमा (A, B & C). ४ करत्थंभिअं (A), करोत्थंभिअं (B),
करत्थंभिअं (C), करत्थंभि (D). ५ रएइ (D). ६ समुदे (C). ७ ७१ (A),
७४ (E & F).

११२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

खण्ड^१ भइ^२ सेस सरंग^३
 सिव वंभ^४ वारण^५ वरुण^६,
 खीलु^७ मअण^८ तालंक^९ सेहर^{१०}
 सर^{११} गअणु^{१२} सरहु^{१३} बिमइ^{१४},
 खीर^{१५} गअरु गरु गिइ^{१६} गोइलु^{१७} ।
 मअगलु^{१८} भोअलु^{१९} सुइ सरि
 कुंभ कलस ससि जाण^{२०} ।
 सरह^{२१} सेस ससहर^{२२} मुणहु
 ससाइस^{२३} खंधाण ॥ ७५^{२४} ॥ राजसेना ।

७५ । अथ खन्धकभेदानाह ॥ गन्द भइ शेष सारङ्ग शिव वरुण
 वारण वरुण नील मदन तालङ्क शिखर [सर] गगन सरभ [विमति]
 शिखर नगर न[र] खिग्व नेहन मदकल भोल शुद्ध श्री कुम्भ कलस
 शशिनो जानौहि । सर्वस्य शेषैः शशधरं जानौहि अष्टाविंशतिं

७५ । १ खंड (B, C & F). २ भइ (F). ३ सारंग (A, B & C), सारण
 (F). ४ वंभ (A), वम्भु (B), वमव (C). ५ वारण (A & B), वाराणा (D).
 ६ वरुण (F). ७ नील (A), नीलद (E). ८ मअणु (B & C), मदण (F).
 ९ तालंक (E). १० सेहर (E & F). ११ सर (C). १२ सर वरुण (F).
 १३ सरह (B), सरह (C). १४ बिमइ (A), बिमई (D). १५ धीर (A),
 धीर (D), धीरव (F). १६ सिइ (F). १७ सेइव (A). १८ मअगलु (E),
 मदगलु (F). १९ भोअण (B, C & D), भोअण (E), भूअलु (F). २० वाम
 (E). २१ सरह (B), सरभ (F). २२ सिहर (E), ससधर (F). २३ ससा-
 इस (A, B, C & D), सेसा समतुय ससाईस खंधाण (F). २४ ७५ (A),
 ७५ (E & F).

भाषावृत्तम् ।

१३३

खन्धकामान् । एते च नन्दाद्याः शशिग्रीवा अष्टाविंशतिभेदा-
भवन्ति, तस्यैव विवरणं सर्वशेष इति । (C).

७५ । अथ पुरः सप्तविंशतिभेदानयनप्रकारं विवक्षुः रङ्गावृत्तेन
प्रथमं तावन्नामानि संख्यां चाह । मन्द इति । मन्दः [१] भद्रः २ शेषः ३
सरंग — सारंगः ४ शिवः ५ ब्रह्मा ६ वारणः ७ वरुणः ८ खीलद —
नीलः ९ मन्मथतलक — मदनताडकः १० श्रेखरः ११ शरः १२ गगनं १३
शरभः १४ विमतिः १५ क्षीरं १६ नगरं १७ नरः १८ स्निग्धः १९
खेदलः २० मदकलः २१ खोलः २२ शङ्खः २३ सरिः २४ कुम्भः २५
कलशः २६ शम्भौ २७ इति हि शरभ-शेष-शशधराः प्राकृतकवयः
खंधाण — स्कंधके, सत्तादस — सप्तविंशतिः शाम — नामानि, मुण-
ऊ — जानीत ॥ कश्चित्ता नाम इत्यत्र जाण इति पाठस्तत्र विज्ञेय-
इत्यर्थस्तदा नामद्वैविध्यं परिहार्यम् । अत्र कश्चिद्वृत्तादस खंधाण
इति पाठः, स तु लेखकप्रमादाध्मातः, एतदसुरोधेन च मनन्द-
[मदन]ताडक इति नामद्वयं विधाय त्रिगुर्वष्टपञ्चाशत्पञ्चात्मक-
मष्टाविंशतिभेदं वदन्ति, तदपि भ्रमविलसितं, क[त]स्य गाथाभेद-
त्वादत्रापि षष्ठो जगणो दक्षद्वये देयः, अन्ते च गुरुरेव स्थाप्य इति
एकैको गुरुः [ज]गणस्य एकैकस्यांत्य इति भिन्नित्वा प्रतिभेदं दक्ष-
द्वये गुरुचतुष्टयमावश्यकम्, एवं च त्रिंशद्गुरवश्चत्वारो खधवश्च यत्र
पतन्ति स आशो भेदः, चत्वारो गुरवः षट्पञ्चाशत्खधवश्च यत्र
पतन्ति स शरभो भेद इति त्रिगुरूणामसंभवात् सप्तविंशतिरेव
भेदा न त्र्यष्टाविंशतिरिति, तांश्च भेदाननुपदमेव स्पष्टीकरिष्यामः ।
न चैतस्य गाथाभेदत्वे उत्तरार्द्धे षष्ठो गण एकलघ्वात्मक एव

१३४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

स्यादिति वाच्यम्, उद्गाथावदत्रापि षष्ठे जगणस्यापने बाधका-
भावात् । ननु तथापि तद्वदत्रापि षष्ठो गणो नल्लघ्वात्मक एव
स्यादिति पादांतस्त्रिगुरुद्वयस्यैवावश्यकत्वं न तु जगणांतर्गतस्येति
प्रतिभेदं कथं गुरुचतुष्टयस्यावश्यकत्वमिति चेत्तत्र, द्विगुरुषष्टि-
लघ्वात्मकैकोनचिंशत्तमभेदापत्तेर्नल्लघुदानस्य सर्वथा निषेधात् ।
अतएव माथामधोदितसप्तगणदाननियमादत्र तद्वंगेऽपि यथा
नापौ[पि] विशेषत्वहानिस्तथांतिमगुरुद्वयस्यैवावश्यकत्वं न पादांत-
स्यस्य, तथा च त्रिगुरुसत्त्वेऽपि तथाविधगुरुद्वयवत्त्वस्याबाधाच्च त्रिगु-
र्वष्टपंचाश्लघ्वात्मके भेदे किंचिद्बाध[क]मस्तीत्यपास्तं द्विगुरुषष्टि-
[ल]घ्वात्मकभेदापत्तेः उर्वरि[त]त्वात् । किं च गार्हिनौमिहिन्वो-
रुत्तरार्द्धपूर्वार्धयोरिवात्रापि गुर्वतसप्तगणनिधमभंगेना[ने]यं विशेष-
त्वहानिर्भवति भवति च दलद्वयांतस्त्रिगुरुद्वयनियमभंगे सर्वत्र उद्गा-
थादौ दलद्वयांतस्त्रिगुरुद्वयनियमदर्शनात्, एवं चैतस्यावश्यकत्वे त्रिगु-
र्वष्टपंचाश्लघ्वात्मको भेदः स्वपुष्पकच्य एवेति, न च तथापि, दल-
द्वयेऽपि षष्ठो जगण एव न देयः किंतु एकच जगणः परच नल्लघुः
एवं जगणस्य एको गुरुः पादांतस्यं गुरुद्वयमिति प्रतिभेदं गुरु-
चयमावश्यकमित्यं च यत्र षड्लघवः एकोनचिंशद्गुरवस्य पतंति च
आद्यो भेदः, यत्र च त्रयो गुरवोऽष्टपंचाश्लघवस्य पतंति सोऽंतिम-
स्येदिति तथाविधे भेदे न किंचिद्बाधकमस्यसि च तथाविधम्
इति वाच्यम्, चैल्लु कत्यवीति विरोधात्, उदाहरणे च दलद्वये-
ऽपि जगणस्यैव दर्शनात्, पूर्वं समरूपाश्चतुर्मात्रिका अष्टौ गणा-
देया इति लक्षणोक्तविरोधाच्च, यतः समरूपत्वं तेषां तदैव निर्व-

माषादत्तम् ।

१३५

चउ^१ लहु कत्यवि^२ पसर जहिँ सो सहि शंदउ जाण ।
 गुरु टुट्टइ बेसहु चलइ^३ तं तं णाम विआण ॥ ७६ ॥
 दोहा ।

इति यदि पूर्वाद्धं यो गणः षष्ठः उत्तरद्धंऽपि स एव स्यादिति,
 पूर्वोक्तभेदापत्त्या चैकत्र तदावश्यकत्वेऽपरचापि तस्यैवोचितत्वात्,
 दीयतां वा षष्ठे जगणः अपरत्र चतुर्लघुः [लघवः] क्रियतां च
 तेनैव प्रकारेण भेदास्तथापि भवदुक्तरीत्या प्रस्तारक्रियया चिगु-
 र्वष्टपंचाशलघ्वात्मको भेदः सप्तविंशतितम एवायाति न त्रष्टाविंशति-
 तम इत्यस्मत्तात्पर्यैरुपदिष्टः पंथास्सुधीभिर्विभावनीयः । (E).

७५ । अथैकैकगुरुह्याये भेदनामाह ॥ एदेति ॥ नंद १ भद्र २
 शेष ३ सारंग ४ शिव ५ ब्रह्मन् ६ वारण ७ वरुण ८ नील ९ मदन १०
 तार्ङ्ग ११ शिखर १२ शर १३ अन्यत् गगन १४ शरभ १५ विमति १६
 क्षीर १७ नगर १८ नर १९ स्निग्ध २० स्नेहालु २१ मदकल २२
 भूपाल २३ शुद्ध २४ सरित् २५ कुंभ २६ कलश २७ शशिन् २८ ।
 विज्ञाः शरभ-शेष-धरा जानीत भेदान् सर्वान् भवंतोऽष्टाविंशतिं
 स्कंधके ॥ भो विज्ञाः शरभ-शेष-धराः प्राकृतकवयः इति सं-
 बुद्धिः ॥ ७५ ॥ (G).

७६ । कथमेते भेदा भवन्तीत्याह । अद्धे द्वौ लघू प्रसरतो
 यस्मिन् तं सखि नन्दं जानीहि । गुरुस्तुटति द्वौ लघू उत्तिष्ठत-

७६ । १ चो (A & E), बद्र (B), सजवि (C), सद्रवि (F). २ लज्जया (B,
 C & F). ३ स वि लज्ज बहुर (D), विविलज्ज बहुर (E).

१६६

प्राक्ततमैङ्गलम् ।

सुत्तकाम विजानीहि ॥ अयमर्थः— एकैकस्मिन्नर्द्धे सप्तद्वयं प्रसरति
षष्ठजगणसमन्तात्, तेन सप्तचतुष्टयं त्रिंशद्गुण्यपि मन्दसप्तद्वयम्,
उदाहरणेनैव व्यक्तीकरिष्यति । एकैक[गुरु]स्थाने द्वि-द्वि-सप्तचर-
णाद्याक्रमं भद्रादि-सप्तविंशतिगुरुह्यासात्त्रिगुरुः शशी शेषे ॥ (C).

[There should not be less than two long syllables in each half, one at the end, and the other in the 6th *gana* which must be a *अगणः*; otherwise there will be no *अगणः*, and it will be a *रत्ना*. Vide p. 118, and commentary (E) pp. 134-135.—Ed.]

७६ । अथ सप्तविंशतिभेदानदा[य]नप्रकारं दोहावृत्तेनाह । सौ
सज्ज कत्यबोति । सहि—सखि, जहि—यच, चउ सज्ज—सत्वारः
सघवः, कत्यवि—कुत्रापि, पसर—प्रसरति, सो एण्डउ आण—तं
मंदं जानीहि, यदि गुरु दुट्टइ—गुरुस्तुटति द्वसतीत्यर्थः, बिबि
सज्ज बढइ—द्वौ सप्त दृष्टिं प्राप्त इत्यर्थः, तदा तं तं णाम
विआण—तत्तत् भद्रादिकं नाम जानीहि । अयमर्थः—पूर्वोक्त-
प्रकारेण दसद्वये षष्ठं जगणमेव दत्त्वा चतुर्मात्रिका अष्टौ गणाः
प्रतिदलं विधेयाः, एवं च गायत्र्यदत्रापि प्रथमचरणे द्वादशमात्राः
स्याप्यास्तासां षड्गुरवः, द्वितीयचरणे पञ्चचतुर्मात्रिकाणां सत्त्वान्तेषां
विंशतिमात्रास्तासां च षष्ठजगणाद्यंतर्गतसप्तद्वयं विहाय नवगुरवो
भवन्ति, तदेवं प्रथमदले पञ्चदशगुरवो द्वौ सप्त, एवं द्वितीयदले-
ऽपि, तथाच दयोर्दलयोर्मिलित्वा यच त्रिंशद्गुरवः षष्ठजग[ण]
द्वयांतर्गतासुत्वारो सघवः पतन्ति, स मंदः प्रथमभेदः, यदि च
त्रिंशद्गुरुषु एकैकगुरुह्यासेन तत्समानमात्राकं सप्तद्वयं बद्धंते तदा
भद्रादयो भेदा भवन्ति, ते च प्रदर्श्यन्ते लिखित्वा ॥ (E).

[Here something has been omitted by the scribe.—Ed.]

सप्तमस्कन्धः ।

११७

जहा, चंदा कुंदा कासा

हारा हीरा तिलोअणा केलासा ।

जेत्ता^१ जेत्ता^२ सेत्तातेत्ता^३ कासीस जिखिआ ते^४ कित्तौ^५ ॥ ७७^६ ॥

नन्दः । इति गाथाप्रकरणम् ॥

७६ । भेदानयनप्रकारमाह ॥ अहेति ॥ अष्टावपि लघवः प्रसरंति यत्र तं सखि नन्दं विजानीहि । गुह्यस्तुभ्यति द्विषधुर्वधते तत्तन्नाम विजानीत ॥ तत्तन्नामानि भद्रादीनीत्यर्थः । (G).

७७ । उदाहरति । पद्मः कुन्दं काशं हारो हीरखिलोचनः कैलासः । यावन्तो यावन्तः श्वेताश्चावन्तः काशीश्च जितास्तु कीर्त्या ॥ अत्रान्योऽपि खन्धकभेदो दृश्यते, यथा, अन्नेगुह्यमध-लघुकौ पद्मकसौ द्वौ द्वतीयसप्तनागौ[?] । गाथावत् परमखिषं कथितोऽसौ भिन्नखन्धकः कविना ॥ यथा, भूमिमरतिमल्लस-हृदयतां प्रलयं मूर्च्छां तमः शरीरपातं । मरणञ्च जलधर जगतां सम्रति कुह्ये विषं वियोगिनीनाम् ॥ एवमर्द्धखन्धकोऽपि । (C).

७८ । अथ नंदाख्यं खन्धकभेदमुदाहरति चंदेति । चंदा — पद्मः, कुंदा — कुन्दः, कासा — काशः, हारा — हारो मुक्तादामः, हीरा — हीरकं, तिलोअणा — तिलोचनः कर्पूरगौर इति यावत्,

^१ ७७ । १ जहा (D), जहा (C). २ जहा (B & C). ३ ते (C). ४ कीर्ती (C). ५ ७८ (A), ७७ (F). This sloka has been omitted by the scribe in the text of (E), but not in the commentary.

१३८

प्राकृतप्रकरणम् ।

अथ दोहा (D, E & F).

तेरह मत्ता पढम पञ्च पुणु^१ एअरह देह^२ ।पुणु^३ तेरह एअरहहि^४ दोहा लक्खण एह^५ ॥ ७८^६ ॥

शेषाभा — कैलासः पर्वतः इत्यादीनीति शेषः, जेत्ता जेत्ता सेत्ता — यावन्ति[यावन्ति]श्वेतानि, तेत्ता — तावन्ति, हे कासीस — काशीपते दिवोदास, ते तव किन्ती — कीर्त्या जिषिआ — जिजा[ता]नि, एतेभ्योऽपि त्वदीया कीर्त्तिरतिधवलेति भावः ।

* इति श्रीपिंगलप्रकाशे गाथाप्रकरणम् । * (E).

७७ । तथ मंदो यथा ॥ चंदेति ॥ चंद्राः कुंदाः कासा शाराः
हीरास्त्रिचोचनः कैलासः । यावन्तो यावन्तः श्वेताः काशीश्वर
जीयन्ते ते कीर्त्या ॥ काशीश्वरो दिवोदासः ॥ ७७ ॥ (G).

७८ । अथ दोहामाह । त्रयोदशमात्राः प्रथमपदे पुनरेकादश
मात्रा देहि । पुनस्तयोदशैकादशभिर्द्वादशाक्षचणमेतत् ॥ पुन-
रित्यर्थात् द्वितीयपदे, त्रयोदशैकादशभिः द्वितीयचतुर्थचरणौ
भवतः । (C).

७८ । अथ द्विपद्यां लक्षयति तेरहेति । पढम पञ्च — प्रथम-
पादे, तेरह मत्ता — त्रयोदश मात्राः, देह — देहि, इदं च
क्रियापदं सर्वत्रान्वेति, पुनः द्वितीयचरणे इत्यर्थः, एअरह — एका-

७८ । १ पुन (B & C). २ देह (E), देहि (F). ३ एअरह (B),
एअरहहि (C), एअरहहि (D), हि dropt in (E). ४ लोह (B), लोह (C),
एह (E), एहि (F). After this in D “द्विपद्येयं” इति । ५ ७८ (A),
७८ (E & F).

मात्रावृत्तम् ।

१२६

जहा, सुरअरु सुरही परसमणि

णहि बीरेस समाण ।

ओ वक्कल^१ अरु^२ कठिणतणुओ पसु ओ पासाण^३ ॥ ७६^४ ॥ दोहा ।

दश मात्रा देहि [इति] पूर्वणाम्बयः, पुणु—पुनः द्वतीयचरणे
इत्यर्थः तेरह—चयोदश मात्रा देहीति पूर्वणाम्बयः, चतुर्थचरणे
इति शेषः एअरह—एकादश मा[त्रा] देहीति तेनैवाम्बयः,
एऊ—एतद् दोहा लक्षण—द्विपद्यालक्षणम् ॥ (E).

७८ । अथ दोहामाह ॥ तेरहेति ॥ चयोदश मात्राः प्रथमे
पादे पुनरेकादश देहि । पुनस्तचयोदश एकादश दोहालक्षणमेतत् ॥
क्रमात्पादे[षु] एतत्संख्या मात्राः कार्या इत्यर्थः ॥ इयं द्विपद्येति
संस्कृते ॥ ७८ ॥ (G).

७९ । सुरतरुः सुरभिः स्पर्शमणिर्नहि बीरेशसमानः । असौ
वक्कलेन भवति कठिनतनुः, असौ पशुः, असौ पाषाणः ॥ (C).

७९ । द्विपद्यामुदाहरति सुरअरु इति । सुरतरुः कल्पवृक्ष-
इत्यर्थः, सुरही—सुरभिः कामधेनुरित्यर्थः, परसमणि—स्पर्श-
मणिः, एते इति शेषः, बीरेस समाण—बीरेशसदृशा नहि ।
तत्र हेतुमाह ओ वक्कल इति । ओ—यः सुरतरुरित्यर्थः वक्कल
ओ कठिणतणु—वक्कलः वक्कलमय इति यावत् अथच कठिन-

७६ । १ वक्कर (A), वक्कले (B), वक्कलु (F). २ ओ (A, B & C), ओ (D & E). ३ पासाण (A), पासाण (B & C). ४ ७६ (A), ७६ (E & F).

१४०

प्राकृतपद्यम् ।

भमरु भामरु सरहु सेचाख^१ मंडूअ^२ मण्ड^३ करहु^४,
 खरु^५ मरालु^६ मअगलु^७ पओहर^८ वलु वाखर^९ तिसि^{१०} कलु,
 कळूळ मळूळ^{११} सडूल^{१२} अहिवर^{१३} ।
 वघघ^{१४} विराडउ^{१५} सुखह^{१६} तह उंदुर^{१७} सय पमाण^{१८} ।
 गुरु टुटुटु बे लहु चलड^{१९} तं तं लाम बिआण^{२०} ॥ ८० ॥
 रहु ।

तनुः, ओ पसु — सा सुरभिः पशुः विवेकरहिता, ओ पाषाण —
 सः स्पर्शमणिः पाषाणः अडु इति भावः, वीरेश्वरस्तु मृदुचिन्तः
 विवेकीः महाबुद्धिरिति तेभ्यो विस्तारण इति भावः । (E).

७८ । यथा सुरेति ॥ सुरतहः सुरभिः स्पर्शमणिर्नहि वीरे-
 श्व[र]समानाः । स सवत्कलोऽन्यत् कठिनतनुः, सा पशुः, स पाषाणः ॥
 वीरेश्वराख्यो राजा स्तुयते ॥ ७८ ॥ (G).

८० । तद्देदानाह । भमर भामर सरभ श्येन मण्डल मर्कट

८० । १ सचाण (B & C), सेचाणु (D), सरचाण (E). २ मण्डल (B & C),
 मण्डल (B & F). ३ मण्डल (B & C), मण्डल (D). ४ करण (E), करण (F).
 ५ वाखर (E). ६ मराल (A). ७ मयगंध (A), मयगंध (B). ८ पचाहर
 (A). ९ वल पारण (A), वल वाखर (B). १० तिसिच (A), तिसि (D),
 तौच (E). ११ मळ मळ (B & C). १२ सडूल (B), सडूल (C), सडूल (D),
 सडूल (E). १३ अहिवर (A), अहिवर (E). १४ वय (B & C), वय (D),
 तह वरघ (E). १५ विराडउ (B, C & E). १६ सुखहि (B). १७ उंदुर
 (A), उंदुर (B & C), उंदुर (D). १८ पमाण (A), पमाण (B), पमाण (D).
 १९ वलर (E), वलर (D & F). २० विचारि (A & B). २१ ७७ (A), ८०
 (E), ८१ (F).

भाषावृत्तम् ।

१४१

द्वय्यसि^१क्खर^२ भमर^३ हो गुरु वादस लहु चारि^४ ।

गुरु^५ दुट्ठ^६ वे लहु चलद^७ तं तं णाम विआरि^८ ॥ ८१ ॥

दोहा ।

करभास, [नर]मराल मदकल पयोधर बल वानर चिकर कच्छप
मत्स्य गार्हूल^{१०}अहिवरान् । व्याघ्रविडालौ जानीहि, तथा उन्दुरसर्पौ
प्रमाणम् । गुरुस्तुत्यति द्वौ लघू उन्निष्ठतः तत्तन्नाम विजानीत ॥ (C).

८० । अथैतद्भेदान् रङ्गाट्टत्तेनाह भमर इति,—भमरः १,
आमरः २, शरभः ३, शरबाण—श्वेनः ४, मंडूकः ५, मर्कटः ६, करभः ७,
नरः ८, मरालः ९, मदकलः १०, पयोधरः ११, बलः १२, वानरः १३,
चिकलः १४, कच्छपः १५, मत्स्यः १६, सदूल—गार्हूलः १७, अहो-
वर—अहिवरः १८, व्याघ्रः १९, विरालः २०, शूनकः २१, तह—
तथा उन्दुरः २२, सर्पः २३ इति, यदा गुरु दुट्ठ—गुरुस्तुटति
ब्रूयतीत्यर्थः, वे लहु—द्वौ लघू बलद—वर्द्धते, तदा तं तं—तत्तत्
भमरादिकं नाम—नाम, विआण—विजानीहि इति प्रमाण—
प्रमाणं निश्चितमित्यर्थः ॥ ८० ॥ (E).

८० । अथ तस्य अष्टोविंशतिनामानि । भमर १, आम[र] २,
शरभ ३, श्वेन ४, मंडूक ५, मर्कट ६, करभ ७, नर ८, मराल ९,
मदकल १०, पयोधर ११, ब[ल] १२, वानर १३, चिकल १४,
कच्छ[प] १५, मत्स्य १६, गार्हूल १७, अहिवर १८, व्याघ्र १९,

८१ । १ बभिस (A). २ कलष (B & C), कर (F). ३ भमर (B & C).
४ चारि (A). ५ This line is dropt in (C). ६ चलद (A), बलद
(D & E). ७ विचारि (E). ८ ७७ (A), ८१ (E & F).

१४२

प्राकृतपैकुलम् ।

विज्ञास २०, शुभक २१, तथा उंदुर २२, सध २३ इति ॥
८० ॥ (G).

८१ । गुरुचोटमादेव कथं तत्तद्देवास्तत् स्थष्टीकर्तुमाह । षड्विंशत्यचरो भ्रमरो भवति, गुरवो द्वाविंशतिर्लघवश्चत्वारः । गुरुस्तुटति द्वौ लघू उत्तिष्ठतस्तन्नाम विचारय ॥ अथ पादचतुष्टये लघुचतुष्कं सिद्धमवशिष्टा द्वाविंशतिर्गुरवः ॥ तेन षड्विंशत्यचरा दोहा भ्रमरनामिका, एकैकगु[ह]भावे दिद्विलघुवर्द्धने भ[भा]मरादिनामानि । (C).

८२ । अथैनमेव प्रसारप्रकारं दोहादृत्तेन विशदीकरोति कृष्णोस इति । बाह्यत[स] — द्वाविंशतिः, गुरु — गुरवः, चारि — चत्वारः, लज्ज — लघवः, एवं कृष्णोसस्वर — षड्विंशत्यचराणि, भ्रमर हो — भ्रमरे भवन्ति, तत्र यदा गुरु टुड्ड — गुरुस्तुटति न्यूनो भवति, ते लज्ज बढद — द्वौ लघू वर्द्धते, तदा तत्तद्भ्रामरादिकं नाम विचारि — विचारय जानीहीत्यर्थः । अथमर्थः — पूर्वं द्विपथायाः प्रथमचरणे त्रयोदशमात्राणामुक्तत्वाद् तासां च प्रथमं षड्वलः पुनस्तुष्टकः पुनस्तिकलः स्थाप्य इति (Vide चो[प] २५, p. 146. — Ed.) उड्डवनिकाप्रकारस्य वक्तव्यत्वादेकलघुः प्रथमचरणे चिकित्तातर्गत आवश्यकः, अन्यथा त्रयोदशमात्राणामसंभवापत्तेः, एवं द्वितीयचरणे एकादशमात्राणामुक्तत्वान्तासां च प्रथमं षड्वलस्ततस्तुष्टकस्तत एककलः स्थाप्य इति उड्डवनिकाप्रकारस्य वक्तव्यत्वात्तत्रायेको लघुरावश्यकः, एवं तृती[य]चतुर्थचोरथेकैको लघुरावश्यक इति लघुचतुष्टयं प्रतिभेदनावश्यकमेवं च प्रथमचरणे द्वादशमात्राणां षड्व-

मात्रावृत्तम् ।

१४३

जहा, जा अहगे^१ पव्वर^२ सीसे गंगा जासु^३ ।

जो लोआण^४ बल्लहो बंदे पाअं तासु ॥ ८२^५ ॥

अमरः ।

गुरवस्त्रयोदशमात्रात्मकस्यैको लघुरेवं द्वितीयचरणे दशमात्राणां पंच गुरव एकादशतममात्राकस्यैको लघुरेवं पूर्वदले एकादश गुरवो द्वौ लघू, एवं त्रयोदशाक्षराणि पतन्ति, एवं परदलेऽपि इति द्वाविंशतिगुरवस्त्रवारश्च लघवो यत्र पतन्ति [तत्र] अमरः । अत्र षड्विंशत्यक्षरात्मके अमरे च यद्येको गुरुन्यूनो भवति पूर्वभेदस्त्र-लघुचतुष्टयेनैकौल्यं तत्समानमात्रासंख्याकं च लघुद्वयं वर्द्धते, एवमेकविंशतिगुरवः षड्लघवश्च यत्र पतन्ति, स अमरः । एवं पूर्वभेदापेक्षया उत्तरत्र भेदे एकं गुरुं न्यूनं कृत्वा लघुद्वयमधिकं कृत्वा ते ते भेदा वाच्याः, ते लिखित्वा प्रदर्श्यन्ते ॥ ८२ ॥ (E).

[Here apparently something has been omitted.—Ed.]

८२ । अथ तदानयनप्रकारमाह ॥ इच्छीयेति ॥ षड्विंशत्यक्षरो अमरो भवति । गुरवो द्वाविंशतिः लघवस्त्रवारः । एको गुरु-स्तुष्यति द्वौ लघू वर्द्धन्ते तत्तन्नाम विजानीहि ॥ एकादिगुरुह्रासे ह्रादिलघुवृद्धौ आमरादीनि नामानि भवन्तीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ (G).

८३ । यस्याङ्गाङ्गे पार्श्वती ग्रीर्वे गङ्गावासः । यो लोकानां बल्लभो वन्दे पादं तस्य ॥ (C).

८४ । अथैतेषु भेदेषु आद्यं अमरनामकं भेदमुदाहरति जा

८५ । १ चवन्ति (U), चवन्ती (E). २ पव्वर (A). ३ बाहु (B & C), बाहु (F). ४ देवाणं (D & F), देवाणं (E). ५ ७८ (A), ८९ (E & F).

१७४

प्राकृतपैकलम् ।

वारह लङ्गुआ विष्णौ

तह^१ वार्दसे^२ हिं सत्तिणी^३ भणिआ ।वत्तीस^४ होइ वेसौ^५जा इअरा^६ सुद्धिणी^७ होइ^८ ॥ ८३^९ ॥ गाहा ।

अङ्ग इति । जा अङ्गं पब्बई — यस्याङ्गं पार्वती, सीसे गंगा
जासु — शीर्षं गंगा [यस्य], जो — यो, देवानां वत्तमः, तासु
पाअं — तस्य पादौ, वंदे — नमस्करोमि ॥ ८२ ॥ (E).

८२ । तत्र भ्रमरो यथा ॥ यस्याङ्गं पार्वती शीर्षं गंगा यस्य ।
यो देवानां वत्तमो वंदे पादौ तस्य ॥ (G).

८२ । या[जा]तिमाह, द्वादशलघुका विचौ[प्रा] भवति, तथा
द्वाविंशत्या लत्रिया भणिता । द्वाचिंशता भवति वैश्वा जातिवरा,
शेषे शूद्रा भवति ॥ (C).

८२ । अथ वर्णभेदेन द्विपथाया जातिभेदमाह, [वारह]
लङ्गुआ — द्वादशलघुका द्विपथेति शेषः, विष्णौ — विप्रा भवतीति
शेषः, तह वार्दसेहिं — तथा द्वाविंशतिभिर्लघुभिरिति शेषोऽप्येऽपि
योजनीयः, सत्तिणी भणिआ — लत्रिया भणिता, वत्तीस —
द्वाचिंशद्विर्लघुभिः वेसौ — वैश्वा होइ — भवति । जा इअरा — या
इतरा अनुक्तलघुसंख्याका या सुद्धिणी होइ — शूद्रा भवति ॥ (E).

८२ । १ वर (C). २ वारसीह (C), वासीवे (F). ३ वत्तीसौ (D).
४ वत्तीसा (C). ५ वेसि (A). ६ इअरा (C). ७ या सुद्धिणी (E). ८ वीई
(F). ९ ७९ (A), ८२ (E & F).

मात्रावृत्तम् ।

१४५

जस्सा^१ पढमहि तीए^२ जगणा^३ दीसंति^४ पाअ पाएण^५ ।
चंडालह^६ घर रहिआ^७ दोहा दोस पआसेइ^८ ॥ ८४^९ ॥
गाहा ।

८२ । दादगैर्लघुभिर्विप्रा तथा द्वाविंशैः चित्रिया भणिता ।
द्वाचिंशद्विर्विंश्या, येतरा शूद्रि[द्रा]णौ भवति ॥ ८३ ॥ (G).

८४ । दोहादोषमाह । यस्याः प्रथमे द्वतीये जगणो दृश्यते
पादपादैः । चण्डालगृहस्थ्या [दोहा] दोषं प्रकाशयति ॥ पादपादैः
सह — इत्यनेन प्रथमपादे द्वितीयपादेन सह, द्वितीयपादो[दे]
चतुर्थपादेन सह, इत्यर्थः । तेन पादचतुष्टये सत्र जगणा भवन्ति
सा दोषवतीत्यर्थः । (C).

८४ । अथ द्विपथाया गणविशेषपुरस्कारेण दोषमाह जस्सेति ।
जस्सा — यस्याः द्विपथायाः, पढमहि — प्रथमे, पाअ — पादे,
तथा तीए — द्वितीये, पाए — पादे, सा — ननु निश्चितं,
जगणा — मध्यगुरुका गणाः दीसंति — दृश्यंते, सा चंडालह घर
रहिआ — चंडालगृहस्थिता, दोहा — द्विपथा दोषं पआसेइ —
प्रकाशयति ॥ तथाच दोहाप्रथमद्वितीयचरणयोर्जगणो न दृश्य-
दति भावः । (E).

८४ । १ जस्सा (B & C). २ पढम तीए (A), पढमे तीए (E), पढमहि तीए (F). ३ जगण (E & F). ४ दिशन्ति (B), दिसंति (D), दिसिंहि (F).
५ पाआसु (A), पाएणु (B), पाएसु (C), पाएण (F). ६ चंडाल (B & C).
७ रहिआ (A). ८ पआसेइ (D & E). ९ ८० (A), ८४ (E & F).

१४६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

छकलु चकलु तिखि^१कलु एमपरि^२ विसम पअंति^३ ।
 सम पाअहि^४ अंतेककलु ठेवि^५ दोहा णिभंति^६ ॥ ८५^० ॥
 दोहा ।

८४ । अथ दोहादोषमाह ॥ जस्सा इति ॥ यस्याः प्रथमे
 द्वितीये जगणा दृश्यन्ते पादे पादे । चंडालगृहस्थिता दोहा दोषं
 प्रकाशयति ॥ इव इति शेषः ॥ ८४ ॥ (G).

८५ । अत्र च कियत्कलो गणो ग्राह्य इत्यत्राह । षट्कल-
 स्रतुष्कलस्त्रिकल एवंप्रायो विषमपाद इति । समपादे अन्ते एक-
 कलं संस्थाप्य दोहां निर्वहति ॥ समपादे द्वितीये चतुर्थे च
 षट्कलचतुष्कलगणान्तरमेककलमिति [षट्कलचतुष्कलगणान्तरमेककल-
 मिति] । (C).

८५ । अथ द्विपथाया उट्टवनिकामाह छकलु इति । आदौ
 छकलु — षट्कलः, ततः चकलु — चतुष्कलः, ततश्च चिकलः, एम-
 परि — अनया परिपाठ्या विसम — विषमे चरणे गण इति शेषः,
 पअंति — पतन्ति, सम पाअहि — समे पादे द्वितीये चतुर्थे चेत्यर्थः ।
 अंते षट्कलचतुष्कलयोरन्ते इत्यर्थः, एककलु — एककलः पततीति
 शेषः, इमभंति — एवंप्रकारेण, दोहा — दोहां, ठेवि — स्थापय ।
 एककलु अत्र एको ह्रस्वः । अथमर्थः — विषमचरणयोस्तयोदश-

८५ । १ तिखि (B & C). २ Here ए should be read as short. Vide
 खोक ३, p. 7. ३ पअंति (E), पतिअं (F). ४ पाअहि (A), पाआहि (C),
 पाअहि (E & F). ५ ठेवि (E). ६ निभन्ति (B), णिभन्ति (C), णिभंति
 (D), इमभंति (E), णिभंत (F). ७ ८१ (A), ८५ (E & F).

मात्रावृत्तम् ।

१४७

दिश्रवरगण धरि^१ जुअल,
 पुणविअ तिअलहु^२ पअल,
 इम^३ विहि विहु^४ छउ^५ पअणि^६,
 जिम सुहद^७ सुससि^८ रअणि,
 इह^९ रसिअउ मिअणअणि,
 इह^{१०} दह कल गअगमणि ॥ ८६^{११} ॥

मात्राणां सत्वाप्रथमं षट्कलमात्रास्ततः चतुष्कलस्ततस्त्रिकल एवं
 त्रयोदश मात्राः स्थाप्याः, समचरणयोश्च प्रथमं षट्कलस्ततश्चतुष्कल-
 स्तत एककल एवमेकादश मात्राः स्थाप्या इति ॥ ८५ ॥

इति पिंगलप्रकाशे दोहाप्रकरणम् ॥ (E).

८५ । षट्कलश्चतुष्कलस्त्रिकलः एवंप्रकारेण विषमपादांते । सम-
 पादस्तांते एककलः स्थापनीयो दोहायां निर्भान्तम् ॥ समे द्वा[एका]-
 दश विषमे एका[त्रयो]दश मात्राः कार्या इत्यर्थः ॥ ८५ ॥ (G).

८६ । दिश्रवरयुगलं प्रियते पुनरपि त्रयो लघवः प्रकटाः ।
 अनेन विधिना द्विचतुष्पदा शोभते यथा शशी रजन्याम् । इयं
 रसिका मृगनयने एकादशकला गजगमने ॥ दिश्रवर इति चतु-
 ष्कलगणे सर्वलघोः संज्ञा, तद्युगलेनाष्टौ लघवः, पुनश्च त्रयो-

८६ । १ धर (A & C). २ पुणवि तिलउ (B). ३ इम (B & D), इय (F). ४ विह (C), विवि (D & F). ५ छउ (A), चउ (C). ६ पल (C).
 ७ सुहद जुजिम (A & C), सहद जुजिम (B), जेम सुहद (D), जिमु सुहद (F).
 ८ सुससं (D). ९ इय (B & C), इह (D & E), इउ (F). १० इय (B, C
 & D), इय (E). ११ ८६ (A), ८६ (E & F). .

१४८

प्राकृतपैक्यम् ।

जहा, बिमुह^१ चलिअ^२ रण अचलु^३,
 परिहरिअ हअ गअ बलु^४,
 हलहलिअ^५ मलअ णि^६बद,
 जसु जस^७ तिहुअण^८ पिअइ^९,
 बणरसि^{१०} णरबइ सुलिअ^{११},
 सअल उवरि^{१२} जस^{१३} फुरिअ^{१४} ॥ ८७^{१५} ॥

रसिका ।

सधव इति मिथिला एकादश कलाः । द्विचतुष्पदेत्यनेन षट्पदल-
 मुक्तम् । (०).

८६ । अथ रसिकानामकं वृत्तं सूचयति । दिश्वरगणेति ।
 हे मिश्रणअणि — मृगनयने, गअगमणि — गजगमने, दिश्वरगण
 धरि जुअल — दिश्वरगणस्य चतुर्लघुयुक्कणस्य युगले स्थापय,
 पुणविअ — पुनरपि च दिश्वरयुगलानंतरं स्वेत्यर्थः, तिअलल
 यअल — त्रीन् लघून् प्रकटय, इम बिहि — एवं विधिना ऊउ
 यअणि — षट्पदेषु प्रत्येकमिति भावः, एअ[ह]दह कल — एकादश
 कलाः, बिह — विधेहि विरचयेत्यर्थः, एअ[अ] रसिअउ — एषा
 रसिका, जिम — यथा, रअणि — रजन्तां, सुवसि — पूर्णचंद्रः,

८७ । १ बिमुह (B). २ चलिह (O). ३ अचल (A & E). ४ बल (A),
 बलु (B). ५ हलिअ (A), चलि (F). ६ णर (F). ७ जस जसु (E & F).
 ८ गण (D). ९ पिबइ (B, O, D & F). १० रणवसि (B), वरवसि (E &
 F). ११ लुअ (C). १२ उवरि (B, O & D). १३ जसु (D, E & F).
 १४ फलिअ (D, E & F). १५ ८७ (A), ८७ (E & F).

मात्रादृतम् ।

१४६

तथा सुहृद् — शोभते । यत्र एकादशमात्रा एवं षट्चरणानि यस्याः
सा रश्मिकेति फलितार्थः ॥ ८६ ॥ (E).

८६ । अथ रश्मिका कंदः ॥ दिजवरयोर्गणयोर्धारय युगलं,
पुनरपि च त्रिलघु पातय ॥ इति विधिविहितषट्पदा यथा
शोभते सुशशी रजन्याम् ॥ एषा रश्मिका मृगनयने एकादशकला
गजगमने ॥ रात्रौ चंद्र इव रश्मिका शोभते इत्यर्थः ॥ ८६ ॥ (G).

८७ । उदाहरति । विमुखचलितो रणेऽचलः, परिहृत्य हय-
गजवलं । हलहति[लि]तो मलयनृपतिः यस्य यशस्त्रिभुवनं
पिबति । वाराणसी[नर]पतिर्लुलितः सकलोपरि यशः स्फुरति ॥
यस्य राज्ञः रणे विमुखः सन् अचलनामा राजा चलितः, एता-
दृशं वैमुख्यं हयगजवलमपि त्यक्तुं[त्वा] हलहलितः कम्पितः, लुलितो
भयः ॥ (O).

८७ । रश्मिकामुदाहरति विमुहेति । अचलः कश्चिद्राजा हश्च
नश्च बल — हयगजवलानि, परिहरिश्च — परिहृत्य, रण — रणे
विमुखः सन्, चलिश्च — चलितः पलायित इत्यर्थः, किञ्च जस जसु
तिष्ठश्च पिबति — यस्य यशः त्रिभुवनं पिबति सोऽपीति शेषः,
मलयनृपिबद् — मलयनृपतिः, हलहलिश्च — हलहलितः, किञ्च वर-
णसि णरवद् — वाराणसीनरपतिः दिवोदास इत्यर्थः, लुलिश्च —
लुलितः पराङ्मुखीभूत इति यावत् । अतः तस्य राज्ञः सकलोपरि
यशः स्फुरितम् ॥ ८७ ॥ (E).

८७ । यथा कश्चिद्राजसभायां[?] रणादचलन् वाराणसीनर-
पतिर्लुलितः सकलोपरि यशः स्फुरि[र]ति ॥ ८७ ॥ (G).

१५०

प्राकृतपैकुलम् ।

आइकब्ब उक्कच्छ^१ मह^२ लोहंगिणि किउ^३ सारु^४ ।

गुरु बट्टइ^५ बि^६ बिलहु घटइ^७ तं तं णाम बिआरु ॥ ८८^८ ॥

[दोहा]

८८ । तद्भेदानाह । आदिकाव्यमुत्कच्छा स्फुटा लोहाङ्गीमध्ये सारः । गुरुर्वर्द्धते द्वौ लघू विघटेते तत्तन्नाम विचारय ॥ या रसिकेत्युक्ता सैवोत्कच्छा स्फुटा स्फुटीकता । सर्वलघुरूपा सा आदिकाव्यं लोहाङ्गादीनां वक्तव्यानां मध्ये सर्वलघुः श्रेष्ठा प्राथमिकत्वात् । अन्ये कथं भवन्तीत्याह । लघुद्वायगुस्तद्विभ्यां तत्तन्नाम ज्ञेयमित्यर्थः । (C).

८८ । अथैतस्या नामान्तरकथनपूर्वकं भेदानयनप्रकारमाह आदिति । उक्कच्छ मह — उक्कच्छामध्ये उक्कच्छापरपर्यायरसिकामध्ये इति यावत्, सारु — सारभृता, लोहंगिणि — लोहंगिनी, आइकब्ब — आदिकाव्यं प्रथमभेदः किउ — कृतं । गुरुर्वर्द्धते द्वौ लघू ह्रसतः, तदा तं तं — तत्तद् वक्ष्यमाणं नाम बिआरु — विचारय ॥ अत्र उक्कच्छेति रसिकायाः पर्यायः, रसिकत्वं च सर्वभेदवृत्ति । तथाच लक्ष्मीत्यादिवत् लोहंगिनीत्वादि व्यायं, रसिकत्वं गायत्वमिव व्यापकं बोध्यम् । (E).

८८ । १ उक्क (A), उक्कच्छ (C), उक्क (D & E), उक्क (F). २ मह (B). ३ किउ (A & B), फुरउ (C). ४ सारु (A). ५ टुडुर (A), बट्टइ (B). ६ वे (A, B & C). ७ घलइ (A), चलइ (B & C), पठइ (F). ८ ८८ (A), ८८ (E & F).

मात्राष्टकम् ।

१५३

लोहंगिणि^१ हंसीआ^२ रेखा तालंकि^३ कंपि गंभीरा ।काली कलरुद्राणी^४ उक्कच्छा^५ अष्ट^६ णामाई^७ ॥ ८६ ॥

गाहा ।

८८ । रसिकाया नामांतराष्टाह ॥ आह ॥ आदिकाव्यं उक्कच्छा
 कृतं लोहंगिनीमध्ये सारं ॥ गुरुर्वर्धते द्वौ द्वौ लघू त्रुच्यतस्तदा
 तस्मामानि विजानीत ॥ रसिकाया एव आदिकाव्यं उक्कच्छा इति
 नामद्वयं ज्ञेयम्, लोहंगिन्यादिमध्ये श्रेष्ठं, तत्र गुरुगुरु[लघु]वृद्धिद्वये
 अयिमाणि नामानि भवन्तीत्यर्थः ॥ ८८ ॥ (G).

८९ । नामान्याह । लोहाङ्गी हंसी रेखा ताड़ङ्गी कम्पिनी
 गम्भीरा काली कालरुद्राणी उत्कच्छाया अष्ट नामानि ॥ (C).

९० । अथ नामान्याह लोहंगिणीति । लोहंगिणि—लोहंगि-
 निनी, हंसीआ—हंसिका, रेखा, ताड़ङ्किनी, कंपिनी,
 गंभीरा, काली, कालरुद्राणी इति उक्कच्छाया अष्टौ भेदा-
 इत्यर्थः ॥ (E).

९१ । लोहं ॥ लोहंगिनी १, हंसी २, रेखा ३, तालंकिनी ४,
 कंपिनी ५, गंभीरा ६, काली ७, कलरुद्राणी ८, उक्कच्छाया अष्ट
 नामानि ॥ ९१ ॥ (G).

९२ । १ Dropt in (D). २ हंसिणिषा (A, B & C), हंसीणिषा (D).
 ३ तालंकी (D). ४ कलरुद्राणि (A), कालरुद्राणी (C), कालरुद्राणी (D).
 ५ उक्कच्छा (A), उक्कच्छा (F). ६ अष्ट (B & C). ७ णामाई (A & D), णामाई
 (B, C & E). ८ ८६ (A), ८६ (E & F).

१५२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

लोहंगिणि^१ सव्वलङ्ग^२ जत्थ^३ गुरू^४ एक^५ सा हंसी ।

जंजं बहुद^६ हारो णामं जो^७ जत्थ^८ सो तत्थ^९ ॥ ६०^{१०} ॥

[गाह्] [इति] उक्कच्छा । (A, B & C).

६० । आसां स्वरूपमाह । लोहाङ्गी सर्वलघुर्ध्वं गुरवश्चत्वारो भवन्ति सा हंसी । यो यो हारो वर्द्धते नाम यद्यत्र तत्तत्र ॥ हारो गुरुः, चत्वार इति चतुर्गुरूपर्यन्ता हंसी । ततश्च गुरुर्वर्द्धते तत्तन्नाम भवति । चतुर्गुरुः हंसीति कथनात् गुरुचतुष्कक्रमाद् दृष्टिर्बोद्धव्या, तेनाष्टावधिगुरु रेखा भवति । एवं ततो द्वादशावधिगुरुस्ताङ्गौ ततः षोडशावधिगुरुः कम्पिनी, एवं क्रमेणाष्टाविंशतिगुरूपर्यन्ता कालरुद्राणी । ननु इति ऊह्यं, अत्र द्वात्रिंशद्गुरुत्वमपि सम्भाव्यते, यतोऽत्र एकादशकलः पादः, उच्यते इत्यूह्यं, षट्सु पादेषु लघवः षड्वावशकाः, षट्षष्टिकलाया उत्कृष्टाया लघुशेषे रुद्रशक्तयः सम्भवन्ति । अत्र च नामान्तरकथनात् सापि कालरुद्राण्येवेति सम्भ-
दायः । परे च हंस्यनन्तरमेव एकगुरुवृद्धा रेखादयः, तेन दशगुरुः कालरुद्राणीति इतो दृष्टिर्नास्तीति वदन्ति । (C).

६० । अथ प्रस्तारक्रममाह लोहंगिणीति । सव्वलङ्ग — सर्व-
लघुः सर्वे षट्पादस्थाः षट्षष्ट्यपि वर्णा लघवो यस्यां सा इत्यर्थः,

६० । १ चोद follows चि (F). २ सव्वलङ्ग (B, C & D), सव्वलङ्गू (F).
३ जत्थ (A), जत्थ (B, C & F). ४ गुरू (B, C, D, E & F). ५ एक (A, B, C, D & F), एक चोद (E). ६ जंजं (E). ७ बहुद (B), बहुद (C).
८ जो (F). ९ तत्थ (A). १० ६० (A), ६० (E & F).

मात्रावृत्तम् ।

१५३

लोहांगिनी भवतीति शेषः, जत्य — यच्च, एक — एकः, गुरु — गुरुः, होद् — भवति सा हंसौ । एवं यथा यथा वर्द्धते द्वारः गुरुः, तथा तथा यच्च यत् नाम, तच्च तत् नाम ज्ञेयमित्यर्थः । अयं भावः — यच्च षट्षष्टिर्लघवः सा लोहांगिनी, यत्रैको गुरुश्चतुःषष्टिर्लघवः सा हंसौ, यच्च द्वौ गुरु द्विषष्टिर्लघवः सा रेखा, एवं पूर्वभेदापेक्षया यथा उत्तरच्च भेदे एको गुरुर्वर्द्धते, लघुद्वयं च य[त्र]वह्यीयते, तथा भेदा बोध्याः, ते च लिखित्वा प्रदर्श्यते । [Here a blank space has not been filled in.—Ed.]

अत्र यद्यपि नवमादयोऽप्यन्ये त्रयोविंशतिर्भेदाः संभवन्ति बाध-
काभावात्तथापि ते ग्रन्थकृता नोक्ताः, वस्तुतस्तु तेऽपि सुधीभि-
रुचनीयाः । तच्च च विंशद्गुरवः षट् लघवो यच्च भवन्ति सोऽन्तिमो
भेदः, प्रतिच[रण]मेकादशमात्राणामुक्तत्वादेकादशतम एको लघु-
रवश्च प्रतिचरणमन्तेऽपेक्षित इति बोध्यम् । अत्र कश्चित् जत्य गुरु
चारि होद् सा हंसौति पाठश्च — यच्च गुरुचतुष्टयं भवति सा
हंसौ, एकगुरुमारभ्य यावत् गुरुचतुष्टयं वर्द्धते तावत्पर्यन्तं भेद-
चतुष्टयं हंसौसंज्ञकमित्यर्थः । अत्रायमाशयः । यच्च चरणषट्के
षट्षष्टिर्लघवः पतन्ति सा लोहांगिनी, यत्रैको गुरुश्चतुःषष्टिर्लघवः
[Here apparently something has been omitted.] यच्च च षड्गुरवश्चतुः-
पञ्चाशल्लघवः यच्च सप्त गुरवः द्विपञ्चाशल्लघवः [Here something has
been left out] एते चत्वारो भेदा रेखासंज्ञकाः २ । यच्च च नव
गुरवः अष्टचत्वारिंशल्लघवः, यच्च दश गुरवः षट्चत्वारिंशल्लघवः, यच्च
सैकादश गुरवः चतुश्चत्वारिंशल्लघवः, यच्च च द्वादश गुरवः द्विचत्वा-

१५४

प्राकृतपैक्यम् ।

त्रिंशत्संघवः, एषां च चतुर्णां ताडंकिनी संज्ञा ३ । यत्र चतुर्दश
 गुरवः सत्वारिंशत्संघवः, यत्र च सत्तुर्दश गुरवः अष्टत्रिंशत्संघवः, यत्र
 च पंचदश गुरवः षट्त्रिंशत्संघवः, यत्र च षोडश गुरवः सत्तुस्त्रिंश-
 त्संघवः, एषां चतुर्णां कंभिनी संज्ञा ४ । यत्र सप्तदश गुरवः द्वात्रिंश-
 त्संघवः, यत्र चाष्टादश गुरवस्त्रिंशत्संघवः, यत्रैकोनविंशतिर्गुरवः अष्टा-
 विंशतिर्संघवः, यत्र विंशतिर्गुरवः षड्विंशतिर्गुरवः[संघवः], एषां
 चतुर्णां गंभीरा संज्ञा ५ । यत्रैकविंशतिर्गुरवः सत्तुविंशतिर्संघवः,
 यत्र द्वाविंशतिर्गुरवो संघवश्च, यत्र चतुर्विंशतिर्गुरवः विंशति-
 र्संघवः, यत्र च सत्तुविंशतिर्गुरवः अष्टादश संघवः, एषां चतुर्णां
 काली संज्ञा ६ । यत्र पंचविंशतिर्गुरवः षोडश संघवः, यत्र षड्विंशति-
 र्गुरवः सत्तुर्दश संघवः, यत्र सप्तविंशतिर्गुरवः द्वादश संघवः, यत्र
 षड्विंशतिर्गुरवः दश संघवः, एषां चतुर्णां कालरुद्राणी संज्ञा ।
 अत्रैकगुरुद्विमारभ्यागुरुचतुष्टयद्वि प्रथमभेदकरणादुत्तरोत्तर-
 भेदानामपि तथैव विधानमुचितमित्यष्टौ भेदा बोध्याः । अत्रै-
 कोनत्रिंशदुर्वष्टलघुयुक्तः त्रिंशद्गुरुषड्लघुयुक्तश्चैतद्वेदद्वयम् अन्यदपि
 संभवति बाधकाभावात्, अन्यकृता तन्मोक्तं, वस्तुतस्तु तदपि बोध्यम् ।
 अथवा एतदपि भेदद्वयं कालरुद्राणीमध्ये पातनीयम्, एवं च
 कालरुद्राण्याः षड्भेदा बोध्याः । अथवा यत्र चत्वारो गुरवः
 अष्टपंचाशत्संघवः सा हंसी, यत्राष्टौ गुरवः पंचाशत्संघवः सा
 रेखा, यत्र द्वादश गुरवः द्विचत्वारिंशत्संघवः सा ताडंकिनी, यत्र
 षोडश गुरवः उदश [सत्तुस्त्रिंशत्] संघवः सा कालरुद्राणी, अत्र
 प्रथमं गुरुचतुष्टयवर्द्धनादुत्तरत्रापि तथैव [व]र्द्धनमुचितमिति

मात्रावृत्तम् ।

१५५

अथ रोला । (D & F).

पढम होइ^१ चउ^२बीस^३मत्त गुरु अंतर^४ जुत्ते
 पिंगल होति^५ सेस एाअ^६ तएिह^७ रोला उत्ते^८ ।
 एगाराहा^९ हारा^{१०} रोलाछंदो^{११} जुज्जइ^{१२}
 एके एके^{१३} टुट्टइ^{१४} असो असो बट्टइ^{१५} ॥ ८१^{१६} ॥

लोहांगिनीसहिता अष्टौ भेदा बोधा इत्यस्मत्तातचरणोपदिष्टः
 पंथा निर्मलरैः सुधीभिर्विभावनीयः । (E).

८० । यत्र षट्षष्टिमात्राः सर्वलघुरूपा भवन्ति चेत्तदा लोहां-
 गिनी । यत्र चत्वारो गुरवोऽष्टपंचाश्लघवस्तदा हंसी । एवं रेखा-
 दीन्यपि नामानि भवन्तीत्यर्थः । केचित्तु अस्य षट्षष्टिकलत्वा-
 चरणान्ते चैकैकलघोरावश्यकत्वादवशिष्टानां षष्टिलघूनां मध्ये एकैक-
 गुरुद्वया लघुद्वयद्वये विंशद्भेदा भवन्तीति तन्नामानि सामान्ये-
 नाष्टावुक्तानीत्याहुः ॥ (G).

८१ । रोलाच्छन्दमा[त्रा]ह ॥ प्रथमे भवन्ति चतुर्विंशतिर्मात्राः
 गुरवः अन्तरा युक्ताः । पिङ्गलोऽभूत् शेषनागस्तेन रोला उक्ता ।

८१ । १ होइ (E). २ चसो (B), चो (F), ३ बीस (C). ४ अंतरा
 (C). ५ होति (A), होके (D), होति (E), होति (F). ६ एास (D), नाम
 (E). ७ तसि (B & C), ते सस (D), तेस (E), तस (F). ८ जुत्ते (A,
 B, C & D). ९ एगार (B), एगारहा (F). १० हारो (B), हा (C).
 ११ चन्दो (C), छंदसि (F), १२ जुज्जइ (A), जुज्जइ (B & C). १३ एके
 एके (D). १४ टुट्टे (B & C), टुट्ट (D). १५ बसइ (A, B & C). १६ ८८
 (A), ८१ (E), ८० (F).

१५६

प्राकृतपैकुलम् ।

एकादश हारा रोलाच्छन्दसि उच्यन्ते, एक एकस्तुटति अन्यदन्य-
स्त्रामोत्तिष्ठति ॥ प्रथमे प्रथमपादे, एवं पादत्रयेऽपि बोध्यम् ।
अन्तरान्तरा गुरुयोगः कार्यः, तत्र स्थाननियमाभावाद् यथेच्छं
हारो गुरवः, एकैकपादे एकादश, तत्रैकैकगुरुस्थाने लघुद्वयवशा-
द्द्वादश नामानि भवन्ति ॥ (C).

८१। अथ रोलावृत्तं लक्षयति पदम् इति । यत्र पदम् —
प्रथमे चरणे, इदं च द्वितीयादीनामष्ट्युपलक्षकं, गुरु अंतर जुत्ते —
अंतरा गुरुयुक्ता मध्ये गुरुसंयुक्ता इत्यर्थः, चउबीस मत्त — चतु-
विंशतिमात्राः, होहिं — भवन्ति, सेस नाग — शेषनागः, पिंगल
होते — पिंगलोऽभूत्, तेह रोला उत्ते — तेन रोला उक्ता,
एगाराहा हारा — एकादश हारा गुरवः द्विलघुयुक्ता इति शेषः,
चयोदशाचरणम[स्था]ये वक्ष्यमाणत्वात्, रोला कंदो — रोला-
च्छन्दसि प्रतिचरणमित्यर्थः, जुज्जइ — युक्ता भवतीत्यर्थः, एक्के
एक्के — एकैकः गुरुरिति शेषः, टुट्टइ — तुटति ह्रसतीत्यर्थः,
अल्लो अल्लो — अन्यः अन्यः लघुरित्यर्थः, वट्टइ — वर्द्धते, तथाचाच
प्रतिचरणमेकादश गुरवो लघुद्वययुक्ताः पतन्ति, तत्र चैकैकगुरु-
द्वासेन लघुद्वयवृद्ध्या द्वादशभेदा भवन्तीत्यर्थः । एतल्लक्षणनिष्कर्षः ।
यथैतस्योदाहरणे संगतिस्तथानुपदमेव विवेचयिष्यामः । (E).

८१। अथ रोला ॥ पठेति ॥ प्रथमं भवन्ति चतुर्विंशतिमात्राः
गुरुणा अंतरा युक्ताः । पिंगल-भवता शेषेण नागेन तत्र रोलाया-
मुक्ताः ॥ एकादश हारा रोलाच्छन्दसि युज्यन्ते, एक एकस्तुटति
अन्योऽन्यो वर्धते ॥ अत्रैकादश गुरवो लघुमिश्राः कार्याः, ते च

मात्रावृत्तम् ।

१५७

जहा,

पञ्चभरु^१ दरु^२भरु^३ धरणि^४ तरणि रह^५ धुलिअ^६ भंपिअ
कमठ पिडु^७ टरपरिअ^८ मेरु मंदर सिर^९ कंप्पिअ^{१०} ।

कोह^{११} चलिअ^{१२} हमीर^{१३} वीर गअजूह^{१४} संजुत्ते^{१५}
किअउ कट्ट^{१६} हाकंद^{१७} मुच्छि^{१८} मेच्छहके^{१९} पुत्ते ॥ ६२^{२०} ॥

[रोला]

गुरवः प्रत्येकचरणे कार्या इति संपूर्णे कंदशि वेति मतद्वय-
मपि संमतम् । गुरुलघुह्रासद्वयौ वक्ष्यमाणानि नामानि भवन्ती-
त्यर्थः ॥ ६० ॥ (G).

६२ । उदाहरति । पदभरेण दलमलिता धरणी तरणिरथो
धूलिभिराच्छाद्यते, कमठपृष्ठं चलितं, मेरुमन्दरशिरः कम्पते ।
कोपेन चलितो वीरहम्बीरः गजरथसंयुक्तः, कष्टेन हत आक्रन्दो-
मूर्च्छित्वा श्लेच्छकुपुत्रेण ॥ (C).

६२ । रोलाउदाहरति पञ्चभरेति । यदा गअजूह संजुत्ते—
गजयूथसंयुक्तः हमीरवीरः, कोहे चलिअ—क्रोधेन चलितः, तदा

६१ । १ पञ्चभर (B, C, D & E). २ दरु (A), सर (F). ३ सर (C), मरि (E), दउ (F). ४ धरणी (B). ५ रण (B & C). ६ धूलिअ (A), धुलिहिं (B & C), धलिअ (F). ७ पीडु (A), पिडि (B, C & D). ८ दरमलिअ (A). ९ मंद सिर (C). १० कम्पीअ (E). ११ कोहे (B & C), कोहिं (D), कोहं (F). १२ चलिअ (B), चलिअ (C). १३ हमीर (A, D & F), वीर हमीर (B & C). १४ गअजूह (C), गअजूअ (F). १५ संजुत्ते (A), सुजुत्ते (D), सुजुत्ते (F). १६ कट्टे लिअउ (B & C), कट्ट (D), किअउ कट्ट (E). १७ हाकन्दे (B). १८ मुच्छि (A), मुहिं (D). १९ मेच्छका (B), मेच्छका (C), मेच्छके (D), मेच्छके (E & F). २० ६६ (A), ६९ (E), ६९ (F).

१५८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

कुंद करअल^१ मेह^२ तालंक, कररुह^३ कोइल^४ कमल^५,
इंदु संभु^६ चामर^७ गणेशर^८, सहसकखो^९ सेस भण^{१०},
णाअ राअ^{११} जंपइ^{१२} फणीसर^{१३} ।

तेरह अक्खर जं पलइ इगमारह^{१४} वंकेहि^{१५} ।

अक्खर^{१६} अक्खर^{१७} जं चलइ^{१८} तं तं णाम कुणेहि^{१९} ॥

६३^{२०} ॥ रहु । [इति] रोला । (A).

धरणि — धरणिः, पञ्चभर दरमरि — पादभरेण दलितता वेगधाव-
हृक्षिहयपत्तिप्रभृतिसेनासमूहचरणघातेन दलितेत्यर्थः, तरणि ररु
धुलिहि झंपिअ — तरणिरयः धूलिभिः प्रधाणोत्यरेणुभिश्चादितः,
कमठपिट्ट टरपरिअ — क[म]ठपृष्ठमधस्तात् गतं, मेरु मंदर सिर
कंपीअ — मेरुमंदरशिरः कंपितं, मेरुङ्कके पुत्ते — स्नेहानामपि
पुत्रैः, कट्ट — कष्टं यथा खान्तया, हाकंद — हाकंदः, किएउ —
कृतः, मुक्खि — मूर्खितं च । अच किएउ इत्येकारः एओ सुद्धा
वि — इत्युक्त्वास्तुबोधः, अन्यथा पंचविंशतिमात्रापत्तिः ॥ (E).

[Vide लोक ५, p. 7.—Ed.]

६१। १ कलचल (B). २ मेह (E). ३ कलिरुह (F). ४ किल (A),
कोरुह (B). ५ कमल (E). ६ इंदु (A, B & C), इंदु omitted and चार
added after चामर in (C). ७ चारस (D), चामर (E). ८ गणेशर (B).
९ सहसकल (A, D & E), सहसकली (B), सहसक (C). १० भण (D), भणिय
(E). ११ राज (D). १२ जणर (B). १३ फणेशर (A). १४ एगमारह (A),
एगमारह (D & E), एगमा and thereafter dropt up to चलइ in (F).
१५ गुह देह (A), गुर देह (D), जेहि (E). १६ चक्खरे (B & C). १७ चक्खरे
and thereafter dropt up to चलइ in (B). १८ पलइ (D). १९ मुणेह
(A), मुणेड (D), विचणेड (F). २० ६० (A), ६१ (F).

मात्रावृत्तम् ।

१५६

८२ । यथा ॥ पञ्च ॥ पदभरेण मर्दिता धरणी तरणिरथो-
धूल्या आच्छादितः । कमठपृष्ठमधः पतितं मेरुमन्दरयोः शिरः
कंपितम् ॥ कोपेन चलिते हस्तीरवीरे गजयूथसंयुक्ते । कृतः कष्ट-
आक्रन्दः सूक्ष्मितं मे[स्त्रे]च्छानां पुत्रैः ॥ ८१ ॥ (G).

८३ । नामान्याह । कुन्दकरतलमेघतारङ्गकालरुद्रकोकिल-
कमलानि, चन्द्रचामरहारगणेश्वरान् सहस्राक्षं शेषं भण, नागराजो
जल्पति फणीश्वरः ॥ त्रयोदशाक्षराणि यत्र पतन्ति एकादशवक्त्रैः
गुरुभिः । एतेन एकादश गुरवो, लघुद्वयम् । अक्षरे अक्षरे चलति
यदि तत्तन्नाम कुरु ॥ (C).

८३ । अथैतद्भेदानयनप्रकारं तेषां च नामानि रङ्गावृत्तेनाह,
कुन्दं करञ्जलेति । जेहि — येषु, एगारह गुरु — एकादश गुरवः,
एवंभूतानि, तेरह अक्खव[र] — त्रयोदशाक्षराणि, जं — यत्र,
पल्लव — पतन्ति, त्रयोदशाक्षरमध्ये एकादश चेत् गुरवस्तदोर्वरित-
मक्षरद्वयं तल्लघुरूपमित्यर्थाच्चिन्तं, तथाच दिल्लघुयुक्ता एकादशगुरवः
एवं प्रतिचरणं यत्र त्रयोदशाक्षराणि पतन्तीत्यर्थः, तेषु यदि अक्खर
अक्खर — अक्षरमक्षरमेकैको गुरुरित्यर्थः, जं चलइ — यत्र चलति
प्लवतीत्यर्थः, तदा कुन्दं, १, करतलं २, मेघः ३, ताढकः ४, काल-
रुद्रः ५, कोकिलः ६, कमलं ७, इन्दुः ८, शम्भुः ९, चामरं १०, गणे-
श्वरः ११, सहस्राक्षः १२, इति, तं तं — तत्तत् नाम, कुणेहि — कुरु
इति नागराजः फणीश्वरः शेषः पिंगलः, जंपद — जल्पति इति,
भणिअ — भणितं पूर्वाचार्यैरिति शेषः । इदमत्र तत्त्वम्, — रोलायां
चतुर्विंशतिर्मात्राः प्रतिचरणं देया इत्यावश्यकं, तत्र प्रकारद्वयेन

१६०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

संभवति, लघुद्वययुक्तैकादशगुरुदानेन, यथेच्छं गुरुलघुदानेन वा । एवं च पूर्वं लक्षणद्वयं कृतमिति बोध्यं, तथाहि पठमेति पूर्वार्द्धेनैकं, एग्वाराहा हारा इत्युत्तरार्द्धेन च द्वितीयं । तत्र यदि यथाकथं-चिच्चतुर्विंशतिर्मात्रा अंतरा अंतरा गुरुयुक्ताः क्रियन्ते, तदा रोला-वृत्तं भवतीति प्रथमलक्षणार्थः । यदि च लघुद्वययुक्तैकादशगुरुभि-श्चतुर्विंशतिर्मात्राः क्रियन्ते, तदापि रोलावृत्तं भवतीति द्वितीय-लक्षणार्थः । तत्र पञ्चम इत्युदाहरणं प्रथमलक्षणाभिप्रायेण, भेदा-नयनप्रकारस्य द्वितीयलक्षणाभिप्रायेण प्रदर्शितमित्यवधेयम् ।

एवं च यच्चैकादश गुरवः अन्ते च द्वौ लघू, एवं त्रयोदशा-चराणि चतुर्विंशतिर्मात्रासु प्रतिचरणं पतन्ति सः कुंदः, यत्र दश गुरवः एवं चतुर्दशाचराणि चतुर्विंशतिर्मात्रासु प्रतिचरणं पतन्ति सः करतलम्, एवं पूर्वभेदापेक्षया उत्तरत्र भेदे एकगुरुन्यूनक्रियया लघुद्वयमेकमक्षरं च वर्द्धते तदा ते ते भेदा ज्ञेयाः, ते लिखित्वा प्रदर्शन्ते । [There is a blank space here]. यद्वा पूर्वोक्तमेकमेव लक्षणं, तत्र च कथमंतरांतरा गुरुयोगः कर्त्तव्यइत्यपेक्षायामाह एग्वाराहा हारेति, तथा च द्विलघुयुक्तैकादशगुरुषु एकैकगुरु-ह्रासेन लघुद्वयवृद्ध्या अंतरांतरा गुरुयोगस्य कर्त्तव्य इति भावः । न चैवं सत्युदाहरणासंगतिरिति वाच्यमव्यवहितपूर्वोक्तेरसिकानामके वृत्ते इवाचापि भेदकरणम् । [Vide श्लोक ९०, p. 153.—Ed.]

तथाहि यत्र चरणचतुष्टयपिंडौभूताश्चतुस्त्वारिंशद्गुरवः अष्टौ लघवः, यत्र च त्रयस्त्वारिंशद्गुरवो [दश लघवः, यत्र च द्विस्त्वा-रिंशद्गुरवो] द्वादश लघवः, यत्र च एकस्त्वारिंशद्गुरवश्चतुर्दश

मात्रादक्षम् ।

१६१

लघवः, एषां चतुर्णां कुंदसंज्ञा । एवं चत्वारिंशद्गुरुषोडशलघुक-
मारभ्य सप्तचिंशद्गुरुद्वाविंशतिलघुकपर्यंतं चतुर्णां करतलसंज्ञा २ ।
एवं षट्चिंशद्गुरुचतुर्विंशतिलघुकमारभ्य अष्टचिंशद्गुरुचिंशलघुक-
पर्यंतं चतुर्णां मेघसंज्ञा ३ । एवं द्वाचिंशद्गुरुद्वाचिंशलघुकमारभ्य
एकोनचिंशद्गुरु-अष्टचिंशलघुकपर्यंतं चतुर्णां ताडकसंज्ञा ४ । एव-
मष्टाविंशतिगुरुचत्वारिंशलघुकमारभ्य पञ्चविंशतिगुरुषट्चत्वारिंश-
लघुकपर्यंतं चतुर्णां कालरुद्रसंज्ञा ५ । एवं चतुर्विंशतिगुरु-अष्ट-
चत्वारिंशलघुकमारभ्य एकविंशतिगुरुचतुःपञ्चाशलघुकपर्यंतं चतुर्णां
कोकिलसंज्ञा ६ । एवं विंशतिगुरुषट्पञ्चाशलघुकमारभ्य सप्तदश-
गुरुद्विषष्टिलघुकपर्यंतं चतुर्णां कमलसंज्ञा ७ । एवं शोडशगुरु-
चतुःषष्टिलघुकमारभ्य चोदशगुरुसप्ततिलघुकपर्यंतं चतुर्णां इन्दु-
संज्ञा ८ । एवं द्वादशगुरुद्विसप्ततिलघुकमारभ्य नवगुरु-अष्टसप्तति-
लघुकपर्यंतं चतुर्णां शम्भुसंज्ञा ९ । एवमष्टगुरु-अष्टीतिलघुकमारभ्य
पञ्चगुरुषडष्टीतिलघुकपर्यंतं चतुर्णां चामरसंज्ञा १० । एवं चतुर्गुरु-
अष्टाष्टीतिलघुकमारभ्य एकगुरुचतुर्णवतिलघुकपर्यंतं चतुर्णां गणे-
श्वरसंज्ञा ११ । एवं सर्वलघुः सहस्राक्षः १२ । इत्थं च भेदानयन-
प्रकारः ।

जेशि—येषु एगारहगुरु—एकादशगुरुकः द्वौ लघू, एवं-
भूतानि जं—यत्र तेरह अक्षर—चोदशाक्षराणि पल्लव—
पतन्ति, इत्थं यत्र चरणचतुष्टये द्विपञ्चाशदक्षराणि स्थापयित्वेति
शेषः, अक्षरमक्षरं एकैको गुरुः यावद्गुरुचतुष्टयं ब्रूयति तदा कुंदादि
तत्तन्नाम कुरु इति व्याख्येयम् । एवं द्वा[एक]विंशतिगुरुयुक्तं

१६२

प्राकृतपैकुलम् ।

पञ्चभरेत्युदाहरणं [Vide श्लोक ८२, p. १५७। —Ed.] कोकिलाख्य-
षष्ठभेदाभिप्रायमिति सर्वं सुस्थमित्यस्मात्तात्पर्योपदिष्टः पंचाः
सुधीभिर्विभावनीयः ।

कश्चित् [* * *] त्रयोदशगुरु १ ल [?] कालरुद्रः, यत्राष्टौ
गुरवोऽष्टौतिर्लघवः स कोकिलः, यत्र सप्त गुरवो द्व्यष्टौतिर्लघव-
स्तत्कमलं, यत्र षड्गुरवस्तुरष्टौतिर्लघवः स इन्दुः, यत्र पंच गुरवः
षडष्टौतिर्लघवस्तन्नामरं, [* * *] यत्र त्रयो गुरवो नवतिर्लघवः स
गणेश्वरः, यत्र गुरुद्वयं [दि]नवतिर्लघवः स सहस्राक्षः, यत्रैको-
गुरुस्तुर्नवतिर्लघवः स शेषनामा त्रयोदशतमो भेदः, इत्थं शेषवति
नामवाचकमेव मत्वा त्रयोदशभेदानाह । तद्वगवधानात् इत्थं
भेदानयनस्य पंचादनुपलभेः, यतः प्रतिचरणं लघुद्वययुक्तैकादश-
गुरुषु चरणचतुष्टयसमुदितचतुस्तारिंशद्गुरुषु वा एकैकगुरुद्वयासेन
लघुद्वयद्वया भेदानयनं पंचस्वारस्येन प्रतिपत्तेः, न तु त्रयोदश-
गुरुषु स्वेच्छया । इत्थं यथाकथंचित् पलवतिमात्रामवलम्ब्य भेदकरणे
विंशतिगुरवः षट्पंचाश्लघवस्तेषु एकैकगुरुद्वयासेन विंशतिर्भेदा-
भ्यावांति । एवं त्रिंशद्गुरवः [रुषु] षट्त्रिंशद्गुरुषु वा एकैकगुरुद्वयासेन
लघुद्वयद्वया भेदानयनं पंचस्वारस्येन प्रतिपत्तेः न तु त्रयोदश-
गुरुत्रिंशद्भेदा [?] भवन्ति । एवं यथाकथंचित्तावन्मात्रमात्रपूर-
कतावन्तावद्गुरुलघ्वापादनेन यथारुचि तावन्तावद्भेदापत्तेर्दुर्वारत्वात्,
त्वदुक्तरीत्या तत्तुर्दशतमभेदापत्तिरपि दुर्वारा, तच्चैको गुरुराव-
श्यको येन गुरुराहित्येन गाथायामिवाचाप्यनिष्टमापद्येत उदा-
हरणसंगतिस्य स्पष्टैवेति विभावनीयं वक्ष्यमाणकाव्यच्छन्दसशास्त्राय-

मात्रावृत्तम् ।

१६३

अथ गंधाना । (D).

दहसत्त वल्ल पढमपञ्च भणह^१ सुञ्चणा
 तह वीञ्चमि^२ अट्टारहहि^३ जमञ्च^४ जुञ्च चरणा ।
 एरिसिञ्च^५ वीञ्च^६ दल कुणहु^७ भणइ पिंगलो^८
 गंधाणा^९ णाम रुञ्चउ^{१०} हो^{११} पंडिञ्च जण^{१२} चित्तहलो^{१३} ॥
 ८४^{१४} ॥ [गंधाण]

मेव भेदः यत्काव्ये लघुद्वयं जगणाद्यंतर्गतं मध्ये पतति, अत्र तु
 यथेच्छमिति । (E).

८३ । रोक्षानामान्याह ॥ कुंदेति ॥ कुंदं १, करतलं २, मेघः ३,
 तालकः ४, कसिरुद्रः ५, कोकिलः ६, कमलं ७, इंदुः ८, ग्रंथुः ९,
 चामरं १०, गणेश्वरः ११, सहस्राक्षः श्रेष्ठो भण नागराजो जल्पति
 कणेश्वरः ॥ त्रयोदशाक्षराणि यत्र पतन्ति अग्रे तत्तन्नाम विजा-
 नीहि ॥ अत्र दिसलघुमारभ्य सप्तविंशतिलघुपर्यंतं द्वादश कुंदादीनि
 नामानि भवन्तीति केचित् ॥ सहस्राक्षः सहस्रभुज इति श्रेष्ठं
 विशिष्य एकादशनामान्तीति इतरे । रोक्षेति सर्वगुरोर्नामेति
 केचित् ॥ (G).

८४ । १ सुवह (A), भणव (C), कुण्ड (F). २ विचसि (D), वीचमि
 (E). ३ अट्टारहिं (A), अट्टारह (E), अट्टारहहि (F). ४ जमजुष
 (B). ५ एरिस (A), एरिसव (B), एरीसव (C), एरिसं (F). ६ विच (A).
 ७ कुणव (A & B), कुण (C). ८ पिंगल (A). ९ गंधाव (B & E), गंधा
 (C). १० रुचवकु (A), रुचवो (B & C), रुच (E). ११ चोर (A & E).
 १२ कर्ष (E). १३ चित्तवरणा (A), चित्तवरो (B & C), चित्तहलो (D).
 १४ ८१ (A), ८४ (E), ८२ (F).

१६४

प्राकृतपौलस्त्यम् ।

दह सत्तकखर^१ संठबहु पढमचरण गंधाण ।

बीअकखर^२ पुणु^३ जमअ दइ^४ अठारहइ^५ बिआण ॥ ८५ ॥
दोहा ।

८४ । दशसप्तवर्णान् प्रथमपादे भणत संख्याययत हे सुजनाः,
तथा द्वितीयेऽष्टादशवर्णाः, यमकयुताश्चरणाः । चरणः पादः ।
एतादृशश्च द्वितीयाङ्गं कुरुत — भणति पिङ्गलो गन्धनाम रूपकं
कन्दः भवति पण्डितचित्तहरम् ॥ (C).

८४ । अथ गंधाननामकं वृत्तं लक्षयति दहसत्त वसेति । हे
सुअणा — सुजनाः पढमपअ — प्रथमपादे दहसत्त — सप्तदश वल
— वर्णान् भणइ — भणत, तह — तथा, बीअमि — द्वितीयेऽपि,
जमअजुअचरण — यमकयुते चरणे, अठारहइ — अष्टादशैव वर्णान्,
भणतेति पूर्वेषाम्वचः । एरिसिअ बीअ दल कुणइ — एतादृश-
मेव बीअ दल — द्वितीयं दलम् उत्तराङ्गमिति यावत् कुणइ —
कुरुत, तृतीयचरणं सप्तदशवर्णयुक्तं चतुर्थं चाष्टादशवर्णयुक्तमिति
यावत् । इअ — इदं, पंडिअजण चित्तहलो — पंडितजनचित्तहरं,
गंधाण णाम — गंधाननामकं वृत्तं होइ — भवति इति पिङ्गलो
— पिङ्गलः भणइ — भणति ॥ ८४ ॥ (E).

८४ । अथ गंधाण ॥ दहेति ॥ दशसप्तवर्णाः प्रथमे पदे कुरुत

८५ । १ सत्त कखर (C). २ बीअ कखर (A), बीअ (B), बिअ कखर
(E), बीअ पुण (F). ३ पुण (E & F). ४ देइ (A & E), जमअं दरइ (F).
५ अठारहइ (B & C), अठारहइ (F). ६ ८५ (A), ८५ (E), ८५ (F).

मात्रावृत्तम् ।

१६५

जहा, कस चलंते कुम्म चलइ पुणवि^१ असरणा
 कुम्म चलंते महि^२ चलइ भुअण^३ भअ करणा ।
 महिअ चलंते महिहरु तह^४ असुर^५अणा
 चक्कवइ^६ चलंते चलइ चक्क^७तह^८ तिहुअणा ॥ ८६ ॥
 गंधाण^९ । (A).

सुजनाः । तथा द्वितीयेऽष्टादश एवं यमकयुगचरणाः ॥ पु[न-]
 स्तादृशं द्वितीयदशं कुरुत भणति पिंगलः । गंधाननाम रूपकं
 भवति पंडितजनचित्तहरम् ॥ ८६ ॥ (G).

८५ । दशसप्ताचराणि संस्थापय प्रथमचरणे गन्ध[ान्वा]नायाः ।
 द्वितीयेऽष्टादशाचराणि पुनर्यमकं देहि विजानीहि ॥ (C).

८५ । अथ गंधानकमेव दोहावृत्तेन स्पष्टयति दहसत्तक्खरेति ।
 पठमचरण — प्रथमचरणे, गंधाण — गंधानस्य, दहसत्तक्खर — सप्त-
 दशाचराणि संठवड्ड — संस्थापयत, बिअ — द्वितीये चरणे, अक्खर
 — अचराणि पुनः, अठ्ठारहइ — अष्टादशैव, जमअ देइ — यमकं
 दत्त्वा, बिआण — विजानीहि ।

अच च वर्णनियम एव न तु मात्रानियम इति बोध्यम् ।
 ८५ । (E).

[It would have been better placed in the 2nd part among
 (नष्टवर्ण) Vargavrittis.—Ed.]

८६ । १ पुणवि (D). २ महि (F). ३ भुअ भअ (A). ४ चलइ तहा
 (A), न तेहिं (E). ५ सुर (E). ६ चक्कवइ (D). ७ चक्क (A). ८ जह
 (B & C), जेऊं (E). ९ ८६ (A), ८६ (E & F). १० गंधाणा (B & C).

१६६

प्राकृतपैकलम् ।

८५। दोहया पुनस्तदेवाह ॥ दहेति ॥ सप्तदशाक्षराणि
स्थापय प्रथमे अक्षरे गंधानस्य । द्वितीये पुनर्यमकं दत्त्वा अष्टा-
दश अक्षराणि विजानीत ॥ ८४ ॥ (G).

८६। उदाहरति । यथा राजविशेषे कर्णे चलति कूर्म-
चलति, पुनरपि अक्षरणे कूर्मे चलति सति मही चलति भुवन-
भयकरो । मद्भ्यां चलन्त्यां महीधराचलन्ति, सुरगणाचलन्ति,
चक्रवर्त्तिचलने चलति चक्रवर्त्तावन्निभुवनम् ॥ (C).

८६। अथ गंधानमुदाहरति कण चलन्ते इति । चक्रवद-
चक्रवर्त्तिनि कण-कर्णे चलन्ते-चलति सति, कुम्भ चलद-
कूर्मचलति, कुम्भ चलन्ते-कूर्मे चलति सति, अक्षरणा-अक्षरणा
कूर्मचलनादधिष्ठानरहितेति भावः, भुअण भअ करणा-भुवन-
भयकर्त्री पुणवि-पुनरपि महि चलद-मही चलति, महिअ
चलन्ते-मद्भ्यां चलन्त्यां, [महिहद]-महीधरः मेरुः चलतीति
पूर्वणाम्बयः । सामान्यवचनमपि महीधरपदं विशेषपरं बोध्यम् ।
तेहि-तस्मिन् महीधरे चलति सति, सुरअणा-सुरगणचलति,
मेर्वधिष्ठानत्वात् सुरगणस्येति भावः, एवं जेऊं चक्र-यथा चक्रं
तथा तिऊअणा-त्रिभुवनं चलति । अच जेऊं इति एकारो
लघुर्वाच्यः [३] ॥ ८६ ॥ (E).

८६। यथा ॥ कश्चित्कर्णं स्तौति ॥ कर्णे चलिते कूर्मचलति
पुनरपि अक्षरणः, कूर्मे चलति मही चलति भुवनभयकारिणी ।
मद्भ्यां चलन्त्यां महीधरास्तथा असुरगणाः, चक्रवर्त्तिनि चलिते
चलति चक्रं तथा त्रिभुवनम् ॥ ८६ ॥ (G).

मात्रावृत्तम् ।

१६७

अथ चौ[चउ]पद्व्या ।

चउपद्व्या छंदा भणइ फणिंदा

चउमत्ता गण^१ सत्ता,पाएहि^२ सगुरु^३ करि^४ तौस मत्त धरि

चउ सअ असिअ गिरुत्ता ।

चउ छंद लविज्जइ^५ एकु^६ ए किज्जइको जाणइ एहु^७ भेउ^८,कइ^९ पिंगल भासइ छंद पआसइमिअणअणि अमिअ^{१०} एहु^{११} ॥ ६७^{१२} ॥

६७ । चतुष्पदं छन्दः भणति फणौद्धः चतुर्मात्रिकाः सप्तगणाः भवन्ति पादे पादे सगुरुं कृत्वा एवं चिन्मात्रा धार्यन्ते । चतु-
स्वरणसंख्यामाह, चत्वारिंशता [चतुःशतं] अशीतिनिर्दिष्टा, एत-
च्छन्दश्छन्दश्चतुष्टयेन लभ्यते, एकेन पादेन क्रियते, को जानाति
इमं भेदं, कविः पिङ्गलो भाषते, हे मृगमयने अमृतमेतत् ॥ (C).

६७ । अथ चतुःपादिकां लक्षयति चउपद्व्या इति । पाएहि
—पादे एकैकचरणे इत्यर्थः, चउमत्ता — चतुर्मात्रिकान्, [गण
सत्ता] — गणान् सप्त, सगुरु करि — सगुरुन् कृत्वा, गुरुयुक्तान्

६७ । १ गणा (E). २ पाए (A, B & C). ३ सगुरु (F). ४ कइ (D).
५ लेविज्जइ (E). ६ एक (B & C). ७ एच (A), एउ (F), ए should be
read as short, vide श्लोकः ५, p. 7—Ed. ८ भेउ (B, D & F), भेच (E).
९ कइ (B). १० अवि (A). ११ एउ (B, C & D), एउ (E & F).
१२ ६४ (A), ६७ (E & F).

१६८

प्राक्ततपैक्यम् ।

सप्तचतुर्मात्रिकान् गणान् विधायेत्यर्थः, एवं तीस मत्ता धरि—
 चिंशन्मात्रा धृत्वा, चउपदश्च कृदा—चतुःपादिकाच्छन्दः, फणिंदा
 —फणीन्द्रः पिंगलः भणद—भणति । तच्च विशेषमाह चउकृदेति ।
 इदं वृत्तं चतुश्चंदांसि लेकिञ्चद—गृहीत्वा क्रियते, एक—एकं
 कृदः गृहीत्वा ए किञ्चद—न क्रियते, वृत्तचतुष्टयेनैकं पद्यं
 विधेयं, न त्वेकेनैव वृत्तेन । तथाच षोडशचरणैरिदं कर्त्तव्यं, न
 तु चतुर्भिश्चरणैरिति भावः । एवं चात्रेति शेषः, चउसश्च-असिश्च—
 चतुश्शतमशीतिश्च मात्रा इति शेषः, णिरुक्ता—निरुक्ताः कथिता-
 इत्यर्थः, मिश्रणश्चणि—हे मृगनयने, एक भेद—एतं भेदं, को
 जानद—कः पिंगलातिरिक्तः जानाति, एअ[उ]—एतच्छन्दः
 [अमिश्च]—अमृततुल्यमित्यर्थः, पञ्चासद—प्रकाशते इति कइ—
 [कविः] पिंगलो भाषते । अत्र चतुर्मात्रिकसार्द्धसप्तगणात्मकचरणं
 चतुर्गुणीकृत्येत्यर्थः एकचरणो विधेयः, एवं चत्वारश्चरणा विधेया-
 इति फलितार्थः ॥ ८७ ॥ (E).

८७ । अथ चतुःपादिकाच्छन्दः ॥ चउ इति ॥ चतुःपादिका-
 च्छन्दो भणति फणीन्द्रश्चतुर्मात्रान् गणान् सप्त पादे सगुरुन् कुरु ।
 चिंशन्मात्रा धारय ॥ जायते युवमिति शेषः [?] ॥ चतुःशतमशी-
 तिर्निरुक्ता ॥ चतुश्चंदांसि लेख्यंते ॥ एकं न क्रियते ॥ को जाना-
 त्येतान् भेदान् कविः पिंगलो भाषते, कृदः प्रकाशते, मृगनयने
 अमृतमेतत् ॥ चतुःपादीच्छन्दोऽशीत्यधिकचतुःपञ्चशत[चतुःशत]मा-
 चाकं षोडशचरणं कार्यं, चतुश्चरणं न प्रयोज्यमित्यर्थः ॥ चिंशदंके
 षोडशगुणिते सं ४८० ॥ (G).

मात्रावृत्तम् ।

१६६

जहा, जसु^१ सौसद्व^२ गंगा गोरि अर्धंगा
 गिब^३ पहिरिअ^४ फणिहारा,
 कंठद्विअ^५ बीसा^६ पिंधण^७ दीसा
 संतारिअ^८ संसारा ।
 किरणावलि कंदा^९ बंदिअ^{१०} चंदा
 राअणहि अणल^{११} फुरंता,
 सो संपअ^{१२} दिज्जउ^{१३} बहु सुह किज्जउ^{१४}
 तुह^{१५} भवानीकंता ॥ ६८^{१६} ॥

चउपदआ । (A, B & C).

६८ । उदाहरति । यथा, यस्य शीर्षे गङ्गा गौरी अर्द्धाङ्गि
 यौवाप्र[परि]धानं फणिहारः, कण्ठस्थितं विषं, परिधानं दिक्,
 संसा[ता]रितसंसारः । किरणावलिकन्दो वन्दितचन्द्रः मयनेऽमलः
 स्फुरति, स मङ्गलं करोतु, बह्वं सुखं ददातु तव भवानीकान्तः ॥
 किरणावलीनां कन्दः मूलं, वन्दितस्तिलकौकृतसुन्दरो येन सः
 तथा । (C).

६८ । चतुःपादिकामुदाहरति जसु सौसदि इति । जसु

६८ । १ जसु (F). २ सौस (A), सौसद्व (D), सौसदि (E), सौस (F).
 ३ दिक् (A). गिब (B & C). ४ पिंधण (A), पिन्धण (B & C), परिहण (F).
 ५ बीसा (C). ६ बन्दा (B). ७ बंदिअ (D & F). ८ एणल (F).
 ९ संगल (A, B & C). १० किज्जउ (C). ११ दिज्जउ (C).
 १२ तुह (B, C, D & F). १३ ६५ (A), ६८ (E & F).

१७०

प्राक्ततयैकुलम् ।

अथ घत्ता । (D & F).

पिंगल कइ दिङ्गु^१ छंद उकिङ्गु^२घत्त मत्त बासडि^३ करि ।चउ^४ मत्त सत्त गण बे बि पाअ भणतिखि तिखि लहु अंत धरि ॥ ६६^५ ॥

सौसहि गंगा — यस्य शीर्षे गंगा शोभितेति शेषः, यस्य गोरि
 अधंगा — गौर्यर्द्धांगः गौरौ अर्द्धांगे यस्य तादृश इत्यर्थः, गिव
 पहरिअ फणिहारा — गीवापरिधृतफणिहारः गीवायां परिधृताः
 फणिहारा येन तादृश इत्यर्थः, कंठडिअ बीसा — कंठस्थितविषः,
 पिंधणदीसा — दिक्पिंधनः दिक् पिंधनमाच्छादनं यस्य स इत्यर्थः,
 संतारिअ संसारा — संतारितः संसारः येन च, किरणावलिकंदा —
 किरणावलिकंदः, वंदिअ — वंदितः चंदा — चंद्रः भाले धृत-
 इत्यर्थः, यस्य च णअणहि — नयने हतौये नेचे अणल फुरंता —
 अनलः स्युरअस्तीति शेषः, सो — सः भवानीकंता — भवानीकांतः
 शिवः, तुझ — युष्मभ्यं संपन्न दिक्जउ — संपदं दद्यात्, वज्ज सुह
 किक्जउ — वज्ज सुखं कुरुतात् । अच एक एव चरण उदाहृतः,
 एतादृशा अन्ये त्रयश्चरणाः सुधीभिः स्वयमुदाहरणीयाः ॥ ६८ ॥ (E).

६८ । तत्र चरणोदाहरणं यथा ॥ जत्सु इति ॥ यस्य शीर्षे गंगा
 गौरौ अधांगे गीवापरिधृतफणिहारः कंठस्थितविषः पिंधनदिक्

६६ १ दिङ्गु (B & C). २ उकिङ्गु (B & C), उकिङ्गु (F). ३ बासडि
 (B & C). ४ चो (E & F). ५ ६६ (A), ६६ (E), ६८ (F).

मात्रावृत्तम् ।

१७१

पदमं दह बीसामो^१ बीए मत्ताइँ अद्दाइँ^२ ।तीए तेरह बिरई^३ घत्ता मत्ताइँ बासट्टि^४ ॥ १००^५ ॥

गाह् ।

संसारितसंसारः ॥ किरणावलिकंदो नंदितचंद्रो नयनेऽनलः स्फुरति, स संपदं ददातु बद्ध सुखं करोतु युष्माकं भवानीकांतः ॥ ८८ ॥ (G).

८८ । अथ घत्ताच्छन्दः । पिङ्गलकविदृष्टं कन्द उत्कृष्टं घत्ता द्विषष्टिः मात्राः कार्याः, चतुर्मात्रान् शब्द[सप्त] गणान् द्वयोरपि पादयोः चोन् चोन् लघून्कते धृत्वा ॥ (C).

८८ । अथ घत्तानामकं वृत्तं लक्षयति पिंगल कद इति । ने बि पाअ—द्वयोरपि पादयोः, तिषि तिषि लङ्—चो[न् चोन्] लघून्, अंत धरि—अंते पदांत इति यावत् धरि—धृत्वा, चउमत्त सप्त गण—चतुर्मात्रिकान् सप्त गणान् भण—कथय, एवं बासट्टि मत्त—द्विषष्टिमात्राः करि—कृत्वा, कंद उकिट्ट—कंदसूतकृष्टां, पिंगल कद दिट्टउ—[पिंगलकवि-]दृष्टां, घत्त—घत्तां जानी-हीति शेषः । अथमर्थः—घत्ता द्विपदी, तत्र चतुर्मात्रिकसप्तगणानंतरं लघुचयं प्रत्येकं विधेयमिति ॥ ८८ ॥ (E).

८८ । अथ द्विपदी घत्ताच्छन्दः । पिंगलेति ॥ पिंगलकविदृष्टं

१०० । १ बिस्सामो (B & C). २ अद्दाइँ (B & C), अद्दाइँ सुमत्ताचि (F).
३ बिरई (A, B & C). ४ बासट्टी (B & C), बासट्टो (D). ५ ८० (A), १०० (E), ८८ (F).

१७२

प्राक्ततपैङ्गवम् ।

जहा, रणदक्ख दक्ख हणु जिणु^१ कुसुमधणुअंधअ गंध^२ बिणासकर ।सो रक्खउ संकर^३ असुर भअंकरगिरिणाअरि अङ्ग^४ धर ॥ १०१^५ ॥

घत्ता । (A, B & C).

कंद उक्तं घत्तां माचादिवष्ट्या कुरु ॥ चतुर्माचाः सप्त गणाः
दधोरपि पादयोर्भण, चयस्त्रयोखचवोऽन्ते धार्याः ॥ ८८ ॥ (G).

१०० । अथ विरतिमाह । प्रथमं दशसु विश्रामः, द्वितीये
माचाखटसु, तृतीये माचासु चयोदशसु विरतिर्घत्तामाचाः
दिवष्टिः ॥ दशमाचानन्तरं प्रथमो विरामः, ततोऽष्टमाचानन्तरं
द्वितीयः, ततः चयोदशमाचानन्तरं तृतीयः । एवं द्वितीयपादे-
ऽपि । एवं क्रमेण एकपादे एकविंश[विंशत्]माचाः द्वितीये चैक-
विंशदिति दिवष्टिर्माचाः, द्विपदी घत्ता, तदिदमुक्तं ये वि पाञ्च
भवेति ॥ (C). [Vide sloka 99.—Ed.]

१०० । अथ घत्तायां वृत्तिनियममाह पठममिति । [पठमं]—
प्रथमं, दह बीसामो—दशसु माचासु विश्रामः, बीए—द्वितीये
खाने अट्टाह मत्ताह—अष्टसु माचासु विश्राम इति पूर्वेणान्वयः,
तीए—तृतीये तेरह—चयोदशसु माचासु, बिरई—विरतिः,

१०१ । १ जिणि (B), जिणु (D). २ कथ (C), चंधचंधकर्मध (E).
३ ए dropt in (D). ४ अंधधर (B), गोरिणरि अङ्ग (D), गोरिणारि
अङ्ग (E), गोरिणारि चंधन (F). ५ ८८ (A), १०१ (E), १०० (F).

माचादत्तम् ।

१७३

अथ घत्तामन्द । (D).

सो घत्तह^१ कुलसार^२ किञ्चि अपार^३णाअराअ पिंगल^४ कहइ^५ ।एअरह^६ बीसाम^७ खंदउ^८ णामपुणुबि^९ सत्त तेरह^{१०} बिरइ ॥ १०२^१ ॥

एवं घत्ता — घत्तायां मत्तार वासट्ठि — माचाः दिषष्टिः भवन्तीति
शेषः । यतिकथ[न]क्रमेणैकचिंशब्दाभा लभ्यन्ते, तासु द्वयोर्दलधोः
प्रत्येकं देया इति संभूय दिषष्टिमात्रिका घत्ता भवतीति
भावः ॥ १०० ॥ (E).

१०० । पठेति ॥ प्रथमो दशसु विआमो द्वितीयोऽष्टसु माचासु ।
तृतीयस्तयोदशसु विरतिर्घत्तायां माचा दिषष्टिः ॥ ८८ ॥ (G).

१०१ । उदाहरति । यथा, रणदक्षदक्षहन्ता जितकुसुमधनुः
अन्धकस्तन्धविनाशकरः । स रक्षतु शङ्करः असुरभयंकरः गिरि-
नागर्थद्वीङ्गधरः ॥ (C).

१०१ । अथ घत्तामुदाहरति रणदक्षेति । येन रणदक्ष —
रणदक्षः संग्रामकुशल इति यावत्, दक्ष — दक्षः, हनु[णु] — हतः,
येन स कुसुमधनु — कुसुमधन्वा कंदर्पः मिषु — जितः, यस्य अंधअ
गंध विनाशकर — अंधगंधविनाशकरः, गिरिणाअरि अद्वंग धर —
गिरिनागर्थद्वीङ्गधरः गिरिनागरी पार्वती अद्वीङ्गे धरति यस्तादृश-

१०१ । १ घत्ता (F). २ अपार (E). ३ भयद (A). ४ विस्साम (B &
C), बीसम (E). ५ पुणुबि (A & E). ६ ८८ (A), १०१ (E), १ (F).

१७४

प्राकृतयैकलम् ।

इत्यर्थः, असुर भञ्जकरः — असुरभञ्जकरः, सः शंकरः रक्षुड —
रक्षतु मामिति शेषः ॥ १०१ ॥ (E).

१०१ । रणेति ॥ रणदक्षो दक्षो हतो जितः कुसुमधनुः अंधका-
सुरगंधविनाशकरः । स रक्षतु शंकारोऽसुरभञ्जकरो गौरीनार्य-
ह्नांगधरः ॥ १०० ॥ (G).

१०२ । अथ घत्तानन्दकन्दः । स घत्ताकुलसारः कौर्त्या-
ऽपारः नागराजः पिंगलः कथयति । एकादशसु विश्रामः मन्द-
नामा पुनरपि सप्तसु त्रयोदशसु विरतिः ॥ पूर्वं दशादिमाचासु
विराम उक्तः, अत्र एकादश इति विशेषः । घत्ताकुलसारत्व-
कथनात् मन्दनामकथनाच्च घत्तानन्देति नाम लभ्यते । (C).

१०२ । अथ घत्तानन्दं लक्षयति सो घत्तह कुलेति । यत्र
प्रथमं एकारह बौसाम — एकादशसु माचास्त्विति शेषः, अग्रेऽपि
योजनीयः, बौसाम — विश्रामः, पुणवि — पुनरपि द्वितीये तृतीये
च स्थाने इत्यर्थः, सत्त तेरह — सप्तसु माचासु त्रयोदशसु
माचासु च, विरह — विरतिर्भवतीति शेषः, [सो—]तत् घत्तह
कुलसार[ह] — घत्तानामकं यद्दृत्तं तज्जातिश्रेष्ठमित्यर्थः, शंदउ
णाम — मन्दनामकं दृत्तं विद्धि इति शेषः । इति किति अपार —
अपारकौर्त्तिर्नागराजः पिंगलः कहह — कथयति ॥ १०२ ॥ (E).

१०२ । घत्ताया यतिभेदेन नामान्तरमाह ॥ सो घेति ॥
सां[तां] घत्तां कुलसारां कौर्त्यापरां नागराजः पिंगलः कथयति ।
एकादशविश्रामादनाम्नीं, पुनरपि सप्तत्रयोदशविरतिं तां घत्तां
घत्तानन्दनाम्नीं पिंगलः कथयतीत्यर्थः ॥ १ ॥ (G).

मात्रावृत्तम् ।

१७५

छकलु आइहिँ संठबहु तिखि चउकल देहु ।

पंचकल^१ चउकल^२ जुअल घत्तानंद मुणेहु^३ ॥ १०३^४ ॥

दीहा ।

१०३ । विशेषान्तरमाह, षड्गलमादौ संस्थापय, चीन् चतुष्कलान् देहि, पंचकल-चतुष्कलयुगलं घत्तानन्दं जानीहि ॥ अत्र विरतिभेदाङ्गनियमाच्च पूर्वतो भेदस्तेन एकविंश[चिंशत्]-मात्राः । (C).

१०३ । अथ घत्तानंदगणनियममाह छकलु इति । आइहि — आदौ छकलु — षड्गलं गणं, संठबहु — संस्थापयत, ततश्च तिखि चउकल — चीन् चतुष्कलान् देहु — ददत, ततश्च पंचकल — पंचकलं, चकल जुअल — चतुष्कलयुगलं च ददतेति पूर्वणान्वयः, एवं घत्तानंदं मुणेहु — जानीध्वं । घत्ताघत्तानंदयोश्च विश्राम-मात्रकृत एव भेद इति अत्रापि लघुवचमंते देयमिति बोध्यम् ॥ १०३ ॥ (E).

१०३ । छक्रेति ॥ षड्गलमादौ स्थापय चीन् चतुष्कलान् देहि । पंचकलं चतुष्कलयुगलं घत्तानंदं जानीत ॥ एवमेकविंशन्मात्राः कार्य इत्यर्थः ॥ २ ॥ (G).

१०३ । १ छकल (F). २ चकल (D & F), dropt in (E). ३ मुणेहु (A).
४ १०३ (A), १०२ (E), २ (F).

१७६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, जो^१ वंदिअ सिरगंग हणिअ अणंगअड्ढंगहि^२ परिकर धरणु ।सो जोई^३जण मित्त हरउ दुरित्तसंकाहर^४ संकर चरणु^५ ॥ १०४^६ ॥

घत्ताणंद । (A, B & C).

१०४ । उदाहरति । येन वन्दिता शिरसि गङ्गा, हतोऽनङ्गः, अड्ढङ्गेन परिवारधारकः । स योगिजनमित्रं हरतु दुरितं शंकाहर-शंकरचरणः ॥ परिवारो भार्या, चरणं पदं, आदराति-शयद्योतनार्थम् । (C).

१०४ । अथ घत्तानंदमुदाहरति, यो वंदिअ इति । जो — सः, सिरगंग — शिरोमंगया शिरःस्थितया गंगया इत्यर्थः, वंदिअ — वंदितः नमस्कृत इत्यर्थः । अथवा येन शिरसि गंगा वंदितेति । येन अणंग — कामः हणिअ — हतः, यच्च अड्ढंगहि — अड्ढङ्गे परिकर धरणु — परिकरं कलत्रं धृतवान्, सो — सः, जोई-जण मित्त — योगिजनमित्रं, संकाहर — शंकाहरः, संकर चरणु — शंकरचरणः, वो [दुरित्त—]दुरितं हरउ — हरतु ॥ १०४ ॥ (E).

१०४ । घत्तानंदो यथा ॥ यो वंदितः शीर्षे गंगया ॥ हता-मंगः ॥ अड्ढङ्गे परिकरधरः ॥ स योगिजनमित्रं हरतु दुरितं शंकाहरः शंकरचरणः ॥ ३ ॥ (G).

१०४ । १ जो (A & B), २ अड्ढंगहि (A & D), ३ सोइ सोइ (B), जो जोइ (C), ४ संकाहर (A & D), ५ चरण (A), ६ १ (A), १०४ (E), ३ (F).

भाषावृत्तम् ।

१७७

अथ छप्पउ^१ । (F).

छप्पअ छंद छइल^२ मुणहु^३ अक्खरसंजुत्तउ
 एअरइ तसु^४ बिरइ त पुणु^५ तेरह णिभंतउ^६ ।
 वे मत्ता धरि पढम त^७ पुणु^८ चउ चउकल^९ किज्जइ
 मज्झट्ठिअ^{१०} गण पंच हेठ्ठ बिसुबि^{११} लहु^{१२} दिज्जइ ॥
 उल्लाल बिरइ^{१३} वे पसरइ^{१४} मत्ता^{१५} अट्ठाइस^{१६} सोइ^{१७}
 एम^{१८} भणइ मुणहु^{१९} छप्पअ^{२०} पअ
 अणहा^{२१} णछि^{२२} किंपि^{२३} ण होइ ॥ १०५^{२४} ॥

१०५। अथ षट्पदिका । षट्पदच्छन्दः छन्द जानौहि
 अक्षरैश्च संयुक्तम्. एकादशसु विरतिः, ततः पुनस्तयोदशसु निर्व्या-
 हतां, दिमाचं धृत्वा प्रथमे ततः पुनश्चतस्रः कलाः क्रियन्तां, मध्ये-
 स्थितपञ्चगणाधो दावपि लघू दीयेतां ॥ उल्लालयोर्विरतिर्द्वयोः

१०५। १ षट्पदं (D). २ अरल (B), अरन्द (C), अरलु (D). ३ मुणह
 (A, B & C), सणउ (D). ४ तसु (A, B & C). ५ पुणुवि (B & C),
 पुवि (F). ६ विभन्तउ (A), विभन्त (B & C), विभन्त (D). ७ उ (B
 & C). ८ पुण (B), पुवि (F). ९ चउकल (B), चउकला (C). १० मज्झ-
 ट्ठिअ (C), मज्झट्ठिअ (E), मज्झट्ठिअ (F). ११ विज्जउ (A), विजुवि (C),
 विजुवि (F). १२ लहु (A). १३ वे बिरइ (E), विचरइ वे (F). १४ पन्दरह
 (C). १५ मत्त (A). १६ अट्ठाइस (A), अट्ठाइस (C), अट्ठाविस (F). १७ होइ
 (B & E), हो (F). १८ एव (F). १९ मुणह (D), मुणउ (F). २० छप्पअ
 (A), छप्पअ पअइ (E). २१ अणह (B), अणहा (E), अणह (C).
 २२ इत्थिअ (C, D, E & F). २३ किंपि (F). २४ १ (A), ४ (F).

१७८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

पञ्चदशसु, मात्रा अष्टाविंशतिर्भवन्ति, एवं गणय जानीहि षट् पदानि । अन्यथाऽत्र न किञ्चिद्भवति ॥ कदन्दो — विदग्धः । अक्षरैः सानुप्रासैः । एकादशमात्रास्थाने त्रयोदशमात्रास्थाने च यतिकथ-
नाक्षतुर्विंशतिमात्रः पादो लभ्यते । तत्र मात्रानियममाह । आदौ द्विमात्रगणः, ततस्तुष्कसामध्यस्थिताः पञ्च गणाः कार्याः, ततो द्वावपि लघू देयौ, एवं क्रमेण चतुर्विंशतिमात्राश्चत्वारः पादाः कार्याः । पुनश्च पादद्वयं कार्यं, तस्य च उल्लाससंज्ञा, ततः प्रत्येकमष्टाविंशतिमात्रा भवन्ति । पञ्चदशसु विश्रामः कार्यः । अत्र च पादचतुष्टये षण्वतिः उल्लासयोश्च षट्पञ्चाशदिति द्विपञ्चाशदधिकशतमात्रा षट्पदी । (C).

१०५ । अथ षट्पदनामकवृत्तं लक्षयति । कृष्णश्च कंद इति । हे कदल — कदलाः विदग्धाः, अक्षरसंयुक्तञ्च — अक्षरसंयुक्तं वक्ष्यमाणप्रकारेण दृशीत्यादिवर्णयुक्तमिति यावत्, कृष्णश्च कंद — षट्पदं कंदः सुण्ड — शृणुत । तत्र यतिनियमपूर्वकं गणनियम-
माह, एआरहेत्यादिना । तत्र बिरद — विरतिः, एआरह — एकादशसु मात्रासु भवतीति शेषः, त पुणु — ततः पुनः णिभं-
तञ्च — निर्धातं यथा स्यात्तथा, तेरह — त्रयोदशसु मात्रासु विरतिर्भवतीति पूर्वणान्वयः, तथा च चरणे चतुर्विंशतिमात्राः भवन्तीति भावः, पढम — प्रथमे च चरणे, इदं चोपलक्षणं, द्वितीये तृतीये चतुर्थेऽपि बोध्यं, वे मत्ता धरि — द्वे मात्रे धृत्वा संस्थाप्ये-
त्यर्थः, मझ्झट्टिअ — मध्येस्थिता मध्ये प्रथमस्य मात्राद्वयांतस्य द्विलक्षो-
रंतराजे स्थिता इत्यर्थः, पंच चउ चउकल — चतुस्तुःकलाश्चतस्रः

चतस्रः कला मात्रा येषु तादृशास्तुर्मात्रिका इति यावत् गण—
गणाः किञ्चिद्—क्रियते, त पुन—ततः पुनः चेद्—अध-
स्तात्पादांते इति यावत्, निष्पत्ति लङ्—लघुद्वयं दिञ्चिद्—
दीयते, ततः पादचतुष्टयानंतरम्, उल्लाल—उल्लालः वक्ष्यमाण-
लक्षणं उल्लालनामकं वृत्तं दीयते इति पूर्वेणान्वयः । तत्र च
उल्लाले च विरद्—इ विरतौ यतिस्थानद्वयमित्यर्थः, प्रथमं पक्ष
[There seems to be a gap here.—Ed.] लघुद्वयं स्थाप्यमेवमेकैक-
चरणे चतुर्विंशतिमात्रा विधाय चरणचतुष्टयं विधेयमनंतरं च
उल्लालपादद्वयं देयमिति षट्पदं कंदो भवतीति । इदं च
शिष्यबोधायोक्तं, वस्तुतस्तु काव्यपादचतुष्टयोत्तरोल्लालपादद्वयेन
षट्पदं कंदो भवतीति । अन्ते लघुद्वयमेव देयमिति न नियमः
काव्यपादेषु तथाऽदर्शनादिति बोध्यम् । (E).

१०५ । अथ षट्पदं कंदः ॥ कृष्येति ॥ षट्पदं कंदो विदग्धाः
वृणुत, अचरसंयुक्तं, एकादशसु तस्य विरतिस्ततः पुनस्तयोदशसु
निर्भान्तम् । इे मात्रा धृत्वा प्रथमं ततः पुनश्चतुष्कलाः क्रियते ।
मध्ये स्थिता गणाः पंच । अधस्ताद्वावपि लघू दीयेते ॥ उल्लालस्य
द्वौ चरणौ ॥ द्वि[?]पंचदशमात्रासु [यतिः] । अष्टाविंशौ तौ ॥ एवं
मनसि जानातु षट्पदे पदानि, अन्यथाच न किमपि भवति ॥
अत्र चतुर्विंशतिमात्राकं पादचतुष्टयं ॥ तेषु एकादशसु चतयोदशसु
च यतिः कार्या ॥ ततोऽष्टाविंशतिमात्राकं पादद्वयं ॥ तत्र च
सप्तदशसु[?] यतिर्भवतीत्यर्थः ॥ चरणद्वये द्वितीया यतिरेका-
दशसु[?] भवतीति फलति ॥ ४ ॥ (G).

१८०.

प्राकृतपौकलम् ।

जहा,

पिंधउ^१ दिढ सखाह^२ बाह उप्पर पक्खर^३ दइ^४
 बंधु समदि^५ रण धसउ^६ सामि^७ हम्मौर^८ बअण^९ लइ^{१०} ।
 उड्डल^{११} णहपह भमउ खग्ग^{१२} रिउ^{१३} सीसहि^{१४} डारउ^{१५}
 पक्खर^{१६} पक्खर^{१७} ठेह्लि पेह्लि^{१८} पब्बअ अ प्फालउ^{१९} ॥
 हम्मौर^{२०} कज्ज^{२१} जज्जल^{२२} भणह^{२३}
 कोहाणल मुह मइ^{२४} जलउ ।
 मुल^{२५} ताण सीस करबाल^{२६} दइ^{२७}
 तेज्जि^{२८} कलेवर दिअ^{२९} चलउ ॥ १०६^{३०} ॥

१०६। उदाहरति ॥ पिनद्धदृढसक्काहो वाहस्योपरि पक्खरं
 दत्त्वा बन्धून् संवाद्य रणे पतामि स्वामिहम्मौरवचनं नीत्वा । उडु-

१०६। १ पिंधउं (A), पिंदिध (E). २ सखाह (D). ३ पक्ख (E). ४ देर
 (A & E). ५ समरि (A), संभरि (F). ६ धसिध (E). ७ लणहि (D),
 लहि (E). ८ हम्मौर (B & C), हम्मौर (F). ९ विषय (B). १० वर
 (C), लरं (D), लेर (E). ११ उड्डल (B & C), उड्डल (D & E), उड्डल
 (F). १२ खल (F). १३ खरि (A & E), रिउ (F). १४ सिचहि (E), सीस
 (F). १५ माहउं (A), भाहउ (B & C), भाहउ (D), भाहउ (F). १६ पक्खरे
 (A & B), पक्ख (E). १७ पक्खरे (B). १८ वेह्लि (F). १९ प्फारउं (A),
 प्फारउ (B), अप्फालउ (C), अप्फारउ (F). २० हम्मौर (B & C), हम्मौर (E).
 २१ कज्ज (D, E & F). २२ मज्जल (D), उड्डल (B & C), उड्डल (E). २३ भण
 (B & C), भण (D, E & F). २४ मुह (A), मइं मइं (D), मइ मइ (E), मइ
 (F). २५ छुरि (A), छुरि (D & E), छुर (F). २६ कवाल (A). २७ देर (A, D
 & E), इहि (C). २८ तेज्जि (A). २९ दिव (B, C & F). ३० १ (A), २ (F).

यामि नभःपथं, भ्रामयामि खड्गं, रिपुशिरसि ज्वालयामि पक्खरं,
 ठेस्यित्वा पेस्यित्वा पर्वतमुत्पाटयामि ॥ हम्बीरकार्ये उज्ज्वलनो
 भणति, क्रोधानलमुखमध्ये ज्वलति, सुरतानशीर्षं करवालं दत्त्वा
 त्यक्त्वा कलेवरं दिवं चलामि ॥ हम्बीरसेनापतेऽज्ज्वलनस्थेयमुक्तिः ।
 वाहो — चोटकः, पक्खरशब्दोऽश्वकवचवाची, नीत्वा — प्राप्य, कले-
 वरं त्याज्यित्वा दिवं चालयामीत्यर्थः । (C).

१०६। अथ षट्पदमुदाहरति पिंधिश्च दिढ इति । दिढ
 सहाह — दृढसंनाहं पिंधिश्च — पिंधाय, बाह उप्पर — वाहो-
 परि पक्खर देह — वाणवारणं दत्त्वा, बंधु समदि — बन्धुसंभाय,
 साहि हम्बीर बभण लेह — ग्राह-हम्बीर]वचनं गृहीत्वा, रण
 धक्षिभ्रं — रणे प्रविश्य, पक्ख[र] पक्खर — वाणवारणेन वाणवारणं,
 स्वकवचेन प्रतिपक्षाणां कवचमित्यर्थः, ठेसि — चोटयित्वा, पेसि —
 मोदयित्वा, उड्डउ — उड्डीयमानः सन्, एहपह — नभःपथे
 भमउ — भ्रमामि, अरि सिसहि — अरिशिरसि, खग — खड्गं
 डारउ — पातयामि, पव्वह च फासउ — पर्वतानहं स्फालयामि
 (क्रोधानलमध्ये जलउ — ज्वलामि, हम्बीरकज्ज यामि) [?] उल्लंघ-
 यामीति यावत् । किं च सुरताणसीस करवाल देह — खड्गेन तस्मै
 शिरस्छिन्नेति यावत्, मह — अहं, कोहाणल मह — क्रोधानल-
 मध्ये जलउ — ज्वलामि, हम्बीरकज्ज — [ह]म्बीरका[र्य]र्थाय, कले-
 वर तेसि — कलेवरं शरीरं त्यक्त्वा, दिश्च चलउ — दिवं गच्छामि
 इति जज्जलः * * * हम्बीर * * । (E). [Something seems to be
 wanting here.— Ed.]

१८२

प्राकृतपैकुलम् ।

पअ^१ पअ^१ तलउ^१ णिबड^१ मत्त चउ^४ बौसह^५ किज्जइ^६
 अक्खर^७ डंवर^८ सरिस छंद^९ इअ सुइ गणिज्जइ^{१०} ।
 आइहि^{११} छक्कु^{१२} होइ चारि चउकलउ^{१३} णिरुत्तउ^{१४}
 दुक्कल अंत णिबड^{१५} सेस कइ^{१६} बत्थु^{१७} णिवुत्तउ^{१८} ॥
 बावस^{१९} सउ वि मत्तह^{२०} मुणहु^{२१}
 उल्लालउ^{२२} सहिअउ^{२३} गुणह^{२४} ।
 छप्पअ छंद^{२५} ररिसि^{२६} वि होइ
 काइ^{२७} गंथि गंथि^{२८} विमरह^{२९} ॥ १०७^{३०} ॥

१०६ । यथा ॥ पिंधेति ॥ पिधाय दृढसक्काहं वाहोपरि कवचं
 दत्त्वा, बन्धुसंभाव्य रणे प्रविशामि, स्वामिद्विभोरवचनं लब्ध्वा ॥
 उड्डीय नभःपथे भ्रमामि, खड्गेन रिपुगिरांसि पातयामि ॥

१०७ । १ पअ (D). २ तलउ (A & E) ३ णिंड (A), णिबड (D),
 णिवडा (F). ४ चउउ (C), बोवौसणि (E), बोवौसइ (F). ५ किमउ (A).
 ६ किज्जइ (D). ७ अक्खरं (A). ८ डंसइ (B & C). ९ बन्दसइ (C).
 १० भविज्जइ (D, E & F). ११ आइइ (C). १२ छक्कु (D). १३ चउकलउ
 (C), चउकलउं (D). १४ णिवुत्तउ (A & E). १५ णिवुत्त (A), डवेउ (D & F).
 १६ कइ (B), कइ (D), कवि (F). १७ वत्थु (A), वत्थु (B). १८ णिरुत्तउ
 (D & E), णिरुत्तउ (F). १९ बावस (A), बावस (B & C). २० मत्तउ
 (E). २१ मुणहु (A), मुणहु (C), मुणहु (D). २२ उल्लालइ (E), उल्लालउ
 (F). २३ सरिसउ (A, B, C & D), सहिअ (E). २४ गुणउ (A & B).
 २५ बन्दस (B). २६ ररिस (B), रम (C), ररिसि (D), ररिस (F). २७ कौहि
 (B & C). २८ गंथ गंथि (A & E). २९ विमरउ (A), विमरइ (B), विमरउ
 (C), विमरसइ (F). ३० ७ (A), ६ (F).

मात्रासूक्तम् ।

१८३

कवचं कवचं ओटयित्वा नोदयित्वा पर्वतानप्यास्फारयामि ॥ हस्तीर-
कार्थाय जल[ज्ज]लो भणति कोपानलमध्ये ज्वलामि, सुरत्राण-
शीर्षं करवालं दत्त्वा त्यक्त्वा कलेवरं दिवं पश्यामि ॥ हस्तीरसेव-
कस्य जम्बलनाम्न इयमुक्तिः ॥ ५ ॥ (G).

१०७ । षट्पदच्छन्दस एव प्रकारांतरमाह । पादपादतले
निबद्धा मात्राः च[तु]र्विंशतिः, कथ्यन्ताम् अक्षराणि उम्बराणि,
सदृशं कंद इदं शुद्धं गम्यताम्, आदौ षट्कला भवन्ति चत्वार-
श्चतुष्कलाः निरुक्ताः, दिकलोऽन्ते निबद्धः, शेषकविना वस्तु निरुक्तं ।
द्विपञ्चाशत् शतमपि मात्रा जानीहि, उल्लालेन समं गुण[य] षट्-
पदच्छन्द ईदृशमपि, किं ग्रन्थं ग्रन्थं विमृषत ॥ तल्लशब्दः स्वरूपार्थः,
उम्बराणि दृढबन्धयोग्यानि, सदृशमिति प्रतिपादं दृढबन्धः
कार्य इत्यर्थः, शुद्धं सर्वविषयवस्तुश्रवं ज्ञायताम् । पूर्वमादौ दिकलः
ततश्चतुष्कलाः पञ्चेत्युक्तमिदानीन्तु प्रथमतः षट्कलः ततश्चत्वार-
श्चतुष्कला इति विशेषः । (C).

१०७ । अथ षट्पदमेव प्रकारांतरेण लक्षयति । पञ्च पञ्च
तल्ल इति । यत्र आदहि क्लृप्तु इति — आदौ षट्कलो भवति,
ततः चारि चउकल[उ] — चत्वारश्चतुःकलाः णिवुत्तउ — निरुक्ताः,
अंत — पादांते, दुक्कलु — दिकलः निबद्धः, एवं यत्र पञ्च पञ्च
तल्ल णिवद्ध — पदपादतले प्रतिचरणतलमित्यर्थः निबद्धाः मत्त
चउबीमहि — मात्राश्चतुर्विंशतिः किञ्चिद् — क्रियते, तत उल्लालहि
सहिअ — उल्लालेन सहितम् अंते उल्लालपादद्वययुक्तमित्यर्थः, सेस
कद वत्तु णिरुत्तउ — शेषकविना वस्तु निरुक्तम् । एतदेव वस्तु इति

१८४

प्राकृतपैकलम् ।

जहा,

जहा सरअ ससि विंव जहा हर^१ हार^२ हंस ठिअ^३जहा फुल्ल सिअ कमल जहा सिरि^४ खंड खंड किअ^५ ।जहा गंग कल्लोल जहा रोसाणिअ^६ रूपइ^७जहा दुइवर^८ मुइ^९ फेण^{१०} फंफाइ^{११} तलपइ^{१२} ॥पिअ पाअ^{१३} पसाए^{१४} दिट्ठि^{१५} पुणि^{१६}णिहुअ^{१७} हसइ जह^{१८} तरुणिजण^{१९} ।वरमंति चंडेसर^{२०} कित्ति तुअतत्थ^{२१} देक्ख^{२२} हरिवंभ^{२३} भण^{२४} ॥ १०८^{२५} ॥ [छप्पउ]

नामांतरेणोक्तमित्यर्थः । इति गुणह—गुणयत जानीतेत्यर्थः ।

इअ कंद—इदं कंदः, अक्खर डंवर सरिस—अचराडंवरसदृशं
सुआव्यवर्णसमुल्लसितगौडौरौतिमदित्यर्थः, चेद्धवतीति शेषः, तदा
हंसिद्ध भणिज्जइ—शुद्धं भण्यते । अच च बावण सउ वि भण्णइ

१०८। १ हर (E). २ हार (C). ३ ठिअ (C). ४ सिरि (A). ५ दिअ (A, B & C). ६ रोसाणि (C). ७ रूपइ (B). ८ दुइ वरि (F). ९ मुइ (B & C). १० फेण (A). ११ फंफाइ (A), फम्पाइ (B & C), फंकाइ (D), फंकाइ (F). १२ तलपइ (A), तलपुइ (D), लफुपइ (F). १३ पांअ (A), पाए (D). १४ पसाइ (C), पसाअ (D), पसादे (F). १५ दिट्ठि (A, B & F). १६ पल (A), पल (B), पण (C), पण (E). १७ विट्ठि (D). १८ जह (B), जहा (C). १९ तवणिजण (A), तवणीजण (B). २० चंडेसरवर (B), चंडेसर (F). (Here डे should be read as short, vide श्लोक ५, p. 7). २१ तत्थ (A). २२ पेक्खि (A), देक्खु (D), देक्खि (E). २३ हरिवम्भु (B), हरिहरवम्भ (C), हरिवंभ (F). २४ भण (B). २५ ५ (A), ७ (F).

मन्त्रावलीम् ।

१८५

— द्विपञ्चाशत्शतमपि मात्राः काव्यपादचतुष्टयस्य षष्ठवर्तिहलाल-
पादद्वयस्य च षट्पञ्चाशदेवमुभयोर्मिश्रित्वा द्विपञ्चाशदधिकं
शतं मात्रा इत्यर्थः, मुण्ड — जानीत, हृष्यन् कंद — षट्पदच्छंदः,
एरिसि वि होइ — एतादृशमपि भवति, काइ गंथ गंथि —
किमर्थं गंथगंथिं विमरइ — विमृशत । इदं च पूर्वोक्तलक्षणमेव
गतार्थत्वात् छेपकमिवाभातीति बोध्यम् । (E).

१०७ । अस्य लक्षणस्य निष्कर्षमाह ॥ यत्र पेति ॥ षट्पद-
तल-निबद्धा मात्राश्चतुर्विंशतिः क्रियन्ते, अक्षराब्जंवरसदृशं कंद-
इदं शृङ्गं भण्यते ॥ आदौ षट्कलो भवति चत्वारश्चतुष्कला-
निहक्ताः ॥ द्विकलमन्ते स्थापय शेषकविना वस्तु निहक्तम् ॥
द्विपञ्चाशत् शतमपि मात्रा जानीत, उल्लाखेन सहितं गुणय ॥
षट्पदं कंद एतादृशं भवति, किमर्थं गंथगंथिं विमृशत ॥ श्लोक-
पादचतुष्टय उल्लाखपादद्वययोगे द्विपञ्चाशदधिकं शतं मात्रा भवन्ति ।
तत्र च लघुगुहनिधमो नास्ति । वस्त्विति नामान्तरेणेत्यर्थः ॥ (G).

१०८ । उदाहरति । यथा शरच्छगिविम्बं यथा हरहासहंस-
स्थितिः यथा फुल्लवितकमलं यथा श्रीखण्डखण्डं दीयते, यथा
[गंगा]कल्लोलः, यथा रोषाणितं रूपं, यथा दुग्धवरमुग्धफेनः
कम्पायितः आस्रवते, प्रियपादप्रसादे पृष्ठे निभृतहसितं यथा तरुणी-
जलस्य, वरमन्त्रिचण्डेश्वर कीर्त्तिस्तव तथा दृश्यते हरिहरब्रह्मा
वदति ॥ रोषणशब्दः सुवर्णरजतमार्जनशिला[बोधकः], तेन कृत-
मार्जनरजतवदित्यर्थः ॥ हरिहरब्रह्मा कविः, ब्रह्मेति वन्दिविशेष-
वच्यते ॥ (C).

१८६

प्राज्ञतपङ्कजम् ।

१०८ । अथैतदुदाहरति जहा सरत्र ससि विवेति । यथा शरत्-शशिविंबं, यथा हरहारहंसस्थितिः, हरः — कर्पूरगौरः, हारो — मौक्तिकदाम, हंसाः — पक्षिविशेषास्तेषां स्ति[ति]रित्यर्थः, जहा फुल्ल मित्र कमल — यथा फुल्लमितकमलं पुण्डरीकमिति यावत्, जहा खण्ड किञ्च — खंडीकृतः, मिरि खंड — श्रीखंडस्यंदन-मित्यर्थः, जहा गंग कल्लोल — यथा गंगाकल्लोला महोर्मय इत्यर्थः, जहा रोसाणिश्च रूपद — यथोज्ज्वलितं रूपं, जहा दुद्ध वर सुद्ध फेण फंफाद तलप्यद — यथा दुग्धवरस्य मुग्धफेनः फंफाद — उद्गम्य तलप्यद — तपति, यद्यपि अत्र दुग्धसाम्यं कीर्त्तः कविसंप्रदायविरुद्धं ग्रीतत्वेनैव कीर्त्तिवर्णनस्योचितत्वात् तथापि शैत्यमात्रे तात्पर्यं न तदंशेऽपीति भावः, तन्नीभूय भांडादुद्गतः दुग्धफेनस्यातिशेतो भव-तीति तथोक्तिः । पुणः[नः] यथा पित्र पात्र पसाए दिट्ठि — प्रिय-प्राप्तप्रसाददृष्टिः प्रियस्य प्राप्ता प्रसाददृष्टिर्धनं स तादृश इत्यर्थः, तरुणिजण — तरुणिजनः णिऊअ हसद — निभृतं हसति, तस्य — तथा तव किति — कीर्त्तिं देखि — प्रेक्ष्य, वरमत्ति — वरमते चण्डेश्वर महाराज, हरिर्भट्टा भणति । ब्रह्मेति वंदिनामुपनाम जातिविशेषो वा, तथाच ब्रह्मजातीयस्तदुपनामको वा हरिनामा भवतीत्यर्थः । (J).

१०८ । यथा जहेति ॥ यथा शरदशशिविंबो, यथा हरहार-हंसस्थितिः, यथा फुल्लमितकमलं, यथा श्रीखंडं चूर्णितं । यथा गंगाकल्लोलो, यथोज्ज्वलितं रूपं, यथा दुग्धोपरिशुद्धफेनः फंफा-यितः स्फुरति, प्रिये पादप्रहारे दृष्टे निभृतं हसति यथा तरुणि-

माचारुत्तम् ।

१८७

Here follows a *śloka* १०८ (क) in MSS. (A, B and E), not found in MSS. (C, D and F), nor in the gloss (G).

चारि पात्र^१ भण कब्बके^२ वे वि पात्र उल्लाल^३ ।

इम बिहु लक्ष[कव]ण एक कइ^४ पद छप्पत्र पत्थार^५ ॥

१०८ (क) ॥ [दोहा]

अह कब्ब लक्खण^६ । (B).

आइ अंत दुहु^७ छक्कलउ तिसि तुरंगम मज्झ^८ ।

तौर^९ जगणु^{१०} कि बिप्पगणु^{११} कब्बह^{१२} लक्खण बुज्झ ॥

१०८^८ ॥ दोहा ।

जनः ॥ वरमंत्रिन् चंडेश्वरस्य कौर्त्तिस्तव तथापेक्ष्य हरि-
ब्रह्मणो[द्धा] भणति ॥ हरिकवेश्चंडेश्वरमंत्रिणं प्रत्युक्तिः ॥ ७ ॥ (G).

१०८ (क) । अथ पूर्वोक्तमेव दोहावृत्तेनोपसंहरति चारि पात्र
इति । चारि पात्र — चत्वारः पादाः, कब्बके भण — काव्यस्य भण,
वे वि पात्र उल्लाल — द्वावपि पादा उल्लालस्य भणति पूर्वेणान्वयः,

१०८ (क) । १ पत्र (B). २ दक्ष कव्यकर (A), दक्ष कव्यभण (B). ३ 2nd
and 4th quadrants transposed in A, and पा for पात्र in the same
MS. ४ विहु लक्षण पदम एक कइ (A), दुहु लक्षण पद एक करि दक्ष (B).
५ छप्पत्र पत्र पत्थार (A).

१०८ । १ अथ काव्यलक्षण (A), अह काव्य लक्खण (C), अथ काव्य (F).
२ दुह (F). ३ मज्झ (F). ४ तार (D), तौर (F). ५ जगण (A).
६ बिप्पमण (A). ७ कब्बहि (A), कब्बड (C). ८ ० (A).

१८८

प्राकृतपैकुलम् ।

इम — एवं, बिज्ज लक्षण — हे लक्षणे एक कद — एकं क्त्वा पठ, एष कृष्णश्च पत्थार — षट्पदप्रसारः ॥ (E).

१०८ । अत्र च काव्यनामच्छन्दः पादचतुष्टयेन भवति, उल्लाल-पदद्वयोच्चादित्येन च तत्र षट्पदीत्वमिति दर्शयितुमादौ काव्य-च्छन्दो दर्शयति । आदावन्ते द्वौ षट्कलौ, चयसुरङ्गमा मध्ये । तृतीये जगणः किं विप्रगणः, काव्यलक्षणं बुध्यस्व ॥ तुरङ्गमश्चतुष्कलः, किमिति विकल्पेन, सर्वलघुचतुष्कलो विप्रगणः ॥ (C).

१०९ । अथ षट्पदोपयोगिकाव्यलक्षणमाह आह अंत इति । यत्र आदौ अन्ते, दुज्ज क्कल्लव — द्वौ षट्कलौ भवतः इति शेषः, एक आदौ एकः अन्ते इत्यर्थः, मइस्स — मध्ये आद्यंतस्थयोः षट्कलयोरंतराले इत्यर्थः, तिस्सि तुरंगम — चयसुरंगमास्त्र[य]-श्चतुःकलाः भवन्तीति शेषः, तच्च तीए — तृतीये स्थाने द्वितीय-चतुःकल इत्यर्थः जगणो मध्यगुर्गणः किंवा विप्रगणश्चतुर्लघुको-गणः कर्तव्यः, तत् कप्पइ लक्षण — काव्यस्य लक्षणं, बुइस्स — बुध्यतां ॥ अयमर्थः, प्रथमं षट्कलसातस्थयश्चतुष्कलास्ततश्च षट्कलः एवं प्रतिपादं पंच गणाः कर्त्तव्यास्तेष्वेव च प्रथमषट्कला * * * त्रये तृतीयो गणो जगणो विप्रो वा विधेयः, एवं च तृतीये विप्रसेदौ-चते तदा सर्वलघ्वात्मकोऽपि काव्यभेदो भवति, यदि च जगणो-दीयते तदा तु न तृतीयस्यजगणांतर्गतस्य एकैकगुरोः प्रति-चरणमावश्यकत्वात्सर्वगुर्वात्मकस्य न भवति च, जगणपचे तृतीयस्य-गणाद्यंतस्थस्य लघुद्वयस्य प्रतिचरणमावश्यकत्वादिति, विप्रपचे च चतुर्लघूनां प्रतिचरणमावश्यकत्वादिति सुधीर्भिर्विभावनीयम् । (E).

मात्रादसम् ।

१८२

चउ अगल^१ चालीस गुरु एकके गुरु^२ लेहु^३ ।

जो गुरुहीणउ सक सो^४ ग्राम गृहण कुणेहु^५ ॥ ११०^६ ॥

दोहा ।

१०८ । अथ काव्यमात्रलक्षणमाह ॥ आदिति ॥ आदावन्ते द्वयं
षट्सप्तयोस्त्रयसुरंगमा मध्ये । तृतीयो जगणः किंवा विप्रगणः
काव्यस्य लक्षणं बुध्यस्व ॥ ८ ॥ (G).

११० । अथ काव्यच्छन्दसो भेदान् दर्शयितुमुपक्रमते । चतु-
रपचत्वारिंशद्गुरुव एकैकस्मिन् गुरुं लघुं नथ, यो गुरुहीनः शक-
सनामपहणं कुरु ॥ चतुरपेति चतुरधिकेत्यर्थः । चतुरधिका चत्वा-
रिंशद्गुरवोऽत्र सम्भवन्ति एकादशगुरु-लघुद्वय-युक्तैकैकपादयोगात् ।
अत्र च एकैकगुरुस्थाने लघुद्वयकरणे यो गुरुहीनः स शकनामे-
त्यर्थः । (C).

११० । अथ वक्ष्यमाणेषु काव्यभेदेषु शकनामकं भेदं लक्षयन्
भेदान[यन]प्रकारमाह चउ अगलेति । चउ अगल चालीस
गुरु — चतुरधिकचत्वारिंशद्गुरु काव्यपादचतुष्टयं चतुश्चत्वारिंश-
द्गुरु इति यावत्, एकके गुरु लेहु — एकैकं गुरु गृहण न्यूनं कुरु,
एवं कृते च जो गुरुहीणउ — यो गुरुहीनः एकैकगुरुह्रासेन
द्विलघुद्वया क्रियमाणेषु भेदेषु यः सर्वलघुरित्यर्थः भवतीति शेषः,
सो स[क] — स[क] शकः । तत्र च एकैकगुरुद्वया लघुद्वयह्रासेनेति

११० । १ चउमल (B), चउलग (G), चतुमल (F). २ लउगु (C).
३ देह (D & F). ४ चउ (A), सोद (B, C & D). ५ करेऊ (A). ६ ८
(A), ९ (F).

१६०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा,

जसु कर फणिवइ बलअ तरुणिवर तणुमह बिलसइ^१
 गणअण अणल^२ गल गरल विमल ससहर^३ सिर णिवसइ ।
 सुरसरि सिरमह रहइ^४ सअलजण^५ दुरित दमण^६ कर^७,
 हसि ससिहर^८ हरउ दुरित^९
 वितरह अतुल^{१०} अभअवर^{११} ॥ १११^{१२} ॥

सक^{१३} । (B & C).

शेषः, णाम ग्राहण कुण्ड — नामग्रहणं शंभादिभृंगांतमिति भावः
 कुरुष्व । अर्थं भावः — तृतीये जगणदानपचे प्रथमषट्कलस्य गुरुचयं,
 द्वितीयचतुष्कलस्य गुरुद्वयं, तृतीयचतुष्कलस्य जगणस्वरूपत्वात्तस्यैको
 गुरुः, चतुर्थचतुष्कलस्य गुरुद्वयं, पंचमस्य षट्कलस्य गुरुचयमेकादश
 गुरवः, जगणाद्यंतःस्थलघुद्वयं च प्रतिचरणं काव्ये आवश्यकं, चरण-
 चतुष्टये च मिलित्वा चतुश्चत्वारिंशद्गुरवोऽष्टौ लघव आवश्यकः,
 अतएव काव्ये सर्व्वेऽपि चरणा गुरुरूपा एवेति न संभवति जगण-
 पचे अष्टलघूनां विप्रपचे षोडशलघूनामावश्यकत्वात्, तेषु च [चतुः]-
 चत्वारिंशद्गुरुषु क्रमेण एकैकगुरुह्रासेन लघुद्वयवृद्ध्या भेदेषु क्रिय-

१११ । शिवसइ (B). १ अल (A). २ सिजसु (D), ससि जघु (E),
 ससि (F). ३ वहर (A, B & C). ४ सअलण (A), मरसअल (B),
 सअसअल (C). ५ दलण (B, C & D). ६ कव (B). ७ हसि हर (A),
 हसिअ ससिहर (B & C). ८ हर हरउ दुरित (A), हर दुरित (B), हरउ
 दुरित (D), तुह दुरित हरउ (E). ९ तुह दिसउ (A), तुह वितरउ (B),
 उ (C), वितरइ सो (E), वितर हर (F). १० अभअवर (B). ११ ए (A),
 १० (F). १२ शकः । (A).

माणेषु यः सर्वलघुर्भवति सः शक्रः, षष्ठ्यतिलघ्वात्मके शक्रे च क्रमेण एकैकगुरुद्वया लघुद्वयह्रासेन यावच्चतुश्चत्वारिंशद्गुरवोऽष्टौ च लघवो भवन्ति, तावन्ति नामानि भवन्ति । तांश्च भेदानुपदमेव विवेचयिष्यामः । अत्र च प्रथमं गुरुनादायैकगुरुह्रासलघुद्वयवृद्धि-क्रमेण शक्रनिरुक्तिस्ततश्च लघूनादाय लघुद्वयह्रासैकगुरुवर्द्धनक्रमेणान्येषां निरुक्तिरुभयथापि भेदानयनं संभवतीति प्रदर्शनायेति ध्येयम् । (E).

११० । काव्यभेदानाह ॥ चउ इति ॥ चतुरधिकाश्चत्वारिंशद्गुरव-एकैको गुरुर्हसति । यो गुरुह्येनः शक्रः स नामग्रहणं कुरुत ॥ अयमर्थः — प्रतिचरणं अगणस्यावस्थितौ अष्टौ लघवश्चतुश्चत्वारिंशद्गुरवइति फलति ॥ तत्र गुरुह्येनो भेदः शक्रसंज्ञो भवतीति ॥ ८ ॥ (G).

१११ । तत्र सर्वलघुकमुदाहरति । यस्य करे फणिवल्लयं, तरुणिवरा तनुमध्ये विलसति, नयनेऽनलो गले गरलं, विमल-शशिधरः शिरसि निवसति, सुरसरित् शिरोमध्ये वहति, स सकल-जगदुरितहरः [दलनः] हसित्वा शशिधरो दुरितं हरतु तव वितरतु अभयवरौ ॥ (C).

१११ । अथ शक्रमुदाहरति जसु करेति । जसु कर — यस्य करे, फणिवद बल्लभ — फणिवल्लयं, तणुमह — तनुमध्ये तरुणि-वर — तरुणिवरा युवतीश्रेष्ठा पार्वती विलसद् — विलसति, यस्य यन्त्रण — नयने भालस्थिततीयनेत्रे अणल — अनलः, गल गरल — गले कंठे गरलं विषं, विमल सभि जसु सिर — विमलः एक-कलात्मकतया कलंकशून्यः शशी [यस्य शिरसि] णिवसद् — निवसति,

१८२

प्राक्तपैत्रणम् ।

जह जह बलआ बद्धि^१ हइ तह तह णाम कुणेहु^२ ।
 संभुद्धि^३ सउ^४ भण^५ भिंग^६ गण चउआलीस^७ मुणेहु^८ ॥

११२^९ ॥ दोहा ।

इदं च क्रियापदं नयने-इत्यादिप्रत्येकान्वयि । यस्य सिरमह—
 शिरोमध्ये, सुरसरि [सुरसरित्] रहइ— तिष्ठति, यस्य सञ्जल जल
 दुरित दमण कर—सकलजनदुरितदमनकरः, सो—सः, ससि-
 हर—शशिधरो महादेवः, हसि—हसिला, तुअ दुरिअ—तव
 दुरितं हरउ—हरतु, वितरउ अभअवर—वितरतु अभयवरम् ॥
 अत्र चरणस्थाः चतुर्विंशतिरपि माषा लघुरूपाः स्पष्टाः । अत्र सो
 इत्योकारो लघुर्बोधः । (E).

१११ । यथा असु करेति ॥ यस्य करे कणिपतेर्वलयं ॥ तरुणी-
 वरा तनुमध्ये विलसति ॥ नयनेऽनलो गले गरलं, विमलः शशी
 यस्य शीर्षे निवसति ॥ सुरसरिश्चीर्षमध्ये तिष्ठति ॥ सकलजन-
 दुरितदमनकर हसिला शशिधर हर दुरितं वितर हर अतुल-
 मभयवरम् ॥ १० ॥ (G).

११२ । अत्र लघुद्वयान्या एकैकगुरुद्वितो नामानि वक्तु-
 मुपक्रमते । यथा यथा वलयो वर्द्धते तथा तथा नाम कुरु ।
 शक्रमारभ्य नीत्वा ऋक्गणं पंचचत्वारिंशज्जानौहि ॥ वलयो गुरु-

१११ । १ बडुर (B), बडुर (C). १ कुणेह (A & C). १ चक्र (A),
 सङ्ग (B & C). ४ सउ (B). ५ भणि (E). १ ऋह (B).
 ७ पचतालीस (A), पाचतालीस (B), पांचतालीस (C), चौतालीस (E & F).
 ८ मुणेह (A), कुणेह (H & O). ९ १० (A), ११ (F).

मावाहसम् ।

१६३

ता^१ सको^१ संभो^१ सूरु^१ गंडो^१ खंधो^१ बिजओ^१ दण्णो^१
 तालंको^१ समरो^१ सौहो^१ सौसो^१ उत्तेओ^१ पडि^१ बक्खो^१ ।
 परिधम्म मअलु^१ मइंदो^१ दंडो^१ मक्कलु^१ मअणु^१ मरट्ठो^१
 वासंठो^१ कंठो^१ मोरो^१ बंधो^१ भमरो^१ भिस्स मरट्ठो^१ ॥
 [११३ । चउपइआ]

वर्द्धते — लघुद्वयस्थाने भवति, शक्रगणमारभ्य मृङ्गगणपर्यन्तं
 पंचचत्वारिंशत् भेदान् जानीहि, एकैकगुह्यद्विक्रमेण चतुश्चत्वारिंशद्बर्द्धनामा, शक्रः सर्वलघुरिति मिलित्वा पंचचत्वारिंश-
 क्षामान्याह । (C).

११२ । अथ स्पष्टतया संख्यानियतकाव्यभेदानयनप्रकारमाह
 ज्ञेति । यथा यथा वलआ बट्टि हइ — वल्यं गुह्यवर्द्धते, तह तह —
 तथा तथा णाम कुण्ण — [ना]म कुस्स, संभुहि सउ — शंभुना
 साहं भिंगण — भंगगणं भणि — भणित्वा, शंभुमारभ्य मृङ्ग-
 गणपर्यंतमित्यर्थः, चौ[चउ]आलीस — चतुश्चत्वारिंशत्, भेदानिति
 शेषः, मुण्ण — जानीहि । अयं भावः — षष्ठ्यतिलज्जात्मक एको

११२ । १ Non est (F). २ Non est (E & F). ३ सरसो (C).
 ४ सिंघो (D & F). ५ वेसो (D). ६ उत्तेउ (B & C). ७ वलि (A),
 परि (B & D), पडि (C). ८ मरालु (B & C), मराल (D & E). ९ मरजो
 दण्णो (C). १० मक्कल (A). ११ मअलु (A), मअल (B), मअल (C).
 १२ मरट (D), मरट्ठो (E), मरट्ठ (F). १३ वासंठो (B & C), वासंठो (D
 & E), वासंत (F). १४ कंठो (C). १५ मेरो (B & C). १६ बन्धो (C).
 १७ मरट्ठ (D & F), मरट्ठ (E).

१८४

प्राज्ञतपैक्यम् ।

गुर्वर्द्धते, एवं चः शक्रः उक्तः तच्च च यदि लघुदयमूनीकृत्य
तन्मात्राकं एको गुर्वर्द्धते एवमेकोगुदस्यतुर्ववतिर्लघवस्य च
पतन्ति, संशु[ग्रंभु]नामा द्वितीयो भेदः । एवमप्येऽपि बोध्यम् । ते
लिखित्वा प्रदर्शयते, तथा । (E).

११२ । यथेति [जहेति] ॥ यथा यथा वलयो वर्धते तथा
तथा नाम कुरुत ॥ ग्रंभुमारब्ध भृंगावधिं गणय ॥ चतु[स्तु]ला]-
रिष्टमानीहि ॥ ११ ॥ (G).

[Including Sakra there are 45 varieties, besides Sakra 44.—Ed.]

११३ । तत् शक्रः शम्भुः सूरः गण्डः स्कन्दः विजयः दर्पः
तालाङ्कः वरभः सिंहः श्रीर्षः उत्तेजाः प्रतिपक्षः परिधर्मा मराष्ट्रः
मृगेन्द्रः दण्डः मर्कटः [अनुः] आन्धः[मदान्धः] मरुटः वामनः
कण्ठः मयूरः बन्धः भ्रमरः भिन्दः महाराष्ट्रः । (C).

११३ । गु १ ल ८४ शम्भुः, गु २ ल ८२ सूर्यः, गु ३ ल ८०
गंडः, गु ४ ल ८८ स्कंधः, गु ५ ल ८६ विजयः, गु ६ ल ८४ दर्पः,
गु ७ ल ८२ तालाङ्कः, गु ८ ल ८० वरभः, गु ९ ल ७८ सिंहः,
गु १० ल ७६ श्रीर्षः, गु ११ ल ७४ उत्तेजाः, गु १२ ल ७२ प्रति-
पक्षः, गु १३ ल ७० परिधर्मः, गु १४ ल ६८ मराष्ट्रः, गु १५
ल ६६ मृगेन्द्रः, गु १६ ल ६४ दण्डः, गु १७ ल ६२ मर्कटः, गु १८
ल ६० कालः [?], गु १९ ल ५८ महाराष्ट्रः, गु २० ल ५६ वसन्तः,
गु २१ ल ५४ कंठः, गु २२ ल ५२ मयूरः, गु २३ ल ५० बन्धः,
गु २४ ल ४८ भ्रमरः, गु २५ ल ४६ भिन्द[म]महाराष्ट्रः । (E).

११३ । नामान्याह ॥ संभो इति ॥ ग्रंभु १, सूर्य २, गंड ३,

भाषावृत्तम् ।

१८५

बलहहो^१ राओ^२ बलिओ^३ मोहो^४ मंथाणो^५ बलि मेहो^६
 सहसक्खो^७ बालो दरिओ सरहो^८ दंभो^९ हो^{१०} उहंभो^{११} ।
 बलिअंको तुरओ हरिओ^{१२} अंधो मुहो^{१३} तह भिंगो
 बत्थुओ^{१४} लामो^{१५} पिंगलणाओ^{१६} जंपइ^{१७} छंदपबंधो^{१८} ॥
 ११४^{१९} ॥ [चउपइओ] ।

स्कंध ४, विजय ५, दर्प ६, तालंक ७, समर ८, सिंह ९, शेष १०,
 उत्तेजा ११, प्रतिपक्ष १२, परिधर्ष १३, मराल १४, भृगेंद्र १५,
 दंड १६, मर्कट १७, मदन १८, महाराष्ट्र १९, वसंत २०, कंठ २१,
 मयूर २२, बंध २३, भ्रमर २४, भिन्नमहाराष्ट्र २५ । (G).

११४ । बलभद्रः रजोवह्नी मोहः मन्थानः परिमोहः सहस्राक्षः
 बालः दुष्टः समरो हस्तो भवत्युदकुम्भः । बालीरजं तुरगः हरिणः
 अंधः मुग्धे तथा भृङ्गः, अमूः संज्ञा वस्तुनाम पिङ्गलनागो जल्पति
 छन्दःप्रबन्धम् । (११२ श्लोकपादे) मरुशब्दो गर्भवाचकः, अनुशब्दः
 कायुक्तावाची, वामण्ड इत्यत्र वामन्न इति पाठे वामनः, वल्लिति
 काथ्यच्छन्दसो नामान्तरम् । (C).

११४ । १ बलहहो (E), बलभद्र (F). २ राओ (A), राणा (E). ३ Non
 est (A). ४ मेह (B), रामो (D & F), मोहो (E). ५ मंथाओ (B & C).
 ६ बलिमोहो (A, B, D & F). ७ सहसक्खो (B & C). ८ मरहो (E), समरो
 (C). ९ दंभो (B & C). १० हो (A). ११ उहंभो (B & C).
 १२ हरिओ (A). १३ मुहो (B & C), मुहिय (E), मुहो (F). १४ बत्थु-
 ओ (A), वस्तुओ (B), चउपारौचय वत्थुओ (F). १५ लामो (A), लीलो (D).
 १६ राओ (A). १७ जंपइ (B & C). १८ पराओ (C), बंधबंधो (E).
 १९ १४ (F).

१८६

प्राकृतपैक्कलम् ।

११४ । गु २६ ल ४४ बलभद्रः, गु २७ ल ४२ राजा, गु २८ ल ४० बलितः, गु २९ ल ३८ मोक्षः, गु ३० ल ३६ मंथानः, गु ३१ ल ३४ बलिः, गु ३२ ल ३२ मेघः, गु ३३ ल ३० सहस्राक्षः, गु ३४ ल २८ बालः, गु ३५ ल २६ दरिद्रः, गु ३६ ल २४ मरभः, गु ३७ ल २२ दंभः, गु ३८ ल २० उद्दंभः, गु ३९ ल १८ अहः, गु ४० ल १६ पलितांकः, गु ४१ ल १४ तुरंगः, गु ४२ ल १२ हरिणः, गु ४३ ल १० अंधः, गु ४४ ल ८ भृंगः । एवं पूर्वभेदापेक्षया लघुद्वयन्यूनक्रियया तत्समानमात्राकैकगुणवर्द्धनेन च शक्रमारभ्य भृंगपर्यन्तं पंचचत्वारिंशद्भेदा बोध्याः ॥

अथ शक्रात् क्रममारभ्य चत्वारो भेदास्तृतीये विप्रदानपक्ष एव संभवन्ति । पंचममारभ्य एकचत्वारिंशत्पर्यन्तं च द्वितीये जगण-दानपक्षेऽपि विप्रपक्षेऽपि संभवन्ति । द्विचत्वारिंशत्तममारभ्य पंच-चत्वारिंशत्पर्यन्तं च चत्वारो भेदास्तृतीये जगणमवलम्ब्यैव संभवन्ति । विप्रपक्षे पदचतुष्टये मिलित्वा षोडशलघूनां जगणपक्षे चाष्टगुह्या- [लघूनां]मावश्यकत्वादिति बोध्यम् ॥

अथ प्राकृतसूत्रेण शंखादिभृंगांतरा पूर्वाक्षचतुश्चत्वारिंशद्भेदानां नामान्याह, ता संभो इति । शम्भुः १, सूर्यः २, गंडः ३, स्कंधः ४, विजयः ५, दर्पः ६, ताळांकः ७, मरभः ८, सिंघः ९, ग्रीष्म १०, उत्तेजाः ११, प्रतिपक्षः १२, परिधर्मः १३, मरालः १४, भृगेंद्रः १५, दंडः १६, मर्कटः १७, [?] काक्षः १८, महाराष्ट्रः १९, वसंतः २०, कंठः २१, मयूरः २२, बंधः २३, भ्रमरः २४, भिक्षमहाराष्ट्रः २५, बलभद्रः २६, राजा २७, बलितः २८, मोक्षः २९, मंथानः ३०,

मात्रावृत्तम् ।

१६०

पचतालीसह^१ वत्युआ^२ छंदे^३ छंद विभ्रंभ^४ ।

अज्ञा कइ पिंगल^५ कहइ चलइ^६ ए हरिहर बंभ^७ ॥

११५^८ ॥ दोहा ।

बलिः ३१, मेघः ३२, सहस्राक्षः ३३, बालः ३४, दरिद्रः ३५, शरभः ३६, दंभः ३७, उद्भंभः ३८, अहः ३९, पलितांकः ४०, तुरंगः ४१, हरिणः ४२, अंधः ४३, तह—तथा, भृंगः ४४ ।
 हे सुद्धि—सुग्धे, ता—एतानि चतुस्त्वारिंशदिति शेषः, वत्युआ
 णाम—वस्तुकनामान्येतानि वास्तु—ता संभो सूरौ गंडो खंधो
 बिजओ दप्पो तालांको समरो सीहो सेधो उत्तेओ पडिब * * *
 वोकापरनामकाव्यच्छंदसः नामानीति यावत्, छंदपबंधो—
 छंदःप्रबन्धः छंदसा प्रकृष्टो बंधो यस्मात् स तादृश इत्यर्थः,
 पिंगलणाओ—पिंगलनागः जंपद्र—जल्पति ॥ (E).

११४ । वल्लभद्र २६, राजा २७, बलित २८, राम २९, मंथान
 ३०, बली ३१, मोह ३२, सहस्राक्ष ३३, बाल ३४, दरिद्र ३५,
 शरभ ३६, दंभ ३७, अहः ३८, उद्भंभ ३९, बलितांक ४०, तुरंग ४१,
 हरिण ४२, अंधसुग्ध ४३, तथा भृंग ४४—चतुस्त्वारिंशत् ॥ इति
 वस्तुनो नामानि पिंगलो नागो जल्पति छंदःप्रबंधे ॥ वस्तु काव्य-
 नामकच्छंदः ॥ १४ ॥ (G).

११५ । १ पचतालीसह (B & C), पचतालीसह (E). २ वत्यु (A). ३ छंद (F).
 ४ विभ्रंभ (B & C), विभ्रंभ (F). ५ पिंगल (F). ६ चलइ (D).
 ७ वन्नु (B), वमइ (C). ८ ११ (A), १५ (F).

१८८

प्राकृतपैकलम् ।

पञ्चह^१ असुद्धउ पंगु हीण खोडउ पभणिज्जइ
 मत्तगल बाउलउ^२ सुखकल^३ कस सुणिज्जइ^४ ।
 भल^५ वज्जिअ^६ तह बहिर^७ अंध असंकार रहिअउ^८
 बुलउ^९ छंद^{१०} उट्टवण^{११} अत्थ^{१२} बिणु^{१३} दुब्बल कहिअउ^{१४} ॥
 डेरउ हट्ट^{१५} कवरहि^{१६} होइ काणा गुण सब्बहि रहिअ^{१७} ।
 सब्बंगसुद्ध समरुअ^{१८} गुण छप्पअ^{१९} दोस पिंगल कहिअ^{२०} ॥
 ११ई^{२१} ॥ [छप्पअ]

११५। पञ्चचत्वारिंशद्वस्तु छन्दसा विजृम्भते । तत्ततः कवि-
 पित्राक्षः कथयति न चक्षति हरिहरमध्या ॥ वस्तुनामकच्छन्दः
 छन्दसा प्रकारभेदेन पञ्चचत्वारिंशद्विधं विजृम्भते, न चक्षति—
 अन्यथा न भवति, हरिहरादिनाऽन्यथा कर्तुं न शक्यते इत्यर्थः,
 अथच अन्यकर्त्ता हरिहरवन्दी न चक्षति न भ्रान्तो भवतीत्यर्थः ॥
 (C).

११५। अथ शकमादाय संख्यान्तरं दोहाट्टमेनाह पंचताक्षीसह

११६। १ पचपं (D). २ वाउलउ (B), वाउल (D), वाउल (E & F).
 ३ सुखकल (D & F). ४ कणिज्जइ (A), कणिज्जइ (B & C), सुणिज्जइ (F).
 ५ भल (A). ६ वज्जिअ (B). ७ मुवरहिअ (A), मुवरहिअ (B & C).
 ८ संकारविअउ (A), संकारपं रयिअउ (D), संकारहि रहिअउ (E).
 ९ बोलउ (A, B & C), बूलउ (E & F). १० छंदु (A). ११ उट्टवणु (F).
 १२ अत्थ (A). १३ विणु (B & C). १४ कवरहि (A), कवरहि (B & C).
 १५ रहि (E & F). १६ काणउ मर राच रंज सव्वहि मरिअ (A), काणउ
 चगुण राच चहु सव्वहि मरिअ (B & C). १७ कथ (A & F), चहुसरिसुण
 (B), रसकचगुण (C). १८ कस (E). १९ पिअले कहिउ (B & C),
 पिंगल कहिअ (D). २० ११ (A), ११ (F).

मात्रावृत्तम् ।

१८६

इति । ननु आ कंदे — वास्तुकच्छंदसि वास्तुकापरमाणि काव्य-
च्छंदसीति यावत्, पंचतासीषह — पंचचत्वारिंशत् कंद — कंदांसि
भेदा इति यावत्, विग्रंभ — विजृंभते इति अद्वाकद — साक्षात्कृत्य,
पिंगल कहद — पिंगलः कथयति, अत्र हरिहरब्रह्मणोऽपि न
चलन्ति, तेऽप्येनमन्यथा न कुर्वन्तीति भावः ॥ (E).

११५ । पंचेति ॥ पंचचत्वारिंशदस्तुनच्छंदसो भेदा विजृंभन्ते ॥
ग्रन्थनामकसर्वलघुभेदेन सहेत्यर्थः ॥ अद्वेति ॥ अद्वा कविः पिंगलः
कथयति, चलन्ति न हरिहरब्रह्मणः ॥ चलन्ति अन्यथा कर्तुम-
समर्था इत्यर्थः ॥ १५ ॥ (G).

११६ । अथ षट्पद[ल्य] ये दोषाः काव्यच्छन्दसोऽपि ते दोषा-
इत्यतः षट्पददोषानाह । पदमशुद्धं पङ्क्तुः, हीनः खोडः, मात्रा-
धिको वाद्वलः, शून्यकलः काणो जायते । अल्वर्जितो गुण-
रहितः, अन्योऽल्लङ्कार[र]रहितः, वोड्छन्दउत्थापनं, अर्थेन विना
दुर्बलः कथितः, टेटो हटः, काणोऽगुणः, राजाङ्गैः सर्वैर्गृहीतः
सर्वाङ्गशुद्धो रसरूपगुणः षट्पददोषः पिङ्गलेन कथितः ॥ पदम-
शुद्धश्चेत्तदा पङ्क्तुः, पदस्याशुद्धता जगणादिनियमराहित्यं । हीनो
मणहीनः । मात्राधिकः पञ्चविंशत्यादिमात्रायुक्तः, शून्यकलः
त्रयोविंशत्यादिमात्रः । अल्वर्जितः अल्वप्रत्याहाररहितः, तेन
अल्वप्रत्याहारे ये वर्णा अभवदध्यादयस्त्राहित्यं न कार्यमन्तरा
अन्तरा तादृशवर्णा देया इति भावः । उपमादयोऽल्लङ्काराः ।
षट्कलादिस्थाने पञ्चकलादियोगे कंदस उत्थापनं, तेन वोडो-
भदन्तः । अर्थाभावे दुर्बलः । हटः प्रतिपदमैत्रौरहितः, स टेरः

२००

प्राकृतपैकुलम् ।

केकराक्षो भवति । प्रसादादिगुणरहितः काणो बधिरः । सर्वै-
रङ्गैर्यथोक्तविन्यासविशिष्टः सकलमात्राभिर्युक्तश्चेद् राजा भवति ।
शृङ्गारवीरादिरसानुरूपगुणयुक्तः सर्वाङ्गशुद्धः । अत्रालंकारादि-
राहित्यं काव्यदोषो न हन्वोदोष इति ध्येयम् । (C).

११६ । अथ काव्ये वर्जनौयदोषानाह पञ्चह इति । पञ्चह
असुद्ध — पादैः अशुद्धः न्यून इत्यर्थः पंगुः इत्युच्यते, पादचतुष्टय-
मध्ये एकेनापि चरणेन हीनश्चेत्तदा पंगुरित्यर्थः । यत्तु पदे अशुद्धः
प्राकृतव्याकरणदुष्ट इत्यर्थ इति तन्न, तथा सति संस्कृतरचित-
काव्यस्य दुष्टत्वात् । हीनः पूर्वोक्तेन केनापि गणेन हीनश्चेदित्यर्थः
तदा सः खोडउ — खंजः पभणिज्जइ — प्रभण्यते । यत्तु मात्रया हीन-
इत्यर्थ इति तन्न, शून्यकलेत्यनेन धौनस्यत्वापत्तेः । मत्तगल —
मात्रयाधिकः लक्ष्णोक्तमात्रापेक्षया एकया एकयापि मात्रया
अधिक इत्यर्थः, बाउल — व्याकुलः । सुसकल — शून्यकलः एकयापि
मात्रया न्यून इत्यर्थः कल सुणिज्जइ — काणः श्रूयते । तथा
अलवज्जिअ — अकारलकाराभ्यां वर्जित इत्यर्थः बहिर — बधिरः ।
असंकारैः रहितः अंधः । कंदउड्डवण बिणु — कंदसः यत् उड्डवनम्
उड्डवनिका तां विनेत्यर्थः, उड्डवनिकायां क्रियमाणायां यदि
आद्यंतपङ्कलस्थाने सप्तकलः पंचकलो वा पतति, एवं मध्यस्थचतुङ्क-
लेषु यदि कश्चित्पंचकलस्तिकलो वा भवति, तृतीये च जगण-
विप्राभ्यामन्य एव गणः पततीत्यर्थः बूलउ — मूकः कथितः । अत्य
बिणु — अर्थेन विना, दुब्बल कहिअउ — दुर्बलः कथितः । हड्ड-
क्वरहि — हठाचरैर्हंटाकृष्टैरचरैः परस्परमैत्रीरहितैरित्यर्थः [डेरउ]

मात्रावृत्तम् ।

२०१

— डेरः केकरः होइ — भवति । गुण सम्बन्धि — सर्वगुणैः प्रसाद-
प्रभृतिभिः रहितः काणा — काणः भवति । एते कम्बइ दोष —
काव्यस्य दोषाः, सम्बन्गसुद्ध समरूपगुण — सर्वांगशुद्धसमरूपगुणः
सर्वांगे शुद्धः, समौ रूपगुणौ यस्य सः समरूपगुणः, सर्वांगशुद्ध-
स्वाधौ समरूपगुणश्च तादृगेन पिंगलेन कथिताः । अत्र
हिअ इत्यक्षरद्वयमेकं बोध्यं “बल्लो बि तुरिअ पढिअ” इत्युक्तेः
[Vide श्लोकः ८, p. 11. —Ed.] अन्यथा मात्राधिकापत्तिः । (E).

११६ । पादे अशुद्धः पंगुः हीनः खंजः प्रभण्यते । हीनो
मात्रादिन्यूनः, मात्राधिको वातुलः, शून्यकलः कर्णः [?] श्रूयते ॥
झकारलकाराभ्यां वर्जितस्तदा बधिरोऽधोऽलंकाररहितः, मूकस्तु-
टितवर्णोऽर्थेन विना दुर्बलः कथितः, केकरो हठाक्षरैर्भवति, काणः
सर्वगुणैरहितः । हठेति — हठाक्षिप्राक्षरमित्यर्थः । सर्वांगशुद्धेन
समरूपगुणेन षट्पददोषाः पिंगलेन कथिताः ॥ १६ ॥ (G).

[Hereafter the following sloka is seen in MS. (A) only. —Ed.]

कइ यौडइ पंगुलउ लच्छिअ पहरिअइ खोडउ
कुलहाणिअ बाउलउ कल होइ पउर सक्कोलउ ।
सुद्धि हरइ बिमलंगु दुमण होइ अइ पत्रासइ
दुब्बल उब्बण बहइ देउलउ किति बिणासइ ॥

काण कुम्ब वज्जदुक्खकर
पिंगल जंपइ कवि अणउ ।
तलउ जाणि क्खणअ करउ
सेस रहिज्जउ गुणिजणउ ॥ १४ ॥

२०२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

बिष्प होअ^१ बत्तीस खत्ति बेआल^२ करिज्जसु^३
 अठतालिस^४ लहु बेस^५ सेस मुदउ सलहिज्जसु ।
 चउअग्गल^६ पअ बीस^७ मत्त^८ छाणवद्द^९ ठविज्जसु
 पंचताली[लि]सह^{१०} णाम कब्बलक्खणह करिज्जसु^{११} ॥
 छहविस^{१२} उल्लालहि^{१३} एककइ^{१४}
 बिस्सि पाअ छप्पअ मुणहु^{१५} ।
 समवस^{१६} सरिससमदोसगुण^{१७}
 णाम एहत्तरि^{१८} परिगुणहु^{१९} ॥ ११७^{२०} ॥ षट्पदम् ।

११७ । जातिदोष[भेद]माह । विप्रलोको दाविं[त्रिंशता] —
 चत्रियो द्विचत्वारिंशता — [अष्टचत्वारिंशता] लघुभिर्वैश्वः, शेषैः शूद्रः
 स्थाप्यताम् । चतुरधिकचत्वारिंशद्विरुभिर्मात्राः षष्ठवतिः स्थाप्यते ।
 पञ्चचत्वारिंशन्नाम काव्यलक्षणं क्रियताम् । षड्विंशतिरुल्लाले एकीकृत्य
 द्वौ पादौ षट्पदं जानौहि । समवर्णं सदृशगुणं नामान्येकसप्ततिं
 जानौहि ॥ दाविं[त्रिंशतेत्यादौ] लघुभिरित्यनुषज्यते । शेषैस्ततो-

११७ । १ लोष (A, B & C), होद (E). २ वेआलौष (F). ३ भणिज्जसु
 (A). ४ अठताली (B), आठताली (C). ५ विस (B & C). ६ चउअग्गल
 (B & C). ७ चालीस (B), चालीसगुह (C). ८ मत्ता (F). ९ छाणवहि
 (B), छणवद (C). १० पांचतालीसह (B & C). ११ भणिज्जसु (D).
 १२ छहवीस (A & F), छषवीस (B), छषविस (C), छहवील (D). १३ उल्लाल-
 लउ (A, B & C), उल्लाल (D & F). १४ एककरि (A, B & C). १५ मणउ
 (A). १६ समवषहि (B), समवणुहि (C). १७ सरिसगुण (A), उसरिसगुण (B),
 उपरिसगुण (C), सरिसदोसगुण (F). १८ ए short, vide स्लोक ५, p. 7.
 १९ परिगुणउ (B, C, E & F), परिगुणह (D). २० १५ (A), १७ (F).

ऽधिकैः, स्नायतां कथ्यताम् ॥ चतुर्विंशतिमात्रैश्चतुर्भिः पादैः षष्ठवति-
 मात्रा भवन्ति, तच्च चतुश्चत्वारिंशद्गुरुवः सन्ति, पञ्चचत्वारिंशन्नामकं
 काव्यलक्षणं क्रियतामुल्लालपादयोर्मिलित्वा षड्विंशतिर्गुरुवः सन्ति ।
 अत्र च प्रतिपादं जगणस्थाने लघुद्वयमावश्यकं, तेन पादचतुष्टयेऽष्टौ
 लघवः आवश्यकाः, अवशिष्टा अष्टाशौतिर्मात्राश्चतुश्चत्वारिंशद्गुरुभिः
 सम्भवन्ति, एवमुल्लालपादद्वये लघुचतुष्कमावश्यकं प्रतिपादं त्रिकल-
 गणद्वयस्य वक्ष्यमाणत्वात् । अवशिष्टा द्विपञ्चाशन्मात्राः षड्विंशति-
 गुरुभिः सम्भवन्ति, तेन षट्पदे सप्ततिर्गुरुवः सम्भवन्ति । किन्तु
 जगणस्थाने चतुर्लघुकरणाद्विपञ्चाशदधिकशतमात्राः केवललघुभि-
 रपि सम्भवन्ति, ततश्चैकैकगुरुद्विक्रमेण सप्ततिर्गुरुवः सम्भवन्ति । (C).

११७ । अथ वर्णलघुभेदेन काव्यस्य जातिभेदैकचरणस्थां
 चरणचतुष्टयसमुदितां च मात्रां कथयन् भूयोऽपि भेदसंख्यामनु-
 वदन् उल्लालगुरुसंख्यामुपदिशन् काव्योल्लालाभ्यां षट्पदं वृत्तं
 भवति तस्य चैकसप्ततिर्भेदा भवन्तीति षट्पदेर्गैवाह विधेति ।
 विष्णु-विप्रे विप्रजातीये काव्ये वत्तीस-दात्रिंशत् लङ्ग-
 लघवः होद्-भवन्ति, खन्ति-खन्त्रिये खन्त्रियजातीये काव्ये
 नेत्राल-द्विचत्वारिंशत् लघवः करिञ्जसु-क्रियतां, वेस-
 वैश्यः अटतालिस-अष्टचत्वारिंशत् लघवः क्रियतामिति पूर्वै-
 वान्वयः, सेस-शेषा उर्वरिता इति यावत् लघवः सुदहि[उ]-
 शूद्रजातीये काव्ये सलहिञ्जसु-स्नायतां, पञ्च-पाद एकैक-
 चरण इत्यर्थः काव्यस्येति भावः चउन्नगल-चतुरधिकाः बीस
 -विंशतिः चरणचतुष्टये च इति शेषः, क्राणवद्-षष्ठवतिः मत्त

— मात्राः ढविज्जसु — स्थाय्यतां, कञ्चलकणहि[ह] — काव्यलक्षणेषु
 पंचतालीसह णाम — पंचचत्वारिंशन्नामानि पूर्वोक्तानि शक्रादीनि
 मृगांतानीति भावः करिज्जसु — क्रियतां, उल्लालहि — उल्लाले
 कृश्विष — षड्विंशतिं गुरुन् जानौहीति शेषः, विणि पात्र —
 द्वयोः पादान् काव्योल्लालयोश्चरणान् एककद — एकीकृत्य, सम-
 बल — समा वर्णाः काव्योल्लालसमानाः वर्णा गुरुलघुद्वया यस्मि-
 न्तत्तादृशमित्यर्थः सरिससमदोसगुण — सदृशसर्वदोषगुणं सदृशाः
 काव्यसमानाः सर्वे दोषा गुणाश्च यस्य तत्तादृशमित्यर्थः कृप्पञ्च —
 षट्पदं वृत्तं मुण्णञ्ज — जानीत, तस्य चेति शेषः एहत्तरि णाम —
 एकसप्ततिनामानि परिमुण्णञ्ज — परिजानीतेति योजना । एह-
 त्तरीत्येकारो लघुर्बोधः । अयमर्थः — काव्यचरणचतुष्टयस्यास्तु-
 त्त्वारिंशत् गुरुवस्तृतीयजगणदानपचे चाष्टौ लघवः, उल्लालचरण-
 द्वयस्याश्च षड्विंशतिर्गुरुवः, पादद्वयस्थत्रिकलचतुष्टयांतर्गताश्च चत्वारो
 लघव[व] एवं मिलित्वा सप्ततिर्गुरवो द्वादश लघवश्च षट्पदे
 पतन्ति, तच्च सैकैकगुरुह्रासेन क्रमेण तत्समानसंख्याकलघुद्वयवृद्ध्या
 एकसप्ततिर्भेदा भवन्ति । तांश्च भेदाननुपदमेव प्रपंचयिष्याम इति
 सुधीभिर्र्थयम् । (E).

११७ । जातिभेदमाह ॥ विष्पेति ॥ विष्ठा भवति द्वाविंशद्भिः,
 चत्रिया द्विचत्वारिंशद्भिः ॥ अष्टचत्वारिंशद्भिर्वैष्ठा, शेषैः शूद्रि[द्रा]णी
 स्थाय्यतां ॥ चतुरधिका पदे विंशतिमात्राः, षण्वतिः स्थाय्यतां ॥
 चरणचतुष्टये इत्यर्थः ॥ पञ्चचत्वारिंशन्नामानि काव्यलक्षणस्य
 क्रियतां ॥ सर्वलघुशक्रभेदेन सहेत्यर्थः ॥ षड्विंशतिमुल्लालस्येकीकृत्य

भाषावृत्तम् ।

२०५

अह उल्लाल लक्खण^१ । (B).

तिणि^२ तुरंगम तिअल^३ तह^४ छह^५ चउ तिअ तह^६ अंत^७ ।
 एम उल्लाल^८ उट्टवहु^९ बिहु^{१०} दल छप्पण मत्त ॥ ११८^{११} ॥
 दोहा ।

द्वौ पादौ षट्पदे जानीत ॥ उल्लालचरणद्वये लघुचतुष्टयं षड्विं-
 शतिगुरुंश्चैकीकृत्य चरणद्वयमेवं षट्पदं जानीतेत्यर्थः ॥ समवर्ण-
 सदृशदोषगुणनामानि एकमप्रति परिजानीत ॥ अत्र यथा काव्य-
 दोषास्तथा उल्ला[ल]स्यापि भवन्ति ॥ एवं [पंच]चत्वारिंशत्काव्यभेदाः
 षड्विंशतिरुल्लालस्येति एकमप्रतिर्भेदा इत्यथ उल्लालेऽपि एकमप्रति-
 र्भेदा भवन्तीत्यर्थः ॥ (G).

११८ । अथोल्लाले गणनियममाह । चयस्तुरङ्गमास्त्रिकलगण-
 स्तथा षट् चत्वारस्त्रयस्तथा अन्ते, एवमुल्लाल उत्थाप्यतां षट्पञ्चा-
 शन्मात्राः ॥ तुरङ्गमशब्दश्चतुष्कलवाची, ततः त्रिकलः, ततः षट्कल-
 स्तश्चतुष्कलः ततस्त्रिकलः एवमष्टाविंशतिकलः पादः, दलद्वयेन
 च षट्पञ्चाशन्मात्रा भवन्ति ॥ (C).

११८ । अथ षट्पदोपोहानोल्लालं लक्षयति तिणि तुरंगमेति ।
 प्रथमं तिणि[—चयः] तुरंगमाश्चतुष्कला गणाः, तह — ततः, तिअल

११८ । १ अथोल्लाललक्षणं (A), अथ उल्लाललक्षणं (C), अथोल्लाल (D).
 २ तिणि (A & D). ३ तीथ (F). ४ लउ (F). ५ छह (B & C), चउ
 (F). ६ लउ (B), तिलउ (C), वेहि (E). ७ अणु (C), अंत (E).
 ८ उल्लाला (A, B & D). ९ मठ (A) उट्टरण (B & C). १० बिह (D).
 ११ ११ (A), १८ (F).

२०६

प्राकृतपञ्चलम् ।

— त्रिकलः गणः, तेहि अंत — तस्य त्रिकलस्यांते क्ह चउ तिस्र —
 षट् चतस्रः तिस्रः माचा इति शेषः प्रत्येकं योजनीयः, एम —
 एवं, बिऊ दल दण्ण मत्त — द्विदलषट्पंचाशन्माचाकं द्वयो-
 र्दलयोर्मिलित्वा षट्पंचाशन्माचा यस्य तत्तादृशमित्यर्थः, उल्लाल —
 उल्लालं उल्लालनामकं वृत्तं, उट्टवऊ — उट्टवयत उट्टवनिकाविषयं
 कुरुतेति यावत् । अथवा षट्पंचाशन्माचाकमुल्लालं बिऊ दल —
 द्वयोर्दलयोरुट्टवयत, एम — [एवं दलद्वयेऽपि गणान् विभजत ॥
 इदमत्रावधेयम् । त्रिचतुष्कलानां षट् . गुरवस्तदनंतरपतितस्य
 त्रिकलस्य च एको गुरुस्तदनंतरपतितस्य षट्कलस्य च त्रयो-
 गुरवस्तदनंतरपतितस्य चतुष्कलस्य च गुरुद्वयं तदनंतरपतितस्य
 त्रिकलस्य चैको गुरुरेवं प्रतिचरणं त्रयोदशगुरवो लघुद्वयं चैव-
 मष्टाविंशतिर्माचाः एके दले पतन्ति, दलद्वये च मिलित्वा षड्विं-
 शतिर्गुरवश्चत्वारस्य लघवः एवं षट्पंचाशन्माचाः पतन्ति । एवं च
 काव्यबहुलालेऽपि सर्वे वर्णा गुरुरूपा न संभवन्ति । तथा हि यदि
 त्रिकलो गुर्वादिसदंतो वा दीयते, तदा एकैकपादे त्रिकल-
 द्वयांतर्गतं लघुद्वयमावश्यकं, द्वयोर्दलयोश्च लघुचतुष्टयं, यदि च
 त्रिकलस्य माचाचयमपि लघुरूपमेव क्रियते, तदा तु त्रिकल-
 द्वयस्य षट् लघ[व] एकैकचरणे, द्वयोर्दलयोश्च द्वादश लघवः
 आवश्यका इति कथमपि उल्लाले सर्वे वर्णा गुरुरूपा न संभवन्त्येव,
 लघुरूपास्तु संभवन्त्येव, त्रिकलानामपि सर्वलघुरूपाणां संभवादत्त-
 एव क्वचित्सर्वगुर्वात्मकवर्णसमय[?]मुदाहरणमपि दृश्यते तल्लेखक-
 प्रमादात्पतितमिति बोध्यम् । अत्राप्येकैकगुरुह्रासेन क्रमेण लघु-

माषाहत्तम् ।

२०७

जहा^१, जात्रा जा अङ्ग^२ सीस^३ गंगा लोलंती
 सब्बासा पूरंति सब्ब^४ दुक्खा^५ तोलंती ।
 णात्रा रात्रा हार^६ दौस^७ बासा भासंता^८
 वेअला जा संग^९ णट्ट^{१०} दुट्टा^{११} णासंता ॥
 णाचंता^{१२} कंता उच्छवे^{१३} ताले भूमौ कंपले ।
 जा दिट्ठे मोक्खा पाविज्ज^{१४} सो तुम्हाणं सुक्ख^{१५} दे^{१६} ॥
 ११६^{१७} ॥ [छप्पत्र]

द्वयवृद्ध्या सर्वलघ्वन्ताः सप्तविंशतिर्भेदाः संभवन्ति, ते च ग्रंथकृता न प्रदर्शिताः, अप्रदर्शिता अपि स्वयमूहनीयाः, मया तु ग्रंथविस्तर-
 भयात् प्रदर्शिता इति सुधौभिर्विभावनीयम् । (E).

११८ । अथोलाललक्षणमाह ॥ तिष्ठीति ॥ चयस्तुरंगमास्त्रिकलः
 षट्कलश्चतुष्कलस्त्रिकलस्तस्यांति ॥ एवमुलालमुद्वयं तु द्वयोर्दलयोः
 षट्पंचाशन्मात्राः ॥ तुरंगमश्चतुर्लघुः ॥ (G).

११९ । तत्र सर्वगुरुमुदाहरति । जाया यस्यार्द्धाङ्गे, अङ्गे गंगा
 लोलते, सर्वाङ्गाः पूरयति यः सर्वाणि दुःखानि चोटयति,
 नागराजहारः दिशो वामः भासते, वेताला यस्य सङ्गे नष्टान्

११६ । १ सब्बगुण जात्रा (E). २ अङ्गं (A & C), जात्राधंगे (D). ३ Dropt
 in (A), अङ्ग (B & C), सीसे (D). ४ सब्बा (A), सब्बतो (D). ५ दुःखं (B
 & C), दुख्खं (D). ६ जारा (A & D). ७ दौसा (A & D). ८ Dropt
 in (D), बासंता (E). ९ संगे (A, C & D). १० णट्टा (A), dropt in (D).
 ११ णट्टा (E). १२ णचंता (A). १३ उच्छवे (B, C & F). १४ पाविज्जे (A),
 पाविज्जा (B, C & D), पाइए (F). १५ सुक्खं (A), सुख (B), तुम्हाणं सुक्ख
 (C), सुक्खा (D). १६ दो (D, E & F). १७ १६ (A), १६ (F).

२०८

प्राकृतपैकुलम् ।

दुष्टान् नाशयति । नृत्यति कान्तव्या[या] उच्चैर्वेतालैः भूमिं कम्पयन्
यस्य दृष्ट्वा मोक्षः प्राप्यते, स युष्माकं सुखं ददातु ॥ अत्र च
प्रथमचतुर्थपादयोरेकारस्य वर्षमिलितस्य लघुत्वात् तृतीये जगणो
न विरुद्धते, किन्तु आवश्यकलघुव्यतिरिक्तानां सर्वेषां गुरुत्वादस्य
सर्वगुरुत्वमिति ध्येयं, न तु सर्व एव गुरुरिति भ्रमः कार्यः । (C).

११८ । अथ काव्योक्ताल्लयोः सर्वगुर्वात्मकमाद्यभेदमुदाहरति
जाआ जा अद्वंगेति । जा अद्वंग — यदद्वंगे जाआ — जाया
पार्वतीति यावत् शोभते इति शेषः, अग्रेऽपि योजनीयः,
सौम — शीर्षे सम्बासा पूरति — सर्वाशाः पूरयन्ती सम्बदुक्ता
तोलन्ती — सर्वदुःखानि चोटयन्ती एतादृशी गंगा लोलन्ती —
लोलयमाना । अत्र गंगाविशेषणद्वयं पार्वत्या अपि योजनीयम् ।
यस्य णाआ राआ द्वार — नागराजहारः नागराजस्य वासुकेर्हारो-
यस्य तादृश इत्यर्थः । यस्य दीसबासा बासन्ता — दिश्वामो वसानः ।
जा संग — यत्संगे णट्ट उट्टा णासन्ता — नष्टदुष्टान् नाशयन्तः, अत्र
नष्टशब्दो धूर्त्तवाची, तथाच धूर्ता ये दुष्टा वैरिणस्तान् नाशयन्त-
इत्यर्थः, उक्त्तवे — उत्सवे कन्ता — कान्तं यथा स्थान्तया णासन्ता —
नृत्यन्तः, ताले भूमौ कंपले — तालकंपितभूमयः, अथवा येषां
तालेन भूमिः कंपिता, तादृशा वेआला — वेतालास्त्रिष्टंतीति
शेषः । जा दिट्ठे — यस्मिन्दृष्टे मोक्त्वा पाबिज्ज — मोक्षः प्राप्यते,
सो तुन्हाणं — स युष्मभ्यं सुखं दो — सुखं ददातु । अत्र जाआ
जा अद्वंगेत्यारभ्य णट्ट उट्टा णासन्ता एतावत्पर्यन्तं पादचतुष्टयं
काव्यस्योदाहरणमेतदग्रे च चरणद्वयमुक्ताल्लयेति बोध्यम् । (D).

मात्रावृत्तम् ।

२०६

चउआलिस^१ गुरु कब्बके^२ छह^३बीसउ^४ उल्लाल ।

जं^५ गुरु टुट्टइ लहु^६ बढइ^७ एहत्तरि^८ पत्थार^९ ॥ १२०^{१०} ॥

दोहा ।

११९ । अथ षट्पदस्य शास्त्रालीप्रस्तारगतं सर्वगुरुभेदमुदाहरति ॥
सर्वगुरुभेदो यथा ॥ आआ इति ॥ जाया ज[य]स्वाह्वांगे शीर्षे गंगा
सुठंतौ, सर्वाशाः पूरयति सर्वदुःखानि चोटयति । नागराजो हारः
दिम्बासो भासते, वेताला यस्य संगे नष्टदुष्टाश्नाशयति ॥ नृत्यत्-
[ति] कांतमुखवे ताले भूमिः कंपिता । यस्मिन्दृष्टे मोचः प्राप्यते,
स युष्माकं सुखं ददातु ॥ १८ ॥ (G).

१२० । एतदेव स्पष्टयन्माह । चतुस्त्वारिंशद्गुरवः काव्यस[स्य]
षड्विंशतिरुल्लालस्य । यद्गु[ह]स्तुत्यति लघुर्वर्द्धते एकसप्ततिः प्रस्ताराः
— काव्यच्छन्दसः ॥ (C).

१२० । अथ षट्[पद]भेदानयनप्रकारमाह चउआलिसेति ।
चउआलिस गुरु कब्बके — [चतुः]त्वारिंशद्गुरवः काव्यस्य, छहबीसह
— षड्विंशतिर्गुरवः इत्यनुषंगः, उल्लाल — उल्लालस्य । जं गुरु टुट्टइ —
यः गुरुस्तुटति, लहु बढइ — लघुर्वर्द्धते, अतः एहत्तरि — एक-
सप्ततिः पत्थार — [प्रस्तारः] भेदेषणा भवतीति शेषः ॥ भावस्तु
पूर्वमेवोक्तः । (E).

१२० । १ चउआलीस (B & C), चउआल (D), चउआली (F). २ कब्बक (F). ३ छह (B & C). ४ बीस गुरु (B), विस (C), बीस (D), बीसह (E), बीस (F). ५ Non est (B & C). ६ बेलह (A & B). ७ लहर (A, B, & C). ८ एहत्तर (F). ९ पत्थार (A). १० १७ (A), २० (F).

२१०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अथ शाख्यमी[ली]प्रस्तारः । (A).

अजअ वेआसी^१ अक्खर^२ गुरु सत्तरि रवि रेह ।एकक्खर^३ चल^४ गुरु घटइ^५ दुदुदुइ^६ लहुआ देह^७ ॥१२१॥

दोहा ।

१२० । अथ भेदानयनप्रकारमाह ॥ चउ इति ॥ चतुश्चत्वारिंश-
 गुरवः काव्ये षड्विंशतिरुल्लाले । यथा गुरुस्तुत्यति लघुर्वधते एक-
 सप्ततिः प्रस्तारः ॥ सर्वलघुभेदेन सहैकसप्ततिर्भेदा भवन्तीत्यर्थः ॥
 १० ॥ (G).

१२१ । प्रस्तारं दर्शयति अजअ इति । अजये द्व्यष्टौत्यक्षराणि
 गुरवः सप्तती रविरेखाः । एकाक्षरं चलति गुरुस्तुति दौ दौ लघू
 आनय ॥ एकसप्ततिप्रस्तारेषु प्राथमिकमजयनामकं कन्दः, तत्र
 द्विरष्टौत्यक्षराणि भवन्ति, तत्र सप्ततिगुरवः रविरेखा द्वादश
 लघवः, षट्सु पदेषु एकसप्ततिमध्ये एकमक्षरं चलति ऋषति तेन
 गुरुस्तुत्यति तत्स्थाने लघुद्वयं स्थाप्यते, इत्येवंक्रमेणैकसप्ततिर्भेदाः
 भवन्ति । (C).

१२१ । अथैकमेवार्थं प्रकारान्तरेणाह, अजअ इति । गुरु
 सत्तरि — गुरवः सप्ततिः, रवि रेह — रविरेखाः रविसंख्याका रेखाः

१२१ । १ वेआसी (C), वयासी (E), वेआसी (F). २ अक्खरइ (A, B & C), अक्खरहि (E), अक्खरउ (F). ३ एकक्खर (B & F). ४ चलइ (A), चइ (D & E), चउइ (F). ५ घटइ (A, B & C). ६ दुदुइ (A), दुउइ (C), ददमपरि (D), दुदुइ (E), दु तह दुइ (F). ७ रेह (A), लेह (E & F). ८ १० (A), ११ (F).

अजअ^१ विजअ^२ बलि कख^३ बीर बेअल विहखर^४
 मकलु^५ हरिहर बंभ^६ इंदु^७ चंदण सुसुहंकर^८ ।
 साण^९ सौह^{१०} सदूल^{११} कुम्म कोदल खर^{१२} कुंजर
 मअण^{१३} मच्छ तालंक^{१४} सेस सारंग^{१५} पओहर^{१६} ॥
 ता^{१७} कुंद कमलु^{१८} बारण^{१९} भसल^{२०}
 सरहु^{२१} जंगमु^{२२} सर बिल हइ^{२३} ।
 सुसज^{२४} समर^{२५} सारसु सरअ^{२६}
 छप्पअ^{२७} गाम पिंगलु^{२८} कहइ ॥ १२२^{२९} ॥ छप्पअ ।

दादश खव इति यावत्, एवं वयासी [वेआसी] अखरहि —
 द्वाभौत्यचरैः अजअ — अजयनामा षट्पदस्य प्रथमो भेद इत्यर्थः ।
 तत्र गुरु घटइ — एकैकगुरुर्हसति, दुहुइ लज्जआ लेइ[ह] — द्यौ द्यौ

१११। १ अजअ (B & C). २ विजअ (B, C & D), विष (E). ३ वष (A & B). ४ विहखलु (B), विहखल (A & C), विहखठ (E). ५ मकल (A & C). ६ वम्भ (B). ७ इन्द (B). ८ सुसुहंकर (A), भयङ्कर (C), सुसुहंकार (D), सुहंकर (F). ९ साण (A), साल (C). १० सौह (D & F). ११ सदूल (D). १२ खर (B & C). १३ अमण (F). १४ Transposed in (B & C). १५ खर (A, E & F). १६ Non est (E). १७ कमल (A, B & C). १८ बाल (C). १९ भसल (B & C), dropt in (D & F), transposed in (E). २० सुरज (A), सरज (C). २१ अखखर (A), अजंग (B), मिषंक (C), जंगम (D), जंगलु (E). २२ लुठ लहइ सर (A), लुठ बिलहइ सर (B), सर बिल विहइ (C), जइख इवि लहइ सर (D), इख इवि लहइ (E), जइइइ दा सर (F). २३ Dropt in (B), सर (C), सुसर (D, E & F). २४ Dropt in (B), पुकल (C). २५ सरज (A), dropt in (B & C), सरसु (E). २६ खय (C). २७ पिंगल (A, B & C). २८ १८ (A), २९ (F).

२१२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

लघुको याज्ञौ वर्द्धनीयाविति यावत् । एवं सति एकैकवर षड् —
 एकैकमचरं वर्द्धते [* *] ॥ अथमर्थः । तृतीयजगणपचे काव्यस्य
 [चतुः]चत्वारिंशद्वरवः अष्टौ लघव उल्लासस्य षड्विंशतिगुरवश्चत्वारो-
 लघव एवमुभयोर्मिलित्वा सप्ततिगुरवो द्वादश लघवो यत्र पतन्ति
 स अजयः, तत्र च यदि एकैको गुरुर्हसति तत्समानरुखाक-
 माचाकं च लघुद्वयं वर्द्धते, एवं च पूर्वपूर्वभेदापेक्ष्योत्तर[रोत्तर]-
 भेद एकैकमचरं वर्द्धते तदा ते ते भेदा भवन्ति । एतस्मैव
 प्रस्तारस्य शास्त्रलीप्रस्तारसंज्ञा । (E).

१२१ । अस्य शास्त्रस्यभिधस्य प्रस्तारस्य विशेषमाह ॥ अजेति ॥
 अजये द्व्यश्रीत्यचराणि, गुरवः सप्ततिः, रवयो रेखाः ॥ एकाचरं
 वर्धते, गुरुस्तुव्यति, तदा द्वौ द्वौ लघू गृह्याण ॥ अजयनाम्नि भेदे
 द्व्यश्रीत्यचराणि भवन्ति ॥ तत्र सप्ततिगुरवो द्वादश लघव इति ॥ (G).

१२२ । अथैकसप्ततिभेदानां नामान्याह । अजयो विजयो
 बलिः कर्णो वीरो वेतालो वृहन्नलो मर्कटो हरिहरौ ब्रह्मा
 इन्द्रचन्दनं भयंकरः शालः सिंहः शार्दूलः कूर्मः कोकिलः खरः
 कुञ्जरो मदनो मत्स्यः सारङ्गः शेषताडकः पयोधरः कुन्दं कमलं
 बालभसनः सरभः मृगाङ्कः शरं विसं हितं[?] सरः पुष्करः समरं
 सारं सुकरः षट्पदे नाम पिंगलः कथयति ॥ (C).

१२२ । अथैकसप्ततिभेदानां नामान्याह अजय इत्यादिना ।
 अजयः १, विजयः २, बलिः ३, कर्णः ४, वीरः ५, वेतालः ६,
 वृहन्नटः ७, मर्कटः ८, हरिः ९, हरः १०, ब्रह्मा ११, इन्दुः १२,
 चन्दनं १३, सुशुभंकरः १४, आ १५, सिंहः १६, शार्दूलः १७, कूर्मः

माषावृत्तम् ।

२१३

मेरु मञ्जरु^१ मञ्ज सिद्धि बुद्धि करञ्जलु^२ कमलाञ्जरु^३
 धवल^४ मल्ल^५ धुञ्ज कणउ^६ किसणु^७ रंजणु^८ मेहाञ्जरु^९ ।
 गिम्ह^{१०} गरुड^{११} ससि खर सल्ल^{१२} एवरंग मणोहर^{१३}
 गञ्जणु^{१४} रञ्जणु^{१५} एरु^{१६} हौरु^{१७} भमरु^{१८} सहेरु कुसुमाञ्जरु^{१९} ॥
 ता दिप्पु^{२०} संखु^{२१} बसु सद्द^{२२} मुणि णाञ्जराञ्ज पिङ्गलु^{२३} कहड^{२४} ।
 छप्पञ्ज^{२५} णाम^{२६} एहत्तरिहि^{२७} छंदञ्जार पत्थरि^{२८} लेहड^{२९} ॥
 १२३^{३०} ॥ छप्पञ्ज ।

१८, कोकिलः १८, खरः २०, कुंजरः २१, मदनः २२, मत्स्यः २३,
 ताडकः २४, शेषः २५, सारंगः २६, पयोधरः २७, कुंदः २८,
 कमलं २९, वारणः ३०, शरभः ३१, भसलो — भ्रमरः भास्वरश्च
 ३२, जांगलः ३३, शरः ३४, सुसरः ३५, समरं ३६, सारसः ३७,
 सरसः ३८, इञ्ज — इति छप्पञ्ज णाम — षट्पदनामानि ठवि —

१२१। १ मञ्जरु (E). २ कलञ्जरु (A). ३ कमलाञ्जरु (E, कमलाञ्ज (F).
 ४ धवल (B & C). ५ मणउ (D & F), मणव (E). ६ कण (A & B), धव
 (C), कणव (E). ७ किसणु (A), किसर (B), किसल (C), कौसणु (F).
 ८ रंजण (A). ९ मेहाञ्ज (E). १० गिम्हा (A & D), गीम्ह (B). ११ गरुड
 (A), गरुल (B & C). १२ सल्ल (A), सल्ल (C). १३ पयोधर (A).
 १४ गञ्जण (A), गञ्जणु (D). १५ रञ्जण (A), रञ्जणु (D). १६ एरु (D).
 १७ हौरु (A). १८ भमर (D). १९ कुसुमाञ्जरु (B). २० ता दीप्पु (B), ता
 दिप्प (C & F), ता दिप्प (E). २१ संख (D), स (E). २२ सकु (B), सड
 (C). २३ पिङ्गल (A & F). २४ छप्पञ्ज (D), छप्पड (E). २५ णाम (B).
 २६ एहत्तरिहि (B & C). २७ पत्थरि (A). २८ लेहड (A & D), किञ्जर
 (B & C), कहड (F). २९ १० (A), १२ (F).

२१४

प्राकृतपैकुलम् ।

स्यापयित्वा लेहद — लभ्येत इति पिंगल कहद — पिंगलः
कथयति ॥ (E).

१२२ । अथ नामान्याह ॥ अजयः १, विजयः २, बलिः ३,
कर्णः ४, वीरः ५, वेतालः ६, वृहन्नलः ७, मर्कटः ८, हरिः ९,
हरः १०, ब्रह्मा ११, इन्दुः १२, चन्दनं १३, शुभंकरः १४, श्या १५,
सिंहः १६, शार्ङ्गलः १७, कूर्मः १८, कोकिलः १९, खरः २०, कुंजरः
२१, मदनः २२, मत्स्यः २३, तालकः २४, शेषः २५, सारंगः २६,
पयोधरः २७, ततः कुदं २८, कमलं २९, वारणः ३०, शरभः ३१,
जंगमः ३२, चुतौष्टः ३३, दाता ३४, शरः ३५, सुशरः ३६, समरं ३७,
सारसः ३८, सरटः ३९, षट्पदनामानि पिंगलः कथयति ॥ २२ ॥ (G).

१२३ । मेरुः मकरः मृगः सिद्धिर्बुद्धिः करतलं कमलाकरः
धवलो मलयो ध्रुवो धर्मः किशलयो व्यजनं(?) मेधाकरः गौशः
गरलं(?) शशी सूरः मन्दो नवरङ्गः मनोहरो ग[ग]नं रत्नं नरः
हीरं भ्रमरः शेखरः कुसुमाकरः ततो द्वीपः शङ्खः वसुः सत्यः
शृणु नागराजपिङ्गलः कथयति षट्पदनामान्येकसप्ततिं छन्दसां
परं कथयति ॥ (C).

१२३ । मेरुः ३९, मकरः ४०, मदः ४१, सिद्धिः ४२, बुद्धिः
४३, करतलं ४४, कमलाकरः ४५, धवलः ४६, मदनः ४७, ध्रुवः
४८, कर्क ४९, कृष्णः ५०, रंजनः ५१, मेधाकरः ५२, गौशः ५३,
महदः ५४, शशी ५५, शूरः ५६, शल्यं ५७, नवरंगः ५८, मनोहरः
५९, गगनं ६०, रत्नं ६१, नरः ६२, हीरः ६३, भ्रमरः ६४, शेखरः
६५, कुसुमाकरः ६६, द्वीपः ६७, शङ्खः ६८, वसुः ६९, शब्दः ७०,

मानावृत्तम् ।

२१५

जत्ते^१ सम्बहि^२ होइ लहु अइ बिसज्जहु^३ ताम^४ ।

तइ बि^५ बिसज्जहु^६ एकसर^७ रहि^८ पमाणे^९ णाम ॥ १२४^{१०} ॥

दोहा । इति षट्पदप्रकरणम् ॥

मुनिः ७१, इति एहत्तरिहि — एकमपत्तिः षट्पदनामानि कंद-
आर — कंदःकारकः पत्यरि — प्रस्तार्थ्य लेहइ — लभते, इति
पिंगलः कहइ — कथयति ॥ (E).

१२३ । मेरु इति ॥ मेरुः ४०, मकरः ४१, मदः ४२, सिद्धिः
४३, बुद्धिः ४४, करतलं ४५, कमलाकरः ४६, धवलः [४७,
म[द]नः ४८ ध्रुवः ४९, कनकं ५०, कूर्मः [?] ५१, रंजनः ५२, मेधा-
करः ५३, ग्रीष्मः ५४, गरुडः ५५, शशी ५६, सूर्यः ५७, शल्यं ५८,
नवरंगः ५९, मनोहरः ६०, गगनं ६१, रत्नं ६२, नरः ६३, हीरः ६४,
भ्रमरः ६५, शिखरः ६६, कुसुमाकरः ६७, ततः दीपः ६८, शंखः
६९, वसुशब्दः ७०, मुनिः ७१ ॥ नागराजः पिंगलः कथयति ॥
षट्पदे नामान्येकमपत्तिः कंदस्कारः प्रस्तार्थ्य कथयति ॥ २३ ॥ (G).

१२४ । तथाहि यावद्भवति सर्वैर्लघुभिर्द्ध्वं विमर्जय । तत्रापि
एकं शरम् एतत्प्रमाणं नाम ॥ सर्वैर्लघुभिर्द्धि[र्द्धि]पञ्चाशदधिकं
[शतं] तस्याद्ध्वदूरीकरणे षट्सप्ततिरवशिष्यते । तत्रैकपञ्चसंख्यायां

१२४ । १ जत्ते (B, C & E), जत्ते (D), जत्ते (F). २ सम्बर (B & C).
३ बिसज्जइ (B & C), बिसज्जहिं (D). ४ ताम (F). ५ पुणवि (A), तहवि
(D). ६ बिसज्जइ (B & C), बिसज्जहिं (D), बिसज्जइं (E), बिसज्जइ (F).
७ एकसर (B), एकसर (C & F). ८ रह (A), रह (B & C). ९ पमाणे
हि (B & C), परमाणे (D). १० ११ (A), १५ (F).

२१६

प्राकृतपौकलम् ।

दूरीकृताथामेकसप्ततिनामानि भवन्तीत्यर्थः । इति षट्पदप्रकरणम् ॥ (C).

१२४ । अथैतेषां प्रकारांतरेण संख्यामाह जन्ते इति । यावतः सर्व्वे लघवो भवन्ति अर्द्धं विस्तृत्यतां तन्मध्ये । तच्चापि विस्तृत्य एकं शतं पंचकं, शत इति पंचसंज्ञा, एतत्प्रमाणेन नामानि विद्वीति शेषः ॥ अथमर्थः, द्विपंचाशदुत्तरं शतं लघवः अंतिमभेदे ये, तन्मध्ये अर्द्धत्यागे षट्सप्ततिरवशिष्यते, तच्च पंचत्यागे एकसप्ततिरवशिष्यते, तत्प्रमाणेन एकसप्ततिप्रमाणानि नामानि भवन्तीत्यर्थः ।

अथैते भेदाः स्वरूपतो लिखित्वा प्रदर्शयते । गुरु ७० लघु १२ अजयः, गुरु ६८ लघु १४ विजयः, गुरु ६८ ल १६ वलिः, गुरु ६७ ल १८ कर्णः, गुरु ६६ ल [२०] वीरः, गुरु ६५ ल २२ वेतालः, गुरु ६४ ल २४ वृहन्नटः, गुरु ६३ ल २६ मर्कटः, गुरु ६२ ल २८ हरिः, गुरु ६१ ल ३० हरः, गुरु ६० ल ३२ ब्रह्मा, गुरु ५८ ल ३४ इंदुः, गुरु ५८ ल ३६ चंदनः, गुरु ५७ ल ३८ सुशुभंकरः, गुरु ५६ ल ४० श्या, गुरु ५५ ल ४२ सिद्धिः, गुरु ५४ ल ४४ शार्दूलः, गुरु ५३ ल ४६ कूर्मः, गुरु ५२ ल ४८ कोकिलः, गुरु ५१ ल ५० खरः, गुरु ५० ल ५२ कुंजरः, गुरु ४८ ल ५४ मदनः, गुरु ४८ ल ५६ मत्स्यः, गुरु ४७ ल ५८ ताडकः, गुरु ४६ ल ६० शेषः, गुरु ४५ ल ६२ सारंगः, गुरु ४४ ल ६४ पयोधरः, गुरु ४३ ल ६६ कुंदः, गुरु ४२ ल ६८ कमलः, गुरु ४१ ल ७० वारणः, गुरु ४० ल ७२ शरभः, गुरु ३८ ल ७४ भसलः, गुरु ३८ ल ७६ जांगलः, गुरु ३७ ल ७८ शरः, गुरु ३६ ल ८० सुसरः, गुरु ३५ ल ८२ समरः, गुरु ३४ ल ८४ सारसः, गुरु ३३ ल ८६ सरसः,

भाषावृत्तम् ।

२१७

अथ पञ्चटिका छंदः । (D).

चउ^१मत्त करह^२ गण चारि ठाडू^३ठड अंत^४ पञ्चोहर पाडू पाडू ।चउ^५सट्टि^६ मत्त पञ्चलडू^७ इंदुसम^८ चारि पाञ्च पञ्चटिअ^९ छंदु ॥ १२५^{१०} ॥

गु २२ ल ८८ मेहः, गु २१ ल ८० मकरः, गु २० ल ८२ मदः,
 गु [२८ ल ८४ षिट्टिः, गु २८ ल ८६] बुद्धिः, गु २७ ल ८८
 करतलं, गु २६ ल १०० कमलाकरः, गु [२५ ल] १०२ धवलः,
 गु २४ ल १०४ मदनः, गु २३ ल १०६ ध्रुवः, गु २२ ल १०८
 कव[न]कं, गु २१ ल ११० कृष्णः, गु २० ल ११२ रंजनः, गु १९
 ल ११४ मेधाकरः, गु १८ ल ११६ ग्रीष्मः, गु १७ ल ११८ गरुडः,
 गु १६ ल १२० शशी, गु १५ ल १२२ शूरः, गु १४ ल १२४
 शखं, गु १३ ल १२६ मवरंगः [गु १२ ल] १२८ मनोहरः, गु ११
 ल १३० गगनं, गु १० ल १३२ रत्नं, गु ९ ल १३४ नरः, गु ८
 ल १३६ क्षीरः, गु ७ ल १३८ भ्रमरः, गु ६ ल १४० प्रेक्षरः, गु ५
 ल १४२ कुसुमाकरः, गु ४ ल १४४ दिपः, गु ३ ल १४६ ग्रंथः,
 गु २ ल १४८ वसुः, गु १ ल १५० शब्दः, ल १५२ सुनिः ॥ ७१ ॥ (E).

१२५। १ चो (E). २ करहि (D & E), करड (F). ३ मच (D),
 चारि (F). ४ अंत (E). ५ चो (E & F). ६ सट्टि (C). ७ पञ्चोहर
 (B, C, D & E). ८ सम (A, B, C, D & E). ९ पञ्चलडि (A, B & C).
 १० १२ (A), २१ (F).

२१८

प्राकृतपैकलम् ।

१२४ । पुनः प्रकारांतरेण नामसंख्या[न]यनमाह ॥ जत्ते इति ॥
 यावंतः सर्वे भवन्ति स्रवः अर्धं विसर्जय तेषु । तत्रापि विसर्ज-
 यैकवारं शरान् अनेन प्रमाणेन नामानि ॥ यथा षट्पदसर्वस्रवः
 १५२, तेषामर्धं ७६, तत्रापि [५] पंच त्याज्याः, अवशिष्टाः ७१ इति
 प्रकारेण जातानि नामानीत्यर्थः ॥ इति षट्पदप्रकरणम् ॥ (G).

१२५ । अथ प्रोज्झटिकाच्छन्दः ॥ चतुर्मात्राः क्रियन्तां गणा-
 स्रवारः अन्ते पयोधरः स्थाप्यतां पादे पादे । चतुःषष्टिमात्रं प्रज्झ-
 रतौन्दुरिव चतुर्भिः पादैः प्रोज्झटिकाच्छन्दः ॥ पादे पादे चतुर्मा-
 चास्रवारस्रवारो गणाः क्रियन्तां, तत्रान्यो गणो मध्यगुरुः, पयो-
 धरशब्दो मध्यगुरुवाची । यथेन्दुरमृतं प्रोज्झति, एवं प्रोज्झटिक-
 शब्दोऽप्यमृतं चरतौत्यर्थः ॥ पञ्जटिकेति केचिददन्ति ॥ (C).

१२५ । अथ पञ्जटिकावृत्तं लक्षयति चउमत्तेति । अंत — अन्ते,
 पओहर — पयोधरं मध्यगुरुं जगणमिति यावत् ठइ — स्थाप-
 यित्वा, अंतस्रं चतुर्मात्रिकं जगणस्वरूपमेव विधायेत्यर्थः, पाइ
 पाइ — पादे पादे प्रतिचरणमिति यावत् चारि ठाइ — चतुः-
 संख्याकान् चउमत्त — चतुर्मात्रिकान् गणान् करहि — कुरुष्व ।
 एम — एवं, चारि पाअ — चतुःपादे चउमत्ति मत्त — चतुःषष्टि-
 मात्राकं पञ्जटिअ छंद — पञ्जटिकाच्छंदः भवति, एतत् श्रुतेति
 शेषः इंदुः पञ्जरइ — प्रस्रवति ॥ प्रथमं त्रयस्रतुष्कलास्तदनंतरमेको-
 जगण एवं षोडश मात्राः प्रतिचरणं यत्र पतन्ति, तत्पञ्जटिका-
 वृत्तमिति फलितार्थः ॥ (E).

१२५ । अत्र चतुःषष्टिमात्रकं भेदचयं, तत्र पर्यटिकामाह ॥

माधवतम् ।

२१६

जहा, जे गंजिअ गोलाहिबड^१ राउ^२
 उदंड^३ ओड्ड^४ जसु^५ भअ^६ पलाउ^७ ।
 गुरुबिक्रम बिक्रम जिणिअ^८ जुज्झ^९
 ताकस परक्रम^{१०} कोइ^{११} बुज्झ ॥ १२६^{१२} ॥
 पज्जलिआ^{१३} । (A & F).

चउ इति ॥ चतुर्मात्राः कार्या गणस्वरस्वरः स्थापयान्ते पयो-
 धरं पादे पादे ॥ चतुःषष्टिमात्राभिः पर्यटिका भवति इंदुसमा-
 स्वरः पादाः पर्यटिकाच्छंदसि ॥ अंत इति ॥ चतुर्यो गणो-
 जगणरूपः कार्य इत्यर्थः ॥ २६ ॥ (G).

१२६ । उदाहरति ॥ यो गञ्जितगौडाधिपतिराजः उद्दण्ड-
 ओड्डो यस्य भयेन पलायते । गुरुविक्रमं विक्रमं जित्वा युध्यते
 तत् कर्षपरक्रमं क इह बुध्यते ॥ ओड्डः — ओड्डदेशीयो राजा,
 विक्रमं राजानं युद्धे न त्यजतीत्यर्थः । (C).

१२६ । अथ [प]ञ्चटिकामुदाहरति जे इति । येन परक्रमेण
 गोलाहिबद — गौडाधिपतिः राउ — राजा गंजिअ — गंजितः,
 हत इति यावत्, जसु भअ — यस्य परक्रमस्य भयेन उदंड

१२६ । १ गउलाहिब (A), गोलाहिबद (B), गोलाचहिबद (C), गोउवद (F).
 २ राउ (D). ३ उड्ड (D). ४ दंड (A), ओड्ड (C), ओड (B), मोड्ड (F).
 ५ इस (D & F). ६ जस (A), भय (B & C). ७ पलाउ (A), पलाद (B),
 पराउ (D & F). ८ जिणु (A), जोणिष (C), जिणिअ (D). ९ जज्झ (F).
 १० परिक्रम (B). ११ इह (C). १२ २२ (A), २७ (F). १३ पज्जलिआ
 (B & C), इति पज्जलिआ (F).

२२०

प्राकृतपैकलम् ।

अथाडिल्ला छंदः । (D).

सोलह^१ मत्ता पाउअलि सलह^२वेवि जमका^३ भेउ अलिसलह^४ ।हो ए^५ पओहर^६ किंपि अलिसलह^७अंत सुपिअ^८ भण^९ छंदु^{१०} अलिसलह ॥ १२७^८ ॥

— समरदुर्द्धः ओड — उत्कलदेशाधिपतिः पलाड — पलायितः ।
 येन च जुञ्ज — युद्धे, इदं सर्वत्र चेति, गुरुविक्रम — गुरुविक्रमः
 गुरुरन्यैरनतिक्रमणीयः विक्रमः पराक्रमो यस्य स तादृश इत्यर्थः,
 विक्रम — विक्रमः विक्रमनामा कश्चिप्रसिद्धः राजा, जिणिअ —
 जितः, ताकल परक्रम — तत्कर्णपराक्रमं कोऽपि बुण्ण — जानाति,
 अपि तु न कोऽपीत्यर्थः ॥ (E).

१२६ । यथा ॥ येन गंजितो गौडपतिः राजा, वड्डः[?] उत्कलः
 सभयं पलायितः । गुरुविक्रमो विक्रमो जितो युद्धे कर्णपराक्रमं
 को बुध्यते ॥ २७ ॥ (G).

१२७ । षोडश माचाः पादावली लभते दयोर्यमकं भेदं कल-
 यत । भवति पयोधरः किमप्यलं ह अंतं सुप्रियः भण कन्दोऽलि-
 न्दाम् ॥ पादावली पादचतुष्टयं षोडश माचाः लभते, तथाच

१२७ । १ सोलह (A), सोलह (E). २ अडिल (D). ३ जमका (F).
 ४ होह (A, B & C). ५ पओहर (E), पओहर (F). ६ सुपिअ अंत (A, B
 & C), सुपिअंवे (D), सुपिअ अंवे (F). ७ लह (D, E & F). ८ छंद (A &
 B). ९ २४ (A). १० २८ (F).

षोडशमात्रं पदमित्यर्थः, दयोर्दयोरन्ते यमकं, भेदं विशेषं कल-
यत जानीत, पयोधरो जगणो भवति चेत्, किमपि क्वचिदपी-
त्यर्थं अलं व्यर्थं, तस्माज्जगणो न देय इत्यर्थः । ६-शब्दः पादपूरणे ।
सुप्रियो द्विकलः सर्वलघुः । तत्र चतुष्कलगणत्रयं, ततो द्विकल-
गणस्ततो द्विलघुरिति साम्यदायिकौ परिपाटी । (C).

१२७ । अथ अलिप्तहृत्तं लक्षयति सोलह मन्तेति । जहा,
सोलह मन्ता — षोडशमात्रिकाः षोडश मात्रा यस्यां सा तादृशी-
त्यर्थः, पादअलि — पादावली, लह — लभ्यते, बेवि — दयोरिति
शेषः, जमक्का — ज[य]मकौ भेद — भवत इति, अलिप्तह कय-
थेत्यर्थः । किंपि कुत्रापि चरणे इत्यर्थः, अलीप्तह[?] — अप्रयोजक-
इत्यर्थः । अयं च देशीशब्दः । पओहर — पयोधरः मध्यगुरु-
जगण इति यावत्, ए हो — न भवति, अत्र जगणो न देय इति
भावः, अन्ते पादांति सुपिअ — सुप्रियः द्विलघुर्गण इत्यर्थः पत-
तीति शेषः । क्रियमाणाम् षोडशमात्रासु अन्तिम[मा]त्रादयं यत्र
लघुरूपमेव पतति, न तु षोडशमात्रातिरिक्तः सुप्रियो देय इति
भावः, तत् अलिप्तह कंदु — अलिप्तहनामकं कंदः भण — कथय
इत्यर्थः ॥ (E).

१२७ । सोलेति ॥ षोडश मात्राः पादावली लभतां देअपि यमके
भेद इति गृह्यतां ॥ भवति पयोधरः किमपि अस्माद्यः सुप्रियोऽन्ते
यत्र कंदः अलिप्तह ॥ प्रतिपादं षोडश मात्राः, दयोस्वरणयोर्दयमकं,
जगणो न कर्त्तव्यः, अन्ते लघुदयं च, तत् अभि[लि]प्तह कंद-
इत्यर्थः ॥ २८ ॥ (G).

२२२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, जहि^१ आसावरि^२ देसा^३ दिण्हउ^४
 सुत्थिर^५ डाहर^६ रज्जा लिहउ^७ ।
 कालिंजर^८ जिणि^९ किन्ती^{१०} यप्पिअ^{११}
 धणुआ^{१२} वज्जिअ^{१३} धम्मक^{१४} अप्पिअ^{१५} ॥ १२८^{१६} ॥
 अलिहउ । (F).

१२८ । येनाग्रापूर्व्ये देहो दत्तः सुत्थिरडाहरराज्यं गृहीतं ।
 कालञ्जरं जित्वा कीर्त्तिः स्थापिता धनदारराज्यं धर्माधारितम् ॥
 आग्रापूरौ काचन देवी, डाहरो देशविशेषः । (C).

१२८ । अथ अलिहउमुदाहरति जिहि इति । जिहि — येन
 आसावरिनामको देशः, दिहउ — दत्तः, सुत्थिर — सुत्थिरं, वैरि-
 क्तास्कादनाभावादव्याकुलजनमिति भावः, डाहर रज्जा — डाहार-
 राज्यं डाहारः पर्वतविशेषस्तस्य राज्यमित्यर्थः, लिहउ — गृहीतं ।
 कालिंजरे येन कीर्त्तिः स्थापिता, धणु आबज्जि — धनम् आवर्ज्य दश-
 दिग्भ्य एकीकृत्येत्यर्थः, धम्मके — धर्माय अप्पिअ — अर्पितम् ॥ अत्र
 दिहउ लिहउ, यप्पिअ अप्पिअ इति दलद्वये यमकवत्त्वं स्फुटमेव ।

१२८ । १ जिहि (B & C), जिहि (D), जिहि (E). २ असा (B), असा-
 परि (C). ३ देसा (A, B & C). ४ दिण्हउ (C), दिहउ (F). ५ सुत्थिर
 (A), सुत्थिर (B). ६ डाहर (B). ७ लिहउ (A), लिण्हउ (B), लिहउ
 (C), लिण्हउ (D). ८ कालिंजर (A). ९ जिणि (F). १० कीन्ती (C).
 ११ तप्पिअ (D), यप्पिअ (E). १२ धणुआ (A & B), धन्नअ (C). १३ वज्जिअ
 (E). १४ धम्मके (A, D & E). १५ अप्पिअ (B), अप्पिज (D). १६ १५ (A),
 १६ (F).

मात्रावृत्तम् ।

२२३

लहु^१ गुरु^२ एक^३ णिअम^४ णहि जेहा^५पअ पअ लेक्खउ^६ उत्तम^७ रेहा ।सुकइ फणिंदह कंठह^८ बलअ^९सोलह^{१०} मत्तं^{११} पाआउलअ^{१२} ॥ १२६^{१३} ॥

अत्र जिह्वीति संयुक्तपरोऽपि अकारः लघुर्वोध्यः, 'कत्यवि संयुक्तपरो वषो लङ् होइ', इति पूर्वमुक्तत्वात् । [Vide श्लोक ४, p. ९. —Ed.] धम्मके इति एकारोऽपि लघुर्वोध्यः, 'एओ शु[सु]द्धाअ वल मिस्सिआ चे'ति पूर्वमुक्तत्वात् । [Vide श्लोक ५, p. 7. —Ed.] अन्यथा तत्तत्क्षणे मात्राधिक्यं स्यादिति बोध्यम् । (E).

१२८ । यथा ॥ जह्वीति ॥ येनाशवरौदेशा दत्ताः, सुस्तिरं उद्धारराज्यं गृहीतम् । कालंजरं जित्वा कीर्त्तिः स्थापिता, धन-मर्जयित्वा धर्मार्थमर्जिर्पूतम् ॥ २८ ॥ इत्यल्लिखद्दनामकर्षदः ॥ अडिस्सहेति, अरिहस्सहेति कचित्पाठः ॥ (G).

१२९ । लघुगुरोरेको नियमो नास्ति यत्र, पदे पदे लिख्यता-मुत्तमरेखा । सुकविफणीन्द्रस्य कण्ठवलयं षोडशमात्रं पादा-कुलकम् ॥ (C).

१२९ । अथ पादाकुलकं वृत्तं सचयति लङ् गुरु एक णि[अ]-

१२९ । १ Transposed in (F). २ Non est (B). ३ णिअ (A, B, C & D), णेअ (E), णियम (F). ४ जाहा (B & C). ५ लेक्ख (A), लेक्खइ (B & C), लेक्खउ (D), लेक्खिअ (E). ६ उत्तम (A). ७ कण्ठा (B & C), कंठ (F). ८ सोरह (D). ९ मत्ता (A). १० कुलकं (B, C & D), पादाकुलकं (E), पादाउलकं (F). ११ २९ (A), २० (F).

२२४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, सेर एक^१ जइ^२ पावउ^३ घित्तामंडा बीस पकावउ^४ णित्ता ।टंकु^५ एक^६ जउ^७ सेधव^८ पाआ^९जो^{१०} हउ^{११} रंको^{१२} सो हउ^{१३} राआ ॥ १३०^{१४} ॥पादाकुलकम्^{१५} ।

मेति । जेहा—यत्र, लङ्ग गुरु एक णि[ले]ख—लघु गुरुर्वैक-
नियमः णहि—नास्ति, यत्र षोडशापि मात्रा अष्टगुरुपेणैव
पतन्ति, अथवा षोडशलघुरुपेणैव पतन्तीति नियमो नास्तीत्यर्थः,
किंतु पञ्च पञ्च—पादे पादे प्रतिचरणमिति यावत् उत्तम रेखा
—उत्तमा रेखा मात्रा लघुगुर्वंतरिता इति भावः लेखिए—
लिख्यन्ते स्थाप्यन्ते इत्यर्थः । सुकविकर्णैर्द्रुकंठवलय[मि]ति पिंगल-
कंठाभरणतुल्यमित्यर्थः, कंठाभरणं यथा सस्त्रेहं कंठे स्थाप्यते, तथे-
दमपि सस्त्रेहं पिंगलेन कंठे धृतमित्यर्थः, सोलहमक्षं—षोडश-
मात्राकं, प्रतिचरणं षोडश मात्रा यस्मिंस्तत्तादृशमित्यर्थः, पादा-
कुलकम्—पादाकुलकनामकं वृत्तं भवतीति शेषः ॥ पादे मात्राः

१२०. १ एक (D). २ जउ (D), जो (E). ३ पावउ (A & D), पावहि (B), पावइ (F). ४ पकावउ (A), पकाविल (B), पकावउ (F). ५ टंक (A, B & C). ६ एक (F). ७ ज (B), जइ (C, E & F). ८ सिधव (B & C), सेधउ (E). ९ पाआ (A). १० सो (A). ११ हउ (A), हं (D). १२ रंक (A & E), रकु (D & F). १३ सोर हउ (A, E & F), सो उह (D). १४ १० (A), ११ (F). १५ पादाकुलकम् (B & C).

माघावृत्तम् ।

२२५

लिख्यते इत्युक्तं, तत्र कियंत्यो मात्रा इत्यपेक्षायां षोडशमात्राक-
मिति हेतुगर्भं विशेषणम् । (E).

१२८ । गुरुवर्ण[गुरुणां] लघूनां वा एकोऽपि नियमो न हि
यत्र पदे पदे लेख्य उत्तमा रेखाः । सुकवेः फणींद्रस्य कंठवल्यं
षोडशमात्रं पादाकुलकं ॥ पदे मध्ये, रेखा लघवः ॥ ३० ॥ (G).

१२९ । उदाहरति । सेर एको यदि प्राप्यते द्रुतस्य, मण्डा-
विंशतिः पच्यते नित्यं । टंकैकमितं यदि सैन्धवं प्राप्यते, यो भवति
रङ्गः स भवति राजा ॥ मण्डा पिष्टकं, सेरटङ्कौ परिमाणविशेषौ ।
दीनस्थेयमुक्तिः । (O).

१३० । अथ पादाकुलकमुदाहरति सेर एकेति । सेर एक जौ
[जउ] पावउ घिन्ता — सेरकैकं यदि प्राप्नुया[द्] द्रुतं, मंडा बीस
पकावउ णिन्ता — तदा विंशतिं मंडकान् पचामि नित्यं । तत्र च
अद् — यदि टंकु एक सेधउ पात्रा — टंक एकः सैन्धवः प्राप्तः,
तदा ओ हउ रंक सोद् हउ रात्रा — योऽहं रंकः स एव अहं
राजा ॥ (E).

१३० । यथा ॥ सेरेति ॥ सेरैकं यदि प्राप्यते द्रुतं, मंडविंशतिं
पचामि नित्यं । टंकैकं यदि सैन्धवं प्राप्यते, योऽहं रंकः स एवाहं
राजा ॥ रंकोक्तिरियम् ॥ ३१ ॥ इति पादाकुलकम् ॥ (G).

[This differs from the Pádākulakam of Pingala's Sanskrit
Treatise. Vido Ghosha's compendium, pp. 22-24.—Ed.]

२२६

प्राकृतपैकुलम् ।

अथ चउबोला छंदः । (D). Non est (B & C).

सोलह^१ मत्तह^२ बेबि^३ पमाणह^४बीअ चउत्थह^५ चारिदहा ।मत्तह^६ सट्ठि समगल जाणह^७चारि पन्ना^८ चउबोल^९ कहा ॥ १३१^{१०} ॥

१३१ । चौ[चउ]बोलां लचयति सोलह मत्तेति । सोलह मत्तह — षोडशमात्राभिः बेबि — द्वावपि द्वितीयचतुर्थयोरग्रे उपादानात्प्रथम-
द्वितीयावित्यर्थः चरणाविति शेषः [पमाणह —] प्रमाणयत, बीअ
चउत्थह — द्वितीयचतुर्थयोश्चरणयोः चारिदहा — चतुर्दश मात्रा-
इति शेषः प्रमाणयतेति पूर्वणान्वयः, मत्तह सट्ठि — षष्टिर्मात्राः सम-
गल जाणह — समग्राः जानीत, चारि पन्ना — चतुष्पादं चौ[चउ]-
बोल कहा — चौबोलं कथय ॥ तत्र प्रथमचरणे षोडश, द्वितीये
चतुर्दश, तृतीयेऽपि षोडश, चतुर्थे च चतुर्दश मात्राः पतन्ति, ततः
चौबोलानामकं वृत्तमिति फलितार्थः । (E).

१३१ । षोडश मात्रा द्वयोः पादयोः [प्र]माणय ॥ द्वितीय-
[चतुर्थ]योः स्थानयोश्चतुर्दश ॥ मात्राणां षष्टिः समग्रा जानीत
चतुर्षु पदेषु चौबोलं कथय ॥ द्वयोः प्रथमद्वितीययोः षोडश, द्वितीय-
चतुर्थयोश्चतुर्दशेत्यर्थः ॥ तच्चौबोलं नाम छंदः ॥ (G).

१३१ । १ सोरहं (D), सोलह (E). २ मत्तहं (D). ३ बेबि (A), बेपबि (E). ४ पमाणह (D). ५ चउत्थह (A), चउत्थहं (D), चउत्थाह (F). ६ मत्तहउ (D), मत्ता (F). ७ जाण (A), जाणहं (D). ८ चारो पन्ना (E). ९ चौबोल (E & F). १० १३१ (F).

मात्रावृत्तम् ।

२२७

जहा, रे धणि मत्त मअंगज^१ गामिणिखंजण^२लोअणि^३ चंदमुही^४ ।चंचल जुब्बण^५ जात^६ ण जाणहि^७छइल^८ समप्यहि^९ काइ णही^{१०} ॥ १३२^{११} ॥चउबोला^{१२} ।

१३२ । अथ चौबोलासुदाहरति रे धणीति । रे धणि — धन्ये, मत्त मअंगज गामिणि — मत्तमतंगजगमने खंजनलोचने चंद्रमुखि चंचलं गच्छद्यौवनं ण जाणहि — न जा[ना]सि, अतः तत् कइ-
 स्तेभ्यः विदग्धेभ्यः काइ णही — कुतो न समप्यहि — समर्पयसि ।
 अथवा यतः चंचलम् अतएव गच्छद्यौवनं कइस्तेभ्यो न समर्पयसि,
 अतः त्वं काइ णही — किमपि न जानासि, यदि तु समर्पयसि
 तदा अभिज्ञा भवसीति भावः ॥ (E).

१३२ । यथा रे इति ॥ हे वनिते मत्तमतंगजगामिनि
 खंजनलोचने चंद्रमुखि ॥ चंचलं यौवनं याति न जानीहि चतुरे
 समर्पयसि कायं किं वा न हि ॥ ३२ ॥ इति चौ[बो]ला
 छंदः ॥ (G).

१३२ । १ मतंगज (D), मअंगज (F). २ खंजण (A), खंजण (F).
 ३ लोअण (A). ४ चंसुही (E). ५ जोब्बण (E). ६ जात (E). ७ जाणहि
 (A), जाणहिं (D), हि (E). ८ कइल (A), कइ (E). ९ समप्यज (A),
 समप्यहिं (D). १० काइं (A), काइं णहीं (D), काइ णहीं (E).
 ११ ३२ (F). १२ चौबोला (F).

२२८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अथ रङ्गा छंदः । (D).

पढम विरमइ^१ मत्त दहपंच, पअ वीअ^२ बारह ठवहु^३,
 तीअ ठाँइ दहपंच जाणहु^४, चारिम रग्मारहहि^५,
 पंचमे हि^६ दहपंच आणहु^७ ।

अट्ठासट्ठी^८ पूरवहु^९ अग्गे दोहा देहु^{१०} ।

राअसेण^{११} सुपसिद्ध^{१२} इअ^{१३} रङ्ग^{१४} भणिज्जइ^{१५} एहु^{१६} ॥

१३३^{१७} ॥ [राजसेना]

१३३ । अथ नवपदप्रकरणम् ॥ प्रथमविरतिं मात्रा[सु] पञ्चदशसु,
 द्वितीये द्वादशसु स्थापय, तृतीये स्थाने पञ्चदशसु जानीहि, चतुर्थे
 चैकादशसु, पञ्चमे पञ्चदशसु आनय । अष्टषष्टिं पूरयागे दोहा
 देहि । राजसेनं सुपसिद्धं रत्नं भण्यते तत् ॥ अत्र चोक्तलक्षणैः
 पञ्चभिः पदैः अष्टषष्टिर्मात्रा भवन्ति, अग्रे च दोहापादचतुष्टयेन
 मिलित्वा नवपदी ॥ नवपदच्छन्दसः सप्त भेदा भवन्ति, तत्रेदं राज-
 सेननामकं रत्नमिच्छते । (C).

१३३ । अथ रङ्गा[रंङां] लक्षयति पठमेति । भो शिष्याः पढम—

१३३ । १ विरम (A), विरमइ (D). २ वद (E). ३ वीच (C). ४ ठवहु (E). ५ जाणु (B), जाणइ (C). ६ रग्मारहि (A), रग्मारहहि (B & C), रग्मारहि (D). ७ ठ (A & E), च (C). ८ जाणइ (A & C), जाणु (B). ९ एम चट्ठ (F). १० सट्ठा (B & C), सट्ठा (D), सट्ठि (F). ११ संठवहु (A), पुरइ (F). १२ देउ (F). १३ राअसेइ (B), राअसेणि (A), राजसेण (F). १४ सुपसिद्ध (E). १५ चइ (A, B & C). १६ रत्नं (C), वहुउ (D), रंउ (F). १७ भणिज्जइ (B & C). १८ एइ (C). १९ एउ (A), २० (F).

प्रथमचरण इत्यर्थः दशपंच मत्त — पंचदशसु मात्रासु विरमद् —
 विरमति विरामं समाप्तिं प्राप्नोतीत्यर्थः, प्रथमचरणे पंचदश मात्राः
 कर्त्तव्या इति भावः । वीञ्च — द्वितीये पञ्च — पादे वारह —
 द्वादश मात्रा इति शेषः, सर्वत्र यथा यथा योजनीयः, ठवज्ज —
 स्थापयत । तीञ्च ठाद् — तृतीये स्थाने तृतीयचरणे इत्यर्थः दश-
 पंच मात्राः आणज्ज — जानीत । चारिम — चतुर्थे चरणे इति शेषः,
 इदं च यथापेक्षमन्यत्रापि योज्यं, एगारहहि — एकादश मात्राः
 जानीतेति पूर्वेणान्वयः । पंचमे ङ — पंचमेऽपि चरणे दशपंच —
 पंचदश मात्राः आणज्ज — आनयत । एवंप्रकारेण अट्टासट्टी — अष्ट-
 षष्टिर्मात्राः पूरवज्ज — पूरयत, अये अष्टषष्टिर्मात्रांते दोहा —
 द्विपदिकां तेरह मत्तेत्यादिना पूर्वमुक्तां देज्ज — ददत । एज्ज —
 एषा रङ्गा, [दञ्च —] इयं सुप्रसिद्ध — सुप्रसिद्धं यथा स्यात्तथा राज्ञ-
 सेण — राजसेना इत्यपि भणिज्जद् — भण्यते ॥ एतस्या राजसेना
 इति नामान्तरमपि कथ्यत इत्यर्थः । (E).

१२२ । अथ रंडामाह ॥ पढमेति ॥ प्रथमा विरतिर्मात्रासु
 दशपंचसु, पादे द्वितीये द्वादशसु स्थापय, तृतीयस्थाने दशपंचसु
 जानीहि, चतुर्थे एकादशसु, पंचमे दशपंच मानय । एवमष्टषष्टिं
 पूरय, अये दोहां देहि ॥ राजसेनसुप्रसिद्धिता रंडा भण्यते एषा ॥
 प्रथमतृतीयपंचमे पादे पंचदश मात्रा द्वितीये द्वादश चतुर्थे
 एकादशेति द्वा[अष्ट]षष्टिर्मात्रा भवन्ति, तदुपरि दोहा देयेति ॥
 राजसेनो राजसेनप्रसिद्धिं प्रापित इति केचित्, राजसेनेति नामां-
 तरप्रसिद्धिं प्रापितेत्यन्ये ॥ सा रंडेति भण्यते ॥ ३४ ॥ (G).

२३०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

बिसम तिकल^१ संठबहु तिस्सि पाइक्क^२ करहु^३ लइ^४ ।
 अंत^५ णरेद^६ कि बिप्प पढम^७ बेमत्त अवर^८ पइ^९ ।
 सम पत्त तिअ पाइक्क सम्बलहु^{१०} अंत बिसज्जहु^{११}
 चउठा चरण^{१२} बिआरि^{१३} एक लहु कट्टिअ लिज्जहु ॥
 इम^{१४} पंच पाअ^{१५} उट्टवण^{१६} कइ
 बत्थु^{१७}णाम पिंगल^{१८} कहइ^{१९} ।
 ठबि दोसहीण^{२०} दोहाचरण
 राअसेण^{२१} रड्डउ^{२२} भणइ ॥ १३४^{२३} ॥ छप्पअ ।

१३४ । तत्र गणयवस्थामाह । विषमे त्रिकलं संस्थापय, चौन्
 पदातिकान् कुरु नीत्वा प्रथमे नरेन्द्रः किं विप्रोऽन्ते द्विमात्रोऽपर-
 पदे । समे पदे त्रयः पदातिकाः सर्वलघुरन्ते विसृज्यतां, चतुर्थ-
 चरणे विचार्य एकलघुर्द्विमा नीयताम् ॥ एवं पञ्चपदोत्थापनं वस्तु-
 नाम पिङ्गलः कथयति । स्थापयित्वा दोषहीनान् दोहाचरणान्
 राजसेननामा रण्डा भण्यते ॥ विषमे प्रथमे तृतीये पञ्चमे पादे

१३४ । १ तिकल (B). २ पाइक्क (D). ३ Non est (F). ४ लइ (E).
 ५ अंत and पढम transposed in (E). ६ णरेदु (D), णरेदु (E & F).
 ७ पढमे (B & C). ८ अवर (B & C). ९ पइ (B, C & E), मइ (F).
 १० वड्ड (F). ११ बिज्जइ (B), विसलज्ज (D), विसज्ज (E). १२ चउ चरण (C
 & F), चौत्था चरण (E). १३ अपि (A), बिचारिण (C). १४ इम (A, B,
 C, D & F), इ short. Vide सूत्र ५, p. 7. १५ पाअ (D). १६ उट्टवण
 (D), उट्टवण (F). १७ वज्जु (A), वसु (B). १८ पिंगलु (D & F). १९ कुण्ड
 (A, B, C & D), कहइ (E). २० दोसहिण (B). २१ राअसेण (B).
 २२ रड्डइ (E), रड्ड (C), रड्डइ (D), रड्ड (E), रड्ड (F). २३ १८ (A).

मात्रावृत्तम् ।

२३१

एकस्त्रिकलस्त्रयः पदानिकाश्चतुष्कलगणाः कार्य्याः, नौत्वा ज्ञात्वा,
प्रथमपादे तु नरेन्द्रः किंवा विप्रश्चरमगणः । नरेन्द्रो जगणः, विप्र-
श्चतुर्लघुः । अपरपदे तृतीये पञ्चमे चान्ते द्विमात्रो द्विलघुस्तेन
चरमो यः चतुष्कलस्तृतीयपञ्चमयोरुक्तः स भगण इति वदन्ति ।
समपादे द्वितीये चतुर्थे च त्रयश्चतुष्कलाः, तत्रान्तिमः सर्वलघु-
श्चतुर्थचरणस्यैकादशमात्रत्वात् चतुष्कलगणत्रयं [न] सम्भवत्येव,
अतोऽन्तिमगणे लघुरेको विकर्षणीयः । वस्तित्यपि एतस्य छन्दसो
नाम । नाम प्राकाशे । (०).

१३४ । अथ रंडायां तावत्तावन्मात्रा तत्तत्चरणे देया इत्युक्तं,
तत्र विप्रा[न्या]सप्रकारमाह विसमेति । विषम — विषमे पादे प्रथमे
तृतीये पंचमे चेत्यर्थः, आदौ त्रिकल संठवड — त्रिकलं स्थापय,
ततश्च त्रिकलानंतरमित्यर्थः तिष्ठि पादक — चीन् पदातीन्
चतुष्कलानित्यर्थः करड — कुरुत, पढम — प्रथमे पादे अंत —
अन्ते प्रथमपादाति इत्यर्थः एरिंद कि विष्प — नरेन्द्रं मध्यगुरुं
जगणं किंवा विप्रं चतुर्लघ्वात्मकं गणं कुरुतेति पूर्वोक्तान्वयः, तथाच
प्रथमे चरणे त्रिकलानंतरं कर्त्तव्येषु त्रिषु चतुष्कलेषु तृतीयश्चतु-
ष्कलो जगणस्वरूपो विप्ररूपो वांति कर्त्तव्यः न तु पृथगिति हृदयं ।
अवर पञ्च — अपरपादे विषमचरणगणविचारस्यैव प्रक्रांतत्वात्प्रथमा-
दपरस्मिन् विषमे तृतीये पंचमे च पादे इत्यर्थः वे मज्ज — हे मात्रे
द्वौ लघू इत्यर्थः, उदाहरणानुरोधादत्र मात्राशब्दो लघुवाची,
अन्ते देये इत्यर्थः, तथाच तृतीयपंचमकानंतरदेयेषु चतुष्कलेषु
तृतीयो गणः भगणो देय इति भावः तस्यैव द्विलघ्वन्तत्वात् ।

२३२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अथ विषमचरणव्यवस्थां विधाय समचरणव्यवस्थाभाह सम पञ्च इति ।। सम पञ्च — समे पादे द्वितीये चतुर्थे चेत्यर्थः आदौ विश्व पादक — द्वौ पदाती चतुष्कलावित्यर्थः, अंत — अंते चतुष्कलद्वयांते पादांते चेत्यर्थः सम्बलञ्ज — सर्वलघु विसम्बलह — विसृजत, चौ[चउ]त्या चरण — चतुर्थचरणे अंते इति पूर्वतनमनुषंजनौयं, विचार्य सावधानतया एकलञ्ज — एकं लघुं कट्टिञ्ज लिञ्ज — निष्कास्य गृह्यतां द्वितीयचरणांतिमगणापेक्षया चतुर्थचरणांतिमगणे एको लघुर्न्यूनः कर्त्तव्यः, तत्र एका मात्रा न देयेति हृदयं ॥ तथाच समे पदे चतुष्कलद्वयांते सर्वलघ्वात्मकगणदानमुक्तं, तत्र चतुर्थचरणे चतुष्कलद्वयानंतरं सर्वलघुः त्रिकलो देयः, द्वितीये च सर्वलघुश्चतुष्कलो देय इति व्यवस्था ।

इम पंच पाञ्च उट्टवण कइ — एवं पंचपादोड्डवनं कृत्वा, उट्टवनं विन्यासः, तथाच एवं पंचपादविन्यासं कृत्वेत्यर्थः, दोसहीण दोहाचरण — दोषहीनदोहाचरणान् जस्मेत्यादिना [Vide श्लोक ८४, p. 145.—Ed.] पूर्वाक्तप्रथमतृतीयजगणवत्त्वरूपदोषरहितान् दोहाचतुस्सरणानित्यर्थः, ठवि — स्थापयित्वा पूर्वाक्तचरणपंचकानंतरं दोहां दत्त्वेत्यर्थः, पिंगलः वस्तुणाम् — वस्तुनामकं वृत्तं कहेइ — कथयति, एतदेव राजसेण रङ्गुड — राजसेनरंडा च एतस्मैव राजसेना रंजेति च नामांतरं भणइ — भणति ॥ (E).

१२४ । अस्योड्डवनिकामाह ॥ विसमेति ॥ विषमेषु त्रिक[लः] संस्थाप्यतां, त्रयः पदातयस्ततः, अंते नरेन्द्रः किं विप्रः, प्रथमे द्वे मात्रे, अबर — मध्ये ॥ विषमेषु प्रथमतृतीयपंचमेषु चरणेषु, पदातिस्तु-

मात्रालक्षम् ।

२३३

जहा,

भमद् महुअर^१ फुल्ल^२ अरविंद^३, एवकेसु^४ काणण जुल्लिअ^५,
 सब्बदेस पिकराव^६ चुल्लिअ, सिअल पवण लहु बहइ,
 मलअ कुहर एव^७ वल्लि^८ येल्लिअ ।

चित्त^९ मणोभव सर^{१०} हणइ दूर दिगंतर^{११} कंत ।

किम^{१२} परि अण्णउ बारि^{१३} हउ एम^{१४} परि पल्लिअ^{१५} दुरंत ॥

१३५^{१६} ॥ राजसेना ।

ष्कलः ॥ तत्र प्रथमे पादे द्वौ [?] इति तृतीये न कार्य इत्यर्थः, एवं च
 द्वितीये द्वादश चतुर्थे एकादश भावेति निष्कर्षः ॥ तृतीयचतुष्कल-
 स्थाने जगणश्चतुर्लघुर्वा देयः ॥ अवरयोस्तृतीयपंचमयोरन्ते लघुद्वयं
 देयमित्यर्थः ॥ समयोः पादयोः द्वौ पदाती सर्वत्र लघुमन्ते विस-
 र्ज्य ॥ चतुर्थचरणो विचार्य एकं लघुमाह्वय क्रियतां ॥ एवं पंच-
 पादोद्भवनं कृत्वा वस्तुनाम पिंगलः कथयति, स्थापयित्वा दोषहीनं
 दोहाचरणं राजसेनरंढामिति भणति ॥ (G).

१३५ । १ महुअर (F). २ फुल्ल (A), पल्लो (F). ३ अरविंद (D). ४ एव-
 केसु (F). ५ फुल्लिअ (D), पुल्लिअ (F). ६ पिकराव (A), पिकरवे (B &
 C), पिअ राव (D), पिक राग (F). ७ मल्लअ कुहर वण (C). ८ वल्लिअ (D).
 ९ चेउ (B & C). १० सर (B). ११ दिगंत (F). Three letters dropt
 after त in (C). १२ केम (A), के (B & C). १३ धारि (C), वादिदि (E).
 १४ पा एव (C), ए short. Vide श्लोक ५, p. 7. १५ पल्लि (A), पल्लिअ (C),
 मल्लि (F). १६ २० (A), २६ (F).

२३४

प्राकृतपैकुलम् ।

१३५। उदाहरति । भ्रमति मधुकरः फुल्लमरविन्दं, नवकिंशुक-
कामनं स्फुटितं, सर्वदेशः पिकरावेण घूर्णितः, शीतलपवनो लघु
वहति, मलयकुहरवनवल्लीः प्रेरयति । चित्तं मनोभवशरीरं हन्ति,
दूरदिगन्तरे कार्यः[न्तः] । किमुपर्यात्मानम् उद्धरिष्यामि, अयं
पतितो दुरन्तः ॥ किमुपरि किमु[पा]लम्बेन उद्धारयिष्यामि
जीविष्यामीति यावत्, दुरन्तः समय इति यावत् । विरहिष्याः
उक्तिरियम् । (C).

१३५। रङ्गमुदाहरति भ्रमति । मज्जश्र—मधुकराः भ्रमर—
भ्रमन्ति, फुल्ल श्रविन्द—पुष्पितान्यरविन्दानि, काण्ण—काननानि
[एवकेसु—] नवकिंशुकैः जुलिश्र—ज्वलितानीव भांती[ति] शेषः,
सर्वदेश—सर्वदेशः पिकराव जुलिश्र—पिकरावैशुलुकितः निमीत-
इति यावत्, कोकिलालापानाकर्णं संजातकदर्पवाधया सर्वोऽपि
देणि[शो] निःपीत इव भातीति भावः, मलश्र कुहर एव वलि
पेल्लिश्र—मलयकुहरनववल्लीः प्रेषयित्वा ताः कंपयित्वेत्यर्थः, सिश्रल
श्रवण—शीतलः पवनः लघु—लघु मंदं यथा स्यात्तथा वहद्—
वहति । चित्तं मनोभव सर हणद्—चित्तं मनोभवः शरीरं हन्ति, कंत
—कान्तः दूरे दिगन्तरे एव, दुरंतः दुष्टः अंतो यस्य [स] तादृशः
समय इति शेषः परिपल्लिश्र—परिपतितः, अण्ड—आत्मानं
किम् परि—कथा परिपाया रुवारिहंड—रक्षिष्यामि ॥ (E).

१३५। यथा ॥ भ्रमेति ॥ भ्रमन्ति मधुकराः, फुल्लान्यरविन्दानि,
नवं किंशुककाननं पुष्पितं, सर्वदेशे पिको रागं वंदते, शीतलः
पवनो लघु वहति, मलयकुहरनववल्लीः प्रेषयित्वा । चित्तं मनोभव-

मात्रावृत्तम् ।

२१५

करही खंदा मोहिणी^१ चारुसेणि^२ तह भद्र ।

राजसेण तालंकि^३ पिअ^४ सत्त बत्थु^५ णिप्पंद^६ ॥ १३६^० ॥

दोहा ।

भरो हंति, दूरं दिगंतरे कांतः । केन प्रकारेणात्मा वारणीयः
एवं दुरंतः एवं प्रकारेण दुरंतः ॥ ३६ ॥ (G).

१३६ । करभी नन्दा मोहिनी चारुसेनी तथा भद्रः ।
राजसेनः तालङ्कः प्रियाणि सप्त वस्तुनि निष्पन्नानि ॥ कवीनां
प्रियाणि । (C).

१३६ । अथैतस्यैव भेदानां ससंख्यं नामान्याह करहीति । पिअ
— हे प्रिये करभी नन्दा मोहिनी चारुसेना तथा भद्रः । राजसेनः
तालंकिनी इति सत्त — सप्त बत्थु णिप्पंद — वस्तुनिसंदाः वस्तु-
नामकस्य पूर्वोक्तवृत्तस्य निसंदा भेदा इत्यर्थः ॥ रङ्गाया एव वस्तु
राजसेन इति च नामान्तरम् । (E).

१३६ । दोहांतस्य रंडेति जातिनाम्नो वृत्तस्य भेदानाह ॥
करहीति ॥ करभी १, नन्दा २, मोहिनी ३, चारुसेना ४, तथा
भद्रा ५ । राजसेना ६, तालंकिनी [७] प्रिये सप्त वस्तुभेदाः ॥ प्रिये
इति संबुद्धिः ॥ ३७ ॥ (G).

१३६ । १ मोहिनी (A & F). २ चारुसेणी (A, B & C), चारुसेण (E).
३ तालंकि (E). ४ किअ (A). ५ वस्तु (A). ६ णिप्पन्न (B), पिप्पन्न (C),
णिप्पंद (D), णिप्पल (E). ७ ३१ (A), ३७ (F).

२३६

प्राक्तपैक्यम् ।

पढम तीअ^१ पंचम पअह तेरह मत्ता जासु ।

बीअ चउत्थ^२ एगारहि^३ करहि^४ भणिज्जइ^५ तासु ॥ १३७^६ ॥

दोहा ॥ [इति] करहौ^७ । (C).

१३७ । प्रथमद्वितीयपञ्चमपादेषु त्रयोदश मात्रा यस्यां । द्वितीय-चतुर्थयोरेकादश करभी भण्यते सा ॥ अत्र चान्ते दोहा सर्वत्रैव बोध्या, पादपञ्चक एव विशेषः कियते, तत्र च चिकल-चतुष्कल-द्वय-द्विकलगणाः कार्याः, समे चतुष्कलद्वयं त्रिलघु चेत्येवमन्यत्रापि विचार्य व्यवस्थेयम् । (C).

१३७ । तेषु प्रथमं करभी लक्षयति पठमेति । जासु — यस्याः प्रथमद्वितीयपञ्चमपादेषु तेरह मात्रा — त्रयोदश मात्राः । बीअ चउत्थ — द्वितीयचतुर्थयोश्चरणयोरिति शेषः, एगारहि — एकादशैव मात्रा भवन्तीत्यर्थः, तासु — तस्याः करहि — करभीति नामेति शेषः भणिज्जइ — भण्यते ॥ अयमभिप्रायः, पूर्ववस्तुच्छन्दसि प्रथमे चरणे पञ्चदशमात्राः द्वितीये द्वादश तृतीये पञ्चदश चतुर्थे एकादश पंचमे पञ्चदश देया इति फलितं, तत्रैव प्रथमद्वितीयपञ्चमचरणेषु प्रथमोपात्तत्रिकले मात्राद्वयं दूरीकृत्य द्वितीयचरणे अंतोपात्तसर्वलघुचतुर्मात्रिके एकां मात्रां दूरीकृत्य चतुर्थे च पूर्व[व]देव संख्यायां दोहां दत्त्वा करभी वाच्या, न तु [?] विषम-पादेषु प्रथमोपात्तत्रिकले मात्राद्वयं न्यूनं कर्तव्यम् । अंतोपात्त-

१३७ । १ तीमथ (C), तीए (D). २ चउत्थ (A). ३ एगारहि (A), इगारहि (B & C), एगारहिं (D), एगारहि (E). ४ करइ (F). ५ भणिज्जइ (B & C), भणिज्ज (F). ६ ३२ (A), ३८ (F). ७ करहि (B).

मात्राष्टकम् ।

२३७

पठम तीअ पंचम पअइ मत्त होइ^१ दइचारि ।

बीअ^२ चउत्थ^३ एगारहि^४ गंद भणिज्ज^५ विअरि ॥ १३८^६ ॥

दोहा । [इति] गंद । (A, B & C).

जगणभगणेषु चेत्यत्र किं विनिगमकमिति चेत्, सत्यं, सामान्या-
नासि[मि]तविशेषाभावात् पूर्वोक्तं रङ्गानियमानामुत्तरत्रायावश्यक-
तया करभ्यामपि प्रथमचरणान्ते जगणविप्रान्यतरस्य, द्वितीयपंच-
मयोश्च भगणस्यावश्यं स्थापनीयत्वात्प्रथमपरित्यागे मानाभावाच्च
प्रथमोपात्तचिकलमध्यत एव मात्राद्वयं न्यूनं विधेयं, द्वितीये च
समचरणे अन्ते सर्वलघुर्देय इति नियमस्य पूर्वमुक्त्वात् अन्ते सर्व-
लघुस्थापनमावश्यकमिति चतुर्थचरणसाम्यतया द्वितीयचरणस्थापने
बाधकाभावादन्तिसर्वलघ्वात्मकगणमध्यत एव ह[ए]का मात्रा
न्यूना विधेयेति न कस्यिद्दोष इत्यस्मत्तान्तरचरणोपदिष्टः पंथाः
सुधौर्भिर्विभावनीयः । यत्तु विषम आद्युपात्तचिकलमध्ये मात्राद्वयं
न त्याज्यमेककलगणभावादिति, तत्र आर्यायामुत्तरार्द्धे षष्ठ्यै-
वात्रापि प्रथमस्यैककलस्य स्थापने बाधकाभावात् । (E).

१३७ । पठमेति ॥ प्रथमतः द्वितीयपंचमे पादे चयोदश मात्रा यस्य ।
द्वितीयचतुर्थयोरेकादश करभी भण्यते सा ॥ अन्ते दोहा देयेति
सर्वत्र शेषः ॥ ३८ ॥ (G).

१३८ । १ हो (A). २ बिअ (A). ३ चउत्थ (A), चतुत्थ (F). ४ एगार-
रहि (A), एगारचहि (B), एगारचइ (C), एगारचहिं (D), एगारचहि (E).
५ सुधिज्ज (A & C), सुधिज्जसु (B). ६ १२ (A), १८ (F).

२३८

प्राकृतपञ्चलम् ।

पढम तीअ पंचम पअह णवदह मत्ता जासु ।

बीअ चउत्थ एगारहि तं मोहिणि मुणि आसु ॥ १३६ ॥

दोहा । [इति] मोहिणी । (B & C).

१३८ । विषमे माचा भवन्ति चतुर्दश । समे एकादश नन्दा भण्यते विचार्य्य ॥ (C).

१३८ । अथ नन्दां लक्षयति पढमेति । यत्र प्रथमद्वितीयपंचमपादेषु दशचारि — चतुर्दश मत्त होइ — माचा भवन्ति । बीअ चउत्थ एगारहि — द्वितीयचतुर्थयोरेकादशैव माचा भवन्तीति पूर्वतानुपंगः, तं विचारि — विचार्य्य णंदं भणिस्स — नन्दां भण ॥ अचापि पूर्वोक्तरीत्या विषमपादेषु प्रथमोपात्तत्रिकसमन्वित एव एकां माचां दूरीकृत्य द्वितीयपादे चांतस्थचतुर्लक्षात्मकगणमन्वित एकां माचां त्यक्त्वा चतुर्थं पूर्ववदेव स्थापयित्वाग्रे दोहां दत्त्वा नन्दा वाच्या इति निष्कर्षः । (E).

१३८ । पढेति ॥ चतुर्दशमाचाभिर्नन्देति । शेषं पूर्ववत् । एवमग्रेऽपि ॥ ३६ । (G).

१३८ । विषमे णवदश माचा यस्यां । समे एकादश सा मोहिनी ज्ञायतामियम् ॥ (C).

१३८ । अथ मोहिनीं लक्षयति पढमेति । यस्यां प्रथमद्वितीयपंचमपादेषु णवदह मत्ता — एकोनविंशतिमाचाः । बीअ चउत्थ

१३६ । १ बीअ (D). २ चउत्थ (A), चतुत्थ (F). ३ एगारहि (A), एगारहि (B), एगारहि (D), एगारहि (E). ४ तं (A). ५ मुणि (A), भणि (E). ६ ३४ (A), ४० (F).

मात्रावृत्तम् ।

२३८

पठम तीअ पंचम पअइ मत्त^१ पखरह^२ जासु ।

बीअ चउत्थ^३ एअरहि^४ चारुसेण^५ मुणि आसु^६ ॥ १४० ॥

दोहा । [इति] चारुसेणी । (B & C).

एअरहहि—द्वितीयचतुर्थयोरेकादशैव मात्रा भवन्ति, तं—तां
आसु—एनां मोहिणी [—मोहिनीं] सुणि—जानीहि ॥ अत्र
विषमेषु त्रिकलानंतरं चत्वारश्चतुर्मात्रिका विधेयास्तेष्वेव प्रथम-
पादांते जगणो विप्रो वा विधेयस्तृतीयपंचमयोश्चांति[म]भगण एव
विधेयो द्वितीये चांतिममध्यत एव एकां मात्रां निष्कास्य चतुर्थं च
पूर्ववदेव संस्थाप्याये दोहां दत्त्वा मोहिनी वाच्येति व्यवस्था । (E).

१३८ । पठेति ॥ एकोनविंशतिस्तां मोहिनीं जानीत ॥ ४० ॥ (G).

१४० । विषमे मात्राः पञ्चदश यस्यां । समे एकादश चारुसेनी
ज्ञायतामिधम् ॥ (C).

१४० । अयं चारुसेनां लक्षयति । जासु—यस्याः प्रथम-
द्वितीयपंचमपादेषु पखरह—पञ्चदश मत्त—मात्राः । बीअ चउत्थ
—द्वितीयचतुर्थयोः पादयोः एकादशैव मात्रा भवन्तीति शेषः,
आसु—एनां चारुसेनां भण—कथय ॥ अत्र विषमचरणान्
वस्तुन इव संस्थाप्य द्वितीयचतुर्थौ चरणौ करभ्या इव विधाप्याये
दोहां दत्त्वा चारुसेना वाच्येति निष्कर्षः । (E).

१४० । पठेति ॥ पञ्चदश चारुसेना ज्ञेया ॥ ४१ ॥ (G).

१४० । १ मत्ता (F). २ पखर (B), पखरह (F). ३ चउत्थ (A). ४ एअर-
हहि (A, D & E), इअरहहि (B & C). ५ चारुसेणी (B), चारुसेण (D
& E). ६ भण तासु (A). ७ ३५ (A), ४१ (F).

२४०

ग्राह्यतपेकलम् ।

पठम तीअ पंचम पअह मत्ता दहपंचाई ।

बीअ चउत्था^१ बारहहि^२ भइ णाम कहि आइ^३ ॥ १४१^४ ॥

दोहा । [इति] भइ । (B & C).

पठम तीअ पंचम पअह मत्त पसरह^५ जासु^६ ।

सम बारह अरु^७ एकदह राजसेण^८ भण^९ तासु^{१०} ॥ १४२^{११} ॥

दोहा । [इति] राजसेण । (B & C).

१४१ । विषमे मात्राः पञ्चदश । समे द्वादश भद्रनाम उच्यते
भण्यते वा ॥ (C).

१४१ । अथ भद्रं लक्षयति पठमेति । प्रथमद्वितीयपंचमपादेषु
मात्राः पंचदश, द्वितीयचतुर्थयोर्द्वादश मात्राः भवन्ति, आह — एतस्य
भदेति नाम कथितम् ॥ अत्र चतुर्थं त्रयश्चतुर्मात्रिका अन्ये वस्तुन-
द्वेति निष्कर्षः । (E).

१४१ । पठेति ॥ द्वितीयचतुर्थयोर्द्वादश, भद्रा नाम कथ्यते ॥
४२ ॥ (G).

१४२ । विषमे मात्राः पञ्चदश । द्वितीये द्वादश, चतुर्थे एकादश,
राजसेनो भण्यताम् ॥ (C).

१४२ । अथ पूर्वं विषम तिकलेत्यनेन [Vide श्लोक १२४ p. 230.]
लक्षितमपि राजसेनापरनामकं वस्तु वृत्तं करद्दी नंदेत्यत्र तदन्य-

१४१ । १ अउत्थे (A). २ बारह (A), बारह (B & C). ३ आइ (A),
४२ (F).

१४२ । १ पसर (B), पसर (F). २ जण (A), जण (D). ३ अण (A),
४ राजसेण (E). ५ भणु (B, C & D). ६ तस (A), तस (D). ७ १० (A),
४२ (F).

मात्रावृत्तम् ।

२४१

पठम तौत्र पंचम पञ्चह मत्ता सोलह जासु ।

सम बारह अरु^१ एकदह तालंकिणि भणु^२ तासु ॥ १४३^३ ॥

दोहा । [इति] तालंकिनी^४ । (A).

इति रङ्गाप्रकरणम्^५ । (A, B & C).

एव राजसेनः कथित इति भ्रमनिरासार्थं पुनस्तमेव लक्षयति पठमेति । प्रथमद्वितीयपंचमपादेषु मात्राः पंचदश यच्च । समे चरणे द्वादश अरु — अथच एकदह — एकादश राजसेनं भणत च ॥ एतन्निष्कर्षश्च पूर्वमेव कृतः । (E).

१४२ । पठेति ॥ समे द्वादशान्यदेकादश राजसेना भण्यते सा ॥ समे प्रथमे[द्वितीये] अन्यत् चतुर्थेऽर्थः ॥ ४३ ॥ (G).

१४३ । विषमे मात्राः षोडश, द्वितीये द्वादश, चतुर्थे एकादश, ताडकिनी भण्यताम् ॥ (C).

१४३ । अथ ताडं[लं]किनीं लक्षयति पठमेति । यस्याः प्रथम-द्वितीयपंचमपादेषु सोलह — षोडश मात्रा भवन्तीति शेषः । समे — द्वितीये चतुर्थे च द्वादश अथच एकदह — एकादश मात्रा भवन्तीति शेषः, यथायथं योजनीयः । द्वितीये द्वादश मात्रा भवन्तीत्यर्थः । तासु — तां ताडं[लं]किनीं भण ॥ अथ विषमपादेषु [ज]गणांता विप्रांता वा चत्वारस्तुष्कलाः कार्याः, समौ च पूर्ववत्, अग्रे दोहां दत्त्वा ताडं[लं]किनि[नी] वाच्येति निष्कर्षः । * इति श्रीपिंगलप्रकाशे रङ्गाप्रकरणम् ॥ * (E).

१४३ । पठमेति । * * * तालंकिनी भण्यते सा ॥ ४४ ॥ (G).

१४३ । १ वा (A, B & C). २ भणि (B), भण (D). ३ ६८ (A), ४४ (F). ४ तालकी (B & C). ५ इति रङ्गा (F).

२४२

प्राकृतपैकुलम् ।

अथ पद्मावती छंदः । (D).

भणु^१ पउमावती^२ ठाणं ठाणंचउ^३मत्ता गण^४ अट्ठाआ^५,धुअ कखो करअल^६ विप्पो चरणोपाए^७ पाअ उकिट्ठाआ^८ ।जइ पलइ^९ पओहर^{१०} किमइ^{११} मणोहर^{१२}पौडइ^{१३} तह णाअक^{१४} गुणो^{१५},पिअरहि^{१६} संतासइ कइ^{१७} उब्बासइइअ^{१८} चंडालचरित्त गणो ॥ १४४^{१९} ॥

१४४ । भण पद्मावतीं स्थाने स्थाने चतुर्मात्रा गणा अष्टौ ।
अत्र के गणा इत्याह, भ्रुवं कर्णः करतलं विप्रश्चरणः पादे पादे
उल्लिष्टस्थाप्याः । यदि पतति पयोधरः किमयं मनोहरः पौडयति
तथा नायकगुणं तथा न यो जनं प्रियवत्संस्थापयति, कविसुदास-
यति, अयं चण्डालचरितगणः ॥ कखो द्विगुहः ५५, करतलमन्त-

१४४ । १ भण (B & C). २ पौमावती (A), पउमावती (B & C), पौमावती (E), पौमावती (F). ३ चउ (A), चौ (E & F). ४ गण (F). ५ अट्ठाआ (B & C), अठाआ (F). ६ करअल (B & C). ७ पाए (A). ८ उकिट्ठाआ (B & C), उकिट्ठाआ (F). ९ पइ (A). १० पओहर (B & C). ११ किमउ (F). १२ मणोहर (A), मणोहर (C). १३ पौडइ (C). १४ णाअक (F). १५ गुण (F). १६ पिअरइ (A, B & C), पिअरही (E). १७ कवि (F). १८ इअ (B & C). १९ १८ (A), ४५ (F).

मात्रावृत्तम् ।

२४३

गुरु ॥५, विप्रः सर्व्वलघुः ॥॥, चरण आदिगुरुः ॥॥, एते यथेच्छं
स्थाप्या न तु क्रमनियमः । अत्र च जगणः सर्व्वथा न कार्य्यः । (C).

१४४ । अथ पद्मावतीं लक्षयति भणु पोमावतीति । यत्र
कणो — कर्णः गुरुद्वयात्मको गण इत्यर्थः, करञ्जल — करतलं गुर्वंतः
सगण इत्यर्थः, विप्पो — विप्रश्चतुर्लघुको गण इत्यर्थः, चरणः गुर्वा-
दिर्भगण एत एवेति शेषः चउमन्ना — चतुर्मात्रिकाः अट्टाश्चा —
अष्टौ गणाः पाए पाश्च — [पादे पादे] देयाः प्रतिचरणमित्यर्थः,
ठाणं ठाणं — स्थले स्थले, उकिट्टाश्चा — उत्कृष्टाः अधिका वङ्कश-
इति यावत् पतन्ति । यत्र प्रतिचरणं स्थापनौया अष्टौ गणाः कर्ण-
सगणविप्रभगणस्वरूपा एव पतन्ति नान्य एत एव पौर्वापर्य्येण पुनः
पुनः वाराष्टकं पतन्तीति यावदित्यर्थः, तां पोमावती — पद्मावतीं
भणु पद्मावतीनामकं तद्वृत्तं कथयेत्यर्थः । अत्र जद — यदि
पञ्चोहर — पयोधरः मध्यगुरुर्जगण इत्यर्थः पल्लव — पतति, तद् —
तदा किमपि मनोहरं सम्यक् न भवतीति शेषः, किंतु चंडाल-
चरिचः इन्द्र — अयं जगणाख्यो गणः एवाञ्जगुणो — नायकगुणं
पीडयति, पिञ्जरहि — पितरं संचासयति, अतएव कद् उम्हामद् —
कविमुदासयति ॥ अत्र जगणे पतिते यस्य कवित्वमेतच्छब्दसा-
भवेत्स राजा नश्येत्, नष्टे च तस्मिन्नेतादृशकवित्वनिर्माणकर्त्ता
कविनापि बंधनताडनादिव्यथा प्राप्तयेति, अत्र जगणः सर्व्वथा न
देय इति भावः । (E).

१४४ । भणु इति । भणु पद्मावतीं स्थाने स्थाने चतुर्मात्र[चि]कं
गणाष्टकं ॥ मात्रा गण[य]ति ॥ ध्रुवेति ॥ ध्रुवं कर्णः करतलं विप्र-

२४४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, भञ्ज भंजिञ्ज^१ बंगा भंगु^२ कलिङ्गा
 तेलङ्गा^३ रणमुक्कि चले,
 मरहट्टा^४ धिट्टा^५ लग्गिञ्ज^६ कट्टा^७
 सोरट्टा भञ्ज^८ पाञ्ज पले ।
 चंपारण कंपा पब्बञ्ज^९ झंपा
 ओत्था^{१०} ओत्थी^{११} जीव हरे^{१२},
 कासीसर^{१३} राणा^{१४} किञ्जउ^{१५} पञ्चाणा^{१६}
 बिज्जाहर भण^{१७} मंतिवरे^{१८} ॥ १४५^{१९} ॥ पद्मावती ।

स्वरणः पादे पादे उत्कृष्टः, यदि पतति पयोधरः किमपि न
 मनोहरं, पीडयति तथा नायकगुणं, पितरमपि संतापयति, कवि-
 मुदासयति इति चंडाखचरित्रो गणः, जगण इत्यर्थः ॥ द्विगुरुः कर्णः,
 करतलं सगणः, विप्रश्चतुर्लघुस्वरणो भगणः ॥ तत्र जगणस्य दुष्ट-
 फलत्वाच्च कार्यं इति ॥ दशाष्टचतुर्दशसु यतिः ॥ ४५ ॥ (G).

१४५। उदाहरति । भयभग्ना वज्रा भग्नाः कलिङ्गाः तेलङ्गा-
 रणमत्ताश्लिताः, महाराष्ट्रा धृष्टा नम्रकोष्ठाः सौराष्ट्रा भयात्पदे

१४५। १ भञ्जिञ्ज (C & E). २ भङ्गु (A), भङ्ग (C), भग्ना (E). ३ तेलङ्गा
 (C). ४ मरहट्टा (B & C), मरहट्ट (E). ५ धिट्टा (A). ६ लग्गिञ्ज (E).
 ७ कट्टा (B & C), कंटा (F). ८ गण (A), पण (B & C). ९ पब्बञ्ज (C).
 १० ओत्था (A), ओत्थी (D & F). ११ ओत्थी (A). १२ जीव हरे (A &
 C), जीवपर (F). १३ वणसीसर (C). १४ राणा (D), राणा (F). १५ किण
 (A), किणउ (E). १६ पञ्चाणा (F). १७ भणु (B & C). १८ सान्तसरे (B),
 मंतिवरे (E). १९ ४० (A), ४६ (F).

पदे पतिताः । चन्दनेन[?] कम्पिताः पर्वतसर्पा उत्थितोत्थिताः
जीवितं ह्यपितवन्तः काशीश्वरराणाः कृतोपयानाः विद्याधरोभणति
मन्त्रिवरः ॥ राणाः तत्तद्देशीयाः क्षत्रियाः पराजिताः पर्वते कृतः
सर्पा यैः ते तथा कृतोपयानाः कृतपलायनाः । कस्यचिद्राज्ञः
सुतिरियम् । (C).

१४५। अथ पद्मावतीमुदाहरति भग्न भञ्जिभ इति । यदा
काशीश्वर राणा — काशीश्वरेण दिवोदासेन राज्ञा, पद्माणा —
प्रयाणं क्तिण्ड — कृतं, तदा वंगा — वंगदेशीया राजानः भग्न
भञ्जिभ — भयेन भग्नाः कृताः, भग्ना कलिङ्गा — पलायिताः
कलिङ्गाः, तैलङ्गा रण युक्ति चले — तैलङ्गाः रणं युक्ता चलिताः,
धिङ्गा — धृष्टा रणनिर्भीका इत्यर्थः मरुद्गु — महाराष्ट्राः कट्टा —
काष्ठासु दिक्षु लुगिभ — लुग्नाः पलाय्य दिगंतं गता इत्यर्थः, सौ-
राष्ट्रा भयेन पादपतिताः, पञ्चभ झंपा — पर्वतझंपाः कंपा — कंपाः
कंपनशीला इत्यर्थः चंपारणाः ओत्था ओत्थौ — उत्थायोत्थाय
पौनःपुन्येन कंपवशात्पूर्वं पतित्वा अनंतरं उत्थायोत्थायेत्यर्थः,
जीव हरे — जीवं स्वप्राणान् हरन्ति त्यजन्ति इति, विद्याधरः
मन्त्रिश्रेष्ठो भणति ॥ अत्र प्रथमचरणे तृतीयः पंचमः षष्ठो गणः
कर्णस्वरूपः, प्रथमो द्वितीयश्चतुर्थः सप्तमोऽष्टमश्च सगणस्वरूपः,
द्वितीयचरणे च द्वितीयतृतीयपंचमषष्ठगणाः कर्णस्वरूपा अन्ये च
सगणस्वरूपाः, तृतीये चरणे च प्रथमतृतीयपंचमषष्ठसप्तमगणाः कर्ण-
स्वरूपा अन्ये च सगणरूपाः, चतुर्थे च प्रथमपंचमौ गणौ कर्णरूपौ
षष्ठतृतीयौ सगणरूपौ अन्ये च सगणरूपाः, इत्थं गणाः पतिताः,

२४६

प्राकृतपैकुलम् ।

अथ कुंडलित्रा छंदः । (D).

दोहा लक्खण पढम पढि^१ कब्बह^२ अद्द गिरुत्त ।
 कुंडलित्रा बुहअण मुणह^३ उल्लाले^४ संजुत्त ॥
 उल्लाले संजुत्त^५ जमक^६ सुद्धउ^७ सलहिज्जइ^८
 चउ^९आलह सउ^{१०} मत्त सुकइ दिढ बंधु^{११} कहिज्जइ^{१२} ।
 चउ^{१३}आलह सउ^{१४} मत्त जासु तणु^{१५} भूसण सोहा^{१६}
 एम^{१७}कुंडलित्रा जाणहु^{१८} पढमपडि जह^{१९} दोहा ॥ १४६ ॥

विप्रसु न कश्चिदपि पतितस्तथापि सोऽपि यदि पतति तदापि
 बाधकं नास्तीति । (E).

१४५ । भअ इति ॥ भयभया वंगा भयाः कलिङ्गालेलिङ्गा रणं
 सुक्का चलिताः ॥ महाराष्ट्रा धृष्टा लौनकंठाः सौराष्ट्रा भयेन
 पादयोः पतिताः ॥ चंपारणाः कंपिताः पर्वतमिल्लीना उत्थायो-
 त्याय जीवाः पतन्ति ॥ काशीश्वर राजन् कृता उपाया विधाधरेण
 बद्ध [भयते] मञ्चिवरेण ॥ ४६ ॥ (G).

१४६ । १ पठ (F). २ कब्बहि (F). ३ सुणउ (A, B & E). ४ उल्लाले
 (E). ५ Non est (B & E). ६ जमक (F). ७ सुद्ध (B). ८ सलहिज्जइ
 (B), सलहिज्जइ (C). ९ चो (E & F). १० चो (E & F). ११ बंध (A &
 E). १२ कहिज्जइ (B), कहिज्जइ (F). १३ चो (F). १४ चो (F). १५ भय
 (B). १६ वेहा (C). १७ नं (B & C), एमह (E). १८ जाण (A, B & C),
 सुणउ (D & E). १९ पढम जहि पडिह (A), पढम पाठ अइ पडि (B), पढम
 यदि अइ पडि (C), पढम पडि अइ जहं (D & E). २० ४१ (A).

१४६ । दोहालक्षणं प्रथमं पठित्वा काव्यस्यार्द्धं निरुक्तं । कुण्ड-
लिकां बुधजना जानीत उल्लालेन संयुक्ताम् । यमकशुद्धां स्नाध्यचतु-
स्त्वत्वारिंशत्शतमात्राः कविना दृढबन्धाः कथ्यन्ते, चतुस्त्वत्वारिं-
शत्शतं मात्रा यस्यां तथा भूषणशोभां तां कुण्डलिकां जानीहि
प्रथमं पथ्यते दोहा ॥ एतस्य छन्दसः संपूर्णा दोहैव प्रथमार्द्धं, काव्य-
छन्दः संपूर्णं परार्द्धं, पादचतुष्टयादधिकपादस्य उल्लालसंज्ञा,
यमकमन्त्रानुप्रासः पुनरावृत्त्या भवति यमकेन शुद्धः, अतएव स्नाधा-
विषयः, दृढबन्धता झठध्वजभादिमहाप्राणचरयोगात्, भूषणमु-
पा[पमा]द्यलङ्कारः । प्रथमं दोहां पठित्वा कुण्डलिकेत्यर्थः ॥ (C).

१४६ । अथ कुण्डलिकां लक्षयति दोहा लक्षणेति । बुध-
जना—बुधजनाः यस्याः पठम—प्रथमम् अर्द्ध—अर्द्धं, तथाच
पूर्वार्द्धमित्यर्थः, दोहा लक्षण—द्विपदिकालक्षणं पठि—पठित्वा,
निरुक्त—निरुक्तं, द्विपदिकास्वरूपमेव यस्याः पूर्वार्द्धमित्यर्थः,
द्वितीयं चेति शेषः अर्द्धमिति पूर्वानुषंगः, तथाच द्वितीयम् अर्द्धम्
उत्तरार्द्धमित्यर्थः कब्बह—काव्येन निरुक्तं—काव्यस्वरूपं यस्याः
उत्तरार्द्धमित्यर्थः उल्लाले संयुक्त—उल्लालेन संयुक्ताम् । उल्लालनम्
उल्लालः कतिपयवर्णानां परावृत्त्य पठममित्यर्थः कब्ब [—काव्येन]
तेन सहितमित्यर्थः, तां कुण्डलिना—कुण्डलिकां मुण्ड—जानीत,
इयं च उल्लाले संयुक्त अमत्र—उल्लालसंयुक्तयमका उल्लालेन
संयुक्तानि यमकानि सौमादृश्यवत्यचराणि यस्यां तादृशीत्यर्थः,
सुद्धउ—शुद्धा, सलहिज्जइ—स्नाध्यते, तथाच न केवलमुल्लाल-
शक्तैवेयं विधेया किंतु यमकान्यपि देयानीति भावः । चौ[चउ]-

२४८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

आलह सउ मत्त सुकिअ दिठ बंधु — चतुस्त्वारिंशदधिकशत-
 मात्रासुद्धतदृढबंधा चतुस्त्वारिंशदधिकशतमात्राभिः सुतरां कृतः
 दृढः बंधो योजनं यस्यां सा तादृशीत्यर्थः कहिज्जइ — कथ्यते ।
 कच्चित्तु सुकइ दिठ बंधु इति पाठस्तत्र सुकविदृढबंधुनाम-कवि-
 परमभिचेण पिंगलेनेति यावत् । चतुस्त्वारिंशदधिकं शतं मात्राः
 अत्र कथ्यंत इति भिन्नं भिन्नमेव योजनीयं, चउआलह सउ
 मत्त — चतुस्त्वारिंशदधिकं शतं मात्राः जासु — यस्यां, तणु
 भूषण सोहा — तनुभूषणशोभाः शरीरभूषणानां शोभा इत्यर्थः
 जनयंत्येति शेषः । एम कुंडलिआ सुणइ — एवं कुंडलिकां जानीत,
 पढम पठि जह दोहा — प्रथमं पश्यते यत्र दोहा इति योजना ॥
 भावार्थस्तु — पूर्वाह्णं पूर्वाह्नदोहावृत्तेन विधेयमुत्तराह्णं च पूर्वाह्न-
 काव्यवृत्तेन विधेयमित्युक्तं । तत्र यद्यपि दोहायां काव्ये च उल्लाल-
 यमकयोर्नियमो नोक्तस्तथाप्यत्र उल्लालो यमकं चेति द्वयमवश्यं
 विधेयमिति विशेषः । एवं च दोहाचरणचतुष्टयस्या अष्टचत्वारिंश-
 न्मात्राः काव्यचरणचतुष्टयस्याश्च षष्वतिमात्रा एकीकृत्य चतु-
 स्त्वारिंशदधिकशतं मात्राश्चरणाष्टकस्या द्वादशवसेया इति विभाव-
 नीयम् । (E).

१४६ । दोहेति ॥ दोहालक्षणं प्रथमं पठ काव्येनाह्णं निरुक्तं ॥
 कुंडलिकां बुधजना जानीत उल्लालेन संयुक्तं ॥ उल्लालेन संयुक्तं
 यमकं शुद्धं साध्यते ॥ चतुस्त्वारिंशत् शतं मात्राः सुकविना
 दृढबंधाः क्रियते, चतुस्त्वारिंशन्मात्रा यत्र तनुभूषणशोभा ॥ एवं
 कुंडलिकां जानीत प्रथमं पश्यते यत्र दोहा ॥ उल्लालेन परावृत्त्या

मानाकृतम् ।

२४६-

जहा,

ढोक्ला^१ मारिअ ढिक्लि^२ मह^३ मुच्छिअ मेच्छ^४ सरौर ।पुर जज्जक्ला^५ मंतिवर^६ चलिअ^७ वीर हम्मौर^८ ॥चलिअ^७ वीर हम्मौर^८ पाअभर मेदणि^९ कंपइदिग मग गह अंधार धूलि स्तरह रह^{१०} झंपइ ।दिग मग गह^{११} अंधार आणु^{१२} खुरसाणक^{१३} ओक्ला^{१४}दरमरि दमसि^{१५} बिपक्ख मारअ^{१६} ढिक्लि^{१७} मह ढोक्ला ॥१४७^{१८} ॥ कुंडलिआ ।

खर[स]विशेषेण च दोहाकाव्याभ्यां कुंडलिका कंदः उल्लासयम-
काभ्यां युक्ता स्थाया भवति । प्रतिमाचं संघट्टनादिगुणैरसंकारैश्च
संयुक्ता चेत्यशस्ततरेति निष्कर्षः ॥ उल्लासेत्यादि पादपूर्त्यर्थमिति
केचित् ॥ उल्लासः पदावृत्तिः, खरसविशेषश्च ॥ ४७ ॥ (G).

१४७ । उदाहरति । ढोक्लं मारयित्वा ढिक्लीमध्ये मूर्च्छित-
मेच्छग्रौरः पुरोज्जुक्लामल्लवरयुतितः वीरः हम्मौरः । चलित-
वीरहम्मौरपदभरेण मेदिनी कम्पते, दिग्भार्गनभांस्त्वन्धकारः धूलिः

१४७ । १ षेला (D). २ ढिक्लि (B). ३ महि (F). ४ मच्छ (F).

५ जुज्जुक्ला (C), जिज्ज जज्जल (F). ६ मल्लवर (A, B & C). ७ चलि (A).

८ हम्मौर (A), हम्मौर (B & C), no repetition in (F). ९ मेचणि (F).

१० खराहर (A), खरहर (B), खरज रह (D & E), the pāda ending in
झंपइ dropt in (C). ११ दिगमगण (F). १२ आण (E), आणु (F).

१३ खुरसाणक (A), खुरसाणक (D). १४ ढोक्ला (F). १५ दसमसिच दमसि

(A), दरमसि दमसु (B & C), दर दमसि (F). १६ मार (A, B, D & E),

मर (C). १७ ढिक्लि (F). १८ ४९ (A), ४८ (F).

२६०

प्राकृतपैकुलम् ।

सूर्यस्य रथं झम्पयति । दिङ्मार्गनभोऽन्धकारे आनीतः खुरगानस्य
ओल्लः दलयित्वा दद्या पचं मारितो ढिल्लीमध्ये ढोल्लः ॥ ढोल्लं
वाद्यविशेषं मारयित्वा संताड्य, ढिल्लीति इन्द्रप्रस्थस्य संज्ञा,
मूर्च्छितानि स्नेच्छशरीराणि येन स तथा, जुञ्जुल्ला नाम सेनापतिः
स एव मल्लवरः सः [पुरो यस्य स] तथा, दिङ्मार्गनभांघि झम्प-
यत्याश्चादयति । ओल्लशब्दः पतिवाचकः । (C).

१४७ । अथ कुंडलिकामुदाहरति ढोल्लेति । पुर जञ्जुल्ला
मंतिवर — पुरोजञ्जुल्लमंतिवरः पुरोऽग्रे जञ्जुल्लनामा मंतिवरो यस्य
स तादृश इत्यर्थः वीरहंमीरः चलित इति यदा ढिल्ली मह —
ढिल्लीमध्ये ढोल्ला — आनकः डिंडीरवार्यमिति भावः मारिष —
मारितस्ताडित इत्यर्थः, तदा मेच्छ शरीर — स्नेच्छशरीराणि
मुच्छिन्न — मूर्च्छितानि । अयेसरजञ्जुल्लाख्यमंतिवरो हंमीरनामा
स्वमगराच्चलित इति फुत्कृत्य सर्वजनानां सावधानतासंपादनाय
ढिल्लीमध्ये यदा डिंडीरवार्यं पटहस्ताडितः तदा तच्छ्रुत्वा हंमीराग-
मनचस्ता स्नेच्छा मूर्च्छिता इति भावः ॥ चलिष वीर हंमीर
पात्रभर — * * पादभरेण मेदिनी पृथ्वी कंपद् — कंपते, धूलि —
धूलिभिः सैन्यपादाघातोत्थरजोभिरित्यर्थः सूरज — सूर्यस्य [रह—]
रथः झंपद् — आश्चाद्यते, ततश्च दिग मग णह — दिङ्मार्गनभो-
मार्गे अंधार — अंधकारः जात इति शेषः । दिग मग णह — दिङ्मार्ग-
मार्गे अंधार — अंधकारे सति खुरगानक — खुरगानस्य देशश्च
ओल्ला — दंडप्रतिनिधिभूताः पुरुषा आण — आनीता इति यद्यपि,
तथापि हे वीर खुरगानेति संबोधनमध्याहर्तव्यं, त्वं दरमरि —

भाषावलिम् ।

२५१

पठमहि दोहा चारि पञ्च चउ^१पञ्च कम्बह^२ देहु^३ ।

रम^४ कुंडलिआ अदुपञ्च पञ्चपञ्च जम कुणेहु^५ ॥ १४८^६ ॥

दोहा । [इति] कुंडलिआ । (A).

वरणतलैर्विमर्धं विपक्ष — विपक्षान् [दमसि —] दमयसि, अतः
दिल्ली मह — दिव्या मध्ये ठोला — पटहं मारु — ताड़य । यद्यपि
हंमौरशक्ति इति श्रुत्वा अन्ये स्नेष्का मूर्च्छिताः खुरासानदेशीयैश्च
दंडप्रतिनिधिभूता मनुष्याः समर्पिताः, तथापि त्वया न भेतव्यं किंतु
योद्धृणां रणसञ्जीभावाय पुनर्दितीयो डिंडौरवः त्वया कारणीय-
इति किञ्चिदायसुधैर्यं सुरचाणं प्रति कस्यचिन्मंचिण उक्तिः । (E).

१४७ । यथा ॥ ठोलाख्यो देशो मारितः, शिथिला मही,
मूर्च्छितं स्नेच्छशरीरम्, अत इति शेषः पुरः कृत्वा जज्जलं मंचिवरं
शक्तिते वीरहक्षीरे शलितानां वीराणामहमहमिकया पादभरेण
मेदिनी कंपते दिग्गमममंधकायंत्या धूल्या सूर्यस्य रथ आच्छाद्यते ॥
दिग्मार्गबंधकारेऽन्यत्खुर[ग्रा]णः कंपितो दरेण वरं कंपितो
विपक्षस्ताडितो दिल्लीमध्ये दुंदुभिः ॥ ४८ ॥ (G).

१४८ । अथ दो[हा]च्छन्दसः पादचतुष्टयेन काव्यच्छन्दःपाद-
चतुष्टयेन च कुण्डलिकाष्टपदा भवतीति सिद्धम् । तदेव स्पष्ट-
यति । प्रथमतो दोहायाश्चत्वारि पदानि [चतुष्टयदानि] काव्यस्य
देहि, एवं कुंडलिकाष्टपदा पदे पदे यमकं कुरु ॥ (C).

१४८ । १ चौ (E & F). * कम्बर (A), कम्बउ (C), काव्यच (E), कम्बर
(F). २ देहि (E), देर (F). ३ रम (C). ४ कुणेह (E), कुणेहि (F).
५ ४१ (A), ४२ (F). This verse is not found in (B).

२५२

आकलयेकलम् ।

अथ गगनांगच्छंदः । (D).

पञ्च पञ्च ठबहु आणि^१ गगणांगउ^२ मत्त^३ बिहसिणा^४
 भावउ^५ बीस^६ कलअ^७ सर अगल^८ लहु गुरु सेसिणा^९ ।
 पढमहि मत्त चारि गण^{१०} किज्जहु^{११} गणह^{१२} पञ्चासिओ^{१३}
 बीसक्खर सअल^{१४} पञ्चह^{१५} पिअ^{१६} गुरु अंत पञ्चासिओ^{१७} ॥
 १४८^{१८} ॥

१४८ । अथ दोहावृत्तेन पुनः सष्टीकृत्य कुंडलिकालक्षणमाह
 पढमहि इति । पढमहि—प्रथमे अर्द्धे इति भावः दोहा
 चारि पञ्च—दोहायाश्चत्वारि पदानि ततो द्वितीयाद्धे कम्बह—
 काव्यस्य चउपञ्च—चत्वारि पदानि देहि, एवं कुंडलिका अष्टपदी,
 तत्र पादे पादे यमकानि क्रियन्तां ॥ यमकानीति उल्लासालाना-
 मयुपलक्षकम् । इदं चोदाहरणानंतरं लक्षणकथनमनौचित्यमावह-
 तीति चेपकमिवाभाति इति बोध्यम् । (E).

१४८ ॥ पठेति ॥ प्रथमेषु दोहां चतुःपदेषु, चतुःपदेषु काव्यं
 देहि ॥ एवं कुंडलिकाष्टपदा पदे पदे यमकं कुरु ॥ ४८ ॥ इति
 कुंडलिका ॥ (G).

१४८ । १ जान (B). २ नयणक (C). ३ मत्त (C). ४ बिहसिणा
 (B & C), विहसिणा (E). ५ भावउ (A), भावउ (B & C), भावर (E).
 ६ बीसर (D & F). ७ कल (D & F), कल (E). ८ अगल (E). ९ सेसिणा
 (C). १० मत्त चारि मत्त (B & C), मत्त चारि मत्त (D), चारि मत्त मत्त (E).
 ११ किज्जहु (D & E), दिज्जहु (F). १२ मणह (A & C), मणह (B).
 १३ पञ्चासि (C). १४ स अल (B & C), समह (D), सभ (E), सर सभ (F).
 १५ वचह (E). १६ पि (F). १७ पञ्चहो (B). १८ ४४ (A), ५० (F).

मात्रावृत्तम् ।

२५३

१४८ । अथ गगनाङ्कः ॥ पदे पदे स्थापय ज्ञात्वा गगनाङ्कं
मात्राविभूषणं भागो विंशतिकलाः पञ्चराधिकाः सधुगुरु-
शोभिताः । प्रथमे चतुर्मात्रो गणः क्रियतां गणाः प्रकाशिताः
विंशत्यक्षराणि स लभते . पदे प्रिये गुरुरन्ते प्रकाशितः ॥
मात्राविभूषणादिकमित्यनेन मात्रानियम एव न तत्र गणनियम-
इत्युक्तं भवति । विशेषमाह, भागः पादः, शराधिकाः पञ्चाधिका-
स्तेन पञ्चविंशतिकलाः पादाः सधुगुरुलक्षिता सधुगुरुविशोधि-
[भि]ताः, सधतो गुरवश्च यथेच्छं देया इति भावः, सधुयुक्तो
गुरुरन्ते देय इत्यपरे । (०).

१४८ । अथ गगनाङ्कनामकवृत्तं लक्षयति पञ्च पञ्च इति ।
हे पित्र — प्रियाः शिष्याः यत्र पठमहि — प्रथमपादादाविति
यावत् चारि मत्त गण — चतुर्मात्राकः गणः किञ्चिद् — क्रियते,
ततो यथेच्छं चतुष्कलैर्वैत्यध्याहारः, गणह — गणैः, यत् पञ्चासिञ्चो —
प्रकाशितं, यत्र च गुरु अंत पञ्चासिञ्चो — अंतप्रकाशितगुरुणि
अंते समाप्तौ प्रकाशितो गुरुर्येषु तादृशः नैत्यर्थः, तथाच कर्त्तव्येषु
विंशतितममक्षरं गुरुरूपमेव कार्यमिति भावः, बीसखर — विंशत्य-
क्षराणि, सभ पञ्चह — सर्वेषु पादेषु प्रत्येकं पतन्तीति शेषः,
तत् पञ्च पञ्च — पादे पादे प्रतिचरणमित्यर्थः, मत्त किञ्चिदसिञ्चो —
मात्राविभूषितं गणान्गुल — गगनाङ्गं गगनाङ्कनामकं वृत्तं जाणि
— ज्ञात्वा ठवङ्ग — स्थापयत । क्रियतौभिर्मात्राभिर्विभूषितमित्य-
पेक्षा[या]माह भावउ इति । अत्र लङ् गुरु सेसिणा — सधुगुरु-
शेषिता सधुगुरुभ्यां समाप्तिं नीता इत्यर्थः सर अग्न — शराधिकाः

२५४

प्राकृतपैक्तम् ।

पढमहि^१ चक्कलु^२ होइ गण अंतहि^३ दिज्जहु^४ हार^५ ।

बीसक्खर गअणंग^६ भणु^७ मत्त पचीस^८ बिअरु ॥

१५०^९ । दोहा ।

शराः पंच तथाच पंचाधिका इत्यर्थः, बीसइ कल — विंशतिरेव कलाः भावउ — भावयत, तथाच पंचविंशतिर्मात्रा अत्र प्रति-चरणं पतंति, ताखेव चांतिमं मात्रात्रयं लघुगुरुरूपं कार्यमित्यर्थः । अत्र च चतुर्थ्यपि चरणेषु पादादौ चतुष्कल एव गणः कार्यः, अनंतरं च चतुष्कलैः पंचकलैर्वा, यथा चरणे विंशत्यक्षराणि पंच-विंशतिर्मात्राश्च पतंति, पादान्ते चावश्यं क्रमेण लघुर्गुरुरायाति तथैव गणा देया इति तात्पर्यार्थः । (E).

१४८ । पञ्च इति ॥ पदे पदे स्थापय ज्ञात्वा गणनांगणे मात्रा-विभूषिते भाव्यतां विंशतिकलाः शराधिका लघुगुरुमिश्रिताः ॥ प्रथमं मात्राचतुष्टयरूपो गणो दीयतां ॥ गणाः प्रकाशमानाः अन्ये इति शेषः ॥ विंशतिरक्षराणि शराः [?] सर्वाणि पादे मिथे गुरुरन्ते प्रकाशितः ॥ आदौ लघुचतुष्टयमन्ते गुरुः शेषाणि विंशतिरक्षराणि[?] यथेष्टं कार्याणीति भावः ॥ ५० ॥ (G).

१५० । विशेषान्तरमाह प्रथम इति । प्रथमे चतुष्कलो भवति गणोऽन्ते क्रि[दी]यते हारः । विंशत्यक्षरं गणं(ग)मात्रं भण मात्राः

१५० । १ पढमउ (B & C). २ चक्कल (A & D). ३ अंतउ (C), अंतइ (F). ४ दिज्जउ (C), बिज्जइ (D), दिज्जइ (E & F). ५ हार (A), तार (D). ६ गमअंग (B), अंगंग (C), अअगअंग (F). ७ मत्त (A). ८ बीस (F). ९ ४५ (A).

मात्रावृत्तम् ।

२५५

जहा,

भंजिअ मलअ चोल बइ णिबलिअ^१ गंजिअ गुज्जरा^२
 मालव राअ^३ मलअगिरि लुक्किअ परिहरि^४ कुंजरा ।
 खुरासाण^५ खुहिअ रण मह मुहिअ^६ लंघिअ^७ साअरा
 हम्मीर^८ चलिअ हारव^९ प्रलिअ^{१०} रिउगणह^{११} काअरा^{१२} ॥

१५१^{१२} ॥ गगणांग^{१३} । (B).

पञ्चविंशतिं विचारय ॥ पदे प्राथमिको गणयतुर्मात्रः, परं गणाः
 प्रकाशिताः प्रकटा यथेच्छं कार्या इत्यर्थः । स ग[ग]नाङ्गपादो
 विंशत्यक्षराणि लभते, तेनात्र पञ्च गुरवः पञ्चदश लघवो भवन्ति,
 त्रिषु सम्बोधनं, अन्ते च गुरुः कार्यः । तमेवार्थं निष्कृष्याह पठमेति ।
 हारो गुरुः, पञ्चविंशतिमात्राः प्रतिपादं देयाः । (C).

१५० । अथैनमेवार्थं द्विपदिकया स्पष्टीकृत्याह पठम इति ।
 यत्र पठमहि — प्रथमं पादादौ चकुरु गण — चतुष्कलो गणः होइ
 — भवति, अंतहि — अन्ते पादांते दिक्खइ हार — दीयते हारः
 गुरुः, तत् गगणांग — गगनांगं भण — कथय, अत्र च बीसकुर —
 विंशत्यक्षराणि, पचीस मत्त — पञ्चविंशतिमात्राः, निआह —
 विचारय ॥ (E).

१५१ । च बलिच (B & C). १ गुजरा (B, C & E). २ राउ (F).
 ३ परिहरिच (D), परिहर (F). ४ खुरसाण (A & E), खुरसाणा (B & C),
 खुरासाणा (D). ५ मह बलिच (D & E), मुहि बलिच (E). ६ लंघिच (C).
 ७ हम्मीर (U). ८ हार (A), हाराव (E). ९ बलिच (F). १० रिउगणह
 (A), रिउगण (B), चरिगण (C). ११ काहरा (F). १२ ४६ (A), ४६ (F).
 १३ जनसंज्ञ (A).

२५६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

१५० । पुनः प्रकारांतरेणाह ॥ पठमेति ॥ प्रथमं चतुष्कको भवति गणः अंते दीयतां हारः । विंशत्यक्षराणि गगनांगणे भण मात्राः पंचविंशतिं विचार्य ॥ ५१ ॥ (G).

१५१ । उदाहरति । भग्नो मलयक्षोक्षपतिश्च पलितः, गञ्जित-गुञ्जरमालवराजो मलयगिरौ लुक्कायितः परिहृत्य कुञ्जरान् । खुरसाणः क्षुभिताः रणमध्ये मोहं प्राप्ता क्षम्बितसागराः हम्बीर-क्षलितः हारवः पतितः अरिगणाः कातराः ॥ (C).

१५२ । अथ गगनांगमुदाहरति भंजिञ्च इति । अहिञ्च संघिञ्च साञ्चरा — संघितसागराहिते संघितः सागरो यैसादृशा-अहिता यस्य तादृशे इत्यर्थः हम्बीर चलिञ्च — हम्बीरे चलिते सति, मलञ्च चोक्ष वद — मलयचोक्षपतौ मलयाधिपक्षोक्षदेशाधि-पत्येति दावित्यर्थः भंजिञ्च — भग्नौ, गुञ्जरा — गुर्जराः गुर्जरदेशीयाः राजानः णिवलिञ्च — निर्वलीकृत्य गंजिञ्च — गंजिताः, मालव राञ्च — मालवराजः परिहरि कुञ्जरा — परिहृत्य कुञ्जरान् मलञ्चगिरि — मलयगिरौ लुक्किञ्च — निक्षीनः, खुरसाण — खुर-सानः खुरसानदेशीयः राजा रण क्षुहि — रणे सुगधीभूय खुहिञ्च — क्षुभितः, काञ्चरा — कातरे पलायितुमप्यसमर्थे तस्मिन्नित्यर्थः रिउगण — रिपुगणे हारवः पतितः ॥ (E).

१५३ । यथा ॥ भंजिञ्च इति ॥ भग्नो मलयक्षोक्षपतिर्निवृत्तो गंजितो गुर्जरः । मालवराजो मलयगिरौ निक्षीनः परिहृत्य कुञ्जरान् ॥ खुरसानः क्षुभित्वा रणमध्येऽभितो संघितः सागरं, हम्बीरे चलिते ह्य रवन्तो[रवो] रिपुगणेषु कातरेषु ॥ ५२ ॥ इति गगनांगणम् ॥ (G).

मातावतम् ।

२५७

अथ द्विपदीच्छन्दः । (D).

आद्ग^१ इंदु^२ जत्थ^३ हो^४ पढमहि^५दिज्जइ^६ वेवि^७ धणुहरं^८ ।तह पाद्ग^९ जुअल परिसंठवहु^{१०}विविह^{११} चित्त^{१२} सुंदरं ॥ १५२ ॥सरसइ^{१३} लइ^{१४} पसाउ^{१५} तहि^{१६} पुहविहि^{१७}करहि^{१८} कइत्त^{१९} कइअणा^{२०} ।महुअर^{२१} चरण अंत लइ^{२२} दिज्जहु^{२३}दोअइ^{२४} भणहु^{२५} बुइअणा ॥ १५३ ॥

१५२—१५३। अथ द्विपदीच्छन्दः । आदाविन्दो यत्र भवति प्रथमं दीयते द्वावपि धनुर्द्धरौ, तथा पदातिकयुगलं परिस्थापय विविध-विचित्रसुन्दरं ॥ सरसत्याः लब्ध्वा प्रसादं तर्हि पृथिव्यां कवित्वं कुर्वत कविजनाः । मधुकरचरणोऽन्ते गृहीत्वा दीयतां द्विपदीं

१५२-१५३। १ परहि (A), आदर (E). २ जत्थ (A). ३ Non est (C). ४ पढम (F). ५ दिज्जिअ (A), दिज्जिअ (C). ६ तिहि (D & F). ७ धणुहरं (D & E). ८ तारक (B). ९ परिसंठक (A). १० विधि (D & F). ११ विचित्र (A, C & D), विचित्र (B), विहित (F). १२ सरस (E). १३ Non est (B), लइ (E). १४ पसाद (A). १५ तर्हि (D), तह (F). १६ पुहविह (A), पुहलौ (D), पुहलौ (F). १७ वर (A), करह (D & F), करह (E). १८ कवित्व (A & D), कवित्व (F). १९ करवाय (F). २० मकर (D & F). २१ लो (E), लो (F). २२ दिज्जइ (E), दिज्जउ (F). २३ दीरवर (E). २४ भवर (B), सुवह (D & F), सुवह (E). २५ ३० (A), ३६ (F).

२५८

प्राकृतपेङ्गलम् ।

भणत बुधजनाः ॥ इन्द्रशब्दो मध्यदिक्कषुषट्कलवाची, धनुर्द्धरस्तु-
ष्कलः, पदातिकोऽपि चतुष्कलः, मधुकरचरणः षट्कलः । (C).

१५२-१५३ । अथ[दि]पदीनामकं वृत्तं लक्षयति आदगेति । हे
बुधजना — बुधजनाः, जत्थ — यथ पठम[हि]—[प्रथमे] चरणे, इदं
चोपलक्षणं द्वितीयेऽपि बोध्यम्, आदग — आदिगः आदिक्कः पादाद्य-
इति यावत् इदुः — षट्कलो भवति, ततश्च त्रैवि धनुर्द्धरं — द्वौ
धनुर्द्धरौ चतुष्कलाविति यावत् दिक्कइ — दीयेते, तथा पादक
जुमल — पदातियुगलं पुनरपि चतुष्कलयुगलमेवेत्यर्थः परिसं-
ठवड — परिस्थापयत, अंत — अंते पादांते मङ्गचरण — मधु-
करचरणः षट्कल इत्यर्थः दिक्कइ — दीयते, एवं दोबइ —
द्विपदीं भणत, तहि — तथा हे कदञ्जना — कविजनाः, सरसइ
ले[सु]इ पसाअ[उ] — सरस्वत्याः सकाशाद्गुह्येला प्रसादं पुहविहि—
पृथिव्यां विविह चित्त सुंदरं — विविधचित्तसुंदरं विविधानि
अनेकप्रकाराणि यानि चित्तानि तेषां रमणीयं सर्वलोकमनोहर-
मित्यर्थः कइत्त — कथि[विलं] अनेन च वृत्तेनेति शेषः करइ —
कुरुत, अनेन कंदसा निर्मितं कविलं सर्वजनमनोहरं भवतीति
भाव इति योजना ।

अथ यद्यपि इन्द्रशब्दः लघुद्वयोत्तरं शुद्धयात्मक-षट्कलवाची,
तस्माद्यत्र षट्कलसामान्यपरोऽवशेषः, उदाहरणे तथैव दर्शनात् ।
मधुकरचरणशब्दस्य यद्यपि षट्कलनामसु पूर्वं नोपात्तस्तथापि
मधुकरचरणानां षट्त्वसंख्यासत्त्वादत्रापि तत्पुरस्कारेणैव षट्कल-
परो बोध्यः । कञ्चित्तु दिक्कइ तिहि धनुर्द्धरमिति पाठः, सः

मांशाष्टकम् ।

२५६

अकलु मुहं सठाविं कहुं चकलु पंच ठवेहुं ।
 अंतहि एकदं हार दइ दोअइं छंदं कहेहुं ॥
 १५४* ॥ दोहा ।

प्रामादिकः, एवं सति पादांते षट्कलगणालाभेन मञ्जर चरण
 अंत लेइ दिअसु इत्ययेतनेन विरोधात् । एतत्पाठानुसारेणैव
 कैश्चिदग्रे मञ्जर चरणेति पाठं प्रकल्प्य तस्य च सुगधग्रन्थस्य गुरु-
 नामसूपात्तत्वात्तत्पर्यायत्वात्तन्मधुरोगुरुस्तथाच मधुरो गुरुः अंत-
 चरणान्ते दीयतामित्यर्थः कृतस्तदपि भ्रमविक्षसितं, लक्षणस्यापि
 लक्ष्यतायां मञ्जर चरणेति पाठे कल्प्यमाने एकमात्रान्यूनतया
 लक्षणासंगतेः । (E).

१५२-१५३ । अथ द्विपदीमाह ॥ आइति ॥ आदिगुरुरिंदुर्यच
 भवति प्रथमं दीयते त्रयो धनुर्द्धराः ॥ ततः पदातिचुगलं परि-
 संस्थापय विधिना विहितं सुंदरं ॥ सरसेति ॥ सरस्वत्या गृहीत्वा
 प्रसादं ततः पृथिव्यां कुरुत कवित्वं कविजनाः । मधुरं चरणमंते
 गृहीत्वा दीयतां द्विपदीं जानीत बुधजनाः ॥ मधुरो गुरुः ॥ (G).

१५४ । उक्तार्थमेव स्पष्टीकुर्वन् विशेषान्तरमाह षट्कलमिति ।
 षट्कलं मुखे संस्थाप्य चतुष्कलान् पञ्च स्थापय । अन्ते एकं हारं

(१५४) १ अकलु मुह (A), अकलु मुह (B), अकलु मुह (D). २ सठाविं (E). ३ हार (D), हार (E), हारि (F). ४ करेड (D & F), करेडि (E). ५ चरेद (A), चरदि (B' & C). ६ देइ (A, D & E). ७ दोअइ (D). ८ चतु (B). ९ करड (A, B & C). १० छंद (A), छंद (F).

२६०

प्राकृतपौत्रलम् ।

अहो,

दाणव^१देव बेबि तुकंतउ^२ गिरिवर^३ सिहर कंयिओ^४ ।इअ गअ पाअ^५ घाअ उटंतउ धूलिहि गअण^६ भंयिओ^७ ॥१५५^८ ॥ दोअइ । (A, B, C & F).

दत्ता द्विपदौः कथय ॥ मुखे आदौ, चारं गुरुं, पूर्वं चः षट्कलः
अन्ते दातव्यत्वेनोक्तः तत्रायं विशेषः चतुष्कलान्ते गुरुरेक इति । (C).

१५४ । अथ उट्टवनिकांतरं मनसि विधाय दोहावृत्तेन पुन-
र्द्विपदौ लक्षयति छक्कलु इति । छक्कलु—षट्कलं मुखे संठावि-
कइ—मुखे आदौ संस्थाप्य, पंच चक्कलु—चतुष्कलान् करेड—
गुरुत, अंतहि—पादांते एकहि—एकमेव चारं गुरुं देइ—
दत्ता, दोवइ कंद कहेड—द्विपदौः कथयत । पूर्वं षट्कला-
नंतरं चत्वारश्चतुष्कलास्तदनंतरं च पुनः षट्कल इत्युक्तम्, इदानीं तु
पादांतश्चषट्कलांतर्गतं चतुष्कलं चित्ते कृत्वा षट्कलानंतरं पंच
चतुष्कला उक्तास्तदनंतरं च षट्कलांतर्गतस्य भाषायुगस्योर्वरितत्वा-
त्तस्यैवैको गुरुर्देय इत्युक्तमित्युट्टवनिकांतरतः एवं पूर्वापरयोर्मंदः ।
इदं च वृत्तं द्विपादमेव न [च]तुष्पादं, उदाहरणानुरोधादिति
केचित् । अन्ये तु यदीदं द्विपादमेव, तर्हि लक्षणं पादचतुष्टयेन
कथं कृतमिति इदं चतुष्पादमेव, न चोदाहरणविरोधस्तस्य
चरणद्वयेनापि संभवात्, न चैतादृशमन्यत्र न दृष्टमिति वाच्यं,
षोडशचरणायास्तुःपादिकाया एकस्यैव चरणस्योदाहृतत्वादित्याहुः ।

१५५ । १ दाणव (E). २ तुकंतउ (D). ३ गिरिवर (D). ४ कंयिओ (C). ५ पाअ (D). ६ गअण (D). ७ भंयिओ (F). ८ ४८ (A), ५५ (F).

मोक्षोत्तमम् ।

२६१

अथ भुल्लण छंदः । (D).

पठम दह दिज्जिआ, पुणवि तह किज्जिआ,

पुणवि दहसत्त तह^१ बिरइ जाआ ।एम परि बिबिहु दल^२, मत्त सततीस पल^३,एहु कह^४ भुल्लणा^५ शाअराआ^६ ॥ १५६ ॥*

परे तु लक्षणं वृत्तद्वयेन छतमितीदमुदाहरणानुरोधाद्विपाद-
मित्याहुः । (E).

१५४ । दोहया पुनस्तत् प्रकारान्तरेणाह ॥ वृत्तेति ॥ षट्कस-
मादौ स्थापयित्वा चतुष्कसान् पं[च] कुरु । अन्ते एकं चारं दत्त्वा
द्विपदीच्छंदः कथय ॥ ५४ ॥ (G).

१५५ । उदाहरति । देवदानवाभ्यां दाभ्यामपि ढौक्यमानं
गिरिशिखरं कल्पितं, हयगजपदघातादुत्तिष्ठन्तीभिर्धूसिभिर्गगनं
अल्पितं ॥ ढौक्यमानं गम्यमानं, अल्पितमाच्छादितम् । (C).

१५५ । अथ द्विपदीमुदाहरति दा (E). [Here evidently some-
thing has been left out by the scribe.—Ed.]

१५५ । यथा ॥ दाप्तेति ॥ दानवदेवौ दावपि मिक्षितौ
गिरिवरशिखरं कल्पितं । हयगजपादघातैरुत्थिताभिर्धूसिभिर्गगन-
माच्छादितम् ॥ ५५ ॥ इति द्विपदी ॥ (G).

१५६ । अथ झुल्लणानामकं वृत्तं लक्षयति पठम दहेति ।
जह — यत्र, बिरइ — विरतिः पठम — प्रथमम् आदौ दह —

१५६ । १ जह (E). २ डह (E). ३ ल (D). ४ Dropt in (E).
५ भल्ल (F). ६ रा dropt in (F). * This sloka and the next
are not found in (A, B & C).

३६२

प्राञ्जतवैष्णवम् ।

अहा, सहस्रं मन्त्रमन्त्रं गन्धं, लक्षं लक्षं पक्ववरिन्,
साहि दुइ साजि खेलंतं गिंहं ।

कोप्पिं पित्तं आहि तहि, यप्पिं जसु विमलं महि,
जिखइं एहिं कोइं तुअ तुलकं हिंइ ॥ १५७ ॥

दशसु माचास्त्रिति शेषोऽत्रापि योजनीयः, दिक्खिन्ना — दत्ता
पुणवि — पुनरपि तह — तथा तेनैव प्रकारेण दशसु माचा-
स्त्रित्यर्थः किक्खिन्ना — कृता. पुणवि — पुनरपि दशसु —
सप्तदशसु माचासु जात्ता — जाता, एम परि — एवं परिपाद्या
विमिद्धं दत्तं — दत्तोर्दलयोः प्रत्येकमिति शेषः, सततीह — सप्तविंशत्
मन्त्र — माचाः पल — पतन्ति, एइ — एनां [णाञ्चराञ्च] — नागराजः
झुल्लणां कह — कथयति ॥ (E).

१५६ । अथोल्लणा ॥ पठमेति ॥ प्रथमं दश दत्ताः, पुनरपि
तथा कृताः, पुनरपि सप्तदश तथा विरतिर्जाता ॥ एवं प्रकारेणापि
द्वितीये दले माचाः सप्तविंशत्पतन्ति, एनां कथयत्युल्लणां
नागराजः ॥ उल्लणा झुल्लणा उत्पण्णेति पाठत्रयम् ॥ ५६ ॥ (G).

१५७ । अथ झुल्लणासुदाहरति सहसेति । सहस्रं मन्त्रमन्त्रं गन्धं —
सहस्रं मदोन्मत्तगजान् लक्षं लक्षं — लक्षं लक्षम् अन्धांसेति शेषः
पक्ववरिन् — वारवाणेनावगुंय साजि — मञ्जीभूय साहि दुइ —
सार्वभौमद्वयं गिंहं — कन्दुकं खेलंतं — क्रीडतः, हे प्रिय, तहि — तत्र

१५० । १ मन्त्रमन्त्र (D). २ लक्ष (E). ३ This part non est (F).
४ कोप्पी (E). ५ कप्पि (D), यप्प (E). ६ निषाद (D). ७ विषाद (F).
८ कोवि (E).

भारतावधुम् ।

२६३

अथ खंजण्डः । (D).

धुव^१ धरिअ^२ दिअवर^३ गवगण^४ कमलणअणि
 बुहअण^५ मण सुहइ^६ जु जिम^७ ससि रअणि सोहय ।
 पुणविअ^८ विरइ विहु पअ^९ गअवरगमणि
 रगणपर^{१०} फणिबइ^{११} भण^{१२} सुमर^{१३} बुहअण^{१४} मोहय ॥
 १५८^{१५} ॥

कोप्पि — प्रकुप्य जाहि — गच्छ, विमलं असु — यशः महि — मग्ना
 [क्षा] थप्पु — स्थापय, तुअ — त्वां कोइ — कोऽपि तुलुक — तुरुष्कः
 हिंदु — [हिन्दु]को वा णहि जिणइ — नहि जेयति ॥ (E).

१५७ । यथा ॥ सहसेति ॥ सहसं मदमत्तान् गजान् लक्ष्म
 अश्वान् कृतपल्लयनान् स्वामिदयं सञ्जीकृत्य खेलति गेदुकं ।
 कुपित्वा प्रियं याहि तत्र स्थापय यशो विमलं मग्नां जेयति न
 कोऽपि त्वां तुरुष्को हिंदुकः ॥ ५७ ॥ (G).

१५८ । अथ खञ्जा ॥ ध्रुवं धारय दिजवरमवगणान् कमल-
 नयने बुधजनमनसि शोभते यथा शशिरजनौ शोभते, पुनरपि
 विरतिर्दयोः पदयोः गजवरगमने रगणपरा भणति फणिपतिः

१५८ । १ ध्रुव (B). २ धरि (D & F). ३ दिअवर (A). ४ गवगण (A),
 dropt in (B), इय (D). ५ बुहअण (C), विहुइ (D & F), विहुइअण (E).
 ६ सुहइ (C). ७ जिमि (D & F). ८ पुणवि (C). ९ पअ (A), पुअ (B),
 इय (E), इय (F). १० रगणवर (D, E & F). ११ फणिवर (D & E).
 १२ भण (D & F). १३ सुमर (E). १४ मण (D & F). १५ १० (A), ५८ (F).

२६४

प्राकृतपैक्वम् ।

स्मर बुधमनो मोहयति ॥ ध्रुवं निश्चितं धारय, दिजवरः सर्वलघुः
चतुष्कलसादृशम् नव गणान्, शशियुक्ता रजनौ शशिरजनौ ।
पुनर्विशेषः द्वयोरपि पादयोर्विरतौ रगणपरा रगणः ॥ ५५ ॥ परो-
ऽन्तो यस्याः सा तथापरेति स्मर्त्तव्यमेतदिति भावः । (C).

१५८ । अथ खंजानामकं वृत्तं लक्षयति धुम्न धरिम्न इति ।
हे कमलनयने — हे कमलनयने, यत्र विष्णु पञ्च — पादद्वये
प्रत्येकमिति शेषः दिजवर एवगण — दिजवरनवगणान् षट्त्रिंश-
लघूनित्यर्थः धरिम्न — धृत्वा अवलम्ब्येति यावत् विरह — विरति-
र्भवतीति शेषः, पुनर्विम्न — पुनरपि च तदनन्तरं चेत्यर्थः रम्ण
— रगणः मध्यलघुर्गण इत्यर्थः बुधम्न मोहय — बुधजनं मोहय-
तीति भावः, जु — यतः बुधम्न मण सुहृद् — बुधजनमनः सुख-
यति, यथा रजन्यां शशी मोहय — शोभते, तत् खंजावृत्तमिति
शेषः, हे गजवरगमने त्वं सुमह — स्मर पौनःपुन्येन भावयेत्यर्थः,
इति वर फणिवद् — वरः फणिपतिः पिंगलः भणद् — भणति
इति योजना ॥ यत्र षट्त्रिंशलघ्वनन्तरं रगणः प्रतिचरणं पतति
तत् खंजानामकं वृत्तमिति फलितोऽर्थः । इदं च द्विपदमेवेति
ध्येयम् । (E).

१५८ । धुम्न इति ॥ ध्रुवं धृत्वा दिजवरान् नवगणान् कमल-
नयने विबुधजनमनः सुखयति यद्यथा शशी रजन्यां शोभते ।
पुनरपि च विरतिर्द्वयोर्दलयोगजगमने रगणो वरः फणिपति-
र्भणति स्मरणं बुधमनो मोहयति ॥ षट्त्रिंशलघून्तरं रगणः
कार्य इत्यर्थः, सा खंजेति भावः ॥ (G).

मात्रावृत्तम् ।

२६५

विहु^१दल एव पल विप्रगण^२ जोहल^३ अंत ठवेहु^४ ।

मत्त इआलिस^५ खंज पञ्च दहगण^६ तत्थ^७ मुणेहु^८ ॥

१५८° ॥ दोहा ।

१५८ । एतदेव स्पष्टयन् विशेषान्तरमाह । द्वयोर्द्वयोर्नव पतन्ति विप्रगणा जोहलमन्ते स्थापय । मात्रा एकचत्वारिंशत् खञ्जायां पदे पदे यमकं कुरुत ॥ द्वयोरिति पूर्वपदेऽपि तथेत्यर्थः, जोहलो मध्यलघुः पञ्चकलः । एवं क्रमेण खञ्जायां प्रतिपादमेकचत्वारिंशन्मात्रा भवन्ति । यमकमनुप्रासः । (C).

१५८ । अथ दोहावृत्तेन स्पष्टीकृत्य खंजां लक्षयति विड्ड दलेति । विड्ड दल — द्वयोर्दलयोः प्रत्येकमिति शेषः एव विप्रगण — [नव] विप्रगणान् पल — प्रकटयत, अंत — पादांते जोहलु — योद्धारं मध्यलघुं रगणमित्यर्थः ठवेड्ड — स्थापयत, एवं खंज पञ्च — खंजापादे खंजानामकस्य वृत्तस्य चरणे इत्यर्थः एआलिस मत्त — एकचत्वारिंशन्मात्राः, दहगण — दश गणान् तत्थ — तथ्यं मुणेड्ड — जानीत ॥ (E).

१५८ । लक्षणांतरमाह ॥ विड्डइति ॥ द्वयोर्दलयोर्नव पतन्ति विप्रगणाः जोहलमन्ते स्थापय । मात्रा एकचत्वारिंशत्, खंजापादे दश गणान् तथा जानीत ॥ ५८ । (G).

१५८ । १ विड्ड (F). २ जोहलु (B, C & E). ३ ठवेड्ड (D). ४ एआलिस (A), एआलिस (B, C & E). ५ पञ्च जसथ (C). ६ लघु (A), तन्नि (C). ७ ५१ (A).

This is different from the metro of the same name in the Sanskrit treatise of Pingala. Vide Ghosha's Compendium, p. 56.

२६६

प्राकृतपैकलम् ।

जहा,

अहि^१ ललद^२ महि^३ चलद^४ गिरि खसद^५ हर खलद^६
 ससि घुमद^७ अमिअ वमद^८ मुअल जिबि^९ उदर ।
 पुणु^{१०} धसद^{११} पुणु^{१२} खसद^{१३} पुणु^{१४} ललद^{१५} पुणु^{१६} घुमद^{१७}
 पुणु^{१८} वमद^{१९} जिबिअ^{२०} बिबिह परि समर^{२१} दिदर ॥

१६०^{१२} ॥ खंजा (A, B & C).

१६० । उदाहरति । मही लोलते, अहिसलति, गिरिः पतति, हरः खलति, शशी घूर्णते, अमृतं वमति, भटा जीवितो-
 तिष्ठन्ते । पुनर्द्वावति, पुनः खलति, पुनर्लोलते, पुनसलति,
 पुनर्घूर्णते, अमृतं वमति, विविधप्रकारो रणो दृश्यते ॥ कस्यचि-
 द्दुष्टं वर्णते, तत्र युद्धे भूकम्पादयो वर्णन्ते । (C).

१६० । अथ खंजामुदाहरति अहीति । अहि ललद — अहिः
 शेषः लल[य]ति स्थानच्युतो भवतौत्यर्थः, योद्धृणां पादाघातेनेति
 भावः । अतएव महि — मही पृथ्वी चलद — चलति, अतएव
 मझाश्रितः गिरिः कैलासः खसद — पतति, ततश्च तदाश्रितो हरः
 खलद — खलति, ततश्च तदा[द्वा]लस्यः शशी घुमद — कू[घूर्ण]ते,
 अतएव अमिअ वमद — अमृतं वमति, ततश्चामृतसंपर्कात्

१६० । १ महि (A, B & C). २ ललद (A, B & C). ३ चलद (A & B).
 ४ खलद (A, B & C), रणस्य (F). ५ Dropt in (A), वमद (F). ६ पुणु
 जिबि (A), भल जिबि (B), भट जिबि (C), मुअल जिबि (E). ७ पुव
 (E & F). ८ ललद (C). ९ पुणु चलद (A). १० अमिअ (A, B & C),
 पुव (E & F). ११ Non est (A, B & C), जीविअ (E), विजिअ (F).
 १२ रण (A, B & C). १३ ५५ (A), ६० (F).

भाषावृत्तम् ।

२६७

अथ सिखा छंदः । (D).

ससिवअणि गअगमणि पअ पअ

दिअ छगण^१ पअहर^२ सह^३ सिकख ।पढ पढम वि बिहलहु^४ पअलि दिअगणसहिउ^५ जुअल^६ दल भणइ^७ स सिकख ॥ १६१^८ ॥

मुअल—मृताः जिविअ—जीविता उट्टए—उत्तिष्ठन्ति, ततश्च जीवितानान्तेषां चरणाघातेन पुण धमइ—पुनरधो गच्छति मही, पुण खमइ—पुनः स्खलति कैलासः, पुण ललइ—पुनर्लल[य]ति स्थानच्युतो भवति शिवः, ततश्च पुण घुमइ—पुनर्घूर्णते शशी, पुण वमइ—पुनर्वमत्यमृतं, पुनश्च जिविअ—जीविता उत्थिता मृताः इति समरे विविधकौतुकं परिदिट्टए—परिदृश्यते ॥ (E).

१६० ॥ यथा अहीति ॥ अहिर्लल[य]ति, मही चलइ[ति], गिरिः पतति, हरः स्खलति, शशी घूर्णते, अमृतं वमति, मृताः जीवन्तो भवन्ति ॥ एवं सतीति शेषः पुन * * ति, पुनः स्खलति, पुनर्लल[य]ति, पुनः घूर्णति, पुनर्वमति, जीविता विविधाः, एवं प्रकारेण समरो दृश्यते ॥ ६० ॥ (G).

१६१। १ इ मथ (A), अ मथ (B & C), मथ इ (E) २ पओहर (D), ३ स (B & F), ४ स (C, D & E). ५ लल बिबिह (D), ल dropt in (F). ६ बिबिह (B & C), लहिउ (D), सहिउ (E), लहिउ (F). ७ जुअइ (D & E). ८ भणइसि (B). ९ १६१ (A), १६१ (F). Vide metre of the same name, but of a different character, in the Sanskrit treatise of Pingala. Ghosha's Compendium, pp. 26 and 56.

२६८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

१६१ । अथ शिखाच्छन्दः ॥ शशिवदने गजगमने पदे पदे
 द्विजाः षड्गणाः पयोधरसशिखाः । पठ प्रथमं विविधलघुकं
 प्रकथ्य द्विजवरगणमधिकं भण शिचख ॥ द्विजः सर्वलघुचतुष्कलः,
 तादृशाः षड्गणाः आदौ यच्च पयोधरः जगणः, तच्च शिखा ।
 द्वितीयदले द्विदिलघून् पूर्वोक्तान् प्रकथ्य पठत, तच्च द्विजवर-
 गणं सर्वलघुचतुष्कलमधिकं भण, तेन द्वितीयदले सप्तद्विजवर-
 गणा अन्तर[अन्ते] जगण इति विशेषः, एवं शिखाच्छन्दः शिच-
 खेत्यर्थः ॥ (C).

१६१ । अथ शिखां लक्षयति ससिब्रण्णीति । हे शशिव-
 दने गजगमने पञ्च पञ्च — पदे पदे प्रतिचरणमित्यर्थः पञ्च-
 हरह ससिक्ख — सपयोधरशिखान् पयोधरो मध्यगुरुजगणस्तथा
 च सपयोधरा सजगणा शिखा अद्यभागो येषां तादृशान्
 अंतस्थितजगणानित्यर्थः दिअगण क् — द्विजगणान् चतुर्लघ्वात्मक-
 गणान् षट् पठ — पठ दयोरपि दलयोः षड्द्विजगणानंतरं जगणं
 स्थापयेत्यर्थः । परंतु जुअह दल — द्वितीयदलं पठम — प्रथमम्
 आदौ वि विलङ्घ — दौ दिलघू दौ दिलघ्वात्मकगणावित्यर्थः
 पञ्चखि — प्रकटीकृत्य अपरमेकं द्विजगणं प्रकटीकृत्येत्यर्थः, दिअ-
 गण सहिअ — जगणसहितं द्विजगणैः पूर्वोक्तप्रकारेण अस्थितजगणैः
 षड्भिर्भुक्तमिति भावः, पठ इत्यनुषंगः । प्रथमं लघुद्वयात्मकगण-
 द्वयं संस्थाप्य अनंतरमंतस्थितजगणैः षड्द्विजगणैः सहितं द्वितीयं
 दलं पठेत्यर्थः, तथाच प्रथमदले अंतस्थजगणाः षडेव द्विजगणाः
 पतन्ति, द्वितीयदले तु अंत्यजगणाः सप्त द्विजगणाः पतन्तीति

मात्राष्टकम् ।

२६६

मत्त अठाइस^१ पढमो^२ बीए बत्तीस मत्ताइ^३ ।

पञ्च पञ्च अंते लहुआ सुद्धा सिकवा बिआणोहु^४ ॥ १६२^४ ॥

गाह् ।

भावः, सिकव — शिखां विद्धि इति शेषः, इति स प्रसिद्धः
पिंगलः भणद — भणति ॥ (E).

१६१ । अथ शिखा ॥ ससौति ॥ शशिवदने गजगमने पदे पदे
द्विजाः षड्गणाः पयोधरसशिखाः । पठ प्रथमं द्वितीये खलु
प्रपतति द्विजगणो लघुर्देयो युगलदलयोर्भण्यते सा शिखा ॥
सशिखाः सहिताः ॥ द्विजस्रतुर्लघुः ॥ पयोधरः य[ज]गणः ॥
प्रथमे षड्द्विजा अंते जगणः, द्वितीये सप्त द्विजा अंते जगणः
इति भावः ॥ ६१ ॥ (G).

१६२ । उक्तार्थं स्पष्टयन्नाह । मात्रा अष्टाविंशतिः प्रथमे,
द्वितीये द्वावि[ंशि]गन्मात्राः । पदे पदे जगणोऽन्ते लघुकां शुद्धां
जानीहि शिखाम् ॥ (G).

१६२ । अथ गाह्छन्दसा प्रकटीकृत्य पुनः शिखां लक्षयति
मत्त अठाइसेति । अत्र पढम[हि] — प्रथमे पञ्च — पदे मत्त
अठाइस — मात्रा अष्टाविंशतिः पतन्तीति शेषः, बीए — द्वितीये
पञ्च — पदे बत्तीस — द्वाविंशत् मत्ताइ — मात्राः पतन्ति, अंते —
पादांते लहुआ — लघुः जगणस्येति भावः नियमेन पतति, तां
शुद्धां शिखां विजानीत ॥ अत्र अंते लहुआ इति दलद्वयेऽप्यंते

१६१ । १ अठाइस (A). २ पढमे (A), पढमहि (E), पढम (F). ३ बिआण
(E). ४ १४ (A), ६२ (F).

२७०

प्राकृतपैकुलम् ।

जहा, फुलिअ^१ महु^२ भमर^३ बहु^४ रअणि पहु
 किरण लहु^५ अबअरु^६ वसंत ।
 मलअगिरि कुहर^७ धरि पवण^८ वह
 सहब^९ कह^{१०} सुणु^{११} सहि णिअल णहि कंत ॥
 १६३^{१२} ॥ सिक्खा । (A, B & C).

जगणोऽवश्यं देय इति सूचनीयं, षड्द्विजगणानां चतुर्विंशति-
 मांसा अंत्यजगणस्य च मांसाचतुष्टयमेवमष्टाविंशतिमांसाः प्रथम-
 चरणे, सप्तद्विजगणानामष्टाविंशतिमांसा अंत्यजगणस्य च मांसा-
 चतुष्टयमेवं द्वाविंशन्मांसा द्वितीयचरणे पतन्ति यच्च, तत् शिखा-
 नामकं वृत्तमिति फलितार्थः । (E).

१६२ । तदेव गाढच्छंदमाह ॥ मत्तेति ॥ मांसा अष्टाविंशतिः
 प्रथमे, द्वितीये द्वाविंशन्मांसाः । पदपदयोरन्ते लघुः, शुद्धां शिखां
 विजानीत ॥ ६२ ॥ (G).

१६३ । उदाहरति ॥ फुलति मधुके भमरा बहवः रजनि-
 प्रभुकिरणा मलयावतीर्णो वसन्तः । मलयगिरिकुसुमं धृत्वा पवनो
 वहति, मोढ्यः कथं शृणु भण सखि निकटे न हि कान्तः ॥
 धृत्वा स्पृष्ट्वा । (C).

१६१ । १ फुलिअ (A & F). २ महु (A). ३ भमर (E). ४ बहु (D).
 ५ ल (C), वपड (D), वड (F). ६ अवर (A), dropt in (F). ७ कुसुम
 (C). ८ पवण (B). ९ Dropt in (C), सवण (F). १० कंत (D). ११ सुण
 (A), भण (C, D & F). १२ ५५ (A), ६२ (F).

मात्रादसम् ।

२७१

अथ मालाच्छन्दः । (D).

पदम चरण ससिक्त्रणि मित्रणत्रणि^१ णव दित्रगण^२पत्रल पुणवि तह^३ रत्रण^४ ठवहु^५ अंतए कणो ।पिंगल णाअ भणता^६ माला सेसम्मि^७ गाहस्स^८ ॥ १६४^९ ॥

१६३ । अथ शिखासुदाहरति फुलित्र इति । भमर वड्ड —
 वड्डभमराः मड्ड — मधूका मधूकवृक्षाः फुलित्र — पुष्पिताः,
 रचणि पड्ड — रजनीप्रभुसुन्दरः किरण लड्ड — लघुकिरणः, वसंतः
 अबत्ररु — अबतीर्णः । मलयगिरिगङ्गरं धत्वा स्पृष्टेति यावत् पवण
 बह — [पवनः] वहति, सहव कह — सहित्ये कथं शृणु सखि
 निकटे नास्ति कांतः ॥ (E).

१६३ ॥ यथा फुलीति ॥ पुष्पितो मधूको भमरा बहवो
 रजनीयतेः किरणा बहव आघातोऽन्यद्वसंतः । मलयगिरिकुहरं धत्वा
 पवनो वहति, सोढव्यं कथं भण सखि निकटे नास्ति कांतः ॥ ६३ ॥
 इति शिखा ॥ (G).

१६४ । अथ मालाच्छन्दः ॥ प्रथमचरणे शशिवदने मृगनयने
 नव द्विजगणाः प्रकटाः, पुनरपि तथा रगणः स्थाप्यतामन्ते कर्णः ।
 पिङ्गलनागो भणति मालां शेषमपि गाहायाः ॥ सर्व्वलघुचतुष्कल-
 भवगणानन्तरं रगणस्ततः कर्णे गुरुद्युग्मेवं पञ्चचत्वारिंशन्माचः
 प्रथमः पादः, गाहाशेषार्द्धं शेष इत्यर्थः । (C).

१६४ । १ गणगमणि (A). २ दिक्पण (F). ३ तह (A), पुण (B), तरह
 (C). ४ गण (C). ५ ठव (B), ठवहि (F). ६ भणता (D). ७ सेसंमि (D),
 सेसंमि (F). ८ गाहस (A), गाहस्स (F). ९ ६४ (A), ६४ (F).

२७२

प्राकृतमैत्रिलम् ।

पढम होइ णव बिप्पगण जोहल^१ कख ठवेहु ।

गाहा^२ अहा अंत दइ^३ माला छंद कहेहु^४ ॥ १६५^५ ॥

दोहा ।

१६४ । अथ मालावृत्तं लक्षयति पठमेति । हे शशिवदने मृगनयने यत्र पढम चरण — प्रथमचरणे णव दिग्गण — नव द्विजगणाः नव चतुर्लक्षा[ब्जा]त्मका गणाः पञ्चल — पतन्ति, पुण्वि — पुनरपि नवद्विजगणानंतरमित्यर्थः तह — तथा रञ्जण ठव — रगणं मध्यलघुगणं स्थापय, अंतए — अंते रगणाति पादांते वा कषो — कर्षो गुरुद्वयात्मको गणः पतति इति शेषः, ततः गाहसु — गाथायाः सेसम्भि — शेष उत्तरार्द्धमिति यावत् पततीत्यनुषंगः, सा माला हि — तन्मालानामकं वृत्तमिति पिंगल णाअ — पिंगल-नागः भणंता भणति ॥ (E).

१६४ । अथ मालामाह ॥ पठमेति ॥ प्रथमे चरणे शशिवदने मृगनयने नव दिजाः पतन्ति, पुनरपि ततो रगणः स्थाप्योऽन्ते कर्णः । पिंगलनागो भणति मालां शेषं विगाथायाः ॥ द्विजश्चतुर्लघुः, द्वितीये सप्तविंशतिर्मात्रा इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ (G).

१६५ । अनुमेवार्थं स्पष्टयति । प्रथमतो भवन्ति नव विप्रगणाः जोहलकर्णं स्थापय । गाहाया अर्द्धमन्त्रपदं मालाच्छन्दो जानीहि ॥ जोहलो रगणः । (C).

१६५ । १ जोहल (B & C). २ गाह (A). ३ दइ (A & E), देहा (F). ४ करेह (A). ५ ५० (A), १५ (F).

मात्रावृत्तम् ।

२७३

जहा,

वरिस जल भमइ घण गअण सिअल^१ पवण मणहरण
कणअ पिअरि राचइ^२ विजुरि^३ फुलिआ लीबा^४ ।

पत्थर^५ बित्थर^६ हिअला^७ पिअला^८ शिअलं^९ राअवेइ^{१०} ॥

१६६^{११} ॥ माला (A, B & C).

१६५। अथ दोहावृत्तेन स्पष्टीकृत्य पुनर्मात्रां लक्षयति पठ-
मेति । पठम—प्रथमे चरणे एव विप्रगण—नव विप्रगणाश्चतु-
र्लघ्वात्मकगणाः होइ—भवन्ति, ततश्च जोहलु कल—योद्धुकर्णौ
रगणगुरुद्वयात्मकगणौ ठवेइ—स्थापयत । ततः गाहा—गाथायाः
अंत—अंत्यम् अद्धा—अर्द्धम् उत्तरार्द्धमित्यर्थः देइ—दत्ता,
मालाच्छंदः कहेइ—कथयत ॥ अत्र देइ इत्येकारो ह्रस्वो ज्ञेयः ।
यत्र प्रथमचरणे नवचतुर्लघ्वात्मकगण—रगण—गुरुद्वयात्मकगणाः पतन्ति
द्वितीयदलं च गाथोत्तरार्द्धस्वरूपं भवति, तन्मालानामकं वृत्तमिति
फलितार्थः । (E).

१६५। पठेति ॥ प्रथमं भवन्ति नवविप्रगणा जोहलुकर्णौ स्थापय ।
गाथार्द्धमन्तिमे मालाच्छंदः कथयताम् ॥ जोहलो रगणः, कर्णौ
दिगुरुः ॥ ६५ ॥ (G).

१६६। १ मल्ल (A, B & C). २ लचइ (A). ३ विजुरी (F). ४ लीबा
(F). ५ पत्थर (A). ६ बित्थर (A). ७ हिअला (B & C), हिअला (E).
८ पिअला (C & F). ९ शिअलं (B & C), शिअला (D & F). १० अवेइ
(A & E). ११ ५८ (A), ६६ (F).

२७४

प्राकृतपैकुलम् ।

अथ चुलिआला छंद । (D).

चुलिआला जइ देह^१ किमु^२दोहा उप्पर^३ मत्तह^४ पंचइ ।पअ पअ उप्पर^३ संठबहुसुइ कुसुमगण अंतह^५ दिज्जइ^६ ॥ १६७ ॥

१६६ । उदाहरति । वर्षति जलं भ्रमति घनः गगने, मल्ल-
पवनो मनोहरः, कनकपीता नृत्यति विद्युत्, फुल्लिता नौपाः ।
प्रस्तरविस्तारहृदयः प्रियो निकटं नाथाति ॥ प्रस्तरविस्तार इति
काठिन्यद्योतनार्थम् । (C).

१६६ । मालामुदाहरति बरिसेति । घण — घनः मेघः गअण
— गगने भमइ — भ्रमति, जल — जलं बरिस — वर्षति, मण-
हरण — मनोहरः मिअल — शीतलः पवण — पवनः वातः वातीति
शेषः, कणअ पिअरि — कनकपीता विजुरि — विद्युत् एचइ —
नृत्यति, णीवा — नौपाः कदम्माः फुल्लिआ — पुष्पिताः । पत्थर
वित्थर हिअणा — प्रस्तरविस्तारहृदयः पिअणा — प्रियः पिअलं —
निकटे ण आबेइ — नाथाति ॥ (E).

१६६ । यथा ॥ बरीति ॥ वर्षति जलं भ्रमति घनो गगने,
शीतलः पवनो मनोहरः, कनकपीता नृत्यति विद्युत्, पुष्पिता नौपाः ।
प्रस्तरविस्तृतहृदयः प्रियो निकटे नाथाति ॥ ६६ ॥ इति माला ॥ (G).

१६७ । १ देहि (B & C). २ किम (A), किस (B & C). ३ उप्परि (A).
४ मत्तहि (E & F). ५ अत्त (A), अत्तन (B), अंतहि (C & F).
६ दिअइ (A), दिअइ (B), पअइ (C). ७ ५८ (A), ६० (F').

मात्रावृत्तम् ।

२७५

१६७ । चूतिकाक्षा यदि ददासि किमु दोहोपरि [मात्राः] पञ्च । पदे पदेऽन्ते संस्थापय अर्द्धं कुसुमगणमन्तेऽपि ॥ संपूर्णदोहा-
नन्तरं मात्रापञ्चकमिति । इयं हि द्विपदौ, तत्र दोहापूर्वार्द्धा-
नन्तरं मात्रापञ्चकदाने एकः पादः, एवं द्वितीयेऽपि पञ्चकलः ।
कौदृश इत्यत्राह कुसुमगण इति । लघ्वादिलघुदयान्तो गुरु-
रित्यर्थः । (C).

१६७ । अथ चुलिआलानामकं वृत्तं लक्षयति, चुलिआलेति ।
दोहा उपरि—दोहोपरि दोहायामिति यावत् मत्तहि पंचद—
मात्राः पंच यदि देह—दीयते, तदा चुलिआला कह [?]—चुलि-
आला कथय । नच[नु] दोहायां किं प्रतिचरणे उत प्रतिदले
वा क देयाः पंचमात्रा इत्यत आह, पञ्च पञ्च उपरेति,—पद-
पदोपरि, अत्र पदशब्दो दलवाची उदाहरणानुरोधात्, तथाच
एकैकदले इत्यर्थः, संठबज्ज—संस्थापयत पंचमात्रा इत्यनुपंगः ।
ननु सर्वलघुरूपा उत गुरुलघुरूपा चेति कौदृश एकैकदलेऽन्ते
आदौ वा स्थाया इत्यत आह, सुद्धेति,—शुद्धः कुसुमगण आदौ
एको लघुस्तत एको गुरुस्ततो लघुदयमेतादृशो गण इत्यर्थः ।
अंतह—अन्ते दिज्जर—दीयते ॥ एवं च दोहाया एकदलांति
यदि पंचमात्राः कुसुमगणलघुरूपा दीयन्ते, तदा चुलिआलानामकं
वृत्तं भवतीति फलितार्थः । (E).

१६७ । अथ चूलिका ॥ चुलीति ॥ चुलिआला [?] यदि दीयते
किं दोहाया उपरि मात्राः पंच । पदे पदे उपरि संस्थापय शृङ्गं
कुसुमगण[?]मन्ते दीयते ॥ एकोनत्रिंशन्मात्राः पदे पदे कार्यास्तन्मध्ये

२७६

प्राकृतपैकलम् ।

दोहा संख्या^१ संठबहु उपपरि^२ पंचद^३ मत्त ।

अद्ददुपरि^४ बीसदुइ^५ चुलिआला उक्खित्त^६ ॥ १६८^७ ॥

दोहा ।

अंतिमाः पंचमात्राः कुसुमगणरूपा इति ॥ कुसुमं लघुगुहदिलघु-
रूपं । ५॥ बोध्यम् ॥ ६० ॥ (G).

१६८ । उक्तार्थे स्पष्टयति । दोहासंख्यां [संख्या]पय उपरि
पञ्चकमात्राः । अष्टादशोपरि विंशतिद्वयं चुलिआला उत्चिन्ना ॥
दोहासंख्या दोहाद्वैमात्रासंख्या, तथाच दोहाद्वै चतुर्विंशति-
मात्रास्तत्र मात्रापञ्चकदाने ऊनत्रिंशन्मात्रा भवन्ति, एतद्वैगुणे
अष्टपञ्चाशन्मात्रा भवन्ति । एतदेवोत्तराद्वैनाह । उत्चिन्ना
उत्थिता । (C).

१६८ । अथैनमेवार्थं दोहादृक्तेन पुनराह, दोहालक्षणं ।
आदौ दोहालक्षण — दोहालक्षणम् उपपरि — उपरि तदनंतर-
मित्यर्थः पंचद मत्त — पंचैव मात्राः संठबहु — [सं]स्थापयत, एवं
अद्ददुपरि बीसदुइ — अष्टादशोपरि विंशतिद्वयेन मात्राणामिति
शेषः, अष्टपञ्चाशन्मात्राभिरित्यर्थः, चुलिआला उक्खित्त — उक्ता ।

१६८ । १ संख्या (C), लक्षण (E). २ उपपरि (A, B & C). ३ पंचद
(C). ४ अद्ददुपरि (A), अद्ददु उपपरि (C), अद्ददुउपरि (D). ५ बीसदुइ
(B), विसदुइ (C). ६ उक्खित्त (A), उक्खित्तु (B). ७ ६० (A), ६८ (F).

मात्रावृत्तम् ।

२७७

जहा, रात्रा लुब्ध^१ समाज खल^२
 बहु कलहारिणी[णि]^३ सेवक धुत्त^४ ।
 जीवण^५ चाहसि सुख जइ^६
 परिहर^७ घर जइ^८ बहुगुणजुत्त^९ ॥ १६६^९ ॥
 चुलिआला । (A, B & C).

कचिदोहासंखा संठवड इति पाठस्तत्र आदौ दोहासंखा — दोहा-
 संख्यां दोहामात्रासंख्याकमात्रमिति यावत् इति व्याख्येयम् । (E).

१६८ । दोहेति ॥ दोहासंख्यां स्थापयोपरि पंचमात्राः ।
 अष्टादशोपरि विंशतिद्वयं चुलिआलायां व्याख्यातम् ॥ अष्ट-
 पंचाशमात्राः कार्ये इत्यर्थः ॥ ६८ ॥ (G).

१६९ । उदाहरति । राजा लुब्धः, समाजः खलः, बधूः कलह-
 कारिणी, सेवको धूर्तः । जीवने चाहसि [?] सुखं यदि, परिहर
 मृष्टं यदि बहुगुणयुक्तम् ॥ बधूः स्त्री, परिहर त्यज, बहुतरानर्थ-
 सञ्चवादित्यर्थः । (C).

१७० । चुलिआलामुदाहरति रात्रा लुब्धेति । राजा लुब्धः,
 समाजः खलः, बधूः कलहकारिणी, सेवको धूर्तः । अतः जइ —
 यदि बहुगुणजुत्त — बहुगुणयुक्तमपि बहुभिः कीर्त्तिप्रतिष्ठा-

१६६ । १ लुब्ध (F). २ ख dropt in (A). ३ करिणाणि (A, D & E).
 ४ जीवण (A). ५ जइ (A), दर (B), अजइ (F). ६ परिहर (E & F).
 ७ यमु रर (D). ८ ११ (A), १९ (F).

२७८

प्राकृतपद्यम् ।

अथ सोरट्टा छंद । (D).

सो सोरट्ट^१ जाण^२ जं^३ दोहा बिबरी^४ ठिअ^५ ।पअ पअ जमक^६ बखाण^७ णाअराअ^८ पिंगल^९ कहिअ^{१०} ॥१७०^६ ॥

प्रमुखैर्गुणैः सहितमपीत्यर्थः जीवन्तः[वन्] अथच सुखं चाहसि —
वांक्षसि, तद् — तदा घर — गृहं परिहर — त्यजेत्यर्थः ॥ (E).

१६८ । यथा ॥ राअ इति ॥ राजा लुब्धः, समाजः खलः,
बधूः कलहकारिणी, से[व]को धूर्तः । जीवन् वांक्षसि सुखं च
यदि, परिहर गृहं, तर्हि बह्मण्युक्तः ॥ ६८ ॥ (G).

१७० । अथ सौराष्ट्रम् । तत् सौराष्ट्रं जानीहि यद्दोहाविप-
रीतं स्थितं । पदे पदे यमकं नागराजपिंगलेन कथितम् ॥ प्रथम-
द्वितीयपादयोरेकादशमाचालं, द्वितीयचतुर्थयोस्त्रयोदशमाचाल-
मिति दोहाविपरीतं, पदे पदे इति प्रथमद्वितीयपादयोरन्ते
द्वितीयचतुर्थयोरन्ते च, यमकमनुप्रासं व्याचक्ष कथय कुर्विति
यावत् । (C).

१७० । अथ सौराष्ट्रनामकं वृत्तं लक्षयति सो सोरट्ट इति ।
जं — यत् दोहा बिबरीअ ठिअ — दोहाविपरीतस्थिति दोहातो

१७० । १ सोरट्ट (A). २ जाण (E). ३ जं (A). ४ बिबरीअ (A),
विपरिअ (B), विपरीता (C), विरती (E). ५ Non est (C), दिअ (E),
दिअ (F). ६ जमक (D). ७ पिंगल (D), पित्तं (E). ८ बखाण (D & F),
कुहर (E). ९ ११ (A), १० (F).

मात्रावृत्तम् ।

२७६

जहा,

सो माणिअ पुणवंत^१ जासु भत्त पंडिअ तणअ ।जासु धरिणि^२ गुणवंति^३ सो^४ बि^५ पुहवि सग्गह^६ णिलअ ॥१७१^० ॥ सौरट्टा । (A, B & C).

विपरीता स्थितिचरणानां स्थापनं यस्य तादृशमित्यर्थः, सो — तत्
 सौरट्टा — सौराष्ट्रं सौराष्ट्रनामकं वृत्तं जाणु — जानीहि, तत्र च
 पञ्च पञ्च — पादे पादे प्रतिचरणमित्यर्थः अमकं बखाण — यमकं
 स्थापय इति णाञ्चराञ्च पिंगल — नागराजपिंगलः भणइ —
 भणति ॥ अयं भावः — दोहायाः प्रथमद्वतीयचरणयोस्तथोदशमात्राः
 द्वितीयचतुर्थयोश्चैकादशमात्रा देया इति दोहालक्षणेनोक्तं,
 तद्विपरीत्येनात्र द्वितीयचतुर्थचरणयोस्तथोदशमात्राः प्रथमद्वतीययो-
 र्चैकादशमात्रा देया इति । (E).

१७० । सो इति ॥ तत्सौराष्ट्रं जानीहि यदिपरीतं दोहा-
 स्थिति । पदे पदे यमकं व्याख्याहि नागराजः पिंगलः कथयति ॥
 यमकमनुप्रासः ॥ विपरीतेति ॥ एकादश चथोदशेति भावः ॥
 ७० ॥ (G).

१७१ । उदाहरति । स मन्यते पुण्यवान् यस्य भक्तः पण्डित-
 स्तनयः । यस्य गृहिणी गुणवती तस्य पृथिवी स्वर्गनिस्तयः ॥ (C).

१७१ । १ पुणवंत (A), पुणमणि (B), पुणमंत (C & E). २ धरणि (E & F). ३ गुणमणि (B), गुणवन्त (C), गुणमणि (D), गुणमंत (F). ४ सो (E & F). ५ बिच (F). ६ सग्ग (C & F). ७ ६१ (A), ७१ (F).

२८०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अथ हाकलि छंद । (D).

सगणा भगणा दिअगण ई^१ मत्त चउइह^२ पअ पलई^३ ।
 संठइ^४ वंको विरइ^५ तहा^६ हाकलि^७ रूअउ^८ एम^९ कहा ॥
 १७२^{१०} ॥

१७१ । अथ सौराष्ट्रमुदाहरति सो माणीअ इति । स मान्यः पुण्यः गुणवंत — गुणवान् यस्य भक्तः पंडित[स्त]नयः, यस्य गृहिणी गुणवती, से वि — अस्यापि पुहवि — पृथ्वी समग्र एतन्न — स्वर्गनिलयः स्वर्गवास इत्यर्थः ॥ (E).

१७१ । सो माणीति ॥ स मान्यः पुण्यवान् यस्य भक्तः पंडितस्तनयः । यस्य गृहिणी गुणवती तस्यैव पृथिव्यां स्वर्गनिलयः ॥ [स्वर्गे] निवासः ॥ ७१ ॥ सौराष्ट्रम् ॥ (G).

१७२ । अथ हाकलीच्छन्दः । सगण-भगण-दिअगण माचा-सुतुईअ पदे पतन्ति । संख्याय विरतौ वङ्गं तथा हाकलीरूपम् एतत् कथितम् ॥ अर्थात् पिङ्गलेन । अथमर्थः । सगण-भगण-दिअगणाः स्थावराः, नस्तेषां स्थाने नियमः, किन्तु पदानामन्त-गुरुत्वं नियतं, सगणदयान्ते भगणदयान्ते दिअगणास्ततो गुरुरेवं क्रमेण एकादशाक्षराणि भवन्ति । यदि दिअगणं विहाय सगणभगणाभ्यां यथेच्छं गणव्यं कृत्वाप्यन्ते गुरुदीयते तदा

१७१ । १ भागण ज दिअगणद (D). २ चउइह (D). ३ पलइ (B & D). ४ संठ (C). ५ विरइ वङ्ग (B & C), वंका चंत (F). ६ जहा (D). ७ हाकलिअ (B). ८ कअउ (E & F). ९ एउ (D). १० ६४ (A). ७२ (F).

मात्रावृत्तम् ।

२८१

दगाचराणि भवन्ति, किन्त्वन्तिमगुरोः पूर्व सगणो न देय इति सप्रदायः । (C).

१७२ । अथ हाकलीनामकं वृत्तं लक्षयति सगणेति ।
 जहा — यच्च सगणा — सगणो गुर्वंतस्तुष्कल इत्यर्थः, भगणा —
 भगणो गुर्वादितुष्कल इत्यर्थः, दिजगण — द्विजगणस्तुर्लघ्वा-
 त्मको गण इत्यर्थः, ई — एते गणा इत्यर्थः, अथच मत्त सउद्दह
 — माचास्तुर्दश पञ्च पल्लई — पादे पतन्ति पादांति चेति शेषः,
 वंको — वक्रमेकं गुरुं संठइ — संस्थाप्य, विरइ — विरतिर्भवति,
 अन्तिमगुरोः प्रागेव विरतिरित्यर्थः । एज्ज — एतत् हाकलिरुअइ —
 हाकलीरूपं हाकलिनामकवृत्तस्य स्वरूपमित्यर्थः कहा — कथि-
 तम् । अच सगण-भगण-द्विजगणातिरिक्तो गणो [न] भवतीति, एते
 एव च स[म]स्ता व्यस्ता वा पतन्तीति नियमस्तथाच यदि सगण-
 चयानंतरं भगणचयानंतरं द्विजगणचयानंतरं वा एको गुरुः
 स्थाप्यते प्रतिचरणं, तथापि हाकलीवृत्तं भवति । अथ एकस्मिंश्चरणे
 सगणचयानंतरमेकं गुरुं [सं]स्थाप्य तदितरचरणेषु भगणचयानंतरं
 द्विजगणचयानंतरं परस्परसंसृष्टैतद्वयानंतरं वा गुरुः स्थाप्यते,
 तदाप्येतद्वृत्तं भवति । अथ एकस्मिंश्चरणे भगणचयानंतरं द्विजगण-
 चयानंतरं वा एकं गुरुं संस्थाप्य तदितरेषु परस्परसंसृष्टैतन्नया-
 नंतरं गुरुः स्थाप्यते तथाप्येतद्वृत्तं भवतीति न विभावनौयम् । (E).

१७२ । सगणो भगणो द्विजगणो माचास्तुर्दश पदे पतन्ति ।
 संस्थापय वक्रमंते तथा हाकलिरूपमेवं कथय ॥ वको गुरुः ॥
 ७२ ॥ (G).

२८२

प्राकृतपौककम् ।

मत्त चउइह पठम दल^१ एअरह^२ बखेहि^३ ।

दह अक्खर उत्तर दलहि^४ हाकलि^५ छंद^६ कहेहि^७ ॥*

१७३° ॥ दोहा ।

१७२ । माचासत्तुईश पदे पदे पतन्ति, एकादशवर्णैः । दशा-
चराण्युत्तरदले हाकलिच्छन्दः कथय ॥ (C).

१७३ । अथ नियमांतरमंगीकृत्य पुनर्हाकलीवृत्तं लक्षयति,
मत्त चउइहेति । पठम दल — प्रथमदले पूर्वाद्धे इति यावत्
प्रतिचरणमिति शेषः, क्वचित्तु पअइ पअ इति पाठस्तत्र पादे पादे
अर्थात्पूर्वाद्धेय, उत्तरदले इत्यग्रे उक्तत्वादिति बोध्यम्, एअरह
बखेहि — एकादशवर्णैः कृत्वा मत्त चउइह — माचासत्तुईश,
उत्तर दलहि — उत्तरदले उत्तराद्धे इत्यर्थः प्रतिचरणम् इत्यनु-
षंगः, दह अक्खर — दशाक्षरैस्तुईशमाचाः इत्यनुषंगः यत्र पतं-
तीति शेषः, तत् हाकलि छंद कहेहि — हाकलीनामकं छंदः
कथय ॥ अत्र च प्रथमद्वितीयचरणयोर्द्विजगणैर्देय एव, अन्यथा
एकादशाक्षरोक्त्यसंभवापत्तिः । तृतीयचतुर्थयोश्च द्विजगणैर्देयः
अन्यथा दशाक्षरोक्त्यसंभवापत्तिः, इति नियमे तात्पर्यमुच्यते ।
तथाहि क्रमेण विपर्ययेण वा सगण-भगणौ अथवा सगणद्वयमेव

१७२ । १ पठम पथ (C), पथ पथहि (F). २ एअरह (C), एअरह (D),
एअरह (E). ३ बखेति (E). ४ दलह (B & C). ५ हालि (C),
हाकलि (F). ६ छन्द (B & C), छंदु (E). * This sloka is not found
in (A). ७ ७२ (F).

माचावृत्तम् ।

२८३

जहा,

उच्चउ छाअण^१ विमल घरा^२ तरुणी घरिणी^३ विणअपरा^४ ।वित्तक पूरल^५ मुद्दहरा^६ वरिसा^७ समआ सुखकरा ॥१७४^८ ॥ हाकलि । (A, B, C & F.)

भगणद्वयमेव वा [सं]स्थाप्य यदि द्विजगणो दीयते अन्ते च गुरुदीयते, तदैवाचरषट्कं सगणभगणयोरचरचतुष्टयं च द्विजग[ण]स्य एकमचरं च गुरोरेवमेकादशाचराणि पूर्वाद्धिं प्रतिचरणं पतन्ति, उत्तराद्धिंऽपि चेदेवं द्विजगणः स्थाप्यते तत्राप्येकादशाचराणि स्युः, तस्मादुत्तराद्धिं सगणत्रयोत्तरं भगणत्रयानन्तरं वा परस्परसंसृष्टैतत्त्रयानन्तरं वा गुरुः प्रतिचरणं स्थाप्यते तदैवोत्तराद्धिं दशाचराणि पतन्ति, एवं च प्रथम-द्वितीयचरणयोर्द्विजगणदानमंगीकृतपूर्वं लक्षणकृता, **तदमंगीकारेण चैतल्लक्षणमित्यस्मत्तातचरणोपदिष्टः पन्थाः सुधीर्भविर्भाव्यः । (E).

१७३ । मत्तेति ॥ माचासुतुर्दश पदे पदे एकादशवर्णैः । दशा-चराण्युत्तरदले हाकलिच्छंदः कथय ॥ ७३ ॥ (G).

१७४ । उदाहरति । उच्चोठानकं विमलं गृहं, तरुणी गृहिणी विमथपरा । वित्तेन पूर्णं मुद्रागृहं, वर्षासमयः सुखकरः ॥ उठान-शब्दोऽङ्गनवाची, मुद्रागृहं कोषागारम् । अत्र च यदि तदेत्यधा-हार्यम् । (C).

१७४ । १ उच्चउ हावण (A), उच्च उठावण (C), उच्चउ हावणि (D & F).

२ घरा (A). ३ घरणी (A), घरणी (F). ४ विणअकरा (B & C). ५ पूरल (B & C).

६ मुद्दहरा (D), मुद्दधरा (F). ७ वरिसा (A), वरीसा (D).

८ १५ (A), ७२ (F).

२८४

प्राज्ञतपैक्यम् ।

अथ मधुभारच्छन्दः । (D).

जसु पलद^१ सेकव^२ पञ्चहरह^३ एक^४ ।चउमत्त^५ बेवि^६ महुभार^७ एवि^८ ॥ १७५^९ ॥

१७४ । अथोत्तरलक्षणाभिप्रायेण हाकलीसुदाहरति उच्चेति । यस्य उत्तमाच्छादितं विमलं गृहं, तरुणी विनयपरा गृहिणी कांता, वित्तपूर्णं सुद्रागृहं के[को]शभाण्डमित्यर्थः, तस्य वर्षासमयः सुखकरः ॥ (E).

१७४ । यथा ॥ उच्चेति ॥ उत्तमाच्छादनं विमलगृहं, तरुणी गृहिणी विनयपरा । वित्तपूर्णं कोशगृहं, वर्षासमयः सौख्यकरः ॥ तस्येति शेषः ॥ ७४ ॥ हाकलीति ॥ (G).

१७५ । अथ मधुभारच्छन्दः ॥ यस्य पतति शेषे पयोधर[एकः] । चतुर्मात्रिकौ द्वौ मधुभार एवं ॥ एकचातुर्मात्रिकानन्तरं पयोधरो जगणः मिलित्वा द्वौ चातुर्मात्रिकौ । (C).

१७५ । अथ मधुभारनामकं वृत्तं लक्षयति जसु पलद^१ति । जसु — यस्य चरणे इति शेषः चउमत्त बेवि — चतुर्मात्रिकौ द्वौ पततः, सेक — शेषे पादांते इत्यर्थः एक — एकः चतुर्मात्रिक-इत्यर्थः [पल]द — पतति, कर्त्तव्ययोर्द्वयोश्चतुर्मात्रिकयोश्चांतिम-

१७५ । १ पलद^१ (F). २ सेक (A & E), सेस (F). ३ पञ्चहरह (B & C), पञ्चरहस्य (E), पञ्चहर (F). ४ एक (F). ५ चउमत्त (D), चोमस्य (F). ६ बेवि (A), वेव (D), वीव (F). ७ महुभार (B & C), मधुभार (E). ८ एवि (D), एवि (F). ९ ६६ (A), ७५ (F).

मात्रावृत्तम् ।

२८५

जहा, जसु चंद^१ सीस पिंधणह^२ दीस ।सो संभु एउ^३ तुह^४ सुभ^५ देउ ॥ १७६^६ ॥मधुभार^७ । (A & F).

अथाभीरच्छंदः । (D).

गारह^८ मत्त करौज अंत पओहर दीज ।एहु^९ सुछंद^{१०} अहीर^{११} जंपड^{१२} पिंगल धीर^{१३} ॥ १७७^{१४} ॥

चतुर्माचिको जगणस्वरूप एव पततीत्यर्थः, एबि—एतत्, मधु-
भारनामकमेतद्वृत्तमित्यर्थः । (E).

१७५। जसु इति ॥ यस्य पतति शेषे पथोधर एकः । चतु-
र्मात्रास्त्वथो मधुभारमेतत् ॥ शेषे अर्द्धांते ॥ ७५ ॥ (G).

१७६। उदाहरति । यस्य चन्द्रः शीर्षे परिधानं दिशः । स
शम्भुदेवः तुभ्यं सुखं ददातु ॥ (C).

१७६। मधुभारमुदाहरति । जखिति । यस्य शीर्षे चन्द्रः
पिंधनं दिक् । स देवः शम्भुः मच्चं सुखं ददातु ॥ (E).

१७६। यथा जसु इति ॥ यस्य चन्द्रः शीर्षे वस्त्रं दिशः । स
शम्भुरथं युष्माकं शुभं ददातु ॥ ७६ ॥ इति मधुभारम् ॥ (G).

१७६। १ चंदु (A). १ पीन्वस (B), पिन्वस (C), पिंधण (F). २ देउ
(B & C). ३ सुभ (A), सुभ (D), मज्ज (E). ४ सुभ (A & E), सुभ
(B & C), सुभ (F). ५ ६० (A), ७६ (F). ६ मधुभार (B), मज्जार (C).

१७७। १ एगारह (B), दप्पारह (C). २ एउ (F). ३ सुछन्द (C),
सुछंदु (E). ४ अहीर (B & C), अहीर (E). ५ जंपड (B), जम्पड (C).
६ वीर (A & D), वीर (B), वीर (C). ७ ६८ (A), ७७ (F).

२८६

प्राकृतमैत्रिलम् ।

जहा, सुंदरि गुञ्जरि^१ णारि^२ लोअण दीह विसारि^३ ।

पौण पओहर भार लोलइ^४ मोत्तिअ^५हार ॥

१७८^६ ॥ अहीर । (A).

१७७ । अथाधीरच्छन्दः ॥ एकादशमाचाः क्रियन्ते अन्ते पयोधरो दीयते । एतच्छन्दः अधीरं जल्पति पिंगलधीरः ॥ पयोधरो जगणः, स चैकादशमाचान्तःपाती, प्राथमिकमाचा-सप्तकम्पु यथेच्छं, न तु सूत्रोदाहरणाद्भवति । आभीरनामकं वृन्द-इति केचित् । (C).

१७७ । अथाभीरनामकं वृत्तं लक्षयति गारहेति । यच्च गारह मत्त—एकादशमाचाः क्रियन्ते, पयोधरः दीयते, कर्त्तव्या-स्त्रैकादशमाचासु अन्तिममाचाचतुष्टयं जगणस्वरूपमेव स्थाप्यते इत्यर्थः, [एछ]—एतत् आभीर सुवृन्द—आभीरः सुच्छन्दः इति पिंगलधीरः जल्पति ॥ (E).

१७७ । गारेति । एकादशमाचाः क्रियन्ते अन्ते पयोधरो दीयते । एतत् सुच्छन्दः अभीरं जल्पति पिंगलो धीरः ॥ एकादश-माचामध्ये अन्ते माचाचतुष्टयं जगणरूपं कार्यमित्यर्थः ॥ ७७ ॥ (G).

१७८ । उदाहरति । सुन्दरौ गुञ्जरौ नारौ, लोचनं दीर्घ-विसारि । पौनपयोधरभारे लोलते मौक्तिकहारः ॥ (C).

१७८ । आभीरमुदाहरति । यस्याः पौनपयोधरभारे मौक्तिकः

१७८ । १ गुञ्जर (F). २ Dropt in (F). ३ विसारि (B). ४ लूलइ (A), लोटइ (E), लोलिच (F). ५ मोत्तिम (B & C), मोत्तिच (D). ६ ११२ (A), ७८ (F).

मात्रावतम् ।

२५७

अथ दशडकलच्छन्दः । (D).

कुंत^१अरु^२ धणुद्धरु^३ हअवर^४ गअवरु^५
 छकलु^६ बिबि^७ पाइक दले^८
 बत्तीसह^९ मत्तह^{१०} पअ^{११} सुपसिद्धउ^{१२}
 जाणह^{१३} बुहअण हिअअतले^{१४} ।
 सउबीस अठगल^{१५} कल संपुखउ^{१६}
 रूअउ^{१७} फणि^{१८} भासिअ भुअणे^{१९}
 दंडअल गिरुत्तउ गुरु संजुत्तउ^{२०}
 पिंगलिअं^{२१} जंपंत^{२२} मणे ॥ १७६^{२३} ॥

हारः लोटह — लुठति, दीर्घविशाललोचना सा सुंदरी गुर्जरी नारी ॥ (E).

१७८ । सुंदेति ॥ सुंदरी गुर्जरी नारी लोचने दीर्घे विशाले ।
 पीनः पयोधरभारो लोलते भौक्तिकहारः ॥ ७८ ॥

इत्यधौ[भौ]रम् ॥ (G).

१७६ । १ ता कुंत (A), कणु (B). २ Dropt in (A), वर (B & C), डर (E). ३ धणुद्धर (A & C). ४ हअवर (A). ५ गअवरु (A, B, C & D). ६ वेवि (B & C). ७ बत्तीस (A, B, E & F). ८ मत्त (A & B), मत्तउ (F). ९ पअ पअ (A & B). १० सुपसिद्ध (D). ११ जाणउ (B & C). १२ विचअर (A & C), विचअररे (B), विचअरले (F). १३ पअखल (A, B & C), विहगल (D), कटगल (F). १४ कअर (A & E), कअउ (D), वउ (F). १५ भवि (B). १६ संजुत्त (F). १७ पिंगल (A), पिंगल (D), पिंगली (E), पिंगल (F). १८ लपत (B), पअ (F). १९ ७० (A), ७६ (F).

२८८

प्राज्ञतपैक्यम् ।

१७८ । अथ दण्डकलच्छन्दः । कुन्तधरो धनुर्द्धरो हयवरः गजवरः षट्पदोऽपि द्वौ दले, द्वाविंशन्मात्रिकं पदं सुप्रसिद्धं जानीहि बुधजमद्दयहरं । शतविंशतिकपदाधिककलासंपूर्णं रूपकं फणिभाषितं भुवने दण्डकलं निरुक्तं गुरुसंयुक्तं पैङ्गलिका जपत मनसा ॥ कुन्तधरादयस्त्वारश्चतुष्कलवाचकाः, तेनादौ चतुष्कल-गणाः, षट्पदः षट्कलगणाः, दले चरणे, पदम् अष्टकलं द्वाविंश-न्मात्रोऽत्र पादस्तस्य चतुर्धाग्रः पदं तेनाष्टौ मात्रा लभ्यन्ते, तेनाष्टाविंशत्यधिकशतकलासम्पूर्णमित्यर्थः । अन्ते गुरुसंयुक्तं, पैङ्ग-लिकाः पिङ्गलाध्ययनवन्तः । (C).

१७९ । अथ दण्डकलं लक्षयति कुन्तद्धर इति । कुन्तधरः धनुर्द्धरः हयवरः गजवरः एतश्चतुष्कलचतुष्टयं, ततः द्वक्कलु — षट्कलः, ततश्च गुरुसंयुक्त — गुरुसंयुक्तम् अंतस्थितैकगुरुकमित्यर्थः, विवि पादक — पदातिद्वयं चतुष्कलद्वयमित्यर्थः, एवं दले — पूर्वाद्धे उत्तराद्धे चेत्यर्थः, वत्तीस मत्तह — द्वाविंशन्मात्राः पञ्च — पादे पतन्ति प्रत्येकमिति शेषः, संपुष्प[उ] — चरणचतुष्टयस्या इत्यर्थः, बीस अष्टगलु[ल] — अष्टाविंशत्यधिकाः सडकल — शतं कला भवन्ति, तत् सुप्रसिद्ध — सुप्रसिद्धं फणि भाषित्र रूपश्च — फणिभाषितरूपं, भुवने — भुवने दण्डकल निरुक्त — दण्डकलः निरुक्तः इति पैङ्गलिका मनसि जल्पन्ति हे बुधजनाः यूयं हिअश्रतले — हृदय-तले जाण्ड[ह] — जानीत ॥ यत्र प्रथमं चतुष्कलचतुष्टयं तत एकः षट्कलः ततश्च पुनश्चतुष्कलद्वयं तत एको गुरुः प्रतिचरणं पतति, तदण्डकलनामकं वृत्तमिति फलितार्थः । (E).

मावाहृतम् ।

१८६

जहा, राअह^१ भगंता^२ दिग^३ लगंता^४परिहरि हअ गअ^५ घर^६ घरिणीलोरहि^७ भर सरवर^८ पअ पर^९ परिकर^{१०}लोड्ड पिड्ड^{११} तणु^{१२} धरणी ।पुणु^{१३} उड्ड^{१४} संभलि कर^{१५} दंतंगुलि^{१६}बाल^{१७} तणअ कर जमलकरे^{१८}कासीसर^{१९} राअरा शेहलु^{२०} काअराकर^{२१} माअरा^{२२} पुणु^{२३} यप्पि^{२४} धरे ॥१८०^{२५} ॥ दंडकल^{२६} । (A & F).

१७८ । अथ दंडकलं ॥ कुंतेति ॥ कुंतकरो धनुर्द्धरो हय-
वरो गजवरः षट्कलो दौ पदाती दले, हाचिंशन्मात्राः पादे
सुप्रसिद्धा जानीत बुधजना हृदयतले । शतं विंशतिरष्टाधिका
कलाः १८८ संपूर्णे वृत्ते फणिभाषिते भुवने, दंडकलं निरुक्तं

१८० । १ राअ (C). २ भगंता (E). ३ दिग (D & F). ४ लगंता (C).
५ हाअ (D). ६ Dropt in (B). ७ लोरहि (A), लोरहि (B), लोरभि (F).
८ सरवर (A), सरवर (B). ९ पअ वर (A), dropt in (B), रिडजव (C),
वरदव (D), वअ पूव (F). १० Dropt in (B), वरवव (D). ११ Dropt
in (C). १२ तणी (E). १३ पुणि (E), पुव (F). १४ उड्ड (B & C), वड्ड
(E). १५ करि (A). १६ दन्तेगुलि (D). १७ वाज (E). १८ जमलकरे (A).
१९ कासीसर (A), कासीसर (E). २० शेहलु (C). २१ करि (E), कर (F).
२२ माअ (B). २३ पुण (E & F). २४ यप्प (D). २५ ७१ (A), ८० (F).
२६ दंडकल (B & C).

२६०

प्राज्ञतपैकलम् ।

गुरुसंयुक्तं पिङ्गलो जल्पति आत्ममनसि ॥ कुंतेति सवारसंतु-
ष्कलाः, पंदातिशतुष्कलः ॥ ७८ ॥ (G).

१८० । उदाहरति । राजानो भग्ना दिक्षु लग्नाः परिहृत्य हय-
गजगृहगृहिणीः, नैचैर्मृतं सरोवरं रिपुजनपरिकरः पीडयति
लोडयति तनुं धरण्यां । पुनस्तथाय संभाष्य करोति दन्ताङ्गुलीः
बालतनयाः करं यमलं कुर्वन्ति, काशीश्वरो राजा स्नेहलकायः
कृत्वा माथां पुनः स्थापयति ॥ नैचैरश्रुभिः, परिकरो भार्या, सम्भाष्य
धैर्यं कृत्वा, दन्ताङ्गुलिकरणमत्यद्भुते, यमलं जोडिः । एतादृशीं
दृशां दृष्ट्वा प्रचुपरिजनेष्वपि स्नेहयुक्तशरीरो भूत्वा पुनः स्नाने
स्थापयित्वा धारयति चालयति । (C).

१८० । दंडकलमुदाहरति रात्रह इति । हय गज घर
घरिणी — हयगज[गृह]गृहिणीः परिहरि — परित्यज्य भग्गंता
— पलायमानाः केचन रात्रह — राजानः दिक्षु लग्गंता — दिक्षु
लग्नाः दिगन्तं गता इत्यर्थः, तेषां चेति शेषः लोरहि — अश्रुभिः
भरु सरवरु — मृताः सरोवराः, कश्चिच्च पत्र परु परिकरु — पाद-
प्रतितनिगडः धरणी — धरण्यां लोडह — विषेष्टते, तनुं शरीरं च
पिडह — ताडयति, कर दंतंगुलि — कृतदंतंगुलिः सन् पुण उडह
संभलि — पुनरुत्तिष्ठते सावधानीभूय, बाल तणअ कर जमलकरे —
बालतनयकरेण नमस्कारं कारयति । इदं च जातिवर्णनं । तथा-
वस्त्रं च दृष्ट्वा तं स्नेहलु काश्री — स्नेहलकायः काशीसर रात्रा —
काशीश्वरराजः माआ — माथां दयां करि — कृत्वा पुनः यप्पि
धरे — संस्थाप्य धृतवान् स्वराज्ये रचितवानित्यर्थः ॥ (B).

संज्ञासूत्रम् ।

२६३

अथ दीपकच्छन्दः । (D).

सिर देह^१ चउ^२ मत्त लहु एक कर^३ अंत ।कुंतेक^४ तसु^५ मज्झ^६ दीपक सो^७ बुज्झ ॥ १८१^८ ॥

१८० । यथा ॥ रात्रा इति ॥ राजानो भग्ना दिवु सग्गः परि-
 हत्य हयगज[गृह]गृहिणीः । अश्रुभिर्भृत्वा सरोवरान् पदपतितः
 परिकरो लुटति ताडयति तनुं धरण्यां । पुनरुत्तिष्ठत्यवधार्य कृत-
 दंतांगुलिर्वालतनयैः कृत्वा गमस्कारं कारयति, काशीश्वरो राजा
 सेहालुकायः कृत्वा मायां पुनः [सं]स्थाप्य धृतवान् ॥ परिकरः
 स्त्रीजनः ॥ ८० ॥ इति दंडकक्षम् ॥ (G).

१८१ । अथ दीपकच्छन्दः ॥ शिरसि देहि चतुर्माचं लघुमेक-
 मन्ते । दन्त एको यस्य मध्ये दीपकं तदुध्यस्व ॥ शिरसि आदौ,
 दन्तः पञ्चकलो गणः । (C).

१८१ । अथ दीपकक्षामकं वृत्तं लक्षयति सिर देहेति । सिर—
 शिरसि आदावित्यर्थः चउ मत्त—चतुर्माचिकं गणं देह—
 स्थापय, अंत—अन्ते पादांते लहु एक—लघुमेकं कर—करु,
 तसु—तयोः चतुर्माचिकैकलघुकगणयोरित्यर्थः मज्झ—मध्ये
 कुंतेक—कुंतमेकं पंचकलमेकमित्यर्थः कुह इति पञ्चान्ततेनान्वयः,
 दीपक सोउ बुज्झ—दीपकनामकं [तत्] वृत्तं जानीहीत्यर्थः ॥ यच्च

१८१ । १ देह (B), देउ (C). २ चो (D). ३ तसु (D), कर (E).
 ४ कुंतक (A), कुंतेक (B & C). ५ जसु (C). ६ अंत (A). ७ चउ (B & F),
 चर (C), चोर (D & E). ८ ७१ (A), ८१ (F).

२६२

प्राकृतपैङ्गवम् ।

जहा, जसु हत्य^१ करवाल^२ बीपक^३ कुल काल ।सिर सोह^४ वर छत्त संपुल ससि मत्त^५ ॥ १८२^६ ॥

दीपक । (A, B, C & F).

प्रथमं चतुष्कलक्षतः पंचकलक्षत एको लघुः प्रतिचरणं पतति, तद्दीपकनामकं वृत्तमिति फलितार्थः । कश्चित् कुंतन्ति तसु मण्डेति पाठस्तत्र अन्ते दक्षाति एकं लघुं कुरु, कुंतन्ति—कुंतचयं, तसु—तयोस्तुर्माचिकैकलघुकगणयोः मण्ड—मध्ये कुरु इत्यर्थः । इदं च एकैकदलाभिप्रायेण, अन्यथैकैकपादे चतुष्कलचयस्थाभावा-दसंभवापत्तिरिति द्रष्टव्यं । प्रथमं यच्च चतुर्माचिकक्षतः पंचकलचयं ततो लघुः प्रतिदलं पतन्ति, तदा [दौ]पकं वाह इति द्वितीयपाठे निर्गच्छितार्थः ॥ (E).

१८१ । सिर इति ॥ गिरसि देहि चतुर्माचाः लघुमेकं कुर्वन्ते । कुंतमेकं तस्य मध्ये दीपकं बुध्यस्व ॥ गिरस्यादौ, कुंतः पंच-कलः ॥ ८१ ॥ (G).

१८२ । उदाहरति । यस्य हस्ते करवालः प्रति[वि]पचकुल-कालः । गिरसि गोभते वरच्छत्रं सम्पूर्णशशिवत् ॥ (C).

१८२ । अथ दीपकमुदाहरति जसु हत्य इति । विपकस्य कुल-काल—विपचकुलकालः करवालः खड्गः जसु हत्य—यस्य हस्ते,

१८१ । १ चण्ड (A). २ करवाल (F). ३ विपक (A), विपकसु (D), विपकस्य (E), विपकस्य (F). ४ सोह (A & B), सोह (C). ५ मित (B), वत (D & F). ६ ७१ (A), ८२ (F).

माभाहृतम् ।

२६३

अथ सिंहावलोकच्छन्दः । (D).

गण बिण्य^१ सगण धरि पञ्चह पञ्च^२भण^३ सिंहअ^४लोअण^५ छंद^६वरं^७ ।गुणि गण^८ मण बुज्झहु^९ णाअ^{१०} भणा^{११}णहि^{१२} जगणु^{१३} ण भगणु ण कख^{१४}गणा^{१५} ॥ १८३^{१६} ।

सोह—शोभते, यस्य सिर—[शिर]सि वर कृत—वरच्छत्रं, संपुण
ससि मत्त—संपूर्णशशिवत्, अथवा संपूर्णशशिमात्रं पौर्णिमच्छत्र-
मंडलप्रमाणमित्यर्थः शोभते इति पूर्वेष्वेवान्वयः ॥ (E).

१८२ । यथा जसु इति ॥ यस्य हस्ते करवालो विपचकुलकाक्षः ।

शिरसि वरं कृतं पूर्णशशिवत् ॥ ८२ ॥ इति दीपकम् ॥ (G).

१८३ । अथ सिंहावलोकः ॥ विप्रगणं सगणं धृत्वा पदे पदे
भण सिंहवलोकं छन्दोवरं । गुणिगणा मनसा बुध्यद्वा नागो
भणति, यस्मिन्[स] य[ज]गण-भगणौ न कर्षणः ॥ पदे पदे
प्र[ति]पादं, विप्रगणं चतुष्कलं, सगणमन्तेगुह चतुष्कलं, धृत्वा
स्थापयित्वा, नागः पिङ्गलः । तथाच विप्रगणसगणाभ्यामेव छन्दो-

१८२ । १ बिण्य मथ (F). २ मणकथं (D). ३ भणु (B, C & F). ४ सिंहव
(A & D). ५ लोअ (B), non est (C), लोअथ (D), लोअह (F). ६ छन्द
(C), बुज्झु (D). ७ वरं (D), वरम् (E). ८ जण (B), जण (C & E).
९ Dropt in (B), बुज्झु (C). १० कख (A). ११ णण (A), मथा (D),
मथ (F). १२ Dropt in (A & B), णण (C), णण (D), जणु ण (E).
१३ जगण (B). १४ कण (E). १५ णण (C). १६ ७४ (A), ८२ (F).

२६४

प्राज्ञवपैक्यम् ।

निर्वाहः कार्यः । एतदेव स्पष्टयितुमाह यस्मिन्निति, एतच्छब्दसि
जगणभगणकर्णगणा न पतन्ति । जगणो मध्यगुरुः, भगण आदि-
गुरुः, कर्णो द्विगुरुः, एतेषां निषेधाच्चतुष्कलेषु सगणविप्रगणान्न-
[व]शिष्येते । (C).

१८३ । अथ सिंहावलोकनामकं दृष्टं ज्ञप्तिरिति गण विष्पेति ।
पञ्च पञ्च—पादे पादे गण विष्प सगण—विप्रगणसगणौ धरि-
—धृत्वा, कंदवरं—कंदःश्रेष्ठं सिंहश्च लोअह—सिंहावलोकं भण,
तसु—तस्मिन्, न जगणः न भगणः न कर्णगणः । जगणो मध्य-
गुरुर्गणः, भगणो गुर्वादिर्गणः, कर्णो गुरुदयात्मको गणः, एते तत्र
न पतन्तीत्यर्थः, इति एषा भणा—नागः भणति । हे गुणि अण—
गुणिजनाः यूयमिति [शेषः] मण बुद्धिज्ञ—मनसि बुध्यध्वम् ॥ अत्र
विप्रसगणयोः क्रमिकयोः समुदितयोर्वा स्थापने न नियमः, किंतु
एताभ्यामेव व्यस्तसमस्ताभ्यां पादे षोडशकलाः पूरणीयाः, एताभ्या-
मतिरिक्तस्य गणो न देयः । अतएवोदाहरणे प्रथमपादे ज[स]गण-
चतुष्टयेनैव षोडशमात्राः पूरिताः, द्वितीयचरणे च प्रथम-
विप्रद्वयमनंतरं सगणद्वयमित्युभाभ्यामेव षोडशकलाः पूरिताः,
तृतीये च पुनः सगणचतुष्टयेनैव पूरिताः, * * * न त्वन्यो गणो
दत्तः, न लेतावेव क्रमिकसमुदिताविति द्रष्टव्यम् । (E).

१८४ । विष्पेति ॥ विप्रगणं सगणं धृत्वा पदे पदे, भण सिंहा-
वलोकित[कनं] कंदोवरं । गुणिगणा मनसि जानीत, नागभणितं,
नास्ति जगणो न भगणो न कर्णगणः ॥ विप्रास्तस्यो मात्रासुगणोऽपि,
ताभ्यां षोडशमात्राः प्रतिपादं कार्या इति तात्पर्यम् ॥ ८३ ॥ (G).

मौञ्जिहम् ।

२८४

विष्णु सगण पञ्च वैवि गण अंतं विसर्ज्य हारं ।

पञ्चा हेरि कदम्बं कुरु सोलह कल पत्यारं ॥ १८४ ॥

दोहा ।

१८४ । विशेषान्तरमाह । विप्रगणसगणौ पदे दावपि, अन्ते विसर्ज्य हारं । पञ्चाहृद्वा कवित्वं कुरु षोडशक[ल]प्रस्तारः ॥ दावपि दावेव, अत्र चान्ते विप्रगणो न देय इति । हारं गुरुमन्ते यथा गुरुः पतति तथा काव्यं, तेनान्ते सगणो देय इति पर्यवस्यति । (C).

१८४ । अयैवमेवायं विशदीकृत्य द्विपदिकथाह विष्णु सगणेति । विष्णु सगण पञ्च वैवि गण—विप्रसगणौ पादे दावेव गणौ अंत—अन्ते पादांते हार—हारं गुरुं विसर्ज्य—विसर्ज्य, पादांते सगणान्तःपतितं गुरुं विसर्ज्य न लन्यमित्यर्थः, तथाच पादांते सगण एव देय इति नियमो लभ्यते इति । हेरि—निरौच्छ विभाव्य, पञ्चा—पञ्चात् सोलह कल पत्यार—षोडशकलप्रस्तारं षोडशकलाः प्रस्तार्यन्ते अस्मिन्नेतादृशमित्यर्थः कदम्ब—कवित्वं कुरु, एतल्लक्षणं विभाव्य पञ्चादेतच्छब्दसा कवित्वं कुरु इत्यर्थः । (E).

१८४ । दोहया पुनर्दृश्यति, विष्णु सेति ॥ विप्रसगणौ पदे

१८४ । १ अन्तह (B). २ विसर्ज्य (A), विजज्य (B), विसर्ज्यहि (D).

३ हार (A). ४ कवित्व (D). ५ कर (C), करि (F). ६ कव (F).

७ पञ्चाह (A). ८ ०५ (A), ८४ (F).

२६६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, हणु उज्जर^१ गुज्जर^२ राअ^३ दल^४,
 दल^५ दलिअ^६ चलिअ^७ मरहड्ड^८ बल^९ ।
 बल मोलिअ^{१०} मालव राअ^{११} कुला,
 कुल उज्जल^{१२} कल^{१३} चुलि^{१४} कल फुला^{१५} ॥१८५॥
 सिंहावलोक^{१६} । (A, B & C).

द्वावेव गणौ अन्ते विमर्जय हारं । पश्चाद्द्वा कवित्वं कुरु, षोडशकलाः
 प्रसारः ॥ अत्र सिंहावलोकने प्रतिचरणं षोडशभाषास्तन्मध्ये
 भाषाद्वयमन्तिमं गुरुरूपं कार्यमित्यर्थः ॥ ८४ ॥ (G).

१८५ । उदाहरति । हतमुज्ज्वल-गुज्ज्वल-राजकुलं, दल-
 मलितमहाराडकुलं, बलमोटितमालवराजकुलं, कुलेनोज्ज्वलकर-
 चूलीकर्णपुष्पं ॥ कुलं सैन्यं, दलमलितं मर्दितं, मोटितं प्रमर्दितं
 धेन, करचूलीवंशावतंसो जयति, करचूली चत्रियान्तरवासी,
 कर्णपुष्पम् अवतंसः ॥ (C).

१८५ । अथ सिंहावलोकमुदाहरति हणु इति । हतोज्ज्वल-
 गुर्जरराजदलः, दरदलित — चालित-महाराड्वलः, बलमोटित-

१८५ । १ उज्जर (D), जज्जल (F). २ Dropt in (A), ३ non est (C),
 गुज्ज्वल (D), गुज्जल (F). ४ राड (F). ५ कुलं (B & C), कुला (F).
 ६ हर (A), बल (B). ७ मलिच (C). ८ सचच (C), dropt in (F).
 ९ मरहड्ड (A), मरह (B & C). १० बला (F). ११ मोलिच (F). १२ लाड
 (C). १३ तज्जल (A). १४ कल (A), कर (C & E). १५ चुलि (A & B).
 १६ फुरा (A & E). १७ ७६ (A), ८५ (F). १८ सिंहावलोकच (F).

भाषावृत्तम् ।

२६७

अथ सर्वगमच्छन्दः । (D).

जत्य^१ पठम छ^२ भक्त धञ्चपञ्च^३ दिज्ज^४ ।पञ्चमत्त चउमत्त गणा णहि^५ किज्ज^६ ।संभलि^७ अंत लहू^८ गुरु^९ एकक^{१०} चाह^{११} ।मुद्धि पञ्चगम^{१२} छंद^{१३} विअक्खण सोहए ॥ १८६^{१४} ॥

मालवराजकुलः, एतादृशः कुल उज्जल — उज्जलकुलः, करचुलि-
[कल] — करचुलिवंशोद्भवः कर्णः फुरा — स्फुरति ॥ (E).

१८५ । यथा ॥ इण इति । इतोज्जलगुर्जरराजदलो दलदलित-
महाराष्ट्रवत्तः । वलचोटितमालवराजकुलः, कुलोज्जलः कर-
चुलिकर्णः स्फुरति ॥ करेति करचुलिवंशोत्पन्नः कर्ण इत्यर्थः ॥ ८५ ॥
इति सिंहावलोकनम् ॥ (G).

१८६ । यत्र प्रथमं षण्माचः पदे पदे दृश्यते, पञ्चमाच-
चतुर्माचगणौ न हि क्रियेते । संभण्णान्ते लघुर्गुरुकः स्याप्यतां
मुग्धे सुवक्त्रमच्छन्दो विलक्षणं शोभते ॥ विलक्षणं प्रकृष्टं, विचक्षण
इति सम्बोधनं वा । आदौ षट्कलो गण इत्युक्तम् । (C).

१८६ । १ जत्य (A). २ छ (C). ३ पञ्चपञ्च (A). ४ दीज्ज (D & F). ५ णहि (F). ६ दिज्ज (A), दिज्ज (C & E). ७ संभलि (A), संभलि (B & G), संभलिच (F). ८ लहू देर (A), हि लहू (B), लहू (C & F). लहू (E). ९ गुरु (F). १० एक (A), एक (F). ११ चाह (A). १२ पञ्चगम (D, E & F). १३ छन्द (C). १४ ७० (A), ८६ (F).

२८८

प्राकृतपैकुलम् ।

पञ्च पञ्च^१ आइहि गुरुआ^२पिंगल पभणेइ^३ सञ्चल^४ णिभन्ती^५ ।छंद पवंगम^६ दिट्ठो^७मत्ताणं एकं बीसन्ती^८ ॥ १८७^९ ॥ गाहा ।

१८६ । अथ पवंगमना[म]कं वृत्तं लक्षयति जत्येति । जत्य
 — यत्र पठम — प्रथमं पादादावित्यर्थः कञ्च मत्त — षण्मात्राकाः
 पञ्चपञ्च — पादे पा[दे] दिक्खए — दीयते, ततश्च चउमत्त गणा
 — चतुर्मात्राका गणा दिक्खए — दीयन्ते इति पूर्वैर्णैवाश्वयः,
 पंचमत्त — पंचमात्राकगणः एहि किक्खए — न क्रियते । षट्-
 कलामंतरं चतुर्मात्रकगणेनैव पादपूरणं कर्त्तव्यं न तु पंचमात्रक-
 गणेनेत्यर्थः । अन्ते — पादांत इत्यर्थः संभलि — संसृत्य एकक —
 एकैकः सज्ज गुरु — लघुगुरुः चाहए — अपेक्ष्यते पादांते लघुगुरु
 अवश्यक्रमेण स्थापनीयावित्यर्थः, हे मुद्धि — मुग्धे, तत् पवंगम-
 छंदो विलक्षणं शोभते ॥ अत्र षट्कलोत्तरं यथासंभवं पतितै-
 चतुर्मात्राकैः न तु पंचमात्राकैः पादांते अवस्थापेक्षणीयाभ्यां च
 लघुगुरुभ्यां प्रतिचरणमेकविंशतिः कलाः पूरणीया इति संप्रदायः ।

१८७ । १ Dropt in (E). २ गुणा (C). ३ पभणइ (B), भणेइ (D),
 भणइ (F). ४ सञ्चल (C), सकल (D & F). ५ णिभन्ती (B & C), णिभन्ता
 (D), णिभन्ति (E), णिभन्ता (F). ६ पवंगम (A & C). ७ दिट्ठो (B & C).
 ८ एक (B & C), एच (D & F). ९ बीसन्ति (A & E), बीसन्ता (D), बीसन्ता
 (F). १० ७८ (A), ८७ (F).

मात्रावृत्तम् ।

२८६

तिकलु^१ चउकल पंचकल तिअ गण दूर करेहु ।
 छकलु^२ तिणि^३ पलंत^४ जेहि लहु गुरु^५ अंत मुणेहु^६ ॥
 १८७^०(क) ॥ दोहा ।*

तथाच प्रथममेकः षट्कलस्ततश्चतुष्कलचयं ततो लघ्वादिस्त्रिकलः
 यच्च प्रतिचरणं पतति, तत् स्रवंग[म]नामकं वृत्तमिति
 फलितार्थः । (E).

१८६ । जत्येति ॥ यच्च प्रथमं षण्मात्रः पदे पदे दीयते,
 पंचमात्रश्चतुर्मात्रो गणोऽहिः क्रियते । अवधृत्यांते लघुगुरुरेको-
 ऽपेक्ष्यते, सुगंधं स्रवंगमं कंदो विचक्षणमोह[शोभ]नं ॥ अहिः
 षट्कलः ॥ ८६ ॥ (G).

१८७ । तच्च विशेषमाह । पदे पदे आदौ गुरुकं पिङ्गलः
 प्रभणति सकलं निर्भान्तिः । स्रवङ्गमच्छन्दसि दृष्टा मात्राणामेक-
 विंशतिः ॥ प्राथमिकः षट्कल आदिगुरुरिति । (C).

१८७ । [The gloss (E) is wanting here,—Ed.]

१८७ । पुनः स्पष्टमाह ॥ यच्च इति ॥ पदे पदे आदौ गुरुः
 पिङ्गलो भणति सकलं निर्भान्तिः । कंदः स्रवंगमं दृष्टं मात्राणा-
 मेकविंशत्या ॥ ८७ ॥ (G).

१८७ (क) । १ तिकल (A). २ छकल (A). ३ तिणि (A). ४ पलंत (A).
 ५ गुरु (A). ६ मुणे (A), मुणेह (E). ७ ८८ (A). * N. B. This
 sloka is found in (A) and (E), but not in the others. The
 Commentary of (E) is silent also.—Ed.

३००

प्राक्कम्पेकम् ।

जडा, खड्ड^१ चंचल विज्जुलिआ^२ सहि जाणए
 मम्मह^३ खग^४ किणीसइ^५ जलहर साणए ।
 * फुल्ल^६ कदंब^७ अंबर^८ डंबर^९ दीसए^{१०}
 घाउस पाउ^{११} घणाघण^{१२} सुमुखि वरीसए ॥
 १८८^{१३} ॥ सवंगम^{१४} ॥

१८८ । उदाहरति । नृत्यति चञ्चला विद्युत्ता सखि ज्ञायते,
 सख्येन खड्डः किं निगते[?] जलधरशाणके । फुल्लकदम्बस्याम्बरे
 लम्बरो दृश्यते प्रादुर्षं प्राप्य घणाघनः सुमुखि वर्धति ॥ निगते[?]
 निगते[तः] क्रियते । (D).

१८८ । अथ सवंगममुदाहरति, हे सहि — सखि, यत् चंचल
 विज्जुलिआ — चंचला विद्युत् णखइ — नृत्यति, एत[अतो] मम्मह —
 मम्महः जलहर साणए — जलधरशाणके मेघस्वरूपशस्त्रोत्प्लेखने वंचे
 इत्यर्थः खग किणीसइ — प[ख]ञ्जं तीक्ष्णयति इति जाणए —
 ज्ञायते । फुल्ल कदंब — पुष्पिताः कदम्बकाः, अंबरांबरः दृश्यते,
 घणाघनः वरीसए — वर्धति, अतः हे सुमुखि पाउस पाउ —
 प्रादुर्षं प्राप्य स तु कान्त इति भावः ॥ (E).

१८८ । १ विज्जुलिआ (B & C), विज्जुलिआ (E). २ मम्मह (A & F), कम्मह (D). ३ खग (E). ४ किणीसइ (A), कणीसइ (F). * 3rd and 4th quadrants transposed in (E). ५ फुल्ल (A, D & E). ६ कदंब (A), कल्लमह (D), कदम्ब (E), कलंब (F). ७ & ८ अम्बर लम्बर (C). ९ दीसए (E). १० सवंग (A). ११ घणमय (E). १२ डड (A), डड (E). १३ सवंगम (A), प्रवंगम (B).

मातृवत्तमम् ।

२०१

अथ लीलावतीच्छंदः । (D).

गुह्यं लहुं गृहिं खिम्मं खिम्मं गृहिं

अकखर पलइ पञ्चोच्चर विसम समं

जहिं कहुं गृहिं खिम्मं तरल तुरअं जिमिं

पसरं बिदिसं दिसं अगम गमं ।

गण पंचं चउक्कलं पलइ गिरंतर

अंत सगण धुअं कंतं गणं

परिचलइ सुपरि परिं लीलं लिलावइ

कलं बत्तीस बिसामकरं ॥ १८६ ॥

१८८ । यथा ॥ एचेति ॥ नृत्यति चंचला विद्युत् सखि जानासि
सन्मथस्य खड्गकणिग्रमियं, जलधरः प्राणः । पुष्पितः कलंवः, अंबरे
आडंबरो दृश्यते, प्रावृट् प्राप्ता, घनाघनः सुमुखि वर्षति ॥ ८८ ॥
इति स्रवंगमम् ॥ (G).

१८६ । १ & १ Transposed in (A). २ & ३ Dropt in (A).
५ जड (C). ६ खिम्म (A, D, E & F). ७ तुरआ (A), तुरग (F). ८ जिमि
(B, C & E). ९ पसर (B), पसरइ (C). १० दिस (A & B), दिसि (E).
११ दिसि (B & E). १२ गमं (E). १३ गम (F). १४ चउक्कल (B),
चउक्कल (E), चउक्कल (F). १५ धुअ (F). १६ कण (A & D). १७ गुह्यं (F).
१८ चउ चरण (C). १९ परि (C). २० Non est (F). २१ लील (A, B
& C). २२ लिलावइ (A, B & C), लीलावइ (F). २३ परि (A), पख (B & C).
२४ बिसामकरे (E), बीसामकर (F). २५ ८० (A), ८८ (F).

३०२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

१८८ । अथ लीलावती । गुरुलघोर्नहि नियमः नियमो नहि
 अक्षरस्य पतति पयोधरो विषमसमयोः, यत्र कापि नहि नियमः
 तरलतरुगो यथा प्रसरति दिशि विदिशि अगम्ये गम्ये । गणाः
 पञ्च चतुष्कलाः पतन्ति निरन्तरम् अन्ते सगणो भ्रुवः कान्तो गम्यते,
 चत्वारि चरणानि धृत्वा परिलील-लीलावती-पदं द्वात्रिंशदिराम-
 करं ॥ कियन्तो गुरवः कियन्तो लघव इति नियमो नास्ति,
 कियदक्षरः पाद इति नियमो नास्ति, पयोधरो जगणो विषमे
 समे च, दृष्टान्तो यथा चपलोऽश्वः दिग्विदिक्प्रसरणे यत्र कापि
 न नियममङ्गीकरोति तथैवेत्यर्थः । चतुष्कलगणाः पञ्चविधा
 दिगुर्वाद्यस्ते यथेच्छं पुनः पुनर्निवेशनीयाः, न तु पञ्चसंख्या-
 इत्यर्थः, द्वात्रिंशत्कले पादे चतुष्कलगणान्तत्वावश्यकत्वात्, अथ
 विशेषः, सप्तगणा यथेच्छं चतुष्कला देयाः, अन्ते सगणो भ्रुवो
 नियतः, कान्तः कमनीय इति । केचित् कर्षणं पठित्वा सगण-
 कर्षणयोरन्ते विकल्पमाहुः । परिलीलेति परितः सर्वतो लीला
 यस्य । परे तु चतुष्कलगणपञ्चकलानन्तरं मात्राष्टकनियममित्याहुः,
 साम्प्रदायिकास्त[स्त्र]नुमन्यन्ते पदस्य द्वात्रिंशन्मात्रासु विरामोऽवसानं
 द्वात्रिंशन्मात्रकं पदमित्यर्थः । (C).

१८९ । अथ लीलावतीनामकं वृत्तं लक्षयति गुरु लङ्ग इति ।
 जहि — यत्र गुरु लङ्ग एहि णिष् — गुरोर्लघोर्नास्ति नियमः,
 एतावन्तो गुरव एतावन्तो लघवश्च यत्र पतन्तीति नियमो नास्ती-
 त्यर्थः, अक्षर — अक्षरेऽपि णिष् एहि — नियमो नास्ति, एता-
 वन्त्यक्षराणि पतन्तीत्यपि यत्र न नियम इत्यर्थः, बिसम समं —

मात्रावृतम् ।

३०३

विषमे [समे] पयोधरः जगणः पल्लव — पतति इत्यपि कञ्च णहि
 णिन्म — कुचापि चरणे नास्ति नियमः, किन्तु गण पंच चउकल —
 गणाः पंच चतुष्कलाः चतुष्कलभेदात्मकाः पंचगणा इत्यर्थः, प्रसार-
 क्रियथा चतुष्कलस्य पंच भेदाः ये भवन्ति ते सर्वेऽपि व्यस्ताः समस्ताः
 विपर्यस्ता इति हृदयं । ते कियंतः पतन्ति इत्यत्र हेतुः कल
 बत्तीयेति, तथा च द्वाचिंशन्मात्राः पूरका अष्टौ चतुष्कलभेदा
 इति भावः, निरंतरमितरगणांतराव्यवहितमित्यर्थः पल्लव —
 पतन्ति, अंत — अंते पादांते इत्यर्थः, कंत गण कांतगणः सगण-
 इत्यर्थः, ध्रुवं निश्चितं पत[ती]ति पूर्वेषामवयवः, यच्च कंदः जेम —
 यथा तरल तुरग — तरलतुरगः, तथा विदिशि दिशि अगम
 गमं — अगम्ये गम्ये प्रसरइ — प्रसरति, सुपरि — पादे [?] परि-
 लील — परितः लीलया, परिचलइ — परिचलति, सा लीला-
 वती तत् लीलावतीनामकं वृत्तं, कल बत्तीष — कलासु द्वाचिं-
 शस्तु विषम करे — विश्रामं करोति इति योजना ॥ यत्र सप्त-
 चतुष्कलानंतरं सगणः प्रतिचरणं पतति, सा लीलावतीति फलि-
 तार्थः । (E).

१८८ । गुरु इति ॥ गुरोर्लघोर्मास्ति नियमो नियमो नास्त्व-
 द्दरे पतति पयोधरो विषमसमयोः, यच्च कोऽपि नास्ति नियमः
 तरलतुरंगो यथा प्रसरति विदिचु दिचु अगम्यगम्ययोः । गणाः
 सप्त चतुष्कलाः पतन्ति निरंतरमंते सगणो बुधकांतगणः, परि-
 चलति सुपरिलीलया लीलावती कला द्वाचिंशद्विश्रामकरा ॥
 पयोधरो जगणः ॥ ८८ ॥ (G).

६०४

प्राज्ञतवेज्ञत्वम् ।

जडा, घर^१ लग्नाइ^२ अग्नि^३ जलइ^४ धइ^५ धइ^५काइ^६ दिग मग^७ गह पह अणलभरेसब दीस^८ पसरि^९ पाइक लुलइ^{१०} धणि^{११}थणहर^{१२} जहण^{१३} दिआव^{१४} करे ।भअ^{१५} लुकिअ^{१६} थकिअ^{१७} बइरि^{१८}तरुणि जण^{१९} भइरब^{२०} भेरिअ^{२१} सह^{२२} पलेमहि लोटइ^{२३} पिटइ रिउ सिर^{२४}टुटइ जकखण^{२५} बीर हमीर^{२६} चले ॥१६०^{२७} ॥ लौलावतौ । (A, B, C & F).

१६० । उदाहरति । गृहे लगित्वा अग्निर्ज्वलति घग्धगिति
कृत्वा दिङ्मार्गनभःपथा अनलैर्भृताः सर्वदिक्षु पदातिकाः प्रसृत्य
कुठन्ति धनं, स्तनभारजघने दत्त्वा करं । मयेन श्रुयति गुप्ता तिष्ठति

१६० । १ तव (E), सब (F). २ लग्निष (B), लर (C), बरिघर (E),
रिउघर (F). ३ लग्नि (E). ४ लुगइ (F). ५ दइ दिह (A), दइ दइ
(B & C). ६ कइ (B). ७ दिगम (B), राहि प्रह दिगमग (D), राहि धइ
दिसम (F). ८ दिस (A), देस (D & F). ९ पसरिष (A). १० लुरइ
(D & E). ११ थण (A, B & C). १२ पुणथण (A), थण (B). १३ जुखण
(A), जघण (B, C & E). १४ दआव (A), देआव (B & C), डुहाव (F).
१५ मय (B & C). १६ & १७ Transposed in (A, B & C). १८ चकिअ (A),
व्यकिअ (B). १९ बहौर (B), वैरि (D, E & F). २० मय (D & F), मय
(E). २१ भरवह (D), भेरव (E), भैरव (F). २२ भेरीष (A, B & C), रिष
(D). २३ लकु (C). २४ लुइर (D & F). २५ दिह (F). २६ जंखण (A),
खण (B, C & E). २७ हमीर (B & C). २८ = १ (A), ६० (F).

भाषावृत्तम् ।

३०५

वैरितरुणी यदा भैरवो भैरवीवरः[भैरौरवः] पतति मद्यां
 लुठति पीड्यते रिपुगिरस्तुष्यति यदा वीरहम्बीरश्चलति ॥ गृह-
 इत्यादौ शत्रूणामित्यर्थः । (C).

१८० । अथ लीलावतीसुदाहरति, सब अरि घरेति । जखण
 वीर हम्बीर चले — यस्मिन् चणे वीरहम्बीरश्चलितः, तस्मिन्
 चणे इति शेषः सर्व[म्] अरि घर — सर्वारिगृहेषु अग्नि — अग्निः
 धह धहेत्यज[नु]करणं [कह —] कृत्वा जलह — ज्वलति, दिग मग
 णह पह — दिग्मार्गः नभःपथः अणलभरे — अणलभृतः अग्निना
 परिपूर्ण इत्यर्थः जात इति शेषः, धण यण हर जघण देआव
 करो — धनिसनभरजघनदत्तकरः धनिनीनाम् अरिविवद्धानां
 सनभरे जघने च दत्तः करो येन स ताडय इत्यर्थः पादक —
 पदातिः सब दौस पसरि — सर्वदिक्षु प्रसृत्य सुरह — चलति,
 भैरव भैरिअ सह पले — भैरवभैरौगब्धः पतति, भअ लुक्किअ
 यक्किअ — भयनिलीनस्थगितः वेरि तरुणि अण — वैरितरुणी-
 जनः महि लुहद — मद्यां विचेष्टते, पिहह — ताडयति खेद-
 यतीति भावः, रिउ सिर टुडिअ — रिपुगिरांसि चुटति ॥ (E).

१८० । सवेति ॥ सर्वरिपुगृहेषु अग्निरागति धगधगगब्धं
 कृत्वा, नास्ति पंथा दिग्मार्गेषु अणलो भृतः, सर्वदेशे प्रसरति
 पदातयः, लुठंतीनां रिपुगृहिणीनां सनभरो जघनं द्विधा
 करोति ॥ भयेन निलीनः स्थगितो वैरितरुणीगणो भैरवे भेर्याः
 गब्धे पतिते मद्यां लुठति पिडयति देहं गिरस्तुटति यत् चणे
 वीरो हम्बीरश्चलितः ॥ ८० ॥ इति लीलावती ॥ (G).

१०६

प्राकृतवैकुण्ठम् ।

अथ हरिगीताच्छन्दः । (D).

गण चारि पंच कल^१ ठविजसु वीअ^२ ठामहि^३ छ[च्छ]^४ कलो
 पअ पअह^५ अंतहि^६ गुरु करिजसु वसणोण^७ सुसब्बलो^८ ।
 दह^९ चारि दुक्क^{१०} दह दुमाणहु^{११} मत्त ठाइस^{१२} पाअओ^{१३}
 हरिगीअ छंद पसिद्ध जाणहु^{१४} पिंगलेण पआसिओ^{१५} ॥
 १८१^{१६} ॥

१८१। अथ हरिगीताच्छन्दः । गणाश्चत्वारः पञ्चकलाः
 स्थापयन्तां द्वितीये स्थाने षट्कलाः, पदे पदे अन्ते गुरुः क्रियतां
 वर्णनेन सुप्रवृत्तं । इयं स्थापयित्वा तत्कतिर्द्वयं द्वौ मानय माषा-
 चष्टाविंशतिर्मानय पिङ्गलेन व्याख्यातम् ॥ अयमर्थः — चत्वारः
 पञ्चकलाः कर्त्तव्याः, तत्र प्रथमगणानन्तरं षट्कलाः, तदनन्तरं
 चतुः पञ्चकलास्तत्सैको गुरुरेवं क्रमेण प्रतिपादमष्टाविंशतिर्माषाः
 भवन्ति, वर्णनेन समीचीनवर्णनेन सुप्रवृत्तं मिश्रितं, [यथा] वर्णनेन
 महाप्राणाचरेण सुप्रवृत्तं वक्ष्यदित्यर्थः, द्वाभ्याः स्थापनीयः
 द्वाभ्यां च पूरणीयमिति तत्कतिशब्दार्थः, तेन तस्य गुणनं

१८१। १ कल (A, C & E), कलु (B), कलं (D). २ विअ (E). ३ ठामर (B & C). ४ न non est (B & C). ५ अंतह (A), अन्तह (D). ६ Dropt in (E). ७ सुपरलो (A), असब्बलो (F). ८ देह (C). ९ ठारहि (C). १० तद्धर (A), करर (B & C), दुर (E). ११ दुमाणह (B & C), उमाणह (D), दुर पमाणह (E). १२ अडारस (A, B, C & E). १३ पाओ (A), पओ (B), पचओ (C), ओ (E). १४ माणह (A, B & C), जाणह (D). १५ वचापिओ (A, B & C), पचापि (E). १६ ८१ (A), ८१ (F).

मात्रावृत्तम् ।

३०७

कृतिरिति ज्योतिःशास्त्रं । इत्यस्य श्रुताङ्गे निष्पन्ने दश द्वावित्य-
नेन द्वादशाधिकं श्रुतमात्रं कृत्वा इत्यर्थः । इदमेव श्रुतमि[दं]त्यु-
क्तम्, अष्टादशेति, पादस्याष्टादश[विंशति]मात्रत्वादिदं सिद्धमित्यर्थः ।
षट्-दश[?]दश द्वादश-द्वावि[?]त्येषां योजनेऽष्टाविंशतिसंख्या-
भवन्ति । (D).

१८१ । अथ हरिगीतनामकं वृत्तं लक्षयति, गण चारि[री]ति ।
पञ्च पञ्चहि[ह] — पादे पादे प्रतिचरणमित्यर्थः प्रथमं गण
चारि — गणांश्चतुरः पञ्चकलान् ठबिज्जसु — स्थापयत, बीज
ठामहि — द्वितीये स्थाने प्रथमपञ्चकलगणानंतरमिति यावत्
कल्लखी — षट्कलान् स्थापयतेति पूर्वोक्तान्वयः, तथाच कर्त्तव्येषु चतुः-
पञ्चकलेषु प्रथमपञ्चकलानंतरमेकं षट्कलं संस्थाप्य अनंतरमुद्-
रितास्त्वयः पञ्चकला गणाः कार्या इति पर्यवसितोऽर्थः । अंतहि —
अन्ते पादाति इत्यर्थः गुरु करिज्जसु — गुरुमेकं कुरुत, दह चारि
दुह दह दुह — दश चतस्रः हे दश हे एवं मत्त अष्टाईसओ —
मात्रा अष्टाविंशतिः प्रमाणञ्ज — प्रमाणयत पिंगलेण पञ्चासिओ
— पिंगलेन प्रकाशितं, बल्लणेण सुसम्बल्लो — वर्णनेन सुसम्बल्लं
सुतरां सबल्लं समीचीनमित्यर्थः पसिद्ध — प्रसिद्धं हरिगीत
कंद — हरिगीतं कंदः जाणञ्ज — जानीत ॥ प्रथममेकः पञ्चकल-
स्तत एकः षट्कलस्ततस्त्वयः पञ्चकलास्तत एको गुरुः चञ्च
पतंति, तदष्टाविंशतिमात्राकचरणं हरिगीतनामकं वृत्तमिति
फलितार्थः । (E).

१८१ । गणेति ॥ गणाश्चत्वारः पञ्चकलाः स्थाप्यतां द्वितीये

३०८

प्राकृतशैक्षणम् ।

बीए^१ छक्कलु^२ ठाबि^३ कहु^४ चारि पंचकल^५ देहु ।बारह उत्तर मत्त^६ सउ माणसु^७ अंत ठवेहु ॥ १६२^८ ॥

दोहा ।

स्थाने षट्कलः पदे पदे अंते गुरुः क्रियतां वर्णनेन च खलं ।
 पुनः प्रकारेणैतदाह ॥ दहेति ॥ दश १० चत्वारि ४ द्वि २ कलः
 दश १० द्वौ २ मानस माचा अष्टाविंशतिः पादे ॥ हरिगीतं छंदः
 प्रसिद्धं जानीत पिंगलेन प्रकाशितम् ॥ ६१ ॥ (G).

१६२। इदमेव स्पष्टयति । द्वितीये षट्कलं स्थापयित्वा
 चतुरः पञ्चकलान् देहि । द्वादशोत्तरमाचाशतकं मानसमन्त्रे
 कुरु ॥ शतकमित्य[न]न्तरं छन्दो भवतीति पूरणीयं, मानसशब्दो
 गुरुवाच्यौ । (C).

१६२। अथैनमेवार्थं दोहावृत्तेनाह, बीए छक्कलु इति । अत्र
 हरिगीतच्छन्दसौत्यध्याहरणीयं, चारि पंचकल — चतुरः पंचकलान्
 देह — दत्त । बीए — द्वितीये स्थाने प्रथमपंचकलान्तरमित्यर्थः
 छक्कलु एक कल — षट्कलमेकं कथयत, अंते — पादांते माणस —
 मानसमेकं गुरुमित्यर्थः ठवेह — स्थापयत, बारह उत्तर —
 द्वादशोत्तराः मत्त सउ — माचाः शतं चतुश्चरणसमुदिता जानी-
 तेति शेषः ॥ (E).

१६१। १ विष ठाह (F). २ छक्कल (A). ३ एक (E), एक (F). ४ कलु
 (C). ५ पंचकलु (B), पंचकलु (F). ६ Dropt in (C). ७ माणस (E).
 ८ ६२ (A), ६२ (F).

मात्रावृत्तम् ।

३०६

अहा, गश्च गश्चहि दुक्किश्च तरणि^१
 सुक्किश्च तुरश्च तुरश्चहि^२ जुन्निश्च^३
 रह रहहि मौलिश्च^४ धरणि पीलिश्च
 अप्पपर^५ णहि बुन्निश्च^६ ।
 बल मिलिश्च^७ आइश्च^८ पत्ति जाइउ^९
 कंय^{१०} गिरिवर^{११} सीहरा^{१२}
 उच्छलइ^{१३} साश्चर दीण^{१४} काश्चर
 बइर^{१५} वड्डिश्च^{१६} दीहरा^{१७} ॥ १८३^{१८} ॥
 हरिगीता^{१९} । (A, B & F).

१८२ । द्वितीये स्थाने षट्कलमेकं कथय, चतुरः पंचकलान्
 देहि । द्वादशोत्तरं मात्राणां श्रुतं मानसमन्ते स्थापय ॥ मानसं
 गुरुः ॥ ८२ ॥ (G).

१८३ । उदाहरति । गजा गजेर्द्वैकित्यास्तरणिलुप्तः, तुरगा-

१८१ । १ गश्चि (B), dropt in (C). २ तुरहि (B). ३ जुन्नि (B
 & C), कुन्नि (D & F). ४ मौलिश्च (B & F), dropt in (C). ५ दिश्च अप्प
 (A & C), रोश्च पर (B). ६ बुन्नि (A & D). ७ मिलइ (A), मिश्च (B & C),
 मिलिश्च (F). ८ पत्ति उ (B & C), पाइउ (D, E & F) (here ए short).
 ९ जाइउ (A), पाइउ (D & E), पाउउ (F). १० कंयि (B & C).
 ११ Non est (B), गिरिवर (D). १२ सिंहरा (F). १३ उच्छलइ (A),
 उचलइ (B), उचरइ (D), उचलिश्च (E). १४ दिश्च (D & F). १५ बहिर
 (C), बैर (D & E), बैरि (F). १६ वड्डिश्च (B), वड्डिश्च (C), वडिश्च (F).
 १७ दीहरो (E). १८ ८४ (A), ८१ (F). १९ हरिगीता (C).

११०

प्राकृतमैत्रिकाण्डम् ।

स्वरायुक्तै रथैः पौडिता धरणी पतिताः, निजाः परे नहि बुद्धाः ।
 बलेन भीताः आगताः पत्तयो धाविताः कम्पते गिरिवरशिख-
 रम्, उच्छलितः सागरः दीनाः कातरा वैरं वर्द्धितं दीर्घम् ॥
 ठौकिताः संलग्नान्तरण्डिर्गुप्तः समरभूमिसमुत्थितधूलिभिरित्यर्थः,
 वैरं वैरिणां कर्कषं युद्धमित्यर्थः । वैरौति पाठे वैरिणो वर्द्धिता
 इत्यर्थः । तथा च दीर्घं चिरकालं भोजनादिना वर्द्धिता ये
 वैरिणस्तोऽपि दीनाः कातरा वा इति लभ्यते । (C).

१८३ । अथ हरिगीतमुदाहरति गच्छ गच्छहीति । गजा गजैः
 सह दुक्षिन् — ठौकिता युद्धार्थं मिलिता इत्यर्थः, तुरश्च तुर-
 अहि — तुरगास्तुरगैः सह जुक्षिन्वा — अयुधम[न्त्र], रह रहहि —
 रया रथैः सह मौलिन्वा — संयुक्ताः युद्धाय मिलिता इत्यर्थः,
 धरणि पौलिन्वा — धरणिः पौडिता, तरणि — तरणिः सूर्यः
 लुक्षिन्वा — आच्छन्नः हयगजपादोद्धतधूलिभिरिति भावः, अत-
 एव अप्य पर — आत्मीयाः एते परकीया इति न वि[वे]क-
 आसीदित्यर्थः, बल — बलानि सैन्यानि मिलिन्वा — एकैभूत
 आण्ड — आगतानि, पत्ति — पत्तव[यः] धाण्ड — धाविताः,
 गिरिवर बीहरो — गिरिवरशिखराणि कम्प — कम्पितानि, सागर —
 सागराः उच्छलिन्वा — उच्छलिताः, कातर — कातराः रणभीरवो
 वा इत्यर्थः दीण — दीना जाता इति शेषः, दैन्यमाश्रिता इत्यर्थः,
 दीहरा — दीर्घं वैरं वर्द्धिन्वा — वैरं वर्द्धितं, कर्षं युध्यमाने सती[ति]
 शेषः ॥ (E).

१८३ । यथा ॥ गच्छ इति ॥ कश्चिद्युद्धं वर्णयति । गजा गजै-

मात्राहितम् ।

३११

अथ विभंगीच्छंदः । (D).

पठमं दह रहणं अट्टविं रहणं

पुणु वसु^१रहणं रसरहणंअंते गुरु सोहइ महिअल^२ मोहइसिद्धि^३सरो^४ हइ वरतरुणं ।जइ पलइ^५ पओहर^६ किमइ^७ मणोहर^८हणइ^९ कलेवर^{१०} तासु कईतिभंगी^{११}छंदं सुक्खा^{१२}छंदंभणइ^{१३} फणिंदो^{१४} विमलमई ॥ १८४^{१५} ॥

भिंक्षितास्तरणिराष्ठादितस्तुरगास्तुरगैर्युद्धांते, रथा रथैर्भिंक्षिताः
धरणिः पीडिता आत्मीयः परो न बुध्यते । बलान्येकीभूया-
मतानि पत्तयो धावन्ति कंपन्ते गिरिवरशिखराणि, उच्छलन्ति
सागरो दौनाः कातरा वैरिणो वृद्धा दिवसाः ॥ इति हरिगीतं
छंदः ॥ (G).

१८४। १ रणं (B). २ चइइ (A & E), चइइ (B), dropt in (C), र too many in (D). ३ Dropt in (B), रसु हरणं (D). ४ तिहणय (D), तिहणय (F). ५ सिइ (D, E & F). ६ सरा (E & F). ७ सर (B). ८ पओहर (B & C). ९ किमइ (A). १० मओहर (B & C), ओहर (E). ११ हरर (D), करर (F). १२ कलेवर (B & C). १३ तिग्गहो (B & C), तिग्गहो (F). १४ जणिया (D), जणिया (F). १५ भय (B). १६ भवोन्द (B). १७ न् (A), १८ (F).

३१२

प्राकृतपैङ्गवम् ।

१८४ । अथ त्रिभङ्गी । प्रथमं दशसु रहणं, अष्टसुपि रहणं, पुनर्वसुरहणं रसेषु रहणम् अन्ते गुरुः शोभते, महि[ही]तसं मोहयति सिद्धेः सरो भवति वरतर[ह]णं । यदि पतति पयोधरः किमिदं मनोहरं हन्ति कलेवरं तस्य कवेः त्रिभङ्गीच्छन्दः सुखानन्दं भणति फणीन्द्रो विमलमतिः ॥ दशसु मात्रासु रहणं विश्रामः, एवमग्रेऽपि, इत्यञ्च द्वाविंशत्याचः पादो भवति । अन्तिमो गुरुरपि तदन्तःपातौ, सिद्धेर्द्विनादिसिद्धेरिव[र्वर]तरहणं सरो भवति हृन्दसो विशेषणम् । अत्र जगणो न देय इति । सुखेन दुःखासंभेदेनानन्दयति इति सुखानन्दम् । अत्र सर्वेऽपि चतुष्कक्षाः कार्या इति सम्प्रदायः । (C).

१८४ । अथ त्रिभङ्गीनामकं वृत्तं लक्षयति पठममिति । पठमं — प्रथममादौ दृष्ट — दशसु मात्रास्त्रिति शेषः, अग्रेऽपि यथा-योग्यं योजनीयं, रहणं — विश्रामः, ततः अष्टदृष्ट — अष्टसु मात्रा-स्त्रित्यर्थः विश्रामः, ततः रसरहणं — रसेषु षट्सु तथाच रस-संख्योपलक्षितासु षट्सु मात्रासु इत्यर्थः रहणं — विश्रामः, एवं द्वाविंशत्याचः प्रतिचरणं पतन्ती[ति] शेषः, अन्ते — पदांते गुरुः शोभते — शोभते, कर्त्तव्यासु द्वाविंशत्याचासु अन्तिममात्रादयमेक-गुरुस्वरूपं कार्यमित्यर्थः, तत् त्रिभङ्गीकृतं — त्रिभङ्गीच्छन्दः तिष्ठ-वण मोहदृष्ट — विभुवनं मोहयति, महि अक्ष इति पाठे महीतलमित्यर्थः, अस्मै सिद्धः वरतरहणं — तरहणवरः लोकश्रेत्यर्थः सराहदृष्ट — स्नायते । अत्र यदि पयोहदृष्ट — पयोधरः मध्यगुरुर्जगण-इत्यर्थः पल्लव — पतति, तदा किमदृष्ट मणोहदृष्ट — किमपि मनो-

भावावृत्तम् ।

३१३

अहा, सिर किज्जिअ^१ गंगं गोरि अधंगंइणिअ अणंगं पुर दहणं^२किअ फणिबद्ध^३ हारं तिहुअण^४ सारंबंदिअ छारं रिउ महणं^५ ।सुरसेविअ चरणं मुणिगण^६ सरणंभवभअ^७ हरणं खलधरं^८साणंदिअ^९ वअणं सुंदर णअणं^{१०}गिरिवर सअणं^{११} णमह हरं ॥१८५^{१२} ॥ चिभंगी । (A, B, C & F).

हरं न भवतीति शेषः, किंतु येन तच्छब्दसा कवित्वं क्रियते तासु कई—तस्य कवेः कलेवरं शरीरं हणइ—हन्ति, इति विमलमई—विमलमतिः, जणिआणंदं—जनितामंदः, कचि-
त्तुआणंदं इति पाठः सुखी आनंदीत्यर्थः, फणिंदो—फणींद्रः
पिंगलः भणइ—भणति । अत्र चतुर्मात्रका अष्टौ गणाः प्रति-
चरणं देयाः, तेखेवांतिमो गणो गुर्वंतः कर्त्तव्यः, पूर्वोक्तमाभासु
विश्रामः कर्त्तव्य इति फलितार्थः । (E).

- १८५। १ किज्जिअ (C), किज्जिअ (D). २ हरणं (B). ३ इनिबनि (B),
कचिवर (D). ४ तिहुअण (E). ५ दहण (B & C). ६ मुणिगण (D & F).
७ भवभअ (A). ८ खलधरं (B & C), सलधरं (E). ९ साणंदिअ (F).
१० वच (B). ११ सरणं (A & B), dropt in (C). १२ ८९ (A), ८५ (F).

३१४

प्राक्तवपेक्षकम् ।

१८४ । दुर्मिषामाह [चिभंगीमाह] ॥ पठमं इति ॥ प्रथमं
दशविरगिरिष्वपि विरतिः पुनर्वसुविरतिः, अन्ते गुरुः शोभते,
चिभुवनं मोहयति सिद्धाः स्थापयन्ति वरतरुणम् । यदि पतति
पथोधरः किमपि मनोहरो हरति कलेवरं तसु — [तस्य] कवेः,
चिभंगीच्छन्दो जगितानन्दं भणति फणीन्द्रो विमलमतिः ॥ वसवो-
ऽष्टौ, रसाः षट्, यदीति जगणः कविनामकः, तस्मात् कार्थ-
इति भावः ॥ ८४ ॥ (G).

१८५ । उदाहरति । शिरःकृत[मंगं] गौर्यद्वैतं हतानङ्गं
पुरदहनं कृतफणिपतिहारं चिभुवनधारं वन्दितभस्मानं रिपु-
दहनं । सुरसेवितचरणं मुनिगणशरणं भवभयहरणं शूलधरं शान-
न्दितवदनं सुन्दरनयनं गिरिवरशयनं नमत हरम् ॥ वन्दितं हारं
तिष्ठकौकृतभस्मानमित्यर्थः । (C).

१८५ । अथ चिभंगीमुदाहरति सिर किञ्चिच्च इति । शिरः-
कृतमंगं गौर्यद्वैतं हतानङ्गं जि[?]पुर[द]हनं कृतफणिपतिहारं चिभु-
वनधारं वन्दितभस्मानं रिपुप्र[?]मयनं । सुरसेवितचरणं मुनिगणशरणं
भवभयहरं चिभु[शू]लधरं, शानन्दितवदनं सुन्दरनयनं गिरिवर-
शयनं नमत हरम् ॥ (E).

१८५ । यथा ॥ सिरिति । शिरःकृतमंगं गौर्यद्वैतं हतानङ्गं
पुरदहनं कृतफणिपतिहारं चिभुवनधारं वन्दितभस्मानं रिपु-
मयनं । सुरसेवितचरणं मुनिजनशरणं भवभयहरणं शूलधरम्,
शानन्दितवदनं सुन्दरनयनं गिरिवरशयनं नमत हरम् ॥ ८५ ॥
इति चिभंगी ॥ (G).

मावाहणम् ।

२१५

अथ दुर्मिलाच्छन्दः । (D).

तौस दुइ^१ मत्ते^२ एरिसं^३ जुत्ते^४बुद्धअण राअ^५ भणंति^६ खराबिसम त्तिअ^७ ठामहि^८ एरिस^९ भाअहि^{१०}पअ पअ दीसइ^{११} कख घरा^{१२} ।ता^{१३} दइ^{१४} पढमं वे^{१५} अइ द्वाअ^{१६}तौअ^{१७} चउइइ^{१८} किअ^{१९} मिलाओजो एरिसि^{२०} छंदे तिहुअण बंदेसो जण^{२१} बुज्झउ^{२२} दुम्मिलओ ॥ १८६ ॥

१८६ । द्वात्रिंशन्माधाभिरेतादृशीभिर्युक्ता बुध्दजवरज परन्ति
नराः, विश्रामस्त्रिषु स्थानेषु एतादृशभागः पदे पदे दृश्यते कर्ष-
गृहं । तत् दृश्यसु रहणं प्रथममेव, अष्टसु द्वितीय एव, चतुर्दशसु

१८६ । १ दु (A, D & E). २ मत्तह (D), मत्तहि (F). ३ एरिसि (A, C & F), एरसि (B), एरिसं (D & E). ४ जुत्तह (D), जुत्तहि (F). ५ राअ (A, B & C). ६ चरन्ति (A), वरन्ति (B), चरन्ति (C), भणइ (F). ७ बिसमं तित्त (E & F). ८ ठावहि (A), वार (B & C), ठावहि (D), ठावहि (E). ९ एरिसि (B & C), दिसि (F). १० भावहिं (A), भावर (B & C), भावहिं (D), भाव (F). ११ दीसहिं (D). १२ अरा (A, D & F). १३ जा (E). १४ दइवर (C). १५ वे (A & B), व (C). १६ चइ दीच वे (A), dropt in (B), चइ दीच (C), चइ वाच नई (D & F). १७ Transposed in (B & C), चौइइ तौचहिं (D), चौइइ तौचं (E), dropt in (F). १८ किअ (A & C). १९ एरिसि (A & E). २० जम (A), जर (B & C). २१ बुज्झइ (A, B & C), बुज्झउ (D). २२ नो (A), नो (F).

३१६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

तृतीये कृतमिलयः, यत्र एतादृशच्छन्दस्त्रिभुवनवन्धः[म्] स तत्
यदि बुद्ध्यते दुर्मिलकं ॥ एतादृशौभिस्त्रिभङ्गुलक्षणयुक्ताभिस्त्रि
जगण्युदासः । बुधजनराजेति सम्बोधनं । चरन्ति वदन्ति, एता-
दृशभागैर्वक्ष्यमाणभागैः, कर्ण एव गृहं स्थानं यस्य, तेन कुण्डलं
संभ्यते, तेन गुरुरायाति, तेन चान्ते गुरुरिति फलितार्थः । गुरु-
गणान्तर्गत इति बोध्यं, विश्रामस्थानं दर्शयति तदिति, दशसु
मात्रासु, एवमप्येऽपि कृतविश्रामः । (C).

१८६ । अथ दुर्मिलं लक्षयति, तौष दुह मत्त इति । हे नराः
एतत् तौष दुह मत्ते — द्वाविंशन्मात्राभिः परिसंयुक्ते — परिसंयुक्ते
यत्र च एरिस भागश्चि — एतादृशभागेः एतादृशैः अतुपदमे[व]
वक्ष्यमाणैः भागैः कलांशैरित्यर्थः, तिस्र ठामश्चि — त्रिषु स्थानेषु
विसमं — विश्रामः दीसह — दृश्यते, यत्र च पञ्च पञ्च — पादे
पादे कष घरा — कर्णगृहं कर्णो दिगुरुको गणस्तस्य गृहं स्थापन-
मित्यर्थः, दृश्यते इति पूर्वैर्णैवान्वयः । कुच स्थानचये विश्रामो
दृश्यते इत्यत आह पठममिति । यत्र च पठमं — प्रथमं दह —
दशसु मात्रास्त्रित्यर्थः षिण्यो — मिलयः विश्रामः इति यावत्
किञ्च — [कु]त इदं चाप्येऽपि बोध्यं, वे — द्वितीयः अष्ट द्वात्रिंशं —
अष्टमस्थाने अष्टसु मात्रास्त्रित्यर्थः मिलयः कृत इति पूर्वानुषंगः,
तौष — तृतीयः चउदह — चतुर्दशसु मात्रास्त्रित्यर्थः मिलयः
कृतः, जो एरिसं कंदे — यत् एतादृशं कंदस्त्रिभुवनवन्धं तत् न
जनाः जा[नी]त दुर्मिलकम् इति बुधजनराजः पिंगलः भणति —
भणति ॥ (E).

मात्रावृत्तम् ।

३१७

दह^१ वसु चउदह^२ विरद कर् विसम कल्लगण देह^३ ।
 अंतर विष्ण पदक गण^४ दुर्मिल छंद कहेह^५ ॥ १६७^६ ॥
 दोहा ।*

१६६ । [दुर्मिलामाह] तीसेति ॥ चिंशङ्गिर्वाभ्यां परिसंयुक्तां
 बुधजमराजो भणति मराः, विश्रामस्त्रिषु स्थानेषु एतादृशं भाति
 पदे पदे दृश्यते कर्णधरः । तत् दशसु प्रथमो द्वितीयोऽष्टमे स्थाने
 तथा तृतीयः कृतनिकये, यदेतादृशं कंदस्त्रिभुवनवंदितं तज्जनो
 बुध्यतु[तां] दुर्मिलां ॥ द्वाचिंशन्मात्रा[भि]रित्यर्थः, कर्णधरो द्विगुरुः,
 निकयेऽवस्थाने ॥ ६६ ॥ (G).

१६७ । अथैनमेवार्थं दोहावृत्तेन स्पष्टयति दहेति । दशसु
 वसु—अष्टसु चतुर्दशसु मात्रास्त्रिति शेषः विरद कर्—विरतिं
 कुरु विसम—विषमे स्थाने कल्लगण देह—कर्णगणं देहि । पद-
 मध्ये विषमे स्थाने यथाशक्यं द्विगुरुकं गणं देहीत्यर्थः । अंतर—
 मध्ये विष्ण पदक—विष्णं चतुर्लघुकं गणं पदाति सामान्यचतुष्कलं
 भण दुर्मिलाच्छंदः कथय ॥ अत्र प्रतिचरणं विषमस्थाने यथाशक्यं
 प्राचुर्येण कर्णो देयः समे चेत्तत्पतति तदा न बाधकमिति द्रष्ट-
 व्यम् । (E).

१६७ । १ तह (F). २ चोदह (F). ३ देहा (D), देह (F). ४ मल
 (A), मल (D & E). ५ कहेह (A), कहेह (D & F). ६ ८८ (A), ८७ (F).

* This is not found in (B & C).—Ed.

३१८

प्राकृतपैत्रलम् ।

जहा, जे^१ किज्जिअ धाला जिणु^२ णिवाला^३भोटुंता^४ पिटुंता^५ चलेभंजाविअ^६ चीणा दप्पहि हीणालोहाबल^७ हाकंद पले ।ओडा^८ उडाविअ^९ कित्ती^{१०} पाविअमोलिअ^{११} मालव^{१२} राअ^{१३} बले^{१४}तेलंगा भग्गिअ^{१५} पुणवि^{१६} ण लग्गिअ^{१७}कासीराअ^{१८} जखण चले ॥१८८^{१९} ॥ दुम्मिला^{२०} । (A).

१८७ । दोहेन[हया] प्रकारांतरमाह ॥ दहेति ॥ दशसु वसुषु
चतुर्दशसु विरतिं कुरु, विआमे कर्णगणान् देहि । अंतरा विप्रं
पदातिगणं दुर्मिलां कंदः कथय ॥ वसवोऽष्टौ, कर्णे द्विगुरः,
विप्रचतुर्ध्वः, पदातिः मात्राचतुष्टयरूपः ॥ ८७ ॥ (G).

१८८ । उदाहरति । ये कृतधाटिका जितनेपासा भोटान्ताः

१८८ । १ जेह (D), जह (F). २ जिणु (A), जिणि (C). ३ वेपासा
(A, B, C & E). ४ भोटंता (E & F). ५ पिटं (C). ६ भंजाविअ (A),
भंजारिअ (D), जंभारिअ (F). ७ लोहावर (A). ८ ओडा (B), ओडर (D).
९ ओडाविअ (A), ओडारअ (B). १० कीत्ती (B & C). ११ Dropt in (B
& F). १२ माला (D), लउ (F). १३ राअ (C & F), रउ (D). १४ कुले
(C & E). १५ भग्गा (A). १६ चयज्ज (A & B), चहरि (D), वज्जलि (E),
वज्जति (F). १७ लग्गा (A). १८ कुरवरराअ (B), कासीवरराअ (C), कासी-
वररज (D & F), कासीवरराअ (E). १९ ८८ (A), ८८ (F). २० दुर्मिलक
(B & C), दुम्मिलग (F).

. मानाहृतम् ।

२१६

अथ हीरः । (D).

खाड^१ पभण तिस्सि^२ छगण अंत करहि^३ ओहलं
 हार^४ ठविअ जंपु^५ सुपिअ^६ बिप्प गलहि सम्बलं ।
 तिस्सि^७ धरहि^८ वेवि करहि^९ मत्त पअहि^{१०} लेक्खए
 कोइ^{११} जणइ^{१२} दप्प^{१३} भणइ हीर सुकइ^{१४} पेक्खए^{१५} ॥
 १८८^{१६} ॥

पौषमानासलन्ति भग्यशीना दर्पहीनाः लोहवस्त्रेण[?] हाक्रन्दः ।
 ओङ्गान् ओज्जरित्वा कीर्त्तिः प्राप्ता मोटितो मासवराजः तेषङ्गा
 भग्नाः पुनर्न सग्नाः काशीश्वरराजो यदा चलति ॥ कृतधाटिकाः
 कृतश्रेणीका ये नेपालास्ते जिता इत्यर्थः । (C).

१८८। अथ दुर्मिसामुदाहरति जे किञ्चिअ इति । येन
 कृता धाटी पाबिअ किन्ती—प्राप्ता कीर्त्तिः स काशीश्वरराजः
 जखण—यस्मिन् क्षणे, जितः नेपालः भोटान्ताः स्वदेशं ताडयन्त-
 वसिताः, दर्पहीनाः शीनाः भग्नोक्ताः लोहावलेहासक्रन्दुः पतितः ।
 ओङ्गावितः अंतरिक्षं प्रापितः ओङ्गः, मोटितं मासवराजकुलं,
 तैलंगाः पलायिताः परावृत्य नागताः ॥ (E).

१८८। १ खाड (F). २ तिस्सि (A). ३ करि (A). ४ हार (A).
 ५ जामु (A), जप्पु (B), जप्प (C), पुणवि (D), पुणवि (F). ६ सुपिअ (C).
 ७ तिस्सु (B). ८ धरहि (A), धरह (B & C). ९ करह (B & C). १० पअह
 (B & C), अंत रगण (D & F). ११ कोइ (A), कमण (D & E). १२ जणइ
 (E). १३ & १४ after सप्प भणइ (C). १५ सप्प (A, B & C). १६ सुकवि
 (F). १७ पेक्खए (A), पैक्खए (B & C), लेक्खए (E). १८ ८० (A), १०० (F).

३२०

प्राकृतपैकुलम् ।

१८८ । यथा ॥ जईति ॥ यत् कृतधारा जिता नृपाक्षाः
भोटान्ताः पीडान्त[द्यमाना]स्त्राक्षिताः, भग्नास्त्रीना दर्पेण हीना
ओहाबले हाकंदः पतितः । उत्कलदेश उडुयितः कीर्त्तिः प्राप्त
माखवराजबले, तैलिंगा भग्ना बड्डणसग्नाः काशीश्वरराजो
यत्क्षणे चक्षितः ॥ ८८ ॥ इति दुर्मिष्ठा ॥ (G).

१८९ । अथ हीरकच्छन्दः । नागः प्रभणति चीन् कृगणान्
अन्ते कुरु ओहलं हारं धृत्वा जल्प सुप्रियं विप्रगणेन श्रवणं । अयं
धृत्वा इयं कुरु मात्राः पदे लिख्यन्तां, सर्पो भणति को जानाति
हीरं सुकविर्दृश्यते ॥ कृगणः षट्कलगणः, ओहलो मध्यलघुः
पञ्चकलः । षट्कले विशेषमाह हारेत्यादिना, हारो गुरुः, सुप्रियो
द्विलघुः, विप्रगणश्चतुर्लघुः आवश्यकः, हारसुप्रिययोर्वैकल्पिकमुपा-
दानं, तथा चादिगुरुः सर्वलघुर्वा षट्कल इति पर्यवसानं,
तदिदमुक्तं त्रयमित्यादिना । अयमर्थः — हारसुप्रियविप्राणामेवात्र
प्रवेशः, तत्र च हारविप्र-सुप्रियविप्रयोर्यथेच्छमुपादानं, यद्वा-अयं
त्रयमित्यक्षरस्य वामगतिकमेण अयोविंशत्यङ्क आयातः, तथा च
अयोविंशतिमात्राः पदे क्रियन्तामित्यर्थः । कौटुशो जनो गर्व्येण
वदति अभिभाव्यैवं वदति, स दृश्यते तादृशो दुर्भिलक (?)
इत्यर्थः ॥ (O).

१९० । अथ हीरनामकवृत्तं लक्षयति, णाउ पभणति । हे
सुप्रिय शिष्य आदौ तिष्ठि कृगण-चीन् कृगणान् षट्कल-
गणानित्यर्थः जंपु — जल्प कथयेत्यर्थः, अन्ते — षट्कलचयांते
ओहलं-योद्धारं गणमिति यावत् करहि — कुरुस्व, तिष्ठि धरहि

मात्रावृत्तम् ।

३२१

हार सुप्रिय भण^१ विप्रगण^२ तीर^३ भिख^४ सरौर^५ ।

जोहल अंते संठबहु तेइस मत्तअ^६ हीर^७ ॥ २००^८ ॥ दोहा ।

बेवि करहि—चीन् स्थापय दौ कुरुख, एवं पञ्चहि—पादेषु
मत्त—मात्राः लेखए—लेखय, अंकानां वामतो गत्या चीन्
दौ मिलित्वा चयोविंशतिर्मात्राः प्रतिचरणं स्थापयेत्यर्थः । एत[?]-
हार ठविअ विप्र ग[ए]हि सबलं—हारं गुरुं संस्थाप्य विप्रगणै-
स्तुल्येषुकगणैः सबलं प्रचुरं हीर—हीरं पेक्खए—प्रेचस्व, एवं
तत् सुकविः दर्पण[भण]ति, एतत् कमण जणइ—कः जानाति न
कोऽप्येत्यर्थः, इति नागः प्रभणति ॥ अत्र चीन् षट्कलान् देही-
त्युक्त्वा षट्कलस्य चयोदशापि भेदाः प्राप्ताः, तत्र द्वादशतम-
[Vide p. 22 — Ed.] एव भेदो वारचयं देशो[यो] नान्य इति
ज्ञापयितुं हारं संस्थाप्य, विप्रगणैः सबलमिति छंदोविशेषणमिति
द्रष्टव्यम् । उक्तविधषट्कलानंतरं च यत्र रगणः प्रतिचरणं पतति
तत् हीरनामकं वृत्तमिति फलितार्थः । (E).

१८८ । णाअ इति ॥ नागो भणति चीन् षट्कलानंते कुरु
जोहलं, जोहलो रगणः । षट्कलकरणे प्रकारमाह, हारेति ॥
हारः स्थाप्यः पुनरपि भो सुप्रिय विप्रगणेन सबलः । दौ चीन्
धारय कुरु, अंते रगणो लेख्यते, कोऽपि जानाति दर्पण भणति

२०० । १ गण (A, B & C). २ विप्र विध (E), तीरे (F). ३ भिख (A),
मिण (E). ४ मत्तच (D). ५ हीर (B & C), हिर (E), dropt in (F).
६ ८१ (A), १ (F).

३२५

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, धिक्क दलख^१ धोंग^२ दलख^३ तक्क^४ दलख^५ रिंगर^६ -
 खं ख सु कट^७ दिंग दुकट^८ रंग चल तुरंगर^९ । -
 धूलि धवल हक्क सबल^{१०} पक्खि^{११} पवल पत्तिर^{१२}
 कख चलइ कुम्भ ललइ भुम्भ^{१३} भरइ कित्तिर^{१४} ॥

२०१^{१५} ॥ हीर । (A, B & C).

हीरकं सुकविः प्रेक्षते ॥ हारो गुरुर्विप्रश्चतुर्लघुस्तेन श्रवणो मिश्रः,
 तेन गुरु-लघुचतुष्टयरूपः षट्कलः कार्य इत्यर्थः ॥ अंकानां वामतो
 गत्या त्रयोविंशतिर्मात्रा इत्यर्थः ॥ (G).

२०० । तदेव स्पष्टयति ॥ हारः सुप्रियो विप्रगणस्त्रिभिर्बिंशं ।
 जोहलमन्ते संस्थापय, त्रयोविंशतिमात्रकं हीरम् ॥ (C).

२०० । अथैनमेवार्थं दोहावृत्तेन प्रकटयति हारेति । हे सुप्रिय
 शिष्य पूर्वं हारं गुरुं ततः विप्रगण — विप्रगणं चतुर्लघुकं गणं भण
 कथय, एवं तिस्र बिध — वारचयविधानेनेत्यर्थः भिन्न शरीर —
 भिन्नशरीरं भिन्नम् अन्यच्छब्दोभ्यो विलक्षणं शरीरं यस्य तदित्यर्थः ।
 अन्ते पादांते जोहलं — रगणं संठबद्ध — स्थापय, एवं तेदस मत्त —
 त्रयोविंशतिमात्रकं हीरं हीरनामकं वृत्तं भवतीति शेषः ॥ (E).

२०१ । १, २ & ५ दरल (B & C). २ धोंग (D). ३ दलख (D & F).
 ४ भक्क (B & C). ५ तरण (D & F). ६ दिंगर (A), धोंगर (B & C),
 रिंगर (E). ७ सकट (A), च ल द गट (D), ति कट (E). ८ हिंकट (A),
 लिकट (B), भुकट (C), दकट (D), दिकट (E). ९ तुरंगर (E). १० दिमा
 सवल (A), सक्क सवल (C), छक्क सवल (D). ११ दरख (A), सेक्क (B), देक्क
 (C), वत्ति (D), वेक्क (E). १२ परण पत्तिर (A). १३ भुवण (A), भुम्भ (B
 & C). १४ कौत्तिर (C). १५ ८२ (A), ९ (F).

जायादत्तम् ।

३२३

अथ जराहिरण्य (D) [जलहरणम्] ।

पद्म^१ पल्लव पल्लव जहि^२ सुणहि^३ कमल मुहिदह वसु पुणु वसु^४ विरद करेसवपत्र मुणि दिअगण^५ दिअ विरम^६ सगणसिरि फणिबड भण सुकडवरे^७ ।दह तिगुण करहि^८ कल पुणवि^९ ठव^{१०} जुअलइम परि परि ठवु^{११} चउ चरणाजइ पल्लव^{१२} कवहु^{१३} गुरु कवहु^{१४} गण परिहर^{१५}बुहअण^{१६} मणहर^{१७} जलहरणा^{१८} ॥ २०२^{१९} ॥

२०० । प्रकारांतरेणह, हारेति ॥ हारं सुप्रियं भण विप्र-
गणं ततो जोहलमंते संस्थापय त्रयोदश[विंशति]मात्राः द्वि[?]-
स्त्रिधा भिन्नशरीरः ॥ हारविप्रौ त्रिधा कार्यौ इत्यर्थः ।
जोहलो रगणः ॥ (G).

१०१ । १ किच (E). २ पल्लव (B), पल्लव (C), पल्लव कलसहि (D), पल्लव कलसहि (F). ३ सुणद (C), विचच (D), सुणहि (E), विचच (F), ४ वस (B), व (D). ५ कौच दिअगण (A), किच दिअ दिअ (B), किच दिअ गण (C). ६ पचल किच (A), परहि दिअ (B), परद किच (C), परहिअ (E). ७ सुकविबरे (B & C). ८ करह (B & C). ९ पुणुवि (C). १० ठवि (A), ठव (D & F). ११ एम परि ठव (B, C & D), एम परि ठवह (E), एम परि ठवह (F), ए short here. १२ परद (D). १३ कडहि (B & C). १४ कडहि (A). १५ परिहर (D). १६ बुहचण (A). १७ मणहर (D). १८ जलहरण (B, D & F). १९ ६३ (A), १ (F).

३२४

प्राकृतपेङ्गलम् ।

२०१ । उदाहरति । धिक्क दरलमित्यादिकमन्त्रस्य शीघ्रगते-
रनुकरणं, दौङ्गण [थोङ्गण]— धावति सखीलगतिविशेषाणामनु-
करणं, रङ्गेण लीलया चरति तुरङ्गः । धूलिभिर्धवला हक्केन
शब्दविशेषेण सबलाः प्रेक्ष्यन्ते प्रवलपदातयः, कर्णश्चलति कूर्मश्चलति
भुवनं भ्रियते कीर्त्या ॥ (C).

२०१ । अथ हीरमुदाहरति धिक्क दलणेति । इदं चतुरंग-
गतिविशेषानुकरणं, तथाच धिक्क दलण थोङ्ग दलणेत्यनुकृत्य रंग-
—रंगे संगामे चलन्ति, रिंगश्चो—खुरली कुर्वतः, तुरंगाः । धूलि-
धवलाः सबलाः प्रवलः पदातयः प्रेक्ष्यन्ते, यदा कर्णश्चलति तदा
कूर्मः चल[य]ति भूमिर्भरति कीर्त्या ॥ (E).

२०१ । यथा ॥ धिक्केति ॥ धिक्केति घोटकगतिशब्दानुकरणं,
रिंगन्ते[ति] नं नेत्यनुकरणं, रंगे चलन्ति तुरंगाः । धून्या धवला
हक्केन सबलाः पचिवत्प्रवलाः पदातयः, कर्णं चलति कूर्मो
चल[य]ति भूमिर्भरति कीर्त्या ॥ २ ॥ इति हीरकम् ॥ (G).

२०२ । अथ जलधरश्चन्द्रः । पदे प्रथमे पतति यत्र शृणु
कमलमुखि दश-वसु-रस-वसु-विरतिकरः, सर्व्वः कार्य्यः दिज-
गणस्तत्परतः कृतसगणः, श्रीफणिपतिर्भणति सुकविवरः ।
त्रिगुणं दशाङ्गं कृत्वा कलाः पुनरपि स्थापय युगलं, एवं परं
परिस्थापय चतुश्चरणान्, यदि पतति कदापि गुरुः कदापि न
परिहर बुधजनमनोहरणं जलधरम् ॥ शृणु कमलमुखि यत्र
सर्व्वो दिजगणः प्रथमे पतति, कौदुशः, परतः कृतसगणः, किञ्च
दश-वसु-रस-वसु-विरतिकरः ॥ यद्यत्र कदाचिद्गुरुः पतति तदा

माचासुतम् ।

३२५

न तं परिहर, स न दोषायेत्यर्थः । माचासंख्यामाह, दशानां
त्रैगुण्ये त्रिंशद्भवति पुनरपि दयं देहि, एवं द्वात्रिंशन्मात्रा भवन्ति ।
एवं पद[रं] चतुस्वरणान् परिस्थापय इति सुकविः फणिपति-
र्भणति । (८).

२०२ । अथ जलहरणनामकं वृत्तं लक्षयति किञ्च पठमेति ।
जहि—यच सबपत्र—सर्वपादेषु पठम—प्रथममादौ किञ्च—
कृताः सुणि दिश्रगण—सुनिदिजगणाः सुनयः सप्त तत्संख्याताः
चतुर्लघुकगणा इत्यर्थः पल्लव—पतन्ति, परहि—अनन्तरं सप्तद्विज-
गणोत्तरमिति यावत् दिश्र सगण—देहि सगणं, एवं दह वसु
गुण, रस—दशसु माचासु वसुषु अष्टसु माचासु पुनः रसेषु
वट्सु माचासु इत्यर्थः पुनर्वसुषु इति शेषः, अन्यथा द्वात्रिंशन्मात्रा-
नुपलब्धिः, विरद करे—विरतिं कुरु । दह तिगुण—दश त्रिगु-
णिताः त्रिंशदित्यर्थः कल—कलाः करहि—कुरुस्व, पुणवि—
पुनरपि ठव जुअल—स्थापय युगलं कलाया इति शेषः, तथाच
द्वात्रिंशन्मात्राः स्थापयेत्यर्थः । एम परि—एवं परि एवं परिपाठ्या
ठवऊ चउ चरणा—स्थापय चतुस्वरणान्, अच च जद—यदि
पल्लव कवऊ गुरु—पतति कदापि गुरुः यदि सगणांतर्गतगुर्वति-
रिक्तोऽपि गुरुः पतति, सगणाति[रि]क्तोऽपि गुर्वादिर्मध्यगुर्वी
गणः पततीति यावत्, त[दा] कवऊ ण परिहर—कदाचिदपि
मा परिहर, तदा तमपि दत्त्वा द्वात्रिंशन्मात्राः प्रतिचरणं देया-
इत्यर्थः । एवं च द्विजगणषट्का[द्विस्था]दौ मध्ये अंते वा गुर्वादिं
मध्यगुरुं वा एकं गणं दत्त्वा अंते च सगणं दत्त्वा द्वात्रिंशन्मात्राः

३२६

प्राकृतपेङ्गलम् ।

वत्तीस होइ मत्ता अंते सगणाइ^१ ठावेहि^२ ।सब्ब लह्^३ जइ^४ गुरुआ एको वा बेबि पाएहि^५ ॥ २०३^६ ॥

गाह् ।

प्रतिचरणं देया इत्यर्थः । इतीदानीमुक्तं भवति, पूर्वं च सप्त-
द्विजगणानंतरं सगणमिति लक्षणद्वयं बोध्यं । हे कमलमुखि वि[?]
बुधजनमनोहरणं सुणहि — जानीहि इति श्रीफणिपतिः सुकवि-
वरः भणति इति योजना । सप्तद्विजगणानंतरं सगणः यत्र
प्रतिचरणं पतति, अथवा षट् द्विजगणाः एकः कश्चित् मध्य-
गुरुर्गुर्वादिर्वा गणः पतति अंते च सगण एव यत्र पतति [त]त्
मनो[जल]हरणमिति फलितार्थः । (E).

२०२ । पञ्च इति ॥ पदे पदे स्थापय कलाः सखि विकच-
कमलमुखि दशसु वसुषु पुनर्वसुषु च विरतिं कुरु, सर्वपदेषु
मुनि ७ द्विजगणान् देहि, विरासे सगणं, श्रीफणिपतिर्भणति
सुकविवरः । दश त्रिगुणिताः कुरु कलाः पुनरपि धारय युगलं,
एवं प्रकारेण स्थापय चतुरो गणान्, यदि पतति कदाचिद्गुरुः
कदापि न परिहार्यो बुधजनमनोहरं जलहरणं ॥ वसवोऽष्टौ,
मुनयः सप्त, द्विजस्य तुल्यघुः ॥ दशेति द्वात्रिंशत्कलाः प्रतिचरणं
कार्या इत्यर्थः । जलेति छंदः ॥ २ ॥ (G).

२०२ । १ सप्तपेद (A). २ ठावेड (A, B & C), ठावेहि (D). ३ लह
(B, C, E & F). ४ जइ (B). ५ वा पाए (B & C), वा पाएहि (F).
६ २४ (A), २ (F).

भाषावृत्तम् ।

३२७

अहा, खुर खुर^१ खुदि खुदि^२ महि घघर रव कलइ^३
 ण ण ण ण^४ गिदि^५ करि^६ तुरअ^७ चले
 ट ट ट गिदि^८ पलइ^९ टपु^{१०} धसइ धरणि धर^{११}
 चकमक करि बहु^{१२} दिसि चमले^{१३} ।
 चलु दमकि दमकि बलु^{१४} चलइ पइक बलु^{१५}
 घुलुकि घुलुकि करि^{१६} करि चलिआ^{१७}
 बर मणुसअल कमल^{१८} बिपख^{१९} हिअअ सल
 हमिर बीर^{२०} जब रण चलिआ^{२१} ॥ २०४ ॥
 जलहरण । (A, B, C & F).

२०४। १ खुरदि (A, B, C, D & E). २ खुलुकि (A, C & E), खुलकि (B), खुलकि (D). ३ घघर कइ (A), घघर ण ण कइ (B & C), घघर रव कलहि (D), घघर रवहि (F). ४ णण (A & E), ननन (B), णणण (C). ५ गिदि (B), गिदि (C, D, E & F). ६ करतर (A), रक (B & C), रकहि (E). ७ तुरइ (C). ८ टट दिगि (A), टटट गिदि (B), टटटा गिदि (C), टटट गिदि (D, E & F). ९ पलइ (D & F). १० टप (E). ११ उरपुर (A), बीरख वपु (B & C), धरणि धपु (D), धरणि वपु (E). १२ चमकइ चउदिसवर (A), चच चमक चउदिसि (B), च ठ ठम चउदिसि (C), करचउदिसि (D), चकमक कइवई दस (E). १३ चमरे (A, B, C, D & F). १४ दपु धमकि धमकि दल (A), दपु धमकि दलक दन (B), दपु धमकि दलकि (C), दलु (D). १५ बल (A), पारक बलु (B & C). १६ घुलुकि घुलुकि कलि (A), घनघनकि करि घन (B & C). १७ चलचिच (A), करिवर चलिआ (D), करिवर चलिए (E). १८ सरख कमल (A), ससर कमलु (B), सवल कमलु (C), सवर कइ (D). १९ बिपख (A), बिपक (B & C). २० सल हमिर बिर (A), सल हमिर बीर (B), सल हमिर बीर (C). २१ जब रण वरण चलिआ (A), जइ रण चलिए (B & C), जइ रण चलिए (E).

३२८

प्राकृतपैकलम् ।

२०३ । इदमेव संचेपेणाह । द्वाविंशन्मात्रा अन्ते सगणमुत्था-
पय । सर्वलघवो यदि गुरुरेको वा द्वौ वा पादे ॥ (C).

२०३ । अथैनमेवार्थं गारुडच्छंदसा स्पष्टयति वत्तीयेति । मनो-
[जल]हरणच्छंदसौत्यध्याहारः । वत्तीय होइ मत्ता — द्वाविंशद्भवन्ति
मात्राः, अन्ते सगणाद् ठावेइ[हि] — अन्ते सगणं स्थापय, कर्त्तव्यासु
द्वाविंशन्मात्रासु अन्तिमं मात्राचतुष्टयं सगणस्वरूपं कार्यमित्यर्थः,
पाएहि — पादेषु आदौ सव्य लङ्ग — सर्वे लघवो भवन्ति, यदि
चेदेकः गुरु बेवि — द्वौ वा गुरु भवतस्तदा न दोष इत्यर्थः,
तथाच सप्तद्विजगणानंतरं सगणः कार्यः, अथवा षट् द्विजगणाः,
तेषामादौ अन्ते मध्ये वा एकः गुर्वादिर्मध्यगुर्वा गणः कार्यः,
सर्वेषामन्ते च सगणो देय इति फलितार्थः । अतएव उदाहरणे
चतुर्थचरणे रबीरेति षष्ठो जगणो दत्त इति द्रष्टव्यम् । (E).

२०३ । पुनः प्रकारान्तरेणाह ॥ वत्तीति ॥ द्वाविंशद्भवन्ति मात्राः
अन्ते सगणं स्थापय । सर्वे लघवो यदि गुरुरेको वा द्वौ वा पादे ॥
सर्वे लघव एव कार्याः कदाचिद्गुरुः कृतचेदेको द्वावित्यर्थः ॥३॥ (G).

२०४ । उदाहरति । खुलुकीति अश्वगतिविशेषानुकरणं, यथा
गत्या महीं खुरेण छोदित्वा रज्जेण तुरङ्गखलतीत्यन्वयः ।
बलगेति [?] शब्दानुकरणं, बलगं [?] दत्त्वा, घर्घरः चुद्रघण्टिका ।
ट ट टा इति धावदश्चतुरशब्दविशेषानुकरणं, तादृशशब्दं ददतः
टापाः चुराघाताः पतन्ति धृष्टं भवति तुरगधावनं । ठ ठ ठेत्यनु-
करणं, चमत्कृतं चतुर्दिशं चामरैः, द्रपु द्रणकि द्रण
द्रणिति चरणशब्दविशेषानुकरणं, चलति पदातिघटा, घुणुकि

भाषावृत्तम् ।

३२६

घ्रुणकीति हस्तिगत्यनुकरणं, तादृशशब्दानुकरणेन करिवरास्रलिता-
स्रस्रन्ति मनुष्यवत् । मनुष्याः पदातिव्यतिरिक्ताः श्वेकादयः ।
विपचद्दये शल्यं हम्बीरवोरो यदा च रणे चक्षितः ॥ (C).

२०४ । अथ मनो[जल]हरणमुदाहरति खुर इति । खुर-
खुरैः महि-महीं खुदि-लोभयित्वा, खुलुकि ण ण ण यदि
इत्यनुकृत्य, घघद् रव कलहि-घर्घरेति रवं कृत्वा द्वेषां विधा-
येत्यर्थः रणहि-रणे संग्रामे तुरश्च चले-तुरंगास्रलिताः,
ठ ठ मदीत्यनुकृत्य टपु-टापः अश्वपादाघातादित्यर्थः पलद्-
पतति, तेन च धरणि वपु-धरणीधसुः[वपुः] पृथ्वीशरीरं
धसद्-प्रचक्षति, वज्र दिसि-चतुर्दिक्षु चमले-चामराणि
चकमक कर-कुर्वन्ति चाकषिष्यशोभासुत्पादयन्तीत्यर्थः । दलु-
दलं सैन्यं दमकि दमकि-अहमहमिकथा चलु-चलितं,
चलति पदातिवत्, घुलुकि घुलु[की]त्यनुकृत्य करिवरास्रलिताः,
वर मनुषवर-सत्पुरुषवरः करद् विपक्ष हिअश्च सल-करोति
विपचद्दयेषु शल्यं, हम्बीरवीर-हम्बीरवीरः यदा च रणे
चक्षितः ॥ (E).

२०४ । यथा ॥ खुरेति ॥ खुरैः २ संबूर्णं महीं घरेति रवै-
र्णन्ति कृत्वा तुरंगास्रस्र[न्ति], ठ टेत्यादि पतति खुराघातो धसति
[धंसते] धरणीधरः, चमत्कुर्वन्ति वज्रदिक्षु चामराणि । चलति
दमेति वत् चलति पदातिवत्, घुलेत्यादि कृत्वा करिणस्रलिताः,
वरमानुषसंगकमल-विपचद्दयशल्ये हम्बीरवीरे जवेन रणे चक्षिते ॥
इति जलहरणम् ॥ (G).

३३०

प्राज्ञतपैक्यम् ।

अथ मञ्जुहरा । (D).

पिअ भणमि^१ मणोहर^२ पेत्ति^३ पओहर^४सुहव^५ सुहाव^६ खण्ड^७ खणो थिर^८ करहि मणो^९जइ राअ^{१०} बिबत्तिउ^{११} अणुसर^{१२} खत्तिउ^{१३}कट्टिकर^{१४} बहि^{१५} छंद^{१६} भणो^{१७} जिमि^{१८} खलइ रिणो^{१९} ।बिबि सल्ल पट्टिसिअ^{२०} तुरअ बहिसिअ^{२१}इअ गअ पअ^{२२} पसरंत^{२३} धरा गुरु सज्जिकरा^{२४}जइ जग्गि^{२५} सिहत्तउ^{२६} दइ गण जुत्तउ^{२७}चउ संधिहि^{२८} चालीस घरा^{२९} भणु मञ्जुहरा ॥ २०५^{३०} ॥

२०५ । अथ मदनगृहं ॥ प्रिये भणामि मनोहरं दूरीकृत्य

२०५ । १ भणइ (A & E). २ मणोहर (A). ३ मिल्ति (A), मेत्ति (B).
 ४ पओहर (A), ठओहर (D). ५ सुभग (B), सुभय (C), सुहव (D & E).
 ६ सुहाव (A). ७ कण्ड (B), सुण्ड (D & F). ८ थणे थिर (C).
 ९ करवि मणो (A, B & C). १० राअ (B), राअउ (F). ११ बिबत्तिउ (B),
 विसत्तिउ (D), वसत्तिउ (F). १२ अणुसर (E). १३ खत्तिउ (D & F).
 १४ कट्टिकर (A & E), कट्टिउर (B), कट्टिकर (C), कट्टिकर (F). १५ बह्निहि
 (F). १६ छन्दु (C). १७ मणो (D), मुणे (E). १८ Non est up to हि
 in the fourth quadrant in (B), जेम (C, D & E), जम (F). १९ खलवि
 मणो (A), खलइ रिणो (C), खल्लि रिणो (E). २० पट्टिसिअ (C). २१ रट्टि-
 सिअ (C). २२ गअ हर पअ (A), गअ रइ पअ (C), गअ रप हेअ (E).
 २३ पसरंत (A), पसरणु (C). २४ सज्जिकरा (A), सज्जिकरा (C), सज्जिकरा
 (D), सज्जिकरा (E). २५ जइ जग्गि (A), जइ जग्गि (C), जइ जग्गि (E).
 २६ सिहत्तउ (A), सिहत्तउ (E). २७ दइ गण जुत्तउ (E). २८ Transposed
 in (A). २९ कला (A). ३० २९ (A), ५ (F).

पयोधरं सुभगे सुभगवति चणाद्धं चणं स्थिरं कृत्वा मनः, यदि रागो वर्त्तते अनुसर चचियमाकृत्य कृत्वा हि कन्दो भणामि यथा स्वसति स्थणं । हे शल्ये प्रथमतः तुरगावहिताः स्थिताः गजरथाः पदे प्रसरन्ति धरा गुरुं सञ्जीकृत्य धारय यदि या[जा]गरहा- निरुच्यते, दशगणयुक्तं चतुःसन्धिषु चत्वारिंशद्गृहं भण मदनगृहं ॥ यदि वास्तवो रागो भवति, तदा चचियं राजानमनुसर । राजाच प्रस्तार एव, अहमपि तत एवाकृत्य वहिःकृत्य भणामि यथार्थपरि- शोधनं कृत्वा सुखयति तथेदमपि । तत्र गणव्यवस्थामाह हे इति, आदौ लघुद्वयं, तुरगराजरथशब्दाश्चतुष्कलवाचकास्तत्र गणा धराः पर्वताः स्थिराः कार्या इति भावः । अन्ते गुरुर्देयः, आदिमलघु- द्वयं, चरमगुरुस्वरणान्ते पततीति, तदिदमुक्तं शगणयुक्तं सन्धिपदं, चत्वारिंशद्गृहं चत्वारिंशत्स्थानं चत्वारिंशत्कलमित्यर्थः । अयमर्थः चतुष्कलाः दश गणाः कार्या अन्ते गुरुरादौ च लघुद्वयम्, इदन्तु बोध्यमादौ लघुद्वयस्य न नियमः । (C).

२०५ । अथ मदनगृहनामकं वृत्तं लक्षयति पित्र भणद्विति । हे सुहृन् सुहाव — सुभगस्वभाव पित्र — प्रिय शिष्य, जह — यदि रात्र — रागः पठितुं वा इच्छा विवर्त्तिता — विवर्त्तते विशेषण वर्त्तत इत्यर्थः, तदा स्वस्तिम् — चचियं प्रस्तारम् अनुसरि — अनु- स्मृत्य, चचिय इति प्रस्तारशब्दो पूर्वाचार्याणां, पञ्चोदह — पयोधरं मध्यगुरुं जगणं पेक्षि — प्रेरयित्वा प्रस्तारानुसारेण जगणमेतः च्छन्दो दूरीकृत्येत्यर्थः, अत्र जगणो न देय इति भावः । कंद — इदं कंदः कटि[ठि]कण वहि — निष्काशयित्वा वहिः अर्थात्

३३२

प्राकृतपैकुलम् ।

प्रक्षारादिदं कंदः पृथक्कृतित्यर्थः, खण्डू खणो — खणमर्द्धखणं वा
मणौ — मनः धिर करहि — खिरं कुरु, जद — यदा विवि सक्त —
दौ शब्दौ द्वे माचे ते च लघुद्वयरूपे एकगुरुरूपे वाच नापहः,
यद्यपि शब्दशब्दः लघुवाची तथाप्यत्र सामान्यमात्रापरो बोध्यः
उदाहरणे प्रथमद्वितीयचरणयोर्लघोस्तृतीयचतुर्थयोश्च गुरोर्दर्श-
नात्, अनुपदं दोहाकृते लघणे वे वि मत्तेति वक्ष्यमाणत्वाच्चेति
ध्येयं, वहिस्त्रिंश्र — प्रथमं गृहीत्वा पादादौ द्वौ लघू स्थापयित्वेत्यर्थः,
सञ्जिकरा — सञ्जीकृतं गुरु — गुरुं वहिस्त्रिंश्र — वहिर्गृहीत्वा
वहिः पादांते, तथाच चरणांते गुरुं स्थापयित्वेत्यर्थः, तुरगः गजः
रथः एते दृष्ट गण — दृष्ट गणाः पञ्च — पादे धरा — धृताः पञ्च-
रतं — प्रेर[यं]ति । तुरगादयस्तुष्कलदृष्टगणदानबोधनार्थमुपनि-
बद्धाः । एवं च दीयमानेषु दृष्टतुष्कलेषु आदौ मात्राद्वयं लघु-
द्वयरूपमेकगुरुरूपं वा, अन्ते चैकगुरुरूपं देयं, न तु दृष्टगणाति-
रिक्तमिति भावः । एवं च चालीस — चत्वारिंशश्चात्रा इति शेषः
घरा — घटिताः वृत्तेषु — संस्थिते, दृष्टतुष्कलानां प्रतिचरणं चत्वा-
रिंशश्चात्राः पतन्तीत्यर्थः, तद् — तदा जग्गि शिरुत्तेषु — जागरणं
कृत्वा निरुक्तं, जागरणमत्र सावधानतोपलक्षणार्थं, तथाच साव-
धानतया पिंगलेन निरुक्तमित्यर्थः, मञ्जणहरा — मदनगृहनामकं
वृत्तं भणु — पठ एवैमञ्ज जेम — यथा खलिस्त्रिंश्र रिणो — खल्लवृत्तं
तथा मणोहर — मनोहरं सुणो — जानीहि, यथोपचितमृण[सु]-
हरीभवच्चित्ताङ्गादकं भवति तथा श्रूयमाणमेतच्छब्द इत्यर्थः, इति
भण्ड — भणति, अर्थात् पिंगल इति भाव इति योजना ॥ (E).

माताहस्तम् ।

३३३

वेवि मत्त सिर^१ ठावि कहु^२ बलआ अंत ठवेहु^३ ।

गाव चउकल^४ गण मञ्ज^५ धरि^६ मअणहराइ^७ करेहु^८ ॥

२०ई^९ ॥ दोहा ।

२०५ । पिअ इति ॥ प्रिय भणामि मनोहरं परित्यज्य पयो-
धरं सुभगस्वभाव स्निग्धं क्षणं स्थिरं कुरु मनः, यदि राजानं
वा मंचिणमनुसरसि चचियं कौतुकादेव हि कंदो भण, यथा
स्वप्नप्रेरकं । पयोधरो जगणः, राजादिवर्णनादौ प्रशस्तं मनोरंजकं
चेति भावः । केचित्तु यथा स्वप्नति च्छणं, यथा च्छणं स्मृति-
पथमुपैति तथैव कंद इत्याहुः । वेति ॥ द्वौ शब्दौ प्रथमं तुरगं
पश्चात् हयगजपदातीन् प्रसरणशीलान् धारय, गुरुं सज्जीकुरु,
यदि ज्ञात्वा निरुच्यतां दशगणयुक्तं चतुर्धु पादेषु चत्वारिंश-
द्वधारय, भण मदनहरं ॥ शब्दं लघुः, तुरगादयश्चतुर्माचिकाः
गणा नव कार्या अन्ते गुरुरेवं प्रतिचरणं दश गणाः, तेषां च
चत्वारिंशन्मात्रा भवन्ति इति भावः ॥ ५ ॥ (G).

२०६ । किन्तु तदिदमभिसन्धायाह, वेवेति । दिमाचं शिरसि
स्थापयित्वा बलव्यमन्ते कुरु । नव चतुष्कलान् मणान् मध्ये धृत्वा
मदनगृहं कथय ॥ शिरसि आदौ । (C).

२०६ । १ वि (B), सिरि (D & F). २ कइ (E). ३ करेऊ (A & C),
करेह (B), कनेऊ (E). ४ चोक्कल (E). ५ मञ्ज (E). ६ करि (A, B &
C). ७ मअणहराइ (A). ८ कनेऊ (E), कहेऊ (F). ९ २० (A), १ (F).

६२४

प्राज्ञातैपैकुलम् ।

जहा,

जिणि^१ कंस बिणासिअ कित्ति पञ्चासिअमुट्ठि अरिट्ठि^२ बिणास करे^३ गिरि हत्थ^४ धरे^५जमलज्जुण भंजिअ पञ्चभर^६ गंजिअ^७कालिअ कुल संहार करे^८ जस भुञ्जण^९ भरे ।चाणूर^{१०} बिहंडिअ णिअकुल^{११} मंडिअराहा मुह महु पाण करे^{१२} जिमि^{१३} भमरबरेसो तुम्ह^{१४} णराअण^{१५} बिप्प पराअण^{१६}चित्तह चित्तिअ^{१७} देउ बरा^{१८} भअ भौअ हरा^{१९} ॥२०७^{२०} ॥ मअणहरा । (A, B, C & F).

२०६ । अथैनमेवार्थं निःकृष्य दोहादृत्तेनाह बेवि मत्तेति ।

हे अपि माचे गिरिसि आदौ ठावि कइ — स्थापयित्वा, अंते बलञ्चा

२०७ । १ जेन्हि (A), जणि (B), जणि (C), जिण (F). २ रिट्ठिअ मुट्ठि (A),
 मुट्ठिअ रिट्ठि (D), अट्ठिअ मुट्ठि (E). ३ कर (A, C & E), कर (B & D).
 ४ तोरि (A), तोलि (B & C). ५ धरे (A, C & E), धरे (B & D).
 ६ Dropt in (B), पञ्चभर (C). ७ Dropt in (B), गंजिर (F). ८ राहा
 मुह महु पाण करे जिमि भमरबरे (A), कालीकुल संहार करे (D). ९ जसे भुञ्जण
 (B & C), जसु भुञ्जण (F). १० चाणूर (A), चाणूर (B & C), चाणूर (E).
 ११ कुल (B), णिअकुल (C). १२ कालिअ कुल संहार करे जस भुञ्जण भर (A).
 १३ जणि (B & C), जिमि (E). १४ सो तुम्हं (A), सोद तुम्ह (B), सोद तुम्ह
 (C), सो तुम्ह (D), सो तुम्ह (E). १५ नारायण (B), नारायण (E). १६ चाणूर
 बिदारण (A), पिप्प पराअण (B). १७ चित्तिकि चित्तिअ (B), चित्तिहि चित्तिअ
 (C), पिप्प महु चित्तिअ (F). १८ बर (A), बरी (F). १९ भअ भौति हर
 (A), भअ भौद हरा (B & C), भअ भौज हरी (F). २० २० (A), ० (F).

मात्राष्टकम् ।

३२४

— वल्लभं गुहं कुरुत । मञ्जुस — मध्ये द्विमात्रागुर्वोरंतराले इत्यर्थः
नव चतुष्कलगणान् धरि — स्थापयित्वा मदनगृहं कथयत ॥ (E).

२०६ । वे इति ॥ हे हे मात्रे आदौ [संस्थाप्य कथय
वल्लभमन्ते स्थापय । नव चतुष्कलान् गणान् मध्ये धारय, मदनगृहं
कथय ॥ ६ ॥ (G).

[After this the following verse is inserted in (D), but not in any other of the MSS. — Ed.]

किंच

चउ संधिदि चालीस कल दह गण तस्य मुण्डे ।

यअहर वज्जिअ हे सुपिअ मअणहराइ कुण्डे ॥ दोहा ।

२०७ । उदाहरति ॥ येन कंसो विनाशितः कौर्त्तिः प्रकाशिता
मुष्टिकारिष्टिर्विनाशोक्तः गिरिस्तोलयित्वा धृतः यमलार्जुनौ
भञ्जितौ पदभरेण गञ्जितकालियकुलसंहारः कृतः, यस्य यशसा
पूरितं भुवनं । चाणूरो विखण्डितः, निजकुलं मण्डितं, राधामुख-
कमल[?]मधुपानं कृतं यथा भ्रमरवरेण । भसरेति क्वचित् पाठः,
भसरो भ्रमरः । स युष्माकं नारायणः असुरपलायनः चित्ते चिन्तितं
वरं ददातु भवभीतिहरः ॥ असुराणां पलायनं यतः स तथा । (C).

२०७ । अथ मदनगृहमुदाहरति, जिणीति । येन कंसः
विनाशितः कौर्त्तिः प्रकाशिता रिष्टकमुष्टिकयोः दैत्ययोः
विनाशः कृतः गिरिगौवर्द्धनो हस्ते धृतः यमलार्जुनौ वृत्तौ[चौ]
भग्नौ पादभरगञ्जितकालियकुलस्य संहारः कृतः, यस्य यशसा
भुवनं धृतं । चानूरो नाम दैत्यः विपादितः, निजकुलं मण्डितं,

२२६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

अथ मरहट्टा । (D).

एहु छंद सुलखण^१ भणइ^२ बिअक्खण^३जंपइ पिंगल णाउ^४बिसमइ दह अक्खर पुणु^५ अट्ठक्खर^६पुणु^७ एगारइ^८ ठाउ^९ ।गण आइहि^{१०} छक्कलु^{११} पंच चउक्कलुअंत^{१२} गुरु लळ^{१३} देहु^{१४}सउ^{१५} सोलइ अगल मत्त^{१६} समगलभण^{१७} मरहट्टा^{१८} एहु ॥ २०८^{१९} ॥

राधासुखमधुपानं कृतं यथा भ्रमरवरः । भ्रमरो यथा कमल-
मकरंदपानं करोतीत्यर्थः । स नारायणः विप्रपरायणः भवभीति-
हरः चित्तचित्तं वरं ददातु ॥ (E).

२०७ । यथा जिणेति ॥ येन कंसो विनाशितः कौर्त्तिः प्रका-

२०८ । १ सुलखण (A, D & E), सुलखण (B & C). २ भणइ (E), भणइ (F). ३ बिअ अक्खण (A), बिअक्खण (B), बिअ अक्खण (C). ४ णाओ (A & E). ५ पुणि (A), पुण (B). ६ अट्ठक्खर (A & E), अट्ठर (B), dropt in (C), अट्ठक्खर (F). ७ पुणि (A), पुणुवि (E). ८ एगारइ (B, C & F), एगारइ (D & E). ९ ठाओ (A). १० आइहि (D). ११ छक्कल (B). १२ अंत (F). १३ गुरु लळ (A & F), गुरु लळ (B, C & E). १४ देहु (B). १५ सत (A), सउ (B). १६ मत्ता (D). १७ भणु (D), dropt in (F). १८ मरहट्टा (A, E & F), मरहट्टा (B), मरहट्टा (C). १९ २०८ (A), ८ (F).

मात्रावृत्तम् ।

२३७

श्रिता सुष्टिक-रिष्टयोर्विनाशः कृतो गिरिर्हस्ते धृतः, यमस्यार्जुनौ
भञ्जितौ, पद्भरेण गंजितः कालियस्तत्कुलसंहारः कृतो यमसा
भुवनं भरितं । चाणूरो विखंडितो निजकुलं मंडितं, राधामुख-
मधुपानं करोति यथा भ्रमरवरः, स युष्माकं नारायणो विप्र-
परायणः चित्तमध्ये चिंतितं ददातु वरं भवभौतिहरः ॥ ७ ॥
इति मदनहरं ॥ (G).

२०८ । एतच्छब्दः सुलक्षणं भण विचक्षण जल्पति पिङ्गलनागः,
विश्राम्यति दशाक्षरेषु, पुनरष्टाक्षरेषु, पुनरेकादशस्थाने । गण आदौ
षट्कलः पञ्च चतुष्कला अन्ते गुरुलघू देहि, षोडशाधिकमात्रा-
शतार्गलं भण महाराष्ट्रमेतत् ॥ विश्राम्यति विरमति, अक्षरं स्थानं
मात्रा । अत्रोच्चित्रशब्दाः पादस्तेन षोडशाधिकमात्राशतकेन
पूर्णता । अर्गलमवसानम् । (C).

२०८ । अथ महाराष्ट्रनामकं वृत्तं लक्षयति, एङ्ग कंदेति ।
यत्र आदौ दह अक्षर — दशाक्षरेषु, अत्राक्षरशब्देन मात्रा उच्यते,
तथाच दशसु मात्रास्वित्यर्थः विमद — विश्राम्यति यतिं प्राप्नो-
तीत्यर्थः, पुण् अष्टाक्षर — पुनः अष्टाक्षरेषु अष्टसु मात्रास्वित्यर्थः,
पुण्वि एभारह ठाड — पुनरपि एकादशस्थाने एकादशसु मात्रा-
स्वित्यर्थः विश्राम्यतीति पूर्वेषाम्वयः । यत्र च षोलह अगल —
षोडशाधिकाः सड — शतं मत्त — मात्राः, समात्राः [?] समगल —
स[म]गलश्रवणचतुष्टयस्था इत्यर्थः, यत्र च आदहि — आदौ
ककुलु — षट्कलं गणं, ततः पंच चउकल — पंच चतुष्कलान्, अन्ते
— पादांते गुरुलघू — गुरुलघु-क्रमेणेत्यर्थः देङ्ग — ददत एङ्ग कंद —

१३८

प्राप्ततपैकलम् ।

जहा, जइ^१ मित्त धणेसा ससुर गिरीसा^२तहबिहु^३ पिंधण दीस^४जइ अमिअह^५ कंदा णिअलहि^६ चंदातहबिहु^७ भोअण बीस^८ ।जइ कणअ^९ सुरंगा गोरि अधंगा^{१०}तहबिहु^{११} डाकिणि^{१२} संगजो जसुहि^{१३} दिआवा^{१४} देव सहावा^{१५}कबहु^{१६} ण हो तसु भंग ॥ २०६^{१७} ॥मरहट्टा^{१८} ।

एतत् कंदः सुलक्षणं — सुलक्षणं सर्वेषु वृत्तेषु समीचीनमित्यर्थः
मरहट्टा — महाराष्ट्रं भणदि — कथय, एछ — एतत् विचक्षणः
पिंगलनागः जल्पति ॥ (E).

२०६ । १ जइ (D & F). २ गिरिसा (A), सजसुर गिरीसा (D),
ससुर गिरीसा (F). ३ तहबिहु (B), तहबिहु (C), तहबिहु (E). ४ गंधव वास
(A), गिह ईस (B), गगद ईस (C), पिंधण दीसा (F). ५ अमिह (B), अमि-
अहि (E), वि अमिअ (F). ६ णियणीह (B), णिअरहि (D & F). ७ तहबिहु
(A), तहबिहु (E). ८ बीस (A), बीसा (F). ९ जइ कणय (B), जइ कणय
(C), कद कणय (D). १० अधअङ्गा (B). ११ तहबिहु (B), तहबिहु (E).
१२ आसण (A), डाकि (C), डाकि (E). १३ जसु (A), जसु (B & C),
जसुहि (D & F). १४ दिआवे (A & E), देआवे (B & C). १५ देव सहावे
(A), देव सहावे (B & C), dropt in (E). १६ कबहु (A), कड (B).
१७ १०० (A), ६ (F). १८ मरहट्टा (A), मरहट्टा (B & C).

मावाहृतम् ।

३३६

२०८ । एङ्ग इति ॥ एतत् कंदः सुखचरणं भणत विचचणाः
जल्पति पिंगलनागः, विश्राम्यति दशाक्षरेषु, पुनरष्टाक्षरेषु,
पुनरेकादशे स्थाने । गण आदौ षट्कलाः, पंच चतुष्कलाः, अंते
शुक्लघू देहि, शतं षोडशाधिकं मावाः समया भण महाराज-
मेतत् ॥ ८ ॥ (G).

२०९ । उदाहरति । यदि मा[मि]चं धनेशः शशुरो गिरीशः
तथापि नशः, यदि अमृतकन्दो निकटे चन्द्रः तथा[पि] भोजनं
विषं । यदि कनकसुरङ्गा गौरी अर्द्धाङ्गे तथापि डाकिनौ यङ्गे,
यद्यस्य दापयति देवस्वभावः कदापि न भवति तस्य भङ्गः ॥ यदि
यद्यति[पि] । (C).

२०९ । अथ महाराजमुदाहरति जईति । यद्यपि मिचं धने-
श्वरः शशुरो गिरीशः, तथापि यस्य खलु पिधानं दिशः, यद्यपि
अमृतकंदः निकटे चंद्रः, तथापि यस्य भोजनं विषं । यद्यपि कनक-
सुरंगा गौरी अर्द्धाङ्गे, तथापि यस्य डाकिन्यः संगे, यः यशः दाप-
यति यस्य देवस्वभावस्तस्य भंगः कदापि न भवति ॥

* इति लि[ली]लावति[ती]प्रकरणम् ॥ * (E).

२०९ । यथा ॥ जसु इति ॥ यस्य मिचं धनेशः शशुरो गिरीश-
स्तथापि खलु पिधानं दिशः, यद्यमृतकंदो निकटस्थितचंद्रस्तथापि
खलु भोजनं विषं । यदि कनकसुंदरी गौरी अर्द्धाङ्गे तथापि
खलु डाकिनौसंगः स * * * कदापि न भवति तस्य भंगः ॥ (G).

३००

प्राकृतमैत्राणम् ।

अथ पूर्वोक्तच्छन्दसां नामानि कथयति । तं गाह्य गाहा विग्गाहा उग्गाहा गाहिणी भीहिणी खंधा दोहा उक्कच्छा रोला गंधाण चउपदन्ना घत्ता-जुअला कप्पाआ पण्डल्लिआ अलिआ पाआकुलिआ चउवोले रडा पोमावत्ती कुंडलिआ गअणंग दोअइ खंजा [सिक्खा] माला चुलिआला सोरडा हाकली मज्झभार अहीर दंडकलु दीपक सिंहावल्लोअ पवंगम लीलावती हरिगीआ तीभंभी दुम्लिआ हीर जलहरण मअणहरा मरहडा ॥ — तेतालीसह मत्तहरा इअ पिंगल कलिण मत्ता वित्त परिच्छेओ ।

इति पिंगलकृतौ माचावृत्तपरिच्छेदः ॥ (A).

तं गाह्य गाहा विग्गाहा उग्गाहा गाहिणी भीहिणी खंधा दोहा उक्कच्छा रोला गंधाण चउपदन्ना घत्ता-जुअला कप्पाआ पण्डल्लिका अलिंदा पाआकुल[अं] एवपाअ पदुमा[वत्ती] कुण्ड-लिआ गअणङ्ग दोअइ खंजा सिक्खा माला चुलिआला सोरडा हाकलि मधुभार अहीर दण्डअलु दीपक सिंहावल्लोअ पवङ्गमो लीलावती हरिगीआ तिस्रङ्गौ दुम्लिआ हीर जलहरण मअण-हरा मरहडा । तेतालीस मत्तहरा इअ पिंगल कविण मत्तावित्त परिच्छेओ ओमाओ ॥ (B).

तं गाह्य गाहा विग्गाहा उग्गाहा गाहिणी भीहिणी खंधा दोहा उक्कच्छा रोला गंधाण चउपदन्ना घत्ता-जुअला कप्पाअ-जुअलं (कप्पलकल्लं उल्लालकल्लं) पण्डल्लिका अलिंदा पाआकुल[अं] एवपाअ (रत्ता[इ]अणरणं) पद्मावती कुण्डलिआ गअणङ्ग दोअइ खंजा सिक्खा माला चुलिआला सोरडा हाकलि मज्झार अहीर

मात्रावृत्तम् ।

३४१

दण्डचल दौपक्ष सिंहाबलोश्च पवङ्गमो लौलावती हरिगीश्च
तिश्रङ्गी दुक्खिलश्च हीर जलहरण मण्णहरा भैरवहृष्टा ॥
तेजालीस मत्तहरा इश्च पिङ्गल कदए मत्तावित्त परिच्छेत्तश्चो
समात्तो ॥ उक्तानां कन्दर्भां सङ्कलनम् । (C).

इति श्रीपिंगले मात्रावृत्तं समाप्तम् । (D).

तं गाह्ण गाहा विग्गाहा उग्गाहा गाहिणी सिंहिणी खंधा
दोहा उक्कच्छा रीला [ग]धाणा चउपदश्च घत्ता-जुअला कप्पाआ
यम्भल्लिआ अलिआ पा[आ]कुलाआ चौ[चउ]बोला एव[पअ]
पोमावत्ती कुंडलिआ गअणंग दोअद झुल्लणा खंजा सिक्खा
माळा चुलिआळा शोरडा हाकलि मडभार अहीर दंडअल्लु
दौपक्ष सिंहाबलोश्च पवंगम लौलावती हरिगीश्च तिश्रभंगी
तह दुक्खिला हीर जलहरण ग[म]अणहरा मरहृष्टा ॥ पंचताली-
सह मत्त धरो इश्च पिंगल क[वि]ए मत्तावत्त परिच्छेत्तो ॥ (E).

अथ प्राकृतसूत्रेणोक्तानि वृत्तान्युपसंहरति । तं गाह्ण इत्या-
दिना । पंचतालीस — पंचचत्वारिंशत् धरो — स्थापयेत्यर्थः ।

अस्ति श्रीखेखमीति त्रिभुवनवल्लयख्यातनाम्नी पुरी या
तस्यासृङ्गाकराख्यः समभवदधिपः चोपिदेवायगण्यः ।

तदंग्रे कृष्णदेवः समजनि तनयस्तस्य वंशीधराख्यो

जातस्तन्निर्मितेयं ज[ग]ति सुविमला टिप्पनी पिंगलस्य ॥

इति श्रीपिंगलप्रकाशे मात्रावृत्तप्रकरणम् ॥ (E).

गाह्ण १ गाहा २ विग्गाहा ३ उग्गाहा ४ गाहिणी ५
सिंहिणी ६ खंधा ७ दोहा ८ उक्कच्छा ९ दो[रो]ला १०

३४२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

गंधाणा ११ चो[चड]पदत्रा १२ घत्ता १३ घत्ताण[दा] १४ कृष्णत्रा
 उल्लाख वैश्वलित्रा पादाकुलकं चो[चड]बोला एवपद २० पड-
 मावद् कुंडलिका गगणांगण दोशद् उल्लणा २५ खंजा सिक्का
 माला चुलित्रा सोरठ्ठा ३० हाकलि मधुभार अहीर दंडअलु
 दीपक ३५ सिंहावलोकितं पवंग[म] लीलावती हरिगीतं तिभंगी
 ४० तह दुमिला हीर जलहरण मन्त्रणहरा मरहठ्ठा ४५ पच-
 तालीस धरा ॥

इति पिं[गल] मत्तावित्त परिच्छेओ ॥ पिं[गल]पूर्वाद्धः
 समाप्तः ॥ (F).

इति माचाधिकारः प्रथमः समाप्तः । कृष्णीये विवरणे पूर्वाद्धः
 समाप्तः ॥ (G).

द्वितीयः परिच्छेदः ।

वर्णवृत्तम् ।

अहं वस्त्वित्ताणि^१ ।

सौ सो^१ जं गो ॥ १ ॥ जहा, गोरी^२ रक्खो ॥ २ ॥ औः ।

१-२ । अथ वर्णवृत्तानि ॥ औस्तद्यत्र गः ॥ यत्र गो — गुरुरेकः
पादस्तत् औच्छन्दः ॥ उदाहरति । गौरी रचतु ॥ (C).

१-२ । अभ्यन्तर्वर्तिनीलद्युतिमणिनिकरप्रस्फुरद्रश्मिजास्त्रा-
भिव्याप्तचौरसिंधुद्युतिसदृशमहाकान्तकायप्रभोर्भि ।
नित्येष्वाज्ञानयत्नविभुवनजनकं निर्विकारस्वरूपं
नित्यानन्दं भजेऽहं निजहृदयगतं ब्रह्मा रामाभिधानम् ॥ १ ।
वंशौधरेण कविना रघुवीरमंत-
र्धात्वादरात् पवनजांप्रियुगं च नत्वा ।
व्याख्यायते गणपतिं वज्रशः प्रणम्य
औशेषपिंगलविनिर्मितवर्णवृत्तम् ॥ १ ।

अथैकाक्षरचरणवृत्तमारभ्य षड्विंशत्यक्षरपर्यंतं यथाशक्यं लक्ष-
णीयेषु वृत्तेषु प्रस्तारक्रियाप्राप्तभेदद्वयस्यैकाक्षरचरणवृत्तस्य प्रथमभेदं

१ — १ । १ अथ वर्णवृत्तानि (A). १ सौ सा (A), औ औ (B), औ औ (C), औ सा (F). १ गौ गौ (F).

६४४

प्राज्ञतपैक्यम् ।

दीक्षा^१ बीक्षा । कामो रामो ॥ ३ ॥जहा, जुम्भे^२ तुम्भे^३ । सुभं^४ देउ^५ ॥ ४ ॥ काम ।

श्रीनामकं वृत्तं स[ञ्ज]यति सौ सविति । जं — यत्र एकाक्षरपादे वृत्ते गो — गुरुः प्रतिक्षणं भवतीति शेषः, एवमप्येऽपि अध्याहारो बोध्यः, सा श्रीः — तत् श्रीनामकं वृत्तमित्यर्थः ॥ अथमुदाहरति । जहा — यथा उदाहरिते इत्यर्थः, एवमप्येऽपि बोध्यम् । गौरौति । गौरी पार्वती, रक्खो — रक्षतु मामिति शेषः ॥ आद्योऽयं भेदः उक्तः । द्वितीयस्तु शिव जघेति द्रष्टव्यः । श्रीर्निवृत्ता । (E).

१-२ । श्री सेति । श्रीः सा यत्र गुरुः ॥ यथा, गौरी रक्षतु ॥ (G).

३-४ । दीर्घा दौ । कामो रमणीयः ॥ काम इति छन्दसो नाम । उदाहरति । युद्धे तव सुखं ददातु ॥ (G).

३-४ । अथ द्व्यक्षरचरणस्य वृत्तस्य चत्वारो भेदाः प्रस्तारक्रियया भवन्ति, तत्राद्यं भेदं कामाख्यं वृत्तं सञ्जयति, दीक्षेति । बीक्षा — दौ दीक्षा — दीर्घा यत्र द्व्यक्षरचरणे वृत्ते भवतः, स रामः सुन्दरः [कामः] कामाख्यं वृत्तमित्यर्थः ॥ अत्र रामपदं याद-पूरणार्थमेवेति मन्तव्यम् । काममुदाहरति जुम्भे इति । जुम्भे — युद्धे तुभ्यं शुभं देउ — ददातु ॥ श्रीरामचन्द्र इति शेषः । (E)

३-४ । अथ द्व्यक्षरं कंदः । दीक्षेति । दीर्घा दौ । कामो रामः ॥ रामः मनोहरः । यथा, युद्धे तुभ्यं शुभं ददातु ॥ (G).

१ — ३ । १ दीक्षी (B). २ तुम्भे (A). ३ सुम्भे (A), जुम्भे (F).
४ कृजं (B), कृजं (C). शुभं (E).

वर्णवृत्तम् ।

३४५

लहु जुअ । महु^१ हुअ^२ ॥ ५ ॥
 जहा, हर हर मम मल^३ ॥ ६ ॥ महु^४ ।
 लगो^५ जही । मही कही ॥ ७ ॥
 जहा, सई उमा । रखो^६ तुमा ॥ ८ ॥ मही ।

५-६ । लघुयुगं । मधु भवति ॥ उदाहरति । हर हर म[म]
 मलम् ॥ (C).

५-६ । द्व्यचरचरणस्य वृत्तस्थानिमं भेदं मधुनामकं वृत्तं
 लक्षयति, लङ्गिति । लहु जुअ — लघुयुगं यच्च द्व्यचरचरणे वृत्ते
 पतति । तत् मल — मधु लक्ष्य — भवति ॥ मधुनामकं तद्वृत्त-
 मित्यर्थः । मधूदाहरति, हरेति । हे हर मम मलु — मलं पापं
 हर चपय ॥ मधु निवृत्तम् । (E).

५-६ । लघुयुगं मधु भवति ॥ यथा । हर हर । मम मलम् ॥ (G).

७-८ । ल — लघुः गो — गृहः एतौ क्रमेण । सा मही
 कथिता ॥ उदाहरति । सती उमा । रक्षतु मां ॥ (C).

७-८ । द्व्यचरपादस्य वृत्तस्य द्वितीयं भेदं महीनामकं वृत्तं
 लक्षयति, लङ्गिति । जही — यच्च द्व्यचरचरणे वृत्ते लगौ[गो] —
 लघुगुरु क्रमेण भवतः । सा मही कही — कथिता ॥ तन्महीनामकं
 वृत्तमित्यर्थः । जहा [यथा] सईति । सई — सती पतिव्रतेति यावत्
 उमा पार्वती । तुमा — त्वां रखो — रक्षतु ॥ मही निवृत्ता । (E).

५ — ८ । १ मधु (F). २ जुअ (A & B). ३ मलु (E & F). ४ मलु
 (A). ५ लगौ (A, C, E & F). ६ रखो (A, B & E).

३४६

प्राक्ततपैक्यम् ।

सार एह^१ । गो वि रेह^२ ॥ ८ ॥जहा, संभु देउ^३ । सुभ^४ देउ ॥ १० ॥ सार^५ ।ताली ए जाणीए । गो कसा^६ ती बसा^७ ॥ ११ ॥ जहा,
तुम्हाणं^८ अम्हाणं^९ । चंडेसो^{१०} रक्खे^{११} सो ॥ १२ ॥ ताली ।

७-८ । लमो[इ]ति । लघुगुरु यच । मही कथ्यताम् ॥
उ[दाहरति] । सती उमा । रचतु युस्मान् ॥ (G).

८-१० । सार एवः । गो गुरुः रेखा लघुः ॥ उदाहरति ।
शंभुर्देवः । सुखं ददातु ॥ (C).

८-१० । झचरपादवृत्तस्य द्वितीयं भेदं सारनामकं वृत्तं लक्ष-
यति, सार्विति । यच झचरचरणे वृत्ते पूर्वं गो—गुरुस्तदनन्तरं
रेह—रेखा लघुरित्यर्थः पतति, एह—एतत्सार सारनामकं वृत्त-
मित्यर्थः ॥ विशब्दोऽप्यर्थकोऽत्र पादपूरणार्थमेव । अथवा गो—
गुरुः रेह—रेखा एवं प्रकारेण यच वि—अचरद्वयात्मकं पदं
भवति एह—एतत्सारनामकं वृत्तमिति व्याख्येयम् । सारदाहरति,
संभविति । एउ—देवः संभु—शंभुः शिवः । सुभ—शुभं देउ—
ददातु मि[इ]ति शेषः ॥ सार निवृत्तम् । झचरवृत्तं गतम् । (E).

८-१० । सेति । सार एतत् । गुरुरपि रेखा ॥ गुरुलघुयुक्तं
सारनामकमित्यर्थः ॥ [यथा] शंभुर्देवः । शुभं ददातु ॥ (G).

८—११ । १ एह (B & C). २ रेह (A), रेह (B & C). ३ एउ (A & E). ४ सुभ (A). ५ सार (A). ६ कसा (E & F). ७ बसा (E & F). ८ तुम्हाणं (A). ९ अम्हाणं (A). १० चंडेसो (F). ११ रक्खो (C).

वर्णवृत्तम् ।

२४७

हे पिए लेक्खिए^१ । अक्खरे^२ तिस्सि रे ॥ १३ ॥ जहा,
संकरो संकरो । पाउणो पाउ णो ॥ १४ ॥ प्रिया^३ ।

११-१२ । अथ अचरम् । तास्सी ज्ञायते । गोकर्णेस्त्रिभिर्वर्णैः ॥
उदाहरति । युष्मानस्मान् । चण्डीशो र[च]तु सः ॥ (C).

११-१२ । अथ अचरचरणस्य वृत्तस्य प्रसारक्रियया अष्टौ
भेदा भवन्ति, तत्राद्यं भेदं तास्सीनामकं वृत्तं लक्षयति, तास्सीति ।
यत्र अचरपादे वृत्ते पूर्वं गो — गुरुसदमन्तरं कक्षो — कर्णः
गुरुद्वयात्मको गणो भवति, सा ए — इयं तास्सी जाणीए — ज्ञायते,
तत्रास्सीनामकं वृत्तमित्यर्थः । कौटुम्भी तौ बसो — चिर्वर्णैः ॥
यदा गो — गुरुः कक्षो — गुरुद्वयात्मको गण एवं प्रकारेण यत्र
प्रतिचरणं तौ बसो — चयो वर्णा भवन्ति, ए — इयं तास्सी जाणीए
— ज्ञायते ॥ अथवा तौ बसो — चिर्वर्णैः गो कक्षो — गुरुकर्णरूपैः
तास्सीए — तास्सीयं जाणीए — ज्ञायत इति व्याख्येयम् । तास्सी-
मुदाहरति, त्विति । सो — सः चण्डेशो — चण्डीशः तुम्हाणं — युष्मान्
अम्हाणं — अस्मान् रक्खे — रक्षत्वित्यर्थः ॥ तास्सी निवृत्ता ॥ १२ । (E).

११-१२ । अथ अचरम् । तास्सीयं ज्ञायते । गुरुः कर्णः
चिर्वर्णः ॥ कर्णेति द्विगुरोः संज्ञा ॥ उदाहरति — युष्मानस्मान् ।
सः चण्डीशः रक्षतु ॥ (G).

१३-१४ । भवति प्रिया लिख्यन्ते । अचराणि त्रीणि रगण-
रूपाणि ॥ रो लघुमध्यः । उदाहरति । शङ्करः शङ्करः । पावनः
पातु नः ॥ शङ्करः शुभकरः । (C).

१३ — १४ । १ लिख्य (E). २ अचरो (B). ३ प्रिय (A), प्रिया (C).

१४८

प्राकृतपेङ्गवम् ।

ससी ओ' जलीओ' । फण्दि भलीओ' ॥ १५ ॥ जहा,
भवाली हसन्ती । दुरितं हरन्ती ॥ १६ ॥ ससी' ।
सगणो' रमणो । सहिओ कहिओ ॥ १७ ॥ जहा,
ससिणा रअणी । पइणा तरुणी' ॥ १८ ॥ रमण' ।

१३-१४ । अथ अचरपादस्य वृत्तस्य द्वितीयं भेदं प्रियानामकं
वृत्तं लक्षयति, हे पिण इति । तिष्ठि — त्रीणि रे — राणि मध्य-
खधुरगणात्मकानि अक्षरे — अचराणि यच्च अचरचरणे वृत्ते
लेखिए — लिख्यते, हे — इयं पिण — प्रिया प्रियानामैतद्वृत्त-
मित्यर्थः ॥ केचिन्नु हे पिण इति प्रियासंबोधनपरतया व्याकुर्वन्ते ।
प्रियासुदाहरति, संकरविति । पावणो — पावनः संकरो — शिव-
करः संकरो — महादेवः णो — नः अस्मानिति यावत् पाव —
पातु रक्षत्वित्यर्थः ॥ प्रिया निवृत्ता । (E).

१३-१४ । हे[इ]ति । हे इति इयमर्थः । इयं प्रिया लिख्यते ।
अचराणि त्रीणि रगणाः ॥ ७० ॥ संकरः संकरः । पावनः पातु नः ॥ (G).

१५-१६ । अग्री स यो नीतः । फणीन्नेण भणितः ॥ आदि-
खधुर्यो नीतः प्राप्तः । उदाहरति । भवानो हसन्ती । दुरितं
हरन्तीति ॥ (C).

१५-१६ । अथ अचरचरणवृत्तस्य द्वितीयं भेदं अग्निनामकं
वृत्तं लक्षयति, ससीति । यच्च अचरपादे वृत्ते य — आदिलघु-

१५ — १८ । १ सवीणो (B), सवी सी (C), सवी सी (E & F). २ स सीवी
(C). ३ भणियो (E). ४ अग्री (A). ५ समसे (A), नमणो (B). ६ रमणी
(B). ७ रमणी (A).

वर्कद्वयम् ।

३४६

यंगणः कृष्णीश्रो—जनितः कृत इति यावत् सः कृष्णिदे—कृष्णी-
न्द्रेण श्रेषेण शशी भ[णी]श्रो—भणितस्तत् शशिनामकं वृत्त-
मित्यर्थः ॥ अथवा भवतीत्यध्याहृत्य शशी कृष्णीश्रो—ज्ञातव्यमि-
[द]त्यर्थः इति योजनीयं । शशिनमुदाहरति, भवाणीति । दुरितं
—दुरितं हरन्ती हसन्ती—हसमाना[?] भवानी मां पात्विति
शेषः ॥ शशी निवृत्तः । (E).

१५-१६ । समीति । शशी यो जनितः । कृष्णीन्द्रेण भणितः ॥
उदाहरति । भवानी हसन्ती । दुरितं हरतु[न्ती] ॥ (G).

१७-१८ । सगणो रमणः । सखि कथितः ॥ उदाहरति ।
शशिना रजनी । पत्या तरुणी ॥ स्याधेति शेषः । (C).

१७-१८ । अथ अक्षरप्रसारस्य चतुर्थं भेदं रमणनामकं
वृत्तं लक्षयति, सगणेति । सगणः सर्वतगणो यत्र अक्षरचरणे वृत्ते
सहिश्रो—साधितः निर्दिष्ट इति यावत्, स रमणः कहिश्रो—
कथितस्तद्रमणनामकं वृत्तं कथितमित्यर्थः ॥ केचित्तु सगण इत्य-
नन्तरं भवतीत्यध्याहृत्य सहिश्रो इदं सखीसंबोधनपरतया व्याकु-
र्वते । परे तु सगणेन सहिश्रो—सहितः रमणः कथित इत्याहुः ।
रमणमुदाहरति, सेति । शशिना चन्द्रेण रजनी—रजनी । पद्मा—
पत्या भर्तृभूतेनेति यावत् तरुणी शोभाद्येत्यर्थः ॥ केचित्तु शोभत
इत्यध्याहृत्य शशिना रजनी पत्या तरुणीति पृथग्व्याकुर्वते ।
र[म]णो निवृत्तः । (E).

१७-१८ । सगणो रमणः । सहितः कथितः ॥ उदाहरति ।
शशिना रजनी । पत्या तरुणी ॥ (G).

३५०

प्राकृतपैकलम् ।

तकार^१ जं दिद^२ठ^३ । पंचाल उक्किठ^४ ॥ १९ ॥ जहा,
 सो देउ सुक्खाइ^५ । संघारि^६ दुक्खाइ^७ ॥ २० ॥ पंचाल ।
 णरेद^८ ठवेहु । मइंद^९ करेहु^{१०} ॥ २१ ॥ जहा,
 दुरंत वसंत । सुकंत दिगंत^{११} ॥ २२ ॥ मृगेन्द्रः [मइंद] ।

१९-२० । तकारो यच्च दृष्टः । तत्पञ्चालमुत्कृष्टम् ॥ तोऽन्त-
 लघुः । उदाहरति । स ददातु सुखानि । संहरतु दुःखानि ॥ (C).

१९-२० । अथ अचरचरणस्य वृत्तस्य पंचमं भेदं पंचालनामकं
 वृत्तं लक्षय[ति], तत्कृति । जं — यच्च अचरचरणे वृत्ते प्रतिचरणं
 तकारोऽन्तलघुसगण इत्यर्थः दिद — दृष्टः, स उक्किठ — उत्कृष्टः
 पंचालः कथि[त] इति शेषः ॥ तत् पंचालनामकं वृत्तमित्यर्थः ।
 अत्र उत्कृष्ट इति विशेषणं कंदः पूरणार्थमेव । पंचालमुदाहरति,
 सविति । सो — सः श्रीरामचन्द्र इति शेषः दुक्खाइ — दुःखानि
 संघारि — संहृत्य, सुखानि देउ — ददातु ॥ पंचालो निवृत्तः । (E).

१९-२० । तत्कृति । तकारो यच्च दृष्टः । पंचाल उद्दिष्टः ॥
 तकारस्तगणः । उ० । स ददातु [सुखानि] संहरतु दुःखानि ॥ (G).

२१-२२ । नरेन्द्रं जगणं स्थापय । मृगेन्द्रं कथय ॥ उदाहरति ।
 दुरन्तो वसन्तः । कान्तो दिगन्तरे ॥ (C.)

१९ — २१ । १ तकार (A). २ जदिठ (A & E). ३ सुक्खाइ (B),
 सुक्खाइ (E). ४ संघारि (A), संघारि (B & C). ५ दुःखाइ (E). ६ णरेद
 (B & C). ७ मइन्द (B). ८ करेहु (E & F). ९ Dropt in (B), दिगन्त
 रं (E & F).

वर्णवृत्तम् ।

३५१

भो जहि सो सहि^१ । मंदर सुंदर^२ ॥ २३ ॥
जहा, सो हर तोहर^३ । संकट संहर ॥ २४ ॥ मंदर ।

२१-२२ । अथ अचरचरणस्य वृत्तस्य षष्ठं भेदं मृगेन्द्रनामकं
वृत्तं लक्षयति, णरेंदेति । भो बुधाः अचरचरणे वृत्ते प्रतिचरण-
मिति शेषः नरेन्द्रं गुरुमध्यं जगणं ठवेड्ड — स्थापयत । मइदं —
मृगेन्द्रं कहेड्ड — कथयत ॥ मृगेन्द्रमुदाहरति, दुरंतैति । दुरंतो
वसंतः । दिगंतरे कांतः ॥ अतो हे सखि कश्चिद्युवानमचानयेति गूढा-
भिप्रायायाः प्रोषितभर्त्तृकाया इदं वचनम् । मृगेन्द्रो निवृत्तः । (E).

२१-२२ । णरेंदेति । नरेन्द्रं स्थापय । मृगेन्द्रं कथय ॥ नरेन्द्रो
जगणः । उदाहरति । दुरंतो वसंतः । दिगंतरे कांतः ॥ (G).

२३-२४ । भ आदिगुरुर्ध्वं च स सखि । मंदरः सुन्दरः ॥
उदाहरति । स हरस्तव । संकटं संहरतु ॥ (C).

२३-२४ । अथ अचरचरणस्य छन्दसः सप्तमं भेदं मंदरनामकं
वृत्तं लक्षयति, भविति । हे सहि — सखि य[ज]हि — यत्र अचर-
चरणे वृत्ते भो — आदिगुरुर्भगणो भवति, सो — सः सुन्दरः
मंदरः तन्मन्दरनामकं वृत्तमित्यर्थः ॥ अत्र सुन्दरेति पादपूरणार्थ-
मेव । मंदरमुदाहरति, भविति । सो — सः हरः शिवः तोहर —
युष्माकं संकटं दुःखं संहर क्षपयतु ॥ मन्दरो निवृत्तः । (E).

२३-२४ । भो इति । भो यत्र [स] सखि । मंदरः सुंदरः ॥
उ० । सौहार्दतो हर संकटं संहर ॥ स हरस्तवेति वा । (G).

२३-२४ । १ जहि (C). २ सुंदर (E). ३ तोकर (C).

२५२

प्राकृतपैकलम् ।

कमल पभण । सुमुहि^१ णगण^२ ॥ २५ ॥
 जहा, रमण^३ गमण । कमण कमण ॥ २६ ॥ कमल ।
 चारो^४ हारो^५ अट्टा काला^६ ।
 विसे कसा जाणे तिसा ॥ २७ ॥
 जहा, जाआ माआ^७ पुत्तो धुत्तो^८ ।
 इसे^९ जाणी किज्जे^{१०} जुत्तो^{११} ॥ २८ ॥ तिसा^{१२} ।

२५-२६ । कमलं प्रभण । सुमुखि नगणः ॥ उदाहरति ।
 रमण-गमने । कौटुक्कमनीयम् ॥ (C.)

२५-२६ । अथ अचरवृत्तस्यात्यभूतमष्टमं भेदं कमलनामकं
 वृत्तं लक्षयति, कमलेति । हे सुमुखि णगण — यत्र अचरचरणे
 वृत्ते नगणः भवेल्लघुः पतति, तत्कमलं कमलनामकं वृत्तं पभण —
 प्रभणेत्यर्थः ॥ कमलमुदाहरति, रमणेति । रमण गमण — रमणस्य
 गमनं रमणगमनं तस्मिन् । कमण [कमण] — कौटुक् कमणीयं न
 कौटुक्कमनीयमित्यर्थः ॥ केचित्तु हे रमण कमण — सुत्रं गमण — गमनं
 क्रियते इति शेष इत्याहुः । कमलं निवृत्तम् । (E).

२५-२६ । कमेति । कमलं प्रभण । सुमुखि नगणः ॥ यत्रेति
 शेषः । उदाहरति रमण-गमनं । कौटुक्कमनीयम् ॥ (G).

२५-२८ । १ सुमुहि (B). २ ण (F). ३ रगण (C). ४ चारो (B).
 ५ हारो (B). ६ कसा (C), कसा (F). ७ मा (C). ८ पुत्ता धुत्ता (A
 & B), धुत्ता पुत्ता (C). ९ इसे (A), एसे (C). १० किज्जा (B), किजे (C).
 ११ जुत्ता (A, B & C). १२ तीर्था (B).

वर्षहत्तम् ।

२५२

२७-२८ । अथ चतुरचरम् । चत्वारो हाराः अष्टौ कलाः ।
द्वौ कर्णौ जाने तीर्णाम् ॥ हारो गुरुः, कर्णौ द्विगुरुः, अथ चाष्टौ
कलाः कर्षद्वयञ्च पततीति वस्तुस्थितिमात्रं, गुरुचतुष्केण तीर्णा-
च्छन्दः तावदपेक्षितम् । उदाहरति । जाया माया धूर्त्ताः पुत्राः ।
इदं ज्ञात्वा क्रियतां युक्तम् ॥ (C).

२७-२८ । अथ चतुरचरस्य प्रस्तारक्रियया षोडश भेदा भवन्ति,
तेषु प्रथमं भेदं तीर्णानामकं वृत्तं लक्षयति, चारौति । यत्र चतु-
रचरचरणे वृत्ते विष्टे — द्वौ कला — कर्णौ गुरुद्वयात्मकौ गणाविति
यावत्, एवं प्रकारेण चारौ हारा — चत्वारो हारा गुरवः पतन्ति,
तां तिष्ठा — तीर्णां जाणे — जानीष्वि तीर्णानामकं तद्वृत्तं विद्वद्वौ-
त्यर्थः । कौदृशाः हाराः अष्टौ कला — अष्टौ कला येषां ते अष्ट-
कला इत्यर्थः ॥ अथ चारौ हारा अष्टौ कालेति वृत्तपूरणार्थमेव ।
यत्र प्रतिचरणं कर्णौ गुरुद्वयात्मकौ गणौ भवतः सा तीर्णेति
निष्कर्षः । कचित्तु इष्टाकारा इति पाठस्तत्र इष्टः पादपूरणार्थ-
मपेक्षित इति यावत् आकारः स्थापनं येषां ते तादृशा इत्यर्थः ।
तीर्णमुदाहरति, जाया इति । जाया वधूः [माया] — माया
मायावतीत्यर्थः, पुत्रो धूर्त्तो — पुत्रो धूर्त्तः । इष्टे — एतत् जाणी —
ज्ञात्वा जुक्तो — युक्तं किञ्चे — क्रियताम् ॥ कस्यचिदुपदेष्टुः संसारा-
सक्तं प्रति वचनमिदम् । (E).

२७-२८ । चारौति । अथ चतुरचरम् । चत्वारो हारा अष्टौ
कलाः । द्वौ कर्णौ जाने तीर्णाम् ॥ हारो गुरुः, कर्णौ द्विगुरुः ।
उ० । जाया माया पुत्रो धूर्त्तः । इति ज्ञात्वा क्रियतां युक्तम् ॥ (G).

३५४

प्राकृतपैकुलम् ।

बख चारि मुद्धि^१ घारि ।बिखि हारि दो स सारि^२ ॥ २९ ॥जहा, देउ देउ सुम्भ^३ देउ ।जासु सीस^४ चंद दीस ॥ ३० ॥ घारौ ।

२९-३० । वर्षाक्षितारः सुग्धे चारिच्छन्दः । द्वौ हारौ देहि परिष्कृत्य ॥ गुरोरनन्तरं लघुरिति परिष्कारः । उदाहरति । देव-देवः शुभं ददातु । यस्य गिरसि चन्द्रो दृश्यते ॥ (C).

२९-३० । अथ चतुरचरचरणवृत्तस्यैकादशं भेदं घारौ-नामकं वृत्तं लक्षयति, बख चारौति । अवहटभा[षा]यां पूर्व-निपातानियमादन्यथानुपपत्त्या स-शब्दस्य हार-शब्दस्य च पूर्व-नि[पा]तं विधाय योजनीयं, तथाच यत्र चतुरचरचरणे वृत्ते स दो सारि — सदिस[ग्र]रं हारि बिखि — हारद्वयम् । हारौ गुरुः तद्वयमित्यर्थः । एवं प्रकारेण बख चारि — वर्षाक्षतुष्टयं भवति, हे मुद्धि — हे सुग्धे वा घारि — तहारीनामकं वृत्तमित्यर्थः ॥ अयमर्थः, ग्ररशब्दो लघुवाची हारशब्दश्च गुरुवाची, तथाच ग्ररद्वयसहितं हारद्वयं यत्र भवत्येतस्यायं भावः — प्रथमं गुरुस्तदनन्तरं लघुः पुनः गुरुः पुनस्तदनन्तरं लघुः कर्त्तव्य एवंप्रकारेण चत्वार्यचराणि घारौ-च्छन्दसि प्रतिचरणं कर्त्तव्यानि, रगणानन्तरं लघुः कर्त्तव्य इति

२९-३० । १ सुव (A). २ दोस सारि (A, B & C). ३ सुम्भ (B & C), खभ (E). ४ दीस (B).

पर्यवसन् ।

२५५

पञ्चोद्धारो गुरुत्तरो^१ ।

खगाणिआ^२ स जाणिआ^३ ॥ ३१ ॥

जहा, सरस्सई पसख^४ हो ।

कइत्तआ फुरं तआ^५ ॥ ३२ ॥ खगाणिआ^६ । (C).

तु परमार्थ इत्यस्मत्तात्पर्योपदिष्टः पन्थाः । घारौमुदाहरति, देविति । आसु — यस्य सौम — शीर्षे चंद्र — चंद्रः दीप्त — दृश्यते देउ [देउ] — देवदेवः शंभुरिति शेषः सुभ — शुभं देउ — ददातु मङ्गमिति शेषः ॥ घारौ निवृत्ता । (E).

२८-३० । वक्षेति । वर्णाश्वत्वारौ सुग्रे घारौ । द्वौ हारौ द्विसगरौ ॥ हारो गुरुः, शरो खघुः, गुरुलघुगुरुलघुभिर्घारौ भवतीत्यर्थः । उ० । देवदेवः शुभं ददातु । यस्य शीर्षे चंद्रो दृश्यते ॥ (G).

३१-३२ । पयोधरो गुरुत्तरः । नगानिता संज्ञाता ॥ गुरुत्तरतः पयायस्य । उदाहरति । सरस्वती प्रसन्ना भवति । कवित्वानि स्फुरन्ति तदा ॥ (C).

३१-३२ । अथ चतुरक्षरप्रस्ता[र]स्य षष्ठभेदं नगाणिकानामकं वृत्तं लक्षयति, पञ्चोद्धारेति । गुरुत्तरो — गुरुत्तरः गुरुः उत्तरः अग्रे स्थितो यस्मैतादृशः पयोधरो मध्यगुरुर्जगणः यच्च चतुरक्षरचरणे वृत्ते पतति । स — सा नाभा[णगा]णिआ — नःग[नगा]णिका

३१-३२ । १ गुरुत्तरो (A). २ खगाणिआ (A). ३ जाणिआ (A). ४ पसखि (A, B & C). ५ फुरन्तवो (B), फुरन्तवो (C). ६ खगाणिआ (A), खगाणिआ (B).

३५६

प्राकृतपैकुलम् ।

संमोहा रूअं दिडो सो भूअं ।

वे कषा हारा भूअंता सारा ॥ ३३ ॥

जहा, उइंडा चंडी दूरिता खंडी ।

तेलोका सोक्खं देउ मे मोक्खं ॥ ३४ ॥ संमोहा ।

जाणिआ — ज्ञातव्या ॥ तत् नगाणिकानामकं वृत्तं ज्ञातव्यमित्यर्थः ।
 नगाणिकामुदाहरति, सरस्सईति । सरस्सई — स[र]स्वती पक्ष हो
 — प्रसन्ना यदि भवति । कदत्तआ — कवित्वानि फुरं — स्फुरति
 तआ — तदा ॥ नगाणिका निवृत्ता । (E).

३१-३२ । पश्ये इति । पयोधरो जगणः गुरुत्तरः । नगाणिका
 स ज्ञातव्या ॥ उ[दाहरति] सरस्वती प्रसन्ना भवति । कवित्वं तस्य
 स्फुरति ॥ (G).

३३-३४ । अथ पञ्चाक्षरा । संमोहारूपं दृष्टं शोभितम् । द्वौ कर्णौ
 हारः भुवने सारः ॥ संमोहारूपं संमोहाच्छब्दः । उदाहरति । उइण्डा
 चण्डी दुरितखण्डिनी । तेलोक्कसुखं ददातु मे मोक्कम् ॥ (C).

३३-३४ । अथ पञ्चाक्षरस्य प्रसारक्रियया दाचिंशद्भेदा भवन्ति,
 तच्चाद्यं भेदं संमोहानामकं वृत्तं लक्षयति, संमोहेति । वे कषा
 हारा — द्विकर्ष-हारौ यत्र पञ्चाक्षरचरणे वृत्ते पततः, कर्णौ
 गुरुद्वयात्मको गणः, हारो गुरुस्तथा पञ्चगुरवो यत्र भवन्तीति भावः,

३३-३४ । १ खं (B), रूपं (C). २ भूअंता सारो वे कषा हारो (A), वे कषा
 हारो भूअंता सारो (B), वे कषा हारो भूअंता सारो (C). ३ दूरिता (A & F),
 दूरिता (C). ४ सोक्खं (B), सुक्खं (C).

वर्द्धनम् ।

३५७

आई^१हि अंते हारे^२ सजुते^३ ।मज्जेक^४ गंधो हारीअ बंधो^५ ॥ ३५ ॥जहा, जा भत्ति भत्ता^६ धम्मेक^७ चित्ता ।सा होइ खारी धखा पिआरी ॥ ३६ ॥ हारी^८ ।

भूअंता सारा—भुवनसारं, सो—तत् भूअं—भूमौ संमो[हा]-
रुअं—संमोहाररूपं दिट्ठो—दृष्टं ॥ तत्संमोहानामकं वृत्तमित्यर्थः ।
संमोहामुदाहरति, उदण्डेति । दूरित्ता खंडी—दुरितखंडिनी
उदण्डा—उद्वृता महिषासुरादिवधेनेति भावः चंडी—चंडिका ।
तेधो[लो]का सोखं—वैलोक्यसुखं मोखं—मोक्षं वैलोक्यसुख-
रूपमोक्षमित्यर्थः मे—मह्यं देउ—ददातु ॥ केचित्तु तेसोक्केति
षष्ठ्यन्तं पदं कृत्वा वैलोक्यस्य सुखं च पुनः मे मह्यं ददात्विति
व्याकुर्वते । संमोहा निवृत्ता । (E).

३२-३४ । अथ पंचाक्षरम् । संमो इति । संमोहारूपं दृष्टं तद्वृ-
त्तम् । द्वौ कर्णौ हारो भुवनसारः ॥ कर्णौ दिगुरुः । यथा, उद्वृता
चंडी दुरितखंडिनी । वैलोक्यसौख्यं ददातु मे मोक्षम् ॥ (G).

३५-३६ । आदावन्ते हारेण युक्तः । मध्ये एकगन्धः हारीत-
वन्धः ॥ गन्धो लघुः । आदौ गुरुद्वयमन्ते च गुरुद्वयं मध्ये लघुर्यव
तद्धारौतवन्धश्चन्दः । उदाहरति । या भक्तियुक्ता धर्मेकचित्ता ।
या भवति नारी धन्या प्रेयसी ॥ (C).

३५-३६ । १ आद (A & B). २ हार (A), धार (E & F). ३ सजुते
(E & F). ४ मज्जेक (C). ५ चंडी (E & F). ६ जुता (A, B & C).
७ Dropt in (B). ८ हारीतवन्ध (B).

३५८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

पिंगल^१ दिङ्गो भ हङ्ग^२ सिङ्गो ।कख बि^३ दिङ्गो^४ हंस मुणिङ्गो^५ ॥ ३७ ॥जङ्गा, सो मह^६ कंता दूर दिगंता ।पाउस आवे चेउ चलावे^७ ॥ ३८ ॥ हंस ।

३५-३६ । अथ पंचाक्षरस्य पंचमं भेदं हारीतनामकं वृत्तं
 लक्षयति, आर्हति । आर्हति — आदौ अंते — चरणसमाप्तौ च कख
 सजुत्ते — कर्णसंयुक्तं गुरुद्वययुक्तमित्यर्थः । मङ्ग्लेक गंधो — मध्येकगंधं
 मध्ये कर्णद्वयमध्ये एकः गंधो लघुर्यच तादृशमित्यर्थः, तत् हारीत
 कंदो — हारीतच्छब्दः पिंगलेन कथितमिति शेषः ॥ यत्र प्रति-
 चरणं प्रथमतो गुरुद्वयं तत एको लघुस्ततश्च गुरुद्वयं भवति, तत्
 हारीत[त]नामकं वृत्तमिति निष्कृष्टार्थः । कुत्रचित् हारे सजुत्ते इति
 पाठस्तत्र हाराभ्यां संयुक्तमिति व्याख्येयम् । हारीतमुदाहरति, जा
 भत्तीति । जा भत्ति भत्ता — या भर्तृभक्ता धन्येक चित्ता — धनैक-
 चित्ता । सा नारी स्त्री धन्या पिआरौ — धन्यप्रिया धन्यपुरुषस्य
 प्रिया गृहिणीत्यर्थः होइ — भवति ॥ केचित्तु धन्येति भिन्नं पदं
 क्त्वा सा नारी धन्या प्रिया च भर्तुरिति शेषः भवतीति योज-
 यन्ति । हारीतं निवृत्तम् । (E).

३५-३६ । आर्हति । आदावन्ते कर्णसंयुक्तं । मध्येकगंधो[धं] ।

३७-३८ । १ पिङ्गल (B). २ भ मङ्गल (B), भ देह (E). ३ कख दु (A),
 कख दु (B & C). ४ दिङ्गो (A, B & C). ५ मुणिङ्गो (A, B & C).
 ६ जङ्गा (A), मङ्गा (B & C). ७ जोलावे (A), दुलावे (B), कुलावे (C).

वर्णवृत्तम् ।

३५६

हारौतं कंदः ॥ कर्णो गुरुद्वयं, गंधो सधुः । यथा । या भर्तृभक्ता
धर्मेकचित्ता । सा भवति नारी धन्या प्रिया ॥ (G).

३७-३८ । पिङ्गलदृष्टः भं दत्त्वा सृष्टः । कर्णं दत्त्वा हंसो
ज्ञायते ॥ हंसनामच्छन्दः । यत्र भगणानन्तरं गुरुद्वयम् । उदाहरति ।
स मम कान्तः दूरदिगन्ते । प्रावृडागता चित्तं लोलते[ति] ॥ (C).

३७-३८ । अथ पंचाक्षरस्य प्रस्तारस्य सप्तमं भेदं हंसनामकं
वृत्तं लक्षयति, पिंगलेति । भ — आदिगुरुभर्गण इति यावत्,
कल वि — कर्णोऽपि गुरुद्वयात्मको गणोऽपि यत्र पंचाक्षरचरणे वृत्ते
दिङ्गे — दीयते, पिंगल दिङ्गो — पिंगलदृष्टः सिङ्गो — सृष्टः पिंगले-
नेति भावः, सः हंस — हंसः सुषिञ्जे — ज्ञायते ॥ यदीयचरणे
भगणोत्तरं गुरुद्वयं भवति तत् हंसनामकं वृत्तमिति निष्कृष्टोऽर्थः ।
अत्र हेद् इति हेकारस्य 'ए ओ सुद्धा अ वष मलिषा वि लङ्'
पूर्वमुक्त्वाङ्गुलम् । [Vide श्लोक ५, p. 7.] पिंगल दिङ्गो सिङ्गो इति
पदद्वयं पादपूरणार्थमिति द्रष्टव्यम् । हंसमुदाहरति, सो महेति ।
सो — सः मह — मम कान्त — कान्तः धव इत्यर्थः दूर [दिगन्ता]
दूरे [दिगन्ते] गतोऽस्तीति शेषः । अतः पाउस — प्रावृट् आने —
आयाति, चेउ — चेतः चलावे — चालयति व्याकुल्यतीत्यर्थः ॥ अतः
किमाचरणौयं मया, त्वं मे शिचयेति गूढाभिप्रायायाः प्रेषितभर्तृ-
कायाः प्रियसहचरीं प्रति वाक्यमिदम् । हंसो निवृत्तः । (E).

३७-३८ । पिंगेति । पिंगलदृष्टो भं दत्त्वा सृष्टः । कर्णोऽपि
देवो हंसो ज्ञेयः ॥ यथा, स मम कान्तः दूरदिगन्ते । पर्यन्त-
आयातः चेतश्चलति ॥ (G).

३६०

प्राक्तवपैकम् ।

सुपिअ गण^१ सरस^२ गुण^३ ।सरह^४ गण^५ जमअ^६ भण^७ ॥ ३९ ॥जहा, पवण वह^८ सरिर^९ दह^{१०} । *मअण हण तवइ^{११} मण ॥ ४० ॥ जमक ।

३९-४० । सुप्रियं भण सरसं वृणु । श्रराणां गणं यमकं भण ॥
 सुप्रियो द्विलघुः, रसेन त्रिलघुना [सह] वर्तमानं सरसमनुजानीहि,
 श्रराणां लघूनां गणं समूहम् । उदाहरति, पवणो[नो] वहति
 शरीरं दहति । मदनो हन्ति तपते मनः ॥ (C).

३९-४० । अथ पंचाक्षरप्रस्तारस्यांतिमं भेदं यमकनामकं वृत्तं
 लक्षयति, सुपीति । हे सुगुण शोभनगुणविशिष्ट शिष्य यच्च
 पंचाक्षरचरणे वृत्ते सरह गण — स्नाध्यगणौ अन्यगणेभ्यः स्नाध्या-
 वित्यर्थः सुपिअ गण — सुप्रियगणौ द्विलघुकौ गणावित्यर्थः, ततश्च
 सर — श्ररः लघ्वात्मको गणः पतति, तत् यमकं भण पठेत्यर्थः ॥
 पंच लघवो यत्र प्रतिचरणं भवन्ति तत् यमकमिति पिंडार्थः,
 सरह गणेति तु पदं पद्यपूरणार्थमेव । यमकमुदाहरति, पवणेति ।
 पवण — पवनः बज्ज — वाति, अत इति शेषः सरिर — शरीरं
 उह — दहते । मअण — मदनः हण — हन्ति, अत इति शेषः

३९-४० । १ भण (A & C). २ सरस (F). ३ गण (A & B), मण (C).
 ४ सरस (B), सरह (F). ५ मण (B). ६ जमक (B & C). ७ गण (B),
 गुण (C). ८ वह (E & F). ९ सरिर (A). १० उह (E), दह (F).
 * 1st half dropt in (C). ११ तपइ (C).

वर्णवृत्तम् ।

३६१

बाराहा^१ मत्ता जं कणा तिष्ठा^२ होतं^३ ।

हारा छका बंधो^४ सेसा रात्रा^५ छंदो ॥ ४१ ॥

जहा, जुझंती^६ उद्दामे कालिका^७ संगामे ।

णचंतो हम्मरो^८ दूरित्ता^९ संहारो^{१०} ॥ ४२ ॥ सेसा ।

मण — मनः तवद् — तपति ॥ सर्वे भेदा वक्तुमशक्या अतः कियंतो भेदाः प्रदर्शिताः, शेषभेदास्तु सुधीतिः [भिः] एवमूहनीयाः । (E).

३८-४० । सुपीति । सुप्रियगणौ शरः सुगुण । सुरहस्यगुणः यमकं भण ॥ [सु]प्रियो द्विलघुः, शरो लघुः, सुस्वाद्यगुण सुगुणेति संबुद्धिः । यथा, पवनो वज्रः शरौरं दहति । मदनो हंति तपति मनः ॥ (G).

४१-४२ । अथ षड्चरा । द्वादश मात्रा यत् [त्र] कर्णास्त्रयो भवन्ति । हारैः षड्भिर्बहुं शेषा [ष] राजच्छंदः ॥ द्वादश मात्रा इति स्पष्टार्थं, कर्णो द्विगुरुः, हारो गुरुः, बहु युक्तम् । उदाहरति । युध्यमाना उद्दामा कालिका संगामे । नृत्यन्ती संहरतु दूरितमस्माकम् ॥ (G).

४१-४२ । अथ षड्चरचरणस्य पद्यस्य प्रस्तारक्रियया चतुः- षष्टिभेदा भवन्ति, तत्राद्यं भेदं शेषराजनामकं वृत्तं लक्षयति, बाराहेति । बाराहा मत्ता — द्वादशमात्रकाः द्वादश मात्रा येषा-

४१-४२ । १ बाराहो (C). २ तिष्ठा (A & B). ३ होतं (A), कचो चो तिष्ठा तं (C), होक्कं (F). ४ बंधो (A). ५ रात्रा (A). ६ जुझंती (B & C). ७ कालिका (A). ८ & १० transposed in (A, B & C). ९ हम्मारे (B). १० दूरित्ता (F). १० संहारे (B).

३६२

प्राकृतमैकुलम् ।

पिअ^१ तिस्स^२ धुअं^३ सगणेण जुअं ।छअं^४ बस पओ कल अट्ठ^५ धओ^६ ॥ ४३ ॥जहा, पिअ भत्ति^७ पिआ गुणवंतं^८ सुआ^९ ।धणजुत्तं^{१०} घरा बहु सुक्खं^{११} करा ॥ ४४ ॥ तिस्स^{१२} ।

मेतादृशा इत्यर्थः, तिष्ठा — चयः कक्षा — कर्णा गुरुदयात्मका-
गणाः जं — यत्र षड्च[र]चरणे वृत्ते होतं — भवंति । हारा कक्षा
बंधो — हारषट्कबद्धं गुरुषट्कयुक्तमित्यर्थः, तत् सेवा रात्रा कंदो
— शेषराजच्छन्दः ॥ तत् शेषराजनामकं वृत्तमित्यर्थः । अन्ये तु
द्वादश माचाः चयः कर्णा यत्र भवन्तीति पृथगेव योजयन्ति । अत्र
कर्णमाचाज्ञापकं वृत्तमाचाज्ञापकं वा बाराहा मत्तेति पदं, हारा
कक्षा बंधो इति च पदं, पद्यपूरणार्थमेव । यत्र कर्णचयं प्रतिचरणं
पतति तत् शेषराजनामकं वृत्तमिति त्वत्तम् । शेषराजमुदाहरति,
जुझंतीति । उहामे — उद्गटे संगामे — संघामे, जुझंती —
घुट्टं कुर्वन्ती णचन्ती — नृत्यन्ती कालिक्का — कालिका हम्भारो
— अस्माकं दूरित्ता — दुरितानि संहारो — संहारतु ॥ शेषराजो
निवृत्तः । (E).

४१-४२ । अथ षड्चरम् । वारेति । द्वादश माचा यत्र कर्णा-

४३-४४ । १ तिष्ठा (F). २ डिज (A), भिष्ठा (B), डिष्ठा (C). ३ धुवं
(E). ४ छअ (A). ५ कल कट्ठ (A), कल षट्ठ (B), कल षट्ठ (C). ६ ठओ
(A & B), धुओ (C), कओ (F). ७ पत्ति (B). ८ गुणमंत (A), गुणमधु
(B & C). ९ सुआ (E). १० धणमंत (E & F). ११ सोक्क (B), सुक्कल (E),
हुक्क (F). १२ डिक्का (A), भिष्ठा (B), डिष्ठा (C).

वर्णवृत्तम् ।

३६३

अकखरा जं छत्रा^१ पात्र पात्रं ठिआ^२ ।मत्त पंचा दुणा^३ बिस्मि^४ जोहा गणा ॥ ४५ ॥जहा, कंस संहारणा^५ पक्खि संचारणा^६ ।देवई^७ डिंबआ देउ मे णिम्भआ^८ ॥ ४६ ॥ बिजोहा^९ ।

स्त्रयो भवन्ति । हारषद्वन्द्वः शेषराजच्छन्दः ॥ कर्णो द्विगुरुः । यथा ।
 युध्यन्तौ[युध्यमाना] उद्दामे कालिका संपामे । नृत्यन्तौ अस्माकं
 दुरितसंहारा ॥ (G).

४३-४४ । प्रिये डिआ भुवं सगणेन युता । षड्वर्णपदा कलाः
 अष्ट स्थिताः ॥ भुवं निश्चितं । षड्वर्णपदकयनात् सगणदयमर्थात्
 प्राप्यते । उदाहरति । प्रियभक्ता प्रिया गुणवन्तः सुताः । धनवन्तो
 गृहाः वज्रसुखकराः ॥ (C).

४३-४४ । अथ षड्चरचरणस्य वृत्तस्थाष्टाविंशतितमं भेदं
 तिङ्गनामकं वृत्तं लक्षयति, पित्र इति । यस्य पञ्चो — पदे कृत्र
 वण — षड्वर्णाः कल अष्ट — कलाः अष्टौ धनो — धृताः, सगणेण
 — गुर्वन्तगणेन जुत्रं — युतं, तत् हे प्रिय भुवं विनिश्चितं तिङ्ग —
 तिङ्गं तिङ्गनामकं वृत्तमित्यर्थः ॥ कृत्र वक्षेत्यनेन सगणदयं युक्तं

४५-४६ । १ जे लखा (A & B), जे लखा (C). २ पात्र पात्रद्विआ (A),
 पात्र पात्रद्विआ (B), सो बिजोहा पया (C). ३ पंचा दुआ (A), पंच दुआ (F).
 ४ बिस्मि (A & F). ५ संहारणा (A), संहारिणा (C). ६ संचारणा (A),
 संचारिणा (B). ७ देवर (A). ८ मे लडिआ (A), ते बिम्भआ (B), मे
 बिम्भआ (C). ९ बिजोहा (A).

३६४

प्राकृतपैकलम् ।

भवतीत्युक्तं भवति, मात्राकथनं तु पादपूरणार्थमेव । तिलसुदा-
हरति, पित्र इति । पित्र भक्ति — प्रियभक्ता पतिव्रतेति यावत्
पित्रा — प्रिया गृहिणीत्यर्थः गुणवंत — गुणवान् सूत्रा — सुतः ।
धनवंत — धनवत् घरा — गृहम् एतत्सर्वमिति शेषः वज्रसुखकरा
— वज्रसुखकरम् ॥ तिलच्छन्दो निवृत्तम् । (E).

४३-४४ । अथ षड्चरम् । गायत्री । पित्रेति । प्रियं तिलं
ध्रुवं सगणेन युतं । षड्वर्णपदं कलाष्टगतम् ॥ षड्वक्त्रा सगणद्वयं
कार्यम् इति सूच्यते । यथा । प्रियभक्ता प्रिया गुणवंतः सुताः ।
धनवंतो गृहाः वज्रसौख्यकराः ॥ (G).

४५-४६ । अचराणि यत्र [षट्] पदे पदे स्थितानि । मात्राः
पञ्च द्विगुणिता इत्युक्तं, पञ्च मात्राः कौटुष्य इत्याकांक्षायां द्वियो-
धेति नाम निर्वर्त्तयति । तथाहि दौ योधौ यत्र इत्यर्थान्मध्यलघु-
पञ्चकलो लभ्यते योधशब्दस्य तद्वाचकत्वात् ॥ उदाहरति । कंससंहा-
रणः पचिसंचारणः । देवकौडिभक्तो ददातु मे निर्भयम् ॥ (C).

४५-४६ । अथ षड्चरचरणवृत्तस्यैकोनविंशति[त]मं भेदं विष्णो-
हानामकं वृत्तं लक्षयति, अक्षरेति । जं — यत्र पात्र पात्रं — पादे
पादे कृत्रा — षट् अक्षरा — अचराणि ठिआ — स्थितानि । पंचा
दुणा — पंच द्विगुणिता दशेत्यर्थः मत्त — मात्राः यत्र पादे पादे
स्थिता इति पूर्वेणान्वयः, अवच्छिन्नभाषायां लिंगादिव्यत्यासे दोषा-
भावात् । अथ गणनियममाह, विष्णीति । विष्णि — दौ ओहा
गणा — योद्धृगणौ मध्यलघुरगणावित्यर्थः पादे पादे स्थिताविति
पूर्वेणान्वयः, तत् विष्णोहाख्यं वृत्तमि[ति] गणनाच्चैव इन्दोनाम-

वर्णवृत्तम् ।

३६५

ठउ चउरंसा^१ फणिवड भासा ।दिअवर कसो फुल^२ रस वसो ॥ ४७ ॥जहा, गवरिअ^३ कंता अभिणउ संता ।जइ परसखा^४ दिअ महि धखा ॥ ४८ ॥जहा बा, (E & F), भुवण अणंदो^५ तिहुअण^६ कंदो^७ ।भमर सबसो स जअइ^८ कसो ॥ ४९ ॥ चउरंसा^९ ।

कथनं बोध्यमिति संप्रदायः । १३ । विष्णोहामुदाहरति, कसेति ।
 कंससंहरणः पत्तिसंचरणः गरुडगामीत्यर्थः । देवई डिभआ —
 देवकौडिभकः मे — ममं णिभआ — निर्भयं देउ — ददातु ॥
 विष्णोहा निवृत्ता । (E).

४५-४६ । अकहेति । अचराणि यत्र षट् पादपादस्थितानि ।
 मात्राः पंच द्विगुणाः द्वौ योद्धुगणौ, रगणौ इत्यर्थः, गणनाच्चैव
 विष्णोहेति कंदोनाम ज्ञेयमिति संप्रदायः ॥ [यथा] कंसहंसा-
 रगणः [?] । देवकौडिभको ददातु मे निर्भयम् ॥ (G).

४७, ४८ । स्थापयतु चतुरंशां फणिपतिर्भास[व]ति । द्विजवर-
 कर्णो स्फुटं रसवर्णो ॥ फणिपतिर्भास[व]ति चतुरंशाच्छब्दः स्थापय
 यत्र स्फुटं यथा स्थातंथा [स]द्विजवरकर्णः षड्वर्णो भवति । द्विजवर-

४७-४८ । ४८ श्लोक is not given in MSS. (B & C). १ उइ चउरंसा
 (A). २ फुल (B). ३ गवरिअ (A). ४ परसखा (A). ५ यवण सुणंदो
 (A), यवण अणंदो (B & C). ६ तिहुअण (E & F). ७ वंदो (B).
 ८ जअइ से (E), जअइ स (F). ९ चउरंसा (A).

३६६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

सत्तुर्लघुः, कर्णो दिगुरुः । उदाहरति । नयनानन्दस्त्रिभुवनकन्दः ।
भ्रमरसवर्णः स जयति कृष्णः ॥ कन्दो मूलं, बंदो इति पाठे
वन्द्यइत्यर्थः । (C).

४७-४८ । अथ षड्चरचरणस्य वृत्तस्य षोडशतमं भेदं चतु-
रंसानामकं वृत्तं लक्षयति, ठविति । दिग्भवर कक्षो — दिग्भवरकर्णो
दिग्भवरश्चतुर्लघ्वात्मको गणः, कर्णः गुरुद्वयात्मको गणस्तावित्यर्थः ।
यत्र प्रतिचरणं पतत इति शेषः, फुल्ल रस बखो — स्फुटरसवर्णां
प्रकटषड्चरामिति यावत् फणिबद्ध भाषा — फणिपतिभाषितां
तां चउरंसा — चतुरंसां ठउ — स्थापय ॥ चतुरंसानामकमेतद्वृत्तं
विद्वीत्यर्थः । १५ । चतुरंसासुदाहरति, गवरिश्च इति । अभिणउ
संता — अभिनयश्रांतः, अभिनयस्तांडवचेष्टाविशेषः, गवरिश्च कंता —
गौरौकांतः । जद — [यदा] परसखा — प्रसन्नः, तदेति शेषः महि
— मङ्गं धखा — धनं दिश्च — ददातु ॥ अथवा अभिणउ — अभि-
नये संता — सन् वर्त्तमान इत्यर्थः जद परसखा — यस्य प्रसन्नः, स
इति शेषः दिश्च महि धखा — द्वावाष्ट्रिच्योः धन्यः यतस्तां-
उवागंदितः श्रियोऽदेयमपि ददातीति श्लोकप्रसिद्धिरिति भाव-
इति वा व्याख्येयम् । १६ । द्वितीयम् उदाहरणं । श्लोकस्तु निगदे-
नैव व्याख्यातः । चतुरंसा निवृत्ता । १७ । (E).

४७-४८ । ठ इति । स्थापय चतुरंसं फणिपतिभाषितम् ।
दिग्भवरः कर्णः स्फुटरसवर्णः ॥ चतुर्लघुर्दिगुरुश्च । यथा । गौर्याः
कांतोऽभिनयश्रांतः । यदि प्रसन्नः देहि मङ्गं धनम् ॥ यथा वा ।
भुवनानन्दस्त्रिभुवनकंदः । भ्रमरसवर्णो जयति स कृष्णः ॥ (G).

वर्णवृत्तम् ।

३६७

कामावतारस्य^१ अद्वेण पाण्य^२ ।मत्ता दहा सुद्ध मंथाण सो बुद्ध^३ ॥ ५० ॥जहा, रात्रा^४ जहा लुद्ध पण्डीत्र^५ हो मुद्ध ।कित्ती^६ करे रक्ख^७ सो बाद^८ उपेक्ख^९ ॥ ५१ ॥
मंथाण ।

५०-५१ । कामावतारस्यार्द्धेन पादेन । मात्ता दश शुद्धाः
मन्थानं बुध्यस्व ॥ शारङ्गरूपच्छन्दः कामा[व]तार इत्यपि नाम,
तच्च तगणस्य[च]तुष्टयात्मकं, तस्यार्द्धं तगणद्वयात्मकं, तथाचात्र
तगणद्वयात्मकः पाद इति पर्यवस्यति, तगणस्य पञ्चकलात्मकत्वाच्च
मात्ता दश भवन्ति तस्म[ान्वा]मच्छन्द इत्युक्तम् । उदाहरति ।
राजा यत्र लुब्धः पण्डितो भवति मुग्धः । कीर्त्तिं करे रच
तद्राज्यमुपेक्षस्व ॥ मुग्धो मूढः हिताहितज्ञानशून्यः । (C).

५०-५१ । अथ षड्चरचरणस्य वृत्तस्य सप्तत्रिंशत्तमं भेदं
मंथाननामकं वृत्तं लक्षयति, कामेति । कामावतारस्य — कामाव-
तारस्य तगणचतुष्टयनिर्मितद्वादशाक्षरचरणस्य शारङ्गरूपकापरनाम्न-
इत्यर्थः अद्वेण पाण्य — अर्द्धेन पादेन अंतलघुतगणद्वयेनेत्यर्थः ।
सुद्ध दहा मत्ता — शुद्धा दश मात्ताः यत्र षड्चरचरणे वृत्ते प्रति-
चरणं पतन्ति, सो — सः मंथाण — मंथानः बुद्धश्च — ज्ञातव्यः ॥ अथवा
अवद्वद्भाषायां लिंगविभक्तिवचनव्यत्यासे दोषाभावात् सो — तं

५०-५१ । १ कामावतारस्य (E & F). २ सुद्ध (B), बुद्ध (E), बुद्ध
(F). ३ राजा (F). ४ पण्डित (A), पण्डित (C). ५ कीर्त्ति (C). ६ यत्र
(A), रक्ख (B), रच (C). ७ बाद (B), राख (C). ८ उपेक्ख (F).

३६८

प्राकृतपैकुलम् ।

खडा^१ बस बद्धो^२ भुञ्जंगा^३ पञ्चद्वो^४ ।पञ्चा पाञ्च चारी कही संखणारी^५ ॥ ५२ ॥जहा, गुणा^६ जस्त मुद्धा बद्ध^७ रुञ्जमुद्धा ।घरे वित्त जग्गा^८ मही तासु^९ सग्गा^{१०} ॥ ५३ ॥
संखणारी ।

मंथण — मंथानं बुझ्झ — विद्धीति वा व्याख्येयं, तगणद्वयचरणे
मंथान इति तु निष्कृष्टार्थः । वर्णवृत्ते षात्र मात्राकथनं पद्यपूर-
णार्थमेव । १८ । मंथानमुदाहरति, राज्ञा इति । जहा — यत्र
राज्ञा — राजा शुद्ध — शुभः पंडीत — हे पंडित मुद्ध — मुग्धः
हो — भव । हो इति देशीयं भवेत्यर्थे प्रसिद्धं । किन्ती — कीर्त्तिं
करे रक्ख — रक्षस्व, सो वाद — [तं वादं] उपेक्ख — उपेक्षस्व ॥ यत्र
राजा रूपणस्तत्र विवदंत[दमानं] जनमुपेक्ष्य पण्डितेनापि त्वया
निजकीर्त्तिमिच्छता मूर्खेण भवितव्यमिति कस्यचित् पण्डितं
प्रत्युपदेशः । मंथानो निवृत्तः । १९ । (E).

५०-५१ । कामेति । कामावतारस्यार्द्धेन पादेन । मात्रा दश
शुद्धाः मंथानः स बोध्यः ॥ कामेति तगणद्वयं पाद इत्यर्थः ।
[यथा] राजा यत्र शुभः पंडित भव मुग्धः । कीर्त्तिं करे रक्ख
तं वादम् उपेक्षस्व ॥ (G).

५२-५३ । १ रसा (B), षड्धा (C). २ शुद्धा (A), बद्धा (C). ३ भुञ्जंगा
(E). ४ पञ्चधा (A & C). ५ संखणारी (A & C). ६ गुणा (A).
७ Dropt in (B), बद्ध (F). ८ जग्गे (A), जग्गा (B). ९ तसु (A & B),
तासु (E). १० सग्गे (A).

वर्णनम् ।

३६६

५२-५३ । षड्वर्णवद्धं भुजङ्गपादाद्धम् । प्राप्तासत्वारः पादाः
कथ्यते शङ्खनारी ॥ भुजङ्गो भुजङ्गप्रयातं । तथाचं भुजङ्गप्रयात-
पादाद्धं षड्वर्णं शङ्खनारी कथ्यते, तादृशा एव यच्च पादासत्वार-
इत्यर्थः । भुजङ्गप्रयातं यगणचतुष्टयेन भवति, तदद्धं यगणद्वयमिति
बोध्यम् । उदाहरति । गुणा यस्य शङ्खा बधूः रूपमुग्धा । गृहं
वित्तजायत् मही तस्य स्वर्गः ॥ रूपमुग्धा अतिशयरूपवती,
जायदित्यनेन कदाचिन्नूनता नास्तीत्यर्थः । घरा वित्तं जग्मा इति
पाठे गृहा जायदित्ता इत्यर्थः । (C).

५२-५३ । अथ षड्चरचरणस्य वृत्तस्य दशमं भेदं शङ्खनारी-
नामकं वृत्तं लक्षयति, खड्गेति । खडा वक्ष्य वद्धो — षड्वर्णवद्धा.
सुशङ्गा पञ्चवद्धो — भुजङ्गप्रयाताद्धं । पञ्चा — प्राप्ता, आदिलघुयगण-
द्वयनिर्मितैकैकचरणेत्यर्थः, पाञ्च चारी — पादचतुष्टया शङ्खनारी
कही — कथिता ॥ अत्र पाञ्च चारीति पदं पद्यपूरणार्थमथवापि
षोडशचरणस्यापि भुजङ्गप्रयातस्य वक्ष्यमाणत्वात्तद्वर्णाष्टचरणनिषेधार्थ-
मिति द्रष्टव्यम् । आदिलघुयगणद्वयचरणा शङ्खनारीति तु समुदा-
चार्यः । २० । शङ्खनारीमुदाहरति, गुणेति । जस्य — यस्य गुणाः [शङ्खाः]
दोषासंबन्धिताः बद्ध — वधूः रूपमुग्धा — रूपमुग्धा अतिसुन्दरीति
यावत् । घरे — गृहे वित्त — वित्तं धनमिति यावत् जग्मा —
जायत् सदा परिपूर्णमिति यावत्, तासु — तस्य मही पृथ्वी सग्मा
— स्वर्गः ॥ यस्यैतत्सर्वं स भूमावपि स्वर्गसुखमनुभवतौत्यर्थः । घरा
वित्तं जग्मेति कश्चित्पाठः, तच्च गृहा जायदित्ता इति प्राकृते
पूर्वनिपातानियमाद्वाख्येयम् । शङ्खनारी निवृत्ता । २१ । (E).

३००,

प्राकृतपैङ्गवम् ।

धञ् सर बीञ् मणीगुण तीञ् ।

दईं लहु अंत स मालद कंत ॥ ५४ ॥

जहा, करा पसरंत बह्ण गुणवंतं ।

पफुल्लिञ्ज कुंदं उगो सखि चंद ॥ ५५ ॥ मालती ।

५२-५३ । खडेति । षड्वर्णबद्धा भुजंगप्रयाताद्धा । प्राप्ता पादचतुष्टयं कथ्यतां शंखनारी ॥ यगणद्वयं कार्यमित्यर्थः । यथा । गुणा यस्य शुद्धा वधूः रूपमुग्धा । घरे [गृहे] वित्तं जायते मही तस्य स्वर्गः ॥ (G).

५४-५५ । धञः शरी द्वौ मणिगुणस्तृतीये । स्थितौ लघुरन्ते सा मालती कान्ता ॥ धञ आदिलघुस्त्रिकलाः, शरी लघुर्धणिगुणो द्वारः, तेनान्ते गुरुर्लघुर्लभ्यते । कान्ता कमनीया, मालती हृन्दो-
नाम । उदाहरति । कराः प्रसरन्ति बह्णगुणवन्तः । प्रफुल्लितं कुन्दं उद्यतः सखि चन्द्रः ॥ (C).

५४-५५ । अथ षडचरचरणवृत्तस्य षट्चत्वारिंशत्तमं भेदं मालतीनामकं वृत्तं लक्षयति, धञमिति । अथ षडचरचरणे वृत्ते प्रथमं धञं — धञः लज्जादिस्त्रिकलो गण इत्यर्थः द्वितीयस्थाने च सर बीञ् — शरद्वयं लघुद्वयमित्यर्थः तीञ् — तृतीये स्थाने इति शेषः लहु अंत — लघ्वंतः लघुरन्ते यस्य तादृश इत्यर्थः मणीगुण — मणीगुणः द्वारो गुरुरित्यर्थः दई — दीयते, इदं च यथावयवं

५४-५५ । १ मणीगुण वंत (E). २ दई (A, B & C). ३ गुणमंत (A & C). ४ कन्द (B). ५ उगू (A & C), उमी (B).

वर्णवृत्तम् ।

३७९

द्विजवरं किञ्च भणहिं सुप्रियं ।

दमणञ्च गुणिं फणिबद्धं भणिं ॥ ५६ ॥

जहा, कमल एअणि अमिअ वअणि ।

तरुणि घरणिं मिलइ सुपुणिं ॥ ५७ ॥ दमणक ।

योजनीयं, सा कंत — कांता सुंदरीति यावत् मालद — मालती ॥
 तस्मात्तृतीनामकं वृत्तमित्यर्थः । कैश्चित्तु कंत इति कांतासंबोधन-
 परतया व्याख्यायते । मालतीसुदाहरति, करेति । सहि — हे सखि
 बद्ध गुणवंत — बद्धगुणवंतः प्रासादाद्वादकत्वाद्यनेकगुणयुक्ता इत्यर्थः
 करा — किरणाः पसरंत — प्रसरंति, कुंद — कुंदाः प्रफुल्लिअ —
 प्रफुल्लिताः यतः, अतः चंद — चन्द्रः उगो — उदित इति ज्ञायत-
 इति शेषः ॥ मालती निवृत्ता । २३ । (E).

५४-५५ । ध्वजमिति । ध्वजः शरद्वयं मणिगुणस्तृतीयः । दत्त्वा
 लघुमंते सा मालती कांता ॥ ध्वजो लघ्वादिल्लिकलः, मणिगुणो
 दीर्घः, शरो लघुः । लघुगुरू लघुद्वयं दीर्घो लघुरिति । यथा ।
 कराः प्रसरंति बद्धगुणवंतः । प्रफुल्लिताः कुंदाः उदितः सखि चंद्रः ॥
 (G).

५६-५७ । द्विजवरं दत्त्वा भण सुप्रियम् । दमनकं गणय
 फणिपतिर्भणति ॥ द्विजवरश्चतुर्लघुः । उदाहरति । कमलनयना
 अमृतवदना । तरुणी गृहिणी मिलति सुपुण्येन ॥ (C).

५६-५७ । द्विजवर (F). १ भणद (A & C), भणहिं (B). २ सुप्रिय (E).
 ३ गुण (A & C), गुण (B). ४ भण (B). ५ वदहिं (C). ७ वरिणि (A,
 B & C). ८ सुपुणि (A), अ पुणि (B), सुपुणि (E).

१०२

प्राकृतपौकलम् ।

चारि हार किञ्जरी^१ तिखि^२ गंध दिज्जही^३ ।

सप्त अक्खरा ठिआ सा समाणिआ पिआ ॥ ५८ ॥

जहा, कुंजरा चलंतआ पब्बआ पलंतआ ।

कुम्म पिट्ठि^४ कंण^५ धूलि हूर भंण^६ ॥ ५९ ॥समाणिआ^७ ।

५६-५७ । अथ षडक्षरचरणवृत्तस्य चतुःषष्टितममंतिमं भेदं दमनकनामकं वृत्तं लक्षयति । दिअवर — दिजवरं चतुर्लघ्वात्मकं गणमिति यावत् किअ — क्त्वा, सू[सु]पिअ — सुप्रियं लघुद्वयात्मकं गणमिति यावत् भणहि — कथय । दमणअ गुणि — दमनकं गुणय जानीहीति यावत् इति फणिअद — फणिपतिः भणि — भणति ॥ न[गण]दययुक्तं दमनकनामकं वृत्तमिति फलितार्थः । २४ । दमनकमुदाहरति, कमलेंति । कमल णअणि — कमलनयना अमिअ वअणि — अमृतवचना । तरुणि — तरुणी घरणि — गृहिणी भार्येति यावत् सू[सु]पुणि — सुपुण्येन मिलाद — मिलति ॥ मिलाद न पुणीति कचित्पाठस्तत्र मिलति यदि पुनरित्यनंतरं तदा तां विहाय कुत्रापि न गमिष्यामीत्यध्याहृत्य व्याख्येयम् । दमनको निवृत्तः । २५ । इति षडक्षरं वृत्तम् । (E).

५६-५७ । दिअ इति । दिजवरं हत्वा भण सुप्रियं । दमनकं

५८-५९ । १ किञ्जिहि (E), किञ्जिही (F). २ तिखि (A). ३ दिज्जहि (E). ४ पिट्ठ (B), पौठि (C). ५ कंणिय (C). ६ कणिय (C).

Last quadrant dropt in (B). ७ समानिका (A & B).

वर्जितम् ।

३७३

जानीहि फणिपतिर्भणति ॥ दिज[वर]सतुर्लघुः, सुप्रियो दिलघुः,
पङ्कजवः । यथा । कमलनयना अमृतवचना । तरुणी गृहिणी
मिलति सुपुण्येन ॥ (G).

५८-५९ । अथ सप्ताचरा । आदौ गुरुस्ततो लघुरेवं क्रमेण
चत्वारो गुरुवस्तथो लघवः पादे तिष्ठन्ति । * * * हारो गुरुर्मन्धो
लघुः । उदाहरति । कुञ्जराश्चलन्ति पर्वताः पतन्ति । कूर्मपृष्ठं कम्पते
धूलिभिः सूर्य आच्छाद्यते ॥ (G).

५८-५९ । अथ सप्ताचरचरणवृत्तस्थाष्टाविंशत्यधिकशतं भेदाः
भवन्ति, तत्र विचत्वारिंशत्तमं भेदं समानिकानामकं वृत्तं लक्षयति,
चारीति । यत्र सप्ताचरवृत्ते हार चारि—हारचतुष्टयं गुरुचतु-
ष्टयमिति यावत् किञ्चि[ही]—क्रियते तिष्ठि—चयः गंध—
गंधा लघव इति यावत् दिक्चिहि[ही]—दीयते । अंतरा अंतरे-
णेति शेषः । एवं विधिना सत्त अक्षरा—सप्ताचराणि ठिआ—
स्थितानि, सा समाणिआ—समानिका पिआ—प्रिया पिंगल-
स्येति शेषः ॥ प्रथमं गुरुस्ततो लघुः पुनर्गुरुः पुनर्लघुरेवं क्रमेण
यत्र प्रतिचरणं सप्ताचराणि स्थाप्यन्ते सा समानिकेति समुदायार्थः ।
केचित्तु पिआ इति पदं प्रियासंबोधनपरतया वदन्ति । २६ ।
समानिकासुदाहरति, कुञ्जरा इति । पर्वआ—पर्वतान् पलंतआ
—प्रेरयंतः कुञ्जरा—इस्ति[नः] चलंतआ—चलन्ति । कुष्म पिडि—
कूर्मपृष्ठं कम्पए—कम्पते धूलि—धूल्या सूर—सूर्यः झंयए—
आच्छाद्यते ॥ श्रीरामचंद्रे प्रचलति सतीति शेषः । समानिका
निवृत्ता । २७ । (E).

६७४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

भणउ सुवासउ^१ लहुसु विसेसउ^२ ।रइ चउ मत्तह भ लहइ अंतह^३ ॥ ६० ॥जहा, गुरुजण भत्तउ^४ बहुगुण जुत्तउ^५ ।जसु जिअ^६ पुत्तउ सइ^७ पुणबंतउ^८ ॥ ६१ ॥ सुवास^९ ।

५८-५९ । अथ सप्ताक्षरमुष्णिक इंदः । [चारि] हारेति ।
हारचतुष्टयं क्रियतां चयो गंधा दीयन्ताम् । सप्ताक्षरा स्थिता सा
समानिका प्रिया ॥ हारो गुरुः, गंधो लघुः । यथा । कुंजराश्चलन्ति
पर्वताः पतन्ति । कूर्मपृष्ठं कंपते धूल्या सूर्य आच्छाद्यते ॥ (G).

६०-६१ । भणामि सुवासं लघु परि[सवि]शेषम् । रचयति
चातुर्मात्रिकं भगणमन्ते ॥ सविशेषलघुकथनात् चातुर्मात्रिको
लघुः कथ्यते तदनन्तरं भगण इत्यर्थः । उदाहरति । गुरुजन-
भक्ता वधूर्गुणयुक्ता । यस्य जीवनं पुत्रः स पुण्यवान् ॥ तिअ पुत्तेति
पाठे त्रिपुत्र इत्यर्थः । (C).

६०-६१ । अथ सप्ताक्षरचरण-वृत्तस्यैकाशीत्युत्तर[वृत्तस्य द्वादशो-
त्तर] शततमं [११२] भेदं सुवासकनामकं वृत्तं लक्षयति, भणति ।
यत्र चउ मत्तह — चतस्रः मात्राः चतुरो लघून् इत्यर्थः । अत्र

६०-६१ । १ सरासउ (A), सुवासउ (E). २ लउ गुव सेसउ (A), लउ
सविसेसउ (B), लउलु विसेसउ (E). ३ भणइ चणत्तह (A), भ लइ चणर (B),
भणइ चणर (C). ४ गुरुजण जुत्तउ (A), गुरुजण भत्तउ (B). ५ Dropt in
(B). ६ जसु तिअ (A), जसु तिअ (B), जसु जिअ (E). ७ सो (A), जउ
(B) सहि (C). ८ पुणमत्तउ (A & C), पुणमत्तउ (B). ९ सरसा (A).

वर्षेष्टतम् ।

३७५

चरण गण विष्णु^१ पढम लइ थप्प ।जगण तसु अंत मुणहु^२ करहंच ॥ ६२ ॥जहा, जिबउ^३ जइ एह^४ तजउ^५ गइ देह^६ ।रमण जइ^७ सोइ विरह जणु होइ^८ ॥ ६३ ॥ करहंच^९ ।

मात्राशब्दो लघुपरः । रइ — रचयित्वा अंतह — अंते चतुर्लक्षंते इत्यर्थः, भ — भगणः आदिगुरुर्गण इति यावत् लइह — लभ्यते, लउसू[सु] विसेसउ — लघुविशिष्टं तं सुवासउ — सू[सु]वासकं भणउ — भणत ॥ सू[सु]वासकनामकं तद्वृत्तमित्यर्थः । अत्र लउसू[सु] विसेसउ इदं विशेषणं प्रथमस्थापितचतुर्मात्राणां लघुपरत्वलाभायेति बोध्यम् । दिजवरभगणरचितचरणं सुवासकमिति फलितार्थः । २८ । सू[सु]वासकमुदाहरति, गुर्विति । गुरुजण भत्तउ — गुरुजनभक्ता गुणजुत्तउ — गुणयुक्ता जसू — यस्य वडू — वधूः भार्येति यावत् जिअ पुत्तउ — जीवत्पुत्रा सद — स एव पुणवंत[उ] — पुण्वान् ॥ चैसोका इति शेषः । सुवासकं निवृत्तम् । २९ । (E).

६०-६१ । भणैति । भण्यतां सुवासकः लघुसुविशेषकः । रचय चतुर्मात्रिकाः भं लभते अंते ॥ लखिति पूरणार्थम् । यथा । गुरुजन-भक्ता वधूर्गुणयुक्ता । यस्य जीवत्पुत्रा स एव पुण्वान् ॥ (G).

६२-६३ । चरणे गणं विप्रं प्रथमे नीत्वा स्थापय । जगणं तस्यान्ते

६२-६३ । १ विष्णु (A). २ भणिय (A), भणउ (B), भणइ (C). ३ जिबउ (A), जिबउ (C). ४ एह (B). ५ तजउ (B). ६ देह (B). ७ जी (A). ८ विरह जणि होइ (A), विरह जण जोइ (B), विरह जणु होइ (F). ९ करहंची (B & C).

३०६

प्राक्कल्पिकम् ।

भण करहञ्चम् ॥ चरणे पदे प्रथमतो विप्रगणस्ततो जगणस्तत्
करहञ्चं छन्दः । उदाहरति । जीवामि यदि एतत् त्यजामि गत्वा
देहम् । रमणो यदि स एव विरहो न भवति ॥ गत्वा प्रयाग-
मिति शेषः । विरहदग्धं यद्येतदेहं त्यजामि तदा जीवामि,
तदेव श्रेयःसाधनमिदन्तु जीवनं मरणमेव । (C).

६२-६३ । अथ सप्ताक्षरचरणवृत्तस्य षष्ठवर्तितमं भेदं करहञ्च-
नामकं वृत्तं लक्षयति, चरणेति । पठम् — प्रथमे चरणे विष्णु-
विप्रं चतुर्लष्वात्मकमिति यावत् गण — गणं जह — गृहीत्वा
यप्प — स्थापयत । तसु — तस्य विप्रगणस्येति यावत् अंत — अन्ते
जगण — मध्यगृहं यप्प इति पूर्वेषाम्ययः, करहञ्च — कर[हञ्चम्] एवं
मुण्ड — जानीत ॥ करहञ्चनामकमेतद्वृत्तमित्यर्थः । अत्र प्रथमे इति
द्वितीयादीनामुपलक्षकम् । करहञ्चमुदाहरति, जिवेति । एह — एतं
देह — देहं जह — गत्वा जह — यदि तज्ज — त्यजामि जिवञ्चं —
जीवामि तदेति शेषः, जह — यदि रमण — भर्ता स एव होह —
भवति, विरह — विद्योगः जणु — मा भवत्विति शेषः ॥ विरहानक्ष-
दग्धशरीरत्यागं एव मम श्रेष्ठ इति गूढाभिप्रायायाः कस्याश्चिन्मृत-
भर्तृकायाः सहगमनं कर्तुमुद्यतायाः शरीरधुनायं प्रति प्रार्थनावचन-
मिदम्, सा चोत्तरार्द्धेन प्रकटिता । करहञ्चो निवृत्तः । ३१ । (E).

६२-६३ । चरेति । चरणे गणं विप्रं प्रथमं कृत्वा स्थापय ।
जगणस्तस्यांते जानीत करहञ्चं ॥ विप्रस्य चतुर्लक्षः । यथा । जीवामि
यदि एतं त्यजामि गत्वा देहम् । रमणो यदि स एव विरहो मा
भवतु ॥ देहत्याग एव जीवनमित्युपपादितमुत्तरार्द्धं सत्येत्यर्थः । (G).

वर्णनम् ।

१७७

सत्ता दीहा जाणेही कथा ती^१ गो माणेही ।

चाउहाहा^२ मत्ताणा सीसारूओ^३ हंदाणा ॥६४॥

जहा, चंदा^४ कुंदा ए कासा^५ हारा हीरा ए हंसा^६ ।

जे जे सेत्ता बखीआ^७ तुह्या^८ किती जिखीआ^९ ॥

६५ ॥ सीसरूपक^{१०} ।

६४-६५ । सप्त दीर्घान् जानीहि कर्णान् चीन् गुहं मानय ।
चतुर्दशमाघाणां ग्रीर्वरूपच्छन्दसि ॥ ग्रीर्वरूपच्छन्दसचतुर्दशमात्रस्य
निर्वाहकान् सप्त दीर्घान् जानीहि, तदेव विवृणोति चीन् कर्णान्,
कुर्ये दिगुत्तरनक्षत्रमेकगुहमित्यर्थः । उदाहरति । चन्द्रः कुन्दम्
प्रतत् काया हारो हीरं कैलासः । ये ये सेता विनिदिता-
स्तव कीर्त्या जिताः ॥ (C).

६४-६५ । अथ सप्ताक्षरचरणवृत्तस्य अंतिमं [आद्यं] भेदं ग्रीर्व-
रूपकनामकं वृत्तं लक्षयति, सत्तेति । आदौ कथा ती — कर्णान्
गुहप्रयात्तकान् मणान् चीन् तदन्तरं गो — गुहं माणेही —
मानय, एवंप्रकारेण चाउहाहा मत्ताणा — चतुर्दश माघाः सत्ता
दीहा — सप्त दीर्घान् सीसारूओ हंदाणा — ग्रीर्वरूपकच्छन्दसि
जाणेही — जायस्य [जानीहि] ॥ दीर्घसप्तकरचितचरणं ग्रीर्वरूपक-

६४-६५ । १ ति (A). २ कचहाहा (A). ३ सीसारूओ (A & E),
कीसीरूओ (B & C). ४ कन्दा (B). ५ कथावा (B). ६ रा चंदा (A & B),
केहावा (C). ७ विविवा (A), कीसीवा (B & C), बखीवा (E). ८ तुह्याही
(A), तुह्या (B), तुह्या (C). ९ जोसीवा (B), जिनिवा (C). १० ग्रीर्व-
रूपक (B).

३७९

प्राज्ञकपेकम् ।

विज्जुमात्ता^१ मत्ता सोत्ता^२ पाए कम्मा चारी सोत्ता ।

इच्चं रुच्चं^३ चारी पाआ भत्ती खत्ती^४ णाआराआ^५ ॥ ६६ ॥

जहा,

उम्मत्ता^६ जोहा दुक्कंता विप्पक्खा^७ मभ्भे^८ लुक्कंता^९ ।

णिक्कंता^{१०} जंता धावंता णिभ्भंती^{११} किन्ती पावंता ॥ ६७ ॥

विज्जुमात्ता^{१२} ।

मिति फक्षितार्थः । १ ३१ । शीर्षरूपकमुदाहरति, चंदेति । चंद्रः कुंदः काशाः ए — एते चारः भौतिकदाम इति यावत् हीरा — हीरकं मणिभेदः हंसा — हंसः ए — एते । जे जे सेत्ता बल्लीआ — ये ये सेता वर्णिताः ते ते इति शेषः तुह्मा किन्ती जिणीआ — युष्मत्कीर्त्या जिताः ॥ कंचिद्राजानं प्रति कस्यचित्क्वेरियमुक्तिः । शीर्षरूपकं निवृत्तम् । ३२ । (E).

६४-६५ । सत्तेति । सप्त दोषान् जानीहि कर्णान् चीन् गुहं मानय । चतुर्दश मानाः शीर्षरूपकं कुंदः ॥ कर्णी द्विगुरः । यथा, चंद्रः कुंदः ये काशाः चारा हीरा एते हंसाः । ये ये सेताः वर्णिताः युष्माकं कीर्त्या जिताः ॥ (G).

६६-६७ । १ विज्जुमात्ता (B), विज्जुमात्ता (C). २ सोत्ता मत्ता (E & F). ३ यच्चो रुच्चो (B). ४ भत्ती (E). ५ विज्जुमात्ता (A), विज्जुमात्ता (B), विज्जुमात्ता (C), यच्चो रात्ता (F). ६ उम्मत्ता (F). ७ विप्पक्खा (A), विप्पक्खा (B). ८ मभ्भे (B & C), मभ्भे (F). ९ लुक्कंता (C). १० पिक्ख (C). ११ विभ्भन्ती (B & C). १२ विज्जुमात्ता (A).

वर्द्धतम् ।

३४६

६६-६७ । अथाष्टाचरा । विद्युन्मासा मासाः षोडश पादे
कर्णास्त्वारी लोलन्ते[न्ति] । एवंपाणां चतुर्णां पादाणां भर्त्री
क्षत्रिया विद्युद्राजते ॥ भर्त्री धारयित्री क्षत्रियजातिः, विद्युन्मासा
विद्युदिव राजते । उदाहरति । उन्मात्ता योधा ढौकमानाः
विपक्षमध्ये प्रविष्टाः । निष्क्रान्ता युधन्तो[माना] धावन्तो निर्भान्ताः
कीर्त्तिं प्राप्नुवन्ति ॥ ढौकमाना गच्छन्तः । (C).

६६-६७ । अथाष्टाचरचरणवृत्तस्य प्रसारक्रियया षट्पञ्चाशद-
धिकशतद्वयं भेदा भवन्ति, तत्राद्यं भेदं विद्युन्मासानामकं वृत्तं
क्षत्रयति, विज्जियति । यच्च ष[ख]त्ती-क्षत्रिये प्रस्तारे इत्यर्थः, पूर्वा-
चार्याणां क्षत्रिय इति प्रसारसंज्ञा, लोला मत्ता - षोडशमात्राकाः
चारी - चत्वारः कर्णाः गुरुदयात्मका गणाः पांश - पादे लोला
- लुटन्ति, एषं रुद्रं - एवरूपेण चारी पाशा - चतुःपादिका
विज्जुमासा - विद्युन्मासा पाशाराशा - नागराजेनेत्यर्थः भर्त्री
- मण्डते ॥ षत्ती - क्षत्रिया जातिरिति कश्चित् । अत्र साचा-
क्षयनममतिप्रयोजनकं पादपूरणार्थमेवेति बोध्यम् । विद्युन्मासा-
सुदाहरति, उन्मात्तेति । उन्मात्ता - उन्मात्ताः दुर्कृता - ढौकमानाः
परस्परं मिश्रिता इति यावत् विपक्षे मध्ये लुक्कृता - विपक्ष-
मध्ये लौनाः, निष्क्रान्ता - निष्क्रान्ता विपक्षान् इत्यर्थः, यं[ज]ता -
यातः प्रतिपक्षेन्यं प्रतीति भावः धावन्ता इतस्ततो धावनं कुर्वन्तः
लोहा - योद्धारः पिभन्ती - निर्भान्तां नितरां चैकोक्यभ्रमण-
शीलामिति यावत् किन्ती - कीर्त्तिं यावन्ता - प्राप्नुवन्ति ॥
केनचिदन्दिना श्रीरामचन्द्रसंगमवर्णनपरतयेदं कृतम् । ३५ । (B).

१५०

प्राज्ञानैक्यम् ।

सङ्ग गुरु गिरंतरा पमाणिआ^१ अठक्खरा^२ ।

पमाणि^३ दूण किज्ज^४ गराअ^५ सो भणिज्ज^६ ॥ ६८ ॥

अहा, गिसुंभ सुंभ खंडिणी^७ गिरीस गेह मंडिणी^८ ।

पअंड मुंड^९ खंडिआ^{१०} पसख^{११} होउ^{१२} चंडिआ^{१३} ॥

६९ ॥ पमाणिआ^{१४} ।

६६-६७ । अथाष्टाक्षरमनुष्टुप्कंदः । विष्णू इति । विष्णुभाषा
शोडशमात्रा पादे कर्णाक्ष्वारो लुटन्ति । एवंरूपाक्ष्वारः पादाः
भवन्ति अचिया नागराजः ॥ अचियजातिरिति केचित् । अने
प्रस्तारे इत्यन्ये । यथा, उन्मत्ता योधाः अलंतो विषयमथे
निक्षीनाः । निष्क्रान्ता यांतो धावन्तो निर्भ्रान्तं कीर्त्तिं प्राप्नुवन्ति ॥ (G).

६८-६९ । सधुगुरु निरन्तरौ प्रामाणिकाष्टाक्षरा । प्रामाणी
द्विगुणीक्रियते नाराचः स भण्यते ॥ सधोर[न]न्तरं गुरुः पुनरपि
एवमष्टाक्षराणि देयानि । अदाहरति । निशुअशुअखण्डिनी
गिरीशगेहमण्डिनी । प्रचण्डसुण्डखण्डिता प्रचक्षा भव[तु]
अण्डिका ॥ (C).

६९-६९ । अथाष्टाक्षरचरखण्डस्य अडशीतितमं भेदं प्रमा-

६८-६९ । १ पमाणि (A, B & C). २ अठक्खरा (A), अहक्खरा (B & C), अठक्खरा (F). ३ पमाणि (A), पमाणि (C). ४ किज्जिय (E & F). ५ गराअ (A), गराअ (E & F). ६ भणिज्जिय (E). ७ अण्डिणी (B & C). ८ मण्डिणी (B & C). ९ पचंड चंड (A). १० चंडिय (A). ११ पचण्डि (A). १२ होउ (A), होउ (B & C). १३ चंडिय (A), अचिया (B). १४ प्रमाणिआ (A), पमाणिआ (C).

पञ्चदशिका ।

३२९

हार गंध^१ बंधुरेख^२ दिङ्^३ अट्^४ अक्खरेख ।

वारहाइ मत्त जाण मल्लिआ^५ सुखंद^६ माण^७ ॥७०॥

जहा, जेण जिखु^८ खत्ति बंस रिट्ठि^९ मुट्ठि^{१०} केसि कंस ।

बाण पाणि कट्ठिण्ड सोइ^{११} तुह्ण^{१२} सुम्भ^{१३} देण ॥

७१ ॥ मल्लिका ।

णिकानामकं वृत्तं लक्षयति, लक्ष इति । लक्ष गुरु पिरंतरा—
लघुगुहनिंतराणि अटक्खरा—अष्टावचराणि यत्र प्रतिचरणं
पतन्तीति शेषः सा पमाणिआ—प्रमाणिका तत्प्रमाणिकानामकं वृत्त-
मित्यर्थः । लक्ष गुरु पिरंतरेत्यनेन प्रथममेको लघुस्तदनन्तरं गुरुः
पुनर्लघुः पुनर्गुरुवैषम्यप्रकारेणाष्टावचराणि कर्तव्यानीति सूच्यते ।
प्रसंगाच्चाराचनामकं षोडशाक्षरचरणं वृत्तं लक्षयति, प्रमाणीति ।
पमाणि—प्रमाणी प्रमाणिकेत्यर्थः, नामैकदेशादपि सव्येत्यादौ
नामप्रतीतिः, दूण—दिगुणा लघुगुहनिंतरषोडशाक्षरेति धावत्
किञ्चि—क्रियते यदेति शेषः, सो—सः पाराड—नाराचः
भणिक्खए—भण्यते ॥ ३१ ॥ प्रमाणिकामुदाहरति, पिसुंभेति ।
णि[नि]ण्डभण्डभण्डिनी गिरीस[श]मेधमंडिनी महादेवमण्डं
भूषयिषीत्यर्थः । पण्ड मुंड खंडिआ—प्रचण्डमुण्डखंडिही[नी]

७०—७१ । १ गंध (A). २ बंधुरेख (A). ३ दिङ् (B), मुट्ठ (C). ४ अट्ठ (B & C). ५ मल्लिका (E & F). ६ सुखंद (C), सुखंद (E). ७ माण (E). ८ जिखु (A), जिखि (B), जिख (C), जिखू (E). ९ रिट्ठि (A), रिट्ठि (B & C). १० मुट्ठ (A), मुट्ठि (B & C). ११ सोइ (E & F). १२ तुह्ण (C), तुह्ण (F). १३ सुम्भ (B & C), सुम्भ (E), सुम्भ (F).

३८२

प्राप्तमैत्रुलम् ।

पसव हौउ चण्डिका—प्रसव्वा भवतु चण्डिका ॥ प्रमाणिका
निवृत्ता । ३७ । (E).

३८-३९ । लङ्ग इति । लघुगुरुनिरंतरा प्रमाणिका अष्टाचरा ।
प्रमाणिका द्विगुणा क्रियतां नाराचकः स भण्यतां ॥ यथा ।
निशुंभशुंभखंडिनी गिरीशगेहमंडिनी । प्रचंडमुंडखंडिता प्रसव्वा
भवतु चंडिका ॥ (G).

७०-७१ । हारगन्धबन्धुरेण युष्टाष्टाचरेण । दाद[श]माचाः
जानीहि मल्लिकामुच्छन्द आनय ॥ बन्धुरनूतनानतमित्यमरः ।
हारेण गुरुणा उक्तं गंधेन लघुनानतम् अष्टाचरेण पादेन ।
उदाहरति । येन जिताः चत्त्रियवंशारिष्टि-मुष्टि-केशि-कंसाः ।
वाणस्य पाणयः कृत्ताः स युष्माकं शुभं ददातु ॥ वाणस्यासुरस्य,
कृत्ताम्बिकाः । (C).

७०-७१ । अष्टाष्टाचरचरणवृत्तस्य द्वि[एक]सप्तत्यधिकशततमं
भेदं मल्लिकानामकं वृत्तं लक्षयति, हारेति । हार गंध बंधुरेण
—हारी गुरुः गंधो लघुस्ताभ्यां बंधुरेण—मनोहरेण दिष्ट अष्ट
अक्षरेण—दृष्टाष्टाचरेण दृष्टान्यष्टावचराणि यच्च तादृशेनेत्यर्थः
चरणेनेति शेषः । बारहाइ—दादशैव माचा यच्च जाण—जायते,
तत् मल्लिकामुच्छन्दः मल्लिका[का]ख्यं सुन्दरं वृत्तमित्यर्थः माण-
[जाण]—माणय ॥ प्रमाणिकामल्लिकयोश्चैतावानेव भेदः यद्यमाणि-
कार्या लघुगुरुक्रमेणाचराणि चरणे दीयन्ते, मल्लिकायां गुरुलघु-
क्रमेणेति बोध्यम् । ३८ । मल्लिकामुदाहरति । जेण—येन जिणू
—जितः खत्ति वंस—चत्त्रियवंशः परशुरामरूपेणेत्यर्थः, रिद्धि

- अर्थवचनम् । -

१८३

तरलणश्चणि तुंगो पढम रस सुरंगो^१ ।

गणग^२ जुअल^३ बडो गुरु जुअल^४ पसिडो ॥ ७२ ॥

जहा, कमल^५ भमर^६ जीवो सअल^७ भुवण^८ दीवो^९ ।

दलिअ^{१०} तिमिर डिंभो^{११} उअइ^{१२} तरणि बिंभो^{१३} ॥

७३ ॥ तुंग^{१४} ।

सुष्टि केसि कंस—रिष्टिकः सुष्टिकः केभी कंसः येन जित इति पूर्वेषाम्वयः । बाण पाणि—वाणासुरपाणयः सइसवाइव इत्यर्थः [जेण]—येन कट्टिएउ—कर्त्तिताः, सोउ—सोऽयं तुहा—युष्मभं सुख—सुखं देउ—ददातु ॥ मल्लिका निवृत्ता । ३८ । (E).

७०-७१ । हारेति । शरगंधबंधुरेण दृष्टाष्टाचरेण । सादग्रीव माचा जानीत मल्लिकासुखंदः मानय ॥ शारो गुरुः गंधो क्षपुः । यथा, येन जितः चचवंशो रिष्टिसुष्टिकेष्टिकंसाः । बाण-पाणिकर्त्तकः सोऽयं युष्माकं सुखं ददातु ॥ (G).

७२-७३ । तरलणयने तुङ्गः प्रथमं रससुरङ्गं । नगणयुगलवद्धं गुरुयुगलप्रसिद्धम् ॥ प्रथमतो रसैर्लघुभिः सुरङ्गमुत्कृष्टं, कियत्तो ज्ञापय इत्याकांवायासुक्तं नगणयुगलेति, ततो गुरुयुगलेन प्रसिद्धो-भवतीत्यर्थः । उदाहरति । कमलभमरजीवः सकलभुवनदीपः ।

७२-७३ । १ गण सुरंगो (A & B), रस सुरंगो (E). २ गणग (A & C).

३ जुअल (B), युअल (E & F). ४ कमल (F). ५ भमर (E & F). ६ सकल (A).

७ सुअण (B & C). ८ दीवो (F). ९ तरणि (A, B & C).

१० डिंभो (A & E). ११ जहा (F). १२ तुहा (B & C).

३८९

प्राकृतिकप्रकरणम् ।

तापिततिमिरिडिम्बः * * * कमलविकाशे भ्रमरस्य हर्षो भवतीति
भ्रमरजीवकमुक्तम् । (C).

७२-७३ । अथाष्टाक्षरचरणवृत्तस्य चतुःषष्टितम भेदं तुंग-
नामकं वृत्तं लक्षयति, तरलेति । पठम — प्रथममादाविति यावत्
रस सू[सुरंगो]—रवेर्लघुभिः सू[सुरंगो]—सुन्दर इत्यर्थः, किञ्चि-
र्लघुभिरित्यपेक्षायां हेतुगर्भविशेषणमाह, णगणेति । णगण
यु[जु]बल बद्धो—नग[ण]युगलबद्धः नगणस्त्रिलिङ्गात्मको गणः अन्ते
इति शेषः गुरु यु[जु]अ[व]ल पसिद्धो—गुरुयुगलप्रसिद्धः गुरुद्वय-
प्रसिद्धं नगणद्वयते यच्चैतादृशमित्यर्थः तरलणञ्चणि—हे तरलनयने
स तुंगो—तुंगः तन्तुमाख्यं वृत्तमित्यर्थः ॥ नगणद्वयानंतरं गुरुद्वयं
यत्र प्रतिचरणं पतति तन्तुंगनामकं वृत्तमिति क्लृप्तार्थः । अत्र
पठम रस सू[सुरंगो] इति पदं षष्ठ्यपूरणार्थमेवेति बोध्यम् । ४० ।
तुंगमुदाहरति, कमलेति । कमल भ्रमर जीवो—कमलभ्रमरजीवः
कमलांतःपातिनो ये भ्रमरास्तेषां बंधनमोचनाज्जीवदातेत्यर्थः
अत्रल भुअ[व]ण दीवो—सकलभुवनदीपः अकाश[क]लादिति
भावः । दक्षिण तिमिर डिंभो—दक्षिततिमिरोपश्रवः, डिंभस्त्वप्रश्रवः
प्रोक्तः इति द्विगोकोषः, एतादृशस्तरणिविम्बः सूर्यविम्बः उग्रद—
सदेति ॥ तुंगो निवृत्तः । ४१ । (D).

७२-७३ । तरेति । तरलनयने तुंगः प्रथमरससुरंगः । नगण-
युगलबद्धो गुरुयुगलप्रसिद्धः ॥ रसः प्रदंगारः । यथा । कमल-
भ्रमरजीवः सकलभुवनदीपः । दक्षिततिमिरिडिंभो अयति तरणि-
विम्बः ॥ (G).

वर्णनम् ।

१८५

पढम गण विप्यओ विहु तह^१ खरेन्द्रओ^२ ।गुरु सहिअ अंतिणा^३ कमल इम^४ भंतिणा ॥७४॥जहा, स जअइ^५ जणहणा^६ असुरकुल मदहा ।गरुडवर बाहणा^७ बलि भुअणा^८ चाहणा^९ ॥

७५ ॥ कमल ।

७४-७५ । पढम[प्रथम]गणो विप्रकः द्वितीयस्तथा नरेन्द्रः ।
गुरुसहितास्तेन कमलमेवंप्रकारेण ॥ नरेन्द्रो जगणः, भवन्ति-
[भक्ति]-शब्दः प्रकारवचनः । उदाहरति । स जयति जगार्दनः
असुरकुलमर्दनः । गरुडवरवाहनः बलिभुवनयाचकः ॥ (C).

७४-७५ । अथाष्टाक्षरचरणवृत्तस्य प्रसवतितमं भेदं कमल-
नामकं वृत्तं लक्षयति, पठमेति । जह — अत्र विप्यओ — विप्रकः
चतुर्लक्षात्मको गण इति यावत् पढम — प्रथमः गणः, गुरु सहिअ
अंतिणा — गुरुसहितांतः यस्यांते गुरुरेतादृश इत्यर्थः परिंदओ —
नरेन्द्रः मध्यगुरुजगण इति यावत् विहु — द्वितीयः गण इति
पूर्वेणान्वयः, एम भंतिणा — एवंप्रकारेण कमलनामकं वृत्तं भवती-
त्यर्थः ॥ यदा अवहट्ठभाषायां लिंगविभक्तिवचनव्यत्यासे दोषा-
भावात् गुरु सहिअ अंतिणा — गुरुसहितांतम् इति वृत्तविशेषणं

७४-७५ । १ जह (E). २ परिंदओ (E & F). ३ अंतिणा (A), अंतिणा
(C), अंतिण (F). ४ एम (A & F), ए (E). ५ विजअइ (A). ६ जणकुवा
(C). ७ अहणा (E). ८ गरुड (B), गुरु (C). ९ बाहणा (B). १० भुवण
(F). ११ चाहणा (B).

२८६

प्राकृतपैफ़लम् ।

दिद्व जोद्वा गणा तिसिञ्चा णाञ्जराण^१ जा विसिञ्चा^२ ।
मास अह्णेण पाञ्च द्विञ्च^३ जाण^४ मुद्धे^५ महालच्छिञ्च^६ ॥ ७६ ॥

वाच्यम् । ४१ । कमलमुदाहरति, सेति । [असुर]र कुल महणा
— दैत्यवंशमर्दनः गरुड वर बाहणा — गरुडः वरं श्रेष्ठं बाह्वनं
यस्य तादृश इत्यर्थः बलि भुवण बाहणा — बलिभुवनं बलिराज्यं
जिघृक्षुरित्यर्थः सः जणदणा — जनार्दनः जगद् जयति ॥ कमलं
निवृत्तम् । ४२ । (E).

७४-७५ । पठेति । प्रथमो गणो विप्रो द्वितीयस्तथा नरेंद्रः ।
गुरुयहितमंतेन कमलं कंद एम[व]मेवं भक्तिना[त्प्रा] इति रच-
नया ॥ विप्रस्तुर्लघुः, नरेंद्रो जगणः । यथा । स जयति जनार्दनः
असुरकुलमर्दनः । गरुडवरबाहनो बलिभुवनजिघृक्षुः ॥ (G).

७६ । अथ नवाचरम् । दृष्टा योधगणस्तयः नागराजेन [ये]
वर्णिताः । मासाद्धेन पादस्थिता जानीहि मुग्धे महालक्ष्मी[रि]-
यम् ॥ योधो मध्यलघुः पञ्चकलः ५।५, मासाद्धे पञ्चदश
तेन पञ्चदशकलः पादो लभते । (C).

७६ । अथ प्रस्तारक्रियया नवाचरस्य द्वादशाधिकं पंचशतं
भेदा भवन्ति, तत्राष्ट[सप्त]चत्वारिंशाधिकशततमं भेदं महालक्ष्मी-
नामकं वृत्तं लक्षयति, दिद्वेति । जा — ये रगणाः णाञ्जराण —
नागराजेन पिंगलेनेति यावत् विसिञ्चा — विज्ञाता वर्णिता वा,

७६ । १ णाञ्जराण (F). २ विसिञ्चा (F). ३ पाञ्च च्छिञ्चं (B & C).

४ जाण (F). ५ अ (C). ६ महालक्ष्मिं (E), महालक्ष्मि (F).

वर्णनम् ।

३८७

जहा,

मुंडमाला गला^१ कंठिआ^२ लाअराआ भुआ संठिआ^३ ।बघघछाला^४ किआ वासणा चंडिआ पाउ सिंहासणा^५ ॥७७ ॥ महालक्ष्मी^१ ।

मास अद्वेण—मासाद्धैन मासाद्धपरिमिताभिः पञ्चदशभि-
र्मात्राभिरित्यर्थः दिट्ठ—दृष्टा उपलक्षिता इति यावत् ते
एतादृशाः तिखिआ—त्रयः जोहा गणा—योद्धृगणा मध्यलघु-
रगणा इति यावत् यत्र पात्र—पादे द्वित्रं—स्थिताः, तां
महालक्ष्मि—महालक्ष्मीं जाण—जानीहीति ॥ अत्र मात्रा-
कथनं श्लोकपूरणार्थमेव । रगणचरचितचरणा महालक्ष्मीरिति
तु निष्कृष्टार्थः । ४३ । (E).

७६ । अथ नवाक्षरं चिष्टुप्[वृहती] । दिट्ठेति । दृष्टा योद्धृ-
गणास्तयो नागराजेन ये वर्णिताः । मासाद्धैन पादस्थितां जानीहि
मुग्घे महालक्ष्मीं वंदः ॥ मासेति पञ्चदशमात्रपदां । योद्धा
रगणः । (G).

७७ । [उदाहरति] मुण्डमाला गले कण्डिका नागराजो-
भुजासंस्थितः । व्याघ्रचर्मकृतं वासः चण्डिका पातु सिंहासना ॥
कण्डिका ग्रैवेयकम् । (O).

७७ । महालक्ष्मीमुदाहरति, मुण्डेति । मुण्डमाला गला

७७। १ गले (A), dropt in (F). २ कण्डिका (C). ३ सखिआ (C).
४ बघघछाला (A), बगघछाला (B & C). ५ सिंहासणा (B & C). ६ महा-
लक्ष्मी (A).

३८८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

दिश्वर कलौ सञ्चरणं पञ्च पञ्च^१ मत्ता गणणं ।

सर मुखि मत्ता लहिअं सहि सरगिका^२ कहिअं ॥ ७८ ॥

कंठिआ — मुण्डमालैव गलकंठिका कंठभूषेति यावत् यस्या-
स्तादुशीत्यर्थः संठिआ एआरआआ मु[आ] — संस्थितनागराजभुजा ।
प्राकृते पूर्वनिपातानियमादये वर्त्तमानस्यापि संठिआ-शब्दस्य पूर्व-
निपातः । बघघडाआ किआ बासणा — व्याघ्रचर्मकृतवसना सिंहा-
सणा — सिंहाकूटा चंडिआ — चंडिका पाउ — पातु ॥ महा-
लक्ष्मीर्निवृत्ता । ४४ । (E).

७७ । यथा । मुण्डमाला गले कंठिका नागराजभुजयोः संस्थिता ।
व्याघ्रकृत्तिकृतवसना चंडिका पातु सिंहासना ॥ (G).

७८ । दिश्वरकर्णः सगणः पादे नवमात्रागणनं । शरमुनि-
माचालम्बा प्रिय सखे सारङ्गिका कथिता ॥ दिश्वरश्चतुर्लघुः, कर्णो
दिगुरुः, मात्रा वर्णः, तेन नव वर्णा लभ्यन्ते । शराः पञ्च, मुनयः
सप्त, मिलित्वा द्वादश मात्रा लम्बाः । (O).

७८ । अथ नवाक्षरचरणस्य वृत्तस्य चतुस्त्वारिंशा[अष्टा]धिक-
दिश्वरतमं [२०८] भेदं सारंगिकानामकं वृत्तं लक्षयति, दिश्व-
रेति । सहि — हे सखि पञ्च पञ्च — पदे पदे दिश्वर कलौ
सञ्चरणं — दिश्वरकर्णसगणैः, दिश्वरश्चतुर्लघ्वात्मको गणः, कर्णो-
गुरुदयात्मको गणः, सगणोऽंतगुरुगणसौरित्यर्थः, मत्ता गणणं —
मात्राग[ण]नं यत्र कथित इति शेषः, सर मुणि मत्ता लहिअं —

७८ । १ पञ्च ख (C). २ सारंगी (A), सरंगिका (E).

वर्णवृत्तम् ।

३८६

अथा,

हरिण सरिस्ता^१ णअखा कमल सरिस्ता^२ वअणा ।जुअजण^३ चित्ता हरिणी^४ पिअ सहि दिट्ठा^५ तरुणी ॥

७६ ॥ सारंगिका ।

शरमुनिमाचासहिता, शराः पंच, मुनयः सप्त, तथाच प्रतिचरणं
 द्वादशमाचायुक्त्यर्थः, सा सरगिङ्का — सारंगिका कहिअं—
 कथिता ॥ वचनसिद्धयत्यासस्तु प्राकृते न दोषायेति पूर्वमेवोक्तम् ।
 किञ्चतीनां माचाणां गणनं विधेयमित्यत्र हेतुगर्भं श[र]मुणीति
 वृत्तविशेषणम् । केचित्तु दिअवर कणो — दिअवरकर्णौ सअणं—
 सगणः एवंप्रकारेण यथेति शेषः मत्ता गणणं — माचागणनं स्थित-
 इति शेषः, किञ्चित्तो माचा गणनीया इत्यपेक्षायामाह, सरेति,
 शर मुणि मत्ता — शरमुनिमाचाः, शराः पंच मुनयः सप्त
 मिहित्वा द्वादशेत्यर्थः लहिअं — लभ्यते यत्र, सा सहि — हे सखि
 सारंगिका कहिअं — कथ्यतामिति योजनिकामाहुः । अत्र वर्णवृत्ते
 माचाकथनं पादपूरणार्थमेव । दिअवरकर्णसगणरचितचरणा सारं-
 गिकेति निष्कृष्टोऽर्थः । ४५ । (E).

७८ । दिअ इति । दिअवरः कर्णः सगणः पदे पदे माचा-
 गणना । शरमुनिमाचासहिता सखि सारंगिका कथिता ॥ शराः
 पंच, मुनयः सप्त । (G).

७६ । १ सहस्र (E). २ विलासा (A). ३ अचक्षय (C). ४ हरणी
 (A & E). ५ दिक्षा (B).

३६०

प्राक्तपैकुलम् ।

कुंतीपुत्ता^१ जुअ सहिअं तीए^२ बिप्पो धुअ^३ कहिअं ।
अंते हारो जह^४ जणिअं तं पाइत्ता फणि भणिअं^५ ॥ ८० ॥

७९ । उदाहरति । हरिणसदृशनयना कमलसदृशवदना । युवजनचित्तहरिणी प्रियसखि दृष्टा तरुणी ॥ युवती उच्च-
स्तनीत्यर्थः । (C).

७९ । सारंगिकामुदाहरति । हरिणसदृशनयना कमल-
सदृशवदना । युवजनचित्तहरणी तरुणी हे प्रियसखि दृष्टा ॥
कस्याश्चित्स्थिताः कांचिन्निजवयसां प्रति वचनमिदम् । सारंगिका
निवृत्ता । ४६ । (E).

७९ । यथा । हरिणसदृशनयना कमलसदृशवदना । युवजन-
चित्ताहरिणी प्रियसखि दृष्टा तरुणी ॥ (G).

८० । कुन्तीपुत्रः कर्णः गुरुयुगलं, तद्युगलेन गुरुचतुष्कं, तत-
श्चतुर्लघुस्ततो गुरुर्यत्र तत् पावित्रच्छन्दः ॥ (C).

८० । अथ नवाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैकषत्वारिंशोत्तरद्विगुणतमं
भेदं पवित्रानामकं वृत्तं लक्षयति, कुंतीपुत्रेति । जह — यत्र प्रथमं
कुंतीपुत्ता जुअ सहिअं — कुंतीपुत्रयुगलस्यं प्राप्तमिति यावत् कुन्ती-
पुत्रस्य कर्णस्य गुरुद्वयात्मकगणस्येति यावत् युगं गुरुचतुष्टयमित्यर्थः,
तीए — तृतीये स्थाने कर्णद्वयानंतरमित्यर्थः बिप्पो — विप्रश्चतु-
र्लघ्वात्मको गणः ध्रुवं निश्चितं कहिअं — कथितः । अंते विप्रांते

८० । १ कुन्तीपुत्ता (B). २ तीए (A & F). ३ धुअ (E & F). ४ जह
(B & C), जहि (F). ५ रुवउ कहिअं (B & C).

वर्णकृतम् ।

३६१

जहा,

फुल्ला णीवा^१ भम भमरा दिट्ठा^२ मेहा जल समला^३ ।णच्चे विज्जू^४ पिअ^५ सहिआ आबे कंता कहु^६ कहिआ^७ ॥८१ ॥ पाइत्ता^८ ।

हारः एकगुर्वात्मको गणः जणिअं—जनितः स्थापित इति यावत्, तं—तां फणि भणिअं—फणिभणितां पाइत्ता—पवित्रां विद्धीति शेषः ॥ गुरुषुतुष्टयोत्तरचतुर्लघुकानंतरस्थापितैकगुरुरचित-चरणा पवित्रेति तु निष्कृष्टार्थः । ४७ । (E).

८० । कुंतीति । कुंतीपुत्रयुगलहिता तृतीयो विप्रो भुवं कथितः । अंते हारो यत्र जनितः सा पवित्रा फणिभणिता ॥ गुरुलघुचतुष्टयं गुरुष्वेत्यर्थः । (G).

८१ । उदाहरति । फुल्ला नौपा भमद्भमरा दृश्यन्ते मेघाः जलश्यामलाः । नृत्यति विद्युत् प्रियसखि आयास्यति कान्तः कदा ॥ (C).

८१ । पाइत्ता[पवित्रा]मुदाहरति, फुल्लेति । भम भमरा—भ्रमद्भमराः भ्रमंतः भमरा येषु तादृशा इत्यर्थः णीवा—नौपाः कदंबा इति यावत् फुल्लाः पुष्पिताः, जल समला—जलश्यामलाः मेघा—मेघाः दिट्ठा—[दृष्टाः] । विज्जू—विद्युत् णच्चे—नृत्यति, अतः हे

८१ । १ णीवा (E). २ दिट्ठा (B & C). ३ समरा (A & B). ४ विज्जू (B), विज्ज (C). ५ पिअ (C). ६ सहि (B & C). ७ सहिआ (F). ८ पाइत्ता (C).

२६२

प्राकृतपैफ़्फ़म् ।

सरस^१ गण रमणिआ दिअवर^२ जुअ^३ पलिआ^४ ।
गुरु धरिअ पइ पओ दइ कलअ कमलओ^५ ॥ ८२ ॥

पिअ सहिआ — हे प्रियसखिके कंता — कांतः कहिआ — कदा
आवे — आयास्यति तत्त्वमेवेति शेषः कड — कथय ॥ इदं च
प्रोषितभर्तृकायाः कांचिन्निजवयसां प्रति वक्ष्यम् । पविषा
निवृत्ता । ४८ । (E).

८१ । यथा । फुला गीपाः [भ्रमद्]भ्रमरा दृष्टा मेघाः
जल समला — जलश्यामलाः । नृत्यति विद्युत् प्रियसखि आया-
स्यति कांतः कदा कथ्यताम् ॥ (G).

८२ । सरसगणरमणीया प्रकटितद्विजगणद्वया । सगुरुगणा
प्रतिपादं दशकला कमला ॥ सरसैरुत्तमगणै रमणीया, के ते
गणा इत्यत उक्तं द्विजगणद्वयं गुरुयुक्तं मिलित्वा दश कला भवन्ति ।
अथवा रसानां लघूनां गणः समूहस्तेन [सह वर्त्तमाना] सरसगणा
सा चासौ रमणीया चेति । (C).

८३ । अथ नवाक्षरचरणस्य वृत्तस्य षट्पञ्चाशदधिकद्विघात-
तमं भेदं कमलानामकं वृत्तं लक्षयति, सरसेति । गण सरस —
गणश्चेष्टं रमणिआ — रमणीयं दिअवर जुअ — द्विजवरयुगं द्विज-
वरस्यतुल्यत्वात्मको गणस्तस्य युगलं तथा चाष्टौ लघूनिति परमार्थः

८१ । १ लुपिअ (A), सरसा (C). २ दिअ गण (A, B & C). ३ जुअ (C).
४ पयलिआ (A), पयिआ (C). ५ देइ कलअ कमलओ (B).

वर्णयन्तम् ।

३८३

जहा, चल^१ कमल^२ गण^३ शिखा^४ खल^५ यल^६ वसण^७ ।

हसद^८ पर^९ शिखा^{१०} शिखा^{११} असद^{१२} धुव^{१३} बहुलिखा^{१४} ॥

८३ ॥ कमला ।

पल्लिखा — दत्ता । गुरुरेकः प[६] पत्रो — प्रतिपादं यत्र धरिश्च —
 धृतः प्रियते वा दह कल्लिखा — दशकलाकं तत् कमललो — कमलकं
 तत्कमलनामकं वृत्तमित्यर्थः ॥ अत्र सामान्यान्वयानुपपत्त्या कृतस्य
 गण सरस पूरितस्य निपातस्य दोषापहानं नाशङ्कनीयमेव[६]ट-
 भाषायां तस्य नियमाभावात् । सरस-गण रमणिखा इति च
 पदद्वयं पद्यपूरणार्थमेवेति द्रष्टव्यम् । ४८ । (E).

८२ । सरेति । सरसगणरमणीयं दिक्षवरयुगपतितं । दिक्ष-
 वरस्यतुर्लघुः । गुरुर्यतः प्रतिपदं दशकलाकं कमलम् ॥ (G).

८३ । उदाहरति । खलितचपलनयना खलितस्तनवसना ।
 हसति परनिकटे असती भुवं बहुलौ ॥ खलपा बहुल्य[धू]टी
 स्नात् । (C).

८४ । कमलासुदाहरति, खलेति । खलार्थन्ययम् । ५० । (E).

८५ । यथा । चलकमलनयनिका खलितस्तनवसना । हसति
 परनिर्मला खसति भुवं बहुला ॥ (G).

८२ । १ Dropt in (B). २ खल (A), चपल (C). ३ यल (A).
 ४ खल (A, B & C). ५ वरणिखा (B & C). ६ खल (A), खिखा
 (B), खणिखा (C). ७ हसद (F). ८ धुव (E).

३८४

प्राकृतपैकुलम् ।

रअइ^१ फणि विंव^२ एसो गुरु जुअल^३ सव्व सेसो ।
 सिरइ^४ दिअ मभुअ^५ राओ गुणह^६ गुणिए सहाओ^७ ॥८४॥

८४ । उच्यते फणिराजेनैव गुरुयुगलसर्वशेषः । शिरसि द्विजो-
 मध्ये राजा गुणिण[नः] गण्यतां विम्बभावः ॥ राजा जगणः, गण्यतां
 ज्ञायतां, विम्बस्य कन्दसः भावः प्रकारः । (C).

८४ । अथ नवाक्षरचरणस्य [वृत्तस्य] सप्तवर्तितमं भेदं विंव-
 नामकं वृत्तं लक्षयति, रअइति । सिरइ — सि[शि]रसि पादादा-
 विति यावत् दिअ — द्विजस्यतुर्लघ्वात्मको गण इत्यर्थः, मभुअ —
 मध्ये राओ — राजा मध्यगुरुजगण इत्यर्थः यच्च पततीति शेषः,
 गुरु जुअल सव्व सेसो — गुरुयुगलसर्वशेषं गुरुद्वयं सर्वेषां पादानां शेषे
 अन्ते यस्य तादृगित्यर्थः, एसो — एतत् विंव — विंव विंवनामकं
 वृत्तमिति यावत् गुणिए — गुणिनः गुणवतः पुरुषस्य सहाओ —
 सहायः गुणोपदेष्टृलाङ्गणवत्पुरुषस्य सहायभूत इति यावत् फणि —
 फणी पिंगलः रअइ — रचयति, गुणह — गुणयत हे बुधजना इति
 शेषः ॥ * * दौ गुरु यच्च प्रतिचरणं क्रमेण पततस्तद्विंवनामकं
 वृत्तमिति फलितार्थः । अथवा सर्वशेषे पादांते गुरुयुगलं सि[शि]-
 रसि द्विजः, विप्रगुरुद्वयमध्ये राजा जगण इत्यर्थः यच्च भवतीति
 शेषः, फणि रअइ — फणिरचितम् एसो — एतत् विंव हे गुणि —
 हे गुणिनः शिष्याः सहाओ — स्वभावादेव गुणह — गुणयत इति

८४ । १ रअइ (A). २ फणि राज (C). ३ जुअल (E). ४ सिरसि (A),
 शिरइ (B & O). ५ मभुअ (B), मभा (C). ६ गणह (E), गुणइ (C).
 ७ गुणि विम्ब साओ (C).

वर्णनम् ।

३६५

अहा,

चलद् चल वित्त^१ एसो तसद् तरुणत्त^२ बेसो ।सुपुरुस^३ गुणेण बद्धा^४ थिर रहद् कित्ति^५ सुद्धा ॥८५ ॥ विंब^६ ।

भिन्नं भिन्नं योजनीयं । परे तु गुणिए सहायो — हे गुणिनः सहाय-
इत्यर्थे कृत्वा सखिसंबोधनपरमेतत्पदमिति वदन्ति । (E).

८४ । रत्न इति । रचयति फणी विंबः एष गुरुगुणसर्वश्रेष्ठः ।
शिरशि दिजो मध्ये राजा गुणय गुणिनां सहायः ॥ दिजसत्त-
र्त्तुः, राजा जगणः । (G).

८५ । उदाहरति । चत्तयेव वित्तमेतत् नश्यति तरुणत्ववशः ।
सुपुरुषगुणेन बद्धा स्थिरा तिष्ठति कौर्त्तिः शुद्धा ॥ (C).

८५ । विंबमुदाहरति, चर्चइति । एसो — एतत् चल — चल-
माशुगत्वरमिति यावत् वित्त — वित्तं द्रव्यं चलद् — चलति
नश्यतीत्यर्थः, तरुणत्त बेसो — तरुणत्ववेषस्तारुणावस्थेति यावत्
चलद् — नश्यति । सुपुरिस गुणेण बद्धा — सुपुरुषगुणेन बद्धा
शुद्धा स्पर्शा कित्ति — कौर्त्तिः थिर — स्थिरा रहद् — तिष्ठति ॥
तस्मात्सर्वमनित्यं मत्वा गुणानां संवे पुद्गैरासमुद्रांतथापिनी
कौर्त्तिर्भवति इति कथ्य[चित्] परमाप्तस्य किंचिन्निबं प्रत्युपदेशः ।
विंबं निवृत्तम् । ५२ । (E).

८५ । १ चल वित्त (A), चलि वित्त (F). २ तरुणत्त (F). ३ सुपुरिस
(E & F). ४ बद्धा (A). ५ कौर्त्ति (B). ६ विंबा (B & C).

१८६

प्राकृतपेङ्गलम् ।

असु आइ इत्य' विआण' तह' वे पओहर जाण ।
पभणेइ णाअ' णरेद' एम' माणु' तोमर छंद ॥ ८६ ॥

८५ । यथा । चक्षति चक्षन्ति एष नश्यति तरुणवेषः ।
सुपुरुषगुणेन बद्धा स्थिरा तिष्ठति कीर्त्तिः शुद्धा ॥ (G).

८६ । यस्यादौ हस्तो विज्ञातः तथा द्वौ पयोधरौ [ज्ञातौ] ।
प्रभणति नागनरेन्द्रः एतत् जानीहि तोमरच्छन्दः ॥ हस्तोऽन्त-
गुरुचतुष्कलः । (C).

८६ । अथ नवाक्षरचरणस्य वृत्तस्य चतुःषष्ठ्यन्तरत्रिंशत्तमं भेदं
तोमरनामकं वृत्तं लक्षयति, जस्त्रिति । जस्[सु] — यच्च [आइ] —
आदौ इत्य — हस्तः गुर्वन्तः सगण इति यावत् विआण — विज्ञातः
विज्ञायते वा, तह — ततस्तथा वा वे पओहर — द्वौ पयोधरौ
मध्यगुरुकौ जगणावित्यर्थः जाण — ज्ञायते ज्ञातौ वा तत् तोमर
छंद — तोमरनामकं वृत्तं माणु — मानय, एम — एवं णाउ णरेद —
[नाग]नरेन्द्रः पिंगलः पभणेइ — प्रभणति ॥ यच्च प्रथमं सगणस्त-
दनन्तरं च जगणद्वयं प्रतिचरणं प[त]ति ततोमरनामकं वृत्तमि-
त्यर्थः । ५३ । (E).

८६ । जस्त्रिति । यस्यादौ हस्तो विज्ञातः तथा द्वौ पयोधरौ
ज्ञातौ । प्रभणति नागनरेन्द्रः एवं मानय तोमरं छंदः ॥ हस्तः
सगणः, पयोधरो जगणः । (G).

८६ । १ असु आइ इत्य (A), जस्[सु] आइ इत्य (E). २ वेआण (E). ३ तह
(A). ४ णाउ (E & F). ५ चरन्द (C). ६ य to be read as short,
vide खोख ५, p. 7. ७ जाण (A & B), माच (C).

वर्णवृत्तम् ।

३६७

जहा,

चलि^१ चूअ कोइल साब महु^२मास पंचम गाब ।मण मभूभ^३ वमह^४ ताब ए हु कंत अज्जवि आव ॥

८७ ॥ तोमर ।

८७ । चलति चूते कोकिलशावो मधुमासे पञ्चमं गायति ।
मनोमध्ये मन्मथतापः न हि कान्तोऽद्याप्यायाति ॥ (C).

८७ । तोमरमुदाहरति, चलीति । कोइल साब — कोकिल-
शावकाः चूअ — चूते सहकारवृत्ते चलि — गत्वा महुमास —
मधुमासे वसंतसमये पंचम — पंचमं स्वरभेदं गाब — गायन्ति ।
अत इति शेषः मझ्झ — मम मण — मनः वमह — मन्मथः
ताब — तापयति, अज्जवि — अद्यापि कंत — कान्तः ए हु —
न खलु आव — आगतः ॥ एतादृशेऽपि कान्तो नायातोऽतः
किमाचरणौघं मया तत्त्वमेवादिशेति गूढाभिप्रायायाः कस्या-
चित् प्रोचितभर्तृकायाः प्रियसखीं प्रति वाक्यमिदम् । तोमरं
निवृत्तम् । ५४ । (E).

८७ । यथा । गत्वा चूते कोकिलशावो मधुमासे पंचमं
गायति । मनो मन्मथस्तापयति न खलु कान्तोऽद्याप्या-
यातः ॥ (G).

८७ । १ चलि (A). २ मधु (B & C). ३ मभूभ (B & C).
४ वमह (C).

३६८

प्राकृतपैङ्गवम् ।

णाआराआ जंपे सारा ए चारौ कक्षा अंते हाराए ।

अद्वाराहा^१ मत्ता पाआए^२ रूआमाला^३ वंदा^४ जंपीए^५ ॥

८८ ॥

८८ । नागराजो जल्पति सारमेतत् चत्वारः कर्णा अन्ते
हारः । अष्टादश मात्रा यत्पादे रूपमालीच्छन्दो जल्प-
ताम् ॥ (C).

८८ । अथ नवाक्षरचरणस्य वृत्तस्य प्रथमं भेदं रूपमाला-
नामकं वृत्तं सूचयति, णाआराआ इति । चारौ कक्षा — चत्वारः
कर्णा गुरुद्वयात्मका गणा इति यावत् अंते — कर्णचतुष्टयांते
हाराए — हारः गुरुरित्यर्थः । एवंप्रकारेण पाआए — पादे
अद्वाराहा — अष्टादश मत्ता — मात्रा यच्च भवन्तीति शेषः, ए —
एतत् सारा — सारमत्युत्कृष्टमिति यावत् रूआमाला वंदा —
रूपमालाच्छन्दः जंपीए — जल्पते कथ्यते इति यावत्, इति णाआ-
राआ — नागराजः पिङ्गलः जंपे — जल्पति ॥ यच्च सारपदं मात्रा-
त्रापकश्च चरणः पद्यपूर्णार्थमेव वर्णवृत्तेषु मात्राकथनानुपयो-
गादिति वाच्यम् । ५५ । (E).

८८ णाआ इति । नागराजो जल्पति सारमेतत् चत्वारः कर्णाः
अंते हारः । अष्टादश मात्राः पादे रूपमालाच्छन्दो जल्पते ॥ (G).

८८ । १ अद्वाराहा (A), अद्वाराहा (B & C). २ जा पाए (B & C).
३ रूपमाली (B & C). ४ वंदा (A), वन्द्या (B & C). ५ जंपीए (A),
जम्पीए (B), जम्पीए (C), जंपीए (E).

वर्णयन्तम् ।

३८६

जहा,

जं णञ्चे विज्जू^१ मेहंधारा^२ पंफुल्ला^३ णीवा सहे मोरा ।वाञ्चन्ता^४ मंदा^५ सीआ वाआ कंपन्ता गाआ^६ कन्ता णाआ ॥८६ ॥ रूपमाला^७ ।

८६ । उदाहरति । [यत्] नृत्यति विद्युत् मेघान्धकाराः
प्रफुल्ला नीपाः शब्दायन्ते मयूराः । वीजयन्ति मन्दाः शीता वाताः
कम्पते कायः कान्तो गायतः ॥ (C).

८६ । रूपमालामुदाहरति, जमिति । जं—यस्मात् कारणात्
विज्जू—विद्युत् णञ्चे—नृत्यति मेहंधारा—मेघान्धकारा दिशः
जा[ता] इति शेषः, णीवा—नीपाः कदंबाः पंफुल्ला—प्रफुल्लिताः,
मोरा—मयूराः सहे—शब्दायन्ते । मंदा—मन्दगामिनः सीआ
—शीताः वाआ—वाताः वाञ्चन्ता—वांति, कन्ता—कांतः
णाआ—नागतः, अतः गाआ—गात्रं कंपन्ता—कंपते ॥ वर्षा-
कालमवधिं कृत्वा गतः कांतो नात्राद्यागतोऽतः किमाचरणीयमिति
स्वयमेव विचारं कुर्वत्याः प्रेषितभर्तृकाया वाक्यमेतत् । रूपमाला
निवृत्ता । ५६ । (E).

८६ । यथा । यन्नृत्यति विद्युर्मेघान्धकारः प्रफुल्ला नीपाः
शब्दायन्ते मयूराः । वांति मन्दाः शीता वान्तः कंपते गात्रं कांतो-
गायतः ॥ (G).

८६ । १ विज्जू (B), वीज्जू (C). २ मेहन्धारा (B). ३ पंफुल्ला (B).
४ वीचन्ता (A), वीचन्ता (B & C). ५ मन्दा (A). ६ गाआ (A & C),
पाआ (B). ७ रूपमाली (B & C).

४००

प्राकृतपेङ्गलम् ।

जसु^१ आइ हत्य^२ विआणिओ
 -- तह^३ बे पओहर^४ जाणिओ ।
 गुरु अंत पिंगल^५ जंपिओ^६
 सइ^७ छंद संजुत^८ थप्पिओ ॥ ६० ॥

६० । अथ दशाचरा । यस्यादौ हस्तो विज्ञातः तथा द्वौ पयोधरौ ज्ञातौ । गुरुरन्ते पिङ्गलेन कथितम् एतच्छब्दः संयुक्तं स्थापितम् ॥ हस्तोऽन्तगुरुस्तुष्कलः । (C).

६० । अथ दशाचरचरणस्य वृत्तस्य चतुर्विंशत्यधिकदशग्रन्तं भेदा भवन्ति, तत्र चतुःषष्ठ्युत्तरत्रिग्रन्ततमं भेदं संयुक्तनामकं वृत्तं सचयति, जखिति । जसु[सु] — यत्र आइ — आदौ हत्य — हस्तः गुरुरन्तः सगण इति यावत् विआणिओ — विज्ञातः, तह — ततस्तथा वा बे पओहर — द्वौ पयोधरौ मध्यगुरुकौ जगणा-
 विति यावत् जाणिओ — ज्ञातौ । अंत — जगणद्वयांते पादांते वा गुरु — गुरुः विज्ञात इति पूर्वेणान्वयः, पिंगल जंपिओ — पिंगल-
 * जल्पितं सइ — तदेव संजुत — संयुक्तं छंद — वृत्तं, थप्पिओ —
 स्थाप्यतां ॥ तत्संयुक्तनामकं वृत्तं ज्ञायतामित्यर्थः । ५७ । (E).

६० । अथ दशाचरा पंक्तिः । जखिति । यस्यादौ हस्तो-
 विज्ञातः तथा द्वौ पयोधरौ ज्ञातौ । गुरुरन्ते पिङ्गलजल्पितं तच्छब्दः
 संयुक्तं स्थापितम् ॥ हस्तस्तगणः, पयोधरो जगणः । (G).

६० । १ जय (B), जसु (E). २ हत्य (A). ३ तसु (A). ४ पओहर (E). ५ पिङ्गल (B). ६ थप्पिओ (B). ७ सइ (A, B & C), तह (F). ८ संजुत (F).

वर्णनम् ।

४०१

जहा,

तुहु^१ जाहि^२ सुंदरि अप्पणा परितेज्जि^३ दुज्जण^४ यप्पणा^५ ।
 बिअसंत^६ केअइ संपुडा^७ णिहु एहु^८ आबिह^९ वप्पुडा^{१०} ॥
 ८१^{११} ॥ संजुता^{१२} ॥

८१ । उदाहरति । त्वं याहि सुन्दरि आत्मना परित्यज्य
 दुर्जनस्थानम् । विकसन्तु केतकीसंपुटा निभृतमन्त्रागमिष्यति
 वप्पुडा ॥ आत्मनेत्यनेन नैश्चित्यं व्यज्यते । वप्पुडा इति शब्दोऽनु-
 कम्प्यजनवाचको देशी, केतकीविकाशे ज्ञापितः स्वयमेवागमि-
 ष्यति नायकः, त्वं दुर्जनस्थानं त्यक्त्वा अभिमतस्थानं गच्छ । (C).

८१ । संयुक्तमुदाहरति, तुहु इति । हे सुन्दरि सर्वावयवरम-
 णीये बिअसंत केअइ संपुडा — विकसत्केतकीसंपुटे एहु — अच-
 कुंजे इति शेषः वप्पुडा — त्वदनुकम्पो नायकः णिहु — निभृतं
 तूष्णीं पराज्ञातमिति यावद् यथा स्यात्तथा आबिह — आग-
 मिष्यति, अत इति शेषः दुज्जण यप्पणा — दुर्जनस्थापनां दुर्जनाः
 श्वश्रूणां द्रादयस्तेषां स्थापनां परपुरुषनिरीक्षणं न विधेयमित्या-
 द्यनेककौश्याचारोपदेशमित्यर्थः परितेज्जि — परित्यज्य अप्पणा —
 आत्मना स्वयमेवेति यावद् तुहु — त्वं जाहि — गच्छ संकेतस्थलं ॥

८१ । १ तुहु (A), तहु (F). २ जाहि (A). ३ परितेज्जि (A). ४ दुज्जण
 (B). ५ यप्पणा (B). ६ बिअसन्ति (C). ७ संपुडा (A & C), संपुडा (B).
 ८ एहि (A, B & C). ९ आबिह (A), आबिष (B & C), आवद् (E).
 १० वप्पुडा (A), वप्पुडा (B). ११ ८८ (A). १२ संजुता (A), संजुता (C).

४०२

प्राज्ञतपैक्यम् ।

हार ठवीजे^१ काहल^२ दुज्जे^३ कुंतिअ^४ पुत्ता ए गुरु जुत्ता ।
 इत्थ^५ करीजे^६ हार ठवीजे^७ चंपअ^८ माला छंद कहीजे^९ ॥
 ६२^{१०} ॥

नाथकं प्रति उक्त्वा समागतायाः कस्याश्चित्स्थिताः पुरा नाथकाभि-
 सारणाय कृतबद्धरूपां पद्माभिजकुलक्रमागताचारश्रवणेनाभिसरण-
 मनभिलषमाना काचिन्नायिकामभिसारार्थं प्रेरयन्त्या इदं वाक्यम् ।
 आत्मनेत्यनेन परमनैश्चित्यं, वप्पुडेत्यनेन च नाथकहपणीयत्वं,
 विकसितकेतकीसंपुटे इत्यनेन चाभिसारस्थानस्थान्यनाज्ञेयत्वं व्यञ्ज्यत-
 इति मन्तव्यम् । कश्चित् णिज्ज एवि आबिअ वप्पुडेति पाठस्तत्र
 निभृतमयमागत इति व्याख्येयम् । संयुता [?] निवृत्ता [?] । ५८ । (E).

६१ । यथा । तमपि जा[या]हि सुंदरि आत्मना परित्यज्य
 दुर्जनस्थापनाः दोषारोपान् । विकसितकेतकीसंपुटे निभृतमचा-
 गमिष्यति तदनुकम्पो नाथकः ॥ वप्पुडेति उक्तार्थं देशी । कुंजे
 इति शेषः । (G).

६२ । हारः स्थाप्यते काहलदयं कुन्तीपुचः एकगुरुयुक्तः ।
 हस्तः क्रियते हारः स्थाप्यते सम्यकमालाच्छन्दः कथ्यते ॥ हारो-
 गुरुः, काहलदयं वाघुदयं, कुन्तीपुचः कर्षः द्विगुरुरिति यावत्,
 एष कुन्तीपुचः गुरुयुक्तः, हस्तो द्वि[अन्य]गुरुश्चतुष्कलः । (C).

६१ । १ हार ठवीजे (A), तारा वीजे (B). २ काहल (B). ३ दिज्जे (A),
 दूजे (B & C). ४ कुंती (A). ५ इत्थ (A). ६ ठवीए (A), dropt from
 this up to the 4th quadrant of sloka 93, in (F). ७ करीजे (A).
 ८ सम्यक् (B & C). ९ गुणीजे (A), करीजे (B & C). १० ६० (A).

वर्षवृत्तम्

४०३

जहा, ओगगरं भत्ता रंभञ्च पत्ता
 गाइक घित्ता दुध्द सजुत्ता ।
 मोइणि मच्छा लालिच गच्छा
 दिज्जइ कंता खा पुणवंता ॥ ८३ ॥ चंपकमाला ।

८२ । अथ दशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैकोनविंशततमं भेदं चंपक-
 मालानामकं वृत्तं लक्षयति । हार — गुरुः काइल दुक्खे — काइल-
 द्यं काइल एकलप्पात्मको गणस्तद्वयमित्यर्थः, [ए]गुरु जुत्ता —
 एकगुरुयुक्तः, कुंतिञ्च पुत्ताए [?] — कुंतीपुत्रः कर्णः गुरुद्वयात्मको-
 गण इति यावत् ठवीजे — स्थाप्यते । ततः हत्थ — हस्तः गुवंतः
 सगण इति यावत् करीजे — क्रियते, ततश्च हार — एकगुरुः
 ठवीजे — स्थाप्यते, तत् चंपकमाला छंद — चंपकमालाछंदः कहीजे
 — कथ्यते पिंगलेनेति शेषः ॥ ५८ । (E).

८२ । हारेति । हारः स्थाप्यतां काइलद्युग्मं कुंतीपुत्र एक-
 गुरुयुक्तः । हस्तः क्रियते हारः स्थाप्यते चंपकमालाछंदः कथ्यते ॥
 हारो गुरुः, काइलो लघुः, कर्णो दिगुरुः, हस्तः सगणः । (G).

८३ । छदाहरति । ओगलभक्तं रम्भापा[प]चे गोदुग्घटतयुक्तं ।
 मोदिनीमत्स्या मालीचवृष्टान् ददाति कांता खादति पुण्वाम् ॥

८२ । १ ओगगर (E). २ दुध्द (C). ३ दुग्ध (B), घित्त (C). ४ सजुत्ता
 (A), संजता (C), सजुत्ता (E). ५ मोइल (B & C), मोइर (F). ६ मालिच
 (E & F). ७ पुणमत्ता (A), पुणमत्ता (B), पुणमत्ता (C). ८ ८२ (A).

४०४

प्राज्ञितपेङ्गलम् ।

दौह^१ लह्ण जुअ दौह लह्ण सारवई धुअ^२ छंद कह्ण ।
 अंत पओहर ठाड^३ धआ चोहह^४ मत्त विरामकआ^५ ॥
 ८४^६ ॥

उद्गलितं मण्डं भक्तं, ओगरो धान्यविशेष इति केचित्, मोदिनी-
 [?]मत्स्या मनोश्मत्स्यः, नालीचवृक्षः शाकभेदः । (C).

८३ । चंपकमास्त्रासुदाहरति, ओगरेति । दुधः संयुक्ता — दुग्ध-
 संयुक्तं ओगर भक्ता — ओगरभक्तं, ओगरो धान्यविशेषस्तदोदन-
 मित्यर्थः, गादक घित्ता — गोघृतं मोदणि मच्छा — महुर्मत्स्यः
 ना[णा]लिच गच्छा — नालीचवृक्षः, नालीषो गौडदेशे अनेनैव
 नाम्ना प्रसिद्धः शाकवृक्षविशेष इत्यर्थः, रंभा पत्ता — रंभापत्रे कंता
 — कांतया दिज्जे[ज्जइ] — दीयते, पुणवंता — पुण्यवान् खा —
 खादति ॥ कस्यचिद्दिदूषकस्य निजप्रियवयस्यं प्रति वाक्यमिदम् ।
 चंपकमास्त्रा निवृत्ता । ६० । (E).

८३ । यथा । शालिभक्तो[क्तं] रंभापत्रे गोघृतं दुग्धसंयुक्तः[क्तं] ।
 महुर्मत्स्यो नालिचशाको दीयते कांतया खादति पुण्यवान् ॥
 नालिचशाकः शाकविशेषः । (G).

८४ । दीर्घा लघुयुगलं दीर्घा लघुः सारवती भुवं कन्दः कथितं ।
 अन्ते पयोधरं स्थापयित्वा ध्वजस्तुर्दश मात्रा विरामीकृताः ॥
 दीर्घा गुरुः, पयोधरो जगणः, ध्वज आदिलघुस्त्रिकलः । (C).

८४ । १ दिह (C). २ धच (A), धुव (E). ३ ठाड (A, B & C).
 ४ चउहह (A), चोहह (B), चाहह (C), चोहह (E & F). ५ विराम कहा
 (E). ६ ८९ (A).

वर्णवृत्तम् ।

४०५

जहा,

पुत्त पवित्त बहुत्त^१ धणा भत्ति कुटुंबिणि^२ सुद्ध मणा ।
 हक्क^३ तरासइ भिच्च गणा को कर बब्बर सग्ग मणा ॥
 ८५^४ ॥ सारवती ।

८४ । अथ दशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैकोनचत्वारिंशधिकचतुः-
 शततमं ४३८ भेदं सारवतीनामकं वृत्तं लक्षयति, दीहेति । यत्र
 प्रथमं दीह—दीर्घं गुरुमिति यावत् तदनंतरं लङ्ग[ह] जुञ्ज—
 लघुयुगं ततोऽप्यनंतरं दीह लङ्ग—दीर्घलघू गुरुलघू इति यावत्,
 अंत—अंते दीर्घलघ्वोरनंतरमिति यावत् पञ्चोहर—पयोधरं
 मध्यगुरुं जगणमिति यावत् ठाइ—स्थापयित्वा [ध]ञा—ध्वजः
 लघ्वादिस्त्रिकलो गण इति यावत् स्थाप्यत इति शेषः, कहां चड-
 दइ मत्त विराम—कथितः चतुर्दशमात्राविरामः, सारवद्दे—
 सारवतीनामकं कंद—कन्दः धुञ्ज—ध्रुवं कङ्ग[ह]—कथ्यताम् ॥
 प्राकृतभाषायां पूर्वनिपातानियमात् कहां-शब्दस्य पूर्वनिपातकरणे
 न दोष इति मंतव्यम् । ६१ । (E).

८४ । दीर्घो लघुयुगं दीर्घलघू सारवती ध्रुवं कंदः कथय ।
 अंते पयोधरं स्थापयित्वा ध्वजः चतुर्दशमात्रा विरामकृताः ॥
 पयोधरो जगणः, ध्वजो लघुगुरु । (G).

८५ । उदाहरति । पुत्रः पवित्रः बहुतरधनं भक्ता कुटुम्बिनी

८५ । १ बहुल (A). २ कुटुम्बिणि (C). ३ हक्क (B). ४ ८३ (A).

४०६

प्राकृतपौकलम् ।

कक्षो पढमो^१ हत्यो^२ जुअलो^३
 कक्षो तिअलो हत्यो^४ चउयो^५ ।
 सोला कलआ छक्का बलआ
 रसा सुसमा दिट्ठा^६ सुसमा^७ ॥ ६६^८ ॥

शुद्धमनाः । हा[ह]क् चस्यन्ति मृत्यगणाः कः करोतु [व]र्म्मरः
 स्वर्गं मनः ॥ हक्क-शब्दः कोपवाची । (C).

६५ । धारा[र]वतीमुदाहरति, पुत्तेति । [पवित्र] — पवित्राः
 पितृभक्ता इति यावत् अथवा पवेः वज्रात् चायंत इति पवित्राः
 वज्रादपि रचका इत्यर्थः पुत्राः वज्रत धणा — वज्रतरं धनं
 भक्ति — भक्ता प्रियभजनपरेति यावत् [सुद्ध मणा] — शुद्धमनाः
 अकुटिलांतःकरणा कुटुम्बिणि — वधूः यदि एतत्सर्वं भवतीति शेषः ।
 भिच गणा — मृत्यगणः हक्क — हक्केन शब्दव्यापारमात्रेणेति यावत्
 तरासद — चस्यति, तदा को — कः वर्म्मर — वर्म्मरः सग — स्वर्गं
 मणा — मनः कर — करोति न कोऽप्येत्यर्थः ॥ ६५ । (E).

६५ । यथा । पुत्राः पवित्राः वज्रतरं धनं भक्ता कुटुम्बिनी
 शुद्धमनाः । हक्केन चसति मृत्यगणः कः करोति वर्म्मरकः स्वर्गं मनः ॥
 [कुटुम्बिनी] स्त्री, [हक्का] शब्दविशेषः । (G).

६६ । कर्णः प्रथमो * * * हस्तः प्रकटः षोडश कलाः षड्-

६६ । १ पढलो (A). २ हत्यो (A). ३ जुअलो (E). ४ पचलो (A,
 B & C). ५ दिट्ठा (B & C). ६ सुसमा (E). ७ ६५ (A), ६६ (E).

वर्णद्वयम् ।

४०७

बलया एषा सुष[ष]मा दृष्टा सुष[ष]मा ॥ द्विगुरोरनन्तरम्
अन्तगुरुसत्पक्षः पुनरप्येवं मिश्रित्वा षोडश कला भवन्ति ।
अत्र च षड्गुरवः पतन्ति, सुष[ष]मा शोभमा, सुष[ष]मेति
ह्रस्वः । (C).

८६ । अथ दशा[क्ष]रचरणस्य वृत्तस्य सप्तनवत्यधिकत्रिंशत्तमं
भेदं सू[सु]ष[ष]मानामकं वृत्तं लक्षयति, कक्षो इति । पठमो —
प्रथमः कक्षो — कर्णः गुरुदयात्मको गण इति यावत् जुअलो —
द्वितीयः हत्यो — हस्तः गुर्वन्तः सगण इत्यर्थः, तिअलो — तृतीयः
कक्षो — कर्णः पुनः गुरुदयात्मक एव गण इति यावत्, चउयो —
चतुर्थः हत्यो — हस्तः पुनः सगण इत्यर्थः यत्र भवतीति प्रति-
गणानंतरमध्याहृत्य योजनीयं । सोळा कलाश्च — षोडशकलाका-
षोडश कलाः माचा यस्यां सा तादृशीत्यर्थः, कक्षा बलया —
षड्बलया षट् बलया गुरवो यस्यां सा तादृशीत्यर्थः षड्गुरुयुक्तेति
यावत् एषा — एषा असुषमा प्राणसमा सुषमा — सुषमा दिष्टा —
दृष्टा पिंगलेनेति शेषः ॥ सुषमानामकमेतद्वृत्तं पिंगले[न] प्रका-
शितमित्यर्थः । अत्र कलाज्ञापकं च पदं पद्यपूरणार्थमेव, वर्ण-
वृत्तेषु भाषाकथनस्थानतिप्रयोजनतया [लघु]गुरुज्ञापकत्वाच्चेति
मंतव्यं । कश्चिन् हत्यो पअलो इति पाठस्तत्र हस्तः प्रकट इति
व्याख्येयम् । (E).

८६ । कक्षेति । कर्णः प्रथमो हस्तो द्वितीयः कर्णस्तृतीयो-
हस्तश्चतुर्थः । षोडशकला षड्बलया एषा सुषमा दृष्टा असुषमा ॥
कर्णो द्विगुरुः, हस्तः सगणः, बलयो गुरुः । (G).

४०८

प्राज्ञतपैकलम् ।

जहा, भोहा^१ कविला^२ उच्चा हिअला^३
 मभ्भा^४ पिअला गेत्ता^५ जुअला ।
 रुक्खा वअणा^६ दंता विरला^७
 केसे^८ जिविआ^९ ताका पिअला ॥ ६७^{१०} ॥ सुसमा^{११} ।

६७ । उदाहरति । भूः कपिला उच्चं ललाटं मध्येपीतं नेत्र-
 युगलं । रुचं वदनं दन्ता विरलाः कथं जीवत्स्याः प्रियः ॥ एता-
 द्गुणलक्षणा विधवा भवतीत्यर्थः । (C).

६७ । सुषमामुदाहरति, भो इति । यस्याः भूः कपिला —
 कपिला ललाटः[ट] उच्चा — उच्चः[च] गेत्ता यु[जु]अला — नेत्र-
 युगलं मझ्झा पिअला — मध्यपीतं माज्जारनयनसदृशमित्यर्थः ।
 वअणा — वदनं रुक्खा — रुचं दंता विरलाः, ताका — तस्याः
 पिअला — प्रियः कै[के]से — कथं जिविआ — जीवति ॥ परमकुम्भित-
 रूपा यस्य कांता स कथं प्राणान्धारयति इति शकलावयव-
 रमणीयकांताकस्य कस्यचित्कुकांताकं प्रति वचनमिदम् । ६४ । (E).

६७ । यथा । भूकपिला उच्चललाटा मध्येपीतनेत्रयुगलं । रुचं
 वदनं दन्ताः विरलाः कथं जीवति तस्याः प्रियः ॥ (G).

६७ । १ भोहा (B & C). २ कपिला (A). ३ निचला (A), पिचाला
 (B), लिचारा (E), पिदला (F). ४ मभ्भे (A), मज्भे (B & C). ५ गणण
 (A). ६ वदणा (F). ७ विचला (A), विरणा (B). ८ कैसे (B, C, E & F).
 ९ जिविला (A). १० ६५ (A), ६४ (E). ११ सुषमा (A).

वर्णवृत्तम् ।

४०६

दिश्वर हार^१ पञ्चलिआ पुणवि^२ तहद्विअ^३ करिआ^४ ।
 वसु^५लघु वे गुरु सहिआ अमिअगई धुअ^६ कहिआ ॥६८॥

६८ । द्विजवरहारप्रकटिता पुनरपि तथैव कृता । वसुलघु-
 दिगुरुसहिता अमृतगुरु[गतिः] ध्रुवं कथिता ॥ द्विजवरश्चतुर्लघुः,
 हारो गुरुरेताभ्यां प्रकटिता, पादे गुरुद्वयमष्टौ लघवो भवन्ति । (C).

६८ । अथ दशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य षष्ठवत्यधिकचतुःशततमं
 भेदम् अमृतगतिनामकं वृत्तं लक्षयति, दिश्वरेति । दिश्वर हार
 पञ्चलिआ — द्विजवरहारप्रकटिता द्विजवरश्चतुर्लघ्वात्मको गणः
 हारो गुरुस्ताभ्यां प्रकटितेत्यर्थः, अथवा प्राकृतभाषायां पूर्वनिपाता-
 नियमात् प्रकटितद्विजवरहारेति पञ्चलिआ-शब्दस्य पूर्वनिपातं कृत्वा
 योजनीयं, पुणवि — पुनरपि तहद्विअ — तथैव संस्थाप्य द्विजवर-
 हारौ दत्तेति यावत् करिआ — कृता । अथवा पूर्वोक्तप्रकारेण
 करिआ-शब्दस्य पूर्वनिपातं कृत्वा पुणवि करिआ तहद्विअ —
 पुनरपि कृततथास्थितिः कृता तथा तेन प्रकारेण द्विजवरहार-
 स्थापनप्रकारेणेति यावत् स्थितिर्यस्याः सा तादृशीति योजनीयम् ।
 वसु लघु वे २ गुरु सहिआ — वसुलघुद्विगुरुसहिता वसवोऽष्टौ, तथा-
 चाष्टसंस्थाकैर्लघुभिर्गुरुद्वयेन च युक्तेत्यर्थः, अमिअगई — अमृतगतिः
 धुअ — ध्रुवं कहिआ — कथिता ॥ तदमृतगतिनामकं वृत्तं कथित-
 मित्यर्थः । अत्र लघुगुरुज्ञापकस्वरणोऽनतिप्रयोजनकत्वात् पद्यपूर-

६८ । १ Dropt in (A). २ पुणवि (C). ३ तहद्विअ (A), तहद्विअ (B).
 ४ कहिआ (A). ५ वसु (E). ६ धूअ (B & C). ७ ६९ (A), ६५ (E).

४१०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, सरअ^१ सुधाअर^२ वअणा
 विकअ^३ सरोरुह णअणा ।
 मअ गल^४ कुंजर गमणी^५
 पिअसहि^६ दिट्ठिअ^७ तरुणी ॥ ६६^८ ॥ अमृतगतिः ।

णार्थमिति संतथं, प्रथमं लघुचतुष्टयं तदनंतरमेको गुरुः पुनर्लघु-
 चतुष्टयं पुनरेको हार एते गणाः क्रमेण यस्य चरणे पतन्ति तद-
 मृतगतिनामकं वृत्तमिति निष्कृष्टोऽर्थः । ६५ । (E).

६८ । दिअ इति । द्विजवरो हारः प्रकटितः पुनरपि तथा-
 स्थितः कृतः । वसुलघुदिगुरुसहिता अमृतगतिर्भुवं कथिता ॥
 द्विजवरस्तुलंघुः, हारो गुरुः । (G).

६६ । उदाहरति । शरत्सुधाकरवदना चपलसरोरुहनयना ।
 मदकलकुञ्जरगमना प्रियसखि दृष्टा तरुणी ॥ (C).

६८ । अमृतगतिमुदाहरति, सरेति । सरअ सुधाअर वअणा —
 शरत्सुधाकरवदना विकच सरोरुह णअणा — विकचसरोरुहनयना ।
 मअ गल कुंजर गमणी — मदकलकुञ्जरगमना तरुणी हे प्रि[य]सखि
 दिट्ठा — दृष्टा ॥ कश्चित् जिविअ सुधा रस वअणेति पाठस्तत्र जीवि-
 तस्य प्राणस्य सुधारस इव वचनं यस्याः सा जीवितसुधारसवचना
 इति व्याख्येयम् । अमृतगतिर्निवृत्ता । ६६ । (E).

६६ । १ सरस (A & F). २ दुहावच (A). ३ चपल (A, B & C), विकच
 (E). ४ गल मच (A), मल मच (B), मच कल (F). ५ गमणा (A), गमणी
 (C). ६ The fourth quadrant runs thus in (A):—जिविअ समासच
 रमणा. ७ दिट्ठ (B), दिट्ठा (E & F). ८ ६० (A), ६६ (E).

वर्तुलम् ।

४११

लील^१ सरूअह^२ एह^३ करीजे^४
 तिखि भआ गण^५ जत्य^६ कहीजे^७ ।
 सोलह^८ मत्तह पाअ^९ ठबीजे
 दुगुरु अंतहि बंधु भणीजे^{१०} ॥ १००^{११} ॥

८९ । यथा । शारदसुधाकरवदना विकचसरोरुहवदना[नयना] ।
 मदकलकुंजरगमना प्रियसखि दृष्टा तरुणी ॥ (G).

१०० । अथैकादशाचरा । नीलस्वरूपम् एतत् क्रियते चयो
 भगणास्तत्र क्रियन्ते । षोडश मात्राः पादे स्थाप्यन्ते द्वौ गुरु अन्ते
 बन्धुः क्रियते ॥ बन्धुच्छन्दसौ नील इत्यपि नामान्तरम् । यदा
 नीलस्वरूपः पिङ्गलः तेनैतत् क्रियते । णील सप्पवह [?] इति पाठे
 स्पष्टार्थः । (C).

१०० । अथैकादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्याष्टचत्वारिंशोत्तरं सहस्र-
 द्वयं भेदा भवन्ति, तत्रैकोनचत्वारिंशोत्तरचतुःशततमं ४३८ भेदं
 बंधुनामकं वृत्तं लक्षयति, णीलेति । जत्य — यत्र पाअ — पादे
 तिखि — त्रयः भआ अण — भगणाः भणीजे — भण्यते, अंतहि —
 अन्ते भगणत्रयांति पादति वेत्यर्थः दुगुरु — द्विगुरुः करीजे —
 क्रियते, सोलह मत्तह — षोडश मात्राश्च ठबीजे — स्थाप्यते, एह —

१०० । १ लील (A & C). २ सरोरुह (A), सरूअ (B). ३ एह (B & C).
 ४ करिजे (C), कजे (E), कहीजे (F). ५ अण (E & F). ६ मत्तह
 (A, B & C). ७ करीजे (A), भणीजे (B & C), करीजे (F). ८ षोडश (B).
 ९ पाअ (A). १० भुणीजे (A), करीजे (B & E), कहीजे (C). ११ ८८ (A),
 ९० (E).

४१२

प्राज्ञतपैक्यम् ।

जहा, पंडव^१ बंसहि जम्म^२ धरीजे^३संपन्न अज्जिअ धम्मक दिज्जे^४ ।सोउ^५ जुहुदठिर^६ संकट^७ पावा^८देवक^९ लिक्खिअ^{१०} केण मेटावा^{११} ॥ १०१^{१२} ॥ बंधु ।

एतत् णील शिरोरुह — नीलशिरोरुहेण पिंगलेनेति यावत्
बंधु — बंधुनामकं वृत्तं कहीजे — कथ्यते ॥ यदा णील सरुअह —
नीलखरूपापरनामकमिति यावत् बंधु — बंधुनामकं वृत्तं कथ्यत-
इति व्याख्येयम् । अत्र माचाज्ञापकचरणमनतिप्रयोजनकत्वात् पद्य-
पूरणार्थमेवेति संतव्यं, भगणचयानंतरं गुरुद्वयं अत्र प्रतिचरणं
पतति तद्वंधुनामकं वृत्तमिति फलितार्थः । (E).

१०० । अथैका[दशा]क्षरं त्रिष्टुप् । णीलेति । णी[नी]लसरो-
रुहेण पिंगलेनै[त]त्कथितं चयो भगणा अत्र भक्ष्यते । षोडश माचाः
पादे स्थाप्यंते दिगुरुरंतो[ति] बंधुः कंदः कथ्यते ॥ नीलसरोरुहः
पिंगलः । (G).

१०१ । पाण्डववंशे जम्म धृत्वा सम्पदम् अर्जयित्वा धर्माय

१०१ । १ पाण्डव (B & C). २ जम्म (B & F). ३ करीजे (A), धरिजे
(E & F). ४ धम्म करीजे (A), विप्यंण हीजे (B & C), धम्मके दिज्जे (E).
५ सोउ (A & C), सोचि (B). ६ जुधिदिर (A), जुचिदिर (B), चुचदिर (C).
७ रुद्वय (C). ८ पावा (B & C). ९ देवक (B & C), दैवक (E & F).
१० लेक्खल (A), लेक्खण (E & F). ११ मेटावा (B & C), मिरावा (F).
ए to be read short in मेटावा. Vide सूत्र ५, p. 7. १२ १०१ (A), १०८ (E).

वर्णवृत्तम् ।

४१३

दिश्रवर हार लङ्ग जुश्रला
 बलश्र परिदुश्र^१ हत्य श्रला ।
 पश्र कल चोदह^२ जंप^३ अह्री
 कइवर^४ बल्लहि^५ हो^६ सुमुह्री ॥ १०२० ।

दीयते । तेनापि युधिष्ठिरेण सङ्कटं प्राप्यते दैवल्लिखनं केन
 लुप्यते ॥ (C).

१०१ । बंधुमुदाहरति, पण्डवेति । पण्डव वंसहि — पांडववंशे
 पाण्डोरथं — पाण्ड[वः] पांडवश्चासौ वंस[श]श्चेति पांडववंश[श]-
 स्तस्मिन्नित्यर्थः यस्येति [शेषः] जन्म — जन्म क्रियते विधाचेति
 भावः, अज्जिअ — अर्ज्जयित्वा संपन्न — संपत् धम्मके — धर्माय
 दिज्जे — दीयते येनेति शेषः । सोड — सोऽपि जुड्डिर — युधि-
 थिरः संकट — संकटं पात्रा — प्राप्तः, अतः दै[दे]वक — दैवस्य विधे-
 रिति यावत् लेक्खिअ — लिखितं केण — [केन] भेटावा — विलु-
 प्यते ॥ न केनापीति भावः । बंधुर्निवृत्तः । एतस्मैवान्यत्र दोषक-
 संज्ञा । ६८ । (E). [This anomaly has been taken notice of, in
 Ghosha's Compendium, p. 70, foot-note.—Ed.]

१०१ । पांडववंशे जन्म क्रि[त्रि]यते संपदम् अर्जयित्वा धर्मार्थे

१०१ । १ पविदुश्र (A), परिद्व (B), परिदुर (C). २ चोदह (A),
 चोदर (C), चोदह (E & F). ३ जंपु (A). ४ कइजण (A). ५ बल्लहि
 (A), बल्लहि (B), जाणह (E), जाणहि (F). ६ हो (E & F). ७ १००
 (A), १६ (E).

४१७

प्राज्ञतपैकलम् ।

जहा, अइचल जोब्बण देह धणा
 सिबिणअ^१ सोअर बंधु अणा^२ ।
 अबसउ काल पुरी गमणा
 परिहर बब्बर पाय मणा ॥ १०३^३ ॥ सुमुखी ।

दीयते । युधिष्ठिरः संकटं प्राप्नोति दैवतलिखितं केन
 प्रोच्छ्यते ॥ (G).

१०२ । द्विजवरो हारः लघुयुगलं वलयपरिस्थितं हस्ततलं ।
 पदे कलाद्यतुर्दश जल्पति अहिः कविजनवल्लभा सुमुखी ॥ द्विज-
 वरो लघुचतुष्कलं, हारो गुरुः, वलयं गुरुहस्ततलं चतुष्कलो-
 ऽन्तगुरुः । (G).

१०२ । अथैकादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्याग्नीत्यधिकाष्टशततमं भेदं
 ८८० सुमुखीनामकं वृत्तं लक्षयति, दिश्वरेति । दिश्वर-
 द्विजवरस्तुर्लघ्वात्मको गणः ततो हार-हारो गुरुरिति
 यावत्, ततो लङ् जुगुप्ता — लघुयुगलं, ततश्च वलय — वलयो-
 गुरुः, ततश्च हस्त अला — हस्ततलं गुर्वतः सगण इति यावत्, एवं-
 प्रकारेण यच्च चउदह [?] कल — चतुर्दश कलाः पञ्च — पादे
 परिद्विअ — परिस्थिताः, सो — सा [सु]मुखी — सुमुखी जाणङ्ग —
 ज्ञायतां तत्सुमुखीनामकं वृत्तं ज्ञेयमित्यर्थः, इति कइवर —
 कविवरः अही — अहिः पिंगल इति यावत् जंपइ [?] —
 जल्पति । ६८ । (E).

१०३ । १ सिबणच (E). २ जणा (E). ३ १०१ (A), ७० (E).

वर्णनम् ।

४१५

चामर^१ काहल^२ जुग ठवीजे
 हार लह जुअ तथ^३ धरीजे ।
 कस^४ गणा पअ अंत करीजे^५
 दोधअ^६ छंद फणी पभणीजे^७ ॥ १०४^८ ॥

१०२ । दिष इति । द्विजवरो हारो लघुयुगलं वलयः प्रति-
 ष्ठितहस्ततलः । पादे कलाश्चतुर्दश जल्पति अहिः कविवराः
 जानीत सा सुमुखी ॥ द्विजवरश्चतुर्लघुः, हारो गुरुः, वलयो गुरुः,
 हस्तः सगणः । (G).

१०३ । उदाहरति । अतिचलानि यौवनदेहधनानि, स्त्रप्रसहो-
 दरा बन्धुगणाः । अवश्यं कासपूर्यां गमनं परिहर वर्बर पापं
 मनः ॥ (C).

१०३ । सुमुखीमुदाहरति, अर्हति । जोम्बण देह धणा — यौवन-
 देहधनानि अदचण — अतिचलानि, सोअर — सोदरा भातर-
 इति यावत् बंधु जणा — अन्ये अपि कुटुम्बा इत्यर्थः सिबणअ —
 स्त्रप्रवत् स्त्रेण तुल्यम् इति यावत् । यदा बंधुजनाः सिबिणअ
 सोअर — स्त्रप्रसोदराः स्त्रप्रतुल्या इत्यर्थः । कास पुरी गमणा — यम-
 पुरीगमनम् अवस[उ] — अवश्यम् अतो हेतोः हे वर्बर मणा — मनः

१०४ । १ चामर (F). २ कोमल (B). ३ तथ (A), पाथ (B & C).
 ४ गण (A). ५ र दौजे (A), धरीजे (B & C). ६ दोधण (B). ७ फणीस
 भणीजे (A), बंदक णाम करीजे (B), बंदण नाम करीजे (C), फणी पभणिजे (F).
 ८ १०२ (A), ७१ (E).

४१६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

पाप — पापात् परिहर ॥ कंचिन्महापापकर्मासक्तं प्रति कस्य-
चिन्मित्रस्योपदेशवाक्यमेतत् । सुमुखी निवृत्ता । ७० । (E).

१०३ । यथा । अतिचलानि यौवनदेहधनानि स्वप्नोदरो-
बंधजनः । अवश्यं काल[पुरी]गमनं परिहर बर्ब्बर पापे मनः ॥ (G).

१०४ । चामरं काहल्युगं हारलघुयुगं तथा ध्रियते । कर्ष-
गणाः पदान्ते क्रियन्ते दोधकच्छन्दः फणीन्द्रेण भण्यते ॥ चामरं
गुरुः, काहलं लघु युगं तयोर्युगमित्यर्थः, हारः लघुयुगं । हार
लङ् जुञ् जुग धरीजे इति पाठः सुगम एव । अत्र यद्यपि बन्धु-
च्छन्दसा सहाभेदस्तथापि छन्दस्तदेव नामान्तरेण अन्यमुनिनोक्त-
मिति दर्शितं । केचित्तु चामरकाहल्युगमादीनामत्र नियमः, न तु
क्रमतस्मात्पर्यं, तथा च हरतु दुरितं देवमुरारिरित्यादिकमपि
दोधकच्छन्द एवेत्याहुः । (C).

१०४ । अथैकादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैकोनश्लोकारिंशोत्तरचतुः-
शततमं भेदं पुनरपि दोधकमेवेति नामान्तरेणाह, चामरेति । यत्र
प्रथमं चामर — चामरं गुरुरिति यावत् काहल्युग — काहल्युगं
काहलो लघुलघु[यु]गमित्यर्थः, ठवीजे — स्थाप्यते, ततश्च हार —
हारो गुरुः लङ् — लघू हारामन्तरं द्वौ लघू इत्यर्थः जुञ् — जु-
[यु]गं वारद्वयमित्यर्थः एको गुरुस्तदनन्तरं लघुद्वयमिदं वारद्वय-
मिति परमार्थः, तस्य — तस्य तथा वा धरीजे — ध्रियते । एवं सति
भगणचयं सिध्यति, अन्यथा चामरकाहल्युगानन्तरं हारलघुद्वय-
मात्रोक्त्वा द्वितीयभगणास्त्राभावात्प्रकृतपितृत्वापत्तिरित्यस्मत्तात्पर-
णोपदिष्टव्याख्योपदेशो निर्मलरैः सुधीभिर्विभावनीयः । पञ्च अंत —

वर्णवृत्तम् ।

४१०

जहा, पिंग जटावलि ठाविअ गंगा
 धारिअ^१ णाअरि^२ जेण अंधंगा ।
 चंदकला जसु सीसहि णोकवा^३
 सो तुह^४ संकर दिज्जउ^५ मोक्खा^६ ॥ १०५० ॥ दोधक ।

पादांते कख गणा — कर्णगणः गुरुदयात्मको गण इति यावत्
 करीजे — क्रियते, फणी — पिंगलः तत् दोधकच्छन्दः दोधक-
 नामकं वृत्तं प्रभणीजे — प्रभणति ॥ यच्च भगणचयोत्तरं गुरुदयं
 तद्दोधकनामकं वृत्तमिति फलितार्थः । बंधुदोधकयोस्त्रोद्वनिका-
 माचभेदाद्भेदः स्वरूपतस्तु न कश्चिद्विशेष इति विभावनीयम् । (E).

१०४ । चामलेति । चामरं काहल्ययुग्मं स्थाप्यतां, हारलघु-
 युगं तच्च स्थाप्यतां । कर्णगणः पादांते क्रियते, दोधकच्छन्दः
 फणी प्रभणति ॥ चामरो गुरुः, काहलो लघुः, हारल्य गुरो-
 र्लघोश्च युगमित्यर्थः । कर्णो दिगुरुः । (G).

१०५. जहाहरति । पिङ्गलजटावलीस्थापितगङ्गः धृता नागरी
 येनार्द्धांगे । चन्द्रकला यस्य शीर्षे स्थिता [लोक्या] स तुभ्यं शङ्करः
 [दोदात्त मोक्षम् ॥ (C).

१०५ । दोधकमुदाहरति, पिंगेति । येन पिंग जटावलि —
 ता[सि]जटावली गंगा ठाविअ — स्थापिता, अथवा यः पिंग-
 जटावलीस्थापितगङ्ग इत्येकमेव पदं शिवविशेषणं, येन अर्द्ध[ध]मा

१०५। १ ठाविअ (A). २ णाअरौ (C). ३ लोका (C), लोक्का (F).
 ४ तुह (E & F). ५ दिज्जउ (B), दीज्जउ (E). ६ लोक्का (E), लोक्का
 (F). ७ १०५ (A), ७५ (E).

४१८

प्राकृतपौकलम् ।

कसो दुसो^१ हार एको^२ बिसज्जे
 सस्रा कसा गंध कसा सुणिज्जे^३ ।
 बीसा^४ रेहा पाअ पाए गणिज्जे^५
 सप्पा राए सालिणी सा मुणिज्जे^६ ॥ १०६^७ ॥

— अर्द्धांगे नागरौ स्त्रीति यावत् धारिअ—हृता । असु—यस्य
 बीसहि—श्रीर्षे णोक्त्वा—रमणीया चंद्रकला—चन्द्रकला दृश्यते
 इति शेषः, सो—सः संकर—शिवः तुअ—तुभ्यं मोक्त्वा [?]—
 मोक्षं दुःखप्रागभावासमानाधिकरणं दुःखध्वंसमिति यावत् दीप्पउ
 —ददातिरिति यावत् ॥ दोधकं निवृत्तम् । ७२ । (E).

यथा । पिंगलजटावलिस्थापितगंगो धारिता येन
 नागरौ अर्द्धांगे । चंद्रकला यस्य श्रीर्षे रमणीया, स तव शंकरो-
 ददातु मौल्यं ॥ (G).

१०६ । कर्णो दिगुरुः स दिगुणः ततोऽपि हार एकः सञ्जी-
 कृतः शल्यं कर्णः गन्धः कर्णः । विंशतिः कलाः पादे पादे गणय
 सर्पराजेन सा[शा]लिनी भणिता ॥ कर्णो दिगुरुस्तस्य दिगुणः चतुर्गु-
 रिति यावत्, ततो हारो गुरुः, शल्यं लघुः, कर्णो दिगुरुः, गन्धो-
 लघुः, कर्णो दिगुरुः । (C).

१०६ । अथैकादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैकोनवत्युत्तरदिशततमं
 भेदं ९८८ शालिनीनामकं वृत्तं लक्षयति, कक्षयति । यच्च प्रथमं
 कसो दुसो — कर्णद्वयं कर्णो गुरुद्वयात्मको गणस्तद्वयमित्यर्थः

१०६ । १ दुसो (A). २ एको (C). ३ एको मुणिज्जे (C). ४ बीसा (B
 & C). ५ भणिज्जे (A & B). ६ मुणिज्जे (A). ७ १०४ (A), ७२ (E).

वर्णनम् ।

४१६

अडा, रंडा चंडा^१ दिक्खिदा^२ धम्म दारा

मज्जं मंसं पिज्जए^३ खज्जए आ^४ ।

भिक्खा भोज्जं चम्म खंडं च सेज्जा^५

कोलो^६ धम्मो कस्स खो भादि रम्मो^७ ॥ १०७^८ ॥

सालिणी ।

हार एक्को — हार एकः हारो गुरुरित्यर्थः विभज्जे — विभज्यते, ततः सज्जा कखा गंध कखा — शब्दकर्णगंधकर्णाः, शब्दो लघुः, कर्णो-गुरुद्वयात्मको गणः, गंधो लघुः, कर्णो गुरुद्वयात्मको गण एते इत्यर्थः पात्र पाए — पादे पादे प्रतिचरणमिति यावत् सुणिज्जे — श्रूयते, तथा बीसा — विंशतिः रेखा — रेखा मात्रा इति यावत् गणिज्जे गण्यते, सा सप्पा राए — सर्पराजेन सालिणी — शास्त्रिणी-नामकं वृत्तमिति यावत् सुणिज्जे — मन्यते ॥ अत्र मात्राकथनं पादपूरणार्थमेव, लिंगविभक्तिवचनव्यत्यासस्तु प्राकृतभाषायां न दोषायेति मन्तव्यं । मगण-तगणच[द]योत्तर-गुरुद्वयरचितचरणा शास्त्रिणीति फलितार्थः । ७३ । (E).

१०६ । कखो इति। कर्णयुगं हारम् एकं विभज्य शब्दः कर्णः गंधः कर्णः श्रूयते । विंशतिः रेखाः पादे पादे गण्यते सर्पराजेन शास्त्रिणी सा मान्यते ॥ कर्णो दिगुरुः, हारो गुरुः, शब्दगंधौ लघू । (G).

१०७ । १ रज्जा (C). २ दिक्खिदा (A & B), दीक्खिदा (C). ३ पिज्जए (E). ४ & ४ खज्जए पिज्जए च (B), खज्जए पिज्जए च (C). ५ खज्जए च (A). ६ सज्जा (A & C), सेज्जा (B). ७ कोलो (A). ८ रम्मो (B). ९ १०५ (A), ७४ (E).

४२०

प्राकृतपैकुलम् ।

दिअ^१वर जुअ^२ लहु^३ जुअलं^४ पअ^५ पअ पअलिअ^६ बलअं^७ ।
 चउ पअ चउ वसु^८ कलअं^९ दमणअ^{१०} फणि भण^{११} ललिअं^{१२} ॥
 १०८ ॥

१०७ । उदाहरति । रण्डा रण्डा दीचिता धर्मदारा रम्यं
 [मद्यं] मांसं खाद्यते पीयते च । भिक्षा यो[भो]ज्यं चर्मखण्डश्च ग्रय्या
 कौलो धर्मः कस्य नो भाति रम्यः ॥ बन्धुहीनत्वमच तु लक्ष्यते
 सैव दीचिता यथाविधिगृहीतमन्त्रा धर्मदारत्वं प्रापिता, भोज्यं
 किम् इत्यादिकांचायां भिक्षालब्धमित्यर्थः, कौलो धर्मः शाक्त-
 शास्त्रविषयोक्तधर्मः । कर्पूरमञ्जर्यां भैरवानन्दस्येयमुक्तिः । (C).

१०७ । शास्त्रिनीमुदाहरति, रण्डेति । चंडा परमकोपवती
 दिक्खिदा — दीचिता शाक्तशास्त्रोक्तविधिगृहीतमन्त्रेति यावत्
 रण्डा — विधवा धर्म दारा — धर्मपत्नी, मज्जं — मद्यं पिबिष्ये —
 पीयते, मंसं अ[आ] — मांसं च खज्जए — खाद्यते । भिक्षा — भिक्षा
 भोज्यं — भोज्यं चर्मखण्डं च खेज्जा — ग्रय्या, एतादृशः कौलो —
 कौलः वंशपरंपरापरिप्राप्तः शाक्ततन्त्रविशेषोक्त इति यावत्
 धम्मो — धर्मः कस्सु — कस्य रम्मो — रम्यो नो भाति ॥ अपि तु
 सर्वस्यापीत्यर्थः । कर्पूरमंजरीसाटकखं कापालिकभैरवानन्दस्य
 राजानं प्रति वाक्यमिदम् । ७४ । शास्त्रिनी निवृत्ता । (E).

१०८ । १ द्विज (F). २ लघु (F). ३ Dropt in (B). ४ वच (A).
 ५ वल्लभ (A). ६ भण फणि (A), मण फणि (B & C). ७ भणिचं (A & C),
 चणिचं (B). ८ १०९ (A), ७५ (E).

वर्ण्युत्तमम् ।

४२९

जहा, परिणम्न^१ ससहर वम्नणं

बिमल कमल दल गम्नणं ।

बिहिम्न^२ असुर कुल दलणं^३पणमह^४ सिरि^५ महु महणं ॥ १०६ ॥ दमणक^६ ।

१०७ । यथा । रंडा चंडा दीक्षिता धर्मदारा मयं मांसं
पीयते खाद्यते च । भिक्षा भोज्यं चर्मखंडं च शय्या कौलो धर्मः
कस्य नो भाति रम्यः ॥ (G).

१०८ । द्विजवरयुगलं लघुयुगलं पदे पदे प्रकटितबलयम् अन्ने
गुरुयुक्तं । * * * चतुर्व्वसुकलम् अष्टचत्वारिंशत्कलम् । (C).

१०८ । अथैकादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य चतुर्विंशत्युत्तरमहस्रतमं
भेदं दमनकनामकं वृत्तं लक्षयति, दिश्वरेति । दिश्वर जुम्न —
द्विजवरयुगलं चतुर्व्वसुकात्मकगणद्वयमिति यावत् लज्ज जुम्नलं —
लघुयुगलं बलम् — बलयं गुरुरिति यावत् यच्च पञ्च पञ्च —
पादे पादे प्रतिचरणमिति यावत् पञ्चलिम्न — प्रकटितं । चउ पञ्च —
चतुःपादेषु चउ वसु कलम् — चतुर्व्वसुकलाकं दक्षिणगत्यैवांकस्याप-
नेम ४८ चतुर्व्वसुशब्देनाष्टचत्वारिंशन्मात्रा लभ्यते, तथा चतुर्व्वपि
पादेषु मिलित्वाष्टचत्वारिंशन्मात्राकमिति तत्त्वं, दमणम् — दम-
नकं फणी ललिम्न — ललितं यथा स्थात्तथा भण — भणति ॥ लघु-
दशकोत्तरगुरुरचितचरणो दमनक इति फलितार्थः । ७५ । (E).

१०६ । १ पञ्चलिम्न (A, B & C). २ बलिम्न (A, B & C). ३ दलणं (B
& C). ४ पणमह (A). ५ सिरि (E). ६ १०७ (A), ७६ (E). ७ दमणक (C).

४२२

प्राक्तनपैङ्गलम् ।

ताल खंदए समुह तूरआ^१जोहलेण छंद एहु^२ पूरआ ।गारहाइ^३ अक्खराइ^४ जाणिआणाअ राअ^५ जंय एअ^६ सेणिआ^७ ॥ ११०^८ ॥

१०८ । दिअ इति । दिअवरयुगं लघुयुगलं पदे [पदे] प्रकटित-
बलधं । चतुःपदे चतुर्वसुकलं दमनकं फणी भणति ललितं ॥
बलयो गुरुः । (G).

१०९ । उदाहरति । प्रकटितं शशधरतुल्यं वदनं यस्य विमल-
कमलदलनयनं । बलिकासुरकुलदहनं प्रणमामि शिरसि मधु-
मयनं कृष्णं ॥ (C).

१०९ । दमनकमुदाहरति, परिणअ इति । परिणअ [समहर
वअण] — परिणतशशधरवदनं विमलकमलदलनयनं । विहितासुर-
[कुल]दमनं मज्ज महणं — मधुमयनं औकृष्णं [सिर — शिरसा]
पणमह — प्रणमत ॥ दमनको निवृत्तः । ७६ । (E).

१०९ । यथा । परिणतशशधरवदनं विम[ल]कमलदलनयनं ।
विहितासुरकुलदहनं प्रणमत श्रीमधुमयनम् ॥ (G).

११० । तालनन्दसमुद्रद्वयजोहलेण एतत् छन्दः पूरय । एका-
दशाक्षराणि ज्ञातानि नागराजो जल्पत्येषा सेनिका ॥ तालादथ-

११० । १ दूरआ (B). २ एह छंद (A & B), एह छन्द (C). ३ गारमाद
(B). ४ अक्खराणि (F). ५ राआं (A). ६ एहु (A & B), एह (E).
७ 4th quadrant dropt in (C). ८ १०८ (A), ७७ (E).

वर्णयन्तम् ।

४२३

जहा, भक्ति पत्ति पात्र भूमि कं पिआ
 टप्पु^१ खुंदि खेह^२ खर भं पिआ ।
 गोल^३ रात्र जिस्सि^४ माण मोलिआ
 कामरूत्र^५ रात्र बंदि^६ खोलिआ^७ ॥ १११^८ ॥
 सेनिका^९ ।

खलारोऽन्तलघुचिकलवाचकाः, [Vide श्लोक १६, p. 27.—Ed.] जोहलः
 पञ्चकलो मध्यलघुः । (C).

११० । अथैकादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य व्यग्रीत्युत्तरषट्शततमं
 ६५२ भेदं सेनिकानामकं वृत्तं लक्षयति, तालेति । आदौ ताल
 खंदए — तालनन्दाभ्यां ततः समुद्रद्वयाभ्यां गुवादि-
 चिकलगणाभ्यामित्यर्थः ततश्च जोहलेन मध्यलघुकेन रगणेनेति
 यावत् एष्ट — एतत् सेणिआ — सेनिकानामकं खंद — वृत्तं
 पूरआ — पूर्यतां । अत्र च प्रतिपदं गारहा[इ] अक्खराइ — एका-
 दशाक्षराणि जाणिआ — ज्ञातव्यानि, एअ — एतत् णाअ राअ —
 नागराजः जं पि[प] — जल्पति ॥ यदा एकादशाक्षरज्ञातेत्येकं पदं
 कृत्वा वृत्तविशेषणपरतया गारहाइ इति चरणो जो[यो]जनीयः ।
 अत्राक्षरकथनमनतिप्रयोजनकतया पद्यपूरणायेति बोध्यम् । गुरुत्तरेः
 पंचभिर्गुवादिचिकलगणै रचितचरणा सेनिकेति निष्कृष्टार्थः । (E).

११० । तालेति । तालनन्दाभ्यां समुद्रद्वयाभ्यां जोहलेन खंद एतत्

१११ । १ टप्पि (A), डप्प (B & C). २ खुंदि धूलि (B & C). ३ गोल
 (E & F). ४ जिस्सि (A). ५ कामरूप (B). ६ बंदि (A). ७ खोलिआ
 (B & C). ८ १०६ (A), ७८ (E). ९ सुसेनिका (A).

४२४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

कुंतीपुत्ता पंचा दिक्षा^१ जाणीआ
 अंते कंता^२ एका^३ हारा माणीआ ।
 पाआ पाआ मत्ता दिठ्ठा^४ बाईसा^५
 मालत्ती^६ छंदा^७ जंपंता^८ णाएसा ॥ ११२^९ ॥

पूर्यतां । एकादशाचराणि ज्ञातव्यानि नागराजो जल्पति एषा सेनि-
 का ॥ तालेति गुह्यलघुरूपा गणासुत्वार इत्यर्थः, जोहलो रगणः । (G).

१११ । उदाहरति, झत्तीत्यादि । टापेक्षलदश्वखुरैः क्षुणाभि-
 धुलिभिः ख[?]शब्दो धूलिवाचको देशीति वदन्ति, परे तु खशब्दः
 चोदवाचकः, तथाच टापोत्थितैः चोदैः खे आकाशे हि निश्चितं
 सूर्यं आच्छादयत्यर्थः । * * * * (C).

१११ । सेनिकामुदाहरति, झत्तीति । झत्ति — झटिति पत्ति
 पात्र पदातिपादैः भूमि — भूमिः कं पिआ — कं पिता, टप्पु खुंदि
 खेह — टापोत्खातखेहैश्चलदश्वखुरोद्धूतरेणुभिरिति परमार्थः सूर —
 सूर्यः झं पिआ — आच्छादितः । गौड़ रात्र जिखि — गौड़राजं जित्वा
 भाण मोडि[लि]आ — मानमोडिता कामरूप रात्र बंदि होलिआ
 — का[म]रूपराजवंदी मोचिता ॥ ७८ । सेनिका निवृत्ता । (E).

१११ । यथा । झटिति पत्तिपादैर्भूमिः कं पिता चलदश्वखुरो-
 द्धूतरेणुभिः सूर्यं आच्छादितः । गौड़राजं जित्वा यौवानम्ना काम-
 रूपराजवंदी मोचिता ॥ अत्र टप्पु इति भाषेति उक्तार्थं देशी । (G).

१११ । १ दिक्षा (A). २ कथा (A). ३ एका (B). ४ दिक्षा (A), पत्ता
 (B), dropt in (C). ५ बाकुषा (B). ६ मलत्ती (C), मलत्ती (F). ७ माला
 (A, B & C). ८ जल्पता (B), जल्पता (C). ९ ११० (A), ७९ (E).

वर्णनम् ।

४२५

जहा, ठामा ठामा हत्थी^१ जूहा^२ देक्खीआ^३
 णीला^४ मेहा मेरू^५ सिंगा^६ पेक्खीआ^७ ।
 बीरा^८ हत्था^९ अग्गे खग्गा राजंता^{१०}
 णीला^४ मेहा मभ्भे विज्जू^{११}णचंता ॥ ११३^{११} ॥
 मालती^{१२} ।

११२ । कुन्तीपुत्राः पञ्च दत्ता ज्ञाताः, अन्ते कान्त एको-
 हारो मन्यते । पादे पादे मात्राः प्राप्ता द्वाविंशतिः मालतीमाता
 जल्यते नागेनैषा ॥ कुन्तीपुत्रः कर्णो दिगुरुः, कान्तः कमनीयः,
 हारो गुरुः । (C).

११२ । अथैकादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य प्रथमं भेदं मालती-
 नामकं वृत्तं लक्षयति, कुन्तीति । यच्च पात्रा [पात्रा] — पादे पादे
 प्रतिपादमिति यावत् दिष्टा — दत्ताः पञ्च कुन्तीपुत्राः कर्णो गुरु-
 दयात्मका गणा इति यावत् जाणीआ — ज्ञायन्ते, अन्ते — कर्ण-
 पञ्चकांति पादांति वा कान्ता — कान्तः एक्का — एकः हारा —
 हारः गुरुरिति यावत् माणीआ — मान्यते । बाईसा — द्वाविंशतिः
 मात्रा — मात्राः दिट्ठा — दृष्टा यच्च पादे पादे इति पूर्वणाम्बयः,
 तत् मालती कंदा — मालतीच्छन्दः णाएसा — नागेशः जंपंता —

११३ । १ वत्थी (A), वत्ती (B). २ जूषा (B & C). ३ पेक्खिआ (A),
 ऐक्खीआ (E). ४ बीरा (A, B & C). ५ मेरू (B). ६ सिंगे (A, B & C).
 ७ देक्खीआ (A). ८ बीआ (E). ९ वत्था (A), वत्थे (B & C). १० वजंता
 (A), वजुन्ता (B & C). ११ विज्जू मेहा मभ्भे (A). १२ ११३ (A), ८० (E).
 १३ मालतीमाता (A).

३२६

प्राकृतवैजयन्तम् ।

दिज्जे तञ्जारा^१ जुञ्जला परसुं^२
 अंते खरेदो^३ गुरु जुग्ग सेसं ।
 जंणे फणिंदा^४ धुञ्ज^५ इंदवज्जा
 मत्ता दहा अट्ठ^६ समा सुसज्जा ॥ ११४^७ ॥

जल्पति ॥ अत्र कांत-पदं माचाज्ञापकं च पद्यपूरणार्थमिति मंतव्यम्,
 एकादशगुरुरचिता मालतीति निष्कृष्टोऽर्थः । ७८ । (E).

११९। कुंतीति । कुंतीपुत्राः पंच दत्ता ज्ञातव्या अंते कांतः
 एको हारो माननीयः । पादे पादे माचा दृष्टा द्वाविंशतिर्मासतौ-
 च्छंदः जल्पति नागेशः ॥ कर्णौ दिगुहः, हारो गुरुः । (G).

११९। मुदाहरति । स्थाने स्थाने हस्तियूथानि दृश्यन्ते यथा
 मेघा मेघशृङ्गे दृश्यन्ते । वीरहस्ताये खड्गा नृत्यन्ति यथा विद्यु-
 न्मेघमध्ये नृत्यति ॥ (C).

११४। मालतीमुदाहरति, ठामेति । मेरु सिंगा — मेघशृङ्गे
 यथेति शेषः णीला मेहा — नीला मेघाः पेक्खीआ — प्रेक्ष्यते, ठामा
 ठामा — स्थाने स्थाने हत्थी जूहा — हस्तियूथानि [तथे]ति शेषः
 देक्खीआ — दृश्यते । णीला मेहा मझ्झे — नीलमेघमध्ये यथेति
 शेषः विद्युत् णचंती — नृत्यति, बीरा[आ] हत्था अग्गे — वीर-

११४। १ दिज्जेर हारा (A), दिजेर बीरा (B), दिज्जेर बीरा (C), दिज्जे त
 राणा (F). २ परसु (B), परसं (C), परसं (E). ३ खरेदा (A), खरेदा
 (B & C). ४ फणिंदा (A), फणींदा (F). ५ धुज (F). ६ अट्ठ (B & C).
 ७ ११९ (A), ८९ (E).

वर्णनम् ।

४२७

इक्ष्वापे तथेति शेषः खग्मा — खद्वाः राजन्ता — राजन्ति ॥ केन-
चिद्वन्दिना कृतं संधामवर्णनमेतत् । मासतो निवृत्ता । ८० । (E).

११२ । यथा । स्थाने स्थाने इक्षियूयानि दृश्यन्ते, नीला मेघाः
मेरुग्रहे प्रेक्ष्यन्ते । वीरइक्ष्वापे खद्वा राजन्ते, नीलमेघमध्ये विद्यु-
मृत्यति ॥ (G).

११४ । दीयते वीरयुगलं पदे, अन्ते नरेन्द्रो गुरुयुगलशेषः ।
जल्पति कर्णोद्भूः भुवमिन्द्रवज्रां मात्रा दशाष्टभिः समाः सुसज्जाः ॥
वीरशब्दः अन्तस्तुपञ्चकसवाची [Vide श्लोक १९, p. 24, and its
gloss (G), p. 25.—Ed.] नरेन्द्रो जगणः, यत्र मात्राः दशाष्टभिः
सुसज्जीकृताः । (C).

११४ । अथैकादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य सप्तपञ्चाशदक्षरत्रिंशत्तमं
भेदं ३५७ इन्द्रवज्जानामकं वृत्तं लक्षयति, दिक्के इति । यत्रादौ
तन्मारा जुगला — तकारयुगलं लभ्यं तगणद्वयमित्यर्थः, अन्ते —
तगणद्वयांते गुरु जुगल शेषं — गुरुयुगलशेषः गुरुद्वयं शेषेऽन्ते यस्य
तादृश इति यावत् परेदो — नरेन्द्रो मध्यगुरुजगण इति यावत्
परसु[स्त्रं] — पदेषु दिक्के — दीयते । सा मन्ता दहा अट्ट समा
सुसज्जा — सुसज्जसमाष्टादशमात्राका सुसज्जाः सुस्थापिताः समाः
पदचतुष्टयेऽन्यनानतिरिक्ता अष्टादश मात्रा यस्यां सेति यावत्
इन्द्रवज्जा — इन्द्रवज्जा इति धुम्र — ध्रुवं कर्णोद्भूः जपे —
जल्पति ॥ सुसज्जा — शोभनीकृत्य स्थापिताः समा — पदचतुष्टये
समानाः दहा अट्ट — अष्टादश मन्ता — मात्राः यत्र परसु[स्त्रं] —
पदेषु पतन्तीति शेष इति भिन्नमेव योजनीयं । अत्र मात्राकथनं पद्य-

४२८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, मंतं^१ ण तंतं ण हु किंपि^२ जाणे^३
 भाणं^४ च^५ णो किंपि^६ गुरुप्पसाओ^७ ।
 मज्जं पिबामो^८ महिलं रमामो
 मोक्खं^९ वजामो^{१०} कुल मग्ग लग्गा ॥ ११५^{१०} ॥
 इंदवज्जा ।

पूरणार्थमेव, अवहट्ठभाषायां पूर्वनिपातानियमात् पूर्वापरव्यत्यासस्तु
 न दोषायेति ध्येयं, तगणद्वयानंतरजगणानंतरगुरुद्वयरचितचरणा
 इंद्रवज्जेति फलितार्थः । (E).

११४ । दिष्से इति । दौयेत राजयुगलं पदेषु अन्ते नरेन्द्रो-
 गुरुयुग्मशेषः । जप्पति फणीन्द्रो भुवम् इन्द्रवज्रां माचा दशाष्टौ
 समाः सुसज्जाः ॥ राजा[?] तगणः, नरेन्द्रो जगणः, समाः सर्वरक्षेषु
 अनुकूलाः । (G).

११५ । उदाहरति । मन्त्रं न तन्त्रं न हि किमपि जाने ध्यानञ्च
 न किमपि गुरुप्रसादात् । मद्यं पिबामो महिलां रमामः[महे]
 मोक्षञ्च यामः कुलमार्गलगाः ॥ यद्यहं मन्त्रादिकं न जाने तथापि
 वयं सर्वे साधका मद्यं पिबामः महिलां रमामः[हे] इत्यर्थः,
 तदिदमनर्थाय भवेदित्याह एवं कुर्वाणः कुलपथलगाः मोक्षं
 प्राप्नुम इत्यर्थः । कर्पूरमञ्जर्यां भैरवानन्दोक्तिरियम् । (C).

११५ । इन्द्रवज्जासुदाहरति, मंतमिति । मंतं—मन्त्रं तंतं—

११५ । १ सन्ता (B). २ कं पि (A), कस्यि (C). ३ आणं (A). ४ भाणं
 (B). ५ ज (B). ६ गुरुप्पसाओ (B & C). ७ पिबामो (A & C). ८ मोक्षं
 (F). ९ च यामो (C). १० ११५ (A), ८९ (E).

वर्णवृत्तम् ।

४२६

णरेद^१ एका तञ्जणा^२ सुसज्जा
 पञ्चोहरा कस गणा^३ मुणिज्जा ।
 उबिंद^४ बज्जा फणिराज^५ दिट्ठा^६
 पठन्ति^७ केआ सुह वसु सिठ्ठा^८ ॥ ११६^९ ॥

तत्रं णड — खलु निश्चयेनेति यावत् किंपि — किमपि ण — न
 जाणे — जानामि, ज्ञाणं च — ध्यानं च किंपि — किमपि णो —
 न जाने इति पूर्वेषाम्वचः, किंतु मज्जं पिबामो — मद्यं पिबामः
 महिसं रमामो — महिलां रमामहे गुरुप्रसादो — गुरुप्रसादात्
 कुल मग्ग लग्गा — कुलमार्गलग्गाः मोक्खं — मोक्षं वजामो —
 प्रजामः ॥ अनवरतमैद्युनमद्यपानाद्यनेककुलपरंपरागमनकुकर्मात्या-
 सक्ता अपि वयं गुरुप्रसादान्मोक्षं प्राप्नुम इति कापालिकभैरवा-
 नन्दस्य राजानं प्रति वाक्यमिदं कर्पूरमंजरीसाटकस्थम् । इंद्रवज्रा
 निवृत्ता । ८२ । (E).

११५ । यथा । मंजं न तत्रं न खलु किमपि जाने ध्यानं च नो
 किमपि गुरुप्रसादात् । मद्यं पिबामो महिलां रमामो[महे] मोक्षं
 प्रजामः कौलमार्गलग्गाः ॥ (G).

११६ । नरेन्द्र एकस्तगणः सुसज्जः पञ्चोहरः कर्णगणः ज्ञायते
 उपेन्द्रवज्रां फणिराजदिष्टां पठन्ति * * * ॥ केकाः विदग्धाः । (C).

११६ । १ णरिंद (E & F). २ तज्जणा (A). ३ गणा (A). ४ उपेद (A),
 उबिंदु (B). ५ फणिराज (A). ६ दिट्ठा (B & C). ७ पठन्ति (B). ८ सुकरंद
 दिट्ठा (A), सुकरन्द सडा (B), सुकरन्दसडा (C). ९ ११४ (A), ८२ (E).

०३०

प्राकृतपौत्रजम् ।

जहा, सुधम्म चित्ता गुणमंत'पुत्ता
 सुकम्म रत्ता बिणआ कलंता' ।
 बिसुद्ध देहा धणमंत' गेहा
 कुणंति के बब्बर सग्ग गेहा ॥ ११७^१ ॥ उबिंदवज्जा^२ ।

११६ । अथैकादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्याष्टपंचाशदुत्तरविंशततमं
 २५८ भेदम् उपेन्द्रवज्जानामकं वृत्तं लक्षयति, एरिंदेति । यच्च प्रथमं
 एका — एकः एरिंद — नरेन्द्रः मध्यगुरुर्जगण इति यावत् ततः
 तत्रणा — तगणोऽंतच्छुर्गण इत्यर्थः सुसज्जा — सू[सु]सज्जः शोभ-
 नीकृत्य स्थापित इति यावत्, ततश्च पयोधरा — पयोधरो मध्य-
 गुरुर्जगण इत्यर्थः कष गणा — कर्णगणो गुरुद्वयमिति यावत्
 सुणिज्जा — ज्ञातः । तां फणिराज दिट्ठा — फणिराजदृष्टां पिंगलोप-
 दिष्टाम् इति यावत् सुद्ध बण्णि मिट्ठा — शुभवर्णसृष्टां उबिंदवज्जा —
 उपेन्द्रवज्जां केआ — कदक्षा विदग्धा इति यावत् पठंति — पठंति ॥
 अथवा नरेन्द्रैकतगणसुसज्जपयोधरकर्णगणाः सुणिज्जा — ज्ञायंते
 यच्च प्रतिचरणमिति शेषः इत्येकमेव पदं कृत्वा योजनीयम् ।
 अत्र [सुसज्जमिति] शुभवर्णसृष्टामिति च पदं पद्यपूरणार्थमेवेति
 मंतव्यम् । ८२ । (E).

११६ । एरिंदेति । नरेन्द्र एकतगणः सुसज्जः पयोधरः कर्ण-
 गणो ज्ञातव्यः । उपेन्द्रवज्जां फणिराजदृष्टां पठंति केकाः शुभवर्ण-

११७ । १ गुणवज्जा (C). २ करंता (A), कलंता (E). ३ धणवज्जा (B).
 ४ ११५ (A), ८४ (E). ५ उबिंदवज्जा (A).

बवेष्टतम् ।

३३९

इदं उविंदा^१ एका^२ करिज्जसु^३
 चउ अगल दह णाम मुणिज्जसु^४ ।
 सम^५जाइहिं सम अकखर दिज्जसु
 पिंगल भण उवजाइहिं^६ किज्जसु^७ ॥ ११८^८ ॥ [अलिख्ता]

सृष्टां ॥ शुभेति मधुररस एव प्राशस्यसूचकः ॥ नरेन्द्रो जगणः,
 पयोधरो जगणः, कर्षो दिगुरुः । (G).

११७ । उदाहरति । सुधर्मचित्ता गुणवन्तः पुत्राः सुकर्मरतं
 विनीतं कलत्रं । विमुद्धो देशो धनवद्ग्रेहं कुर्वन्ते के वर्वराः स्वर्ग-
 स्त्रेहम् ॥ विमुद्धो रा[रो]गादिहीनः । (C).

११७ । उपेन्द्रवज्रामुदाहरति, सुधमेति । सुधर्मा चित्ता —
 सुधर्मचित्तं गुणमन्तं पुत्रा — गुणवत्पुत्रं सुकर्म रत्ता — सुकर्मरतं
 पत्यादिशुश्रूषाकर्मण्यासक्तमिति यावत् विणया — विनीतं कलत्ता —
 कलत्रं । विमुद्ध देश — रोगादिरहितः देशः धनमन्त — धनवत्
 ग्रेहा — ग्रेहं, एतत्सर्वं यदि भवतीति शेषः, तदा के वर्वरा —
 वर्वराः सग्रा ग्रेहा — स्वर्गस्त्रेहं कुर्वन्ति — कुर्वन्ति, अपि तु न
 कोऽपीत्यर्थः ॥ सर्वपदार्थविकल्पा[व] कस्यचिदिदं वाक्यम् । ८४ ।
 उपेन्द्रवज्रा निवृत्ता । (E).

११७ । यथा । सुधर्म चित्तं गुणवन्तः पुत्राः सुकर्मरतं विनतं

११८ । This śloka is not found in (A) and (B). १ उपेन्द्रा (C).

१ एक (C). २ करीज्जसु (C). ३ परिज्जसु (C). ४ चउ (C). ५ समजाइ
 (C), उपजाइ कचि (E). ७ मुणिज्जसु (C). ८ ८४ (E).

४१२

प्राज्ञतपैक्यम् ।

कल्लचं । विशुद्धा देहा धनवन्तो गे[गृ]हाः कुर्वन्ति के वर्वराः स्मर्गे
स्नेहम् ॥ विशुद्धा नीरोगाः । (G).

११८ । इन्द्रोपेन्द्रावेकीक्रियेतां चतुरघदशनामानि भ्रियन्तां । सर्व-
जातिसमाचराणि * * पिंगलो भणति उपजातिर्ज्ञायताम् ॥ इन्द्रवज्रो-
पेन्द्रवज्राच्छन्दोदेकीकरणादुपजातिच्छन्दो भवति, तच्च चतुर्दश
नामानि भवन्ति, एवं सर्वजातिषु समाचरासु उपजातिर्विध्यथा । (C).

११८ । अथेन्द्रवज्रोपेन्द्रवज्राभ्यां पादेन पादाभ्यां पादैश्च मिश्रि-
ताभ्यामुपजातिच्छन्दो भवति तच्च [च]तुर्दशविधमित्याह, इदंति ।
इदं उच्यते — इन्द्रोपेन्द्रयोः नामैकदेशेनापि नामग्रहणादिन्द्रवज्रो-
पेन्द्रवज्रयोरित्यर्थः एक — ऐक्यं करिष्यसु — कुरुष्व, चउ अगच्छ
दह नाम — चतुरधिकदशनामानि सुणिष्यसु — जानीहि । सम
अक्षर — समान्यचराणि दिष्यसु — ददस्व, सम जादहि — सम-
जातिभिः तुल्याक्षरचरणजातीयैर्वृत्तैरिति यावत् उपजादहि —
उपजातिं किष्यसु — कुरुष्व इति पिंगल — पिंगलो नागः भणति ॥
इदं तु बोध्यं समाचराणि दत्त्वा समजातीयैर्वृत्तैरुपजातिं
कुरुष्वेत्यनेन विषमाक्षरचरणजातीयैर्वृत्तैर्नोपजातिरित्युक्तं भवति,
तथाथेन्द्रवज्रोपेन्द्रवज्राभ्यां न लिङ्ग[वज्रो]वंशाभ्यामिन्द्रवंशावंशस्याभ्यां
वातोमीशाक्षिणीभ्यां न माक्षिणीशाक्षिणीभ्यामुपजातिर्भवति इति
परमार्थ इति । (E).

११८ । इदंति । इन्द्रवज्रोपेन्द्रवज्रे एकच कुरुष्व चतुरधिकदश-
नामानि जानीहि । समजातिभिः समाचराणि देहि पिंगलो-
भणति उपजातिं कुरुष्व ॥ (G).

वर्गदशम् ।

४३३

चउ अक्खरके पत्थर^१ किज्जसु
 इंद^२ उविंदा^३ गुरु लहु^४ बुभ्भसु^५ । [अलिस्सा]
 मभ्भह^६ चउद[ह]ह हो उवजाइ
 पिंगल जंपइ^७ कित्ति बेलाइ^८ ॥ ११६ ॥ [पञ्चटिका ?]

११६ । चतुर्दशानां ज्ञानप्रकारमाह, चतुरचरप्रस्तारं कुरुष्व इन्द्रोपेन्द्रयोर्गुरुलघून् बुध्यस्व । मध्ये चतुर्दश भवन्त्युपजातयः पिङ्गलो-
 जल्पति क्त्वा मन्यते ॥ अथमर्थः, चतुरचरस्य षोडश प्रस्ताराः
 भवन्ति, तत्र प्राथमिकश्चतुर्गुरुः स चेन्द्रवज्रायामन्तर्भूतः तत्र चतुर्षु
 पादेष्वाद्याचरस्य गुरुत्वादेव, अन्तिमश्चतुर्लघुर्भवति स चोपेन्द्रवज्राया-
 मन्तर्भूतः तत्र चतुर्षु पादेषु प्रथमाचरस्य लघुत्वात्, अतो मध्यवर्त्ति-
 चतुर्दशभेदानुसारश्चतुर्दशोपजातयो भवन्ति । तथाहि चतुरचरस्य
 द्वितीयप्रस्तार आदिलघुर्भवति, तत्रापि प्रथमपादो लघ्वादिः परे
 त्रयो गुर्वादयः, एवमग्रेऽपि । (C).

११६ । अथासां चतुर्दशभेदानयनप्रकारमाह, चउ अक्खरेति ।
 चउ अक्खरके—चतुरचराणां पत्थर—प्रस्तारं किज्जसु—कुरुष्व,
 इंद उविंदा—इन्द्रोपेन्द्रयोः गुरु लहु—गुरुलघू इन्द्रवज्रायां गुरु-
 उपेन्द्रवज्रायां लघुमित्यर्थः बुभ्भसु—बुध्यस्व । मभ्भह—मध्ये सर्व-
 गुरु-सर्वलघुप्रस्तारयोरिति यावत् चउदह—चतुर्दश उवजाइ—
 उपजातयः हो—भवन्ति इति कित्ति बेलाइ—वेक्षितकौर्त्तिः

११६ । १ पत्थर (A). २ इंदु (B). ३ उविंदा (F). ४ लहु गुरु (A).
 ५ दिज्जसु (A), बुभ्भसु (B & C), बुज्जसु (E). ६ मभ्भह (A), मभ्भइ (B),
 मउभउ (C). ७ परप्रस्तारं (E). ८ बेलाइ (A). ९ ११६ (A), ५२ (E).

पिंगलः जंपद — जल्पति ॥ अचेदं तत्त्वं — चतुरचरस्य प्रस्तारक्रियया षोडश भेदा भवन्ति, तत्र चतुर्गुरुः प्रथमः स चेद्रवज्ञापादचतुष्टय-ज्ञापकस्तत्र प्रतिचरणं प्रथमगुरोरुपादानात् तत्रैकैको गुरुरिन्द्र-वज्ञाया एकैकचरणज्ञापक इति हृदयं । चतुर्लघुस्यांतिमः स चोपेन्द्र-वज्ञापादचतुष्टयज्ञापकस्तत्रैकैको लघुरुपेन्द्रवज्ञाया एकैकचरण-ज्ञापक इति सप्तद्वयैकगन्धोऽर्थस्तत्र प्रतिचरणं प्रथमलघोरुपादानात् । एवं चावशिष्टा मध्ये चतुर्दशभेदास्तदनुचाराच्च चतुर्दशोपजातयो-भवन्ति । तथाहि चतुरचरस्य द्वितीयप्रस्तारे प्रथममेको लघु-स्तदनन्तरं च चो गुरवो भवन्ति, तथा चोपेन्द्रवज्ञायाः प्रथम-स्वरणः चयसेन्द्रवज्ञाया एवं मिलित्वा प्रथमो भेदः । चतुरचरस्य तृतीयप्रस्तारे प्रथममेको [गुरुस्तत एको] लघुस्तदनन्तरं गुरुद्वयं, तथा चेद्रवज्ञायाः प्रथमस्वरणो द्वितीयचोपेन्द्रवज्ञायाः तृतीयचतुर्थौ च पुनरिन्द्रवज्ञाया एवं मिलित्वा द्वितीयो भेदः । चतुरचरस्य चतुर्थप्रस्तारे प्रथमं लघुद्वयं तदनन्तरं गुरुद्वयं भवति, तथाच प्रथम-द्वितीयौ चरणौ उपेन्द्रवज्ञायाः तृतीयचतुर्थौ चेन्द्रवज्ञाया एवं मिलित्वा तृतीयो भेदः । एवमग्रेऽपि सुधीभिरवधेयमित्यस्मत्तात-चरणोपदिष्टः पंथाः । (E).

११८ । अथाद्यां चतुर्दशभेदानयनप्रकारमाह चउरि[इ]ति । चतुरचरस्य प्रस्तारं कुरु, इन्द्रवज्ञोपेन्द्रवज्ञयोर्गुरुलघु बुध्यस्व । मध्ये चतुर्दश भवन्ति, उपजातिं पिंगलो जल्पति कौर्त्तिबेलायां ॥ कौर्त्तिः प्रस्तारः, मध्ये — सर्वगुरुसर्वलघुप्रस्तारधोरंतराले । (G).

[Vide Ghosha's Compendium, Introduction, p. xix, para 45.—Ed.]

वर्णस्तम् ।

३२५

जहा, बालो^१ कुमारो^२ स छ^३मुंडधारी
 उप्पाउ^४ हीणा हउ^५ एक गारी ।
 अहं गिसं^६ खाहि^७ बिसं^८ भिखारी^९
 गर्द भविचौ^{१०} किल का हमारी^{११} ॥ १२०^{१२} ॥

१२० । उदाहरति । बालः कुमारः स षण्मुण्डधारी, उपाय-
 हीना अहमेका नारी । भर्ता तु भिक्षुकः सोऽपि अहर्निशं विषं
 खादति, अतः का गतिर्मम भविष्यति शोचति पार्वती ॥ (C).

१२० । उपजातिमुदाहरति, बाल इति । कुमारः कार्तिकेयः
 बालः स षण्मुण्डधारी — स च षण्मुण्डधारी, उप्पाउ हीणा —
 अर्ज्जुनोपायविकला एक — एका अपरा असहाया गारी — स्त्री
 हउ — अहं, भिषा[खा]री — भिक्षुकस्त्वम् अहर्निशं विषं खाहि —
 भक्षयसि, अतः हमारी — अस्मादौया का गतिरवस्था किल
 निश्चयेन भविष्यति ॥ षड्मुखधारिणो बालस्य वज्रतरमत्यावश्यकं च
 भक्ष्यमपेक्षितमहं च निस्सहाया अर्ज्जुनासमर्था स्त्री, त्वं चाहर्निशं
 विषभोजनेनैव स्वस्य तृप्तिमुत्पादयत्यतोऽस्मादौया का गति-
 र्भविष्यति तन्न जाने इति महादेवं प्रति पार्वतीवाक्यं । पूर्वार्द्धे

१२० । १ बालः (A), बाल (B). २ कुमारः (A), कुमारा (B). ३ छ (B).
 ४ उपाय (A), उपाय (B & C). ५ हउ (B), मुञ्चि (C). ६ गिसि
 (A), गिषं (C). ७ खाद (B & C). ८ बिसं (A), विषं (E). ९ भिषारी
 (E). १० गतिर्भविष्यति (A), गतिर्भविष्यति (B & C). ११ हमारी (C).
 १२ १२० (A).

४३६

प्राकृतपैकलम् ।

किन्ती^१ बाणी माला साला हंसी मात्रा जात्रा^२ बाला ।
 अहा भहा पेम्मा रामा रिङ्गी बुङ्गी तासू णामा ॥ १२१^३ ॥
 [विद्युन्माला ।] उबजाइ^४ ।

इन्द्रवज्राया उत्तरार्द्धे सोपेन्द्रवज्राया लक्षणसत्त्वाद्रामाख्या दादगौथ-
 सुपजातिः । (E).

१२० । यथा । बालः कुमारः स षण्मुखधारो उपायहीनाह-
 मेका नारी । अहर्निशं खादति विषं भिर्गतिर्भवित्री किल
 कास्माकं ॥ (G).

१२१ । चतुर्दश नामान्याह । कीर्त्तिर्वाणी माला साला हंसी
 माया जाया बाला । आर्द्रा भद्रा प्रेमा [रामा] ऋद्धिर्बुद्धिः तासां
 नाम ॥ (C).

१२१ । अथासां नामान्याह, किन्तीति । निगदेनैव ख्यातं ।
 अथासामस्यन्तात्तरणनिर्धितानि क्रमेषोदाहरणानि यथा,—

दृढं धनुर्वामकरे दधानोऽवामे शरं स्पर्णविचित्रपुंखं ।

पृष्ठप्रदेशेऽचयि त्वणयुग्मं बिभ्रत्स रामः शरणं ममास्तु ॥ १ ।

यस्यानुकम्पायुतदृष्टिपद्म-कटाक्षसंप्रेक्षित एव लोकः ।

सर्वापदब्धिं तरति प्रद्वर्णं श्रीरामचंद्रः शरणं ममास्तु ॥ २ ।

यदौयपादाब्जपरागपातात् शिलामयी गौतमयोषिदाश ।

कामस्त्रियोऽपि सृष्टणी[य]रूपं लेभे स रामः शरणं ममास्तु ॥ ३ ॥

१२१ । १ किन्ति (A). २ साया (C). ३ ११८ (A), ८६ (E). ४ उव-
 जाति (A & B).

सुपीववातात्मजमुख्यकौशै-र्बद्धाञ्जलीकैरुपसेव्यमानः ।
 सुवर्णसिंहासनसंस्थितः स श्रीरामचंद्रः शरणं ममास्तु ॥ ४ ।
 चिलोकसंपालनबद्धसंधः कारुण्यपौयूषमहांबुराग्निः ।
 स्वभक्तदुःखोद्धरणैकवीरः श्रीरामचंद्रः शरणं ममास्तु ॥ ५ ।
 आजानुबाहुद्वितयः प्रबद्ध-यमासनस्थो धृतपीतवासाः ।
 प्रफुल्लराजीवपलाशनेत्रः श्रीरामचंद्रः शरणं ममास्तु ॥ ६ ।
 समस्तपृथ्वीपतिमौलिरत्न-प्रभाभिनीराजितपादपद्मं ।
 अग्नेषगीर्वाणगणप्रगीत-कीर्त्तिं तमीशं प्रणतोऽस्मि रामं ॥ ७ ।
 मानाविभूषामणिरश्मिजास-प्रच्छन्ननीलाश्रमसमानगात्रः ।
 सौंदर्यसंज्ञाश्रितकामगर्वः स रामचंद्रः शरणं ममास्तु ॥ ८ ।
 अरातिनारौच्यदयं प्रविष्ट-स्तत्र स्थितान्दग्धुमिवारिवर्गान् ।
 यस्य प्रतापप्रबलानस्यस्तु स रामचंद्रः शरणं ममास्तु ॥ ९ ।
 स्वांकप्रसुप्तां धृतकांचनाब्जां समीक्ष्य सीतां कनकप्रभागीं ।
 आनंदितांतःकरणः स पाया-दपायतो मां रघुवंशकेतुः ॥ १० ।
 अनन्यसाधारणकीर्त्तिचंद्र-करावधूताष्टदिगंधकारः ।
 पौलस्त्यवंशद्रुमकाष्ठवज्रिः स जानकीशः शरणं ममास्तु ॥ ११ ।
 मत्वा भवंतं त्रिजगद्विपत्ति-संज्ञाशक्रं देवगणान् विहाय ।
 भवत्पदाब्जं शरणं गतोऽस्मि प्रसीद राम त्वमतोऽतिशौचम् ॥ १२ ।
 भवत्समानोऽपि यदा नरेन्द्रः श्रीराम कार्पण्यमुरीकरोति ।
 तदाश्रयेत्कः खलु दाहभाव-मतस्त्वमीश त्यज निष्ठुरत्वं ॥ १३ ।
 वीरासनाध्यासित उग्रवीर्या नवाम्बुदश्यामरुचिर्जितारिः ।
 समस्तविद्याम्बुधिपारगश्च स रामचंद्रः शरणं ममास्तु ॥ १४ । (E).

४३८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

चारौ^१ कक्षा^२ पाए दिक्का सक्का सारा^३
 पात्रा अन्ते^४ दिक्के कन्ता^५ चारौ हारा ।
 छस्सावेत्ता मत्ता पत्ता चारौ पात्रा
 विज्जाहारा जंप्पे सारा णाअरारात्ता ॥ १२२^१ ॥*

[For examples of Upajāti, culled from the Kumārasambhava of Kālidāsa, vide Ghosha's Compendium, pp. 118-119.—Ed.]

१२१। किञ्चीति । कीर्त्तिर्वाणी माला शास्त्रा हंसी माया जाया बास्त्रा । आर्द्रा भद्रा प्रेमा रामा च्छद्धिर्बुद्धिरिति तासां नामानि ॥ (G).

१२२। अथ द्वादशाक्षरा । चत्वारः कर्षाः पादे दत्ताः सर्व्वक्षराः पादान्ते दत्ताः कान्ताश्चत्वारो हाराः । षष्ठ्यति-मात्राः प्राप्ताः चतुर्भिः पादैर्विद्याधरं जल्पति सारं भाग-राजः ॥ प्रतिपादं चतुर्विंशतिमात्राचतुर्भिः पादैः षष्ठ्यति-मात्राः स्युः । (C).

१२२। अथ द्वादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य षष्ठ्यत्यन्तरं सदृश-चतुष्टयं भेदाः ४०६ भवन्ति, तत्राद्यं भेदं विद्याधरनामकं वृत्तं लक्षयति, चारीति । यत्र पाए — पादे सक्का सारा — सर्व्वक्षरान् सर्व्वक्षरं वा चारौ कक्षा — चतुरः कर्षान् कर्षचतुष्टयं वा गुरु-द्वयात्मकगणचतुष्टयमिति यावत् दिक्का — दत्ता, पात्रा अन्ते —

१२१। १ चारि (A), चाकी (C). २ वणी (F). ३ हारा (A). ४ कन्ता (A). ५ कक्षा (A), कंवे (C). १ १२६ (A). * Second half dropped in (B).

वर्णवृत्तम् ।

४३६

जहा, *जास्र कंठा^१ बीसा दीसा^२ सीसा^३ गंगा
 शाश्वराशा किज्जे हारा गोरौ^४ अंगा ।
 गंते^५ चामा^६ मारु कामा लिज्जे^७ किती
 सोई^८ देज^९ सुखं^{१०} देओ^{११} तुम्हा^{१२} भत्ती^{१३} ॥
 १२३^{१४} ॥ विद्याधरः^{१५} ।

पादांते कंता—कांताः चारौ हारा—चत्वारो हारा गुरवः
 दिज्जे—दीयन्ते । तं हृष्यावेत्या मत्ता पत्ता चारौ पात्रा—
 षष्ठवतिमात्राप्राप्तचतुष्पादं प्रतिपादं चतुर्विंशतिमात्राणां विद्य-
 मानत्वात् षष्ठवतिमात्रां प्राप्तस्यत्वारः पादा यस्य तन्तादृशमिति
 यावत् सारा—द्वादशाक्षरचरणवृत्तमध्ये आदिभूतत्वात् सा[र]-
 भूतं श्रेष्ठमिति यावत् तं विज्जाहारा—विद्याधरं विद्याधर-
 नामकं वृत्तं शाश्वराशा—नागराजः जंप्पे—जल्पति ॥ अत्र
 वर्णवृत्ते मात्राकथनस्थानतिप्रयोजनकत्वान्मात्राज्ञापकस्वरणः सम्बन्धा-
 सारेति कर्ण[वि]शेषणं [च] पद्यपूरणार्थमेवेति मंतव्यं, द्वादशगुरु-
 रचितचरणो विद्याधर इति फलितार्थः । (E).

१२२। अथ द्वादशाक्षरं जगतीच्छंदः । चारौति । चत्वारः
 कर्णाः पादे दत्ताः सर्वसाराः पादांते देयाः कांताश्चत्वारो

१२२। * Dropt up to चारा in the 2nd quadrant in MS. (B).
 १ कंठे (A). २ दीडा (C). ३ सीसे (A). ४ गोरौ (F). ५ गव्ये (A, B & C).
 ६ वामा (A & B), रामा (C). ७ लिज्जे (C). ८ सीक (A). ९ देओ (E).
 १० मोक्खा (A), मोक्खं (B & C). ११ देज (A). १२ तुम्हा (A), तुम्हा (C).
 १३ भत्ती (A), भत्ती (B). १४ १२० (A). १५ विद्याधरा (A).

३४ •

प्राकृतपैङ्गलम् ।

धञ्चो^१ चामरो रूञ्चञ्चो सेस सारो^२ठए कंठए मुञ्चए जत्थ^३ हारो ।

चउ च्छंद किञ्जे तहा सुञ्च देहं

भुञ्चंगापञ्चाञ्चं पए बीस रेहं ॥ १२४^४ ॥

हाराः । षष्ठवतिमात्राप्राप्ताश्चत्वारः पादाः, विद्याधरं जन्पति
सारो नागराजः ॥ कर्णो द्विगुरुः, हारो गुरुः । (G).

१२३ । उदाहरति । यस्य कण्ठे विषं दृश्यते शीर्षं गङ्गा नाग-
राजः कृतो हारः गौरी अङ्गे । गर्वितो रामः प्रतिकूलमारितः
कामः गृहीता कीर्त्तिः स देवः सुखं ददातु युष्माकं भक्त्या ॥ (C).

१२३ । विद्याधरमुदाहरति, जासू इति । जासू—ज[य]स्य
कंठा—कंठे बीसा—विषं दौसा—दृश्यते, बीसा—शीर्षं गंगा
दृश्यते, अंगा—अंगे अर्द्धांगे इति यावत् गौरी—गौरी पार्वती-
त्यर्थः दृश्यते, येन एणाञ्चाराञ्चा—नागराजः हारः कंठभूषा किञ्जे—
क्रियते कृतो वा । गंते—गात्रे चामा—चर्म करिञ्चित्तिरिति
यावत् धृतमिति शेषः, येन च कामा—कामं माह—मारयित्वा
दग्ध्वेति यावत् किञ्ची—कीर्त्तिः लिञ्जे—गृहीता, सोई—स
एव देवो—देवः अश्लेषाभरण इत्यर्थः भत्ती—भक्त्या तुम्हा—
युष्माकं सुखं—सुखं निरतिशयानन्दमिति यावत् देवो—ददातु ॥
विद्याधरो निवृत्तः । (E).

१२४ । १ पञ्चो (A). २ राञ्चो (C). ३ जत्थ (A). ४ १२१ (A).

वर्गवृत्तम् ।

४४१

१२३ । यथा । यस्य कंठे विषं दृश्यते शीर्षे गंगा नागराजाः
क्रियते हाराः गौरी अंगे । गात्रे चर्म मारितः कामो गृहीता
कीर्त्तिः सोऽपि देवः सुखं ददातु युष्माकं भक्त्या ॥ (G).

१२४ । ध्वजं चामरं रूपकं शेषसारः स्थाप्यते कण्ठे सुगंधो-
यथा हारः । चतुष्कन्दः क्रियते तथा शुद्धदेहं भुजंगप्रयातं पादे
विंशतिरेखं ॥ ध्वज आदिलघुस्त्रिकलः, चामरं गुरुः, रूपकं कन्दः,
शेषो नागः पिङ्गल एव तस्य सारः । चतुष्कन्दश्चतुर्गणं तेन
चतुर्भिर्गणैश्चकन्द इत्यर्थः । विंशतिरेखं विंशतिकलं । (C).

१२४ । अथैका[यदा]दशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य षडशीत्युत्तर-
पञ्चशततमं ५८६ भेदं भुजंगप्रयातनामकं वृत्तं लक्षयति, ध्वजो
इति । हे शुद्ध — हे सुगंधे यत्र ध्वजो — ध्वजो लघ्वादिस्त्रिकलः
चामरो — चामरं गुरुः एवं चउ — चत्वारः रूपकश्च — रूपकाः
गणा इति यावत् पए — पदे प्रतिचरणमित्यर्थः किञ्चे — क्रियते
तत्पदे इत्यनुषंजनीयं बीस रेहं — विंशतिरेखं विंशतिः रेखाः
मात्रा यत्र तादृशमित्यर्थः शुद्धदेहं भुजंगापञ्चाश्रं — भुजंगप्रयातं
कंद — कन्दः शेष — शेषेण पिङ्गलेन जत्य — यथा हारो — हारः
मुक्तादाम तद्वा — तथा कंठे — कंठे ठए — स्थाप्यते । केचित्तु
ध्वजो — ध्वजः लघ्वादिस्त्रिकल इति यावत् ततः चामरो —
चामरं गुरुरिति यावत् रूपकश्च — एवं रूपेण चउ — चतुर्भि-
र्गणैर्यत्र चरण इति शेषः सारो — सारः श्रेष्ठ इति यावत् शेष —
शेषः संपूर्ण इत्यर्थः तद्वा — तथा किञ्चे — क्रियते पूर्यते इति
यावत्, पए बीस रेहं — पदे विंशतिरेखं शुद्धदेहं दृष्टवन्निकथा

६४२

प्रसिद्धपिङ्गलो ।

अहिगण^१ चारि पसिद्धा सोलह चरणेण पिङ्गलो भण्ण^२ ।
 तीखि^३ सञ्जा बीसगल^४ मत्ता संखा^५ समग्गाइं ॥ १२५^६ ॥
 [गाहा]

समीकृतगणं तत् भुजंगप्रयातं — भुजंगप्रयातं कन्दः, तथा कथ-
 मित्याह, ठए इति, जत्य — यथा मुद्दए — मुग्ध[या] कंठए — कंठे
 हारः मुक्तादाम ठए — स्थाप्यते इत्याहुः । अत्र ठए इति
 द्वितीयचरणः मात्राकथनं च पद्यपूरणार्थमेवेति मंतव्यं, यग[ण]-
 चतुष्टयरचितचरणं भुजंगप्रयातमिति फलितोऽर्थः । (E).

१२४ । धज[ओ] इति । ध्वजचामरं रूपकाः संसारे स्थाप्यते
 कंठे मुग्धया यथा हारः । चत्वारः कंदः क्रियते तथा शुद्धदेहं
 भुजंगप्रयातं पदे विंशतिरेखं ॥ ध्वजो लज्वादिस्त्रिकलः, चामरं
 गुरुः, एवरूपाश्चत्वारो गणाः पदे कार्या इत्यर्थः । शुद्धेति
 श्लोचादिप्राशस्त्यं सूचितं । यथा मुग्धया हारः कंठे भ्रियते तथा
 शेषेणेत्यर्थः । (G).

१२५ । एतस्यैव विशेषान्तरमाह । अहिगणसुत्वारः प्रसिद्धाः
 षोडशचरणैः पिङ्गलो भणति । जीणि/ग्रतानि विंशत्यधिकानि
 मात्रासंख्याः स[म]ग्राणि ॥ अहिगण आदिलघुः पञ्चकलः, षोडश-
 चरणैरेतादुशैर्भुजङ्गप्रयातं पिङ्गलो भणति, समयैः षोडशचरणै-
 र्विंशत्यधिकशतद्वि[त्र]यमात्रा भवन्तीत्यर्थः । (C).

१२५ । १ अभिगण (F). २ कदइ (A). ३ तिखि (A & C), मिख (B).
 ४ बीसखा (A). ५ संखा (C). ६ This sloka comes after १२४ in MSS.
 (A, B & C).

वर्गद्वयम् ।

४४३

जहा, महा मत्त माञ्चंग^१ पाए ठबीआ
 तहा तिक्ख^२बाणा कडक्खे^३ धरीआ ।
 भुआ^४ पास^५ भोहा^६ धणूहा^७ समाणा
 अहो णाअरी कामराअस्स सेणा^८ ॥ १२६^९ ॥
 भुञ्चंगपञ्चातं । (C).

१२५। अथास्यैव प्रकारांतरं गायथा वदति, अहिगणेति प्रसिद्धा — सर्वत्र कंदोपेये प्रसिद्धाः चारि — चत्वारः अहिगण — अहिगणाः पञ्चकलाः घगणा इति यावत् यत्र प्रतिचरन् पतंतीभिः श्रेयः, बीसगण — विंशत्यधिकानि तीणि सथा — त्रीणि शतानि समयादं — समया मत्ता संख्या — माचासंख्या यत्र भवतीति श्रेयः, सोलह चरणेण — षोडशचरणेन उपलक्षितं तत् भुजं प्रवृत्तनामकं वृत्तमिति श्रेयः पिंगलो — पिंगल इति भणद — भणति ॥ श्लोक-चतुष्टयस्यैकः श्लोकः कर्तव्य इति फलितार्थः (E).

१२५। गायथास्यैव प्रकारांतरमाह, अहीति । अहिगणाचत्वारः प्रसिद्धाः षोडशचरणेन पिंगलो भणति । त्रीणि शतानि विंशत्यधिके[कानि] माचासंख्या समया ॥ अहिगणो घगणः । (G).

१२६। उदाहरति । महामत्तमातङ्गः फादे स्थापितः तथा तीक्ष्णवाणाः कटाक्षे धृताः । भुजः पाशः भुवौ धनुःसमाने अहो मागरी कामराजस्य सेना ॥ (C).

१२६। १ मातङ्ग (C). २ तिक्ख (C). ३ कडक्खे (B & C). ४ भुजा (F). ५ पास (E & F). ६ भोहा (A), भोषा (B & C). ७ धणूषा (B & C). ८ सेणा (F). ९ १२६ (A).

३३४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

हार गंधा तद्वा कस्य^१ गंधा उणो
 कस्य सदा^२ तद्वा तो^३ गुरूआ गणो^४ ।
 चारि^५ जोहा गणा णाअ राआ भणो^६
 एहु^७ रूएण लच्छीहरो^८ सो मुणो^९ ॥ १२७^{१०} ॥

१२६ । भुजंगप्रयातमुदाहरति, महामत्तेति । यस्याः पाद — पादे महामत्तमातंगः ठवीआ — स्थापितः, तद्वा — तथा यस्याः कडक्खे — कटाक्षे तिकख बाणा — तीक्ष्णवाणाः धरीआ — धृताः । यस्याः भुआ — भुजयोः फास — पाशो धृत इति पूर्वणान्वयः, यया च भोहा — भ्रुवोः धणूहा — धनुः धृतमिति पूर्वणान्वयः, सेयं नागरौ अहो इत्याख्ये कामराजस्य — कामनृपतेः [समाणा] — समाना त्रिभुवनविजयेनातिगर्विता सेना — सेनैव सेनेति भावः ॥ यद्वा पादस्थापितमहामातंगा कटाक्षा एव धृतास्तीक्ष्णवाणाः यया सेत्यर्थः, भुजपाशा भुजैव पाशो यस्याः सेत्यर्थः, धनुःसमान-भ्रुका नागरौ कामनृपतेः सेनेव भातीति शेष इति योजनीयं । पूर्वापरशब्दव्यत्यासस्तु प्राकृतभाषायां न दोषायेति मंतव्यम् । भुजंगप्रयातं निवृत्तम् । (E).

१२६ । भुजंगप्रयातं यया । महामाचा मातंगाः पादे स्थापिता-स्तथा तीक्ष्णवाणाः कटाक्षे धृताः । भुजा पाशो भूर्धनुषा समाना, अहो नागरौ कामराजस्य सेना ॥ (G).

१२७ । १ पण (B). २ सजा (C). ३ तद्वा रा (A), तद्दारा (B & C). ४ रण (B). ५ धारो (F). ६ भणे (A, B & C). ७ एण (A). ८ लच्छी-हर (C), लच्छीधरो (F). ९ मुणे (C). १० १२४ (A).

वर्णस्तम् ।

४४५

१२७ । हारगन्धौ तथा कर्णगन्धौ पुनः कर्णशब्दौ तकारो-
गुरुको गणः । चत्वारो थोधगणा नागराजो भणति एतद्रूपेण
लक्ष्मीधरो ज्ञायते ॥ हारो गुरुः, गन्धः शब्दश्च लघुः, कर्णो-
द्विगुरुः, तकारोऽन्तलघुको गणः, गुरुको गण एकः । चत्वारो थोध-
गणा इत्यनेन उक्तार्थ एव स्पष्टीकृतः, थोधो मध्यलघुः पञ्चकलः । (C).

१२७ । अथ दादशाचर[चर]णवृत्तस्यैकसप्तत्युत्तरैकादशशततमं
११७१ भेदं लक्ष्मीधरनामकं वृत्तं लक्षयति, हार गंधेति । हार
गंधा—हारगंधौ गुरुलघू इति यावत् तथा कष गंधा—तथा
कर्णगंधौ कर्णौ गुरुद्वयात्मको गणः गंधो लघुस्तावित्यर्थः उणो—
पुनः कष सदा—कर्णशब्दौ गुरुद्वयात्मकगणलघू इति यावत्
तथा तो—तथा तोऽन्तलघुस्तगण इत्यर्थः गुरुश्चा गणो—गुरुक-
गणः । एऊ रूपेण—एवं रूपेण एतावदुपादानविधिनेति यावत्
चारि ओहा गणा—चत्वारो थोद्धृगणा रगणा इति यावत् यच्च
प्रतिचरणं पतंतीति शेषः, सो—सः लक्ष्मीधरो—लक्ष्मीधरः
मुणो—ज्ञातव्यः, इति णश्चराश्च—नागराजः पिंगल इति
यावत् भणो—भणति ॥ रगणचतुष्टयरचितचरणं लक्ष्मीधरनामकं
वृत्तं ज्ञातव्यमिति फलितार्थः । अत्र रगणचतुष्टयोद्वयनिकाप्रकारः
पूर्वार्द्धेणोक्तमिति ध्येयम् । (E).

१२७ । हारेति ॥ हारगंधौ तथा कर्णगंधौ पुनः कर्णशब्दौ
तथा तगणो गुरुको गणः । चत्वारो थोद्धृगणा नागराजो भणति
एवं रूपेण लक्ष्मीधरस्तः ॥ हारो गुरुः, गंधो लघुः, कर्णो द्विगुरुः,
शब्दो लघुः । एवं चत्वारो रगणाः । (G).

४४६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, भंजिआ मालवा गंजिआ कखला^१जिखिआ^२ गुज्जरा^३ लुंठिआ^४ कुंजरा^५ ।बंगला भंगला ओडिआ^६ मोडिआ^७मेच्छा^८ कं पिआ कित्तिआ थपिआ ॥ १२८ ॥लक्ष्मीधरः^९ ।

१२८ । उदाहरति । भञ्जिता मालवा गञ्जिताः कर्णाटाः
जिता गुज्जरा लुलिताः कुञ्जराः । वङ्गा भग्ना ओडा मोटिताः
खेच्छाः कम्पिताः कौर्त्तिः स्थापिता ॥ कर्षेनेत्यध्याहार्यम् । (C).

१२८ । लक्ष्मीधरमुदाहरति, भंजिआ इति । मालवा—मालव-
देशाधिपतयो राजानः भंजिआ—भंजिता भग्ना इति यावत्,
कखला—कर्णाटाः कर्णाटदेशीया राजान इति यावत् गंजिआ—
गंजिता भारिता इति यावत्, लुंठिआ कुज्जरा—लुंठितकुंजराः
लुंठिताः बलाद्गृहीताः कुंजरा इस्तिनो येषां तादृशा इत्यर्थः
गुज्जरा—गुज्जरदेशीया राजानो जिखिआ—जिताः । बंगला—
बंगाः भंगला—पलायिताः, ओडिआ—ओड्रदेशीया राजानः
मोडिआ—मोटिताः, मेच्छा—खेच्छाः कं पिआ—कंपिताः,
कित्तिआ—कौर्त्तयः थपिआ—स्थापिताः ॥ स रामो जयतीति
प्रबंधेन युज्यते । लक्ष्मीधरो निवृत्तः । (E).

१२८ । १ कखला (A), कखला (B & C). २ जौखिआ (A & C),
जौखिआ (B). ३ गुज्जरा (B & C). ४ लूलिआ (A, B & C). ५ पिंजरा
(A), कुज्जरा (E). ६ कडडिआ (A), उडडिआ (C). ७ मुंडिआ (A),
मुडडिआ (B & C). ८ मिच्छा (E). ९ १२५ (A). १० लक्ष्मीधरा (A).

वर्णनम् ।

३१७

सगणा^१ ध्रुव^२ चारि पलन्ति जहौ^३
 भण^४ सोलह मत्त विराम कहौ ।
 तह पिंगलिअं^५ भणिअं उचिअं^६
 इअ तोटअं^७ छंद वरं रइअं^८ ॥ १२६ ॥

१२८ । यथा । भंजिता मालवाः गंजिताः कर्णाटका जिताः
 गुर्जरा कुंठिताः कुंजराः । वंगा भंगिता ओड्रदेशा मोटिताः
 खेच्छाः कपिताः कीर्त्तयः स्थापिताः ॥ (G).

१२९ । सगणा ध्रुवास्तारः पतन्ति यत्र गणषोडशमात्राभि-
 विरामस्तत्र । तथा पैङ्गलिकैर्भणितम् उचितमिति तोटकच्छन्द-
 वरो रचितः ॥ सगणस्तुष्केण षोडशमात्राकथनं स्पष्टार्थमेव,
 विरामः पादसमाप्तिः । (C).

१२९ । अथ द्वादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य पंच[षट्]पंचाशदधिक-
 सप्तदशशततमं १७५५ [१७५६] भेदं तोटकनामकं वृत्तं लक्षयति
 सगणेति । जहौ — यत्र चारि तारः सगणा गुर्वतगणाः ध्रुव —
 ध्रुवं पलन्ति — पतन्ति, सोलह मत्त विराम कहौ — षोडशमात्रा-
 कथितविरामं षोडशमात्रासु कथितो विरामो विच्छेदो यस्मिं-
 स्तदित्यर्थः । तह — तथा रइअं — रचितं पिंगलेनेति यावत्
 छंद वरं — छंदःश्रेष्ठं इअ — एतत् तोटअं — तोटकं भण — कथय

१२६ । १ सगणा (A). २ ध्रुव (A, B & C). ३ जिहौ (F). ४ पण
 (A), गण (B & C). ५ पिंगलअं (A & C). ६ Dropt in (B). ७ तोडअ
 (B), तोडथ (C). ८ रचिरं (B), रचिअं (C). ९ १२६ (A).

४४८

प्राकृतपैकुलम् ।

जहा, चल^१ गुज्जर^२ कुंजर^३ तेज्जि^४ मही^५तुअ^६ बब्बर जीवण^७ अज्जु^८ एही ।जइ कुप्पिअ^९ कण एरेंद बरारण^{१०} को हरि^{११} को^{१२} हर बज्जहरा^{१३} ॥ १३०^{१४} ॥

तोटकं ।

इति पिंगलिअं—पिंगलीयैः पिंगलप्रयुक्तच्छंदःशास्त्राभिज्ञैरिति
थावत् उचिअं—उचितं भणिअं—भणितं ॥ (E).

१२८ । सगेति । सगणा ध्रुवं चलारः पतन्ति यत्र भण षोडश-
भात्राविरामः कथितः । तथा पिंगलीयैर्भणितम् उचितमेत-
त्तोटकं कुंदोवरं रचितम् ॥ (G).

१२९ । उदाहरति । चल गुज्जर कुज्जरांस्त्यक्त्वा तत्र तत्र वर्वर
जीवनमद्य नास्ति । यदि कुप्यति कर्णनरेन्द्रवरो रणकेशरौ
कोहरराज्यहरः ॥ कोहरो राज्यभेदः । (C).

१३० । तोटकमुदाहरति, चलेति । हे बब्बर—बब्बर गुज्जर
—गुज्जराधीश तुअ—तव जीअ[ब]ण—जीवनं अज्जु—अद्य
एही—नास्ति, अतः कुज्जर—कुंजराम् मही—महीं तेज्जि—
त्यक्त्वा चल—गच्छत्वमिति शेषः । कथं जीवनं नास्तीत्यत आह

१३० । १ अल (C). २ गुज्जर (B). ३ कुज्जर (E). ४ तज्जि (A).
५ दही (A, B & C). ६ तुअ (B), वइ (F). ७ जिवण (B & C). ८ अज्जु
(B). ९ कोप्पिअ (A), कोप्पइ (B & C). १० एर (A). ११ के हरि (A),
dropt in (E), केसरि (C). १२ के (A). १३ बज्जहरा (A). १४ १२७ (A).

वर्णवृत्तम् ।

४२६

जा^१ चारि तक्कार संभेअ उक्किदुठ^२
 सारंगरूअक्क सो पिंगले दिदुठ^३ ।
 जा तीअ^४ बीसाम^५ संजुत्त पाएहि
 णा जाणिए कंति^६ अस्सोस्स^७ भाएहि^८ ॥ १३१^९ ॥

जदेति । कष णरेंद वरा — कर्णनरेंद्रवरः जद — यदि कुप्पिअ —
 कुपितस्तदेति शेषः रण — रणे को हर — को हरः को हरि —
 को हरिः कः वज्जहरा — वज्जधरः ॥ गुर्जरजयार्थप्रयातकर्णनर-
 पतिप्रतियुद्धाय समुपस्थितं गुर्जरदेशाधिपतिं प्रति कस्यचिद्वदि-
 जनस्यैतद्वचनम् । तोटकं निवृत्तम् । (E).

१३० । यथा । चल गुर्जर कुंजरान् त्यक्त्वा महीं तव वज्जर
 जीवनमद्य न हि । यदि कुपितः कर्णनरेंद्रवरो रणे को हरिः
 को हरवज्जधरौ ॥ (G).

१३१ । यद्यतुस्तकारसंभेदेनोत्कृष्टं सारङ्गरूपकं तत् पिङ्गलेन
 दृष्टं । चयो[ये] विश्रामाः संयुक्तपादैर्न ज्ञायते कान्तिरन्योन्य-
 भागेः ॥ संभेदः सम्बन्धः, उत्कृष्टम् उत्कर्षः सुश्राव्यत्वं, रूपकं कन्दः,
 संयुक्ताक्षरप्रधानपादैर्विशिष्टं, विश्रामो यतिः, कान्तिः सा केनापि
 [न] ज्ञायत इत्यर्थः । (C).

१३१ । अथ द्वादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य एकचत्वारिंशोत्तरचयो-

१३१ । १ जं (A). २ उक्किदु (B & C). ३ दिदु (B & C). ४ तीणि
 (A). ५ विस्साम (B & C). ६ किति (E) ७ अस्स (A). ८ भाएण
 (A), भाएहि (C) ९ १८ (A).

४५०

प्राक्तनैकलम् ।

जहा, रे मोड^१ यकंति^२ ते हत्थि^३ जूहाइ^४
 पक्षट्टि जुज्झंतु^५ पाइक्क बूहाइ^६ ।
 कासीस राआ सरासार अगो ए^७
 कौ हत्थि^८ कौ पत्ति कौ बीर बग्गेण ॥ १३२^९ ॥
 सारंग[रूपक] ।

विंशतिशततमं २३४१ भेदं सारंगरूपकनामकं वृत्तं लक्षयति, जा
 चारौति । यत् चारि तक्कार संभेअ उक्किट्ट — चतुस्तकारसंभेदो-
 त्कष्टं चतुस्तकाराणां चतुर्णामंतलघुतगणानां यः संभेदः संबंध-
 स्तेनोत्कष्टं सुआव्यलाद्युत्कर्षयुक्तमित्यर्थः, यत् पाएहि — पादेषु तौअ
 बीसाम संजुत्त — द्वितीयविश्रामसंयुक्तं तच्च द्वितीयाचरे यतिस्तादृश-
 मित्यर्थः अलोष भाएहि — अन्योन्यभागैः परस्परविच्छेदैरिति
 यावत् यत्थेति शेषः कंति — कांतिः एण जाणिए — न ज्ञायते,
 सो — तत् पिंगले दिट्ट — पिंगले दृष्टं सारंगरूपक — सारंगरूपकं
 तत्सारंगरूपकनामकं वृत्तमित्यर्थः ॥ अत्र चतुर्थस्वरणः पद्यपूरणार्थ-
 मेवेति मन्तव्यम् । (E).

१३१ । जेति । यच्च चतुस्तगणसंभेद उत्कष्टः सारंगरूपकः

१३१ । १ गण्ड (A), मोल (B & C), मोड (E). २ यकंतु (A & C),
 यकधु (B). ३ हत्थि (A), हत्थी (E), हत्थ (F). ४ जूहाइ (A), जूहाहि
 (B), जूहाद (C), बूहाइ (E & F). ५ वज्झण (A), वज्झन्तु (B & C), मुभ्भंतु
 (E). ६ जूहाइ (A), जूहाद (C). ७ जग्गेण (C). ८ हत्थि (A), हत्ति
 (B). ९ ११८ (A).

४५०

प्राक्ततमैकनम् ।

जहा, रे गोड^१ यकंति^२ ते हत्थि^३ जूहाइ^४
 पल्लट्टि जुज्झंतु^५ पाइक्क बूहाइ^६ ।
 कासीस राआ सरासार अग्गे ण^७
 की हत्थि^८ की पत्ति की बीर बग्गेण ॥ १३२^९ ॥
 सारंग[रूपक]^{१०} ।

विंशतिशततमं २३४१ भेदं सारंगरूपकनामकं वृत्तं लक्षयति, जा
 चारीति । यत् चारि तक्कार संभेअ उक्किट्ट — चतुस्तकारसंभेदो-
 त्कष्टं चतुस्तकाराणां चतुर्णामंतलघुतगणानां यः संभेदः संबंध-
 स्तेनोत्कष्टं सुश्राव्यत्वाद्युत्कर्षयुक्तमित्यर्थः, यत् पाएहि — पादेषु तौअ
 बीसाम संजुत्त — द्वितीयविश्रामसंयुक्तं तच्च द्वितीयाचरे यतिस्तादृश-
 मित्यर्थः अलोख भाएहि — अन्योन्यभागैः परस्परविच्छेदैरिति
 यावत् यस्मेति शेषः कंति — कांतिः णा जाणिण — न ज्ञायते,
 सो — तत् पिंगले दिट्ट — पिंगले दृष्टं सारंगरूपक — सारंगरूपकं
 तत्सारंगरूपकनामकं वृत्तमित्यर्थः ॥ अत्र चतुर्थस्वरणः पद्यपूरणार्थ-
 मेवेति मन्तव्यम् । (E).

१३१ । जेति । यच्च चतुस्तगणसंभेद उत्कष्टः सारंगरूपकः

१३१ । १ गउड (A), गोल (B & C), गौड (E). २ यकंतु (A & C),
 यकथु (B). ३ हत्थि (A), हत्थी (E), हत्थ (F). ४ जूयाइ (A), जूहाहि
 (B), जूयाइ (C), बूहाइ (E & F). ५ वज्झण (A), वज्झन्तु (B & C), मुम्भंतु
 (E). ६ जूयाइ (A), जूहाइ (C). ७ अग्गेण (C). ८ हत्थि (A), हत्ति
 (B). ९ ११९ (A).

वर्णनम् ।

४५९

पञ्चोदर चारि पसिद्ध तां^१
 ति तेरह^२ मत्तह मोत्तिअ^३दाम ।
 ण पुब्बहि^४ हार^५ ण दिज्जइ^६ अंत
 बिहू सअ अगल छप्पण^७ मत्त ॥ १३३^८ ॥

पिंगलेन दृष्टः । यः तृतीये विश्रामसंयुक्तः पादेषु न ज्ञायते
 कांतिरन्योन्यभागेः ॥ उत्कृष्टत्वं आद्यत्वादिना । (G).

१३२ । उदाहरति । रे गौड़ तिष्ठन्तु ते हस्तियूथानि परा-
 वृत्य व्रजन्तु पदातियूथानि । काशीश्वराजशरासाराधे किं पत्तिभिः
 किं हस्तिभिः किं वीरवर्गेण ॥ अत्र जयस्यासम्भावितत्वात् किं
 हस्त्यश्वादिना, तथाच पक्षाद्यनं युक्तमिति व्यज्यते । (C).

१३२ । सारंगरूपकमुदाहरति, रे गौडेति । रे गौड — रे
 गौडदेशाधीश्वर ते हस्त्य बूहाइ — हस्तियूथानि[?] यक्वन्ति — आस्यन्ति,
 अत इति शेषः पादक बूहाइ — पदातियूथानि पक्षद्वि — परावृत्य
 जुञ्जन्तु — युञ्जन्तु[ताम्] नाम, तथापीति शेषः कासीश्वराज
 शरासार अगे — काशीश्वराजशराऽऽसाराधे दिवोदासबाणधाराधे
 इति पाठश्च, ण — ननु निश्चयेन की हस्त्य — किं हस्तिभिः की
 पत्ति — [किं] पत्तिभिः की वीर वर्गेण — किं वीरवर्गेण ॥ (E).

१३२ । यथा । रे गौड आस्यन्ति ते हस्तियूथानि परावृत्य

१३३ । १ जाम (E & F). २ वेमह (B). ३ मोत्तिम (B). ४ पूर्वं (B),
 पूज्य (C). ५ हार (B, C & E). ६ दिज्जहि (A & B). ७ छप्पण (B).
 ८ १३० (A).

४५२

प्राज्ञतपैकुलम् ।

युध्यंतु[ताम्] पत्तिव्यूहाः । काशीशराजशरासारागे किं हस्तिभिः
किं पत्तिभिः किं वीरवर्गण ॥ दिवोदासखड्गागे सर्वे दृष्टप्राचा-
इत्यर्थः ॥ (G).

१३२ । पयोधरैश्चतुर्भिः प्रसिद्धैर्युक्तं त्रिचयोदशमात्राभिः
मौक्तिकदाम । न पूर्वस्मिन् हारो न दीयते अन्ते दिशते अगे
षट्पञ्चाशन्मात्राः ॥ अधिकास्तयोदश त्रिचयोदश, अत्र च आद्य-
न्तयोर्गुरुरहितत्वेन जगण एवोक्तः, तथाच पयोधरशब्दोऽर्थस्यष्टी-
करणार्थमेवेति । यद्वा, आद्यन्तगुरुरहित-षोडशमात्रिक-पादषोड-
शकेनापि मौक्तिकदामशब्दो भवतीति ज्ञापनार्थं । न चेवं मात्रा-
वृत्त एवोपन्यासः स्यादिति वाच्यं, द्वादशाक्षरनियमस्यैव विनिगम-
[क]त्वात्, षोडशपादैः षट्पञ्चाशदधिकशतद्वयं मात्रा भवन्ति । (C).

१३३ । अथ द्वादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य षड्विंशत्युत्तरैकोनविं-
[त्रिंशत्ततमं २८२६ भेदं मौक्तिक[दाम]नामकं वृत्तं लक्षयति,
पञ्चोहरेति । जाम — यन्मध्येति तेरह मत्तह — त्रिचयोदशमात्राभिः
षोडशभिर्मात्राभिरिति यावत् उपलक्षिताः चारि — चत्वारः
पञ्चोहर — पयोधरा मध्यगुहका जगणा इति यावत् प्रसिद्धाः
भवन्तीति शेषः, यत्र च अन्त — अन्ते पादान्ते इत्यर्थः पुष्बहि — पूर्वं
पादादावित्यर्थः हार — हारो गुरुः ए दिज्जे — न दीयते, बिह्व सञ्च
अगल दृष्यण मंत — दिशताधिकषट्पञ्चाशन्मात्राकं तत् मोत्तिअ-
दाम — मौक्तिकदामनामकं वृत्तमित्यर्थः ॥ ननु यत्र पयोधरचतु-
ष्टयं पततीत्युक्त्यैव पादाद्यन्तयोर्गुरुदानाप्रसक्तेः कथं ए पुष्बहीत्यनेन
तत्र तत्प्रतिषेधः साधु संगच्छत इति चेत्, अत्र केचित् यत एवं

वर्णवृत्तम् ।

६५३

जहा, कआ भउ^१ दुब्बरि^२ तेज्जि^३ गरास
 खणे खण^४ जाणिअ अच्च^५ णिसास ।
 कुह्ण रव तार^६ दुरंत वसंत
 कि णिहअ^७ काम कि णिहअ^७ कंत^८ ॥ १३४^९ ॥
 मौक्तिकदाम ।

चत्वारो जगणाः पतन्तीत्यत एव पूर्वम् अन्ते वा हारो न दीयत-
 इति पूर्वोक्तस्यैव विवरणमेतदित्याहुः । षट्पञ्चाशदुत्तरशतद्वय-
 मात्राकथनं षोडशचरणाभिप्रायेण, जगणमात्राज्ञापकं तद्विशेषण-
 पदं पादपूरणार्थमेवेति मंतव्यम् । (E).

१३३ । पओ इति । पयोधराश्चत्वारः प्रसिद्धाः यत्र चित्रयो-
 दश मात्रा मौक्तिकदाम । न पूर्वं हारो न दीयते अन्ते द्विशता-
 धिकषट्पञ्चाशन्मात्रं ॥ चित्रयोदश षोडशेत्यर्थः, द्विशतेत्यनेनास्य
 षोडशचरणता भवतीत्युक्तं, पयोधरो जगणः । (G).

१३४ । उदाहरति । काथो भरः दुर्बलस्यक्त्वा ग्रामं क्षणे क्षणे
 ज्ञायते अस्ति[च्छ]निश्वासः । कुह्णरवस्तापयति दुरन्तो वसन्तः
 * * * किं निर्दयः कान्तः ॥ दुर्बलत्वात् भारो भरः, ग्रामं भक्ष्यं
 त्यक्त्वा दुर्बलो जातो ज्ञायते । एतावत्यां विमंडुलतायां निर्दयः
 कामः कान्तो वा वीजमपि तु द्वावेव । (C).

१३४ । १ मस्य (A), चउ (B). २ दुब्बर (A), दुब्बल (B & C). ३ तेज्ज (C).
 ४ खणे (A, B & C). ५ दौह (A). ६ ताव (A, B & C).
 ७ णिकुह (B & C). ८ Dropt in (C). ९ १३१ (A).

४५४

माहात्म्यैकनम् ।

तोदत्र^१ छंद विरौत्र ठविज्जसु^२
 मोदत्र छंदत्र^३ णाम करिज्जसु ।
 चारि गणा भगणा सुपसिद्धउ^४
 पिंगल जंपइ^५ कित्तिहि^६ लुद्धउ^७ ॥ १३५^८ ॥

१३४ । मौक्तिकदामोदाहरति । गरास—घासं भोजनमिति यावत् तेज्जि—त्यक्त्वा कश्चा—कायः दुध्वरि—दुर्बलः भउ—जातः, खणे खणे[ण]—चणे चणे अच्छ—स्वच्छः णिमास—निश्वासः रोदनकालौनश्वास इत्यर्थः जाणिअ—ज्ञायते । तार—तारेण कुद्ध रव—कोकिलारवेण दुरंतः दुष्टः मरणादिजनकः अंतो यस्य तादृशो वसंतनामा षट्ठुः, तस्मात् किं णिद्वअ काम—किं निर्दयः कामः किं णिद्वअ कंत—किं निर्दयः कांतः ॥ एतादृशेऽपि समये न आगतः सः प्रियो निर्दयः, प्राणेश्वरप्राणां मां ज्ञात्वा योऽतिदुःखं प्रयच्छति स कामो वा निर्दय इति कस्याश्चित्प्रोषित-पतिकायाः सखीं प्रति वचनमेतत् । मौक्तिकदाम निवृत्तम् । (E).

१३४ । 'यथा । कायो जातो दुर्बलस्त्वक्तो घासः चणे चणे जातोऽच्छनिश्वासः । कुद्धरवतारदुरंतो वसंतः किं निर्दयः कामः किं निर्दयः कांतः ॥ (G).

१३५ । तोदकच्छन्दो विपरीतं स्थापय, मोदकच्छन्दो नाम

१३५ । १ तोलह (B & C), तोलथ (E). २ ठविज्ज (C). ३ छंदइ (A).
 ४ सुपसिद्धउ (B). ५ अण्णर (B). ६ कित्ति (A), कित्तिथ (B & C).
 ७ लुद्धउ (B), लुद्धउ (C). ८ १३५ (A).

वर्णदत्तम् ।

४५५

जहा, गज्जउ^१ मेह कि अंबर^२ साबर^३फुल्लउ^४ लीव कि बुल्लउ^५ भम्मर^६ ।एकउ^७ जीअ पराहिण^८ अम्मह^९कीलउ^{१०} पाउस कीलउ^{१०} वम्मह^{११} ॥ १३६^{१२} ॥

मोदकं ।

कुरु । चत्वारो गणा भगणाः सुप्रसिद्धाः, पिङ्गलो जल्पति कीर्त्तिलुब्धः ॥ सगणचतुष्कात्मकतोटकस्य वैपरीत्येनापि चत्वार इति अत्र चत्वारो गणा भगणरूपाः स्थाप्याः, अन्तर्गुह्यं सगणः, तस्य वैपरीत्येन भगणः । (C).

१३५ । अथ द्वादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैकादशोत्तरपञ्चविंशत्शत-
तमं २५११ भेदं मोदकनामकं वृत्तं लक्षयति, तोलेति । तोलत्र
कंद—तोटकच्छंदः विरीअ—विपरीतं ठविज्जसु—स्थापयस्व,
अतएव चारि गणा—चत्वारो गणाः भअणा—भगणा आदिगुह्याः
गणा इति यावत् सुप्रसिद्ध—सुप्रसिद्धा यत्र प्रतिचरणं पतंतीति
शेषः, तस्य कंदह—कंदसः मोदअ—मोदकं नाम अभिधानं
करिज्जसु—कुरुष्व इति कित्तिहि लुद्धउ—कीर्त्तिलुब्धः पिंगलः
अंपइ—जल्पति ॥ इदमत्र तत्त्वं, चतुर्भिर्गुर्वैतगणैस्तोटकच्छंदो भवति

१३६ । १ गज्जहि (B). २ अंबर (A). ३ साबर (A, B & C). ४ फुल्लह
(B), फुल्लउ (C). ५ भम्मउ (A, B & C). ६ भामर (A). ७ एकल (A &
B), एकण (C). ८ पराधिण (C). ९ अम्मह (C). १० की लेउ (A & E),
की लउ (B). ११ वम्मह (C). १२ १३६ (A).

४५६

प्राकृतपैक्यम् ।

तद्विपरौतस्थापनेनादिगुरुकैश्चतुर्भिर्गणैर्मोदकं भवति । वक्रोक्तिस्तु पद्यपूरणायैति मंतव्यम् । (E).

१३५ । तोटेति ॥ तोटकच्छंदो विपरौतं स्थापय, मोदकं छंदो-
नाम कुरुष्व । चत्वारो गणा भगणाः सुप्रसिद्धाः, पिंगलो जल्पति
क्वीर्त्तिलुभकः ॥ चत्वारो भगणाः कार्या इत्यर्थः । (G).

१३६ । उदाहरति । गर्जतु मेघः किमंबरं श्यामलं फुल्लतु
नीपः घूर्ण[तु] भ्रमरः । * * * पराधीन * * * क्रीडतु प्रावृट्
क्रीडतु मन्मथः ॥ गर्जो मेघस्य वास्तु दुःखे न कोऽपि विशेषः,
किमित्याद्येपे, क्रीडत्विति, मम तु मरणं सिद्धमेवेति व्यज्यते ।
स्थानद्वये की णउ इति पाठे किं नयतु प्रावृट् किं नयतु मन्मथः
इति वार्थः । (C).

१३६ । मोदकमुदाहरति । गर्ज्जेति । मेघ — मेघः गर्ज्जतु —
गर्ज्जतु, कि — किंदा अंबर — अंबरम् आकाशमिति यावत्
सावर — श्यामलं भवत्विति शेषः, नीप — नीपः कदम्बः फुल्लतु —
विकसतु, कि — किंवा भ्रमर — भ्रमराः बुल्लतु — गुंजतु । अस्माह —
अस्माकं परादिण — पराधीनमन्मथयत्तमिति यावत् एकउ —
एकमेव जीवं किंवा पाउस — प्रावृट् लेउ — गृह्णातु, किं वा
वसह — मन्मथः लेउ — गृह्णातु ॥ अत्र लेउ इति एकारो ह्रस्वो-
बोध्यः । वर्षागमेऽप्यनागतं विदेशिनं पतिं ज्ञात्वा अतिकामार्त्तायाः
कस्यास्त्रिभोषितभर्तृकायाः कांचित्प्रियसखीं प्रति वचनमेतत् ।
मोदकवृत्तं निवृत्तम् । (E).

१३६ । यथा । गर्जतु मेघः किमंबरं श्यामलं, विकसंतु नीपः

वर्णनम् ।

३५७

गणगण गणगण कइ^१ चउ गण^२
 सुकइ^३ कमलमुखि^४ फणि भण^५ ।
 तरलणअणि सब कर^६ लहु
 सब गुरु जबउ^७ शिवरि कह^८ ॥ १३७ ॥

किं गुंजंतु भ्रमराः । एको जीवः पराधीनोऽस्माकं, किं गृह्णातु
 पर्यन्यः, किं गृह्णातु मन्मथः ॥ (G).

१३७ । नगणं नगणम् इति चतुर्गुणं सुकविकमलरविः कणी
 भणति । तरलमयनी सर्वत्र सर्वलघु सगुरुरूपकं न निरूप्य
 कथय ॥ आदौ नगणस्ततो नगण एवक्रमेण चत्वारो गणा इत्यर्थः ।
 तरलमयनीति कन्दसो नाम, सर्वत्र त्रयोदशाक्षरादावपि, निरूप्य
 निर्णीय । (C).

१३७ । अथ द्वादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्थितिं भेदं तरलमयना-
 नामकं वृत्तं लक्षयति, गणनेति । हे कमलमुखि गणगण — प्रथमं
 नगणः सर्वलघ्वात्मको गणः पुनः नगणः स एव, एवंप्रकारेण चउ
 गण — चतुरः गणान् नगणचतुष्टयमित्यर्थः कइ — कृत्वा सब —
 सर्वान् द्वादशापि पादस्थान् वर्णान् लउ — लघून् कुरु, जबउ —
 यावन्तः सब गुरु — सर्वगुरवो गुरुर्युक्ता यावन्तो द्वादशाक्षरभेदा-

१३७ । १ कर (A, B & C). २ मुख (C). ३ सुकर (E). ४ कमलर
 (A, B & C). ५ फण (B). ६ सर सब (A), सब सब (B & C). ७ सब गुरु
 नगण (A), सगुरु सबउ ण (B & C), सब गुरु सबउ (E). ८ शिवरि करउ
 (A), शिवरि कउ (B & C), शिवरि कह (E). ९ १३७ (A).

४५८

प्राक्तनवैश्वम् ।

जहा, कमल वज्रण तिरणञ्जल हर

गिरि वर सञ्जण तिसुलधर ।

ससहर तिलञ्च पलञ्चकर

वितरउ महु अभिमत वर ॥ १३८ ॥

तरलणञ्चणि ।

इत्यर्थः तावन्त इति शेषः पितरि — निराकृत्य भिक्षीकृत्येति
 पावत् तरलणञ्चणि — तरलणयना एतन्नामकं वृत्तमित्यर्थः कश्च —
 कश्च इति कृतद — सुकविः फणि — फणी प्रिणसः भण —
 भणति ॥ कश्च सुवृत्तनामके[इ]कचन पञ्चपूरणार्थमेवेति संतव्यं,
 कश्चमत्तुद्वयवृत्तिवद्वया तरलणयनेति निःसङ्गोऽर्थः । (E).

१३७ । एगेति । नगणं नगणं कृत्वा चतुरो गणान् सुकविः
 कश्चसुवि फणी भणति । तरलणयना सर्वान् कृत कथून् सर्वगुहं
 पावन् केवसं कश्च ॥ सर्वगुहमगणमाहभ्य नमश्चयनेतं भेदाः
 कथिता इत्यर्थः । तरलणयनेति कृदः । (G).

१३८ । सदावृत्ति । कश्चवदनस्त्रिणोचनो वरो गिरिवरः
 प्रयसस्त्रिगुलधरः । प्रगभरतिस्त्रिणः प्रलञ्चकरो वितरतु महुं
 अभिमतं वरम् ॥ (C).

१३९ । तरलणयनासुदावृत्ति, कमलेति । कमल वज्रण —

१३९ । १ तिर वर (E). २ गिरिवर (A). ३ ससहर (F). ४ ससहर
 वर (A), पलञ्चकर (B), मल नरक (E & F). ५ वितरति (A & C). ६ वर
 (B). ७ अभिमत (C), अहिमत (F). ८ १३५ (A). ९ तरलणयनी (A).

वर्णनम् ।

४५८

गणगण चामर गंधजुआ ठवि
 चमर सल्ल^१जुआ जइ संभवे ।
 रगण^२ एक^३ पञ्चतहि लेक्खिआ^४
 सुमुखि^५ सुंदरि पिंगल देक्खिआ^६ ॥ १३६^७ ॥

कमलवदनः तिलत्र[ण] — त्रिनयनः गिरि वर सञ्चल — गिरिवर-
 ग्रयकः तिसुलधर — चिसुलधरः । समहर तिलत्र — शशधर-
 तिलकः गल गरल — कंठस्थितविषः हर — हरः महादेवः मज्ज —
 मज्जा अभिमत वर — समीहितवरं वितरउ — वितरतु ॥ तरल-
 नयनं तिलकः । (E).

१३८ । यथा । कमलवदनं त्रिनयनं हर गिरिवरग्रयक-
 चिसुलधर । शशधरतिलक गलगरल वितर ममाभिमतं वरं ॥ (G).

१३९ । नगण-चामर-गन्धयुगानि स्थितानि चामरं शल्ययुगं
 यच्च सम्भवति । रगण एकः पादाम्ने लिख्यते शृणु सुन्दरी पिङ्ग-
 लेन दृष्टा ॥ चामरं युक्तः, गन्धः शैल[शल्य]श्च लघुः । (C).

१४० । अथ द्वादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य चतुःषष्ट्युत्तरगतचतु-
 दद्याधिक-सहस्रदद्या[सहस्रा]त्मकं भेदं [१४६४] सुन्दरीनामकं वृत्तं
 लक्षयति, णगणेति । हे सुमुखि यच्च पूर्वं णगण चामर गंधजुआ —
 नगणचामरगंधयुगानि नगणस्त्रिलक्षात्मको गणः चामरम् एको-

१३६ । १ सल्ल (A, B & C). २ रगण (B). ३ एक (E). ४ लेक्खिआ
 (A, B & C). ५ सुमुखि (B), सुमुखि (C). ६ लेक्खिआ (A), लेक्खिआ (B).
 ७ १३६ (A).

४६०

पाकतपैङ्गलम् १

जहा, बहद^१ दक्खिण मारुअ^२ सौअला^३गवइ^४ पंचम कोमल कोइला ।महुअरा^५ महु पाण बह्ण सरा^६भमइ^७ सुंदरि^८ माइव^९ संभवा^{१०} ॥ १४०^{११} ॥सुंदरी^{१२} ।

शुद्धः गंधजुआ — गंधयुगं लघुद्वयमिति यावत् तानीत्यर्थः ठवे — स्थाप्यते, ततः जह — यदि चामरम् एको शुद्धः सज्जुआ — ग्रन्थयुगं ग्रन्थौ लघुलघ्वयमित्यर्थः संभवे — संभवति । पञ्चम[त]हि — पादांते एक — एकः रगण — मध्यलघुर्गणः लेक्खिआ लिखितः सा पिंगलदशिता पिंगलेन उपदर्शितेति यावत् सुंदरी सुंदरीनामकं तद्वत्तं पिंगलेनोपदिष्टमित्यर्थः ॥ तस्यैव ग्रंथांतरे द्रुतविलम्बिते- [तमि]ति नाम, अतएव द्रुतविलम्बितमाह नभौ भराविति लक्षणमपि तस्यैव कृतमिति । (E). [Vide Ghosha's Compendium, p. 75—Ed.]

१३८ । एगेति । नगणं चामरं गंधयुगं स्थाप्यं चामरं ग्रन्थयुगं यदि संभवति । रगण एकः पादांते लेख्यः सुमुखि सुंदरी पिंगल-
दृष्टा ॥ चामरो शुद्धः, गंधग्रन्थौ लघू । (G).

१४० । १ बहद (B), बहति (C). २ मारुअ (B), माइव (E). ३ सिअला (E). ४ गवइ (A & C). ५ बह्णरा (B). ६ महुअरा (A, B & C). ७ तवइ (A), गवइ (B & C). ८ सुंदरि (E). ९ संभर (A), सवर (B), संभव (C), माइव (F). १० माइवा (A, B & C), संभरा (F). ११ १३० (A). १२ सुंदरि (B & C).

वर्णवृत्तम् ।

४६१

कक्षा^१ दुष्णा चामर^२ सल्ला^३ जुञ्जला जं^४
 बीहा^५ दीहा^६ गंध^७ जुग्गा पञ्जला^८ तं^९ ।
 अंते कंता^{१०} चामर^{११} हारा सुहका^{१२}आ^{१३}
 बाईसा मत्ता गुणजुत्ता भणू^{१४} मात्रा ॥ १४१^{१५} ॥

१४० । उदाहरति । वहति दक्षिणमारुतः शीतलः रौति
 पञ्चमं कोमलं कोकिलः । मधुकरो मधुपानमहोत्सवो गायति
 सुन्दरि संभूतो माधवः ॥ संसरति पाठे माधवं कृष्णं संसर । (C).

१४० । सुंदरीमुदाहरति । काचित्स्त्री कलहांतरितां महा-
 मानवतीं कांचिन्नायिकामाह, बहदिति । हे सुंदरि सर्वावयव-
 रमणीये माहव संभवा — माधवो वसंतस्तत्रोत्पन्न इत्यर्थः शीञ्जला —
 शीतः दक्षिण मारुत — दक्षिणमारुतः बहद — वाति, कोदला —
 कोकिलः पंचम कोमल — पंचमं कोमलं यथा स्वात्तया गवद —
 गायति । मज्ज पाण बह्म सरा — मधुपानवज्रसूरा मधु मकरंद-
 स्तस्य पानेनातिगंभीरसूरा इत्यर्थः मज्जसूरा — मधुकरा भ्रमराः
 भ्रमद — भ्रमंति ॥ अतस्त्वमपि मानं विहाय कांतमभिसरेत्याशयः ।
 सुमुखी [सुंदरी] निवृत्ता । (E).

१४० । यथा । वहति दक्षिणमारुतः शीतलो गायति पंचमं

१४१ । १ कक्षा (B). २ Dropt in (B). ३ सेल्ला (B & C). ४ बीष्णा
 (B & C). ५ and ६ transposed in (A). ६ गंध (A). ७ पल्लिणा (A).
 ८ जं (F). ९ कक्षा (A). १० चामर (A). ११ सुहकाया (A & E).
 १२ भणू (E). १३ १३८ (A).

४६२

प्राकृतमैत्रिलम् ।

कोमलं कोकिलः । मधुकरा मधुपानवज्ज्वलरा भ्रमन्ति सुन्दरि
माधवसंभवे वसन्ते ॥ (G).

१४१ । अथ त्रयोदशाक्षरा । कर्णो द्विगुणः चामरं शैल[शल्य]-
युगं यत्र द्वौ दीर्घौ गन्धयुगं प्रकटं तत् । अन्ते कान्तौ चामर-
हारौ शुभकरौ द्वाविंशतिमात्रा गुणयुक्ता * * * ॥ कर्णो द्विगुणः
तद्वैगुण्ये गुरुचतुष्कं, चामरं दीर्घः हारश्च गुरुः, शैल्य[शल्य] गन्धश्च
लघू, कान्तौ कमनीयौ, द्वाविंशतिमात्रा इति मिलितानां
संयहः । (O).

१४१ । अथ त्रयोदशाक्षरपरणख्य वृत्तस्य दिनवत्युत्तरैकशतो-
त्तराष्टसहस्रं ८१८१ भेदा भवन्ति, तत्र द्वा[त्रयः]विंशोत्तरषोडश-
[शत]तमं भेदं [१६३३] मायानामकं वृत्तं लक्षयति, कथेति । जं-
यत्र पूर्वं कणा दुष्ठा — कर्षद्वयं गुरुद्वयात्मकगणयुगमिति यावत्,
ततः चामर — चामरं गुरुस्ततश्च सखा जुगला — शल्ययुगलं शल्यो-
लघुस्तद्वयमित्यर्थः, ततोऽपि बीहा दीहा — द्वौ दीर्घौ गुरुद्वयमिति
यावत्, ततश्च मंधश्च जुगा — गंधयुगं गंधो लघुस्तद्वयमित्यर्थः,
अन्ते लघुद्वयांते पादांते वा कान्ता — कान्तौ चामर हारा — गुरु-
द्वयमित्यर्थः, एते गणा इति शेषः पञ्चला — प्रकटिताः, तं — तां
सू[सु]चकाश्चा — शुभकायां वाईसा मत्ता — द्वाविंशतिमात्राकां
गुणजुत्ता — गुणयुक्तां मात्रा — मायां भणू — कथय ॥ केचित्तु
शुभकायाः शुद्धशरीराः गुणजुत्ता — गुणयुक्ताः द्वाविंशतिमात्रासु
पतन्तीति मात्राविशेषणतया पदद्वयं योजयन्ति । मात्राकथनं सुह-
काश्चा गुणजुत्तेति च पदद्वयमत्र पादपूरणार्थमेवेति ध्येयम् । (E).

वर्षावृत्तम् ।

४६६

जहा, ए अत्थीरा^१ देक्खु^२ शरीरा घर^३ जाआ
 बित्ता पुत्ता सोअर^४ मित्ता^५ सब^६ माआ ।
 काहे लागी बब्बर बेलावसि^७ सुम्भे^८
 एका^९ किन्ती किज्जहि^{१०} जुत्ती जइ सुम्भे^{११} ॥
 १४२^{१२} ॥ माआ^{१३} ।

१४१ । अथ [अति]जगती चयोदशाक्षरा ॥ कथेति ॥ कर्णौ
 द्वौ चामरः शब्दयुग्मं यत्र द्वौ दीर्घौ गंधयुग्मं प्रकटं ततः । अतः
 कांतौ चामरद्वारौ शुभकार्या द्वाविंशतिमात्रां गुणयुक्तां भण
 मात्रां ॥ कर्णौ द्विगुरुः, चामरौ गुरुः, शब्दो लघुः, गंधो लघुः,
 द्वारौ गुरुः, मायेति द्वादशोनाम । (G).

१४२ । उदाहरति । एतदस्थिरं पश्य शरीरं गृहं जायां विभं
 पुत्रं सोदरं मित्रं, सर्वं माया । किंनिमित्तं बब्बर भ्रमसि एकां
 कीर्तिं कुरु युक्ता यदि शुध्यसि ॥ (C).

१४२ । मायाउदाहरति । ए — एतत् शरीरा — शरीरं
 अत्थीरा — अस्थिरं देक्खु — पश्य, घर जाआ बित्ता पुत्ता सोअर
 मित्ता — मृदुभाषाविस्तपुत्रसोदरमित्राणि एतत्सर्वं माया मिथ्या-
 भ्रतमित्यर्थः । अतः हे बब्बर — बर्बर काहे लागी — किमर्थं

१४२ । १ चामरीरा (A), २ देक्ख (B & C), ३ घर (A), घर (B & C),
 ४ सोअर (F), ५ मित्र (E), ६ सबू (A), ७ बेलावसि (A), ८ सुम्भे (B,
 C & F), ९ एका (B & C), १० किज्जहि (B), किज्जि (C), ११ सुज्ज
 (B & C), सुम्भे (E), सुम्भे (F), १२ १४२ (A), १३ माया (A).

४६४

प्राज्ञतपैक्यम् ।

ठड् आड् लङ्गजुअ पाअ करीजे
 गुरु सल्ल'जुआ भगणा जुअ दीजे' ।
 पअ' अंतह' पाड' गुरू'जुअ' किज्जे
 सहि तारअ' छंदह'णाम' भणिज्जे' ॥ १४३' ॥

सुझ्झे—विमुञ्च्य वेलावसि—विलम्बयसि जइ सुझ्झे—यदि
 जानासि, तदा जुत्ती—युक्तां किन्ती—कीर्त्तिं किञ्चहि—कुरु ॥
 अतिसंसारासक्तं कुकर्षिणं कंचिन्नति कस्यचिन्निचस्योपदेशवाक्य-
 मेतत् । माया निवृत्ता । (E).

१४२ । यथा । एतदस्मिन् पश्य शरीरं गृहं जायां विन्नं
 पुत्रान् सुखदो मित्राणि, सर्वं माया । किमर्थमेतदुद्दिश्य वर्ष्मरं
 विलम्बयसि सुग्ध एका कीर्त्तिः क्रियतां युक्तो यदि जानासि ॥
 [का]हे लागीत्युक्तार्थे देशौ । (G).

१४३ । स्थापयित्वा आदौ लघुयुगं पादः क्रियते गुरुग्रेष्वा-
 [गल्य]युगं भगणद्वयं दीयते । पदान्ते पादे गुरुयुगं क्रियते सखि
 तारकं छन्दो[नाम] भण्यते ॥ (C).

१४३ । अथ चयोद्ग्राचरचरणस्य वृत्तस्य षट्पंचाशदुत्तरसप्त-
 दशग्रन्थतमं भेदं [१७५६] तारकनामकं वृत्तं लक्षयति, ठईति । यच्च

१४२ । १ खेळ (A, B & C). २ गुरु खेळ जुआ जे (A, B & C). ३ पुत्र
 (B). ४ अंतहि (A, B & C). ५ पाअ (A, B & C). ६ गुरु (A & E).
 ७ जुड (B), जुआ (C). ८ ताअअ (B). ९ छंदअ (A). १० यअ (A).
 ११ भणीजे (A). १२ १४० (A).

वर्णस्तम् ।

४६५

जहा, एव^१ मंजरि^२ लिज्जिअ^३ चूअह^४ गाछे^५
 परिफुल्लिअ केसु एअ^६ वण आछे^७ ।
 जइ एत्थि^८ दिगंतर जाइहि^९ कंता
 किअ^{१०} वम्मह^{११} एत्थि^{१२} कि एत्थि^{१३} वसंता ॥
 १४४^{१४} ॥ तारअ^{१५} ।

पाअ—पादे आइ—आदौ सङ्ग जुअ—सघुदयं ठइ—स्यापयित्वा
 गुरु सल्ल जुआ—गुरु-श्रवणयुगे करीजे—क्रियते एको गुरुः सघुदयं
 च क्रियत इत्यर्थः, ततो भगवता जुअ—भगवतो गुर्वादिर्गणस्तद्युगं
 दीजे—दीयते । पअ अंतइ पाइ गुरु जुअ—पादांतःपातिगुरु-
 युगं क्रिये—क्रियते, सहि—हे सखि तस्य कंदइ—कंदशः
 तारअ—तारकम् इति नाम—अभिधानं भणिये—भण्यते ॥
 सगणचतुष्टयोत्तरगुरुरचितचरणं तारकमिति फलितार्थः । (E).

१४३ । ठईति । स्यापयादौ सघुयुगं पादे क्रियते गुरुः श्रवण-
 युगं दीयते । पादांतःपातिगुरुयुगं क्रियते सखि तारकं कंदशो-
 नाम भण्यते ॥ (G).

१४४ । उदाहरति । नवमञ्जरी सञ्जिता चूतवृक्षे परिफुल्लिता

१४४ । १ ठवि (A), वणि (B & C). २ मंजरि (C & E). ३ किज्जिअ
 (A), सज्जिअ (O). ४ चूअह (B). ५ गाछे (B & C). ६ केसु एअ (A,
 B & C), केसु वणा (E & F). ७ आछे (B & C). ८ एअ (A), इत्थि (B
 & C). ९ जाइहि (B & C). १० कि (A), किणु (B & C). ११ मम्मह (C).
 १२ एत्थि (A). १३ १४१ (A). १४ तारका (A), तारक (B).

३६६

प्राकृतपैङ्गवम् ।

धञ्चा नूर हारो^१ उखो^२ नूर हारेण
 गुरू सह किञ्जे अ रक्का तधारेण^३ ।
 कईसा कखा कंदु^४ अंपिज्ज णारण
 असी होइ चो^५ अग्गखा सब्ब पाएण ॥ १४५^६ ॥

किंशुकलता वनकच्छे । यदि अत्र दिगन्तरं याति कांतः किं मन्मथो
 नास्ति किं नास्ति वसंतः ॥ (C).

१४४ । तारकसुदाहरति, णवेति । चूअ गाळे — चूतट्टचेण
 एव — नवा मंजरि — मंजरिः खिप्पिअ — गृहीता, केसू[सु] एअ
 वण — किंशुकनूतनवनं आळे सम्यक् यथा स्यात्तथा परिपुष्पिअ —
 परिपुष्पितं । अइ — यदि एत्थि — अत्र वसंतसमये इत्यर्थः कांता —
 कांतः दिगंतर — दिगंतरं जाइहि — यास्यति, तदा किअ — किं
 मन्मह — मन्मथः एत्थि — नास्ति, कि — किंवा नास्ति वसंतः ॥
 कांतं देशान्तरजिगमिषुं भाला विमनायमानां कांचिन्नायिकां [प्र]ति
 — यद्यपिअपि समये कान्तो गमिष्यति तदा तस्य निवारकः कामः
 वसंतो वा नास्ति किंतु विद्यत एवेति लं भा विषीदेति गूढाभि-
 प्राधायाः कस्याश्चित् सख्या वाक्यमेतत् । तारकं निवृत्तम् । (E).

१४४ । यथा । नवा मंजरी गृहीता चूतट्टचेण परिपुष्पितं
 किंशुकानां नवं वनमस्ति । यद्यत्र दिगन्तरं यास्यति कांतः किं
 मन्मथो नास्ति किं नास्ति वसंतः ॥ (G).

१४५ । १ हारो (A, B & C). २ पुणो (A, B & C). ३ गुरू काहला कष
 रकेव पाएण (A), गुरू काहला कष एको लधारेण (B & C). ४ कंदु (A), कन्
 (B & C). ५ चो (A & E), चो (F). ६ १४५ (A).

कर्मवचनम् ।

२६०

१४५ । ध्वजसूच्यं हारः पुनःसूच्यं हारेण गुरुः काहसः कर्णः
 एकसकारेण । कवीशेन कला कब्धो जल्पते भागेन चञ्चौतिर्भवति
 चतुरया सर्वपादेन ॥ केचित्तु कईसा कला एकविंशतिः कलाः
 अर्थात् पादे इत्यर्थमाहुः । ध्वज आदिस्त्रिषुस्त्रिकलः, त्वय्यम् आदि-
 गुरुचिकलं, हारो गुरुः, काहसो लघुः, कर्णो दिगुरुः, लकारो-
 लघुः—भवन्ति मात्रा इति शेषः । (C).

१४५ । अथ कयोदशाक्षरपरसहस्रतश्च द्वात्रिंशत्तरपट्शता-
 धिकश्चतुःसहस्रतमं ४६८२ भेदं कन्दनामकं वृत्तं लक्षयति, धञ्जा
 इति । यत्र पूर्वं धञ्जा—ध्वजो लघ्वादिस्त्रिकल इति यावत् ततः
 हार—त्वय्यं गुर्वादिस्त्रिकल इति यावत् हारो—गुरुः लघो—
 पुनः हारेण—गुरुणा सह हार—त्वय्यं गुर्वादिस्त्रिकलः पुरःस्थित-
 गुरुर्गुर्वादिस्त्रिकल इति यावत् अ—पुनः एका तच्चादेण—एक-
 तकारेण लब्धं तगणेनेति यावत् गुरु—गुरुः सह—शब्दो लघुः
 पुरस्थिततगणो गुरुर्लघुश्चेति यावत् किञ्चे—क्रियते, इदं च
 क्रियापदं यथायथं धोष्यं । यत्र च सम्ब पाएण—सर्वपादेन पाद-
 चतुष्टयेनेति यावत् चउ अगला—चतुरधिका असी—अश्रीतिः
 कला—मात्राः होह—भवन्ति, तत् कईसा—कवीशेन पाएण—
 भागेन पिंगलेन जंपिञ्ज—जल्पितं कंदु—कंदः ॥ तत्कन्दनामकं
 वृत्तमित्यर्थः । अत्र मात्राकथनं पद्यपूरणार्थमिति धेवं । गुरु-
 [लघु]त्तरयगणचतुष्टयेन कंद इति फलितार्थः । (E).

१४५ । धञ्जा इति । ध्वजसूच्यं हारः पुनःसूच्यं हारेण सहेति शेषः
 गुरुशब्दे कुरुते एकतकारेण । कवीशेन कलाः कंदुकं जल्पते

४६८

प्राकृतपैकलम् ।

देइ^१ भुअंगम अंत लहु^२ तेरह बस पमाण ।

चउरासी चउ पाअ कल कंद छंदु बर जाण ॥

१४ई^३ ॥ दोहा ।

जहा, ए रे कंस जाणेहि^४ हो^५ एक^६ बाला इ^७

मुहे^८ देवई^९ पुत्त तो बंस कालाइ^{१०} ।

तहा गेएह^{११} कंसो जणाणंद कंदेण

जहा हंति^{१२} दिठो^{१३} णिआ णारि बिंदेण^{१४} ॥

१४७^{१५} ॥ कंदः ।

नागेनाश्रीतिर्भवति चतुरधिका सर्वपादेन ॥ ध्वजो लघ्वादि-
स्तिकलस्त्रयं गुरुलघू, श्रयो लघुः, तकारस्तगणः । (G).

१४७ । न रे कंस जानीहि अहमेको बाल इति भवामि
दैवकीपुत्रस्त्वदंशकालः । तथा गृहीतः कंसो जनानन्दकन्देन यथा
हेति दृष्टो निजनारीत्यन्देन ॥ हा इति शब्दं लवेति शेषः । (C).

१४७ । कंदमुदाहरति, ए रे इति । रे कंस तो बंस कालाइ
— त्वदंशकालः देवई पुत्त — देवकीपुत्रः एक — एकः अद्वितीय-
इति यावत् बाला — बालकः हो — भवामि इति मुहे — मां ए
जाणेहि — न जानासि । इत्युक्तेति शेषः जणाणंद कंदेण — सकल-

१४६ । १ देइ (B). २ लहु (C). ३ This śloka is found in MSS.
(B & C), but not in the others.—Ed.

१४७ । १ जाणेही (B), जाणेऊ (C). २ चउ (A), चर (B), हो (F).
३ एक (A, B & C). ४ बाला (A). ५ एक (A & C), च (B). ६ देवई
(E & F). ७ काला (A). ८ गेह (A, B & C), गेह (E). ९ हाकि
(B), हति (C). १० दिठो (B & C). ११ दन्देण (E). १२ १४६ (A).

वर्णवृत्तम् ।

४६६

चामर पढमहि पाप गणो^१ धुअ^२
 सल्ल चरण गण ठावहि^३ तं जुअ^४ ।
 सोलह^५ कलअ पर पअ^६ जाणिअ
 पिंगल पभणइ^७ पंकअ^८ बालिअ^९ ॥ १४८^{१०} ॥

जीवानन्दहेतुना श्रीकृष्णेनेत्यर्थः तथा कंसो — कंसः गण्ड —
 गृहीतः यथा शिखा णारि विंदेण — निजनारीवृन्देन हन्ति —
 हतः दिठ्ठ — दृष्टः ॥ कंदो निवृत्तः । (E).

१४७ । यथा । न भो कंस जानामि भवामि एको बालो-
 सुख्यो देवकीपुत्रस्त्वदंशकालः । तथा गृहीतः कंसो जनानन्दकंदेन
 यथा हमिति दृष्टो निजनारीवृन्देन ॥ (G).

१४८ । चामरं प्रथमं पापगणो[ण]ं भुवं शल्यं चरणं स्थापय तद्युगं ।
 षोडशकलाः पदे पदे ज्ञात्वा पिंगलः प्रभणति पङ्कजावलीं ॥
 चामरं गुरुः, पापगणः सर्व्वलघुः पञ्चकलः, भुवो निश्चितः, शल्यं
 लघुः, चरण आदिगुरुस्तुष्कलस्तद्युगं तद्वयं स्थापयेत्यर्थः । (C).

१४८ । अथ त्रयोदशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैकोनचत्वारिंशोत्तर-
 [सप्त]सहस्रतमं ७०६८ भेदं पंकावलीनामकं वृत्तं लक्षयति, चाम-
 रेति । पढमहि — प्रथमं चामर — चामरं गुरुं ततः धुब — [भुव]

१४८ । १ गणा (E & F). २ धुव (F). ३ ठावहि (A), ठावइ (C).
 ४ जुव (E & F). ५ षोडह (B), षोड (E). ६ पअ पअ (A), पअपअ (E
 & F). ७ भपणइ (B), पभणिअ (E). ८ पंक (B). ९ Last half of the
 śloka dropt in (C). १० १४४ (A).

४७०

प्राकृतपैत्रिकम् ।

जहा, सो जण^१ जणमउ^२ सो^३ गुणमंतउ^४जे^५ कर पर उवआर^६ हसंतउ^७ ।जे^८ पुण^९ पर उवआर^{१०} विरुभुक्तउ^{११}ताक^{१२} जणणि कि ण यकउ^{१३} बंभउ^{१४} ॥ १४८^{१५} ॥

पंकावली ।

निश्चितमिति यावत् पापगणं—पंचकलस्याष्टमं भेदं [Vide p. 22]
 सर्वलघ्वात्मकमिति यावत् ततः सप्त—ग्रन्थं लघुमित्यर्थः ततः
 चरण गण—चरणगणस्य आदिगुरोर्भगणस्येति यावत् जुव—युगं
 ढाबहि—स्वापय । इदं च क्रियापदं यथायथं बोध्यं । पञ्चपञ्च—
 पादे पादे प्रतिचरणमित्यर्थः यचेति^१ शेषः सोलह—षोडश
 कलत्र—कलासु जापित्र—ज्ञायते, तं—तां पंकजवालित्र—
 पंकावलीं तत्पंकावलीनामकं वृत्तमित्यर्थः पिंगल—पिंगलः
 यमपद—प्रभणति ॥ अत्र मात्राकथनं पद्यपूरणार्थमिति मंतव्यं ।
 भगण-नगण-लघुत्तरजगणद्वय-रचितचरणा पंकावलीति निष्कृष्टो-
 र्थः । (E).

१४८ । यामेति । यामरं प्रथमं पापमणं भुवं ग्रन्थं चरणगणस्य

१४८ । १ जग (A, B & C). २ जणमउ (B), जणमेउ (E & F). ३ ए (A, B & C). ४ गुणमंतउ (A). ५ जो (B & C). ६ उवआर (A, B & C).
 ७ हसंतउ (A). ८ पुण (A), उण (B & C). ९ उवआर (E & F). १० विर-
 उजउ (C), विरभुक्तउ (E), विरउभाउ (F). ११ ताकि (A), ताक (E), ताउ (F). १२ and १३ transposed in (E & F). १४ याकउ (A), यकउ (C, E & F). १५ बंभउ (B & C), बभुक्तउ (E & F). १६ १४८ (A).

वर्षेष्टम् ।

४७१

स्थापय युगं । षोडशकक्षं पदे पदे जानीहि पिंगलः प्रभणति
पंकावलीकं नाम हृदः ॥ चामरो गुरुः, पापगणः पंचस्रगुः, श्रद्धं
स्रगुः, चरणो भगणः । (G).

१४८ । * * * [त]तः पापगणो भ्रुवं श्रद्धं चरणगणं प्रापय तं
युगं । षोडशकक्षाः पदे प्रकाशिताः पिंगलः प्रभणति पंकावलीं ॥
प्रथमं चामरो गुरुस्ततः पापगणः पंचस्रगुरूपगणः भ्रुवं निश्चयेन
श्रद्धो स्रगुचरणगणं भगणं तं भगणं युगं प्रापय भगणद्वयं स्थापये-
त्यर्थः । षोडशकक्षाः पदे भवन्ति । पंकावली हृदसो नाम । (H).

१४९ । उदाहरति । स जगति ज्ञायतां गुणवान् यः परोप-
कारं करोति सन्ततं । यः पुनः परोपकारे विरज्यते तस्य जननी
किं न तिष्ठति बन्ध्या ॥ तिष्ठति भवतीत्यर्थः । (C).

१४९ । पंकावलीमुदाहरति, सो जणेति । सो—सः जण—
जनः जणमेव—जातः सज्जमेति यावत्, सः गुणमंतउ—गुणवान्,
जे—यः सन्तउ—सन् पर उवन्नार—परोपकारं कर—
करोति । जे—यः पुनः पर उवन्नार—परोपकारं विरज्यते—
विरज्यते तासू—तस्य जणणि—जननी बन्ध्या—बन्धैव किं न
यच्छेद—तिष्ठति ॥ व्यर्थमेव प्रसूयते इत्यर्थः । किञ्चित् स्वमित्रं प्रति
कस्यचिदुपदेशवाक्यमेतत् । पंकावली निवृत्ता । (E).

१४९ । यथा । स जन उत्पद्यतां स गुणवानुदेत यः करोति
[परो]पकारं सन् । यः पुनः परोपकारं विरज्यते, तस्य जननी
किं न बन्धैव तिष्ठति ॥ (G).

१४९ । उदाहरणमाह । सो जग इत्यादि । स जगति जन्म

४७२

प्राकृतपैङ्गवम् ।

कणो पइज्ज^१ पढमे^२ जअणो^३ अ बीए^४अंते तुरंग सगणो^५ जअ^६ जत्य^७ पाए ।उत्ता वसंततिलआ फणिणा^८ उक्किठ्ठा^९हेआ पठन्ति^{१०} सरसा^{११} सुकइंद^{१२} दिठ्ठा^{१३} ॥ १५०^{१४} ॥

वृत्तात् यः पुण्यवान् सति सामर्थ्यं करोति परोपकारं । ये पुनः
परोपकारविरतास्तेषां जनन्यः किमिति न स्थिता बन्धाः ॥ (H).

१५० । अथ चतुर्द्वाचरा । तत्र वसन्ततिलकं । कणो । कर्णः
स्थाप्यते प्रथमं जगणो द्वितीये तृतीये च द्वौ सगणौ जगणस्य
पादे । उक्तं वसन्ततिलकं फणिणा उक्कुष्टं हेकाः पठन्ति सरसाः
सुकवीन्द्रदृष्टाः ॥ तुरङ्गे सगणा इति पाठे तुरङ्गोऽन्तगुरुसुतुष्कलः ।
हेका विदग्धाः । (C).

१५० । अथ चतुर्द्वाचरचरणस्य वृत्तस्य चतुरशीत्यधिकशत-
चयोत्तरषोडशसहस्रं भेदा भवन्ति, तत्रैक[च अथः]चिंशोत्तरन[व]-
शताधिकद्विसहस्रतमं भेदं [२८२३] वसंततिलकानामकं वृत्तं लक्ष-
यति, कषविति । पढमे — प्रथमे स्थाने कणो — कर्णः गुरुद्वयात्मको-
गण इति यावत् अ — च पुनः बीए — द्वितीये स्थाने जअणो —

१५० । १ ठविज्ज (E). २ पढमे (A). ३ जगणो (A & C). ४ ठविज्ज
(A). ५ सगणा (B & C). ६ सअ (A), जग (B), पअ (E). ७ जअ (A),
तअ (B & C). ८ फणिणा (A). ९ दिठ्ठा (A), उक्किठा (B & C).
१० पठन्ति (A & C). ११ परसा (F). १२ सुकइंद (A). १३ दिठा
(B & C). १४ १५१ (A).

वर्णनम् ।

४७३

जगणो मञ्जुगुणः, अन्ते — जगणान्ते तुरंग — तुरंगश्चतुर्मात्रकः
 सगण इति यावत्, ततश्च सगणो — पुनः सगण एवं गुर्वन्त इति
 यावत् । कचिच्च दुश्मन्नि सगणो इति पाठस्तत्र दुश्मन्नि सगणो —
 भगणद्वयमपि गुर्वन्तगणद्वयमिति यावदित्यर्थः कर्तव्यः, अवहट्ट-
 भाषायां पूर्वापरव्यत्यासे दोषाभावात् अ — च पुनः पाञ्च गणो —
 लघ्वादिर्गण इत्यर्थः जत्य — यत्र पाए — पादे ठविज्ज — स्थाप्यत-
 इति यथायथं शोध्यताम् । फणिणा — पिंगलेन उक्ता — उक्तां
 उकिट्ठा — उल्लिष्टां सु कइद दिट्ठा — सुतरां कवीन्द्रदृष्टां सरसा —
 प्रेमाविष्टाः केशा — विदग्धाः वसन्तिल्लिखा — वसन्तिल्लिकां पठन्ति ॥
 तगण-भगण-गुरुद्वयोत्तरश्च [ज]गणद्वय-रचितचरणा वसन्तिल्लिकेति
 फलितार्थः । (E).

१५० । अथ चतुर्दशाक्षरा शर्करौ । कणो इति । कर्णः पतितः
 प्रथमे जगणश्च द्वितीये अन्ते तुरंगः सगणो यश्च यत्र पादे । उक्तां
 वसन्तिल्लिकां फणिनोत्ल्लिष्टां केशाः पठन्ति सरसाः सुकवीन्द्रदृष्टा ॥
 कर्णा दिगुहः, तुरंगश्चतुर्मात्रकः सगणः, यः यगणः । (G).

१५० । चतुर्दशाक्षरप्रस्तारस्य कानिचिच्छब्दांसि वदन्ति । कणो
 इत्यादि । कर्णः प्राप्तः प्रथमः जगणो द्वितीयेऽन्ते तुरङ्गसगणौ
 यश्च तत्र पादे । उक्ता वसन्तिल्लिका फणिना उल्लिष्टा केशाः
 पठन्ति सरसाः सुकवीन्द्रदृष्टा ॥ कर्णो गुरुयुग्मगणः प्राप्तः प्रथमो-
 जगणो द्वितीये अन्ते एतदन्ते तुरंगसगणौ, यद्यपि गञ्ज रश्च तुरंग
 पादश्च एङ्ग णामेण आण चउमन्ता [Vide श्लोक १०, p. 36.—Ed.]
 इत्यनेन तथाप्यत्र सगणसाहचर्यात्तुरंगः सगणः, सगणद्वयानन्तरं

४७४

प्राक्तपैङ्गलम् ।

जहा, जे तीअ तिक्ख^१ चल चक्खु ति हाव दिठ्ठा^२
 ते काम चंद महु पंचम^३ मारणिज्जा^४ ।
 जेसुं उणो णिवडिदा^५ सअला बि दिठ्ठी
 चिट्ठंति^६ ते तिल जलंजलि^७ दाण ओग्गा ॥१५१^८ ॥
 वसंततिलका^९ ।

यगण आदिलघुः पञ्चकलगणः, केका विदग्धाः । चरणान्तलघु-
 नापि वसन्ततिलका भवति । तदुक्तं कंदःपरिजाते । उक्ता
 वसन्ततिलका तभजा जगौ गः सिंहोन्नतेयमुदिता मुनिकाश्येन ।
 अन्तस्त्रितेन लघुनापि विनोदभूमिरेषा भवेत्तिलितबंधनिबंधनेन ॥
 अथ कंदसो नानामुनिभिर्ज्ञानानामान्युक्तानि । तथा कंदःप्रिद्धांत-
 भास्करे । उक्ता वसंततिलका तभजा जगौ गः सिंहोन्नतेय-
 [मुदिता] मुनिकाश्येन । उद्धर्षिणीति मुनिसैतवसन्ततेयं गार्गेण
 सैव गदिता मधुमाधवीति ॥ (H).

१५१ । ये तस्यास्तीक्ष्णसलचक्षुस्त्रिभागदृष्टाले कामचन्द्रमधु-
 पञ्चममारणीयाः । येषु पुनर्निपतिता सकलापि दृष्टिर्वर्तन्ते ते
 तिलजलाञ्जलिदानयोग्याः ॥ तिलेत्यादिना मृता एव प्रत्या-
 यन्ते । (C).

१५१ । १ तिल (B), तिष्ठ (C). २ तिहाय दिहा (A), ति भाय दिहा (B),
 ति हाय दिहा (C). ३ Droptin (B). ४ मारणौज्जा (A). ५ णिवडिदा
 (E), विवडिदा (F). ६ चट्ठंति (A, B & C). ७ जलाञ्जलि (C), जलंजली
 (E). ८ १४० (A). ९ वसन्ततिलका (B & C).

वर्थादुत्तम् ।

४७५

संभणिञ्च^१ चरण गण पलिञ्च मुहो^२
 संठविञ्च पुणवि^३ दिञ्चवर जुञ्चलो ।
 जं^४ करञ्चल गण^५ पञ्च^६ पञ्च मुणिञ्चो
 चक्कपञ्च पभण^७ फणिवड्^८ भणिञ्चो ॥ १५२^९ ॥

१५१ । वसंततिलकामुदाहरति । [जे—]ये श्लोकाः तीञ्च—
 तस्याः तिक्क चल चक्कु ति हव दिट्ठा—तीक्ष्णचलचकुस्त्रिभाग-
 दृष्टाः, ते काम चंद मड पंचम मारणिञ्चा—कामचंद्रमधुपंचम-
 मारणीया जाता इति शेषः । जेसुं—येषु उणो—पुनः तस्याः
 [स]अला वि दिट्ठी—सकलापि दृष्टिः णिविडिञ्चा—निपतिता,
 ते तिल जलांजलि दाण जोगा—तिलजलांजलिदानयोग्याः
 चिट्ठंति—तिष्ठंति ॥ कर्प्पूरमंजरीसाटकखं कर्प्पूरमंजरीवर्णनपरं
 विदूषकं प्रति राज्ञो वाक्यमेतत् । वसंततिलका निवृत्ता । (E).

१५१ । यथा । ये तथा तीक्ष्णचलचकुस्त्रिभागदृष्टास्ते काम-
 चंद्रमधुपंचममारणीयाः । येषु पुनर्निपतिता सकलापि दृष्टिस्तिष्ठंति
 ते तिलजलांजलिदानयोग्याः ॥ (G).

१५२ । उदाहरणमाह । जे तीञ्च इत्यादि । ये तस्यास्तीक्ष्ण-
 चलचकुस्त्रिभागदृष्टास्ते कामचंद्रमधुपञ्चममारणीयाः । येषु पुन-

१५१ । १ संभविञ्च (A), संभंविञ्च (B). २ पचलिञ्च मुहो (B). ३ पुणुवि
 (B & C). ४ तं (A, B & C). ५ करण सगण (A), करतल गण (E). ६ पद
 (B & C). ७ चक्क पभण (A), चक्कपण्ड भण (B & C), चक्कपण्ड भण (F).
 ८ फविवड् वर (A). ९ १०८ (A).

॥ ७६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

त्रिपतिता सकलापि दृष्टिर्वर्तन्ते ते तिलजलाञ्जलिदानयोग्याः ॥
कर्पूरमञ्जरीषाटके राज्ञो वचनम् । (H).

१५२ । सम्भालय चरणगणः पतितो मुखे संस्थाप्य पुनर्द्विजवर-
युगलं । तं करतलगणं पदे स्थापयित्वा ज्ञातः चक्रपदो भण्णतां
फणिपतिभणितः ॥ चरण आदिगुरुस्यतुष्कलः, करतलगणोऽन्तगुरु-
स्यतुष्कलः । (C).

१५२ । अथ चतुर्दशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैक[नवत्युत्तरैक]शताधि-
काष्टसहस्रतम ८१८१ भेदं चक्रपदनामकं वृत्तं लक्षयति, संभणिञ्च
इति । सुद्धो—मुखे प्रथममिति यावत् पञ्चिञ्च—पतितं चरणगणं
गुर्वादिभणमित्यर्थः संभणिञ्च—संभण्य, पुण्वि—पुनरपि दिञ्च-
वर जुञ्जलो—द्विजवरयुगलं चतुर्लब्धात्मकगणद्वयमिति यावत् संठ-
विञ्च—संस्थाप्य । जं—यत्र पञ्च पञ्च—पादे पादे प्रतिचरण-
मिति यावत् करञ्चल गण—करतलगणः गुर्वतः सगण इति यावत्
सुणिञ्चो—ज्ञातः, तत् फणिवद भणिञ्चो—फणिपतिभणितं चक्र-
पञ्च—चक्रपदं प्रभण ॥ (E).

१५२ । संभेति । संभण्य चरणगणं पतितं मुखे संस्थाप्य पुनरपि
द्विजवरयुगलं । यत्र करतलगणः पदे पदे च ज्ञातः चक्रपदं भण
फणिपतिभणितं ॥ चरणो गुर्वादिभणः, द्विजवरस्यतुर्लघुः, करतलः
सगणः । (G).

१५२ । संभणिञ्च इत्यादि । संभणितचरणगणः पतितो मुखे
संस्थाप्य पुनरपि द्विजवरयुगलं । ततः करतलगणः पदतले ज्ञायते
चक्रपदं वृत्तं फणिपतिभणितं ॥ चरणगणो भणः, मुखे आदौ,

वर्षावृत्तम् ।

४७७

जहा, खंजण जुञ्जल गञ्जण वर उपमा

चारु कणश्च लङ् भुञ्जुञ्च सुसमा^१ ।फुल्ल कमल मुहि गञ्ज^२वर गमणीकस्त^३ सुकिञ्च^४ फल बिहि^५ गठु^६ तरुणी^७ ॥ १५३^८ ॥चक्रपदम्^९ ।

पतितः सभणितः, पुनरपि द्विजवरयुगलं संस्थापय, द्विजवरश्चतु-
र्लघुगणस्तयोर्युगलमष्ट लघव इत्यर्थः, ततः करतलगणः सगणः पद-
तले चरणे ज्ञातः, तलशब्दः स्वरूपवाचकः, फणिपतिभणितं त्वं
शृणु इत्यन्वयः । (H).

१५३ । उदाहरति । खञ्जनयुगलं नयनवरस्य उपमा चारु कनकं
नीता भुजयुगस्य सुषमा । फुल्लकमलमुखी गजवरगमनी कस्य
सुकृतस्य फलं धावा घटिता रमणी ॥ (C).

१५३ । चक्रपदमुदाहरति, खंजणेति । अत्रावहट्टभाषायां पूर्व-
निपातानियमात् उपमा शब्दस्य पूर्वनिपातं कृत्वा योजनीयं, तथाच
खंजनजु[यु]गलोपमनयनवरा खंजनयुगलस्य उपमा ययोः तादृशे
अपि नयने ताभ्यां वरा रमणीयेत्यर्थः, चारु कणश्च लङ् भुञ्जुञ्च
सू[सु]समा — चारुकनकलताभुजयुगसुषमा चार्वी कनकलताया-
इव भुजयुगस्य सुषमा यस्यास्तादृशीत्यर्थः, फुल्ल कमल मुहि—

१५३ । १ सुषमा (E), dropt in (F). २ Dropt in (B). ३ तुम्ह (A),
तुं (B). ४ सुकिञ्च (E). ५ बिह (A). ६ गठ (F). ७ रमणी (A,
B & C). ८ १५६ (A). ९ चक्रपाद (C).

४७८

प्राकृतपैकलम् ।

कर पंच पसिङ्ग^१ बिलङ्ग^२वरं रञ्जणं^३
 पभणंति^४ मणोहर छंदवरं रञ्जणं ।
 गुरु पंच दहा लहु एरिसिञ्चं^५ रइञ्चं^६
 भमराबलि छंद पसिङ्ग किञ्चं ठविञ्चं^७ ॥ १५४^८ ॥

फुल्लकमलमुखी गञ्जवर गमणी — गजवरगमना रमणी ललना
 कस्य सु[स]किञ्च फल — कस्य सुकृतफलेन विधिना गठु — सृष्टा ॥
 एतादृशी कान्ता कान्तिभाविता कस्य पुण्येन ब्रह्मण्यं निर्मितेत्यर्थः ।
 चकपदं निवृत्तं । (E).

१५३ । यथा । अवहट्टभाषायां पूर्वनिपातादिनियमाभावात्
 यथोचिता योजना कार्या सर्वत्रेति बोध्यं । खंजनयुगलनयनवरो-
 पमा चारुकनकलताभुजयुगसुषमा । फुल्लकमलमुखी गजवरगमना
 कस्य सुकृतफलेन विधिना निर्मिता तरुणी ॥ (G).

१५४ । उदाहरणमाह, खंजण इत्यादि । खंजनयुगलनयनवरो-
 पमा चारुकनकलताभुजयुगसुषमा । फुल्लकमलमुखी गजवर-
 गमना कस्य सुकृतफलेन विधिना निर्मिता रमणी ॥ खंजनयुगलेन
 नयनवरयोरुपमा यस्याः सा, चारुकनकलतावहुजयुगस्य परमा शोभा
 यस्याः सा । चतुर्दशाक्षरप्रस्तारस्य चतुरधिकाश्रीतिशतत्रयं षोडश-
 सहस्रं भेदास्तेषु भेदद्वयमुक्तं, श्रेयभेदाः स्वयं ज्ञेयाः । (H).

१५४ । १ सिङ्ग (F). २ तिलङ्ग (A & B), तुलङ्ग (C). ३ पञ्चणं (A).
 ४ पभणंत (A). ५ एरिसिञ्च (A). ६ लविञ्चं (A), लपिञ्चं (B & C), dropt
 in (E). ७ ठरिञ्चं (E). ८ १५० (A).

वर्द्धतम् ।

४७८

१५४ । अथ पञ्चदशाक्षरा यथा । करपञ्चकं प्रसिद्धं सुलभ्यवरं
रत्नं प्रभणन्ति मनोहरच्छन्दोवरं रमणं । गुरवः पञ्च दश लघवः
एतादृशं लभ्यं भ्रमरावल्लोच्छन्दः प्रसिद्धीकृतं स्थापितं ॥ करो-
ऽन्तगुरुचतुष्कलः । (C).

१५४ । अथ पञ्चदशाक्षरचरणस्याष्टषष्ठ्युत्तरसप्तशताधिकद्वाविंश-
त्यहसं ३२७६८ भेदा भवन्ति, तत्र त्रयचित्श्रुत्वारिंशोत्तरचतुर्दश-
सहस्रतमं [१४०४४] भेदं भ्रमरावल्लोचामकं वृत्तं लक्षयति । यत्र
प्रसिद्ध — प्रसिद्धैः पञ्च — पञ्चभिः कर — करैः गुर्वतसगणैरिति
यावत् विलङ्घ्य वरं — विलङ्घ्यवरमतिरमणीयमिति यावत् रश्मणं
— रश्मणं किञ्च — कृतं, गुरु पञ्च — पञ्च गुरवः दश लङ्घ — दश
लघवः प्रसिद्ध — प्रसिद्धास्तत् मनोहर — मनोहरं कन्दोवरं — कन्दः-
श्रेष्ठं रश्मणं — रत्नं रत्नप्रायमिति यावत् रदृशं — रचितं ठदृशं —
स्थापितं पिंगलेनेति भावः, एरिचिञ्च — एतादृशं भ्रमरावलि
कन्द — भ्रमरावल्लोच्छन्दः प्रभणन्ति — प्रभणन्ति पण्डिता इति शेषः ॥
अथ कन्दोविशेषणं भिन्नतया लघुगुरुकथनं च पद्यपूरणार्थमिति
संतथं, सगणपञ्चक-रचितचरणा भ्रमरावल्लोचि फलितार्थः । (E).

१५४ । अथ पञ्चदशाक्षरातिशर्करा ॥ करेति । करैः पञ्चभिः
प्रसिद्धैरतिरमणीयरश्मणं प्रभणन्ति मनोहरं कन्दोवरं रत्नं । गुरवः
पञ्च दश लघवः ईदृशं रचितं भ्रमरावल्लोच्छन्दः प्रसिद्धीकृतं
स्थापितं ॥ करः सगणः । (G).

१५४ । पञ्चदशाक्षरप्रस्तारस्य कानिचिच्छब्दांसि वदति । कर
पञ्चेत्यादि । कराः पञ्च प्रसिद्धाः, तिलाङ्गनं वरं वचनं प्रभणन्ति

४८०

प्राकृतपैकुलम् ।

जहा, तुअ देव^१ दुरित्त गणा हरणा चरणा^२
 जइ पावउ^३ चंदकलाभरणा सरणा ।
 परिपूजउ^४ तेज्जिअ^५ लोभमणा^६ भवणा^७
 सुख दे मह^८ सोक^९ बिणास^{१०} मणा समणा ॥
 १५५^{११} ॥ भमरावली ।

मनोहरं कंदोवरं रत्नं । गुरवः पंच दश लघव एतादृशं लपितं
 भमरावलीच्छंदः प्रसिद्धं कृत्वा स्थापितं ॥ कराः सगणाः पंच
 प्रसिद्धास्तिलाद्धौन अतिशयैवतया उत्कृष्टं वचनं यस्य कंदस उच्चारण-
 मित्यर्थः, भमरावलीति कंदः प्रमणन्ति । (H).

१५५ । उदाहरति । तव देव दुरितगणहरणौ चरणौ यदि
 प्राप्येते हे चन्द्रकलाभरण शरण । तदा पूज्येते त्यक्त्वा लोभमनो-
 भ्रमणं सुखं प्रैर्यते लोकविनाशमनाः शमनः ॥ लोभयुक्तस्य मनसो-
 भ्रमणं लोभमनोभ्रमणं, प्रैर्यतेऽवकीर्यते । (C).

१५५ । भमरावलीमुदाहरति, तुअ देवेति । हे चन्द्रकला-
 भरण देव दुरित्त गणा हरणा — दुरित्तगणहरणौ तुअ — तव
 चरणौ जइ — यदि सरणा — शरणे पावउ — प्राप्नोमि, तदो[दा]

१५५ । १ तुअ देव (A), तुद देव (C), तुअ देव (F). २ Dropt in (E).
 ३ पावउ (A). ४ परिपूजउ (A), परिपूजउ (C), परिपूजउ (F). ५ तेज्जिय
 (A), dropt in (B). ६ लोभवणा (B). ७ भवणा (A), dropt in (C & F).
 ८ सुख पेजेउ (A), सुख पेजेउ (B & C), सुख दे मह (E). ९ लोक (A & C),
 लो (B). १० Dropt in (B). ११ १५१ (A).

वर्णद्वयम् ।

४८१

कक्षा दिक्षा सप्ता अंते एका^१ हारा^२ माणीआ^३
 पक्षाराहा^४ हारा सारंगिका^५ छंदा जाणीआ^६ ।
 तीसा मत्ता पाए पत्ता^७ भोई राआ जंपंता
 छंदा^८ किज्जे^९ किती लिज्जे^{१०} सृणी मंथा^{११} कंपंता ॥

१५६^{१२} ॥

[लो]भमणा — लोभे मनः भवणा — भवनं च तेष्णिञ्च — त्यक्त्वा
 परिपूजय — परिपूजयामि, हे लोक विनाश मणा — विभुवनतस्त-
 वर्त्तियावज्जीवशोकनिवारणमना इत्यर्थः, हे समणा — हे श्रमन
 मह — मद्यं सुख — सुखं त्वच्चरणाराधनोद्धृतनित्यानन्दमिति यावत्
 दे — देहि ॥ कस्यचिद्भक्तस्य महादेवप्रार्थनावाक्यमेतत् । भ्रमरावली
 निवृत्ता । (E).

१५५ । यथा । तव देव दुरितगणहरचरणौ यदि प्राप्नोमि
 चन्द्रकलाभरणं शरणं । पूजयामि त्यक्त्वा लोभे मनो भवनं सुखं
 देहि मम शोकविनाशमनःश्रमन ॥ (G).

१५५ । उदाहरणमाह, तुभ्यं देव इत्यादि । तव देव दुरित-
 गणहरणौ चरणौ यदि प्राप्नोमि चन्द्रकलाभरणौ शरणं । परि-
 पूजयामि त्यक्त्वा लोभे मनो भवनं सुखेन प्रेरयामि लोकविनाश-

१५६ । १ एका (C). २ हारा (B). ३ पाई (A). जाणी (B). ४ पक्षा-
 राही (F). ५ सारंगिका (C). ६ द्वितीयः पादः dropt in (B). ७ पाई पाई
 (A), पत्ता dropt in (B). ८ चो छंदा (A), चो छंदाया (B & C). ९ विज्जे
 (A). १० Non est (B & C). ११ मत्ता (A), मत्ता (B & C). १२ १५५ (A).

४८२

प्राकृतपैकुलम् ।

मनसं श्रमनं ॥ हे देव तव चरणौ यदि शरणं प्राप्नोमि, तर्हि
लोभे मनौ भवनं त्यक्त्वा त्वां परिपूजयामि, सुखेन प्रेरयामि दूरे
चिपामीत्यर्थः, श्रमनं यमं, चरणौ कौदृशौ चंद्रकलाभरणौ इत्य-
नेन नखाश्चन्द्रकलावदणिताः । (H).

१५६ । कर्षणः सप्त अन्ते एको हारः पादे पादे पञ्चदश
वर्णाः सारङ्गिकाच्छन्दो गीयते । त्रिंशन्मात्राः पादे युक्ताः भोगि-
राजो जल्पति पादाः क्रियन्ते कौर्त्तिर्गृह्यते सर्वेषां मस्तकं
कम्प्यते ॥ एतादृशं गीयत इति भोगिराजो जल्पति, चत्वारः
पादाः, तेन कौर्त्तिर्गृह्यते, सुखातिशयात् सर्वेषां शिरःकम्पो-
भवति । (C).

१५६ । अथ पंचदशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य प्रथमं भेदं सारंगिका-
नामकं वृत्तं लक्षयति, कष्टेति । सत्ता कक्षा — सप्त कर्णाः गुरुदद्या-
त्मका गणा इति यावत् दिक्षा — दीयते दत्ता दत्त्वा वेत्यर्थः,
अन्ते — सप्तकर्णांते एका हारा — एको हारः गुरुरित्यर्थः माणीआ
— मान्यते, एवंप्रकारेण यत्र पाए — पादे पञ्चाराहा — पंचदश
हारा — गुरवः सत्ता — मात्राश्च तौसा — त्रिंशत् पत्ता — प्राप्ताः
आणीआ — ज्ञायते, यत्र सूणी — श्रुत्वा मंथा — मस्तकं कंपता —
कंपते स्लाघते इति भावः, तत् सारंगिका क्छन्दा — सारंगिका-
च्छन्दः इति भोई राआ — भोगिराजः पिंगलः जंपता — जल्पति,
किं च एतत् क्छन्दा — क्छन्दः किञ्चे — क्रियते किन्ती — कौर्त्तिः
लिञ्जे — गृह्यते ॥ अत्र मात्राकथनं चतुर्थचरणस्य पद्यपूरणार्थ-
मिति ध्येयं, पंचदशगुरुरक्षितचरणा सारंगिकेति निष्कृष्टोऽर्थः । (E).

वर्द्धतम् ।

४८३

जहा, मत्ता जोहा बढे^१ कोहा^२ अण्णा अण्णी^३ गम्भीआ
 रोसारत्ता सब्बा गत्ता^४ सल्ला^५ भल्ला उठ्ठीआ^६ ।
 हत्थी^७ जूहा^८ सज्जा हूआ पाए भूमि कंपंता
 लेही देही^९ छड्ढो^{१०} ओड्ढो^{११} सब्बा सूर्रा जंपंता ॥
 १५७^{१२} ॥ सारंगिका ।

१५६ । कषेति । कर्णा दीयन्ते सप्तान्ते एको हारो रमणीयः
 पंचदशपि हाराः सारंगिकाच्छंदो जायते । त्रिंशन्मात्राः पादे
 प्राप्ताः भोगिराजो जल्पति, छंदः क्रियते, कीर्त्तिर्गृह्यते, श्रुत्वा
 मस्तकं कंपते ॥ कर्णो दिगुरुः । (G).

१५६ । कक्षा दिक्षा इत्यादि । कर्णाः सप्त दत्ता अन्ते एको-
 हारो जायते पंचदश हाराः सेर * * * । (H).

१५७ । उदाहरति । मत्ता योधा उत्थिताः क्रोधादात्मना
 गर्वायमाणा रोषारक्ताः सर्वे गत्वा शल्यं भक्षम् उत्थापयन्ति ।
 हस्तियूथाः सज्जीभूताः पादेन भूमिं कम्पयन्ति गृहाण देहि त्यज
 उत्तिष्ठ सर्वे शूर्रा जल्पन्ति ॥ (C).

१५७ । सारंगिकामुदाहरति । मत्ता — उन्मत्ताः अण्णा अण्णी
 गम्भीआ — अहमहमिकया गर्विताः बढे कोहा — वर्द्धितक्रोधाः

१५७। १ दिठ्ठे (A), उड्ठे (B), उड्ठे (C). २ कोहा (C). ३ अण्णे (A).
 ४ गत्ता (B). ५ सेल्ला (A, B & C). ६ उठ्ठीआ (B & C). ७ हत्थी
 (A). ८ जूहा (B & C). ९ Dropt in (C). १० छड्ढो (B), छड्ढो (C).
 ११ ओड्ढो (B), उड्ढो (C). १२ १५७ (A).

चामरस्स^१ बीस^२ मत्त तीणि^३ मत्त अगला
 अट्ठ^४ हार सत्त सार ठाड्ठ ठाड्ठ लिम्मला ।
 आड्ठ अंत हार^५ सार^६ कामिणी मुणिज्जर^७
 अक्खरा दहाड्ठ पंच पिंगले भणिज्जर ॥ १५८^८ ॥

रोमारत्ता सव्वा गत्ता — रोषारक्तसर्वगावाः जोहा — योद्धारः
 ज्ञाताः, सक्का — शल्यानि भक्कास्य आयुधविशेषाः उट्ठीआ —
 उत्थिताः । इत्थो जूहा — इत्थियूथानि सक्का — सज्जितानि क्कआ —
 जातानि, तेषां पाए — पादैः भूमौ — भूमिः कंपंता — कंपिता,
 लेही — गृहाण देही — देहि क्कड्ठो — त्यज ओड्ठो — प्रतीक्षध्व-
 मिति सव्वा सूर्रा — सर्वे शूराः जंपंता — जल्पन्ति यत्र संगामे
 इति शेषः यथायथं योजनीयः ॥ सारंगिका निवृत्ता । (E).

१५७ । यथा । मत्ता योधा वृद्धकोपा अहमहमिकया गर्विताः
 रोषारक्तसर्वगावाः शल्यानि भक्कास्योत्थिताः । इत्थियूथानि सक्की-
 भूतानि पादैर्भूमिः कंप्यते, गृहाण देहि त्यज प्रतीक्षध्वं सर्वे शूराः
 जल्पन्ति इति यचेति शेषः ॥ (G).

१५८ । चामरस्य विंशतिर्मात्राः चिमाचायाः, अट्ठौ हाराः सप्त
 शराः स्थाने स्थाने निर्मलाः । आदावन्ते हारः शरः कामिनि ज्ञाय-
 ताम् अचराणि दश पंच पिङ्गलेन भण्यते ॥ चिमाचायास्त्रिमाचा-
 धिकाः, हारा गुरवः, शरा लघवः, आदावन्त इति यथासंख्यमिति ।
 (C).

१५८ । १ चामरस्य (A). २ बीस (A). ३ तिणि (A). ४ अट्ठ (B & C).
 ५ हार (B & C). ६ सार (B & C). ७ मुणिज्जर (A). ८ १५८ (A).

वर्णनम् ।

४८५

जहा, भक्ति जोह^१ सज्ज होह गज्ज बज्ज तं खणा
 रोस रत्त सब्ब गत्त हक्क दिज्ज^२ भीसणा^३ ।
 धाइ आइ खग्ग पाइ दाणवा चत्तंतआ^४
 बीर पाअ णाअराअ^५ कंप्प भूतत्तंतगा^६ ॥ १५८^७ ॥
 चामरं ।

१५८ । अथ पंचदशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैक[स्य चयो]विंशत्युत्तर-
 नवशताधिकदशसहस्रतमं [१०८२३] भेदं चामरनामकं वृत्तं लक्षयति,
 चामरस्तेति । हे कामिनि ठाइ ठाइ — स्थाने स्थाने अंतरेति यावत्
 शिखला — निर्मलाः अट्ट हार — अष्टौ हारा गुरवः सत्त सा[र] —
 सप्त सारा लघवः, एवंप्रकारेण दहाइ पंच — दशपंच पंचदशेत्यर्थः
 अक्षरा — अक्षराणि तीणि मत्त अग्गला — त्रिमात्राधिकाः बीस
 मत्त — विंशतिर्मात्राश्च चामरस्सु — चामरस्य चामराख्यवृत्तस्येति
 यावत् पादे पतंतौति शेषः, आइ अंत — आद्यंतयोः पादाद्यंतयो-
 रित्यर्थः हारो गुरुः सारः श्रेष्ठः मुणिक्खए — मन्यते, पादादौ अंते
 च गुरुर्देय इति भावः, इति पिंगले भणिक्खए — पिंगलेन भण्यते ॥
 अथमाश्रयः — प्रथमं गुरुस्तदनंतरं लघुः पुनः गुरुः पुनस्तदनंतरं
 लघुरेवंप्रकारेण पंचदशा[क्षरा]णि कर्त्तव्यानि, तथाच रगण-जगण-
 रगण-जगण-रगण-रचितचरणं चामरमिति फलितायः । (E).

१५८ । चामरेति । चामरस्य विंशतिर्मात्राः त्रिमात्राधिकाः

१५८ । १ जोह (C). २ दिज्ज (A). ३ चत्तंतयो (A, B & C). ४ राव
 (B). पाव (F). ५ भूतत्तंतयो (A, B & C). ६ १५८ (A).

४८६

प्राकृतपेङ्गलम् ।

हाह^१ धर^२ तिखि^३ सर^४ हित्थि^५ परि तिग्गणा

पंच गुरु दुस लहु अंत कर^६ रग्गणा ।

एत्थ^७ सहि चंदमुहि बीस लहु^८ आणआ^९

कब्बवर^{१०} सप्प भण छंद णिसिपालआ ॥ १६०^{११} ॥

अष्टौ चाराः सप्त साराः स्थाने स्थाने निर्मलाः । आदावन्ते चार-
सारं कामिनि ज्ञायन्ते अचराणि दशपंच पिंगलेन भण्यते ॥ चाम-
रेति छंदः, कामिनीति संबुद्धिः, चारो गुरुः, सारो लघुः । (G).

१५८ । उदाहरति । झटिति योधाः सज्जौभवन्ति गजो-
बध्यते तत्क्षणात्, रोषरक्तं सर्वगात्रं घोषणा दीयते भौषणा ।
धावित्वागत्य खड्गपाणयो दानवाश्चलन्ति वीरपदैर्नागराजः कम्पते
भृत्क्षन्ति ॥ इक्ष्वाब्द उच्चैर्घुष्टवाची देशौ । (C).

१५८ । चामरमुदाहरति, झत्तीति । तं खणा — त[त्]क्षणे
बज्ज — वाद्यानि डिंडिमप्रभृतीनि गज्ज — गज्जति, * * * इक्ष्वा —
इक्ष्वा सिंहनादमिति यावत् दिज्ज — ददति, चलंतओ — चलन्ति
च, वीर पाअ — वीरपादैः भृतक्षंतगा — भृतक्षन्तगर्गतः णअराअ —
नागराजः शेषः कंप — कम्पतेऽतः हे जीह — हे योधाः झत्ति —
झटिति सज्ज — सज्जिताः क्तसज्जाहा इत्यर्थः होह — भवत ॥

१६० । १ चार (A, B & C). २ धर (A), धर (B & C). ३ तिखि (C).
४ सर (A). ५ छच (A), रम (B & C). ६ कर (A, B & C). ७ एत्थ (A)
= Dropt in (A). ८ सलथा (A), मायथा (B). ९ कब्बवर (A & C),
dropt up to छंद inclusive in (B). ११ १५९ (A).

वर्णवृत्तम् ।

४८७

दैत्यसेनाजयाय प्रस्थितस्य शक्रस्य देवान् प्रति वाक्यमेतत् । चामरं निवृत्तम् । (10).

१५८ । यथा । झटिति योधाः सज्जीभवन्त गजैति वाद्यानि लक्षणे रोषरक्तसर्वगात्राः हृक्का दीयते भीषणा । धावित्वागत्य खड्गपातैर्दानवाञ्चलन्ति वीरपादैर्नागराजः कम्पते भूतलांतर्गतः ॥ हक्केति शब्दविशेषे देशी । (G).

१६० । हारः स्थाप्यतां त्रयः शराः एवंप्रकारेण त्रयो गणाः पञ्च गुरवः * * अन्ते क्रियतां रगणः । अत्र सखि चन्द्रमुखि विंशतिर्लघव आनीताः काव्यमनाः सर्पे भणति कन्दो निशि-पासकं । पादे पञ्च गुरवः तद्विगुणा दश लघवः, पञ्चगुर्वादि-कथं स्यादत्र उक्तं रगण इति । विंशतिर्लघव इत्यत्र लघुशब्दो-मात्रावाची, काव्ये मनो यस्य स काव्यमनाः, सर्पः पिङ्गलः । (G).

१६० । अथ पञ्चदशाक्षरचरणस्य [वृत्तस्य] पञ्चदशोत्तरमवग्रता-धिकैकादश [पञ्चदशोत्तरदादश] [१२०१५] सहस्रतमं भेदं निशि-पासनामकं वृत्तं लक्षयति, चार्विति । हार-हारः गुरुरित्यर्थः तिस्रि सह-त्रयः शरा लघव इत्यर्थः हित्थि परि-अनया परि-पाद्या तिगुणा-त्रिगणान् धर-स्थापय जीम् गुर्वादीन्-पञ्च-कलान् गणान् स्थापयेत्यर्थः, [अं]ते गणचर्यान्ते रगणा-रगणं मध्यलघुं गणमित्यर्थः कर-कुरु, एवंप्रकारेण यत्र पदे इति शेषः पञ्च गुरु-पञ्च गुरवः दुष्ट लज्ज-दिगुणिता लघवः पञ्च द्विगु-णिता दश लघव इति भावः सौप्त लज्ज-विंशतिर्लघवः मात्रा इति यावत् आपन्ना-आनीताः आनीयन्ते वा, हे चन्द्रमुखि सहि-

४८८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, जुम्भ^१ भट^२ भूमि पउ^३ उदठि पुणु^४ लग्गिआ
 सग्ग मण खग्ग हण कोइ^५ णहि भग्गिआ ।
 बीस सर^६ तिकख कर^७ कस गुण अप्पिआ^८
 पत्थ तह जोलि^९ दह चाउ सह^{१०} कप्पिआ^{११} ॥
 १६१^{१२} ॥ निशिपालः^{१३} ।

हे चन्द्रमुखि सखि एतत् — एतत् निशिपालश्चा — निशिपालकं कंदः
 इति कव्यवर — काव्यवरः काव्ये लोकोत्तरवर्णनानिपुणे कवि-
 कर्मणि वरः श्रेष्ठ इत्यर्थः सप्प — सर्पः पिंगलः भण — भणति ॥
 अत्र पृथक्पृथक् गुणलघुकथनं मात्राकथनं च पक्षपूरणाय । भगण-
 जगण-सगण-मगण-रगण-रचितचरणं निशिपालनामकं वृत्तमिति
 फलितार्थ इति ध्येयं । (E).

१६० । हारिविति । हारः स्थाप्यस्त्वयो लघव एवंप्रकारेण चिगणाः
 पंचगुरवो द्विगुणा लघवः अन्ते कुर्वन् रगणं । एवं सखि चन्द्रमुखि
 विंशतिर्लघवः आनीयन्ते काव्यवरः सर्पो भणति निशिपालकम् ॥
 हारो गुरुः, विंशतिर्लघव इति अत्र लघुशब्दो मात्रावाच्यः । (G).

१६१ । उदाहरति । युद्धे भटा भूमौ पतिताः पुनस्तथाय लग्नाः
 स्वर्गमनसः खड्गेन हताः क्रोधः नहि भग्नः । विंशतिशरास्त्रीक्ष्णीकृताः

१६१ । १ जुम्भ (B & C). २ भट (A & C), भट (B). ३ पउ (A,
 B & C). ४ पुण उठि (A), पुठि उठि (B & C) ५ Dropt up to the
 end of the śloka in (B), कोइ (C). ६ सर (A). ७ कर (A), पकर (C).
 ८ अप्पिआ (A & C). ९ जोलि (A), जोच (C). १० ठाव सर (A), चार सर
 (C), चाउ सर (E). ११ कप्पिआ (A & C). १२ १६० (A). १३ निशिपाल (C).

धर्मद्वयम् ।

१८६

जहि^१ आइ^२ हत्य^३ णरेद^४ बिसवि^५ दिज्जिआ^६
 गुरु एक काइल बेवि अंतह^७ किज्जिआ^८ ।
 गुरु गाइ^९ गंध अ हार अंतहि^{१०} थप्पिआ
 मणहंस छंद^{११} पसिइ पिंगल जंपिआ^{१२} ॥ १६२^{१३} ॥

कर्णेन गुणे स्थापिताः, पार्थेन तथा योजयित्वा दश चापेन सह
 कर्त्तिताः ॥ खड्गेन कियन्तो हताः, पार्थेन अर्जुनेन योजयित्वा धनुषि
 शरान् कर्णस्य चापेन सह विंशतिशराः कर्त्तिता इत्यर्थः । (C).

१६१ । निशिपालमुदाहरति, जुझति । जुझ — युद्धे भूमि—
 भूमौ पड — पतिताः पुणु — पुनः उड्डि — उत्थाय लुगिआ — लुगाः
 युद्धायेति भावः, सग्य मण — स्वर्गमनसः भट — भटाः खग हण —
 खड्गेन हंति, तथापि कोइ णहि — कोऽपि नहि भग्निआ —
 भग्नाः । तिक्ख — तीक्ष्णः बीस — विंशतिः सर — शराः कल्ल — कर्णेन
 गुण अप्पिआ — गुणार्पिताः प्रत्यचा[पतञ्जिका]युक्ता इति यावत्
 कर — कृताः तह — तथा पत्य — पार्थेन दह — दश वाणान् इति
 शेषः जोलि — योजयित्वा चाउ सह — चापेन सह कप्पिआ —
 कर्त्तिताः, कर्णवाणा इति भावः ॥ निशिपालो निवृत्तः । (E).

१६१ । यथा । युद्धे भटा भूमौ पतिता उत्थाय पुनर्लुगाः

१६१ । १ जहि (A), dropt from the beginning up to ण of णरेद in
 (B), जइ (C). २ आहि (F). ३ हत्य (A). ४ णरेद (E). ५ बिसवि
 (F). ६ दिज्जिए (E), दिज्जिए (F). ७ तह (A, B & C), अंतहि (E).
 ८ किज्जिए (E & F). ९ गाइ (A, B & C). १० अंतहि (A). ११ छन्द
 (C). १२ जप्पिआ (B). १३ १५८ (A).

३६०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

स्वर्गमनसः स्वर्गेन घ्नन्ति कोऽपि नहि भग्नः । विंशतिशरास्तीक्ष्णाः
कृताः कर्णेन गुणार्पिताः, पार्श्वेन तथा योजयित्वा दक्ष चापेन सह
कर्त्तिताः ॥ (G).

१६२ । यचादौ हस्तौ नरेन्द्रौ द्वावपि दत्तो गुरुरेकः काहलौ
द्वौ तदन्ते कृतौ । गुरुं स्थापयित्वा गन्धहारावन्ते स्थापितौ मनो-
हंसच्छन्दः प्रसिद्धं पिङ्गलेन कथितं ॥ हस्तोऽन्तगुरुस्तुष्कलः,
नरेन्द्रो मध्यगुरुस्तुष्कलः, काहलौ गन्धश्च लघुः, हारो गुरुः ।
तन्मनोहंसच्छन्दः । (O).

१६२ । अथ पंचदशाक्षरचरणस्य [अष्टा]विंशत्युत्तरषट्शता-
धिकैकादशसहस्रतमं [११६२८] भेदं मनोहंसनामकं वृत्तं लक्षयति,
जहीति । जहि आह इत्य — यत्र आदौ हस्तः गुर्वन्तः सगण इत्यर्थः
परिन्द विषयि — नरेन्द्रद्वयमपि मध्यगुरुजगणद्वयमपीत्यर्थः दिक्जिह्वा
— दीयते अंतहि — अन्ते जगणद्वयान्ते इति यावत् एक गुरु — एको-
गुरुः काहलौ वेवि — काहलद्वयमपि, काहलौ लघुस्तद्वयमपीत्यर्थः,
किज्जिह्वा — क्रियते । अंतहि — अन्ते लघुद्वयान्ते इत्यर्थः गुरु गाह —
गुरुमुच्चार्य गंध अ हार — गंधः लघुश्च पुनः हारो गुरुः यप्पिआ —
स्थापितः, तत् पिंगल जंपिआ — पिंगलजल्पितं पसिद्ध — प्रसिद्धं
मणहंस छंद — मनोहंस[च्छन्दः] ॥ (E).

१६२ । जहीति । यचादौ हस्तौ नरेन्द्रद्वयमपि दीयते गुरु-
रेकः काहलौ द्वौ अन्ते क्रियेते । गुरुमुच्चार्य गंधश्च हारोऽन्ते
स्थाप्यते मनोहंसच्छन्दः प्रसिद्धं पिंगलजल्पितं ॥ हस्तः सगणो,
नरेन्द्रो जगणस्तद्वयं, काहलौ लघुः, गंधश्च लघुः । (G).

वर्णनम् ।

४८९

जहा, जहि^१ फुल्ल^२ केसु^३ असोअ चंपअ मंजुला^४
 सहआर^५ केसर गंध लुङ्ग^६ भमरा ।
 वहु^७ दक्ख दक्खिण वाउ^८ माणह भंजणा
 महुमास आविअ^९ लोअ लोअण^{१०} रंजणा ॥
 १६३^{१०} ॥ मनोहंस^{११} ॥

१६३ । उदाहरति । सखि फुल्लानि किंशुकाशोकचम्पकानि
 मञ्जुला[नि] सहकारकेशरगन्धलुब्धा भमराः । वहति [दच]दक्षिण-
 वातो मानभञ्जनः मधुमास आगतो लोकलोचनरञ्जनः ॥ मञ्जु-
 ला[नि] सुन्दरा[णि], वञ्जुला इति पाठे श्वेतरक्तभेदात् वञ्जुला-
 शोकयोरुपादानं । (C).

१६३ । मनोहंसमुदाहरति, जहीति । जहि—यत्र मंजुला—
 [मञ्जुला]नि केसु असोअ चंपअ—किंशुकाशोकचंपकानि फुल्ल—
 युध्यितानि, भमरा—भमराः सहकारकेशरगन्धलुब्धा जाता इति
 शेषः । माणह भंजणा—मानस्य भंजनः अतएव दक्ख—दचः
 मानिनीमानभंजने इति भावः दक्खिण वाउ—दक्षिणवातः वञ्ज—
 वहति, सः लोअ लोअण रंजणा—लोकलोचनरंजनो मञ्जुमा[स]—
 मधुमासः वसंतसंबन्धी मास इत्यर्थः आविअ—आगतः ॥ मनो-
 हंसो निवृत्तः । (E).

१६३ । १ सचि (B & C). २ किंसु (E). ३ मंजुला (A, B & C). ४ सह-
 कार (F). ५ लुङ्ग (B). ६ वह (A, B & C). ७ वाउ (B & C). ८ माणह
 (A), आविषा (F). ९ लोचण (A). १० १५६ (A). ११ मनोहंस (A).

४६२

प्राकृतपौष्कलम् ।

पढम रस सहित्तं^१ मालिणी नाम वृत्तं^२
 चमरं^३ तिअ पसिद्धं^४ बीअ ठाणे^५ शिवद्धं^६ ।
 सर गुरुजुअ गंधं^७ अंत कस्सा^८ सुवद्धं^९
 भणद्धं^{१०} सरस छंदं^{११} चित्त मभुम्भे^{१२} शिवित्तं^{१३} ॥ १६४^{१४} ॥

१६३ । यथा । यत्र फुल्लः किंशुकाशोकचंपकवंजुलः सहकार-
 केसरगंधलुब्धा भ्रमराः । वहति दक्षो दक्षिणवायुर्मानस्य भंजनो-
 मधुमास आगतो लोकलोचनरंजनः ॥ (G).

१६४ । प्रथमं रससहितं मालिनीनाम वृत्तं चामरचयं प्रसिद्धं
 द्वितीयस्थाने निबद्धं । शरो गुरुयुगं गन्धः अन्ते कर्षेन विशुद्धं
 भणति सरसकाव्यं चित्तमध्ये निबद्धं ॥ रसो [?] लघुस्तत्पट्कयुक्त-
 मित्यर्थः, कर्षो दिगुरुः । इयं नान्दीमुखीति भरतः । (C).

१६४ । अथ पंचदशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य द्विसप्तत्युत्तरषट्शता-
 धिकचतुःसहस्रतमं [४६७२] भेदं मालिनीनाम वृत्तं लक्षयति,
 पठमेति । यत् पढम—प्रथमं रस सहित्तं—रससहितं रसाभ्यां
 सहितमित्यर्थः, “भाव रस तांडवअं णारो अह कुल भाभिणिअं ।
 तिलज्ज अणस्स कइअरो इअ णामं पिंगलो भणद्ध ॥” इति पूर्वं
 [Vide श्लोक १०, p. 28. — Ed.] रसपदस्य चित्तधुनामसूपात्तत्वाद्भ्र-

१६४ । १ सहित्तं (F). २ वृत्तं (B & C), वृत्तं (E). ३ चर (B), चरम
 (E). ४ and ५ transposed in (E & F). ५ ठाणे (B). ६ चित्तं (A).
 ७ गंधा (B & C). ८ वृत्ता (B). ९ सुसिद्धं (A), शिवद्धं (E), शिवद्धं (F).
 १० भणद्धि (B & C). ११ कव्यो (E & F). १२ छंदे (A), dropt in (B),
 मद्धे (C), मभुम्भे (F). १३ शिवद्धं (A & C), dropt in (B). १४ १६० (A).

वर्णदत्तम् ।

४६३

जहा, बहद मलअ बाआ हंत कंपंत^१ काआ
 हणइ^२ सबण^३ रंधा^४ कोइला लाव^५ बंधा ।
 सुणिअ^६ दह^७ दिहासुं^८ भिंग भंकार भारा
 हणिअ^९ हणइ हंजे^{१०} चंड^{११} चंडाल मारा ॥
 १६५^{१२} ॥ मालिनी ।

शब्दस्त्रिलघुकणवाची, बीअ ठाणे—द्वितीयस्थाने चरमे[चमर]
 तिअ णिवड्डं—चमरचयनिबड्डं, चमरो गुरुस्तत्तयेण मगणेनेति
 यावत् निबड्डं यच्च चेति शेषः, अंत—अंते मगणांते इत्यर्थः सर—
 शरः लघुः गुरुअ—गुरुयुगं गंध—गंधो लघुः कणा—कर्णः
 दिगुरुको गणः णिवड्डं—निबड्डः तत् चित्त मझ्झे णिहितं—
 चित्तमध्ये निहितं पसिड्डं—प्रसिड्डं मालिणी णाम वुत्तं—मालिनी-
 नाम वृत्तं ज्ञातव्यमिति शेषः, इति सरस कब्बो—सरसकाव्यः सरसं
 काव्यं यस्य स तादृशः पिंगल इत्यर्थः भणइ—भणति ॥ (E).

१६४ । पठमेति । प्रथमं रससहितं मालिनीनाम वृत्तं चमर-
 चयनिबड्डं द्वितीयस्थाने प्रसिड्डं । शरो गुरुयुगं गंधोऽंते कर्णनिबड्डं
 भणति सरसकाव्यश्चित्तमध्ये निहितं ॥ रसाभ्यां सहितं रसदययुक्त-
 मित्यर्थः, रसो नगणः, चमरं गुरुः, शरगंधौ लघू, कर्णो दिगुरुः ॥ (G).

१६५ । १ कंपंति (A, B & C). २ लचइ (B). ३ सरस (A). ४ बंधा
 (A). ५ लाप (B & C). ६ सुणिअ (E). ७ दह (B & C). ८ दिहासं
 (A), दिहाणं (B & C). ९ हणइ (A, B & C). १० हंते (A), हञ्ज (B).
 ११ चंत (A). १२ १६१ (A).

४८४

प्राकृतपैकुलम् ।

भणिअ सुपिअ^१ गण सर लहु^२ सहिओतह^३ दिअवर जुअ करअल^४ लहिओ ।चउ चउकल गण पअ पअ^५ मुणिओ^६सरह^७ सुपिअ कह^८ फणिवइ भणिओ ॥ १६६^९ ॥

१६५ । वहति मलयवातो हन्त कम्पते कायः भ्रन्ति अवणरभ्रं
कोकिलालापबन्धाः । श्रूयते दशदिक्षु भङ्गझङ्कारभारः हन्ति हन्ति
हञ्जे चण्डचण्डालमारः ॥ बन्धाः प्रबन्धाः, हञ्जे इति चेटीसम्बो-
धनं, मारः कामः । विरहिष्युक्तिरियम् । (C) ।

१६५ । मालिनीमुदाहरति, वहईति । हे हजे—चेटिके मलय
वात्रा—मलयवातः वहइ—[वह]ति, हंत इति खेदे, कात्रा—
कायः कंपत—कंपते, कोइला लाव बंधा—कोकिलालापबंधः
सबण रंधा—अवणरभ्रं हणइ[—हंति] । भिंग झंकार भारा—
भंगझंकारसमूहाः दह दिहासुं—दशदिक्षु सुणिअ—श्रूयते, चंड
चंडाल मारा—चण्डः चण्डालमारः चण्डो महाक्रोधी चण्डाल-
इव चण्डालस्तद्विष्टुरः मारः कामः हणिअ—हंतं मलयवणं जन्
हणइ—हंति ॥ मलयवातादिभिर्हतां मां यदयं कामो हंति
कोऽयमस्य पुरुषार्थः, मन्त्रियं ज्ञत्वा मद्वशं यदि नयति तदैव परम-

१६६ । १ सुपिअ (A), सुपिअ (E). २ पअ गण (A), रअ गण (B). ३ अह
(E & F). ४ विअ करअल पअ पअ (A & B), विअ करअल पअ पअ (C).
५ तल (A). ६ सुणिओ (A). ७ सरअ (B). ८ गण (A, B & C).
९ १६६ (A).

वर्णनम् ।

४६५

पुरुषार्थिनं मन्ये इति गूढाभिप्रायायाः कस्याश्चिदाक्यमेतत् ।
मालिनी निवृत्ता । (E).

१६५ । यथा । वहति मलयवातो हंत कंपते कायः हंति
श्रवणरंभ्राणि कोकिलालापबंधः । श्रूयन्ते दशदिक्षु भृंगशंकारभाराः
हत्वा हंति हंजे चंडः चंडालो मारः ॥ पुनः पुनर्हंतौत्यर्थः, हंजे
चेष्टिके इति संबुद्धिः । (G).

१६६ । भणितः सुप्रियगणः सर्व्वलघुसहितः तत्रापि च करतलं
पादे पादे कम्भं । चतुश्चतुष्कलो गणः पदतले ज्ञातः शरभः
सुप्रिय ज्ञायतां फणिपतिभणितः ॥ सुप्रियो द्विलघुः, ततः पञ्च
लघवः तत्रापि पञ्च लघवः, करतलमन्तलघुगुरुश्चतुष्कलः,
सुप्रियेति सम्बोधनं । (O).

१६६ । अथ पंचदशाक्षरपरणस्य वृत्तस्य चतुरशीत्युत्तरदि[चि]-
ग्रताधिकषोडशसहस्रतमं [१६२८४] भेदं सरभनामकं वृत्तं लक्ष-
यति, भणिश्च इति । यत्रादौ सर लङ्ग सहिश्चो — सरलघुसहितं
सर — सरः एकलघ्वात्मको गणः अथच लघुस्त्राभ्यां युक्तमित्यर्थः
सू[सु]पिश्च गण सुप्रियगणं सुप्रियो द्विलघ्वात्मको गणस्तमित्यर्थः
भणिश्च — भणित्वा, दिश्वर जुश्च [करञ्ज]ल — द्विजवरयुग-करतलो
द्विजवरश्चतुर्लघ्वात्मको गणस्तद्युगं करतलो गुर्वैतस्यगणस्त्रावित्यर्थः
सहिश्चो — लब्धौ, एवंप्रकारेणेति शेषः लङ् — यत्र चउ चउकल
गल — चत्वारश्चतुःकला गणाः पञ्च पञ्च — पादे पादे प्रतिपाद-
मिति यावत् मुणिश्चो — ज्ञाताः हे सुपिश्च — सुप्रिय शिष्य तत्
फणिवद् भणिश्चो — फणिपतिभणितं सरभ — सरभं कह — कथय

४८६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, तरल कमलदल सरि जुअ णअणा
 सरअ समअ ससि सुसरिस^१ वअणा^२ ।
 मअ गल^३ करिवर सअलस गमणी
 कमण सुकिअ^४ फल बिहि^५ गठ^६ रमणी ॥
 १६७^७ ॥ सरभ^८ ।

सरभनामकं तद्वृत्तमित्यर्थः ॥ अत्र पुनश्चतुष्कलचतुष्टयकथनं पद्य-
 पूरणार्थमेव, जगणचतुष्टयोत्तरसगणरचितचरणं सरभनामकं वृत्त-
 मिति फलितार्थ इति ध्येयम् । (E).

१६६ । भणीति । भणित्वा सुप्रियगणं शरलघुसहितं यत्र द्विज-
 वरयुगं करतलसहितं । चत्वारस्तुष्कला गणाः पदे पदे ज्ञातव्याः
 शरभं सुप्रिये कथय कणिपतिभणितं ॥ शरो लघुः ताभ्यां सहितं,
 सुप्रियो द्विलघुः, द्विजवरस्तुर्लघुः, करतलः सगणः । (G).

१६७ । उदाहरति । तरलकमलदलसदृशनयनयुगा शरत्समय-
 शशिसुसदृशवदना । मदकलकरिवरसालसगमना केन सुकृतफलेन
 विधात्वा घटिता रमणी ॥ (C).

१६७ । सरभमुदाहरति, तरलेति । तरल कमलदल सरि जुअ
 णअणा — तरलकमलदलसदृशनयनयुगा, सरअ समअ ससि सू[सु]-
 सरिसवअणा — शरत्समयशशिसुसदृशवदना । मअ गल करिवर

१६७ । १ सुसरिस (E). २ वअणा (B). ३ गल (A), गण (B), कल
 (F). ४ सुकिअ (E). ५ बिह (A & B). ६ गठ (A, B & C). ७ १६६
 (A). ८ शरभ (C).

वर्षाष्टमम् ।

४६७

शरैर्द^१ जत्य^२ सम्बलो सुपक्ष चक्र दीसय
 पङ्क्त^३ ठाम पञ्चमे पञ्चा चञ्च सबीसय^४ ।
 पलन्त^५ हार^६ चारु सारु^७ अंत जस्त बट्टय^८
 पसिद्ध ए णराउ^९ जंय गंध बंधु^{१०} अठ्ठय^{११} ॥ १६८^{१२} ॥

सञ्चलस गमणी — मदकलकरिवरसालसगमना एतादृशी रमणी
 कमण सु[सु]किञ्च फल — केन सुकृतफलेन बिधि — विधिना
 लभ्येति यावत् गठ — निर्मिता ॥ सरभो निवृत्तः । (E).

१६७ । यथा । तरलकमलदलसदृशयुगनयना शरत्समयशशि-
 सुसदृशवदना । मदकलकरिवरसालसगमना केन सुकृतफलेन
 विधिना निर्मिता रमणी ॥ (G).

१६८ । अथ षोडशाक्षरा । नरेन्द्रो यत्र सधसः सुपर्णस्रङ्गं
 दृश्यते पदातिकः स्थाने पञ्चमे पदे चतुर्विंशतिः । पतनहारश्चारुः
 सारः अन्ते धस्य वर्तते * * नाराचो जल्पतां गन्धा बध्यन्तेऽष्टौ ॥
 प्राथमिकत्वात् सबलो नरेन्द्रो जगणः, सुपर्णो रगणः, चक्रमित्यमे-
 नाप्येतद्गणद्वयं लभ्यते, पदातिको जगणः, पादे चतुर्विंशतिर्मात्राः
 भवन्ति, यस्थान्ते पतनहारो दृश्यते तत्र गन्धा लघवोऽष्टौ निव-

१६८ । १ शरैर्द (E & F). २ जत्य (A). ३ ठाम (B). ४ चञ्च सबीसय
 (C), चञ्च सबीसय (E & F). ५ पलन्ति (A). ६ चारु (A & C). ७ सार
 (E & F). ८ बट्टय (A), बट्टय (C). ९ णराउ (B), णराउ (C), णराउ (E).
 १० बंधु (B), बंधु (C), बंधु (E). ११ अठ्ठय (B). १२ १६८ (A).

३६८

प्राकृतपेङ्गणम् ।

धन्तेऽर्थाहुरवोऽष्टौ । यद्य[पि]ष्टाक्षरप्रकरणे पञ्चाणि दूण किञ्चन इत्युक्तं [Vide श्लोक १८, p ३८०] तथापि प्रकरणानुरोधात् तदनुवादः कृत इति मन्तव्यम् । (C).

१६८ । अथ षोडशतत्तरचरणस्य वृत्तस्य षट्त्रिंशदुत्तरपञ्चशताधिकपञ्चषष्टिसहस्रं [६५५३६] भेदा भवन्ति, तत्र षट्चत्वारिंशोत्तरा[ष्टशता]धिकैकविंशतिसहस्रतमं [२१८४६] भेदं नाराचनामकं वृत्तं लक्षयति, णरिदेति । जत्थ — यच्च सम्बल्लो — सम्बल्लः णरिन्द — नरेन्द्रः मध्यगुरुर्जगण इति यावत् सुपल्ल चक्क — सुपर्णचक्रम् अंत — अन्ते पादान्ते चारुः सुंदरः चारः पादपूरकत्वात् अष्ट इति चार — चारः गुरुः बट्टए — वर्त्तते, यच्च च पञ्चा — पादे चउवीमए — चतुर्विंशतिः माचा इति शेषः, * * * मध्यलघुरगणश्चेति यावत् दीमए — दृश्यते पंचमे ठाम — पंचमे स्थाने पदक्क — पदातिः मध्यगुरुर्जगण इति यावत् दृश्यते इति पूर्वेणान्वयः, जस्स — यस्य अट्टए — अष्टौ गंध — गंधा लघव इति यावत् बंक्क — वक्त्रा गुरवश्चेत्यर्थः पलंत — पतन्ति, पसिद्ध — प्रसिद्धः ए — एषः णराउ — नाराचः जंप — जस्पत ॥ इहाप्यत्र तत्त्वं — पंचमस्थाने पदातिर्दृश्यत इत्युक्त्वा तृतीयचतुर्थस्थाने पुनरपि जगणरगणावेव देयाविति लभ्यते, अन्यथा प्रथमद्वितीयस्थाने जगणरगणयोः पंचमस्थाने पदातिरेवंदानस्योक्तत्वात् तृतीयचतुर्थस्थाने को गणो देय इत्याकांक्षाया अनिवृत्त्यापत्तिः, तथाच जगण-रगण-जगण-रगण-जगण-गुरुरचितचरणः नाराच इति फलितार्थः । यद्यपि अष्टोत्तर[ष्टाक्षर]प्रस्तारे पञ्चाणि इत्यनेन प्रागेवैतल्लक्षितं, तथापि प्रकरणानुरोधात्तस्यैव पुनरनुवादः कृत इत्यस्य-

वर्णसूक्तम् ।

३६६

जहा, चलंत^१ जोह मत्त^२ कोह^३ रण^४ कम्म अगगरा
 किवण बाण सल्ल^५ भल्ल^६ चाव^७ चक्र मुग्गरा^८ ।
 पहार बार^९ धीर^{१०} बीर^{११} बग्ग^{१२} मभ्भ^{१३} पंडिआ
 पअठ्ठ^{१४} ओठ्ठ^{१५} कंत दंत^{१६} तेण सेण मंडिआ^{१७} ॥
 १६६^{१८} ॥ एराच^{१९} ।

नातचरणोपदेशसरणिः । अत्र माचाकथनं पृथक्[या] गुरुलघुकथनं
 च पद्यपूरणार्थमिति धेयम् । (E).

१६८ । अथ षोडशाक्षराष्टी ॥ एरिंदेति । नरेन्द्रो यत्र सबलः
 सुपर्णचक्रं दृश्यते, पदातिः स्थाने पंचमे, पादे चतुर्विंशतिर्माचा-
 इत्यर्थः । प्रकटो चारस्वारः चारोऽन्ते यत्र वर्तते प्रसिद्धं तस्माराचं
 जल्पति गंधा वक्ता अष्टौ ॥ नरेन्द्रो जगणः, सुपर्णो रगणः, पदाति-
 र्जगणः । पंचमे स्थाने इत्युक्त्या द्वतीयचतुर्थस्थाने जगणरगणावेव
 पुनर्देश्यौ इति सूच्यते । गंधा लघवो वक्ता गुरवः । (G).

१६९ । उदाहरति । चलन्ति योधाः शत्रून् लोभयन्तः
 वर्मकर्माद्युघाः, क्षपाणवाणचापशङ्खभल्लमुद्गरैः । प्रहारवारिवधा रणे

१६६ । १ चलंत (B). २ चत्तु (A, B & C). ३ जोह (A, B & C).
 ४ वण (A, B & C). ५ सल्ल (A, B & C). ६ भल्ल (B & C). ७ चाप (A).
 ८ मुग्गरा (B). ९ बार (A), बारि (B & C). १० बार (A), मार (B),
 बार (C). ११ मार (A), बारि (B), बीरि (C). १२ रण (A). १३ वण
 (A, B & C), मभ्भ (F). १४ पठ्ठ (A), पचोड (B), पचड (C), पदवड
 (F). १५ ठठ्ठ (A). १६ दंत दंत (A), दंत वक्ता (B). १७ मुण्डिआ (B),
 मुण्डिआ (C). १८ १६४ (A). १९ माराच (A).

५००

प्राकृतपैकलम् ।

लील विसेस^१ बिआणहु^२ मत्तह^३ बाइसही^४
 पंचउ भग्गण^५ पाअ^६ पआसिअ एरिसही ।
 अंत ठिआ जहि^७ हार मुणिज्जइ हे रमणी
 बावण^८ अगल तिखि सआ धुअ^९ मत्त मुणी^{१०} ॥ १७० ॥

धीराः वर्गे वर्गे पण्डिताः प्रदर्श्य ओष्ठं दन्तान्तेन तेन सेनाः
 खण्डिताः ॥ वर्गः कवचं, कृपाणादिभिः शत्रून् चोभयन्त इत्यन्वयः,
 बार बार इति पाठे पुनः पुनरित्यर्थः । वर्गे वर्गे सेनायां सेनायां
 ते शत्रवः केचिन्मुखेन खण्डिताः । (C).

१६८ । नाराचमुदाहरति, चलंतेति । क्वाण बाण सल्ल भल्ल
 चाव चल्ल भुग्गरा — कृपाणबाणशस्त्रभल्लचापचक्रमुद्गरैः रण कस्य
 अग्गरा — रणकर्मण्याः दत्ता इति यावत् मत्त कोह — क्रोधमत्ताः
 पहार बार धीर — प्रहारवारणधीराः शत्रुकृतशस्त्रप्रहाररक्षणे
 कृतधैर्या इति यावत् वीर बग्ग मल्ल — वीरवर्गमध्ये पण्डिआ —
 पण्डिताः कृतशस्त्रविद्याध्ययना इत्यर्थः पचठु ओठु कांत दंत —
 प्रदष्टौष्ठकांतदंताः प्रदष्टः ओष्ठो यैस्तादृशाः कांताः दंता येषां ते
 तादृशा इत्यर्थः जोह — योद्धारः चलंति, तेन योधचलनेन सेण —
 सेना मण्डिआ — मण्डिता ॥ नाराचो निवृत्तः । (E).

१६९ । यथा । चलंति योधा मत्तकोपा रणकर्माधिकाः कृपाण-

१०० । १ लील विसेसे (B), लील सवच (E), लीलसवच (F). २ बिआणह (E & F). ३ मत्तह (B & C). ४ वेविसही (A), बाइसहि (B). ५ भग्ग (C). ६ भाव (B). ७ जह (A), जर (C). ८ बामव (A), बावव (B & C). ९ धुव (E & F). १० सुणी (A), सुणी (B & C). ११ १६९ (A).

वर्णवृत्तम् ।

५०१

बाणशस्त्रभक्ष्यापचक्रमुद्गरैः । प्रहारवारणधीराः वीरवर्गमध्ये पंडिताः
प्रदष्टौष्ठकांतदंतास्तेन सेना मंडिता ॥ (G).

१७० । लीले विशेषो ज्ञायतां माचा द्वाविंशतिः पञ्चभिर्भगणैः
पादे प्रकाशितम् एतादृशं स्वरूपम् । अन्तस्थो यदि हारो जायते हे
रमणि द्विपञ्चाशदध्याणि चीणि शतानि ध्रुवं माचा भण्यन्तां ॥
लीले इन्दसि, लीला इत्यन्ये, लीलाविलास इत्यन्ये । (C).

१७० । अथ षोडशाक्षरचरणवृत्तस्य सप्ताशीत्युत्तर-सप्तशताधिक-
सप्तविंशति २७७८७ [अष्टाविंशति २८०८७] सहस्रतमं भेदं नील-
नामकं वृत्तं लक्षयति, णीलेति । हे रमणि प्रिये जहि—यत्र
येषां वा अंत—अंते हार—हारो गृहरिति यावत् ठिआ—
स्थितः मुणिक्रूर—ज्ञायते एरिभही—एतादृशैः पंचउ भगण—
पंचभगणैरादिगृहकैर्गणैरिति यावत् पाउ[अ] पञ्चासिअ—पादे
प्रकाशितं प्रकाशित[त]पादं वा, अवहट्टभाषायां पूर्वनिपातानियमात्
बाइभही—द्वाविंशत्या मत्तह—माचाभिः उपलक्षितं शील-
धरुअ—नीलस्वरूपं नीलनामकस्य इंदसः स्वरूपमिति यावत्
विआणह—विज्ञायताम्, अत्र च बावण अगल—द्विपञ्चाशदधि-
कानि तिथि सञ्जा—चीणि शतानि मत्त—माचाः धुअ—ध्रुवं
निश्चितमित्यर्थः मुणी—ज्ञायतां ॥ इदं च चतुःश्रृङ्गकरणाभि-
प्रायेणेति बोध्यं । (E).

१७० । णीलेति । नीलस्वरूपं विजानीत माचा द्वाविंशतिः
पंच भगणाः पादे प्रकाशिताः एतादृशाः अंते स्थितो यत्र हारो-
ज्ञायते हे रमणि द्विपञ्चाशदधिकानि चीणि शतानि ध्रुवं माचाः

५०२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, सज्जिअ जोह विवट्ठिअ^१ कोह चलाउ^२ धणू^३
 पक्खर^४ बाह^५ चलू^६ रणणाह^७ फुरंत^८ तणू ।
 पत्ति चलंत^९ करे धरि कुंत सुखग्गकरा
 कस^{१०} खरेद सुसज्जिअ बिंद चलंति^{११} धरा ॥
 १७१^{१२} ॥ गौल ।

ज्ञायंते ॥ गौलनामच्छंदः, हारो गुरुः, माचोक्तिः षोडशचरणा-
 भिप्रायेण । (G).

१७१ । उदाहरति । सज्जिता योधा विवट्ठि[त]क्रोधाद्यालयनो-
 धनूषि कवचवाहैश्चलितो गरनायः स्फुरन्तनुः । पत्तयश्चलन्ति करे
 धृत्वा कुन्तान् सुखद्गकराः कर्णनरेन्द्रे सुसज्जितवृन्दे चलति धरा ॥
 कवचयुक्ता वाहा अश्वाः कवचवाहाः, एवंक्रमेण कर्णनरेन्द्रे चलति
 सति । (C).

१७१ । गौलमुदाहरति, सज्जिअ इति । विवट्ठिअ कोह —
 विवट्ठितक्रोधाः धणू — धनूषि चलाउ — चालयंतः धनुर्भ्यां वाणान्
 क्षिपंत इति भावः जोह — योधाः सज्जिताः कृतसज्जाः जाताः,
 फुरंत तणू — स्फुरन्तनुः रणणाह — रणनायः सेनापतिरित्यर्थः
 पक्खर बाह — कवचिताश्वेन चलितः, करे पाणौ कुंतान् पाशान्

१७१ । १ विवट्ठिअ (B & C). २ चलाउ (F). ३ धणू (B). ४ पक्खर (A),
 पक्खरि (B & C). ५ बाह (A). ६ चल (E). ७ रणणाह (A, B & C).
 ८ पक्ख (B & C). ९ चलंत (A). १० पुण (A). ११ चलंत (E & F).
 १२ १६७ (A).

वर्योद्धतम् ।

५०३

दिज्जिए^१ सुपण्ण आइ एक्क तो पओहराइ^२
 हिस्सि^३ रुअ^४ पंच चक्क सब्बलो मणोहराइ ।
 अंत दिज्ज^५ गंध^६ बंधु^७ अक्खराइ सोलहाइ^८
 चंचला विणिमित्रा फणिंद एउ^९ वल्लहाइ^{१०} ॥ १७२ ॥

धरि—धृत्वा सुखगकरा—सुखसकराः पत्ति—पत्तयः चलंत—
 चलिताः, एवंक्रमेण कण णरेंद—कर्णनरेंद्रे सुसञ्चितवृंदे सति धरा
 पृथ्वी चलंत—चलति ॥ नीलो निवृत्तः । (E).

१७१ । यथा । सञ्चिता योधा विवर्द्धितकोपासालयंतो धनुंषि
 पसरवाहे चक्षन् रणनाथः स्फुरत्तनुः । पत्तयसञ्चिताः करे धृत्वा
 कुंतान् सुखङ्गकराः कर्णनरेंद्रे सुसञ्चितवृंदे चक्षति धरा ॥ (G).

१७२ । दीयते सुपर्ण आदौ एकस्ततः पयोधरो भवति एवं
 रूपेण पञ्चचक्रं सकलं मनोहरम् । अन्ते दीयते गन्धो बन्धुः अचरैः
 षोडशभिस्सञ्चला विनिर्बिता फणीन्द्रेण वल्लभा ॥ सुपर्णो रगणः,
 पयोधरो जगणः, गन्धो लघुः स एव बन्धुः निर्वाहकत्वात् । (C).

१७२ । अथ षोडशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैकनवत्युत्तरषट्शताधिक-
 त्रिचत्वारिंशत्सहस्रतमं ४२६८१ भेदं चंचलाणामकं वृत्तं लक्षयति,
 दिज्जिए इति । यत्र आइ—आदौ सुपण्ण—सुपर्णः मध्यलघुः

१७२ । १ दिज्जिआ (A, B & C). २ पओहराइ (B), पओहराहि (E).
 ३ कणेच (A), केच (B & C). ४ रूप (B). ५ किज्ज (A). ६ गन्ध (B),
 गंध (F). ७ बंध (A & B). ८ सोलहाइ (A), सोलहाइ (B & C). ९ एउ
 (A). १० वल्लहाइ (A), वल्लभाइ (B). ११ १९८ (A).

५०४

प्राकृतपैकलम् ।

जहा^१, कस पत्थ^२ दुक्कु^३ लुक्कु^४ स्तर बाण संहरण^५
 घाउ^६ जासु^७ तासु^८ लग्गु^९ अंधआर संहरण^{१०} ।
 एत्थ^{११} पत्थ^{१२} सदठि^{१३} बाण कस^{१४} पूरि^{१५} छड्डरण^{१६}
 पेक्खि^{१७} कस कित्ति धस बाण सब्ब कट्टरण^{१८} ॥
 १७३^{१९} ॥ चंचला^{२०} ।

रगण इत्यर्थः दिक्खिए — दीयते तो — ततः एक — एकः पत्रो-
 हराद् — पयोधरः मध्यगुरुर्जगण इति यावत् दीयते इत्यनेन
 पूर्वेणान्वयः, हिंशि रुअ — अनेन रूपेण मनोहराद् — मनोहराणि
 सब्बलो — सबलानि पंच चक्क — चक्राणि गणा इत्यर्थः क्रियन्त-
 इति शेषः । अत्र चक्रशब्दो गणवाची, तथाच रगण-जगण-रगणाः
 अनेन रूपेण पंचगणाः कर्त्तव्या इत्यर्थः । अंत — अन्ते पदांते गण-
 पंचकांते वा बंधु — बंधुः निर्वाहकत्वात् गंधः सघुरिति यावत्
 दिक्ख — दीयते, यत्र च सोलहाद् अक्खराद् — षोडश अक्षराणि
 पादे पतन्तीति शेषः, फणिंद — फणींद्रेण पिंगलेनेति यावत्

१०२ । १ धया (F). २ पत्थ (A). ३ दुक्कु (A), दुक्कु (B). ४ लुक्कु (B).
 ५ संहरण (A). ६ घाव (A). ७ जाऊ (A, B & C). ८ ताऊ (A & B),
 dropt in (C & F). ९ लग्ग (A & F), लग्गु (B & C). १० संहरण (A,
 B & C). ११ पत्थ (A), पत्थ (B). १२ पत्थ (A), पत्थ (F). १३ साठि
 (A & B), साठि (C), सठि (E). १४ काण (B & C). १५ पुरि (E).
 १६ छड्डरण (B & C). १७ पेक्ख (A). १८ कट्टरण (A), कट्टरण (F).
 १९ १७३ (A). २० पचला (C).

वर्णद्वयम् ।

५०५

विणिस्त्रिआ — विनिर्मिता वल्लहाद् — वल्लभा पिंगलस्येति भावः,
एउ — एषां चंचला — तच्चंचलानामकं वृत्तमित्यर्थः ॥ (E).

१७२ । दिञ्जीति । दीयते सुपर्ण आदौ एकस्ततः पयोधरः
एवंरूपेण पंचचक्राणि सबलानि मनोहराणि । अंते दीयते गंधो-
बंधुः सुंदरः अचराणि षोडश चंचला विनिर्मिता फणींद्रेण
वल्लभा ॥ सुपर्णो रगणः, पयोधरो जगणः, एवंरूपेण रगण-जगण-
रगण-जगण-रगणा इत्यर्थः, गंधो लघुः, चंचलानामकं कंदः । (G).

१७३ । उदाहरति । कर्णपार्थाभ्यां मिलितं क्षुप्तं शूराणां
बाणसंघैर्घाता जातास्तच्च लघ्नमन्धकारसंशयेन । अथ पार्थेन षष्टि-
बाणान् कर्षपूरितान् दृष्ट्वा कर्णेन कीर्त्तिधन्येन बाणाः सर्व्वे हन्ताः ॥
क्षुप्तं लज्जया लघ्नम्, अचास्मिन् एव समये * * * । (C).

१७३ । चंचलामुदाहरति । कस्य पत्य — कर्णपार्थी राधेय-
फाल्गुनाविति यावत् दुक्कु — युद्धार्थं मिलितौ, बाण संहरण —
बाणसंघेन सूर — सूर्यः सुक्कु — निलीनः, जासु — यस्य घात —
घातः प्रहारमिपातजात इति शेषः तासु — तस्य अंधकार संहरण
— अंधकारसंघेन लग्नु — लग्नं यस्य जतं जातं सः अंधकारजालप्रविष्ट-
इव जात इति भावः, एत्य — एतस्मिन्भवसरे इत्यर्थः कर्ष पूरि —
कर्षं पूरयित्वा आकर्षणपर्यन्तमाकृत्येति यावत् पत्य — पार्थेन कृष्ट-
एण — मुक्तान् षष्टि बाण — षष्टिबाणान् पेक्खि — प्रेक्ष्य किन्ति
धस्य — कीर्त्तिधनेन कस्य — कर्णेन सर्व्व बाण — सर्व्वे बाणाः
कट्टिण — कर्त्तिताः ॥ चंचला निवृत्ता । (E).

१७३ । यथा । कर्णपार्थी मिलितौ निलीनः सूर्यो बाणसंघ-

५०६

प्राकृतपैकुलम् ।

ओ लोआणं^१ बट्टे^२ बिंबुट्टे^३ बिज्जुट्टे^४ णास^५ ट्ठाणो^६
 सुज्जाणो^७ णाओ^८ छंदुट्ठावे^९ कसट्टे^{१०} हंसट्ठाणो^{११} ।
 छंदु ग्गाअंतो^{१२} बुत्तो^{१३} कंतो^{१४} सव्वे सो^{१५} सम्माणीओ^{१६}
 वज्जाणं^{१७} रुअं^{१८} छंदो एसो लोआणं^{१९} वक्खाणीओ^{२०} ॥
 १७४^{२१} ॥

केन घातो धेषु तेषु लग्नमंधकारसचेन ॥ अत्र पार्थेन षष्टिर्वाणाः
 कर्णोपरि त्यक्ताः, तान् प्रेक्ष्य कर्णेन कीर्त्तिधनेन बाणाः सर्वे
 कर्त्तिताः ॥ (G).

१७४ । यो लोकानां वर्त्तते विम्बोष्ठे विद्युद्यष्टिः हंसस्येव स्थानं
 यस्य संज्ञो नागः कर्णमूलासुत्यापयति, कर्णा अष्टौ, सारलेन युक्तं ।
 छन्दो गायन् कान्तवृत्तं सर्वैः संमानितः ब्रह्मरूपकं छन्द एतल्लोकैर्वा-
 ख्यातं ॥ विद्युन्मालेवाङ्गं यस्य तद्विद्युन्मालाङ्गं [विद्युद्यष्टिः], हंसस्थान-
 मित्यनेन हंसवन्नन्यरगतित्वं बोध्यते । कर्णो दिगुद्गणः, तैरष्टाभि-
 रिदं छन्दो लक्ष्यते, छन्द उत्थापयति संज्ञः नागः पिंगलः छन्दो
 गायन्, ब्रह्माणो रूपकमित्यनेन ब्रह्मरूपकं नाम छन्दो लक्षणीयं । (C).

१७४ । ११ डे आणं (B) : २ बट्टे (B & C). ३ बिम्बुट्टे (B & C). ४ बिज्जुट्टे
 (A), dropt in (B). ५ णस (A, B & C). ६ ट्ठाणो (B & C), ट्ठाणो
 (E). ७ सुज्जाणो (C). ८ णाओ (A & C), dropt in (B). ९ कंदुट्ठावे
 (A, B & C). १० सारणाणो (A & C), सारणाणो (B). ११ हंस ग्गांतो (E
 & F). १२ and १३ transposed in (B & C). १४ Dropt in (A & F).
 १५ सव्वं सोसु (A), सव्वं सोस (B & C). १६ संभाणो (A), वज्जाणो (B),
 वज्जाणो (C), वज्जाणं (F). १७ वज्जाणो (A, B & C), रूपं (F). १८ लोआणं
 (F). १९ वक्खाणिओ (E). २० १७० (A).

वर्णवृत्तम् ।

५०३

जहा,

उम्मत्ता^१ जोहा उडे^२ कोहा ओत्था^३ ओत्थी^४ जुम्भन्ता^५
 मेणका रंभा णाहं^६ दंभा अण्णा अप्पी बुम्भन्ता^७ ।
 धावन्ता^८ सल्ला^९ छिस्सो^{१०} कंठा मत्था^{११} पिट्ठी पेरन्ता^{१२}
 णं सग्गा मग्गा जाए अग्गा लुद्धा^{१३} उद्धा हेरन्ता ॥

१७५^{१४} ॥ ब्रह्मरूपकं ।

१७४ । अथ षोडशाक्षरचरणवृत्तस्य प्रथमं भेदं ब्रह्मरूपकनाम
 वृत्तं लक्षयति, जो लोत्राणमिति । जो — यत् लोत्राणं — लोकानां
 बिंबुद्धे — बिंबोष्ठे बिम्बुद्धे — विद्युत्स्थाने विद्युत्साम्यतया विद्युत्पदेन
 दन्ता लक्ष्यन्ते, तथाच दंतस्था[न] इत्यर्थः, णास ट्ठाणे — नासिका-
 स्थाने वद्धे — वर्त्तन्ते, यच्च बुत्तो — वृत्तं कंदु गगन्तो — कन्दो-
 गायद्भिः सन्धे — सन्धैः संमाणीओ — संमानितं, सो — तत् कंतो —
 कान्तं हंस ट्ठाणो — हंसस्थानं हंसस्येव स्थानं स्थितिर्गतित्थस्य तत्ता-
 दृशमित्यर्थः ब्रह्माणं रूपकं कंदो — [ब्रह्मरूपकं] कंदः कण्ठे —
 कर्णाष्टकेन गुरुदयात्मकगणाष्टकेन सुज्ञाणो णाओ — सुज्ञानो
 नागः पिंगलः उद्धावे — उत्थापयति, एसो — तत् कंदो — कंदः

१७५ । १ उम्मत्ता (B). २ उडे (E). ३ ओत्था (A), ओत्था (F).
 ४ ओत्थी (A), ओत्थी (F). ५ जुम्भन्ता (A & E). ६ णाहे (A), णाहे
 (B & C). ७ बुम्भन्ता (A & E), dropt in (B). ८ धावे (B), धावे
 (C). ९ सल्ला (A). १० छिस्से (A), छिस्से (E). ११ मत्था (A), मत्था (E).
 १२ धवन्ता (A). १३ लुद्धा (B), लुद्धा (C). १४ १७५ (A).

५०८

प्राकृतपैक्षवम् ।

लोत्राणं—लोकानां निकटे मयेति शेषः बक्षणीशो—व्याख्या-
तम् ॥ अत्र षोडशगुरुरचितचरणं ब्रह्मरूपकनामकं वृत्तमिति
फलितार्थः । (E).

१०४ । ओ लो इति । ओ लोकानां वर्त्तते विंबोष्ठे विजुष्टे
नावास्थाने सुज्ञातो नागः कंदोदर्भी कर्णाष्टकेन हंसस्थाने । कंदो-
गायद्विष्टं कांतं सर्वैः तत्संमानितं ब्रह्मरूपं कंद एतत् लोकानां
व्याख्यातं ॥ कर्णा द्विगुरुः, हंसस्थाने यदि । (G).

१०५ । उदाहरति । उन्मत्ता योधा उत्थितकोपा उत्था-
योत्याय युद्धमाना मेनकारम्भानाथं दम्भादात्मानं बुध्यमानाः ।
धावन्तः शल्यच्छिन्नकण्ठा मस्तकं पृष्ठे प्रेरयन्तो नूनं स्वर्गमार्गं
यातुमूर्ज्ज्जं पश्यन्ति ॥ अहं मेनकानाथः अहं रम्भानाथ इत्येव-
मात्मानं बुध्यमानाः क्षिन्नं यन्मस्तकं तत् पृष्ठे प्रेरयन्तो नूनं स्वर्गमार्गं
यातुमग्रे ऊर्ज्ज्जं पश्यन्ति इत्युत्प्रेक्षा । (C).

१०५ । ब्रह्मरूपकसुदाहरति, उल्लेखेति । उठे कोहा—उत्थित-
कोधाः उन्मत्ता—उन्मत्ताः अग्ना अग्नी—आत्मानमात्मानं पर-
स्परमित्यर्थः मेणक्का रंभा णाहं—मेनकारंभानाथं दंभा—दंभात्
बुद्धंता—बुध्यमानाः धावन्ता सक्का क्षिन्ने कंठा—धावन्तः
शल्यच्छिन्नकंठाः मत्या पिट्ठी पेरन्ता—मस्तकानि पृष्ठे पातयन्तः
ओत्ता ओत्तीय—उत्थायोत्याय युद्धंता—बुध्यमानाः एं सग्गा
मग्गा जाए—ननु निश्चयेनेत्यर्थः स्वर्गमार्गं गच्छन्तः लुद्धा—लुब्धाः
मेनकादिप्राप्त्यर्थमिति भावः जोहा—योद्धारः अग्ना—अग्ने उद्धा
ऊर्ज्ज्जं हेरन्ता—अनिव्यंति मेनकादिसुखमित्यर्थः ॥ (E).

वर्णद्वयम् ।

५०६

पयोधर मुह दृष्टिश्चा^१ तद्वि^२ इत्य^३ एको^४ दिश्चा^५
 पुणोवि^६ तद्वि^७ संदिश्चा^८ तद्वि^९ गंध सज्जा^{१०} किश्चा^{११} ।
 पलंति^{१२} बलश्चा^{१३} जुश्चा^{१४} विमल सह हारा उणो^{१५}
 चउगलश्चा^{१६} बीसश्चा^{१७} पुहवि लाम छंदो^{१८} मुणो^{१९} ॥
 १७६^{२०} ॥

१७५। यथा । उन्नत्ता योधा उद्धितकोपा उत्थायोत्याद्य
 युध्यंतो[ध्यमाना] मेनकारंभानाथदंभात् परस्परं बुध्यंतः[ध्यमाना]ः ।
 धावन्तः शल्यच्छिन्नकंठा मल्लकानि पृष्ठे पातयंतो नूनं स्वर्गमनसो-
 यांतोऽपि लुब्धा ऊर्द्धमन्वेषयंतः ॥ (G).

१७६। अथ सप्तदशचरा । पयोधरो मुखे स्थितस्तथाच हस्त-
 एकः स्थितः पुनरपि तथा संस्थितौ तथाच गन्धः सज्जीकृतः । पतति
 बलचयुगं विमलशब्दहारौ पुनस्ततुरग्रविंशतिर्मात्राः प्रक्षीणाम
 छन्दो भणामि ॥ मुखे आदौ, ततः पतति बलचयुगं पादे चतु-
 विंशतिर्मात्रा भवन्ति यच्च तत् । पयोधरो जगणः, हस्तोऽन्तगुरु-
 चतुष्कलः, गन्धो लघुः, बलयो गुरुः । (C).

१७६। १ द्विष्टा (B & C). २ तद्वि (A). ३ इत्य (A). ४ एको (E & F). ५ पुणोपि (F). ६ त (F). ७ संदिष्टा (B), संदिष्टा (E). ८ तद्वि (B & C). ९ एको (A), सेको (B), सको (C). १० दिष्टा (B & C). ११ पलंति (A). १२ बलचयुग (C). १३ चउगलश्चा (A), चउ-
 कलश्चा (B). १४ छंदो (B), च (C). १५ भाषो (A), मुणो (B), भषो (C).
 १६ १७६ (A).

५१०

प्राकृतपैकलम् ।

१७६ । अथ सप्तदशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य द्विसप्तत्युत्तरैकविंशत्य-
हस्तोत्तरैकलक्षं १३१०७२ भेदा भवन्ति, तत्र पञ्चाशदधिकसप्तशता-
धिकषट्[अष्ट]विंशत्यहस्ततमं [३८०५०] भेदं पृथ्वीनामकं वृत्तं लक्ष-
यति, पञ्चोदरेति । यत्र-सुह — सुखे आदाविति यावत् पञ्चोदर —
पथोधरः मध्यगुरुर्जगण इति यावत् ठिआ — स्थितः, तद्वत् —
तथाच एक — एकः हस्त — हस्तो गुर्वतः सगणइत्यर्थः दिआ —
दत्तः, पुणोवि — पुनरपि तद्वत् संठिआ — तथा संस्थितौ पुनरपि
ज[ग]ण-सगणौ कर्त्तव्यावित्यर्थः, तद्वत् — तथाच गंध — गंधः लघुः
सज्जा किआ — सज्जीकृतः । उणो — पुनः वल्लआ जुआ विमल
सद् हारा — वल्लययुगविमलशब्दहाराः वल्लयो गुरुस्तद्वत् शब्दो-
लघुः हारो गुरुरेते इत्यर्थः पलन्ति — पतन्ति, चउगलअ — चतुर-
यास्य बीसआ — विंशतिर्मात्रा इति शेषः पतन्तीति पूर्वेषामर्थः,
तत् पुहवि णाम कंदो — पृथ्वीनामच्छंदः मुणो — ज्ञायताम् ॥ अत्र
मात्राकथनं पादपूरणार्थमेव, जगण-सगण-जगण-सगण-यगण-लघु-
गुरुरचितं पृथ्वीच्छंद इति निष्कृष्टोऽर्थः । १५१, १५५, १५१, १५५,
१५५, १५५. (E).

१७६ । अथ सप्तदशाक्षरात्यष्टौ ॥ पञ्चो इति । पथोधरो मुखे
स्थितस्तथा हस्त एको देयः पुनरपि तथा संस्थितस्ततश्च गंधः
सज्जीकृतः । पतति वल्लययुगं विमलं शब्दहारौ पुनश्चतुरधिक-
विंशतिः पृथ्वीनामच्छंदो जानीहि ॥ पथोधरो जगणः, हस्तः
सगणः, पुनरपि जगण-सगणौ काव्यौ इत्यर्थः । गंधो लघुः, वल्लयो
गुरुः, शब्दो लघुः, हारो गुरुः । (G).

वर्णनम् ।

५११

जहा,

भणभणिअ^१ षोउरं^२ रणरणंत कांची^३ गुणं
 सहास मुह पंकअं^४ अगुरु धूम^५ धूपुज्जलं ।
 जलंत मणि दीबिअं^६ मअण केलि लीलासरं^७
 णिसामुह^८ मणोहरं जुअइ^९ मंदिरं राजते^{१०} ॥ १७७^{१०} ॥
 पृथ्वी ।

१७७ । उदाहरति । झणझणितनूपुरं रणरणत्काञ्चीगुणं
 सहासमुखपङ्कजम् अगुरुधूमधूपोज्ज्वलं । ज्वलन्मणिदीपकं मदन-
 केलिलीलासरः निशामुखमनोहरं युवतिमन्दिरं राजते ॥ अगुरु-
 धूम एव धूपः, सहासं मुखपङ्कजं यच्च अतएव लीलासरः । (C).

१७७ । पृथ्वीमुदाहरति, झणझणिअ इति । झणझणिअ
 षोउरं—[झण]झणितनूपुरं झणझणेति रवं कुर्वन्नूपुराख्यं भूषणं
 यस्य तत्तादृशमित्यर्थः, रणरणंत कांची गुणं—अतिगंभीरशब्दाद्य-
 मानः काञ्चीगुणो यस्य तदित्यर्थः, सहास मुह पंकअं—सहासं
 मुखमेव पङ्कजं यस्य तत्तादृशमित्यर्थः, अगुरु धूम धूपुज्जलं—
 अगुरुधूमधूपोज्ज्वलं । जलंत मणि दीबिअं—ज्वलन्मणिदीपकं
 ज्वलद्देदीप्यमानं भूषणमपिरेव दीपकं यच्च तादृशमित्यर्थः, मअण

१७७ । १ भणभणिअ (B), भणभणिअ (C), भणभणिअ (F). २ षोउरं
 (A, B & C). ३ कांची (A). ४ Dropt in (B). ५ दीपकं (A),
 दीपकं (B & C). ६ मअण कलि लीला सरं (A), मअण कलि लीला (B), मअण
 कलि लीला सरं (C). ७ Dropt in (B). ८ णिसामुह (C). ९ जुअइ (B,
 C & F). १० रेअइ (A), रेअइ (B & C). १० १७२ (A).

५१२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

[The following form of versification—मालाधरनामकं हस्तं, is not given in MS. (E).—Ed.]

पठम दिअ विप्यआ तहअ^१ भूवई थप्यिआ
 चरण गण तीअओ तहवि^२ भूवई दीअओ ।
 चमर^३जुअ अगला विमल गंध हारुज्जला
 भणइ^४ फणि सेहरा^५ मुणहु छंद^६ मालाहरा ॥ १७८ ॥

केलि लीलासरं—मदनकेलिलीलासरः शिषामुह मनोहरं—मंधा-
 प्रादुर्भावातिरमणीयमित्यर्थः, जुअइ मंदिरं—तहणिलक्षणं मंदिरं
 राजते शोभते ॥ पृथ्वी निवृत्ता । (E).

१७७ । यथा । झणझणितनूपुरं रणरणत्कांचीगुणं सहास-
 मुखपंकजम् अगुरुधूमधूपोज्ज्वलं । ज्वलन्मणिदीपितं मदनकेलि-
 लीलासरः निशासु मनोहरं युवतिमंदिरं राजते ॥ (G).

१७८ । प्रथमं दीयतां विप्रस्तथाच भूपतिः स्थाप्यतां चरण-
 गणस्तृतीयः तथाच भूपतिर्दीयते । चामरयुगाद्यं विमलगन्धहारो-
 ज्ज्वलं भणति फणिशेखरो ज्ञायतां मालाधरं ॥ (C).

१७८ । पठेति ॥ प्रथमो देवो विप्रस्ततश्च भूपतिः स्थापितः
 चरणगणस्तृतीयस्ततश्च भूपतिर्दत्तः । चमरयुगाद्यं विमलगन्धं
 हारोज्ज्वलं भणति फणिशेखरो ज्ञायतां छंदो मालाधरां ॥ विप्र-
 स्तुर्लघुः, भूपतिर्जगणः, चरणो भगणः, चमरो गुरुः, गंधो लघुः,
 हारो गुरुः । (G).

१७८ । १ तहवि (B & C). २ तहच (F). ३ चरम (C & F).
 ४ उवर (F). ५ चारणा (A). ६ मुणह चन्द (C). ७ १७४ (A).

वर्णनम् ।

५२३

जहा, बहइ मलआणिला बिरहि चेउ संताबणा^१
 रअइ^२ पिक पंचमा बिअसु केसु फुल्ला वणा ।
 तरुण^३ तरु पेसिआ^४ मअलु^५ माहवी बसिआ
 बितर^६ सहि शेत्तआ समअ^७ माहवा^८ पत्तआ ॥
 १७६^९ ॥ मालाधरः ।

१७६ । उदाहरति । वहति मलयानिलो विरहिचित्तसन्ता-
 पनो वदति पिकः पञ्चमं विकशितः किंशुकः फुल्लं वनं । तरुण-
 तरौ प्रेरयति मुकुलं माधवी वल्ली विस्तारय सखि नेत्रे माधव-
 समयः प्रेक्ष्यतां ॥ (C).

१७६ । यथा । वहति मलयानिलो विरहिचेतःसन्तापनो-
 रवीति पिकः पञ्चमं विकशितं किंशुकपुष्पवनं ॥ तरुणतरुपल्लवा
 मुकुलिता माधवी वल्लिका विस्तारय सखि नेत्रे समयमाधवः
 प्राप्नः ॥ (G).

[शिरिषी and मन्दाक्रान्ता are mentioned in MS. (H); but as they are not found in any of the others, they have been here left out.--Ed.]

१७६ । १ संतापणा (F). २ रणइ (B & C), रवइ (F). ३ तरुण (F).
 ४ पल्लवा (A). ५ मअलु (A), मडल (F). ६ बियइ (F). ७ समर (C).
 ८ माववा (F). ९ १७५ (A).

५१४

प्राकृतमैकलम् ।

कुंतीपुत्ता तिस्रा दिखउ^१ मंथा संठवि^२ एका पाए
 एका हारा^३ दुज्जे^४ कंकण^५ गंधा संठवि जुगालाए^६ ।
 चारौ हारा^७ भव्वा कारउ^८ पाआ अंतहि सज्जीआए^९
 सप्पा राआ सुद्धा^{१०} काअउ जंप्पे^{११} पिंगल^{१२} मंजीरा ए^{१३} ॥
 १८०^{१४} ॥

१८० । अथाष्टादशाक्षरा यथा । कुन्तीपुत्रास्त्रयो दत्ता मस्तके
 संस्थाप्यतामेकः पादः चारहस्तौ द्वे कङ्कणे * * ते युगलं । चत्वारो-
 हारा भव्याकाराः पादान्ते सव्वा आगताः सर्पराजः शुद्धाकारो-
 जल्पति पिङ्गलो भणति * * ॥ कुन्तीपुत्रः कर्णक्षेत्रे दिगुरुगणः,
 मस्तके आदौ, हस्तोऽन्तगुरुश्चतुष्कलः, कङ्कणं गुरुर्गन्धो लघुहारा-
 गुहः । (C).

१८० । अथाष्टादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य चतुश्चत्वारिंशोत्तरैक-
 श्रताधिकद्विषष्टिसहस्रोत्तरस्यचदशं २६२१४४ भेदा भवन्ति, तत्र
 द्वि[चि]षष्टत्युत्तरषट्श्रताधिकद्वादशसहस्रतमं [१२६७३] भेदं मञ्जीर-
 नामकं वृत्तं लक्षयति, कुन्तीपुत्रेति । च च मंथा — मस्तके प्रथम-

१८० । १ दिखउ (A), दिखा (B). २ संठर (A). ३ हारा चव्वा (A),
 हारा हवा (B & C), एका हारा (E). ४ दिज्जे (A). ५ कणा (A).
 ६ जुग्या पाए (A), जुग्या जाए (B & C), जुग्या लाए (E). ७ चारउ (A).
 ८ भावा कारउ (E). ९ संठोवाए (A), सज्जीपाए (B & C), सज्जीवाए (E).
 १० सुद्ध (B). ११ जंप्पे (B). १२ पिंगलु (C). १३ मंजीरए (A & F).
 १४ १०६ (A).

वर्गद्वयम्-।

११३

मिति यावत् तिष्ठा—चीन् कुन्तीपुत्रान् गुरुदद्यात्मकान् गणा-
निति यावत् दिक्षु—दत्त्वा एका—एकः पादः—पादः गुर्वादि-
भगणमिदित्यर्थः संठवि—संस्थाप्यते, ततश्च एका हारा—एको-
हारः गुरुः कंकणं दुष्णे—कंकणद्वयं गुरुद्वयमिति यावत्, अवहट्ट-
भाषायां पूर्वव्यत्यासदोषाभावात् दुष्णे इत्यस्य व्यत्यासे अपि न
दोषः, गंधा—गंधस्य लघोरित्यर्थः जुगलाए—जुगलं संठवि—
संस्थाप्यते । पात्रा अन्ते [—पादांते] भव्या कारु—भव्याकाराः
हारी हारा—चत्वारो हारा गुरवः सज्जीआए—सज्जिताः, ए—
एतत् मंजीरा—मंजीरनामकं वृत्तमिति यावत्, इति सुद्धा
काश्रु—शुद्धकायः शुद्धो निष्कलंकः कायो यस्य स तादृश इत्यर्थः
सर्परात्रा—सर्पराजः पिंगलः जंप—जल्पति ॥ (E).

१८० । अष्टादशाक्षरा धृतिः ॥ कुन्तीति । कुन्तीपुत्रास्तथो-
दत्ता मंथे संस्थाप्यते एकः पादः एको हारो द्विकंकणं गंधयोः
संस्थाप्य युगलं ॥ चत्वारो हारा भव्याकाराः पादांते सज्जिताः
सर्पराजः शुद्धकायो जल्पति पिंगलो मंजीरं ॥ कुन्तीति द्विगुरुः,
मंथे आदौ, पादो भगणः, हारो गुरुः, कंकणं गुरुः, गंधो लघुः । (G).

१८० । अष्टादशाक्षरप्रस्तारे कानिचिच्छब्दांस्तथाह । कुन्तीपुत्रा
इत्यादि । कुन्तीपुत्रान् चीन् दत्तान् मस्तके संस्थाप्य, एकः पादे
हारः हस्तो द्विगुणः कंकणः, गन्धं संस्थाप्य युगं । तत्र चत्वारो-
हारा भव्याकाराः पादांते सज्जीभृताः सर्पराजः शुद्धकायो-
जल्पति पिंगलो मंजीरां ॥ यत्र पादे मस्तके आदौ कुन्तीपुत्रान्
कर्षणान् गुरुयुग्मगणान् चीन् संस्थाप्य हारो गुरुर्हस्तः सगणः

५१६

प्राकृतपैक्यम् ।

जहा, गज्जे मेहा लीला कारउ^१ सहे मोरउ^२ उचा^३ रावा^४
 ठामा^५ ठामा बिज्जू रेहउ^६ पिंगा देहउ^७ किज्जे^८ हारा ।
 फुल्ला लीबा पीवे^९ भम्मरु^{१०} दक्खा मारुअ^{११} बीअंताए^{१२}
 हंही^{१३} हंजे काहा^{१४} किज्जउ^{१५} आओ^{१६} पाउस^{१७} कीलं-
 ताए^{१८} ॥ १८१ ॥ मंजीरा ।

कंकणो द्विगुणः कंकणो गुरुस्तेन गुरुद्वयं देयं, गन्धयुगं लघुद्वयं
 संख्याय चत्वारो हारा गुरवः सज्जीभृताः पादान्ते स्थिताः, पिङ्गल-
 स्तत् कंदो मंजीरां जल्पति । अत्र नवसु नवसु वर्णेषु यतिः ।
 उक्तं कंदः पारिजाते । मौ द्वावादौ संपन्नावय भो मः सोऽप्यथ मः
 स्यादन्ते, प्राग्मिश्रामं रन्ध्रे धारय भूयो रन्ध्र इदं भाषन्तः [?] ।
 मंजीरां तां नागेशाः [?] सम्यगबन्धमुदाराकारां, भावा वेदे [?]
 तद्भावय मुंचत्स्वादुसुधाधारां [?] ॥ (H).

१८१ । उदाहरति । गर्जन्ति मेघा नीलाकाराः शब्दाथन्ते
 मयूराः उच्चारवाः, स्थाने स्थाने विद्युद्राजते पिङ्गलदेहे[हा] क्रियते
 हारः । फुल्लेषु नीपेषु भ्रमराः पिबन्ति दक्षो मारुतो बीजयति,
 हंही वृक्ष किं क्रियताम् आगता प्रावृट् कीडनी ॥ क्रियते

१८१ । १ काणउ (A). २ मोरा (A, E & F). ३ चा (B), उचा (E).
 ४ वामा (A). ५ रेहा (A), रेहइ (E & F). ६ किज्जउ (A), कीळे (E).
 ७ भम्मे (A), पिब्बे (B & C). ८ भामरु (A). ९ मारुह (B). १० ही (B).
 ११ काहे (A, B & C). १२ किज्जह (B). १३ आओ (A), आज (B & C).
 १४ पाकप (E). १५ कीअताए (A). १६ १७७ (A).

वर्णद्वयम् ।

५१७

ज्ञायते, दक्षो मानभञ्जने दक्षिण इत्यर्थः, हंहो औत्सुक्ये, हञ्ज-
इति चेटीसम्बोधनं । (C).

१८१ । मंजीरमुदाहरति । [लीला कारउ—] नीलाकाराः
मेहा — मेघाः गर्जे — गर्जति उच्चा रावा — उच्चस्वराः मोरउ —
मयूराः सहे — शब्दायन्ते, ठामा ठामा — स्थाने स्थाने पिंगा
देहउ — पिंगदेहा पीतवर्णंति यावत् बिष्णू — विद्युत् रेहद —
राजते हाराश्च किञ्जे — क्रियन्ते मेघैरिति भावः । फुल्ला लीबा —
पुष्पितान् नीपान् कदंबपुष्पाणि भमरू — भमराः पीबे — पिबन्ति,
दक्खा — दक्षः मानिनीमानभञ्जने इति भावः मारुअ — मारुतः
बीअंताए — बीजयति, हंहो हंजे — चेटिके काहा किञ्जउ — किं
क्रियतां किं विधीयतामिति यावत्, कीलंताए — क्रीडन्ती पाउख
— प्रावट् आओ — आगता ॥ मानं त्यक्त्वा कांतमुपगच्छेति चेटी-
मुखान्निष्काशयितुं कस्याश्चिन्मानिन्याः प्रावट्गमनात् किं विधी-
यतामिति चेटीं प्रति वाक्यं । मंजीरो निवृत्तः । (E).

१८२ । यथा । गर्जति मेघाः नीलाकाराः, शब्दायन्ते मयूरा-
उच्चारवाः, स्थाने स्थाने विद्युद्देजते पिंगदेहा क्रियते हारः ।
फुल्लाचीपान् पिबन्ति भमरा दक्षो मारुतो बीजयति, हंहो हंजे
किं क्रियताम् आगता प्रावट् क्रीडन्ती ॥ (G).

१८३ । उदाहरणमाह, गर्जे मेहा इत्यादि । गर्जन्ति
मेघा नीलाकारा मयूराः शब्दायन्ते उच्चारवं केकामित्यर्थः, स्थाने
स्थाने राजते पिंगा विद्युद्देहे कृता हारा इवाहार्या मेघैरिति
बोद्धव्यं । नीपाः कदम्बाः फुल्ला अर्थात् मधु पिबन्तो भमरा दृष्टाः

५१८

प्राक्तपैक्यम् ।

ज इंद्रासणा एक गम्भा^१ सुहावेहि^२ पाएहि पाए
 ज^३ बम्भा^४ दहा अठ^५ सोहे सुदंडा^६ सुठाय^७ सुठाय^८ ।
 दहा तिखि गुम्भा जहा^९ सब्बला^{१०} होइ^{११} मत्ता सुपाए^{१२}
 फणिंदा भणंता किलाचक^{१३} छंदो^{१४} शिवद्वाइ जाए ॥

१८२^{१५} ॥

माहृतो वाति, हंजे मया किं कर्तव्यम् आगता [प्रावृट्] कान्तो-
 नागतः ॥ (H).

१८२ । यच्चेन्द्रासननामैकगणः सुखयति पदे पदे तद्वर्णैरष्टा-
 दशभिः शोभते दण्डः स्थाने स्थाने । दश त्रिगुणीकृता यथा सबला-
 भवन्ति माचासु पादे फणीन्द्रो जल्पति क्रीडाच्छन्दो * * जायते ॥
 एक इति गणान्तरव्यवच्छेदाय, स्थाने स्थाने दण्डो लघुः समीचीने
 स्थाने स्थाने शोभत इत्यनुषज्यते । दश त्रिगुणितास्त्रिंशन्माचाः,
 सबलाः समञ्जसाः । (C).

१८२ । अथाष्टादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैक[स्य] पञ्चाशदुत्तरशत-
 क्षयमा[चतुःशता]धिकसप्तत्रिंशत्सहस्रतमं भेदं [३०४५०] क्रीडाचक-
 नामकं वृत्तं लक्षयति, ज इंद्रासणेति । ज इंद्रासणा — यत्र इन्द्रा-

१८२ । १ गम्भा (C). २ सुहावेद (A), सुवेहि (B), सुहावेद (E). ३ न
 (A, B & C). ४ रम्भा (B & C). ५ अठ (B & C). ६ इदंभा (A), इदंभा
 (B & C), सुदंडा (E). ७ Dropt in (A & E). ८ सुठाय (A), सुठाय
 (E). ९ जहिं (A). १० संठया (E & F). ११ होति (E), होति (F).
 १२ सुठाय (E). १३ विलाचक (F). १४ इंदो (E), चंदो (F). १५ १०८ (A).

वर्णरत्नम् ।

५१८

सनं लज्जादिर्यगण इति यावत् तदग्रे एवकारः पूरणीयस्तथा-
 चेन्द्रासनमेवेत्यर्थः एक्ष — एकः नान्यगणमिश्रित इति यावत् गणा
 — गणः पाएहि पाए — पादे पादे सू[सु]हावेद — शोभते यत्र
 पादे यगणातिरिक्तो गणः न पततीत्यर्थः, सुदंडा — सु शोभना-
 दंडा लघवो ज[य]गणादिभूता इति भावः येषु तादृशा इत्यर्थः
 दश अष्ट — अष्टादश वर्णा — वर्णा यत्र सूखए सूठाए — सुस्थाने
 शिवझाद — निबद्धाः सोहे — शोभन्ते, जहा — यत्र दश तिणि
 गुणा — दश त्रिगुणिताः त्रिंशदिति यावत् मत्ता — मात्राः सुपाए
 — सुपादे संश्रिता — संस्थिताः ह्येति — भवन्ति, तत् किलाचक्र
 कंडा — क्रीडाचक्रं कंदः जाए — जायते इति फणिंदा — फणीन्द्रः
 पिंगलः भणन्ता — भणति ॥ यगणषड्भूतचरणं क्रीडाचक्रमिति
 फलितार्थः । (E).

१८२ । ज इति । यत्र इन्द्रासनमेको गणः शोभते पादे पादे,
 यत्र वर्णा दशाष्टौ शोभन्ते सुदंडाः सुस्थाने सुस्थाने । दश त्रिगु-
 णिता यत्र संस्थिता भवन्ति मात्राः सुपादे, फणीन्द्रो भणति क्रीडा-
 चक्रं कंदो निबद्धं जातं ॥ इन्द्रासनं यगणः, सुष्टु शोभनाः, दंडाः
 लघवः । यगणेनैव सर्वे वर्णाः कार्या इत्यर्थः । (G).

१८२ । ज इन्द्रासना इत्यादि । यत्र इन्द्रासनमेको गणः सुखयति
 पादे पादे, तत्र वर्णा दशाष्टौ शोभन्ते दण्डाः सुस्थाने * * । दश
 त्रिगुणाः यत्र सर्वा मात्रा भवन्ति मात्रासु पादे, फणीन्द्रो भणति
 क्रीडाचक्रं कन्दो निर्भान्तं जातं ॥ इन्द्रासनमिति आदिश्लघोः
 पञ्चकलस्य नाम यगण इत्यर्थः, तत्र वर्णा दश अष्ट वर्णानामष्टादश-

५२०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा,

जहा^१ भूत^२ बेताल^३ एचंत गावंत^४ खाए कबंथा
 सिआ^५ फार^६ फेकार हक्का^७ रवंता^८ फुले कण रंधा^९ ।
 कआ टुट्ट फुट्टेइ मंथा^{१०} कबंथा एचंता हसंता^{११}
 तहा बीर हम्मीर^{१२} संगाम मज्जे^{१३} तुलंता जुअंता^{१४} ॥
 १८३^{१५} ॥ क्रीडाचक्र^{१६} ॥

संख्या तेन षड्यगणा इत्यर्थः शोभन्ते दीयन्ते । दण्डा लघवः स्वस्थाने
 स्वस्थाने यत्र दश त्रिगुणाः सकला मात्रा भवन्ति त्रिंशन्मात्राः
 पादे इत्यर्थः । एतच्छब्दो वीररसे योग्यम् । उक्तं छंदःपारिजाते,
 यकारैर्यदा संनिविष्टैरसैरादृतस्यास्त्वन्धं, तदा क्रीडाचक्रं भुजंगाधि-
 राजोऽवदत् सत्यसंधः । इदं वीरसंभावकाव्यानुबन्धे मनोश्चप्रबंधं,
 कवीनां यशो निर्मलं संविधत्ते चिलोकीनिबद्धं ॥ (H).

१८३ । उदाहरति । यथा भूतबेताला नृत्यन्ति गायन्ति
 खादन्ति कबन्धान्, शिवास्फारफेत्कारशब्दाः स्फोटयन्ति कर्ण-
 रन्नाणि । कायल्लुप्यति स्फुरति मस्तकं कबन्धा नृत्यन्ति हसन्ति,
 वीरहम्मीरः संग्राममध्ये तुल्यन् ज्वलति ॥ कबन्धाः प्रेतशरीराणि,
 हक्कशब्द उच्चैःशब्दो देशी, तुल्यन् सम्पादयन् । (C).

१८३ । १ जहा (H). २ भूत (F). ३ बेताल (B). ४ गावंत (B).
 ५ सिवा (A). ६ फेर (A), फार (B & C). ७ हक्का (C). ८ रवंता (A),
 वलन्ता (B & C). ९ रंधा (A). १० मंथा (A), मथा (B & C). ११ Dropt
 in (E). १२ हम्मीर (B & C). १३ मज्जे (E & F). १४ तुलंता (A),
 ज्जंता (E), जुज्जंता (F). १५ १०८ (A). १६ क्रीडाचक्रः (B & C).

वर्गद्वयम् ।

१२१

आइ रगण इत्य' काहल ताल दिअहु' मण्णआ'
 सह हार पलंत मिसवि' सव्व लोअहि' बुण्णिआ' ।
 बेवि' काहल हार पूरहु संख कंकण सोहणा
 णाअ राअ भणंत सुंदरि चच्चरी मण'मोहणा ॥ १८४ ॥

१८३ । कौडाचकमुदाहरति, जहा इति । जहा — यत्र कबंधा
 — कबंधान् खाए — भक्षयित्वा भूत वेताला — भूता वेतालाः णचंत
 गाबंत — नृत्यन्ति गायन्ति, सिआ फार फेकार हक्का रवंता —
 शिवाः स्फारफेत्कारहक्का स्वत्यः कण रंधा फुले — कर्णरंधं स्फुटन्ति ।
 कआ टुड्ड — कायस्फुटति, मंथा — मस्तकं फुड्डेइ — स्फुटति, कबंधा
 णचंता हसंता — [कबंधाः] नृत्यन्ति हसन्ति, तथा — तत्र संगम
 मज्जे — संगममध्ये वीर-इस्मीरः तुलंता तरितः सन् जुझंता —
 युध्यते ॥ कौडाचकं निवृत्तं । (E).

१८३ । यथा । यथा भूतवेताला नृत्यन्तो गायन्ति खादयित्वा
 कबंधान् शिवाः स्फारफेत्कारहक्का स्वत्यः स्फुटन्ति कर्णरंधं । काय-
 स्फुटति, मस्तकं * * कबंधा नृत्यन्तो हसन्ति, तथा वीरः इस्मीरः
 संगममध्ये तरितं युध्यति[ते] ॥ (G).

१८३ । उदाहर[णमाह], जहा भूत इत्यादि । यत्र भूताः
 वेताला नृत्यन्ति गायन्ति खादन्ति कबंधान्, शिवाणां स्फाराः

१८४ । १ हाह (A). २ दिअहु (B & C), दिअह (E). ३ मण्णआ
 (E), मण्णआ (F). ४ पुसवि (B & C). ५ लोअहि (B), लोअवि (C).
 ६ बुण्णिआ (E), बुण्णिआ (F). ७ देवि (E). ८ भण (E & F). ९ १८० (A).

१२२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

फेत्कारा अनुकरणैरुक्ताः शब्दाः बलन्ति प्रसरन्ति स्फुटन्ति कर्ण-
रन्ध्राणि । कृत्ता भक्षिष्णुमस्तकाः कवन्धाः शिरोरहिता वीरा-
नृत्यन्ति हसन्ति, तत्र वीरहवीरः संग्राममध्ये ज्वलन् भिलंत इति
विपक्षसंमुखीभूय युद्धं करोतीत्यर्थः ॥ (H).

१८४ । आदौ रगणः हस्तः काहलं तालः दीयतां मध्ये शब्दः
हारः पतति पुनरपि शब्दः हारः द्वयमपि सर्वलोकेर्बुध्यते । हे
अपि काहले हारं पूरयन् शङ्खकङ्कणाभ्यां शोभना नागराजो-
भणति चर्चरी मनोहारिणी ॥ द्वयमपि शब्दहारौ वारद्वयमित्यर्थः,
एवं चर्चरीति धोष्यम् । (C).

१८४ । अथाष्टादशचरचरणस्य वृत्तस्यैकोनविंशत्युत्तरचिनवति-
लक्षस्य [८३०१८] तमं भेदं चर्चरीनामकं वृत्तं लक्षयति, आर्दति ।
आद — आदौ रगण — [रग]णो मध्यलघुर्गण इत्यर्थः *** ताल —
तालो गुर्वादिकल इति यावत् दिङ्मह — दीयतां मङ्गलम् —
मध्ये एतदनन्तरमित्यर्थः सद् हार — शब्दहारयोः लघुगुर्व्यारिति
यावत् बिलवि — द्वयमपि पलंत — पतति शब्दहारौ वारद्वयं
[प]ततः, नेवि काहल — दावपि काहलौ लघू हार — हारं गुरु-
मित्यर्थः पूरक — पूरय ततश्च मोहणा — शोभने संख कंकण —
शंखकंकणे लघुगण[गुरु] इति यावत् पूरयेति पूर्वेणान्वयः, हे सुन्दरि
सन्ध्व लोअहि बुझ्झा — सर्वलोकेर्बुद्ध्यां मोहणा — मोहिनीं
चित्तस्येति भावः चर्चरी भण — कथय इति णाञ्च राञ्च — नाग-
राजः पिंगलः भणंत — भणति ॥ रगण-सगण-जगणद्वय-भगण-
[रगण]रचितचरण चर्चरीति फलितार्थः । (E).

वर्णनम् ।

३२३

जहा,

पाअ^१ खेउर भंभणकइ^२ हंस सह सुसोहणा^३
 थूर^४ थोर थणगग एचइ मोत्तिदाम^५ मणोहरा ।
 वाम दाहिण^६ धारि^७ धावइ तिक्ख चक्ख कढक्खआ^८
 काहु^९ खाअर^{१०} गेह मंडणि^{११} एहु^{१२} सुंदरि पेक्खिआ^{१३} ॥
 १८५^{१४} ॥ चर्चरी^{१५} ॥

१८४ । आइति । आदौ रगणो हस्तः काहलः तालो दीयते मध्ये शब्दहारौ पततो इयमपि सर्वलोकेर्बुद्धां । द्वावपि काहलो हारं पूरय शंखकंकणं शोभनं नागराजो भणति सुंदरि चर्चरीं भण मोहिनीं ॥ हस्तः सगणः, काहलो लघुः, तालो गुरुलघुगुणो-
 गणः, शब्दहारौ लघुगुरु द्विवारं काय्यौ इत्यर्थः, शंखो लघुः कंकणं गुरुः ॥ (G).

१८४ । आइ रगण इत्यादि । आदौ रगणः हस्तः काहलः तालो दातव्यो मध्ये शब्दहारौ पततः द्वावपि सर्वलोकेर्बुद्धा । दौ काहलो हारं पूरय शङ्खः कङ्कणं शोभनः नागराजो भणति सुन्दरी चर्चरी मनोमोहनी ॥ आदौ रगणस्ततो हस्तः सगणस्ततः

१८५ । १ पाए (C). २ जंभणकइ (A), उभंभणकइ (F). ३ सुसोहरा (A), सुसोहणा (B), सुसोहणा (E). ४ थोर (A), थूल (E & F). ५ मोत्ति-
 मदाम (C). ६ दाहिण (B & C). ७ धाव (B), धालि (E & F). ८ कड-
 कखआ (A), कलकलआ (B & C). ९ काहि (A, B & C). १० पूरय (A, B & C). ११ मण्डण (B & F). १२ एहु (A), एहि (B & C). १३ देक्खिआ (A & F). १४ १८१ (A). १५ चाचरी (C).

५२४

प्राज्ञतपैकलम् ।

काहलो लघुस्तस्तालो गुरुलघुरूपो मध्ये देयः, शब्दहारौ लघु-
गुरु पततः वारद्वयं तेन पुनरपि शब्दहारौ लघुगुरु पततः, द्वौ
काहलो लघू ततो हारं गुरुं पूरयतः, शब्दो लघुः ततः कंकणं
गुरुः, शोभनः नागराजो भणति चर्चरीच्छन्दः, चर्चरी कीदृशी
सुन्दरी अतश्च मनोमोहनी, अन्यापि सुन्दरी हारशंखकंकणैः
शोभना भजति सुन्दरीपदं । (H).

१८५। उदाहरति । पादे नूपुरं झञ्झणायते हंसशब्दसुशोभनं
सूखे विल्लीर्णस्तनाये नृत्यति मौक्तिकदाम मनोहरं । वामदक्षिण-
पार्श्वयोर्धावति तीक्ष्णचक्षुःकटाक्षः, कस्य नागरस्य गेहमण्डनी
सुन्दरीयं प्रेक्षते ॥ थोरशब्दो विल्लीर्णं देशी, धारशब्दः पार्श्वं,
तीक्ष्णशब्दश्चक्षुर्विशेषणम् । (C).

१८५। चर्चरीमुदाहरति, पान्न णेउरेति । हंस सद सूसोहणा
— हंसशब्दवत् सुशोभनं णेउर—नूपुरं यस्या इति शेषः यथा-
ययं योजनीयः पान्न—पादयोः झञ्झणश्च—झञ्झणायते, थोर
यणग—विल्लीर्णस्तनाये सूख—सूखं मणोहर—मनोहरं मौक्ति-
दाम—मौक्तिकदाम णश्च—नृत्यति, तिक्वचक्षु क[ढक्व]श्च
—तीक्ष्णचक्षुःकटाक्षः वाम दाहिण—वामदक्षिणयोर्भागयोरिति
भावः * * * । (E).

१८५। यथा । पादे नूपुरं झञ्झणायते हंसशब्दसुशोभनं, सूखं
सूखस्तनाये नृत्यति मौक्तिकदाम मनोहरं । वामदक्षिणयो-
र्धारयोर्धावति तीक्ष्णचक्षुःकटाक्षः, कस्यचिन्नागरस्य गेहमण्डनीयं
सुन्दरी इष्टा ॥ (G).

वर्यवृत्तम् ।

५२५

मो सो जो^१ स त तो^२ समंत गुरबो^३ एऊण^४ बिंसाउणो^५
 पिंडोअं सउ बीस^६ मत्त भणिअं अठ्ठासि जोणी उणो^७ ।
 जं छेहत्तरि वण्णो^८ चउ पओ^९ वत्तीस रेहं^{१०} उणो^{११}
 [चो]आलीसह^{१२} हार^{१३} पिंगल भणे^{१४} सद्दूलसट्ठा^{१५}
 मुणो ॥ १८६^{१६} ॥

१८५। उदाहरणमाह, पात्र णेउर इत्यादि । पादे नूपुरं
 झणझणायते हंसशब्दवत् सुशोभनं स्थूलोच्चस्तनाये नृत्यति मुक्तादाम
 मनोहरं । वामदक्षिणयोर्धाद्योर्धाडि लोके प्रसिद्धं * * तीक्ष्णचक्षुः-
 कटाक्षः, कस्य पुरुषस्य गेहमण्डनकर्त्रीयं सुंदरी दृष्टा ॥ (H).

[In MS. (H), a metre named मुक्ताहारः is transcribed with an
 example from another book. As this has not been mentioned in
 any of the other MSS, so it has not been adopted here.—Ed.]

१८६। अथोनविंशत्यक्षरा । मो ऽऽऽ सो ।।ऽ जो ।।ऽ स
 ।।ऽ त ऽऽ। अस्य द्वयं तदन्ते गुरुः एकोनविंशतिर्वर्णाः पिण्डोऽयं
 विंशत्यधिकशतं माचाणां भणितम् अष्टाशीतियोनिः पुनः । यत्

१८६। १ जो (B). २ ता (A, B & C). ३ गुरबो (A), गुरुबो (B & C).
 ४ एऊण (A), एऊण (F). ५ बिंसावणो (E & F). ६ बिंस (F). ७ जो णिण्णो
 (A), जो णीणो (B & C). ८ वण्णो (A, B & C). ९ पओ (A). १० रेह
 (A), रेहे (E). ११ मुणो (A), पुणो (B & C). १२ एआलीसह (A & B),
 चौआलीसह (C & E), चौवालीसह (F). १३ हार (A, B & C). १४ कइ
 (A, B & C). १५ सद्दूल सो सट्ठो (A). १६ १८६ (A).

५२६

प्राज्ञतपेकृतम् ।

षट्सप्ततिवर्णानां चतुर्भिः पादैर्द्वाविंशद्रेखं जाने [?] राज्ञा [?] नागानां [?] नाम्ना पिङ्गलेन कविना गार्हूलः [?] संसज्यते ॥ सट्ट इति पाठे गार्हूलसट्टक इति नाम, जाणे इत्यस्य ज्ञायत इत्यर्थः । चतुर्भिः पादैः विंशत्यधिकशतं मात्राणाम् अष्टाग्रीतिमात्राणां योनिः स्थानं चतुश्चत्वारिंशदुरवः । (C).

१८६ । अथैकोनविंशत्यक्षरचरणस्य वृत्तस्य पंचसूचं चतुर्विंशति-सहस्रमष्टाग्रीत्युत्तरं शतद्वयं ५२४२८८ भेदा भवन्ति, तच्च सप्तत्रिंशोत्तरशतद्व[च]याधिकैकोनपंचाशत्सहस्रोत्तरैकलक्षतमं [१४८३३७] भेदं गार्हूलविक्रीडित[?]नामकं वृत्तं लक्षयति, मविति । जं — यच्चैकोनविंशत्यक्षरचरणे वृत्ते प्रथमं मो — मगणस्त्रिगुरुर्गणः, ततः सो — सगणोऽंतगुरुः, ततश्च जो — जगणः मध्यगुरुः, ततश्च समंत-गुरवो — सम्यगंते गुरुर्येषां तादृशाः स त तो — सतताः सगण-तगण-तगणा इत्यर्थः सगणोऽंतगुरुस्तगणोऽंतलघुः पुनश्च तगण इत्यर्थः, एवंप्रकारेण पादे एकण विंसा षणो — एकोनविंशतिवर्णाः पतन्ति, यच्च च सउ पयो — चतुःपादे पिंडोऽं — पिण्डोभूताः पुनः बत्तीस रेहे — द्वाविंशद्रेखाः लघव इत्यर्थः अट्टानि ओणी — अष्टाग्रीति-योनयः अष्टाग्रीतिमात्राणां कारणानीति यावत् चौ[चो]आली- [सह] हार — चतुश्चत्वारिंशत् हारा गुरवः येषामष्टाग्रीतिमात्रा-भवन्ति तादृशाश्चतुश्चत्वारिंशदुरव इत्यर्थः, एवंप्रकारेण केहत्तरि बलओ — षट्सप्ततिवर्णाः प्रतिचरणं [?] सउ बीस मत्त — विंशत्य-धिकशतमात्राश्च भणिअं — भणिताः, तत् सहूलसट्ट — गार्हूलसाटकं मुणो — जानीत इति पिंगल भणे — पिंगलो भणति ॥ (E).

वर्णयत्तम् ।

५२७

१८६ । अथैकोनविंशत्यक्षरा अतिष्ठतिः ॥ मो सो इति ॥ म स
ज स त ताः समंतगुरवः एकोनविंशतिर्वर्णाः पिण्डोभूताः शतं
विंशतिर्मात्रा भणिता अष्टाश्रीतियोनयः पुनः । यत् षट्सप्ततिवर्णा-
श्चतुःपदेषु द्वात्रिंशद्रेखं पुनश्चतुश्चत्वारिंशत् द्वारः पिंगलभणितं
शार्दूलशाटकं जानौहि ॥ द्वारो गुरुरन्ते कार्यं इत्यर्थः, अष्टाश्रीति-
रिति गुरुमात्रापरं । (G).

१८६ । ऊनविंशत्यक्षरप्रसारस्य कतिचित् कंदांसि वदति
मो सो जो इत्यादि । मः सः जः सतताः समंतगुरुका एकोन-
विंशतिः पुनः पिण्डोऽयं शतं विंशतिर्मात्रा भणिता अष्टाश्रीति-
र्चानिः पुनः । यच्च षट्सप्ततिर्वर्णाश्चतुःपदेषु द्वात्रिंशद्रेखाः प्राप्ता-
एकचत्वारिंशन्नाम पिंगलकवेः शार्दूलशाटको ज्ञातः ॥ मो मगणः,
सः मगणः, जो जगणः, सः सगणः, तस्तगणः, पुनस्तस्तगणः, सम-
न्तगुरवः अन्ते गुरुर्येषां ते तथा सतता एकोनविंशतिर्वर्णाः पदे
अस्य कंदसः सकलशरीरं विंशत्यधिकशतं मात्राः पिण्डः शरीरं,
तत्रापि भागमाह योनिरष्टाश्रीतिः, योनिर्जन्मस्थानं कलादयेन
गुरुरेकश्चतुश्चत्वारिंशद्गुरुणामष्टाश्रीतिः कला योनिरुत्पत्तिस्थानं
चतुर्भिः पदैः षट्सप्ततिवर्णाश्चतुर्षु पदेषु द्वात्रिंशत्प्रचवः । एवं गण-
वर्णमात्रालघूनि कथयित्वा पारिशेष्याद्गुरुसंख्यां कथयति, एक-
चत्वारिंशन्नामसंख्याकाश्च गुरवो भवन्ति, कवेः पिंगलस्य नाम पिंगल-
इत्यक्षरत्रयम् एकचत्वारिंशत् त्रयस्य तेन चतुश्चत्वारिंशद्गुरवो भवन्ति
यच्च तत् शार्दूलशाटकं ज्ञातं । (H).

५२८

प्राकृतपैकलम् ।

अह,

जे लंका^१ गिरि मेहलाहि^२ खलिआ^३ संभोअ खिसो^४रई
 फारफुल्ल^५ फणावली कवलणे^६ पत्ता दरिद्रत्तणं^७ ।
 ते इहि^८ मलआणिला विरहिणी गीसास^९ संपक्किणो
 जादा भत्ति सिमुत्तणे बि बहला^{१०} तारुण पुणा विओ^{११} ॥
 १८७^{१२} ॥ सादूलसट्ट । (C).

१८७ । उदाहरति । ये लङ्कागिरिमेखलायाः खलिताः
 संभोगखिओरगीस्कारोत्फुल्लफणावलीकवलनेन प्राप्ता दरिद्रत्वं ।
 इदानीं ते मलयानिला विरहिणीनिःश्वाससम्पर्किणो जाताः
 शीघ्रं शिशुत्वेऽपि बहलास्तारुण्यपूर्णा इव ॥ (C).

१८७ । प्राद्वृत्तसाटकमुदाहरति, जे लंकेति । जे — ये लंका
 गिरि मेहलाहि — लंकागिरिमेखलायाः चिकूटाचलकटकादित्यर्थः
 खलिआ — खलिताः ततश्च संभोगखिओरगीस्कारोत्फुल्लफणावली-
 कवलनेन दरिद्रत्तणं — दरिद्रत्वं पत्ता — प्राप्ताः । ते इहि —
 इदानीं मलयानिलाः विरहिणीनिःश्वाससंपर्किणः संतः शिशुत्वेऽपि
 तारुण्यपूर्णा इव बहला जाताः ॥ कर्पूरमंजरीसाटके देवीनियुक्त-
 विचक्षणायाः वाक्यमेतत् । (E).

१८७ । १ ते लङ्का (B). २ मेहलाह (A), मेहलाह (B & C). ३ खलीया
 (E). ४ खिसो (A). ५ फारफुल्ल (A), फारफुल्ल (B & C), फारफुल्ल (E).
 ६ फणावली (E). ७ इविद्रुत्तण (B). ८ इहि (B & C), इहि (E).
 ९ गीसा (B), गीसा (E). १० बहला (B & C). ११ पुणा विओ (A & C).
 १२ १८७ (A).

वर्णरत्नम् ।

५२६

पत्थारे^१ जह^२ तिथि^३ चामर वरं दौसंति वसुज्जलं^४
 उक्किठं^५ लहु विथि^६ चामर तहा उठ्ठीअं^७ गंधुगुरो^८ ।
 तिथो^९ दिथ^{१०} सुगंध^{११} चामर तहा गंधा जुआ^{१२} चामरं
 रेहंतो^{१३} धअपट्ठ^{१४} अंत कहिअं^{१५} सहूल विक्कीडिअं^{१६} ॥

१८८^{१०} ॥

१८७। यथा । ये लंकागिरिमेखलाभ्यः स्खलिताः संभोग-
 खिन्नोरगीष्कारोत्फुल्लफणावलीकवसनैः प्राप्ता दरिद्रत्वं । ते इदानीं
 मदनायिका विरहिणीभिः श्रावसंपर्किणो जाता झटिति शिशुत्वे-
 ऽपि बज्रलासारादृश्यपूर्णा इव ॥ (G).

१८७। उदाहरणमाह, ये लंका इत्यादि । ये लंकागिरि-
 मेखलातः स्खलिताः संभोगखिन्नोरगीष्कारोत्फुल्लफणावलीकवसने
 प्राप्ता दरिद्रत्वं । ते इदानीं मदनाविका [?] विरहिणीभिः श्राव-
 संपर्किणो जाता झटिति शिशुत्वेऽपि बज्रलासारादृश्यपूर्णा इव ॥ (H).

१८८। अनुमेवार्थं प्रकारान्तरेण स्पष्टयति, पत्थारे इति ।
 प्रसारथ जीणि चामराणि दृश्यन्ते वर्णोज्ज्वलानि, उत्थापनीयौ

१८८। १ पत्थारे (A). २ जह (A), जह (B & C). ३ तिथि (A).
 ४ वसुज्जलं (E), वसुज्जलं (F). ५ उक्किठं (A & B), उक्किठं (C). ६ तिथि
 (A). ७ लहेच (A & B), लहेच (C). ८ गंधुगुरो (B & C), गंधुगुरो (E).
 ९ तिथि (A & B), तिथि (C). १० लहु (B & C). ११ सुगंध (E). १२ लहे
 (A & C), लहे (B). १३ लहे (F). १४ धअपट्ठ (A), लअपट्ठ (B), लअपट्ठ
 (C). १५ लहे (A, B & C). १६ लहे लुथो (A), लहे लुथे (B & C).
 १७ १८८ (A).

५६०

प्राज्ञतपैक्यम् ।

लघू द्वौ चामरं तथा उत्थाप्यौ गन्धगुरुः । चयो दीयन्तां सुगन्धा-
चामराणि तथा गन्धश्च द्वे चामरे राजमानो ध्वजपटोऽन्ते कथितः
गार्हूलसंस्त्रापने ॥ सङ्घो मुणे इति पाठे गार्हूलग्रहको ज्ञायत इत्यर्थः,
संप्रोक्षारथ विस्तारथ, सुगन्धाः शोभना गन्धा लघवस्तथा चौष्टि
गुरुणि, ध्वजपट आदिसघुस्तिकलः । (C).

१८८ । पुनरपि गार्हूलविक्रीडितं प्रकारान्तरेण लक्षयति, पत्यारे
इति । जह—यच्च पत्यारे—प्रस्तारे वणूजलं—वर्णोज्ज्वलानि
तिष्ठि चामर वरं—चौष्टि चामरवराणि गुरुणि दीयन्ति—दृश्यन्ते,
ततश्च उक्लिष्टं—उत्कृष्टं लज्ज विष्टि—लघुद्वयं चामर—चामरं
गुरुइत्यर्थः तथा—तथा गंधुगुरो—गंधो लघुः गुरुश्च उक्लीच—
उत्थापितः दत्त इत्यर्थः । तथा—तथा तिष्ठो जयस्त्रौणि वा
सु[सु]गंध—सुगन्धाः शोभना लघव इत्यर्थः चामर—चामराणि
गुरुवः दिष्ट—दीयन्ते, ततश्च गंधा—गंधो लघुः जुष्ठा चामरं—
द्वे चामरे गुरु अंत—अन्ते पादांते चामरद्वयान्ते वेत्यर्थः रेक्षन्तो—
राजमानः ध्वजपट—ध्वजपटो लज्जादिसिकल इति यावत्
कथितं—कथितं तत्सङ्ख्य विक्लीडितं—गार्हूलविक्रीडितं ॥ (E).

१८८ । पत्यार इति । प्रस्तारे अथ जयः चामरवरा दृश्यन्ते
वर्णोज्ज्वलमुत्कृष्टं लघुद्वयं चामरं तथोत्थापितो गंधो गुरुः । चयो
दत्ताः सुगन्धाचामरास्तथा गंधो युग्मचामरं राजमानो ध्वजपटोऽन्ते
कथितः गार्हूलविक्रीडितं ॥ चामरं गुरुः, गंधो लघुः, ध्वजपटो-
लघुगुरुः । संज्ञान्तरार्थे पुनरुक्तिः । (G).

१८८ । पूर्वोक्तलक्षणमेव प्रकारान्तरेण सुगमलक्षणं करोति,

वर्षवृत्तम् ।

५३९

जहा,

जं धोअंजण लोलं लोअणजुअं लंवालअरगं मुहं
 इत्यालंबिअ केस पल्लवअर घोणंति जं बिंदुलो ।
 जं एकं सिअअं चलं शिवसिदं तं गहाणं केलिट्ठिआ
 आणीदा इअ मभूभूदेक जणणी जोईसरेणा मुणा ॥
 १८६ ॥ शार्दूलस्य लक्षणद्वयमेतत् । (A). सहूल (B & C).

पत्तारे इत्यादि । प्रस्तारे तत्र चयसामरवरा दृश्यंते वर्षोज्ज्वलं
 तथा चैवं लघुद्वयं चामरं तथा चैव गंधो गुरुः । चयो दन्ताः
 सुगंधाः चामराणि तथा गन्धस्य द्वे चामरे शोभमानो ध्वजपटो-
 ऽन्तकरणे शार्दूलशाटको ज्ञातः ॥ प्रस्तारे चोणि चामराणि गुरुव-
 स्ततो वर्षोज्ज्वलं यथा स्यादेवं लघुद्वयं कर्त्तव्यं तथाच चामरं
 गुरुस्तथाच गन्धो लघुस्ततो गुरुस्ततस्त्रयः सुगन्धा लघवः तथैव
 चामराणि चोणि गुरुव इत्यर्थः ततो गन्धस्य लघुस्ततो द्वे चामरे
 गुरुद्वयमन्तकरणेऽन्ते शोभनध्वजपटस्त्रिकसो लघुगुरुरूपः, शार्दूल-
 शाटकमिति कंदसो नाम । अत्र द्वादशवर्षेषु यतिः, सप्तसु वर्षेषु
 यतिः, कश्चिदादौ सप्तसु वर्षेषु यतिः ततो द्वादशसु वर्षेषु यतिः ।

१८६ । १ लोब (A, B & C). २ लंबाव (B). ३ चण्णा (A). ४ पल्लव
 (A). ५ धोळणि (A), दोळंति (B), दोळणि (C). ६ भिज्जणवा (C).
 ७ चिवचं (A, B & C). ८ चण्णवं (B & C). ९ चिवाणिचं (F). १० तं
 वाव (A), तन्नाव (B), तवाव (C). ११ केलिट्ठिदा (B & C). १२ मग्ग
 (B & C). १३ जोईसरेणा (A, C & E). १४ १८६ (A).

३३२

प्राकृतपैङ्गवम् ।

प्राकृतपैङ्गवम्, मः सो जः सतता गुरुस्य विरतिः सूर्ये-
रयाश्चैर्भवेत्, नागानामधिपेन तस्मिन्निदितं शार्ङ्गविक्लीडितम् ।
एतप्राकृतकाव्यनिर्मितिविधौ संकीर्त्यते शाटकं, विच्छेदः क्वचिदस्य
सप्तदिनकव्यसोऽपि संच्छद्यते ॥ (H).

१८८ । उदाहरति । यद्धौताञ्जनसोखसोचनयुगं सन्वासकायं
मुखं इत्याकृष्टकिंशुकपद्मवच्यैर्धूर्णति भङ्गाङ्गनाः । यदेकं विच-
याञ्चलं निवसितं तत् खानकेलिखिता आनीता इयमहुतैकजननी
योगीश्वरेणात्मना ॥ इदं कर्पूरमञ्जरीं भैरवानन्दयोगिमन्नाकृष्ट-
नायिकावर्णनं । (I).

१८९ । शार्ङ्गविक्लीडितमुदाहरति, जमिति । जं धोभ्रंजल
सोख सोचन जुभ्रं—यस्मात् धौताञ्जनसोखसोचनयुगं धौतमञ्जनं
यस्य तादृशं सोचनयुगं यस्मिंस्तत्तादृशमित्यर्थः संवासकायं—
संवासकायं संवान्यलकान्यग्रे यस्य तत्तादृशं मुखं—मुखमित्यर्थः
तथा जं—यतः इत्यालंविच्य केस पद्मव चए—इत्यालंवितकेसपद्मवच्ये
विंदुषो—विंदवो घोषंति—धूर्णंति परितो भ्रमंतौति यावत् ।
तथा जं—यस्मात् एकं विचयञ्चलं विचयिञ्चलं—एकं विचयाञ्चलं
निवसितं एषाणकेलिखिता तं—तस्मात् हेतोः खानकेलिखिता
अमृष्टदेक्ष जयणी—अहुतैकजननी आश्चर्यमुखोत्पत्तिभूमिरिति
यावत् इत्य—इयं कर्पूरमञ्जरी अमुना जोईश्वरेण—योगी-
श्वरेण कापासिकभैरवानंदेन आणीता—आनीता ॥ यतो नेचयो-
रञ्जनं धौतं विंदवश्च केशपा[शा]द्योतंति एकमेव च वस्त्रं धृतं,
ततः खानकेलिखेयमानीतेत्यर्थः । भैरवानंदाकृष्टां कर्पूरमञ्जरीं

वर्णनम् ।

५३३

प्रेक्ष्य विदूषकं प्रति राज्ञो वाक्यमेतत् । गार्दूलविक्रीडितं
निवृत्तं । (E).

१८८ । यथा । यद्वौतांजनसोऽसोऽनयुगं संवासाकायं मुखं
हस्तालम्बितकेग्रपल्लवचये घूर्णते यदिद्वः । यदेकमिच्छयां च
निवृत्तं तत्तन्नामकेलिस्थिता आनीता इयमद्भुतैकजननी योगी-
श्वरेणामुना ॥ (G).

१८८ । उदाहरणमाह, जं धोत्रं इत्यादि । यस्याः धौताञ्जन-
शोणसोऽनयुगं संवासाकायं मुखं हस्तालम्बितकेग्रपल्लव[च]ये
घूर्णते यत्र विद्वः । यथैकं शिचयाञ्चलं निवृत्तं तत्तन्नामकेलि-
स्थिता आनीता इयमद्भुतैकजननी योगीश्वरेणामुना ॥" शिचयः
परिधानवस्त्रं । शिचयः प्रोतसाटक'इति चिकाण्डशेषः । भैरवा-
नंदाकृष्टायाः स्नानस्थितायाः कर्पूरमञ्जर्यां वर्णनं । (H).

[NOTE.—The following verses are found in MS. (A), but in
none of the others.—Ed.]

दह बभण दह खन्तिअउ दह नेसउ दह सुह ।

बसो पर तह एक अउ साळा जाति पसिद्ध ॥ १८६ ॥ [दोहा]

तिउ पाए उणविंस अक्षर धरो एकेण बीहं सुणो

मत्ताणं सउ बीह १२० पिंड सअले तेत्तार हारं युणो ।

गंधोअं सउतीस ३४ कंद सअले सेसेण सुज्जाणिओ

बलेणं सतहसरेहिं [७७] भणिअं गुंजाण सो सउओ ॥ १८७ ॥

बिह पाए बिह कस सेस भणिअं एउण बीसं धरो

बि[अ]चालीसह [४२] हार अण्णि सअले कत्तीस रेहा भ[ध]रो ।

५२७

प्राकृतपैकुलम् ।

वषाणं अठहत्तरेहिं सन्नले बीहोत्तरं सत्तन्ना
 बिस्सामे बिज्ज ठाम ठाम भणित्थं सट्ठील सो सट्ठो ॥ १८८ ॥
 तिज्ज पाए बिह वल्ल सेस भणित्थं एउल एको ए[प]त्थं
 उणत्थस्सो ७८ तह वल्ल ठाम धरित्थं एत्थारिसं हारत्थं ।
 अठतीसे लज्ज तच्छ तच्छ कदणा बिस्साम वे जंपित्थो
 सुच्छंदो भण सेस पात्थ णिउणो मोहह सो सट्ठो ॥ १८९ ॥
 अमि ८० वल्लो चउ पात्थ पात्थ कदणा दिट्ठाण किट्ठाणत्थं
 गुह पालीसह चारिसेण ४० लज्जत्था दिट्ठाण किट्ठाणत्थं ।
 णउ जोणी गण मल्ल मल्ल सन्नले बीहोत्तरं सत्तन्ना
 भणु सेसा हल्ल कंदु बंध सुरसो पंचाणु* सो सट्ठो ॥ १९० ॥
 सट्ठो पढमो वि गुंज सट्ठी मोहह पंचाणो
 इकासो वन लंगु वेणुणु णखी हिंसासु बिच्छारित्थो ।
 णिस्सुंको हित्थआह मोर हररी बिंवार बीहंसणो
 उद्धंगो रुद्धिरासिणो मिअपई संचारि मोहा सुणो ॥ १९१ ॥
 कुंडो कक्कसु जंपु गंड बिकटो दंतारि तक्कारित्थो
 मीणो भीसण वक्करो भन्नकरो संगूर लीलात्तरो ।
 सट्ठको कटणो गुरार ररवो पप्फुद फुक्कारित्थो
 एकक्को गुह सोपि जूअ लज्ज हो एत्थारिसो सट्ठो ॥ १९२ ॥

[इति] प्राकृतप्रकरणम् ।

* [This metre is elsewhere described as मनेभविप्रौढितम्. Vide Ghosha's Compendium, p. ९८.—Ed.]

वर्षदत्तम् ।

५३५

ठडवि^१ दिअवर जुअल^२ मण्ण^३ करअल करहि^४
 पुण^५वि दिअवर जुअल^६ सज्ज^७ वुहअण^८ करहि ।
 सरस गण विमल अह^९ णिट्ठविअ^{१०} विमल मइ
 तुरिअ कइ^{११} उरअ बइ^{१२} चंदमल^{१३} कहइ सद^{१४} ॥ १८० ॥

१८० । स्थापय द्विजवरयुगलं मध्ये करतलं कुरु पुनरपि
 द्विजवरयुगलं मध्ये करतलं कुरु । सरसगणो विमलो यत्र अस्मा
 स्थाप्यते मनोगतिना विमलमतिना उरगकविना चन्द्रमाला कथ्यते
 यदा ॥ मध्यपदसमभिधायाराद् आदावन्ते च द्विजवरयुगलं प्रत्या-
 ख्यते, तदेव ब्रूयति पुनरप्युत्थादिना । (C).

१८० । अथैकोनविंशत्यक्षर[चर]णस्य दृप्तस्य प्रतुःसप्तत्यु[वक्षु]-
 न्नरगतद्वयाधिकत्रयोविंशतिसहस्राधिकपंचसप्त[५२३२६४]तमं भेदं
 चंद्रमालानामकं दृप्तं लक्षयति, ठडवीति । दिअवर जुअल —
 द्विजवरयुगलं चतुर्लक्षात्मकगणद्वयमिति यावत् ठडवि — स्थाप-
 यित्वा मण्ण — मध्ये द्विजवरद्वययुगयोरंतराले इति यावत् कर-
 अल — करतलं गुर्वंतं सग[ण]मित्यर्थः करहि — कुरुष्व, पुणवि —

१८० । १ ठडव (B & C). २ जुअ (A), जुअल (C). ३ मण्ण (E).

४ करहि (A). ५ पुण (B & C). ६ Dropt in (E). ७ मण्ण (A, B & C).

८ करअल (A & C), dropt from वुहअण up to चमिच in the first quadrant of the next śloka (B), वडअण (F). ९ जोह (A), जइ (C).

१० सुवि चवइ मण्णगर (A), सुवि चवइ मण्णगर (C), वि वडतिच (E).

११ विमल सर (A & C). १२ कइ (A & C). १३ चंदमल (E), चंदमल

(F). १४ जोह (A). १५ १८२ (A).

५३६

प्राज्ञतपैक्यम् ।

पुनरपि हे बुधञ्जल-बुधञ्जल दिग्भव[रयु]ञ्जल-दिग्जवरयुगलं
 सञ्ज-सञ्जं करहि-कुरुष्व । एवं च विमलाः सरसगणाः पंचेति
 शेषः जह-यत्र नितरां स्थाप्यंते विमल मद्-विमलमतिः
 तुरिञ्ज कद्-त्वरितकविः उरग बद्-उरगपतिः सद्-तां चंद-
 मञ्जु-चंद्रमाणां [कद्-]कथयति ॥ अत्र पुण्यं दिग्भव-
 जुञ्जल मञ्जु करञ्जल करहौति कथित्पाठः, मञ्जु करञ्जल-
 मध्यकरतलं मध्ये करतलं यद्य तादृशं दिग्जवरयुगलं पुनरपि
 कुरुष्वेत्यर्थः, परंतु अत्र पूर्वाक्तात् मध्ये करतलं कुरुष्वेत्यत्र
 मध्यपदसमभिव्याहारादेवायमदिग्जवरस्य मध्यकरतलत्वप्राप्त्या पुन-
 र्मध्यकरतलमिति दिग्जवरविशेषणं पक्षपूरणायैवेति संप्रदाय-
 विदः, दिग्जवर[द्वय]सगणोत्तरदिग्जवर[द्वय]रक्षितशरणा चंद्रमालेति
 निष्कर्षः । (E).

१८० । ठईति । स्थापयित्वा दिग्जवरयुगलं मध्ये करतलं कुरुष्व,
 पुनरपि दिग्जवरयुगलं सञ्जं बुधञ्जल कुरु । सरसगणं विमलं यत्र
 निष्ठाप्य विमलमतिस्त्वरितकविदरगपतिश्चंद्रमाणां कथयति तां ॥
 मध्ये दिग्जवरयुगयोर्मध्ये इत्यर्थः । दिग्जवरस्यतुल्यं, करतलः
 सगणः । (G).

१८० । ठईति इत्यादि । संस्थाप्य दिग्जवरयुगलं मध्ये करतलं
 कुरु, पुनरपि दिग्जवरयुगलं मध्ये करतलं कुरु । सरसगणा विमलाः
 यान् श्रुत्वा धारयति मनोगतिं विमलमतिस्त्वरितकविश्चंद्रमाणां
 कथयति सः ॥ संस्थाप्य दिग्जवरयुगलं चतुर्लघून् मध्ये करतलं
 सगणं कुरु, पुनरपि दिग्जवरयुगलमष्टलघूनेतावता गणपूर्तिर्जाता ।

वर्णनम् ।

५३७

जहा, अमित्र कर किरण धरु^१ फुल्लु^२ खब कुसुम^३ बण^४
 कुबित्र भद्र^५ सर ठबद्र काम णिअ धणु^६ धरइ^७ ।
 रबद्र पिक समअ णिक^८ कंत तुअ^९ थिर हिअलु^{१०}
 गमिअ दिण पुणु^{११} ण मिलु^{१२} जाहि^{१३} सहि पिअ
 णिअलु^{१४} ॥ १८१ ॥ चंद्रमाला ।

पाठक्रममाह, मध्ये हृदयमध्ये कलकलं कुरु, कलेन उच्चैःस्वरेण
 घटेत्यर्थः । यत्र सरसगणा विमला यान् श्रुत्वा मनो गतिं मन-
 साञ्चल्यं धारयति, वहिःसाञ्चल्यं न प्रकटं भवति, मनः स्थिरौक्य
 शृणोति वा, विमलमतिरुत्तरगकविरेतच्छब्दः चंद्रमालां भणति सः ।
 अत्र दशसु वर्णेषु यतिः, पुनर्नवसु वर्णेषु यतिः । उक्तं ~~चंद्रमाला~~
~~जन्ते~~ कुरु सविरति दश लघुमेकगुरुमथ र[व]सुल-मिति रचय
 गणनिचयमत्र सुभणितिकुशल । अभिनवरसपरिणति चंद्रगति
 किल भवति जगति सकलकविगुरुनागपतिरभिलषति ॥ (H).

१८१ । उदाहरति । अमृतकरः किरणधरः फुल्लं नवकुसुमवनं
 कुपितो भूत्वा शरं स्थापयन् कामो निजं धारयति धनुः । रौति
 पिकः समये निजे कान्तस्तव स्थिरहृदयः मूनं गतं दिनं न मिलति

१८१ । १ धर (A, B & C). २ फुल्ल (A, B & C). ३ कुसुम (A).
 ४ बण (A & C). ५ Dropt in (B). ६ धणु (E). ७ and ८ Transposed
 in (A, B & C). ८ णिक (C). ९ तुअ (F). १० हिअ (B),
 हिअलु (C). ११ पुणु (B). १२ मिल (A), मिअ (B), ए मिलद्र उअ (C).
 १३ जाहि (A). १४ णिअलु (B), णिअलु (C). १५ १८१ (A).

५३८

प्राकृतपैकुलम् ।

पुनर्याहि सखि प्रि[य]निकटं ॥ निजसमयो वसन्तः, नूनं निश्चितं,
तस्माद्याहि । (C).

१८१ । चंद्रमास्त्रामुदाहरति, अमित्र करेति । अमित्र कर—
अमृतकरः किरण—किरणान् धरु—धरति, वण—वनं फुल्ल
णव कुसुम—फुल्लनूतनपुष्पं जातमिति शेषः, काम—कामः कुबित्र
भ[इ]—कुपितो भूत्वा सर ठवइ—शरान् स्थापयति णिअ धणू—
निजधनुः धरइ—धरति । पिक—पिकः कोकिलः समअ—
समये वसंतकाले णिक—समीचीनं यथा स्थान्तया रवइ—रौति,
तुअ—तव कांत—कांतः प्रिय इत्यर्थः थिर हिअलु—स्थिर-
हृदयः, गमित्र दिण—गमितानि दिनानि पुनः ण मिलु—न
मिलन्ति, सहि—हे सखि तस्मात् त्वं पिअ णिअलु—प्रियनिकटे
आहि—गच्छ ॥ कलहांतरितां कांचिन्नायिकां प्रति सखी-
वाक्यमेतत् । (D).

१८१ । यथा । अमृतकरः किरणान्धरति, फुल्लति नवं कुसुम-
वनं, कुपितो भूत्वा शरान् स्थापयति कामो निजधनुर्धरति ।
रौति पिकः समये सम्यक्, कान्तस्तव स्थिरहृदयो गता दिवसाः
पुनर्न मिलति, याहि सखि प्रियनिकटे ॥ (E).

१८१ । उदाहरणमाह, अमित्र इत्यादि । अमृतकरः किरणं
धारयति, फुल्लवकुसुमं वनं, कुपितो भूत्वा शरं स्थापयति कामो-
निजं धत्वा धनुः । रवीति पिकः, समयः समीचीनः, कान्तस्तव
स्थिरहृदयः स्थिरप्रेमा, गतं दिनं पुनर्न मिलति, याहि सखि
प्रियनिकटं ॥ (F).

वर्णवृत्तम् ।

५३६

करिअ जसु सुगुणजुअ^१ विमलमद्र महिअले
 ठइअ ठइ रमणि सरस गण^२ पअ पअ अले^३ ।
 दिअबर^४ चउ चउ पअहि भण^५ फणिवद्र सही^६
 कमल गण सरस मण सुमुहि धवलअ कहौ^७ ॥ १८२^८ ॥

१८२। मुख्य रसं श्रुत्वा युवते विमलमते महीतले स्थाने
 स्थापय सुमुखि सगणं पदपदतले । दिजगणाश्चतुश्चतुर्धु पादेषु भ्रूणति
 फणिपतिर्महीधरं [?] नगणं भण शशिवदने धवले ॥ पदपदतले
 सर्वेषां पदानामन्ते सगणं, तथाचादौ जानौहि दिजगणाश्चत्वारः
 प्रतिपदं धवलगणं निर्मलगणं योग्यं, धवले धवलाख्यश्चन्दसि
 धवलाङ्गमेवानुकमणिकायां वक्ष्यति । महीश्वरानुगुणं मही-
 श्वरानुमतमित्यर्थः इति कश्चित्, परनिपातात् फणिमहीपति-
 रित्यन्ये । (C).

१८२। अथैकोनविंशत्यक्षरचरणवृत्तस्य चतुश्चत्वारिंशदुत्तरैक-
 शताधिकद्विषष्टिसहस्रोत्तरद्विलक्षतमं भेदं धवलनामकं वृत्तं लक्ष-
 यति, करिअ इति । हे सरसमानसे सुमुखि रमणि जसु — यस्य
 पअ पअ अले — [पादे] पादे पतितान् सरस गण — स्थाप्यगणान्

१८२। १ पसर वसु सऊ जुअल (A), करइ रस सुणि जुअर (B), करइ रस
 सुणि युअर (C). २ रमण गति सअअ (A), रमणि रिस गण (B), रमणि सिरिस
 नअ (C). ३ तले (A, B & C). ४ दिअगअ (A, B & C). ५ भणि (A),
 पअअ भण (B). ६ णिअ मही (A), मही (B & C). ७ करअल गण सरिसल
 ससि वअलि धवलही (A), धर जुगण सरिस भअ ससि वअणि धवलही (B & C).
 ८ १८५ (A).

५४०

प्रसक्तपैङ्गलम् ।

दिश्वर चउ — दिश्वरान् चतुर्लघुकगणान् चतुरः ठरश्च ठर —
 स्थापयित्वा स्थापयित्वा कमलगणः सगणोऽंतगुरित्यर्थः, कर
 पाणि कमल इत्यमिति [Vide श्लोक १४, p. 31.—Ed.] सगणनामसु
 कमलशब्दस्योपात्तत्वात्, चउ पञ्चहि — चतुर्षु पदेषु प्रतिचरण-
 मित्यर्थः करिश्च — क्रियते तत् धवलकं वृत्तमित्यर्थः, महिश्चले —
 महीतले कहि — कथ्यते इति सुगुणजुश्च — सुगुणयुक्तः विमल-
 मह — विमलमतिः फणिपतिः पिंगलः सही — सत्यं भणति ॥
 यथाष्टादशलघुरन्तरमेको गुरुः पतति तत् धवलनामकं वृत्तमिति
 फलितार्थः । (E).

१८२ । करोति । क्रियते यस्य सुगुणयुतविमल[म]तिर्महीतले
 स्थापयित्वा रमणि सरसगणान् पादपतितान् । दिश्वरांश्चतुरश्चतुर्षु
 पदेषु भणति फणिपतिः सखि कमलगणः सरसमानसे सुमुखि
 धवलकं कथय ॥ दिश्वरश्चतुर्लघुः, कमलः सगणः । (G).

१८२ । करहि इत्यादि । करोति रमं श्रुत्वा युवति विमल-
 मतिर्महीतले स्थापयित्वा स्थापयित्वा विरामं पतत्सगणं पदपद-
 तले । दिश्वरांश्चत्वारश्चतुर्षु पदेषु भणति फणिपतिर्बही धरण-
 गणाः सदृशा भण शशिवदने धवलं ॥ हे युवति विमलमतिः
 कविरिति शेषः एतच्छब्दः श्रुत्वा रमं करोति, स्थापयित्वा स्थाप-
 यित्वा विरामं पतत्सगणः पादान्ते प्रतिपादान्ते, दिश्वरांश्चत्वार-
 श्चत्वारः पदे — प्रतिपदं चत्वारो दिश्वरास्तेन षोडश लघवस्ततः
 सगणः पादान्ते फणिपतिर्भणति, फणिपतिः कौटुशः मही मही-
 ऽस्यासीति मही उत्सवयुक्तः, मह उद्भव उत्सव इत्यमरः, धरणगणाः

वर्णवृत्तम् ।

५४१

जहा, तरुण तरणि तवद्^१ धरणि^२ पवण बह^३ खरा
 लग^४ णहि जल बड मरु थल जण जिअण^५ हरा ।
 दिसद्^६ चलद्^७ हिअअ डुलद्^८ हम इकलि^९ बहू
 घर णहि पिअ सुणहि पहिअ मण इछद्^{१०} कळ^{११} ॥
 १८३^{१२} ॥ धवलांग^{१३} ।

धार्था गणाः कौटुशा लघूनां वाङ्मत्यादष्टादश लघव एको गुरु-
 रिति प्रतिपदं हे शशिवदने ईदृशं धवलाख्यं कन्दस्त्वं भण । तत्र
 षट्सु वर्षेषु यतिः पुनः षट्सु वर्षेषु यतिः पुनः सप्तसु वर्षेषु
 यतिः । उक्तं कन्दः पारिजाते । नगण्यगुलमनलसदृशमथ विरचय
 गं, रस-रस-हयविरतिकलितमिदमतिमुभगं । धवलमभणदहिप-
 इति सकलसुमतिमुखं, तदिह भवति परमसुकृतिहृदयमतिमुखं ॥
 (II).

१८३ । उदाहरति । तरुणतरणिस्तापयति धरणीं, पवनो-
 वहति खरः, समीपे नास्ति जलं, बडमरुस्थलं जनजीवनहरं ।
 वसतिरुच्यते हृदयं जुष्यति अहमेकाकिनी बधूगृहे नास्ति प्रियः
 शृणु पथिक ममसा किमिच्छसि कथय ॥ एकलीत्यव एकारो-
 लघुर्ज्ञेयः, बड — महत् मरुस्थलमपे इत्यर्थः, यदि वसतिः क्रियता-

१८३ । १ तप (A). २ तरणि (B). ३ बहर (E). ४ विम (C).
 ५ जिवण (A, B & C). ६ वसद् (A & C), विसद् (B). ७ डुलद् (A),
 वलद् (B & C). ८ डुलद् (A), दलद् (B & C). ९ हम ईकलि (A),
 हमि एकलि (B & C). १० इछद् (A), इच्छद् (B & C). ११ बलू (C).
 १२ १८३ (A). १३ धवलङ्गा (B & C).

५४२

प्राकृतपैकलम् ।

मचेत्युच्यते तदा हृदयं चुटति त्वदु[प]वाससम्भवात् यतोऽहमेका-
किनी परिजनशून्या मया च नाहर्तुं किमपि शक्यते । इयं हि
स्वयं दूती, अग्रे तव गमनमनुचितं तरणितापादिवशादन्येषामचा-
गमनमसम्भावितं त्वमपि पथिकश्चिरविरहीत्यतोऽभौष्टं निःशङ्कं
कथय इति व्यज्यते । (C).

१८३ । धवलमुदाहरति, तरणेति । तरण तरणि — तरणः
माध्याह्निकः तरणिः सूर्यः तवद् धरणि — तापयति धरणीं,
पवण वह खरा — पवनो वाति खरः, लग णहि जल — निकटे
नास्ति जलं, जण जिअण हरा — जनजीवनहरं वड भर थल —
महत् मरुस्थलं विद्यते इति शेषः । दिशद् चलद् — लिषोऽपि
चलन्ति तरणतरणिकिरणं अर्कलिषोऽपि चलन्तीवेत्यर्थः, हिअअ
जुलद् — हृदयं कंपते, हम इकलि वह — अहमे[क]ला बधूः घर
णहि पिअ — गृहे नास्ति पतिः, सुणहि पहिअ — शृणु हे पथिक
कह — कुचापि तव मनः स्थातुमिति शेषः इहद् — इच्छति ॥
कस्याश्चिदाम्बिदग्धाया इदं वाक्यम्, अत्र पथिकपदं निवासस्थल-
कथनार्थत्वं मार्गप्राप्त्यामवासयोग्यत्वं च व्यञ्जयति, तरणतरणि-
पदाभ्यां चण्डांशुकिरणभौत्या निखिलपथिकसंचारश्च[शून्य]तया-
यिममार्गस्यातिदुर्गमत्वं व्यज्यते, एकलेति पदमन्यजनानवलोकनीय-
तया यथेच्छक्रीडाकारित्वं व्यञ्जयति, सर्वथाचैव त्वया स्नेहमिति
व्यञ्जयति । धवलो निवृत्तः । (E).

१८३ । यथा । तरणस्तरणिस्तपति धरणिं, पवनो वहति खरः,
समीपे नास्ति जलं महत्मरुस्थलं जनजीवनहरं । दिशोऽपि चलन्ति,

वर्गद्वयम् ।

५४३

अवलोक्याश्रं^१ भणि^२ सुच्छन्दं मण मञ्जे सुखं^३ संबुत्तं
 सुप्रियं अंते ठवि^४ इत्या^५ दिज्जसु^६ कुन्तीपुत्तं^७ संजुत्तं ।
 गण अग्गा^८ दिज्जसु^९ एअं^{१०} किज्जसु^{११} अंते^{१२} सत्ता हारा जं
 इअ वत्तीसा णिअ^{१३} मत्ता पाअह^{१४} छंदो संभू णामाअं^{१५} ॥
 १८४^{१६} ॥

इदं धूर्णते, अहमेकाकिनी बधूर्णहे नास्ति प्रियः, इष्टु पथिक
 मन इच्छया कथय ॥ (G).

१८३ । उदाहरणमाह, तरण तरणि इत्यादि । तरणस्तरणि-
 स्तपति धरणी, पवनो वहति खरः, निकटे नास्ति जलं, महत्
 मरुस्थलं जनजीवनहरं । सार्थं वदमि इदं कथ्यते अहमेकाकिनी
 बधूर्णहे नास्ति प्रियः इष्टु पथिक मनःस्थितं कथय ॥ लग इ[ति]
 निकटवाचको मिथिलादेशीयः । स्वयं दूतीवचनं । (H).

१८४ । अवलोक्य भण सुच्छन्दः मनोमध्ये [सुखं सुवृत्तं,
 सुप्रियमन्ते स्थापयित्वा हस्ते दीयतां कुन्तीपुत्रः संयुक्तः । गणोऽग्रे
 दीयताम् एवं क्रियतामन्ते सप्त हाराः इति दाक्षिणक्षिजमात्राः
 पादे छन्दः शम्भुनामेदं ॥ सुखम् एतदवलोकनात्, सुप्रियं सच्चु-

१८४ । १ अवलोक्याश्रं (A), dropt in (B), अवलोक्याश्रं (C). २ भण (A,
 B & C). ३ Dropt after सु [up to हारा in the third quadrant in
 (F). ४ धरि (A). ५ इत्थो (A). ६ दिज्ज (A). ७ कुन्तीपुत्ते (E).
 ८ गुग्गा (B), वग्गे (E). ९ एवं (B), dropt in (C). १० किज्ज (A),
 dropt in (C). ११ अंत (E). १२ एअ (A). १३ पाअहि (A), पाअउ
 (B), पाअ (C). १४ पामोषं (A, B & C). १५ १८० (A).

५४४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

इयमन्ते, तथादौ किं तच्चाह हस्तः सगणः कुन्तीपुत्रः कर्णो द्विगुहः
 तथाच सगणकर्णगणानन्तरं द्विकलगणः । अग्रेऽप्येवं गणो दीयतां
 हस्तकर्णानन्तरं सुप्रियो दीयतामित्यर्थः, किन्त्वत्र पूर्वलिखित-
 सुप्रियगणेन सह हस्तगणः कर्तव्य इतरथा वर्णाधिक्यप्रसङ्गात्,
 तदन्ते सप्त गुरवः । अथवा आदौ हस्तगणः ततः कर्णगणः ततः
 पुनरपि हस्तकर्णौ इति संयुक्तमित्यस्यार्थः, ततः सुप्रियः द्विलघुः ।
 (C).

१८४ । अथैकोनविंशति[त्यक्षर]चरणस्य वृत्तस्य द्विसप्तत्यधिकैक-
 शताधिकत्रिसहस्रतमं भेदं शंभुनामकं वृत्तं लक्षयति, अवल्लो-
 आश्रमिति । सुच्छंदं — सुच्छंदः एतदिति शेषः [भणि —] भणित्वा
 [मण]मद्भ्ये — मनोमध्ये सूक्ष्मं — सुखं संयुक्तं — संवृत्तं त्वम् अवल्लो-
 आश्रं — अवल्लोकय कुन्तीपुत्रे संयुक्तं — कुन्तीपुत्रेण संयुक्तम् अथ-
 स्थितगुहद्वयात्मकगणयुक्तमिति यावत् इत्या — हस्तं गुर्वतसगण-
 मिति यावत् दिक्जसु — ददस्व अग्रे — अग्रे कर्णाधि इति यावत्
 एवं[अं] गण दिक्जसु — एवंप्रकारेण गणं ददस्व, पुनरपि सगण-
 कर्णौ देहौत्यर्थः, अन्ते — सगणकर्णान्ते सुप्रियं — सुप्रियं लघुद्वयात्मकं
 गणं ठवि — स्थापयित्वा अन्ते — पादंति सत्ता हारा — सप्त हारान्
 गुरुन् किक्जसु — कुरुष्व इअ — इति प्रकारेणेति भावः वत्तीसा
 णिअ मत्ता — दाचिंशन्नजमात्राः जं — यत्र पात्रह — पादेषु
 पतंतौति शेषः संभू णामाश्रं — शंभुनाम्ना कंदो — कंदः जानीहीति
 शेषः ॥ (E).

१८४ । अवेति । अवल्लोकयेदं भणित्वा सुच्छंदो मनोमध्ये सूक्ष्मं

वर्णहस्तम् ।

५४५

जहा, सिञ्च विट्ठी^१ किज्जइ^२ जीआ^३ लिज्जइ^४बाला^५ बुट्टा कंपताबह पच्छा बाअह^६ लग्गे काअहसब्बा दीसा भंपता^७ ।जइ^८ जड्डा^९ रूसइ^{१०} चित्ता^{११} हासइ^{१२}पेटे^{१३} अग्गी^{१४} थप्पीआ^{१५}कर पाआ संभरि^{१६} किज्जे^{१७} भित्तिरिअप्पा अप्पी लुक्कीआ ॥ १८५^{१८} ॥

संभु ।

सुवृत्तं सुप्रियमन्ते स्थापय, हस्तो दीयते कुन्तीपुत्रसंयुक्तः । गण-
मये देहि, एवं कुरुष्वान्ते सप्त हारा यत्र, इति दात्रिंशन्मात्राः पादे
कंदः शंभुनामेदं ॥ आदौ हस्तः सगणः, सगणकर्णयोर्द्वयमित्यर्थ-
स्तदन्ते सुप्रियं लघुद्वयं, कर्णौ गुरु[द्वयं], हारो गुरुः । (G).

१८४ । अब लोआ इत्यादि । इदानीं लोकानां भण सुखदः
मनोमथे सुखं संवृत्तं सुप्रियमन्ते संस्थाप्य कुन्तीपुत्रसंयुक्तं । गणा-

- १८५ । १ रिट्टा (A). २ किज्जइ (B & C). ३ जीआ (A), आ (C).
४ लिज्जइ (B & C). ५ बाल (E). ६ बाअ (A). ७ रक्खी रक्खी कंपता (A).
८ जव (A), जहि (B). ९ जड्डा (B), जड्डी (E). १० रूसइ (A, B & C).
११ चित्ता (A, B & C). १२ हो सद (A & B), हो सदि (C). १३ पेटे (A),
सज्जे (B & C), पेट्टे (F). १४ and १५ transposed in (A, B & C).
१५ थप्पीआ (A, B & C). १६ सभरि (A), सभुरि (B). सन्नरि (C).
१७ किज्जर (A). १८ १८८ (A).

५४६

प्राकृतपैकलम् ।

नये देहि एवं कुरु अन्ते सप्त हारा यत्र, एवं द्वाचिंशन्मात्राः पादे
 शम्भुनामैतत् ॥ सुच्छन्दो भण एतच्छन्दो भण, तेन इदानीं लोकानां
 मनोमध्ये सुखं संवृत्तं । आदौ हस्तं सगणं दद्यात्, कौटुम्भं हस्तं
 कुन्तीपुत्रसंयुक्तं सगणानन्तरं गुरुद्वयं देयं, ततोऽग्रे एवं गणं देहि
 सगणं गुरुद्वयं पुनर्देहि, अन्ते एतदन्ते सुप्रियं लघुद्वयं संस्थाप्य
 तदन्ते सप्त हारा गुरवः, एवं समुदायेन द्वाचिंशन्मात्राः पादे, इदं
 छन्दः शम्भुनाम । अत्र सप्तसु वर्णेषु यतिः, पुनः पंचसु वर्णेषु यतिः,
 पुनः सप्तसु वर्णेषु यतिः । * * * (H).

१८५। उदाहरति । शीतवृष्टिः क्रियते, जीवो गृह्यते, बालाः
 वृद्धाः कम्पन्ते, वहति पञ्चादायुः लग्नः काये सर्वं देशं व्याप्नोति ।
 यदि शीतं रुध्यति चिन्ता भवति सखि अग्नौ प्रविश्य स्वीयते,
 करपादं संचिष्य क्रियते मध्ये आत्मात्मनि गोष्यते ॥ क्रियते
 देवेन, रुध्यति अधिकं भवति । जात्रा इति पाठे जाया रुध्यति
 कुप्यति पृथक् स्वपिति तदा चिन्तावृद्धिर्भवति । आ[त्मा]शरीरं
 गोष्यत इत्यर्थः । (C).

१८५। शंभुमुदाहरति, सिञ्च विट्ठीति । सिञ्च विट्ठी — शीत-
 वृष्टिः किञ्चिद् — क्रियते जीवा लिज्जद् — जीवो गृह्यते देवेनेति
 शेषः, बाला वृद्धा — बाला वृद्धाः कंपन्ता — कंपन्ते पञ्चा बाअह —
 पश्चिमवाताः वह — वान्ति, काअह — काये लग्ने — लगन्ति, सञ्चा
 दीषा — सर्वा दिशः झंपन्ता — आच्छन्ना भवन्तीत्यर्थः । जइ जइ
 रोसइ — यदि शीतं रुध्यति, तदा चिन्ता हामइ — चित्तं ह्रसति,
 पेटे — उदरे अग्नी — अग्निः घष्पीआ — स्थाप्यते, कर पाआ संभरि

अहि^१ आइ हत्य^२ णरेद^३ बिसावि^४ पाअ पंचम^५ जोहलो
 अहि^६ ठाइ छट्ठहि^७ हत्य^८ दोसइ^९ सह^{१०} अंतहि^{११} णेउरो ।
 सुह^{१२} छंद गौअउ मुद्धि^{१३} णौअउ^{१४} सब्ब लोअहि जाणिओ
 कइ सिद्धि^{१५} सिठ्ठउ^{१६} दिड्ड^{१७} दिठ्ठउ^{१८} पिंगलेण बखा-
 णिओ^{१९} ॥ १८६^{२०} ॥

— करपादौ संकोच्य भित्तरि — मध्ये किञ्चे — क्रियते अप्या अप्यौ
 — आत्मा आत्मनि लुक्कौआ — गोप्यते ॥ कस्यचिद्दरिद्रस्त्रेतदाक्यं ।
 ग्रंभुर्चिवृत्तः । (E).

१८५। यथा । शीतवृष्टिः क्रियते, जीवो गृह्णाते, बासा वृद्धाः
 कंपन्ते, वहन्ति पश्चिमवाता लगन्ति काये, सर्वा दिशो घूर्णन्ति ।
 यदि जाड्यं रूयति, चित्तं ह्रमति, उदरेऽग्निः स्थाप्यते, करपादौ
 संकोच्य क्रियते मध्ये आत्मा आत्मनि गोप्यते ॥ दरिद्रस्त्रेय-
 कुक्तिः । (G).

१८५। उदाहरणमाह, सिअ विट्ठा इत्यादि । शीतवृष्टिः
 क्रियते, जीवो गृह्णाते, बासा वृद्धाः कंपन्ते, वहन्ति पाश्चात्यवातः
 लगन्ति काये, सर्वा दिश आच्छादयन् । यदा जाड्यं रूयति तदा

१८६। १ अइ (A, B & C). २ हत्य (A). ३ वेसवि (B). ४ पंचम
 (A), पणवि (B). ५ अहिं (A), अइ (B & C). ६ छट्ठहिं (A), छट्ठइ (B
 & C). ७ दिस्सइ (A). ८ सइ (E & F). ९ अंतइ (A). १० सोइ (B,
 C, E & F). ११ सुइ (A), dropt in (B). १२ लौअउ (A), dropt in (B),
 अउ (F). १३ सिद्धि (A). १४ सिद्धिउ (C). १५ Dropt in (B), दिड्डि (C
 & F). १६ दिड्ड (C). १७ बाखाणिओ (B). १८ १८६ (A).

चिन्ते भवति अग्निष्ठे स्थातव्यं करपादं संभृत्य संकुचितं कृत्वेत्यर्थः
क्रियते मध्ये आत्मना आत्मनि लीयते ॥ एकोनविंशत्यक्षरप्रस्तारस्य
पञ्च लक्षाणि चतुर्विंशतिसहस्राण्यष्टाशीत्यधिकं शतद्वयं भेदास्तेषु
किञ्चनो भेदा उक्ताः, शेषभेदाः स्वयमवगन्तव्याः । (H).

१८६। अथ विंशत्यक्षरा ॥ यस्यादौ हस्तः नरेन्द्रौ दावपि
पादः पञ्चमो जोहलः, यदि स्थाने षष्ठे हस्तो दृश्यते शब्दोऽन्ते
नूपुरः । तच्छब्दो गीता शुद्धा नीयते * * कविसृष्ट्या सृष्टं दिव्या
दृष्टं पिङ्गलेन व्याख्यातं ॥ गीतेति कन्दोनाम, यदा कविसृष्टिः
तदैव इदं सृष्टं, दिव्या भाग्येन दृष्टं गुरुभिः, सो इत्यत्र ओकारो-
लघुः । (C).

१८६। अथ विंशत्यक्षरचरणस्य वृत्तस्य षट्सप्तत्युत्तरपञ्चशता-
धिकाष्टचत्वारिंशत्सहस्रोत्तरं दश लक्षं भेदा भवन्ति, तत्राष्टोत्तर-
शताधिकं [षट्सप्तत्यधिकं] द्विसप्ततिसहस्रोत्तरचिलचतमं [२७२००६]
भेदं गीतानामकं वृत्तं लक्षयति, जहीति । हे मुद्धि—मुग्धे
जहि—यच्च आद्—आदौ हत्य—हस्तः गुर्वतः सगण इति
यावत् एरेंद बिष्बि—नरेंद्रद्वयमपि मध्यगुरुजगणद्वयमपीति
यावत्, ततः पाञ्च—पादः आदिगुरुर्भगण इत्यर्थः, पञ्चम—पञ्चमः
जोहलो—मध्यलघुरग[ण] इति यावत्, जहि—यच्च कडहि—
षष्ठे ठाद्—त्य[स्या]ने हत्य—हस्तः गुर्वतः सगणः अंतहि—
अन्ते सगणंति पादांति वा सल्ल—शब्दं लघुः णेउरो—नूपुरं गुरुः
दीसद्—दृश्यते । इदं च क्रियापदं सर्वैः प्रथमांतैर्गणवाचकैः पदैः
सह योजनीयं । सोद्—तत्तत् णीअउ—समीचीनं सव्व लोअहि

वर्णस्तम् ।

५४६

जाणिओ — सर्वलोकैज्ञातं वैलोक्यप्रसिद्धमिति यावत्, कवि सिद्धि
सिद्ध — कविसृष्ट्या सृष्टं दिदृ दिदृष्ट — दृष्ट्या दृष्टं पिंगलेण
बखाणिओ — पिंगलेन विख्यापितं गीओ कंद — तद्गीतानामकं
वृत्तमित्यर्थः ॥ वृत्तविशेषणानि पद्यपूरणयेति मतम् । (E).

१८६। अथ विंशत्यक्षरा कृतिः ॥ जहौति । यत्रादौ हस्तो-
नरेन्द्रद्वयमपि पादः पंचमो जोहलो यत्र स्थायी षष्ठे हस्तो-
दृश्यते शब्दमन्ते नूपुरं । तत् कंदो गीता मुग्धे समीचीनं सर्व-
लोकैज्ञातं कविसृष्टिसृष्टं दृष्टिदृष्टं पिंगलेन व्याख्यातं ॥ हस्तः
सगणः, नरेन्द्रो जगणः, पादो भगणः, जोहलो रगणः, शब्दं लघुः,
नूपुरं गुरुः । गीतानामकं कंदः । (G).

१८६। विंशत्यक्षरप्रस्तारे कानिचिच्छब्दांसि वदति, जह आह
इत्यादि । यत्र आदौ हस्तो नरेन्द्रौ द्वौ पादः पञ्चमो योधो-
यत्र स्थाने षष्ठे हस्तो दृश्यते शब्दः अन्ते नूपुरः । तच्छब्दः गीता
मुग्धानां नौता सर्वलोकैज्ञाता कविश्रेष्ठसृष्टा दिष्ट्या दृष्ट्या पिंग-
लेन व्याख्याता ॥ यत्र आदौ हस्तः सगणः, द्वौ नरेन्द्रौ जगणौ,
पादो भगणः, योधो रगणः पंचमः, षष्ठस्थाने हस्तः सगणस्ततः
शब्दो लघुरन्ते नूपुरो गुरुश्चन्द्रसो नाम गीता, कीदृशी मुग्धानां
मनोहराणां मध्ये नौता गणिता सर्वलोकैज्ञाता, कीदृशी गीता
कविश्रेष्ठेन सृष्टा दृदिष्ट्या भाग्येन दृष्ट्या पिंगलेन व्याख्याता ।
पशुपतिनैवं व्याख्यातं । कविसृष्टिसृष्टा कविसृष्टौ सृष्टा यदा
कवयः सृष्टास्तदा एषापि सृष्टेत्यर्थः, दृष्टिश्चन्द्रः शास्त्रं तेन[तया]
दृष्टा । सगण-जगणद्वय-भगण-रगण-सगण-लघुगुरुभिर्वर्णैर्गीता ।

५५०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा,

जह^१ फुल्ल^२ केअरु चारु चंपअ^३ चूअ^४ मंजरि^५ बंजुला^६
 सब दीस दीसइ केसु काणण पाण बाउल भम्मरा^७ ।
 बह पोम्म^८ गंध बिबंधु^९ बंधुर मंद^{१०} मंद समीरणा
 णिअ^{११} केलि कोतुक^{१२} लास लंगिम^{१३} लंगिआ तरुणी^{१४}
 जणा^{१५} ॥ १६७^{१६} ॥ गीता ।

तद्गणक्रमराहित्येन मावावृत्ते हरिगीतेयं [Vide श्लोकः १६७, p. 306.] ।
 उक्तं वंदःपारिजाते । सगणं पुरो विनिधाय जदयमुज्ज्वलं भगण-
 न्ततो—रगणं ततः सगणं निधेहि विधेहि लं गुरुमन्ततः । फलि-
 राजनिर्मितवृत्तमचरगीतकं * * * * * हरिगीतकेति पुरा कला-
 कृतवृत्तकेऽनियमस्थितं ॥ (H).

१६७ । यथा । उदाहरति । यदि फुल्लानि केतकी-चारुचम्पक-
 यूथिमञ्जरी-वञ्जुलानि सर्व्वस्थां दिशि दृश्यते किंशुककाननं पाण-
 व्याकुलभ्रमराः । वहन्ति पद्मगन्धविवन्धुबन्धुरा मन्दमन्दसमीरणाः
 निजकेलिकौतुकलामलङ्गिमलयास्तरुणीजनाः ॥ विशेषेण बन्धुर्वि-
 वन्धुः, बन्धुरा विलक्षणाः । (C).

१६७ । १ जह (A), जर (B & C). २ फुल्ल (E & F). ३ चम्पद
 (B & C). ४ जूअ (C). ५ मरि (E). ६ बंजुला (B), बंजुला (E
 & F). ७ Dropt in (B), मर्रा (C). ८ Dropt in (A), पोअ (B &
 C), पम्म (E). ९ बंधु बिबंध (A), विवन्ध (B). १० Dropt in (B).
 ११ पिअ (A). १२ कौतुक (A, E & F). १३ लाङ्गिम (B). १४ तरुणि (E).
 १५ मणा (A). १६ २०० (A).

१८७। गीतामुदाहरति, जहेति । जह—यच्च केचद् चारु
चंपञ्च चूञ्च मञ्जरि वंजुला—केतकिचारुचंपकचूतमञ्जरीवञ्जुलानि
[केतकी] चारुणि चंपकानि चंपकपुष्पानि चूतस्य मञ्जर्यः नव-
पल्लवानि वञ्जुलानि चैतानीत्यर्थः फुल्लु—पुष्पितानि विकसिता-
नौति यावत्, केसु काणण—किंशुककाननं सब दीस दीसद्—
सर्वस्यां दिशि दृश्यते, भमरा—भ्रमराः पाण बाउप्र[ल]—पान-
व्याकुला भकरंदानुपानप्रमत्ता इत्यर्थः जाता इति शेषः । पञ्च गंध
बिबंधु—पद्मगंधबिबंधुः क[म]लसौरभस्य विशिष्टो बंधुरित्यर्थः,
बंधुरः विचक्षणो मानिनीमानभंजने इति भावः [मंद मंद—
मन्दमन्दः] समीरण—समीरणः वातः वह—वाति, तरुणीजनाः
णिञ्च केलि कौ[को]तुक लास संगिम लग्निञ्च—निजकेलि-
कौतुकलाससंगमलग्निञ्चः । (E).

१८७। यथा । यच्च फुल्लकेतकीचारुचंपकचूतमञ्जरीवञ्जुलाः
सर्वा दिशि दृश्यन्ते किंशुक[क]काननपानव्याकुला भ्रमराः । वहति
पद्मगंधं बंधुबंधुरो मंदं मंदः समीरणो निजकेलिकौतुकलास-
संगिमलग्निस्तरुणीजनः ॥ (G).

१८७। उदाहरणमाह, जहि फुल्ल इत्यादि । यच्च फुल्लः केतकी-
चारुचम्पकचूतमञ्जरीवञ्जुलाः सर्वासु दिक्षु दृश्यन्ते किंशुककानने
पानोन्मत्ता भ्रमराः । वहति पद्मगंधविशिष्टबंधुबंधुरो मंदमंदं
समीरणो निजकेलिकौतुकलासभङ्गीलग्निस्तरुणीजनाः ॥ सुवर्ण-
केतकीविकाशो वसन्ते, वंजुला अशोकाः, वंजुलः पुंसि तिनिशे
वेतसाशोकयोरपि । (H).

५५२

प्राक्ततपैक्यम् ।

रग्गणा पलंतआ^१ पुणो णरेद कंतआ सुवक्कएण^२
 हार^३ एक्क मंतही सुसह पाअ अंतही सुसक्कएण ।
 गंडआ गणेहु ए सुवक्क^४ संख बीसए^५ फणिंद गाउ^६
 तीस मत्त पाअ^७पत्त हार तीअ भाअएण^८ सह आउ^९ ॥
 १६८^{१०} ॥

१६८ । रग्गणाः पतन्ति पुन[र्]रेन्द्रः कान्तः सुषट्केन हारमेकं
 मन्त्रयस्व जानीहि शोभनः शब्दो लघुः सुसह्यतेन षट्केनेत्यर्थः,
 शोभनप्रकारेणेति वार्थः । * * * त्रिंशत्सूतीयभागे दश संख्या-
 स्तेन हारा दश, शब्दा लघवो दशेत्यर्थः । (C).

१६८ । अथ विंशत्यक्षरचरणस्य वृत्तस्यैकपञ्चाशदधिक[नव]-
 नवतिसहस्रोत्तरपञ्च[षट्]लक्षतमं [६८८०५१] भेदं गण्ड[क]नामकं
 वृत्तं लक्षयति, रग्गणेति । रग्गणा—रगणः मध्यलघुर्गण इति
 यावत् पलंतआ—पतति पुनः कंतआ—कान्तः णरेद—
 नरेन्द्रो मध्यगुरुर्जगण इति यावत् पततीति पूर्वेणान्वयः, एवं
 सुसक्कएण—स्वशक्त्या निजकवित्वसामर्थ्येन सुवक्कएण—सुषट्केन
 भण गणषट्केनेत्यर्थः सह एक्क—एकं हार—हारं गुरुं मंतही
 —आमन्त्रयस्व स्थापयस्वेत्यर्थः, पाअ अंतही—पादंते सुसह—

१६८ । १ पलन्तया (A), पुलन्तया (B). २ सुवक्कएण (C). ३ हार (E & F). ४ सुवक्क (A). ५ कंकणे (A), टक्कणे (B), टक्कणे (C). ६ एम णाउ (A). ७ पाउ (E & F). ८ भाग एउ (A), भाष एउ (B & C). ९ भाउ (A). १० २०१ (A). * This metre has been designated वृत्तं in Pingala's Sanskrit treatise. Vide Ghosha's Compendium, p. 97.—Ed.

वर्णवृत्तम् ।

५५३

सुशब्दः शोभनो लघुर्देय इति शेषः । यच्च संख — संख्याया बीसए — विंशतिः सुवर्णः — सुवर्णाः तीस मत्त — चिंशन्माचाः पात्र पत्त — पादे प्राप्ताः तीस भात्रएण — तृतीयभागेन चिंशत्तृतीयभागो-
दश [त]संख्येति यावत् हारः गुरुः स दश लघुः आउ — आयाति
पततीति यावत्, ए — एनं गण्डआ — गण्डकं गण्ड — गणयस्व
बुध्यस्वेत्यर्थः, इति फण्दि — फणीन्द्रः गाउ — गायति ॥ प्रथमं
गुरुस्तदनंतरं लघुः पुनः गुरुस्तदनंतरं लघुरेवंक्रमेण यच्च विंशत्य-
चराणि चरणे पतन्ति तद्गण्डकनामकं वृत्तमिति फलितार्थः । (E).

१८८ । रग्येति । रगणः पतति पुनर्नरेन्द्रः कांत एतयोः
सुषट्केन, हार एकोऽन्ते सुशब्दः पादान्ते स्वशक्तिकथा । गंडकं
गणयस्व वर्णसंख्या विंशतिः फणीन्द्रो गायति, चिंशन्माचाः पादे
प्राप्ताः हारास्तृतीयभागेन शब्द आयातः ॥ नरेन्द्रो जगणः, रजयोः
षट्कं कर्त्तव्यं, हारो गुरुः, सुशब्दो लघुः । (G).

१८८ । रगण इत्यादि । रगणः पतति पुरो नरेन्द्रः कांतः
सुषट्केन, हारम् एवमामंचय[स्व] सुशब्दः पादान्ते सुसत्कृतेन ।
गण्डकां गणय अस्व कन्दसो वर्णसंख्यां विधेहि फणीन्द्रो गायति,
चिंशन्माचाः पादे, प्राप्तस्तृतीयभागो हारः सुशब्दस्त्वावान् ॥ आदौ
रगणः पतति यच्च पुनर्नरेन्द्रः कान्तः सुषट्केन रगणस्ततो जगणः
एवंक्रमेण षड्गणः कर्त्तव्यो हारं गुरुमेकमामंचय[स्व] कुरु, सुशब्दं
लघुं पादान्ते आमंचय[स्व] कुरु, सुसंस्कृतेन सुप्रकारेण गण्डकां
कन्दसो नाम गणय, अस्व कन्दसो वर्णसंख्यां टंकले कुरु चिंश-
न्माचाः पादे, चिंशन्माचायास्तृतीयभागः प्राप्तः तृतीयभागो दश

५५४

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा,

ताव बुद्धि^१ ताव सुद्धि^२ ताव दाण ताव माण^३ ताव^४ गब्ब^५
जाव जाव^६ हत्थ^७ णच्च^८ विज्जु रेह^९ रंग णाइ^{१०} एक दब्ब^{११} ।
एत्थ^{१२} अंत^{१३} अप्प दोस देव^{१४} रोस होइ^{१५} णट्ट सोइ सब्ब^{१६}
कोइ बुद्धि^{१७} कोइ सुद्धि^{१८} कोइ दाण कोइ माण कोइ गब्ब ॥

१८६^{१९} ॥ गंडका ।

तेन दश गुरवस्तावन्तो लघवस्तेन दश लघवः, समुदायेन विंशत्य-
चराणि पादे । टंकशब्दो गौडदेशीयः संख्याकरणवाचकः । (H).

१८६ । उदाहरति । तावद्बुद्धिस्तावत् शुद्धिस्तावदानं ताव-
न्मानः तावद्गर्वः, यावत् हस्ते हस्ते नृत्य[ति] सर्वं विद्युदिव रङ्ग-
मेकं द्रव्यं । स्वर्येणात्मनो दोषेण देवरोषेण भवति नष्टं तदेव
सर्वं, कुत्र बुद्धिः कुत्र शुद्धिः कुत्र दानं कुत्र मानः कुत्र गर्वः ॥
एकं द्रव्यं सर्वं सर्वात्मकं द्रव्यं, विद्युद्रङ्गं सञ्चलत्वात्, स्त्रीनिमित्तेन
यदा तदा इत्यध्याहार्यं । (C).

१८६ । गण्डकमुदाहरति, तावेति । जाव — यावत् हत्थ — हस्ते

१८६ । १ and २ transposed in (E & F). २ Transposed in (E).
३ Dropt in (B). ४ ताव सब्ब (A), जाव once only in (E & F). ५ हत्थ
(A). ६ सब्ब between णच्च and विज्जु (A & C). ७ and ८ dropt in
(A & C). ९ Dropt in (B). १० एण्ड (A), dropt in (B & C). ११ णच्च
(B), dropt in (C). १२ Dropt in (B & C), देव (E). १३ Dropt
in (A, B & C). १४ दब्ब (E). १५ and १६ transposed in (E).
१७ Dropt in (C). १८ १०१ (A).

वर्णनम् ।

५५५

वे कक्षा गंध हारा^१ बलत्र दिअगणा हत्य^२ हारा पलंता^३
 एकक्षा^४ सल कक्षा^५ धअपअ^६ सहिआ कंकणा^७ अंत कंता^८ ।
 बीसा एक^९ गला जं पलद लहु गुरू बारहा होइ^{१०} दीहा^{११}
 पिंडा^{१२} वत्तीस अग्गा सउ^{१३} फणि भणिआ^{१४} सव्वरा होइ^{१५}
 मुडा^{१६} ॥ २००^{१७} ॥

बिष्णु रेह रंग णाइ — विद्युत्सेखारंगवत् अतिचंचलमिति भावः एक
 — एकं द्रव्य — द्रव्यं णच्च — नृत्यति, ताव बुद्धि — तावद्बुद्धिः तावत्
 शुद्धिः तावत् मानः तावत् दानं तावत् गर्वः । [एत्थ अंत — एतदन्ते]
 सोइ — तत् द्रव्यं अप्प दोस — आत्मदोषेण देव रोम — दैवरोषेण
 यदीति शेषः णट्ट — नष्टं होइ — भवति तदेति शेषः, कोइ बुद्धि
 — [कुत्र बुद्धिः] कुत्र शुद्धिः कुत्र मानः कुत्र दानं कुत्र गर्वः ॥ (E).

१८८ । यथा । तावत् शुद्धिस्तावद्बुद्धिस्तावन्मानस्तावद्दानं ताव-
 द्गर्वं यावद्भूते नृत्यति विद्युत्सेखारंगणवद् एकं द्रव्यं । एतन्मध्ये
 आत्मदोषेण दैवरोषेण भवति नष्टं तत्सर्वं, का बुद्धिः का शुद्धिः
 किं दानं को मानः को गर्वः ॥ (G).

१८९ । उदाहरणमाह, ताव बुद्धि इत्यादि । तावद्बुद्धिस्तावत्
 शुद्धिस्तावद्दानं तावन्मानस्तावद्गर्वः, यावद् यावद्भूते हस्ते नृत्यति

२०० । १ हारा (A). २ बलत्र (A). ३ पलंता (A). ४ एकक्षा (A, B & C), dropt in (F). ५ कक्षा (F). ६ धअ बल (A), धअ बल (B & C). ७ संक्षणा (A). ८ कक्षा (A). ९ एक (A & C). १० पाच (A), होइ (E). ११ दिहा (E). १२ पिंडा (A). १३ अग्गा सउ (A), अग्ग स (E). १४ फणिआ (B). १५ जो (C). १६ मुडा (A). १७ २०१ (A).

५५६

प्राकृतपैङ्गवम् ।

सर्वविद्युद्रङ्गमेकं द्रव्यं । एतदन्ते आत्मदोषेण दैवरोषो भवति
 नष्टं तदेव द्रव्यं, तदा का बुद्धिः का शुद्धिः किं दानं को मानः
 को गर्वः ॥ बिम्बु रङ्ग इति विद्युदत् चंचलं, द्रव्यनाशे आत्म-
 दोषेण दैवरोषः कारणं । विंशत्यक्षरप्रसारस्य दशलक्षाष्टलक्षा-
 रिंशत्सहस्राणि षट्सप्तत्यधिकानि पंचशतभेदास्तेषु भेदद्वयमुक्तं
 शेषभेदाः स्वयमवगन्तव्याः । (H).

२०० । अथ एकविंशत्यक्षरा ॥ द्वौ कर्षौ गन्धहारौ बलघद्विज-
 गणौ हस्तहारौ बलन्तौ एकं शल्यं कर्षौ ध्वजपटः कङ्कणमन्ते कांतं ।
 विंशतिरेकाधिका यत्र पतति लघुगुरुभिर्दादश भवन्ति दीर्घाः,
 पिण्डिता द्वाविंशदयं शतं फणिभणिता स्रग्धरा भवति मुग्धा ॥
 पिण्डिताः पादचतुष्क एकीकृता द्वाविंशदधिकशतमित्यर्थः । (C).

२०० । अथैकविंशत्यक्षरचरणस्य वृत्तस्य त्रि[दि]पंचाशदुत्तरैक-
 शताधिकसप्तनवतिसहस्रोत्तरं विंशतिर्लघं भेदा [भ]वंति, तत्र
 पञ्चोत्तरशतत्रयाधिकनवाधिकनवतिसहस्रोत्तरैकलक्षतमं [चिन्तव-
 त्युत्तरनवशताधिकद्विसहस्रोत्तरचिलक्षतमं २०१८८३] भेदं स्रग्धरा-
 नामकं वृत्तं लक्षयति, वे कलेति । यत्र प्रथमं वे कला — द्वौ
 कर्षौ गुरुद्वयात्मकगणावित्यर्थः, ततो गंधं हारा — गंधहारौ लघु-
 गुरु इति यावत्, ततश्च बलघद्विजगणा — बलघद्विजगणौ गुरु-
 लघुचतुष्टयात्मकगणाविति यावत्, ततः हत्य हारा — हस्तहारौ
 सगणगुरुकावित्यर्थः यत्र पञ्चता — पतनः, ततश्च एकलक्षा — एकलं
 शल्यं लघुः कला — कर्षौ गुरुद्वयात्मको गण इत्यर्थः अंत — अन्ते
 कर्षगणायै इत्यर्थः ध्वजपत्र सहिन्ना — ध्वजपटसहितः स्रग्धादि-

वर्णवृत्तम् ।

५५७

त्रिकलगणसहित इत्यर्थः कांता — कांतः कंकणा — कंकणं गुरुरित्यर्थः
 यत्र पततीति शेषः । जं — यत्र एकगुणा — एकाधिका बीसा —
 विंशतिः एकविंशतिरिति यावत् लङ् गुरू — लघुगुरवः पलद् —
 पतन्ति बारहा — दादश दीहा — दीर्घाः होहि — भवन्ति, पिण्डा
 — पिंडिताः वत्तीस अग्ना सत् — द्वाविंशदधिकशतं मात्रा इति
 शेषः यत्र भवतीति पूर्वेषामर्थः, सा फणि भणिआ — फणिभणिता
 मुद्धा — मुग्धा मनोज्ञेति यावत् सद्धरा — सगधरा होद् — भवति ॥
 सगधरानामकं तद्वृत्तं भवतीत्यर्थः । (E).

२०० । अथैकविंशत्यचरा प्रकृतिः ॥ वे कषेति । द्वौ कर्णौ
 गंधहारौ वल्यद्विजगणौ हस्तहारौ पततः एकं शल्यं कर्णौ-
 ध्वजपटसहितः कंकणमन्ते कांतं । विंशतिरेकाधिका यत्र पतन्ति
 लघुगुरवो दादश भवन्ति दीर्घाः, पिंडीभूता द्वाविंशदधिकं शतं
 फणिभणिता सगधरा भवति मुग्धा ॥ कर्णौ दिगुरुः, गंधो लघुः,
 हारो गुरुः, वल्यं गुरुः, द्विजसत्तुल्यः, हस्तः सगणः, शल्यं लघुः,
 ध्वजो लघुगुरुः, कंकणं गुरुः । (G).

२०० । एकविंशत्यचरप्रस्तारस्य कानिचित् वृंदांस्थाह, वे कषा
 इत्यादि । द्वौ कर्णौ गन्धहारौ वल्यद्विजगणौ हस्तहारौ पततः,
 एकः शल्यः कर्णौ ध्वजपटसहितः कंकणमन्ते कान्तं । विंशति-
 रेकाधिका यत्र पतन्ति लघुगुरुभ्यां दादश भवन्ति दीर्घाः, पिण्डः
 द्वाविंशदधिकं शतं फणिभणिता सगधरा भवति मुद्धा ॥ यत्र
 प्रथमं द्वौ कर्णौ, कर्णौ गुरुद्वयगणः कर्णद्वयगणेन गुरुचतुष्टयं,
 गंधो लघुहारो गुरुर्वलयो गुरुस्ततो द्विजगणसत्तुल्यत्वात्मकस्ततः

१५८

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, ईसा रोस प्पसाद^१प्पणदिसु^२ बहुसो

सग्ग गंगा जलेहिं

आमूलं पूरिदाए तुहिण कर कला^३रुप्प सिप्पीअ^४ रुद्दो^५ ।जोणहा^६ मुत्ताह^७ लिस्सं एद^८ मउलि^९ णिहि-त्तग्ग^{१०} हत्थेहिं^{११} दोहिंअग्घं^{१२} सिग्घं^{१३} व देत्तो^{१४} जअइ गिरिसुआ^{१५}

पाअ पंकेरुहाणं ॥

२०१^{१६} ॥ सग्घरा ।

हस्तः सगणो हारो गुरुः पतति, एकः शल्यो लघुः कर्णो गुरुद्वयं,
 कर्णः कौटूशः ध्वजपटसहितः ध्वजपटो लघुगुरुरूपो गणस्तत्सहितोऽन्ते
 कंकणं गुरुः कान्तं । एकाधिका विंशतिर्वर्णा लघुगुरुभ्यां, द्वादश
 भवन्ति दीर्घा गुरवः, पारिशेष्यान्त्रव लघवः, पिण्डः शरीरं
 द्वाविंशदधिकशतमात्रात्मकं कंदः समुदायेन भवति, इयं शुद्धा
 सग्घरा फलिभणिता ॥ अत्र सप्तसु वर्णेषु यतिः, पुनः सप्तसु

२०१। १ प्पसाद (C). २ प्पणदिसु (B). ३ कला (A), गणा (B).

४ Dropt in (B), सिद्धौच (C), सौप्पीच (E). ५ रुद्दो (B), रुद्दो (E).

६ जोहा (A & B), जोहा (E). ७ मोत्ताह (B, C & E), मुत्ताह (F).

८ एद (B), एच (C), एणद (F). ९ मउलि (E), मुलि (F). १० णिहिणा

(C). ११ हत्थेहिं (A), त्थं (E). १२ अग्घं (B), अग्घं (F). १३ दिग्घं

(B), सिग्घे (E), सिग्घं (F). १४ देत्तो (B), देत्तो (C), वे देत्तो (E),

वेदेत्तो (F). १५ मौरिसुआ (E). १६ २०४ (A).

वर्णवृत्तम् ।

५५६

वर्णेषु यतिः, पुनः सप्तसु वर्णेषु यतिः । उक्तं कन्दः पारिजाते ।
आदौ मो रस्ततो भस्तदनु च नगणः स्याद्यकारस्ततो यौ,
सप्ताश्वैर्विरामः फणिपतिगदिता स्रग्धरेयं प्रसिद्धा । एषा सत्का-
व्यमुद्रावचनपरिणता मानसानामुदञ्चत्स्रोतोमूर्कचतुरङ्गो भवति
कवियशःश्रीः प्रमोदं खवन्ती ॥ (H).

२०१ । उदाहरति । ईर्ष्यारोषप्रसादप्रणतिषु बङ्गशः स्वर्गगङ्गाजलै-
रामूलं पूरितया तुहिनकरकलारूप्यशुक्ला रुद्रः । ज्योत्स्नामुक्ताफल-
युक्तं नतमौलिनिहिताग्रहस्ताभ्यां द्वाभ्याम् अर्घ्यं शीघ्रमिव ददत्
जयति गिरिसुतापादपङ्केरुहाणां ॥ ईर्ष्याजन्यो रोषस्तन्निमित्तये
प्रसादस्तदर्थं प्रणतिषु, चन्द्रकलेव शुक्तिपात्रं । अर्थान्तरानुकर्षमाह,
ज्योत्स्नेति मत्वर्थे नप्रत्ययः, इवार्थे वग्नब्दः । (C).

२०१ । स्रग्धरामुदाहरति, ईसेति । ईसा रोष प्रसाद प्रण-
दिषु—ईर्ष्यारोष[प्र]सादप्रणतिषु ईर्ष्या यो रोषस्तन्निमित्तये यः
प्रसादस्तन्निमित्तं याः प्रणतयस्तास्त्वित्यर्थः बङ्गशो मग्न गंगा
जलेहिं—बङ्गशः स्वर्गगङ्गाजलौघैः आमूलं पूरिताए—आमूलं
पूरितया तुहिण कर कला रूप्य सिंघीअ—तुहिनकरकलारौप्य-
शुक्ला गौ[गिरि]सुता पात्र पङ्केरुहाणं—गिरिसुता[पाद]पङ्के-
रुहयोः दोहिं—द्वाभ्यां एद मौ[मउ]लि निहिताग्र हत्येहिं
दोहिं—नतमौलिनिहिताग्रहस्ताभ्यां द्वाभ्यां जोओ[एहा] मोत्ताह
लिङ्गं—ज्योत्स्नायुक्तं [मुक्ता]फलयुक्तम् अर्घ्यं शीघ्रं देत्तो व—
[अर्घ्यं शीघ्रं] दददिव रुद्रो—रुद्रः जगद्—जयति ॥ स्रग्धरा
निवृत्ता । (E).

५६०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

आइहि जत्थ^१ पाअगण^२ पअलिअ जोहल^३ अंत धरीजे^४
 काहल सइ गंध इअ मुणि गण^५ कंकण अंत^६ करीजे ।
 सइइ एक^७ भेरि^८ चलु^९ णरवइ फुक्कइ^{१०} संख^{११} सुभब्बा^{१२}
 चामर जुग अंत जहि^{१३} पअलिअ
 रहु^{१४} णरेंदउ^{१५} कब्बा^{१६} ॥ २०२^{१७} ॥

२०१ । यथा । ईषारोषप्रसादप्रणतिषु वज्रशः स्वर्गगंगाजलैरामूलं
 पूरितया तुहिनकरकक्षारौष्यशुक्ला रुद्रः । ज्योत्स्नामुक्ताफलितं
 प्रणतमौलिनिहिताग्रहस्ताभ्यां द्वाभ्यामर्थं शीघ्रमिव ददञ्चयति
 गिरिसुतापादपङ्केरुहयोः ॥ (G).

२०१ । उदाहरणमाह, ईसा रोष इत्यादि । ईश्वरीरोषप्रसाद-
 प्रणतिषु वज्रशः स्वर्गगंगाजलैरामूलं पूरितया तुहिनकरकक्षा-
 रूप्यशुक्ला रुद्रः । ज्योत्स्नामुक्ताफलाद्यं नतमौलिनिहिताग्रहस्ताभ्यां
 द्वाभ्याम् अर्थं शीघ्रं ददत् अयति गिरिसुतापादपङ्केरुहयोः ॥
 कर्पूरमञ्जरीसाटकथं । (H).

२०२ । आदौ यच्च पादगणः प्रकटितः जोहलोऽन्ते ध्रियते,
 काहलशब्दगन्धशब्दवाच्या लघवस्तेषां मुनिगणः सप्त लघवः कंकणं

२०२ । १ चण्ड (A). २ भगण गण (A). ३ जोहलु (B), जोहणु (C).
 ४ ठरीजे (A, B & C). ५ एम दिअगण (A), ६ मुणिगण (B), मुइ मुणिगण
(C). ७ ताह (A & B), ताइ (C). ८ एक (C). ९ भेरि (E).
 १० चल (E & F). ११ फुक्कइ (A), फुक्कव (B & C). १२ सइ (A),
 संख (C). १३ सुभब्बा (B & C). १४ जह (E & F). १५ यच (A),
 चेच (B). १६ णरेंदउ (A & E), णरेंदइ (B), णरेन्द (C). १७ बंदा
(E & F). १८ २०४ (A).

वर्णवृत्तम् ।

५६१

क्रियते हारः । शब्दते भेरी चलिता नरपतिः फुत्क्रियते शङ्खः
सुभयश्चामरयुगं यत्रान्ते प्रकटितं तन्मरेन्द्रकाव्यं ॥ शब्दते कथ्यते,
फुत्क्रियते उच्यते, काव्यं कन्दः । तथाच यदा नरेन्द्रो गच्छति,
तदा पदातिथोधाः काहलशब्दसुगन्धिकङ्कणान्यनुसरन्ति, भेरी
शब्दते, अन्यो नरपतिरनुगच्छति, शङ्खः फुत्क्रियते, चामरयुगं
प्रकटौक्रियते । (C).

२०२ । अथैकविंशत्यक्षरचरणस्य वृत्तस्य विंशत्युत्तरसप्तद्वयाधिक-
चत्वारिंश[एकोनविंशत्युत्तरपञ्चशताधिकपञ्चाश]त्सहस्रोत्तरचतुर्लक्ष-
तमं [४५०५१८] भेदं नरेन्द्रनामकं वृत्तं लक्षयति, आदहीति । जत्य
— यत्र आदहि — आदौ पात्रगण — पादगणो गुर्वादिर्भगण इति
यावत् पञ्चलिङ्ग — प्रकटितः, अंत — अंते भगणावसाने इति यावत्
जोहल — जोहलो मध्यलघुरगण इत्यर्थः धरीजे — भ्रियते स्थाप्यत-
इति यावत्, ततः काहल सह गंध — काहलशब्दगंधाः एकलघव-
इत्यर्थः इन्द्र — एते मुणि गण — मुनिगणाः सप्त गणा इति यावत्
देया इति शेषः, तथाच रगणानंतरं सप्त लघवः स्थाप्या इति भावः,
ताह — ततः सप्तलघ्वनंतरमिति यावत् कंकण — कंकणं गुरुइत्यर्थः
करीजे — क्रियते । ततश्च एक भेरी[रि] — एका भेरी लघुरित्यर्थः
सह — शब्दायते स्थाप्यत इत्यर्थः, परवह — नरपतिर्मध्यगुरुर्भगणः
चल — चलति तिष्ठतीत्यर्थः, सुभब्बा — सुभयः संख — लघ्वात्मको-
गणः फुक्कह — फुत्क्रियते उच्यते इत्यर्थः जह — यत्र अंत — अंते
पादंति चामर जुग — चामरयुगं गुरुद्वयमित्यर्थः पञ्चलिङ्ग — प्रक-
टितम् एङ्ग — एतत् परिंदड कंदा — नरेन्द्रच्छंदः ॥ (E).

५६२

प्राकृतपैङ्गलम् ।

२०२ । आर्दति । आदौ यत्र पादगणः प्रकटितो जोहलोऽन्ते ध्रियते, काहलशब्दगंधा इति मुनिगणाः कंकणमन्ते क्रियते । शब्दायते एका भेरी चलति नरपतिरुच्यते शंखः सुभयं चामर-युगमन्ते यत्र प्रकटितमेतन्मरेन्द्रच्छंदः ॥ पादो भगणः, जोहलो रगणः, मुनिः सप्त, एवंच सप्त लघवः कार्या इत्यर्थः, कंकणं गुरुः, भेरी लघुः क्रियते नरपतिर्जगणः, शंखो लघुः, चामरं गुरुः । (G).

२०२ । आर्दहि जत्य इत्यादि । आदौ यत्र पादगणः प्रकथ्यते योधोऽन्ते स्थाप्यते, काहलः शब्दः गंधः एवं मुनिगणः कंकणस्तत्र क्रियते । शब्दायते एका भेरी चलितो नरपतिः फुत्कार्यं शंखं सुभयं, चामरयुगमन्ते यत्र प्रकटितमेतत् नरेन्द्रकायं ॥ यत्र आदौ पादगणो भगणः प्रकथ्यते, अन्ते भगणान्ते जोहलो रगणः स्थाप्यते, काहलो लघुः शब्दो लघुर्गन्धो लघुरेवंक्रमेण लघुचयं ततो मुनिगणश्चतुर्लघुगणस्तेन सप्त लघव इत्यर्थस्तत्र कंकणं गुरुः क्रियते । एका भेरी शब्दायते लघुः भवतीत्यर्थस्ततो नरपतिर्जगण-चलति भवति शंखं फुत्कार्यं लघुं स्थापय, शंखं कौटुशं सुभयं, चामरयुगमन्ते प्रकथ्य गुरुद्वयं स्थाप्य, एतन्मरेन्द्राख्यं कायं ॥ अथच यदा नरपतिश्चलति तदादौ पादगणः पदातिगणः प्रकटितो-भवति, योधगणोऽन्ते स्थाप्यते, ततः काहलशब्दः, कर्पूरागुरु-सारादेर्गन्धः, मुनिगणा द्विजा आग्नीर्वादपुरस्सरमये चलन्ति, कंकणाद्याभरणं क्रियते, भेरी शब्दायते, शंखफुत्कारो जायते, नरेन्द्रस्य पार्श्वे चामरद्वयं स्थाप्यते ॥ अत्र द्वादशसु वर्षेषु यतिः, पुनर्नवसु वर्षेषु यतिरथवा त्रयोदशसु वर्षेषु यतिरष्टसु वर्षेषु

वर्णनम् ।

५६३

जहा, फुलिअ^१ केसु चंद^२ तह पञ्जलिअ^३
 मंजरि तेज्जइ^४ चूआ
 दक्खिण वाउ^५ सीअ^६ भइ पवइइ^७
 कंय विओइणि^८ हीआ ।
 केअइ^९ धूलि सब्ब दिस^{१०} पसरइ^{११}
 पीअर^{१२} सब्बउ भासे
 आउ^{१३} बसंत काइ^{१४} सहि^{१५} करिअइ^{१६}
 कंत ण थक्कइ^{१७} पासे ॥
 २०३^{१८} ॥ नरेन्द्रः ।

यतिः । उक्तं छंदःपारिजाते । भं रसयाथ रेफनयुगलकमथो
 जयुगं च यकारं, पिंगलमाग[राज]निगदितमिह वर्णनरेन्द्र-
 सुदारं । भानुविराममेतदथ तदपरवर्णविरामविकल्पं, शिष्ट-
 मवाष्टकान्यतरदिति क्षुद्र वेह विभाति सुकल्पं ॥ (H).

२०३ । [उदाहरति] फुल्लं किंशुकं, चन्द्रस्तथा प्रकटितः, मञ्जरिं
 व्यनक्ति सूतः, दक्षिणो वातः शीतो भूत्वा प्रभवति, कम्पते विद्यो-
 गिमौहदयं । केतकीधूलिः सर्व्वदिक्षु प्रसारिता सर्व्वं पीतं भासते,

२०३ । १ फुलिअ (E & F). २ चंपय केसु (A). ३ विचसिअ (A),
 पलिअ (C). ४ वज्जइ (C). ५ वाउ (B & C). ६ सिअल (A).
 ७ पवइ (B), पवइइ (C). ८ विओइणि (F). ९ केअलि (B), केअइ (F).
 १० दिसे दिसे (A). ११ पसरिअ (B & C). १२ Dropt in (B),
 पीअर (F). १३ काइ (A & B). १४ साहि (B), काहि (C). १५ सलि
 (F). १६ करिअउ (A), करिअइ (B & C). १७ थक्क (F). १८ २०३ (A).

५६४

प्राकृतपेङ्गलम् ।

विज्जूमाला आइ^१ पाय तिअ दिअगण^२ तह बहु^३गुण जुत्ता
अंते कखा सुद्धा बखा^४ भण फणिवइ कइवर^५ गुण^६ जुत्ता ।^७
जं बत्तीसा मत्ता यक्के पअ पअ पअलिअ लहु^८ गुरु^९ सोहा
एसो^{१०} हंसी गामा^{११} छंदो^{१२}

सअल विबुहअण किअ मण^{१३} मोहा^{१४} ॥ २०४^{१५} ॥

आगतो वसन्तः सखि किं करवाणि कान्तो न तिष्ठति पार्श्वे ॥
सुवर्णकेतकौ वसन्ते स्फुटतीति । (C).

२०३ । नरेन्द्रमुदाहरति, फुलिअ इति । केसु — किंशुकं फुलिअ
— पुष्पितं तह — तथा चंद — चंद्रः पअलिअ — प्रकटितः *** (E).

[Here four leaves are wanting in the MS. (E).—Ed]

२०३ । घया । पुष्पितं किंशुकं, चंद्रस्तथा प्रकटितः, मंजरीं
त्यजति चूनाः, दक्षिणवायुः शीतो भूत्वा प्रवहति, कंपते वियोगिनी-
हृदयं । केतकौधूलिः सर्वादिषु प्रसरति, पीतं सर्वमपि भासते,
आगतो वसंतः किं सखि क्रियते, कान्तो न तिष्ठति पार्श्वे ॥ (G).

२०३ । उदाहरणमाह, फुलिअ इत्यादि । फुलितं किंशुकं,
चंपकं प्रकटितं, मंजरी गृहीता चूतैर्दक्षिणो वातः शीतो भूत्वा
वहति, वम्यते वियोगिनीहृदयं । केतकौधूलिः सर्वासु दिषु

२०४ । १ पाय (A). २ दिअगण (C). ३ विड (B & C). ४ दिखे
अखा (F). ५ करिवर (A). ६ ग (A). ७ Second quadrant dropt in
(C). ८ and ९ transposed in (B & C). १० एसा (A). ११ गामा (A).
१२ छन्दो (C). १३ सुद्धी अण मणइ अण (A), सुद्धअ अण मणइअ (B), सुद्ध
अणइ अण (C). १४ मोहा (B & C). १५ २०० (A).

यशस्तम् ।

५६५

प्रसरति; पीतं सर्वं भासते, आगतो वसंतः किं सखि कर्त्तव्यं कांतो-
न तिष्ठति पार्श्वे ॥ सुवर्णकेतकीविकाशो वसन्ते । एकविंशत्यक्षर-
प्रसारस्य विंशतिर्लक्षाणि सप्तनवतिसहस्रं द्विपञ्चाशदधिकमेकशतं
भेदास्तेषु भेदद्वयमुक्तं, शेषभेदाः स्वयं ज्ञातव्याः । (H).

२०४ । अथ [दा]विंशत्यक्षरा ॥ विद्युन्माला[या] आगते[दि] पादे
त्रयो द्विजगणाः तथा बह्वगुणयुक्ताः, अन्ते कर्णो दीयते धन्यो-
भणति फणिपतिः कविर्बह्वगुणयुक्तः । यत्र द्वाविंशत्यावास्तिष्ठन्ति
पदपदप्रकटितलघुगुरुशोभाः, एतत् हंभीनामच्छन्दः सकलसुकवि-
जनमनोहरशोभं ॥ (C).

२०४ । अथ द्वाविंशत्यक्षरा आकृतिः ॥ विद्युन्माला आदिपादे
त्रयो द्विजगणास्तथा बह्वगुणयुक्ताः, अन्ते कर्णो दीयते धन्यो भणति
फणिपतिः कविवरो गुणयुक्तः । यत्र द्वाविंशत्यावास्तिष्ठन्ति प्रकटित-
लघुगुरुशोभाः, एतद्वंभीनामच्छन्दः सकलविविधजनकृतमनोमोहं ॥
द्विजयतुल्यः, कर्णो द्विगुरुः । मो मो गो गो विद्युन्माला । (G).

२०४ । द्वाविंशत्यक्षरप्रसारस्य भेदमेकं दर्शयति, विद्युन्माला
इत्यादि । विद्युन्मालाया आदौ पादस्त्रयो द्विजगणास्तत्र बह्वगुण-
युक्ताः, अन्ते कर्णः शुद्धवर्णः भणति फणिपतिः कविवरगुणयुक्तः ।
यत्र द्वाविंशत्यावास्तिष्ठन्ति पदपदप्रकटितगुरुलघुशोभाः, एतद्वंभी
नाम च्छन्दः सकलविविधजनमनोहरमोहा ॥ यत्रादौ विद्युन्माला-
च्छन्दसः पादक्षरणं तेनाष्टगुरवस्ततस्त्रयो द्विजगणाश्चतुर्लघ्वात्मकाः
द्वादश लघवद्वत्यर्थः, कौटुशा बह्वगुणयुक्ताः, अन्ते कर्णो गुरुयुगरूपः
कौटुशः शुद्धवर्णः, फणिपतिः कौटुशः कविवरगुणयुक्तः, द्वाविंश-

५६६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, खेताणंदा उगो^१ चंदाधवल चमर^२ सम सिअ कर^३ बिंदाउगो^४ तारा तेआ हारा^५बिअसु^६ कुमुअ वण^७ परिमल कंदा ।भासे कासा सब्बा आसा^८महुर^९ पवण लहु लहिअ^{१०} करंता^{११}हंसा सहे^{१२} फुल्ला बंधू^{१३}सरअ^{१४} समअ सहि हिअअ हरंता^{१५} ॥२०५^{१६} ॥ हंसी ।

आवाः कौटुशः पदपदप्रकटितगुहलघुशोभाः, हंसी कौटुशी
सकलबुधध[ज]नमनोहरत्वेन मोहरूपा ॥ अचाष्टसु वर्णेषु यति-
स्ततस्तुर्द्वयसु वर्णेषु यतिः । (H).

२०५ । उदाहरति । नेचानन्द उदितश्चन्द्रः धवलचामरसम-
मितकरवृन्दः, उदयंति तारा * * विकसितः कुमुदगणः परिमल-
कन्दः । भाषयंति कासाः सर्वांगाः, मधुरपवनो लघुलघुत्वं करोति,
हंसाः शब्दायन्ते, फुल्लबन्धुकः शरत्समयः सखि हृदयं हरति ॥ (C).

२०५ । १ उगो (B). २ चामर (A). ३ कर (B). ४ तारा (F).
५ बिअस (A). ६ लव (A), गण (C). ७ तारा (F). ८ बडव (B).
९ लह लहिअ (A), लह लहिअ (B), लह लहर (F). १० बिलासा (F).
११ सहा (A), सहे (F). १२ कुन्द बिअ (B). १३ सरअ (F). १४ लव
हरता (B), हिअ रता (C). १५ २०८ (A).

वर्गद्वयम् ।

५६७

जहि^१ आइहि इत्या^२ करअल^३ तत्या^४पाअ लङ्ग^५ जुअ कखगणाठवि चामरआ^६ काइलजुअ बंका^७सख पहिखइ^८ बेवि गणा ।पअ अंतहि सक्को^९ गण पभण्णिज्जे^{१०}तेइस बख पमाण किआ^{११}इअ^{१२} मत्तहि^{१३} पोमाबइ^{१४} पभण्णिज्जे^{१५}बखहि सुंदरिआ भण्णिआ ॥ २०ई^{१६} ॥

२०५। यथा । नेत्रानन्द उदेति चन्द्रो धवलचामरसमसितकर-
वृन्दः, उदयन्ति ताराः तेजःसाराः, विकसति कुमुदवनं परिमल-
कन्दं । भासं(सयं)ते काशाः सर्वा आशाः, मधुरः पवनो लघु लभते
विलासान्, हंसाः शब्दायन्ते, फलन्ति बंधूकानि, शरत्समयः सखि
हृदयं हरति ॥ (G).

२०५। उदाहरणमाह, नेत्राणंदा इत्यादि । नेत्रानन्द उदेति
चन्द्रः धवलचामरसमसितकरवृन्दः, उदितास्तारास्तेजसाभाधाराः,
विकशितं कुमुदवनं परिमलकन्दं । भासन्ते काशाः सर्वाशासु

२०ई। १ जइ (B & C). २ इत्या (A). ३ करअ (A). ४ तत्या (A).
५ लङ्ग (F). ६ चामरअ (A), चामर (C). ७ बंका (B). ८ पहिखि (A),
वेहिखि (B), वेहिखि (C). ९ सक्का (F). १० पभण्णिज्जइ (F). ११ पमा-
णिआ (F). १२ एअ (B, C & F). Here ए should be read as short,
Vide स्तोत्र ५, p. 7. १३ सत्तहि (A). १४ पउमाबइ (A), पोमाबइ (B & C).
१५ च भण्णिज्जे (F). १६ २०ई (A).

५६८

प्राकृतपिङ्गलम् ।

मधुरः पवनो काहलहितो वहति, हंसाः शब्दायंते, फुलं बंधूकः
पुष्पं, शरत्समयः सखि हृदयं हरति ॥ कौटुशयः धवलचामर-
सदृशश्चेतमयस्वसमूहः, काहलहित्र इत्यनुकरणं मन्दं मन्दमित्यर्थः ।

[Here the commentator has described a metre, called तुलनाकुसुम
or मदिरा, with examples of his own making both in प्राकृत and संस्कृत.
This has been mentioned in Ghosha's Compendium, p. 99.]

द्वाविंशत्यक्षरप्रस्तारस्य एकचत्वारिंशत्क्षचाणि चतुर्नवतिषहस्रं
चतुरधिकं शतत्रयं भेदास्तेषु भेद एकः प्रदर्शितः, शेषभेदाः स्वयं
बोद्धव्याः । (H).

२०६ । यचादौ हस्तः करतलं तथा पादः लघुयुगं कर्णगणः,
धृत्वा चामरं काहलयुगं वक्रः शङ्खं वहिर्दत्त्वा गणद्वयं लघुद्वय-
मित्यर्थः । पदान्ते शक्रगणः चयोविंशतिवर्णाः प्रमाणीकृताः, इयं
मात्राभिः पद्मावती प्रभणिता वर्षैः सुन्दरी भणिता ॥ शक्रगण-
आद्यन्तगुरुः षट्कलः, मात्राभिरिति द्वाविंशन्मात्रा पद्मावती ।
[Vide श्लोक १४४, p. 242.—Ed.] आदौ सगणौ द्वौ, गणास्त्रयः सगणा-
अन्ते, भगणः सगणः कर्णगणो मध्ये त्रयः पतन्ति । (O).

२०६ । अथ चयोविंशत्यक्षरा विहतिः ॥ यचादौ हस्तः करतलं
तथा पादो लघुयुगं कर्णगणं—स्थापय चामरकाहलयुगं, वक्रः शङ्खौ
पुरस्त्रियेते द्वावपि । गणः पादान्ते शक्रगणः प्रभण्यते चयोविंशति-
वर्णाः प्रमाणीकृताः, एतन्मात्रा हि पद्मावती च भण्यते वर्षैः सुन्दरी
भणिता ॥ हस्तः करतलं च सगणः, पादो भगणः, कर्णौ द्विगुरुः,
चामरं गुरुः, काहलं लघुः, वक्रो गुरुः, शङ्खो लघुः, शक्रो गुरु-
लघुद्वय-गुरुरूपः । पद्मावतीवत् द्वाविंशत् संख्याः । (G).

वर्णवर्णम् ।

५६६

आइहि सगणा बेवि गण तिज्जे सगणा अंत ।

भगणा सगणा कसगण मन्जे तिसि पलंत ॥ २०ई (क) ॥*

दोहा ।

२०ई । त्रयोविंशत्यक्षरप्रस्तारस्य भेदमेकं प्रदर्शयति, अहि आइ इत्यादि । यत्रादौ हस्तः करतलस्ततः पादो लघुयुगं कर्णगणः संख्याय चामरकं काहलयुगं वक्रः शल्यौ प्रथमतः द्वौ * * शक्रगणः प्रभण्यते त्रयोविंशतिर्वर्णाः प्रमाणीकृता एतन्मात्रायां पद्मावती प्रभण्यते वर्णैः सुंदरिका वर्णिता ॥ यत्रादौ हस्तः सगणस्ततः करतलः सगणस्ततः पादगणो भगणस्ततो लघुयुगं ततः कर्णगणः गुरुयुग्मगणः संख्याय चामरकं गुरुं ततः काहलयुगं लघुयुगं ततो वक्रो-गुरुस्ततः पहिलिअ — प्रथमतः शल्यद्वयं पहिलिअ — प्राप्तं शल्यद्वयं वा लघुद्वयं प्राप्तं । पादान्ते शक्रगणः षट्सप्तप्रस्तारस्य चतुर्थो भेदः [Vide Gloss (G), p. 24.—Ed.] स चाद्यन्तगुरुर्मध्यलघुद्वयसहितः, त्रयोविंशतिर्वर्णाः प्रमाणीकृताः पदे इत्यर्थः, एतत् द्वंदो मात्रावृत्ते पद्मावती प्रभण्यते, वर्णवृत्ते सुंदरी वर्णिता । इत्युक्तगणैर्वर्णवृत्ते भवति सुंदरी । मात्रावृत्ते नेयं लीलावती जगणाभावात् । (H).

* [This śloka is found in MS. (F), and its Gloss (G), but not in any of the other MSS.—Ed.]

२०ई (क) । अथास्तैव प्रकारांतरं दोहावृत्तेनाह, आईति । आईतौ सगणौ दावपि गणास्त्रयः सगणा अंते । भगण-सगण-कर्ण-गणा मध्ये त्रयः पतंति ॥ (G).

५७०

प्राज्ञतपैकलम् ।

जहा, जिण^१ वेअ^२ धरिज्जे महिअल लिज्जे^३

पिट्ठिहि दंतहि ठाउ धरा

रिउ^४वच्छ^५ बिआरे^६ छलतणु^७ धारे^८बंधिअ^९ सत्तु सुरज्जहरा^{१०} ।कुल^{११}खत्तिअ तप्पे दहमुह^{१२} कप्पे^{१३}

कंसअ केसि बिणासकरा

करुणा पअले मेहह^{१४} बिअले^{१५} सो^{१६}देउ गाराअण^{१७} तुम्ह^{१८} बरा ॥२०७^{१९} ॥ सुंदरौ ।

२०७ । उदाहरति । येन वेदा प्रियन्ते, महीतलं गृह्यते पृष्ठे,
दन्ते स्थाप्यते धरा, रिपुवचो विदार्यते * * * वध्यते शत्रुः सुर-
राज्यहरः । चञ्चिकुलं ताप्यते, दग्धमुखः कर्ष्यते, कंसकेशिबिनाशः
क्रियते, करुणा प्रकथ्यते, स्नेहा विघट्यन्ते, स ददातु नारायणस्तुभ्यं
वरान् ॥ सुरराज्य इत्यत्र रेफयोः सत्वरपठनादेक्यं बोध्यम् ।

[Vide श्लोक ८, p. 11.—Ed.] (C).

२०७ । १ जहि (A), जहिह (B), जिहि (C). २ बिअ (B), वेद (F).
३ लिज्जे (B & C). ४ Dropt in (B), डिउ (C). ५ Dropt in (B).
६ रिआरे (A). ७ छलतण (A), छलतणु (C). ८ धारौ (B). ९ बंधिअ
(B & C). १० सुरज्जहरा (A), च रज्जहरा (B), रज्जहरा (C). ११ कुल (A).
१२ दहमुख (B). १३ कंप्पे (A). १४ मेहउ (B), महर (C). १५ बिहले
(A). १६ सो (B & C). १७ बराइण (F). १८ तुम्ह (A). १९ २१० (A).

वर्णदत्तम् ।

५७१

दुमिलाइ पञ्चासउ^१ बस विसेसहु^२दीस^३ फणिंदह चारुगणाभणु^४ मत्त बत्तीसह^५ जाणह^६ सेसहअठ्ठह^७ ठाम^८ ठई^९ सगणा ।गण^{१०} अख ग दिज्जइ^{११} कित्ति लहिज्जइ^{१२}लग्गइ दोस अणेअ^{१३} परा^{१४}कइ तिलि^{१५} विरामह^{१६} पाअह^{१७} पाअह^{१८}ता दह^{१९} अठ्ठ^{२०} चउदहही^{२१} ॥ २०८^{२२} ॥

२०७ । यथा । येन वेदा भ्रियन्ते, महीतलं गृह्यते पृष्ठे, दत्ते स्थाप्यते धरा, रिपुवचो विदार्यते, क्लृप्ततनुधारिणा वध्यते शत्रुः सुराज्यहरः । कुलं चञ्चियाणां तापितं, दशमुखः कर्त्तितः, कंस-केशिनिमात्रः हतः, करुणा प्रकटिता, स्नेहा विदारिताः, स ददातु भारायणो युष्माकं वरान् ॥ (G).

२०७ । उदाहरणमाह, जहि बेअ धरिज्जे इत्यादि । येन

२०८ । १ पञ्चासहि (A), पञ्चासइ (F). २ विसेसहि (A), विसेसइ (F). ३ बीस (A), दस (F). ४ भण (F). ५ बत्तीसह (A). ६ जाणिण (A), बणिण (F). ७ अठ्ठह (B & C), अठ्ठास (F). ८ ठाम (A), हि (F). ९ ठं (F). १० गणु (F). ११ दिज्जइ (B & C). १२ लहिज्जइ (B), लहिज्जइ (C), लहिज्जइ (F). १३ अणेक (B & C). १४ करी (A), परि (F). १५ मीणि (A). १६ विरामहि (A), विरामइ (B & C). १७ पाअहि (A). १८ कर (C). १९ अठ्ठ (B & C). २० चउदहही (A), चउदहही (B), चउदहही (C). २१ २११ (A).

५७२

प्राकृतपौकलम् ।

वेदो हृतः, महीतलं गृहीतं पृष्ठे, दंताभ्यां स्थापिता धरा, रिपुवचो-
विदारितं, क्लृप्ततनुं धृत्वा बद्धा शत्रुं सुराज्यं कृतं । कुलं चचियाणां
तापितं, दशमुखानि कर्त्तितानि, कंसकेमिविनाशकरः, करुणा येन
प्राप्ता, स्नेहः येन विदलिताः, स ददातु नारायणस्तुभ्यं वरं ॥
रिपुवचो हिरण्यकशिपुवचः, क्लृप्ततनुं वामनरूपं, शत्रुं बलिं,
दशमुखानि कर्त्तितानि रावणस्येति शेषः । [The commentator
here describes a metre named पूर्णा said to be mentioned else-
where.—Ed.] चथोविंशत्यक्षरप्रस्तारस्य व्यग्रीतिलक्षणाष्टाग्रीति-
सङ्ख्याष्टोत्तराणि षट्शतं भेदास्तेषु भेद एको दर्शितः, शेषभेदाः
स्वयं ज्ञातव्याः । (H).

२०८ । अथ चतुर्विंशत्यक्षरा ॥ दुर्मिला प्रकाशते वर्णविशेषे
दृश्यते फणीन्द्रेण चारुगणा भणिताः द्वात्रिंशन्मात्रा ज्ञायन्ताम्
अशेषाः अष्टस्थानेषु स्थाप्यन्तां सगणाः । गणोऽन्यो न दीयते
कौर्त्तिर्ज्ञायते सगन्ति दोषा अनेकप्रकाराः, कथ्यन्ते चथो विरामाः
पादे पादे ते क्रियन्ते अष्ट-षट्-दशसु ॥ कौर्त्तिरित्यनन्तरं भव-
तीति पूरणीयं, यथा वर्णान्त[?] इति, कुत्र विराम इत्यत आह
त इति ते विरामाः । (O).

२०८ । अथ चतुर्विंशत्यक्षरा संस्कृतिः ॥ दुर्मिला । दुर्मिला
प्रकाशते वर्णविशेषे दक्षेण फणीन्द्रेण चारुगणा भणिता मात्रा-
द्वात्रिंशद्वर्णिताः शेषेणाष्टाष्टस्थाने यत्र सगणाः । गणोऽन्यो न दीयते
कौर्त्तिर्ज्ञायते सगन्ति दोषा अनेकप्रकारेण, कथय, चथो विरामाः
पादे पादे, ते दशाष्ट-चतुर्दशसु मात्रास्त्विति शेषः ॥ (G).

वर्णमालम् ।

५७३

अहा, पहु दिज्जिअ^१ बज्जिअ^२ सिज्जिअ^३ टोप्पर^४

कंकण बाहु किरौट सिरे

पइ^५ कण्हि^६ कुंडल गं रइ^७मंडल^८ठाविअ^९ हार फुरंत^{१०} उरे^{११} ।पइ^{१२} अंगुलि मुहरि^{१३} हीरहि सुंदरि^{१४}कंचण^{१५} रज्जु^{१६} सुमज्ज^{१७} तणूतसु^{१८} तूणउ^{१९} सुंदर^{२०} किज्जिअ^{२१} मंदर^{२२}ठावह^{२३} बाणह^{२४} सेस धणू ॥२०६^{२५} । दुर्मिला ।

२०८ । चतुर्विंशत्यक्षरप्रसारे भेदद्वयमाह । दुर्मिलाईत्यादि ।
दुर्मिलां प्रकाशयति वर्णं विशेषयति वीक्षते फणौन्मस्यारगणा-
भणिता माचा द्वाविंशत् ज्ञालाऽशेषमष्टसु स्थानेषु भवन्ति
स्रगणाः । गणोऽन्यो न क्रियते कीर्त्तिर्ज्ञायते लगति दोषोऽनन्तः,
कृत्वा चीन् विरामान् पादे पादे तावत् दशसु अष्टसु चतुर्दशसु ॥

२०६ । १ दिक्ख (B & C), दिज्जि (F). २ बज्ज (A), बज्जहि (F).
३ and ४ टोप्पर मत्थ (A & B). ५ सिद्धि (C). ६ सुंदर (F). ७ पडि
(A), तथ (B), ठर (F). ८ कण्ह (F). ९ सुंदर (A), धूरर (C), चवरणि
(F). १० मंडल (A). ११ बाण (A). १२ फुरंत (A). १३ उरे (F).
१४ पण (A & B). १५ सुंदरि (A & B), मुहरि (C). १६ सुकरि (B).
१७ कण्हण (B). १८ वन्द (B). १९ ससज्ज (A), सुसज्ज (B), छ (C).
२० तणू (B). २१ तूणउ (B & C). २२ सुंदरि (A). २३ Dropt in (B),
किज्ज (C). २४ Dropt in (B). २५ तावह (B & C). २६, २७, २८ and
२९ बाणस पावहिं तं कणु सुंदरि (A). ३० ३११ (A).

५७४

प्राकृतपैकलम् ।

अष्टौ सगणाः पदे पदे क्रियन्ते, अष्टसगणकरणेन कौर्त्तिर्ज्ञायते
प्राप्यते सगणातिरिक्तो गणो न क्रियते, यदि सगणं विनान्यो गणः
क्रियते तदानन्तदोषो लगति, विरामो दशसु मात्रासु पुनरष्टसु
मात्रासु पुनश्चतुर्दशसु मात्रासु । वर्णदुर्मिलायां सगणातिरिक्तगण-
योगेन मात्रादुर्मिला भवति । [Vide चोक्त १८१, p. 315.—Ed.] (H).

२०८ । उदाहरति । प्रभोर्ज्ञायते वज्रैः सृष्टं शिरस्त्राणं कङ्कणं
वाहौ किरौटं शिरसि प्रतिकर्णे कुण्डलं नूनं रविमण्डलं स्थाप्यते
हारः स्फुरन्मुरसि । प्रत्यङ्गुलि मुद्रा हीरकैः सुन्दरी काञ्चनरज्जुः
सुमधे तनोः तस्य त्वणः सुन्दरः क्रियते मन्दरः स्थाप्यते वाणः
शेषधनुषि ॥ प्रभोर्महेष्टस्य, टोपरशब्दः शिरस्त्राणं देशी, वज्रैरिति
वज्रमयशिरस्त्राणमित्यर्थः, नूनं निश्चयेन, शेषधनुषे धनुषि शेषो हि
शङ्करधनुषो गुणः । (C).

२०८ । यथा । प्रभुणा दत्तं वज्रैः सृष्टं सुन्दरं कंकणं वाहोः
किरौटं शिरसि स्थापितं कर्णे कुण्डलं नवरविमण्डलवत् स्थापितो-
हारः स्फुरन्मुरसि । प्रत्यङ्गुलि मुद्रिका हीरैः सुन्दरकाञ्चनरज्जुः
सुमध्यतनौ तस्य त्वणः सुन्दरस्ततो मन्दरः वाणः शेषे धनुषि ॥ (G).

२०८ । उदाहरणमाह, पङ्क्तं दिङ्मिञ्च इत्यादि । प्रभुणा दत्तं
वज्रैः सृष्टं टोप्परं कंकणं वाहौ किरौटः शिरसि प्रतिकर्णे कुण्डलं
यथा रविमण्डलं, लुप्तोपमा अथवा रूपकालंकारः, स्थापितो हारः
स्फुरन्मुरसि । प्रत्यङ्गुलि मुद्रिका हीरकाणां सुन्दरकाञ्चनरज्ज्वा
सुसज्जा तनुस्तस्य त्वणो मन्दरः सुन्दरः स्थापितो वाणः नारायणः
शेषधनुषि ॥ टोप्पर इति शिरस्त्राणवाचको देशीयः । त्रिपुर-
दाहोद्यतशिवस्य वर्णनम् । (H).

वर्णनम् ।

५७५

ठाबहु आइहि सकगणा तह

सख बिसज्जहु बेबि तहा पर

खेउर सइजुअं^१ तह^२ खेउरएपरि गारह^३ भव्व गणा कर ।काहल जुगल अंत^४ करिज्जसु^५एपरि चोबिह^६ बस पआसहु^७बत्तिस^८ मत्त^९ पआपअ^{१०} लेक्खहु^{११}अट्ठ^{१२} भआर^{१३} किरीट बिसेसहु ॥ २१०^{१४} ॥

२१० । स्थापयित्वा आदौ शक्रगणं तथा शखं विसर्ज्य द्वय-
मपि भणितं परतो नूपुरशख्य * * भव्यगणान् कुरु । काहल-
युगलमन्ते कुरुष्व एवं प्रकारेण चतुर्विंशतिवर्णान् प्रकाशय
द्वात्रिंशन्मात्राः पदे पदे लिख अष्टौ भकारान् किरीटे विशेषय ॥
विसर्ज्य देहि, विशेषय जानीहि । (C).

२१० । ठावेति । स्थाप्यतामादौ शक्रगणस्तथा शख्यौ सज्जय
द्वावपि तथा परतो नूपुरं शब्दयुगं पुनर्नूपुरम् एवं परिपाठ्या
शुद्धलघुरुपान् भव्यगणान् कुरु । काहलयुगलमन्ते कुरुष्व, एवं परि-
पाठ्या चतुर्विंशतिवर्णान् प्रकाशय, द्वात्रिंशन्मात्राः पदे पदे लिखाष्टौ

२१० । १ सइजुआ (F). २ पुण (F). ३ गारह (A), गरह (F). ४ तह (A).
५ ठनिज्जसु (B & C). ६ चोबिह (A), चोबिस (F). ७ पआसहु (B & C).
८ बत्तिस (B). ९ मत्त (A). १० पआपअ (A). ११ लिक्खहु (A), लेक्खहु (F).
१२ अट्ठ (B & C). १३ भआर (C). १४ २१० (A).

५७६

प्राकृतमैकलम् ।

जहा, बप्पअ^१ उक्कि^२ सिरै^३ जिणि^४ लिज्जिअ^५तेज्जिअ^६ रज्ज^७ बणंत चले विणु^८

सोअर सुंदरि संगहि लग्गिअ

मारु^९ बिराध कबंध^{१०} तहा हणु^{११} ।मारुइ मिल्लिअ^{१२} बालि बिहंडिअ^{१३}रज्ज^{१४} सुगौवह^{१५} दिज्ज^{१६} अकंटअ^{१७}बंधु^{१८} समुइ विणासिअ^{१९} रावण^{२०}सो तुअ^{२१} राहव दिज्जउ गिभअ^{२२} ॥२११^{२३} ॥ किरीट^{२४} ।

भगणान् किरीटं विशेषय ॥ शक्रः गुरु-लघुद्वय-गुरुरूपो गणः,
शश्वो लघुः, नूपुरं गुरुः, शब्दो लघुः, काहलो लघुः । भगणाष्ट-
केन किरीटं कन्दो भवतीत्यर्थः । (G).

२१० । ठावऊ आइहि इत्यादि । स्थापयादौ शक्रगणं, तथा
शश्वं विशर्जय द्वयं, तथा परे नूपुरं शब्दद्युगलं तथा नूपुरम्, अनेन

२११ । १ पप्पअ (A). २ उक्कि (A & B), चण (F). ३ करे (A).
४ जा (B), जिणउ (C), जिण्डि (F). ५ विज्जिअ (B & C). ६ तज्जिअ
(A), dropt in (F). ७ रज्जु (A). ८ पुण (F). ९ एहलि between
समिअ and मारु (A), मारि (F). १० कसन्ध (B). ११ चसंगक (A), तथा
हणु (B). १२ मिल्लिअ (A). १३ वाव लिहलिअ (A), बालि बिहंडिअ (B &
C). १४ रज्जु (A & C). १५ सुगौवहि (F). १६ दिज्जि (A). १७ अकंटह
(A & B). १८ and १९ चत्यहि दिज्जुअ (C). २० वन्ध (C), बंधि (F).
२१ विभावलि (A), विभाणिअ (B). २२ रावण (B). २३ मर (F).
२४ विम्वअ (B & C). २५ २१४ (A). २६ सऊ किरीट (A).

वर्णनम् ।

५७७

प्रकारेण एकादश भव्यगणान् कुरु । काहल्युगमन्ते स्थापय, एवं-
प्रकारेण चतुर्विंशतिवर्णान् प्रकाशय, दाचिंशन्माचाः पदे पदे
लेखय, अष्टौ भकाराः, किरौटं विशेषय ॥ स्थापयादौ शक्रगणं
गुरु-लघुद्वय-गुरुरूपं, तथा तस्य परे शब्दद्वयं लघुद्वयं विसर्जय,
तस्य परे नूपुरं शब्दयुगं, तथा नूपुरं गुरुं, तथापदेन शब्दद्वयं
लघुद्वयम्, अनेन प्रकारेण एकादश गणान् कुरु । अस्यार्थः शक्र-
गणानन्तरं लघुद्वयं कार्यं, तत एकगुरुरेकगणः लघुद्वयमपरो गणः
एतयोरेकादश गणाः क्रमेण कार्याः, ततः सर्वान्ते काहल्युगसं
लघुयुगं स्थापय, अनेन प्रकारेण चतुर्विंशतिवर्णाः चरणे, माचाः
दाचिंशत्, एतदेव संचिष्याह समुदायेनाष्ट भकाराः पादे । (H).

२११ । उदाहरति । पितुरुक्तं शिरसि येन गृहीता त्यक्ता राज्यं
वनान्ते चरितं पुनः, सोदरसुन्दर्यौ संगे लग्ने, मारितो विराधः,
कबन्धस्तथा हतः । मारुतिर्मिलितः, बाली विघटितः, राज्यं
सुधीवहस्ते दत्तं, बद्धः समुद्रः, विनाशितो रावणः, स तव राघवो-
निर्भयं ददातु ॥ (C).

२११ । यथा । पितुराज्ञा शिरसि येन गृहीता, त्यक्ता राज्यं
वनान्ते चरितं पुनः, सोदरसुन्दर्यौ संगे लग्ने, मारितो विराधः,
कबन्धस्तथा हतः । मारुतिर्मिलितो बालिर्विखंडितो राज्यं सुधीवाय
दत्तमकंटकं, बद्धः समुद्रो विनाशितो रावणः, स मम राघवो-
ददातु निर्भयं ॥ (G).

२११ । उदाहरणमाह, वप्पह इत्यादि । पितृभक्तिः शिरसि

येन गृहीता, त्यक्त्वा राज्यं हृष्टचलितो वनं, सोदरसुन्दर्यौ संगे लभे,
हतो विराधः, कबन्धः तत्र हतः । मारुतिर्मिक्षितः, बाह्यो व्यापा-
दितः, राज्यं सुग्रीवाय दत्तमकण्टकं, बद्धा समुद्रं विधातितो-
रावणः, स तुभ्यं राघवो ददातु निर्भयं ॥ बलन्त इति बलिकली
कामधेनू । बप्पशब्दः पिष्टवाचको देशीयः, सोदरो लक्षणः,
सुन्दरौ सीता । चतुर्विंशत्यक्षरप्रस्तारस्य एका कोटिः सप्तषष्टि-
लक्षणि सप्तसप्ततिसहस्राणि षोडशाधिकं शतद्वयं भेदास्तेषु
दिशाचमुदाहृतं, शेषभेदाः स्वयमवगन्तव्याः । यद्यपि षड्विंश-
त्यक्षरपर्यन्तानि वृत्तानि भवन्ति, तथाप्यस्मिन् ग्रंथे ग्रंथकारेण
चतुर्विंशत्यक्षरपर्यन्तानि वृत्तानि प्रोक्तानि, पञ्चविंशत्यक्षरसंख्यापि
विषमेति न समाप्तिः कृता, षड्विंशत्यक्षरच्छन्दसि सत्यवचसा पिंगल-
नागेन भुजंगविजृम्भितमिति [Vide Ghosha's Compendium, p.
101.—Ed.] छन्दसो नामच्छलेन गरुडाये भुजंगेन पिंगलेन विजृ-
म्भितं गतमित्युक्त्वा समुद्रे प्रविष्टं, ग्रन्थकारस्योपास्यपिंगलनागस्य
गमनममंगलमिति षड्विंशत्यक्षरच्छन्दो [नो]क्तं । तथाच छन्दः-
पारिजाते । आषड्विंशमिमानि सुख्छन्दांसि क्रमशोऽक्षरैः । एकैक-
वर्द्धितैश्छन्दैर्दण्डकाः प्रचितानि च ॥ दण्डकाः सुखरेफाभ्यां प्रचि-
तान्यपरैर्गणैः । ष[स]तरा मिक्षितास्तुल्यश्रुतयो भवजास्तथा ॥
तेषामन्योऽन्ययोगाश्च स-माभ्यां चापि कोटिशः । प्रचितानि विव-
र्द्धन्ते शेषस्तदेद केवलं ॥ विहाय यगणं शुद्धं गणैरन्यैरशेषतः ।
षड्विंशादधिकैर्वर्द्धैर्दुष्यन्ते प्रचितानि च ॥ (H).

वर्णोद्धृतम् ।

५७६

कखेक पढम दिअ सरस सुपअ^१ धुअपअहि^२ पलइ^३ तह ठइअ^४ वरंसालूर^५ सुभणि^६ मणहरणि रअणिपहु-बअणि कमल^७दलणअणि वरं^८ ।बत्तीसह^९ कल^{१०} पअ^{११}[ह] ठवह^{१२} पअलिउ^{१३}तह मह^{१४} करअल^{१५} दिअ बिलअं^{१६}मत्ता^{१७} बण^{१८} सुललिअ^{१९} छउ^{२०} चउकल किअ^{२१}कइ दिणअर^{२२} भण^{२३} भुअअ पए^{२४} ॥२१२^{२५} ॥*

२१२ । अथ जनचिंशदचरा ॥ कर्णमेकं प्रथमं देहि सरसपदं
ध्रुवं पदे पतति स्थापय प्रकटितं * * * तन्मध्ये करतलं तच्च

२१२ । १ पचह (A, B & C), सूपच (E). २ पचह (A), पचर (B & C), पचि (E). ३ पलिच (A). ४ ठविच (A, B & C). ५ सलूर (A). ६ भच (F). ७ Dropt in (B & F). ८ वरं (C). ९ बत्तीस (B & C). १० मत्त (A). ११ पउ (A & C), dropt in (B). १२ ठवउ (A & B), वउ (C). १३ पअलिउ (A), पअलिउ (B), पअलिउ (C). १४ म (A & B). १५ करअल (B & C). १६ मणच (A). १७ मत्त (E). १८ पल (A), वच (E). १९ वललिच (E). २० छउ (E), छउ (F). २१ किल (B). २२ करवर दिणअर (A), कर दिणअर (E). २३ Non est (A), चच (B). २४ भुअअ पए (A), भुअ पचच (B), भुअअ पर (C). २५ २१५ (A).
* सालूर is placed before द्वितीयचिंशदचरी in MS. (A), but after it, in all the others.—Ed.

५८०

प्राकृतपैङ्गलम् ।

विलयः श्रवसानमित्यर्थः, माचावर्णभ्यां सुललितानि षट्चतुष्कलाः
कृताः, कविदिनकरो भणति भुजगपतिः ॥ (C).

२१२ । अथ सालूरनामकं दृत्तं ल[च]यति, कलेक्रेति ।
यच्च पठम—प्रथ[मं] दिश्र—दत्तः स्थापित इति यावत् पञ्चहि—
पादेषु कले[क]—कर्ण एकः पल्लद—पतति, विलय—विलये
पादांते इति यावत् करत्रल—करतलं गुर्वतः सगण इति यावत्
दिश्र—दत्तः, तह मह—तन्मध्ये गुरुदशात्मकगण-सगणयोर्मध्ये
इति यावत् मत्ता वल सुल[लि]श्र—माचावर्णसुललितः क्वह
चउकल—षट्चतुःकलाः किश्र—कृताः, एवं च पञ्च—पदे पञ्च-
लिश्र[उ]—प्रकटिताः वत्तौ[स]ह कल—दाक्षिण्यभावाः ठवह—
स्थापय, हे मणहरणि—मनोहरणि रञ्जिपञ्चवश्रणि—[र]जनी-
प्रभुवदने कमलदलनयने सरस सूपञ्च—सरससुपदं रसैः
लघुभिः सहितानि शोभनानि पदानि यस्य तत्तथा तह—तथा
वरं सम्यक् यथा स्थापितं तत् धुश्र—ध्रुवं
निश्चितं वरं—दृत्तश्रेष्ठं सालूर—सालूरनामकं दृत्तं भण—कथय
इति क्वह दिश्रश्र—कविदिनकरः भुश्रश्र पण—भुजगपतिः
भणि—भणति ॥ कर्णान्त[र]षट्चतुःकलोत्तरसगणरचितशरणः
सालूर इति फलितार्थः । (E).

२१२ । अथेकोनचिंशदशं सालूरमाह, कल इति । कर्ण एकः
प्रथमं दत्तः सरससुपदं ध्रुवं पदे पतति, तथा स्थापितं वरं,
सालूरं सुभण मनोहरे रजनिप्रभुवदने कमलदलनयने वरं ।
दाक्षिण्यत् कलाः पदे स्थापय प्रकटितास्तन्मध्ये करतलं देहि

वर्णदत्तम् ।

५८१

जहा, जं फुल्लु कमलवण बहइ लहु पवण
 भमइ^१ भमरकुल^२ दिसि विदिसं^३
 भंकार पलइ^४ वण रवइ^५ कुहिल^६गण
 बिरहिअ हिअ^७ हुअ दर^८बिरसं ।
 आणंदिअ जुअजण उलसु^९ उठिअ^{१०} मण
 सरस णलिणि दल किअ सअणा^{११}
 पल्लट्ट^{१२} सिसिर रिउ^{१३} दिअस^{१४} दिहर^{१५} भउ
 कुसुम समअ अबतरिअ वणा^{१६} ॥
 २१३^{१७} ॥ सालूर ।

विलथे, मात्रावर्णसुललितं षट्चतुःकसं हतं, कविदिनकरो भणति
 भुजगपतिः ॥ कर्णे दिगुरुः, सुभण कथय, तन्मध्ये कर्णसमणयो-
 र्मध्ये, करतलं मगणः, विलयः पादांतः । (G).

२१२ । प्रचितकमप्यन्यदाह, कषेक् इत्यादि । कर्ण एकः प्रथमं
 दिजाः सरसपदाः ध्रुवं पदे पतन्ति, तत्र संस्थाप्य वरं सालूरं
 सुभणितं मनोहरे गजवरगमने कमलदलनयने वरं । द्वाचिंशत्कृताः

२१२ । १ भमइ (A), Non est (E & F). २ भमरकुल (E), भमरकुल
 सव (F). ३ विदिस दिषं (A), दिस विदिसं (B). ४ पलइ (E). ५ रवइ
 (A). ६ कोहिल (A), कोरल (E & F). ७ बिरहि हिअ (A, B & C).
 ८ तवचव (A), अवचव (B), भवचव (C). ९ उलस (B), उलसि (E &
 F). १० रवइ (A), सुवइ (B), रभस (C). ११ पिचसणा (B). १२ पल्लट्टि
 (A & C). १३ रिउ (A), उ (E). १४ दिवस (B & C). १५ दिहर (E).
 १६ वचवरि वचवा (A), वचवरि ववा (B & C). १७ २१३ (A).

५८२

प्राकृतपैकुलम् ।

कक्षाः प्रकथ्य स्थापय पदे पदे करतलकृतवलयं माचासुललितं षट्-
 चतुःकक्षाः कृताः, कविदिनकरो भणति सर्वभुवनपरं ॥ प्रथममेकः
 कर्णः ततो द्विजाः, कियन्तो द्विजा इत्याह कृत्त चउक्कल इति
 षट्चतुःकक्षास्ततः करस्ततमन्ते देयं । अस्यार्थः आदौ गुरुद्वयं देयं
 ततः षट्चतुर्लघ्वात्मकगणास्ततः सगणः, एवंप्रकारेण शालूरं नाम
 कन्दो भवति । अचाष्टसु वर्णेषु यतिः पुनरष्टसु यतिः पुनस्तयो-
 दशसु वर्णेषु यतिः । उक्तं कन्दःपारिजाते । आदिस्थिततगणकमथ
 वसुमगणकमवसितियुतल[घु]गुरुकलितं, पूर्वं गजकृतयति तदनु वसु-
 विरति तदनु [च] दहनदशकविरतं । शालूरमभिलषति सकल-
 भुजगपति-रभिलषति[-रभिनव]रसपरिचयकलितं, धत्ते विभव-
 मधिकमपि सुभविकमपि यश इह वितरति [कवि]भणितं ॥ (H).

२१२ । [उदाहरति] यत् फुल्लं कमलवनं वहति लघुपवनः
 भ्रमति भ्रमरकुलं दिशि दिशि झङ्कारः पतति वने कोकिलो-
 रौति, विरहिहृदयं भयेन विरसकरमभूत् । आनन्दितयुवजन-
 उल्लसितरभसमनाः सरसनलिनीदलकृतप्रयनः, पर्यन्तः शिशिरच्छतु-
 र्दिवसो दीर्घोऽभवत् सुसुमसमयोऽवतीर्णो वने ॥ (C).

२१३ । शालूरमुदाहरति जमिति । जं—यत् यस्मात् फुल्ल—
 [पुष्पितं] कमलवनं वहद् लङ् पवण—वाति मन्दपवनः सब
 दिशि बिदिसं—सर्वत्र दिक्षु विदिक्षु भ्रमरकुल—भ्रमरकुलस्य
 झङ्कार पलद्—झङ्कारः पतति बण रवद् कोइल्लगण—वने रौति
 कोकिलगणः विरहिश्च हिश्च—विरहिहृदयं दरविरसं—भय-
 विगतरसं ऊश्च—जातं । ऊल्लसि उठिश्च मण—उल्लासोत्थितमनाः

वर्णनम् ।

५८३

सब पञ्चहि^१ पढम^२ भण दहअ^३ सुपिअणण भगणा^४
 तह अंता^५ गुरुजुग्गा^६ हत्थ^७ पलंता^८,
 पुण^९ बिअ गुरुजुअ लहुजुअ बलअ^{१०} जुअल कर^{११}
 जंपद लाआ कदराआ^{१२} सुंदरकाआ ।
 पअ पअ तलहि^{१३} करहि गअगमणि^{१४} ससिबअणि
 चालिस मत्ता गुरु^{१५} जुत्ता एहु गिरुत्ता,
 गुणिगण^{१६} भण^{१७} सब पअ^{१८} बसु रस^{१९} जुअ^{२०} सअ^{२१}
 पअला^{२२} तिअभंगी^{२३} सुहसंगी^{२४} सज्जणसंगी ॥
 २१४^{२५} ॥*

सरस एलिणिदल किअ सअणा—सरसमलिनीदलकृतशयनः युवजनः
 आणंदिअ—आनन्दितः, पल्लव—प्रत्यावृत्तः निवृत्त इति यावत्
 सिमिर रिउ—शिशिरच्छतुः, दिअस दिहर भउ—दिवसा दीर्घाः
 जाताः, अतो हेतोः कुसुम समअ अवतरि[अ] वणा—कुसुमसमयः
 वसंतकाल इति यावत् अवतीर्णा वने ॥ शाकूरो निवृत्तः । (E).

२१४। १ & २ transposed in (F). २ पढ (B). ३ दहज (A & F).
 ४ भगण (B). ५ अंता (C). ६ गुरुकणा (B & C). ७ हत्था (A).
 ८ पलंता (A), पलणा (B), पलना (C). ९ पुण (A). १० Dropt in (A),
 जुअल (C). ११ कर (B & C). १२ कदराआ (C), कदराआ
 (F). १३ लहि (A). १४ गजगमणि (B). १५ कदकर (A). १६ मणिमण
 (A), मणिमण (B), मणि च (C). १७ Dropt in (A & C). १८ पअह (F).
 १९ रउ (A). २० जुत्ता (A), जुत्ता (F). २१ सउ सउ (B), सउ (C).
 २२ पअ पअलिण (A). २३ तिअभंगी (A). २४ सुहसंगी (B), सुह संगी (C).
 २५ २१७ (A). * Included in the missing pages of (E).

२१३ । यथा । यत्फलं कमलवनं, वहति लघुपवनः, भ्रमर-
कुलस्य सर्वदिक्षु विदिक्षु झंकारः पतति, वने रौति कोकिलगणो-
विरहिहृदयं भवति दरविरसं । आनन्दितयुवजनः प्रोलासिस्त्रि-
मनाः सरसनलिनौदलकिमलय[कृत]शयनः, प्रत्यावृत्तः शिशिर-
चतुः, दिवसा दीर्घा भूताः, कुसुमसमयोऽवहतो[तीर्ण] वने ॥ (G).

२१३ । उदाहरणमाह, जं फुल्ल इत्यादि । यत्र फुल्लं कमलवनं,
वहति मधुपवनः, भ्रमति भ्रमरकुलं दिक्षु विदिक्षु झंकारः पतति,
वने रौति कोकिलगणः, हृदयं जातं सखि अतिविरसं । आनं-
दितो युवजनः, तप्तो विरहिजनः सरसनलिनौदलकृतशयनः, परा-
वृत्तः शिशिरचतुर्दिवसा दीर्घा भवन्ति, कुसुमसमयोऽवतीर्णो वने ॥
कुसुमसमयो वसन्तकालः ॥ (H).

२१४ । अथ गण्डकाः । सर्वप्रथमं पादे भण दश सुप्रियगणाः,
भगणास्तथा अन्ते दावपि गुरुकान्तौ हस्तो बलते, पुनरपि गुरु-
युग्मं लघुयुग्मं बलययुग्मं कुरु, जल्पति नागः कविराजः सुन्दर-
कायः । पदपदतले कुरु गजगमने शशिवदने चलारिंशन्मात्राः
गुरुयुक्ता एता निरुक्ताः, गुणिभिर्गणयित्वा सर्वपदे वसुरसयुक्ताः
शतं, प्रकटिता त्रिभङ्गी सुखाङ्गी * * * शतं मात्राः । पञ्चविंशत्यक्षरे
वक्तव्ये कथं चतुस्त्रिंशदक्षराण्युक्तानीत्याह, पञ्च बिंस इत्य-पञ्च
विंशतिरेखान् वर्णान् शम्भुप्रथमनवकं देहि इति त्रिभङ्गीच्छन्दो-
ऽवरपदेऽपि माला इयं, शम्भुच्छन्दसः प्रथमनवाक्षराणि चान्तिम-
नवाक्षरदूरौकरणे इयं माला भवतौत्यर्थः । चतुस्त्रिंशदक्षरस्य
दण्डकभेद इति बोध्यम् । (C).

वर्णवृत्तम् ।

५८५

२१४ । अथ चतुस्त्रिंशद्वर्णां त्रिभंगौमाह । सर्वत्र प्रथमपादेषु भण दश सुप्रियगणान् भगणं तथाति गुरुयुगं हस्तः पतति, पुनरपि गुरुयुगं लघुयुगं बल[य]युगं कुरु जल्पति नागः कविराजः सुंदरकायः । पदपदतलेषु कुरुष्व गजगमने शशिवदने चत्वारिंशन्मात्राः गुरुयुक्ता एवंप्रकारेण निरुक्ताः, गुणिगणैर्भणितं सर्वपादेषु वसुरसयुतं शतं प्रकटं, त्रिभंगौ सञ्जनसंगी ॥ सुप्रियो द्विलघुः, हस्तः सगणः, बलयं गुरुः । (G).

२१४ । प्रचितकमेवाह, सब पञ्चहि इत्यादि । सर्वस्मिन् पदे प्रथमं भण दश सुप्रियगणान् भगणो द्वौ अन्ते गुरुकान्तौ हस्त-तत्त्वान्तौ, पुनरपि गुरुयुगं लघुयुगं बलययुगं कुरु, जल्पति नागः कविराजः सुंदरकायः । पदपदतले कुरु [ग]जगमने शशिवदने चत्वारिंशन्मात्राः करयुक्ता इति निरुक्ताः, फणिभणिताः सर्वस्मिन् पदे वसुरसयुतं शतं पथे प्राप्तं, त्रिभङ्गी शुभाङ्गी सञ्ज[न]संगी ॥ सर्वस्मिन् पदे दश सुप्रियगणान् भण, सुप्रियगणो द्विलघ्वात्मकस्ततो-भगणस्ततोऽन्ते गुरुद्वयं, ततो हस्ततलं सगणः, सगणान्ते गुरुयुगं लघुयुगं बलययुगं गुरुयुगं कुरु, जल्पति नागः कविराजः सुंदरकायः । पदपदतले कुरु हे गजगमने शशिवदने चत्वारिंशन्मात्राः, कौटुश्यः करयुक्ताः द्वयेन युक्ता द्विचत्वारिंशन्मात्रा इत्यर्थः, इदं निरुक्ता गणयित्वा फणिभणिताः सर्वस्मिन् पदे वसुरसयुक्तं शतं तेनाष्टषष्टियुत-शतमित्यर्थः, पथे प्राप्तं, कौटुशी त्रिभङ्गी शुभाङ्गी सञ्जनसङ्गिनी । अत्राष्टसु वर्णेषु यतिः, पुनरष्टसु वर्णेषु यतिः, पुनर्मवसु वर्णेषु यतिः, पुनश्चतुर्षु वर्णेषु यतिः, पुनः पञ्चसु वर्णेषु यतिः । उक्तं कंदः पारिजाते,

५८६

प्राकृतपैङ्गलम् ।

जहा, जअद्र जअद्र हर वलद्रअ विसहर

तिलद्रअ^१ सुंदर चंदं मुणिआणंदं जणकंदं^२,बसह^३गमणकर तिसुल डमरु धर^४णअणहि डाहु^५अणंगं सिरगंगं^६गोरि^७अधंगं^८ ।जअद्र^९ जअद्र^९ हरि भुअ जुअ धरु^{१०}गिरिदहमुह^{११} कंस बिणासा पिअवासा^{१२}सुंदर हासा^{१३},बलि छलि^{१४}महि हरु^{१५} असुर विलअकर^{१६}मुणिजण^{१७} माणसहंसा सुह^{१८}भासा^{१९} उत्तम^{२०}वंसा ॥ २१५^{२१} ॥ द्वितीयविभङ्गी ।

यदिह नगणरसपरविनिहितससभमसगुरुप्रतिपत्तं वसुविच्छिन्नं गज-
भिन्नं, तदनु नवविरति तदनु जलधियति तदनु च वाणविभक्तं
गुणसंभक्तं रसरक्तं । कलयति फणिपतिरतिसुभणितिरतिरिह
खलु पञ्चविभङ्गं कतरङ्गं सज्जनसंगं, मधुरिपुभवभयविमलस्यगुणदय-
मपि कुरुते सुनियोगं वज्रभोगं वैभवयोगं ॥ एतच्च रस-

२१५। १ तिलद्र (B & C). २ सव्यच चंदं सुकलकरं (A). ३ वरद्र (E & F). ४ धर (A). ५ डाहु (C). ६ Dropt in (A), रिउभङ्गं (B). ७ गोरिअ (A), गौरि (F). ८ अधंगं वेस रअणा (A). ९ जअअ (A). १० र (A), धरि (B & C). ११ Dropt in (E). १२ Dropt in (A). १३ साआर वासा (A), साआर वासा (B), साअ वासा (C). १४ छलिअ (A), छलि (B), अलि (C). १५ महिअ अर (A). १६ विलअकर (A). १७ मणि गण (B), मुणिगण (C). १८ पिअ (A), dropt in (B), सुअ (E), सुभ (F). १९ Dropt in (A & B), वासा (C). २० उत्तिम (A). २१ २१८ (A).

वर्णद्वयम् ।

५८७

[शेष]यतिदयवैपरीत्येऽपि दृश्यते । केचित् वर्णत्रिभंगीमाहुः, पञ्च-
भंगमन्ये । (E).

२१५ । उदाहरति । जयति जयति हरः वल्लयितविषधरस्तिल-
कितमुन्दरचन्द्रः मुन्यानन्दः जनकन्दः, वृषभगमनकरः त्रिशूल-
उमरुधरः नयनदग्धानङ्गः शिरोगङ्गः गौर्यर्द्धाङ्गः । जयति जयति
हरिर्भुजयुगधृतगिरिर्दशमुखकंसविनाशः पीतवासाः सागरवासः,
बलिच्छलकः महीधरः असुरविलयकरः मुनिजनमानसहंसः शुभ-
वासाः उत्तमवंशः ॥ (C).

२१५ । त्रिभंगीमुदाहरति । बलदश्च विसहर — बल[यि]त-
वि[ष]धरः तिलदश्च सुन्दर चंद्रं — तिलकितमुन्दरचन्द्रः मुनि
आणंदं — मुन्यानंदः मुन्यानंदस्वरूपः लब्धकेवेत्यर्थः [?] अण कंदं —
जनकंदः चैलोक्यभूकमिति यावत् बरदगमणक[र] — वृषभगमन-
करः तिसुल उमरु धर — त्रिशूलउमरुधरः एण्णहि डाङ्ग अणंगं
— नयनाभ्यां दग्धानंगः शिरगंगं — शिरोगंगः गोरिअधंगं — गौर्य-
र्द्धांगः हर — हरः जअइ जअइ — जगति जयति । भुजयुगधृत-
गिरिः दहमुह कंस विणासा — दशमुखकंसविनाशः पिअ वासा
— पीतवासाः सुंदर हासा — सुभगहास्यः, बलि कलि — बलिं
कल्यित्वा [महि हर —] महीहरः — पृथ्वीहारक इति यावत्,
असुरविलयकरः मुणिअण माणसहंसा — मुनिजनमानसहंसः, अवहट्ट-
भाषायां व्यत्यासे दोषाभावात् सूह भासा — सुभाषः मधुरवचन-
इति यावत् उत्तमवंसा — उत्तमवंशः हरिः श्रीकृष्णः जअइ —
जगति जअइ — जयति ॥ त्रिभंगी निवृत्ता । (E).

५८८

प्राकृतपैकलम् ।

२१५। यथा। जयति जगति हरो बलघितविषधरस्तिष्ठकित-
सुन्दरचंद्रो मुनिजनानंदो जनकंदो वृषभगमनकरः विशूलउमरुधरो-
नयनदग्धानंगः शिरोगंगो गौर्यर्द्धांगः। जयति जगति हरिर्भुज-
युगधृतगिरिर्दशमुखकंसविनाशः। पीतवासाः सुन्दरहासः बलिं
कलयित्वा महीदतः असुरविलयकरो मुनिजनमानसहंमः सुख-
हासः उत्तमवंशः ॥ (G).

२१५। उदाहरणमाह, जगद् इत्यादि। जयति जयति हरो-
बलघितविषधरः तिष्ठकितसुन्दरचंद्रः मुन्यानन्दः जनकंदः, वृष-
गमनकारी उमरुचिशूलधरः नयनदग्धानंगः शिरोगंगः गौर्य-
र्द्धाङ्गः। जयति जयति हरिः भुजयुगधृतगिरिः दशमुखकंस-
विनाशकरः पीतवासाः सागरवापः, बलिं कलयित्वा मही दतां
येनेति शेषः असुरप्रलयकारकः मुनिगणमानसहंमः शुभभाः
उत्तमवंशः ॥ (H).

वर्णनम् ।

५८६

अथानुक्रमणिका ।

—००—

सिरि^१ १ काम २ मङ्ग^२ ३ मही^३ ४ सार^४ ५ ताक्षी^५ ६ पिशा^६ ७
ससी^७ ८ रमणा^८ ९ जाणा^९ १० पंचाक्ष १० मरंद^{१०} ११ मंदर १२
कमल^{११} १२ तिष्ठा^{१२} १३ धारी^{१३} १४ णगाणिआ^{१४} १५ संमोक्षा १७
धारी^{१५} १८ हंसा १८ जमका २० सेसा^{१९} २१ तिष्ठा^{२०} २२
बिज्जोहा २२ तह^{२१} चउरंसा^{२२} २४ मंघाणा^{२३} २५ संखणारी^{२४} २६
मालती^{२५} २७ दमण^{२६} २८ समाणिआ^{२७} २९ सुवासु^{२८} ३०
करहंची ३१ ता^{२९} सीसा^{३०} ३२ बिज्जुमाळा ३३ पत्ताक्षी^{३१} ३४

१ Non est (A). २ मङ्ग (B & C). ३ मही (A). ४ सार
(B). ५ ताक्षी (A). ६ पिशा (A, B & C). ७ ससी (A, B & C).
८ रमणा (E & F). ९ जाणा (E & F). १० मरंद (A, B & C).
११ कमल (A, B & C). १२ तिष्ठा (A). १३ धारी (B & C).
१४ णगाणी (A), णगाणी (B & F). १५ धारीवंधा (A & B), धारीव
वंधा (C). १६ सेसा (F). १७ तिष्ठा (A), तिष्ठा (B), तिष्ठा (C).
१८ Non est (E & F). १९ चौरंसा (B), चउरंसा (F). २० Non
est (A), मंघाणा (C). २१ संखणारी (A), री (B), संखणारी (C).
२२ मालावली (A), मालावली (B), मालावली (C). २३ दमण
(A, B & C). २४ समाणि (A, B & C). २५ सरासर (A), सुवास
(B). २६ ता (B), ता (C) २७ सिसा (A). २८ पमाणि (A).

५६०

प्राज्ञतपैक्यम् ।

मल्लिआ^{१८} ३५ तुंगा ३६ कमला^{१०} ३७ दीसा^{११} महालक्ष्मी^{१२} ३८
 सारंगिका^{१३} ३९ पादुता ४० कमला^{१४} ४१ विंब^{१५} ४२ तोमर^{१६} ४३
 रुश्रमाला^{१७} ४४ संजुता^{१८} ४५ संपन्नमाला^{१९} ४६ सारवर्द्ध^{२०} ४७
 सुसमा^{२१} ४८ अमिश्रगर्द्ध^{२२} ४९ बंधु^{२३} ५० तह^{२४} सुमुची^{२५} ५१
 दोधक^{२६} ५२ सालिणी^{२७} ५३ दमणश्च ५४ सेलिआ^{२८} ५५
 मालती^{२९} ५६ तह^{३०} इंदवज्जा ५६ उविंदवज्जा^{३१} ५७ उवजाद्^{३२} ५८
 विज्जाह^{३३} ५९ भुशंगा ६० लक्ष्मीहर^{३४} ६१ तोलत्र^{३५} ६२ सारंग^{३६}
 ६३ मोत्तिअदाम ६४ मोदत्र^{३७} ६५ तरलणअणि^{३८} ६६ तह^{३९}
 सुंदरि ६७ मात्रा ६८ तारत्र^{४०} ६९ कंदु^{४१} ७० पंकाश्रली^{४२} ७१

- १८ मल्लिका (A & B). १० माला (B). ११ Non est (C, E & F).
 १२ महालक्ष्मी (A). १३ सारंगिका (B, C & F) १४ कमल (E & F).
 १५ विंबा (A, B & C). १६ तोमर (C). १७ रुश्रमाली (A, B & C).
 १८ संजुता (A, B & C). १९ संपन्नमाला (A), चम्यमाला (B & C).
 २० जात्रसारा सरसा सरसवती (A), सारावती (B & C), सारवद् (E).
 २१ सुसम (B & C). २२ अमिश्रगर्द (A, B & C). २३ गतावधू (A).
 * बंधु and दोधक are different names of the same metre.—Ed.
 २४ Non est (A, B & C). २५ सुमुचीपिका (A), सुमुची (E).
 २६ दोधक (A), तह जुजा दोधक (B), तह कुर दोधक (C).
 २७ मालिनि (A), साली (B). २८ सेलिका (A), सेलिका (B & C).
 २९ मालती (A, B & C). ३० दह (A). ३१ यक्षा इंद उविंदवज्जा (A, B & C).
 ३२ एज (A), जात्रज (B & C). ३३ विज्जा (A), विज्जाहर (B & C).
 ३४ लक्ष्मीर (A), लक्ष्मीहर (E). ३५ तोलर (A), तोलज (B).
 ३६ सारंगज (A, B & C). ३७ मोदज्जा (A & C), सुरज मोदज्जा (B).
 ३८ तरणिच यचपी (A). ३९ Non est (A). ४० मारज्जा (A, B & C).
 ४१ नह कंदा (A & B), कन्दा (C). ४२ पंकावली (A), पंकावली (B & C).

वर्णमालम् ।

५६१

वसंतलिखा^{११} ७२ चक्रवर्त्त^{१२} ७३ भमरावली^{१३} ७४ कंदा^{१४} सार-
 गिका^{१५} ७५ चामर ७६ तह^{१६} णिचिपाला^{१७} ७७ मणहंघ^{१८} ७८
 मालिणि^{१९} ७९ सरहो^{२०} ८० णराड^{२१} ८१ णीलु^{२२} ८२ तह^{२३}
 चंचला^{२४} ८३ तक्षर^{२५} बंभारुअक जुत्ता^{२६} ८४ पुहवौ^{२७} ८५ माला-
 हरा^{२८} ८६ मंजीरा ८७ जाणऊ^{२९} कीलाचंदा^{३०} ८८ चर्वरी ८९
 तह^{३१} सडूला^{३२} ९० विअ सडूला^{३३} ९१ जाणऊ^{३४} चंदमाला^{३५} ९२
 धवलंगा^{३६} ९३ संभू ९४ गीआ^{३७} ९५ तह गंडका^{३८} ९६
 सडूरआ^{३९} ९७ णरिंदड^{४०} ९८ हंसी ९९ सुंदरिआ^{४१} १००
 दुमिला १०१ सुणऊ^{४२} किरौट^{४३} कंदा १०२ तहवे सालूरा १०३
 विअतिभंगौ^{४४} १०४ ।

११ वसंतलिखा (F). १४ चक्रा (A), चक्र (B & C). १५ भमरावली (A).
 १६ चन्द्रा (C). १७ रेगिका (A), सारगिका (B & C). १८ चर (A,
 B & C). १९ णिचिपाल (A). २० पालहंघा (A), मणहंघा (B & C).
 २१ माली (A), मालिणी (F). २२ Non est (A), सरभा (B & C).
 २३ गाराच (A), गाराचा (B & C). २४ लौला (A), नील (B & C).
 २५ Non est (B & C). २६ पंचाला (A). २७ Non est (A), भणिअर
 (B & C). २८ बंधुलखावाली (A), बन्धारुअक जुत्ता (B). २९ प्रवी (C).
 ३० मालाहर (A & C), मणोहर (B). ३१ जाण (A), जाऊ (B).
 ३२ कीलाचंदा (A & B). ३३ Non est (E & F). ३४ सडूरा (A),
 साडूला (C). ३५ सदसचंद (A), सवच (B & C). ३६ Non est (A),
 तह (C). ३७ बंदमालाधर (A), लऊचन्द्रमाल (B), चन्द्रमाल (C), चंचवला (B).
 ३८ धवलकला (B), धवलका (C), धवला (F). * ९४ to १०४ Non est (E).
 ९९ गीता (A). ९० गंतुका (A). ९१ सडूराच (A), सडूरचा (C).
 ९२ णरेंदा (A), नारिआ (C). ९३ सुन्दरि (B & C). ९४ सुणऊ (A).
 ९५ किराला (A), किरौलाच (B), करौलच (F). ९६ लऊ तिचभंगौ (A &
 B), विअ विभंगौ (F).

५६२

प्राकृतपेङ्गलम् ।

उक्तानि कदांश्चि प्राकृतसूत्रेणोपसंहरति सिरौति । श्रीः कामः
 मधु मही सार ताली प्रिया शशी रमणः पंचालः मृगेन्द्रः [मंदरः]
 कमलं तोर्णा घारी नगानिका संमोहः हारीतः हंसः यमकं शेषः
 तिलं विज्जोहा चतुरस्रं मंथानं शंखनारी मालती दमनकं समा-
 निका सुवासकः करहंचः तथा श्रीषं श्रीषरूपकमित्यर्थः, विद्यु-
 ग्माला प्रमाणिका मल्लिका तुंगः कमला महालक्ष्मीः सारंगिका
 पवित्रा कमलं विंबं तोमरं रूपमाली संयुक्ता चंपकमाला सारवती
 सुषमा अमृतगतिः बंधुः तथा सुमुखी दोधकं शालिनी दमनकं
 शेमिका मालती तथा इन्द्रवज्रा [उपेन्द्रवज्रा] उपजातिः विद्याधरः
 भुजंगप्रयातं लक्ष्मीधरः तोटकं सारंगरूपकमित्यर्थः मौक्तिकदाम
 मोदकं तरुनयना तथा सुन्दरी माया तारकं कंदुः पंकावली
 वसंततिलका चक्रपदं भमरावलीच्छंदः सारंगिका चामरं तथा
 निशिपालः मनोहंसः मालिनी गरभः नाराचः नीलः तथा चंचला
 तदनन्तरं ब्रह्मरूपकसंयुक्ता पृथिवी मालाधरः मंजीरं ज्ञायतां
 क्रीडाचन्द्रः चर्चरौ सार्दूलः शार्दूलविक्रीडितमित्यर्थः, विभ्र सङ्कला
 —द्वितीयशार्दूलविक्रीडितं ज्ञायतां चन्द्रमाला * * * * ॥ (१६)*

उक्तानि कदांश्चि प्राकृतसूत्रेणोपसंहरति, सिरौत्यादिना ।
 श्रीः १ कामः २ मधु ३ मही ४ सार ५ ताली ६ प्रिया ७ शशी ८
 रमणः ९ पंचालः १० मृगेन्द्रः ११ मंदरं १२ कमलं १३ तोर्णा १४
 घारी १५ नगानिका १६ संमोहा १७ हारीतं १८ हंसः १९ यमक २०
 शेषः २१ तिल २२ विज्जोहा २३ चतुरस्रं २४ मंथानः २५ शंखनारी २६
 मालती २७ दमनकं २८ समानिका २९ सुवासकः ३० करहंची ३१

वर्णवृत्तम् ।

५६३

तथा सीसा २२ विद्युन्माळा २३ । प्रमाणिका २४ मल्लिका २५ तुंगः २६
 कमलं २७ महालक्ष्मीः २८ सारंगिका २९ पवित्रा ४० कमला ४१
 विंबं ४२ तोमरं ४३ रूपामाळा ४४ संयुक्ता ४५ चंपकमाळा ४६
 सारवती ४७ सुषमा ४८ अमृतगतिः ४९ बंधुः ५० तथा सुमुखी ५१
 दोधकं ५२ शास्त्रिणी ५३ दमनकं ५४ सेनिका ५५ मासती ५६
 इंद्रवज्रा ५७ उपेन्द्रवज्रा ५८ उपजातिः ५९ विद्याधरः ६० भुजंग-
 प्रथातं ६१ लक्ष्मीधरः ६२ तोटकं ६३ सारंगः ६४ मौक्तिकदाम ६५
 मोदकं ६६ तरलनयनी ६७ तथा सुंदरी ६८ माया ६९ तारकं ७०
 कंदुः ७१ पंकावली ७२ ॥ वसंततिलका ७३ चक्रपदं ७४ भ्रमरा-
 वलीच्छंदः ७५ सारंगिका ७६ चामरं ७७ तथा निशिपासाः ७८
 मनोहंसः ७९ । मास्त्रिणी ८० शरभः ८१ नाराचः ८२ नीलं ८३ तथा
 चंचला ८४ ततो ब्रह्मरूपकसंयुक्ता ८५ । पृथिवी ८६ माळाधरः ८७
 मंजीरं ८८ शायतां क्रीडाचक्रः ८९ चर्चरी ९० । शार्ङ्गलं ९१ द्वितीय-
 शार्ङ्गलं ९२ शायतां चन्द्रमाला ९३ धवलः ९४[४] ग्रंथुः ९४[५]
 गीतं ९५[६] तथा गंडकः ९६[७] सगंधरा ९७[८] नरेन्द्रः ९८[९]
 हंसी ९९[१०] सुंदरी १००[१] ॥ दुर्मिला १०१[२] शायतां
 किरीटं छंदः १०२[३] ॥ द्वितीयचिभंगी १०३[४] सालूरा १०४[५]
 चतुरधिकशतं वृत्तं जल्पति पिंगलराजः ॥

इति पिंगलकथितो वर्णवृत्तपरिच्छेदः ॥

इति उत्तरार्धं समाप्तं कृष्णोपविवरणे छंदोपधे ॥

लिखितमिदमग्निहोत्रिविम्बनाथेन सं १७४२ ज्येष्ठशुक्लचंद्रे ॥ (G).

५६४

प्राकृतपैकलम् ।

The following is found in texts (B, C, D and gloss H), but not in (A, E, F & G). It is placed after śloka १ in the first part (माचाहत्तं) in (D), but at the end of the 2nd part (वर्णहत्तं) in (B, C & H) : —

एओ अंमल पुरओ^१ सअर पुब्बेहि^२ वे वि बसाइ^३ ।
कच्चतवग्गे अंता^४ दह्वबसा पाउए ए द्धअंति^५ ॥ [उग्गाहा^६]

एकार-ओकार-अनुस्वार-मकार-लकारपूर्वाः ऐकारौकार-
विसर्ग-अन्तःस्थकारवकाराः, मकारपृष्ठे द्वौ वर्णौ ताक्षव्यमूर्द्धन्यौ,
क-च-त-वर्गाणां पञ्चमाक्षराणि ड-ञ-नकाराः— दश वर्णाः प्राकृते
न सन्ति । साहित्यरत्नाकरे ददन्तु सकलसामान्यप्राकृतलक्षणं—

ऐ ओ कं क ख ख ख लुत शषाधिन्दुसुतुयी कश्चित्
प्रान्ते न च ड जाः पृथग्द्विवचनं नाष्टादश प्राकृते ।

रूपञ्चापि यदात्मनेपदकृतं यदा परस्मैपदं

भेदो नैव तयोर्न लिङ्गनियमस्तादृश्यया संकृते ॥ (G).

अथ कृन्दांस्तुक्ता प्राकृते वर्णनियममाह, ए ओ अं म ल पुरओ
इत्यादि । एकारस्य परो ऐकारः, ओकारस्य पर ओकारः,
अमित्यनुस्वारपरो विसर्गः, मकारपरोऽन्तःस्थकारः, लकारपरो-
ऽन्तःस्थवकारः, दन्त्यसकारस्य पूर्वौ द्वौ वर्णौ मूर्द्धन्यवकार-ताक्षव्य-
शकारौ, कवर्ग-चवर्ग-तवर्गाणां पञ्चमाक्षराणि ड-ञ-ना एते वर्णाः
दश प्राकृते न भवन्ति । (H).

१ पूरओ (B & C). २ पुब्बेहि (B & C). ३ साई (B), बसराओ (D).

४ कच्चत पच्चत चक्खर (B), कच्चत पच्च चक्खर (C). ५ होन्ति (B & C).

६ माथा बंदः (D).

वर्णवृत्तम् ।

५८५

After this in (B & C),

रेहो तह बि बिसग्गो पिंगल आरेण एरिसं भण्णिअं ।
तं पाउए ण नि[णि]वअइ जं खुरो पच्चिमे उअइ ॥ [गाहा]

रे हो तह इत्यादि । तत्रापि प्राकृते विष्टुष्टः स्वरहीनो रेफः
पिंगलकारेणोद्भूतं भणितं । स रेफः प्राकृते न [नि]पतति परवर्ण-
मस्तके, यदि सूरः पश्चिमे उदेति ॥

फणिभाषितवृत्तसागरे विषमे संतरताकुलात्मना ।

सुधियः परिशोधयन्तु तत्क्षपया यच्च मया विलोकितं ॥

अध्यापकनिरपेक्षा पिंगलतत्त्वप्रकाशिका टीका ।

श्रीयादवेन्द्ररचिता तिष्ठतु विदुषां सदा कण्ठे ॥

श्रीयादवेन्द्रबुधराजेन्द्रशावधानभट्टाचार्यविरचितायां पिंगल-
तत्त्वप्रकाशिकायां टीकायां वर्णवृत्ताख्यो

द्वितीयः परिच्छेदः समाप्तः ॥

श्रीहरिः शरणं । स्वस्ति श्रीशाके १६८६, मासे २ रोज १
लिखितमिदं पुस्तकं काश्यपीयजथनारायणशर्मणा ।

लिखनपरिश्रमवेत्ता [भवति हि] विद्वज्जनो नान्यः ।

सागरसंघनखेदं हनूमानेकः परं वेत्ति ॥ (H).

कद् पिंगल भणइ कंद चउरासिअ [?] सब बुहजण मण मोहंता ॥
इति वर्णवृत्तं समाप्तम् । समाप्तोऽयं पिंगल[ग्रंथः] ॥

[Here two lines have been obliterated with ink evidently with
a purpose.—Ed.]

शुभं भवतु ॥ श्रीरामार्पणमस्तु ॥ श्रीजानकीवल्लभाय नमः ॥

इतुमतये नमः ॥ (A).

५८६

प्राकृतपैङ्गवम् ।

पिंगल पभणञ्च सञ्चा प[च]उआलीस [?] एह कञ्चञ्च जानऊ
बण कइ महलडा ।

नवतिरससुधाग्रौ [१६८०] वसरे काशिकायाः

पदकमलयुगस्य ध्यामपूर्वं सिलेख ।

हरिरयमखिले हि श्रेष्ठसंस्कारजन्यं

निजतनुजनयिश्चास्नातपादेन सार्द्धम् ॥

श्रीगुरुचरणा मदीयतनुपावना भवन्तु ॥

इअ पिंगल कइए बणवित्त परिच्छेअओ समाप्तो ॥ (B).

कइ पिङ्गल पभणञ्च सञ्चा सउ वेविअ एऊ कञ्चञ्च जानऊ
बणहि कइ मुखलडा ।

इअ पिङ्गल कइए बणवित्त परिच्छेअओ समाप्तो ॥

इति महामहोपाध्यायविद्यानिवासात्मज-विश्वनाथ-

पञ्चानन-कृता पिङ्गलटीका समाप्ता ॥ (C).

द्यौणीपालकमौलिरत्नकिरणस्फूर्जत्प्रभाराजिताम्

अम्भोजद्वितयः परास्तगणनांतिवासिसंशेवितः ।

सद्विद्याकवितालताश्रयतस्तुजस्त्रिनामयणी-

क्यातः श्रीजगदीश इत्यभिहितो नाम्ना तदीयः सुतः ॥ ११ ॥

स्फूर्जद्वाद्यप्यतेजःकरनिकरसमुद्भूतदिग्जालपूज्यः

श्रीकृष्ण [?] जपनिधमविधिध्वंसिताशेषपापः ।

आयुर्वेदार्थदीक्षागुरुरतिसुमतिः शब्दविद्याप्रवीणो-

जातः पुचस्तदीयो विमलतरयशाः कृष्णदेवाभिधानः ॥ १२ ॥

वर्गद्वयम् ।

५६७

साहित्याभोधिपारेगतविमलमतिज्ज्ञानकौशाग्रियुग्म-
 ध्यानासक्तान्तरात्मा यमनियमयुतसर्कविद्यातुरक्तः ।
 जातो वंशीधरास्थस्त्रिभुवनविशमत्कीर्त्तिचन्द्रस्तस्य
 स्त्रीयप्रौढप्रतापानलकिरणसमुत्तापितारेस्तनुजः ॥ १३ ॥
 वर्षे नन्दनवर्तुचन्द्र (१६८८) मिलिते आषाढमासे चिते
 पक्षे चन्द्रदिने तिथौ प्रतिपदि श्रीचन्द्रमौलेः पुरे ।
 तातात्सम्यग्धीत्य तेन रचिता सेधं प्रकाशाभिधा
 भाषा पिंगलटिप्पनी रघुपतेर्ध्यानात् समान्तिं गता ॥ १४ ॥
 यावद्रामेति नाम प्रभवति जगतां तारणे श्रीहनुम-
 च्चित्ते भक्तिश्च यावद्रघुपतिचरणाभोजयुग्मे दृढास्ति ।
 यावत् कूर्मस्य पृष्ठे निवसति पृथिवी सप्तगोत्रादियुक्ता
 तावज्जीयान्मम * * * कतिरियं टिप्पनी पिंगलस्य ॥ १५ ॥ (E).

इअ पिंगल कहीए बसवुक्त परिच्छेओ । अपि उत्तरार्धः ॥
 विश्वनाथेनालेखि पुरा पुर्यां स्तपाठाथं सं १७४९ ज्यैष्ठः । (F).

A
COMPLETE INDEX AND GLOSSARY
OF ALL PRAKRITA WORDS
IN THE TEXT OF
THE PRĀKRITA PAINGALAM.

 The figures indicate the page and line in which the words occur.

* * * Words marked with an asterisk are to be understood as names of metres.

अ ।

- अ, (च, पुनः) p. 4,2; 5,2; 7,2;
24,3; 40,3; 111,2; 114,2;
466,2; 472,1; 489,3; (अहं)
180,5.
- अहचल, (अतिचलानि) p. 414,1.
- अंक, (अङ्कः, अङ्कः) p. 72,4; 80,3,
8; 96,2.
- अंकं, p. 55,4.
- अंका, (अङ्कान्) p. 48,2; 55,3;
58,3; 72,2; 89,2; (अङ्कः)
55,5.
- अंको, (अङ्कः, अङ्कः, अङ्कः) p. 48,4;
59,2.
- अंको, (अङ्कः) p. 58,4.
- अंगा, (अङ्गः) p. 439,2.
- अंत, (अन्ते) p. 80,3; 170,5; 182,
4; 187,7; 205,2; 217,3;
220,5; 230,2,3; 252,5; 257,
8; 265,1; 272,2; 285,5;
291,2; 295,1; 297,4; 299,
2; 301,7; 308,2; 319,2;
333,1; 336,7; 370,2; 375,
2; 400,3; 404,2; 451,3;
468,1; 486,2; 492,3; 497,
3; 500,3; 503,3; 529,4;
554,4; 555,2; 560,1,2,4;
569,1; 575,5.
- अंतह, (अन्ते) p. 271,3.
- अंतगुरुणाभाहं, (अन्तगुरुणाभानि)
p. 31,1.
- अंतगुरु, (अन्तगुरुः) p. 39,5.
- अंतर, (अन्तरा, मध्ये) p. 155,2;
317,2.
- अंत लघुयण, (अन्तलघुकेन) p. 39,5.
- अंतह, (अन्ते) p. 274,5; 374,2;
489,2.
- अंतहि, (अन्ते) p. 254,1; 259,2;
306,3; 411,4; 489,3; 547,2.
- अंता, (अन्ते) p. 583,2; (अन्ताः)
594,5.
- अंते, p. 311,4; 321,2; 326,1;
357,1; 390,2; 398,1; 424,
2; 426,2; 461,3; 472,2;
481,1; 543,2,3; 564,2.
- अंतेककलु, (अन्ते एककलः, अन्ते
एककलं) p. 146,2.
- अंते लघुआ, (अन्ते लघुकां) p. 269,2.
- अंध, (अन्धः) p. 198,3.
- अंधअ गंध विनाशकर, (अन्धकगन्ध-
विनाशकरः) p. 172,2.
- अंधआर संहयण, (अन्धकारसङ्केन)
p. 504,2.
- अंधार, (अन्धकारः, अन्धकारे)
p. 249,5,6.
- *अंधो, (अन्धः) p. 195,3.
- अंबर, (अम्बरे) p. 300,3; (अम्बरं)
455,1.
- अंसू, (अश्रूणि) p. 125,2.

[६०२]

अकंठप्र, (अकण्ठक) p. 576,6.

अकखर, (अकखरं, अकखराणि) p. 158,
4,5 ; 282,2 ; (अकखरख, अकखरे)
301,3.

अकखर उप्परि, (अकखरोपरि) p. 58,2.

अकखरओ, (अकखराणि) p. 16,2.

अकखर छंवर सरिस, (अकखराङ्गभर-
सदृशं) p. 182,2.

अकखरसंखे, (अकखरसंख्यायाः) p. 64,2.

अकखर संजुल्लव, (अकखरसंयुक्तं)
p. 177,2.अकखरा, (अकखराणि) p. 363,1 ;
372,2 ; 484,4.अकखराइ, (अकखराणि) p. 422,3 ;
503,3.

अकखरे, (अकखराणि) p. 347,1.

अगण, (यगणः) p. 42,2.

अगमगमं, (अगम्यगम्ययोः) p. 301,5.

अगुस धूम धूपुज्जलं, (अगुसधूमधूपो-
ज्जलं) p. 511,3.

अग्गा, (अग्ने) p. 507,5 ; 543,3.

अग्गि, (अग्निः) p. 304,1.

अग्गी, (अग्निः) p. 109,4 ; 545,6.

अग्गे, (अग्ने) p. 228,5.

अग्घं, (अग्घं) p. 558,7.

अचलु, (अचलः) p. 148,1.

अच्छ, (अच्छः) p. 453,2.

*अजप्र, (अजये) p. 210,2 ;
(अजयः) 211,1.

अज्जदि, (अज्जापि) p. 397,3.

अज्जिप्र, (अज्जयित्वा) p. 412,2.

अज्जु, (अज्ज) p. 448,2.

अहा, (अष्टौ) p. 352,3.

अहारइह, (अष्टादशैव) p. 164,2.

अहारइहिं, (अष्टादश) p. 163,3.

अहु, (अहु, अष्टौ, अष्टमे) p. 151,2 ;
315,6 ; 362,2 ; 484,2.

अहुकखर, (अष्टाक्षरेषु) p. 336,4.

अहुगणा, (अष्टगणाः) p. 129,2.

अहुइहुप्परि, (अष्टादशोपरि)
p. 276,2.अहुपप्र, (अष्टपदा, अष्टपदी)
p. 251,2.

अहुवि, (अष्टस्वपि) p. 311,2.

अहुआ, (अष्टौ) p. 242,3.

अहुइ, (अष्टौ) p. 17,2.

अहुइ, (अष्टसु) p. 171,1.

अहुइइस, (अष्टाविंशतिः, अष्टाविंशौ)
p. 177,6.

अहुइइहिं, (अष्टादशभिः) p. 108,2.

अहुइइहा, (अष्टादश) p. 398,2.

अहुइइही, (अष्टषष्टिं) p. 228,5.

अठकखरा, (अष्टाक्षरा) p. 380,1.

अठगल, (अष्टाधिका) p. 287,6.

अठतालिस, (अष्टचत्वारिंशद्भिः)
p. 202,2.

अठइइस, (अष्टाविंशतिः) p. 269,1.

अहु, (अष्ट) p. 518,2 ; 575,8 ;
(अष्टसु) 571,8.

अहुए, (अष्टौ) p. 497,4.

अहुइ, (अष्टसु) p. 571,4.

[६०३]

अष्टासि सोखी, (अष्टासौतियोनयः)
p. 525,2.

*अहिष्ठा, p. 220,1.

अशंग, (अनङ्गः) p. 176,1.

अशल, (अनलः) p. 169,6 ; 190,3.

अखलभरे, (अनलभताः) p. 304,2.

अखहा, (अनया) p. 177,8.

अखुणिज्जह, (अनुनीयते) p. 109,2.

अखुसर, (अनुसर) p. 330,4.

अखेअपरा, (अनेअप्रकाराः, अनेक-
प्रकारेण) p. 571,6.

अखेक, (अनेकं) p. 42,5.

अख्ख, (अन्यः) p. 571,5.

अखो, (अन्यः) p. 4,4 ; 155,5.

अखोख गुण, (अन्योन्यगुणाः, अन्यो-
न्यगुणानि) p. 103,6.

अखोख भारहि, (अन्योन्यभागेः)
p. 449,4.

अतुल, (अतुलं) p. 190,6.

अत्थ, (अर्थन) p. 198,4.

अत्थीरा, (अस्थिरं) p. 463,1.

अथ, p. 103,1 ; 105,1 ; 108,1 ;
121,1 ; 126,1 ; 129,1 ; 138,
1 ; 155,1 ; 163,1 ; 167,1 ;
170,1 ; 173,1 ; 177,1 ; 210,
1 ; 217,1 ; 220,1 ; 226,1 ;
228,1 ; 242,1 ; 246,1 ; 252,
1 ; 257,1 ; 261,1 ; 263,1 ;
267,1 ; 271,1 ; 274,1 ; 278,
1 ; 280,1 ; 284,1 ; 285,4 ;
287,1 ; 291,1 ; 293,1 ; 297,
1 ; 301,1 ; 306,1 ; 311,1 ;

315,1 ; 319,1 ; 323,1 ; 330,
1 ; 336,1.

अथोगाहा, (अथोद्गाथा) p. 124,1.

*अहा, (आर्द्रा) p. 436,2.

अह, (अर्द्ध) p. 215,1 ; 246,2.

अह अहेण, (अर्द्धार्द्धेन) p. 14,2.

अहंग, (अर्द्धाङ्गे) p. 207,1.

अहंगहि, (अर्द्धाङ्गे) p. 176,2.

अहंगे, (अर्द्धाङ्गे) p. 143,1.

अह्मा, p. 197,2 ; (अर्द्ध) 272,2.

अह्माकह, (आत्मातत्त्व) p. 197,2.

अहेण, (अर्द्धेन) p. 367,1.

अधंगा, (अर्द्धाङ्गे) p. 169,1 ; 338,
5 ; 417,2.

अपाद, (अपारः) p. 173,2.

अप्पच, (आत्मा, आत्मानं) p. 233,6.

अप्पं, (आत्मानं) p. 107,2.

अप्पणा, (आत्माना) p. 401,2.

अप्पदोष, (आत्मदोषेण) p. 554,4.

अप्पपर, (आत्मीयः परः) p. 309,4.

अप्पमुद्धीए, (अप्पमुद्धयः, आत्ममुद्धा)
p. 18,3.

अप्पहि, (अर्पय) p. 127,3.

अप्पा, (आत्मा) p. 545,8.

अप्पा अप्पी, (अहमहमिकया)
p. 483,1 ; (आत्मानमात्मानं)
507,3.

अप्पिअ, (अर्पितं) p. 222,4.

अप्पी, (आत्मनि) p. 545,8.

अवअह, (अवतीर्णः) p. 270,2.

अवह्वं, (अवह्वन्, अपह्वन्वह्वं)
p. 14,4.

[६०३]

अबतरिअ, (अवतीर्णः) p. 581,8.
 अबरउ, (उद्वृत्तं, उद्वृत्तिं) p. 55,5.
 अबर पइ, (अपरपादे) p. 230,2.
 अबर, (अपरं) p. 33,3 ; 64,4.
 अबलोआअं, (अवलोकय) p. 543,1.
 अबसउ, (अवश्यं) p. 414,3.
 अबसिद्धउ, (अवशिष्टौ) p. 41,4.
 अबसिद्धे, (अवशिष्टाः) p. 96,3.
 अबुद्धओ, (अवृद्धः) p. 5,2.
 अबुद्ध, (अवृद्धः) p. 15,1.
 अभअबर, (अभयवरं) p. 190,6.
 अभिणउ संता, (अभिनयश्चान्तः)
 p. 365,3.
 अभिमत, (अभिमत्तं) p. 458,4.
 अभिअ, (अमृतं) [515] p. 35,3 ;
 (सुधा) 167, 9 ; (सुधां) 266,3.
 अभिअकर, (अमृतकरः) p. 537,1.
 *अभिअगई, (अमृतगतिः) p. 409,2.
 अभिअअणि, (अमृतवचना)
 p. 371,3.
 अभिअह कंदा, (अमृतकन्दः)
 p. 338,3.
 अम्मह, (अम्माकं) p. 455,3.
 अम्हाणं, (अम्मान्) p. 346,4.
 अरविइ, (अरविन्दं, अरविन्दानि)
 p. 233,2.
 अरि, (अरौ) p. 41,4.
 अरु, (अपरः) p. 24,2 ; (अपरं)
 44,2,6 ; (अथच) 139,3 ;
 240,5 ; 241,2.
 अरेरे, p. 12,1.

अलंकार रहिअउ, (अलङ्काररहितः)
 p. 198,3.
 *अलिह, p. 220,5 ; 222,5.
 अलिह, (कथय) p. 220,3 ;
 (अप्रयोजकः) 220,4.
 *अलिहा, p. 48,5 ; 59,5 ; 72,5 ;
 89,6 ; 431,4 ; 433,2.
 असइ, (असती) p. 393,2.
 अस खर गअवइ, (अश्चनरगज-पतिः)
 [151] p. 32,2.
 असखिअं, (अशनिः) [115]
 p. 31,3.
 असरणा, (अशरणा) p. 165,1.
 असिअ, (अशीतिः) p. 167,5.
 असौ, (अशीतिः) p. 466,4.
 असुद्धउ, (अशुद्धं, अशुद्धः) p. 198,1.
 असुरअणा, (असुरगणाः) p. 165,3.
 असुर कुल मइणा, (असुरकुलमर्दनः)
 p. 385,3.
 असुर बिलअकर, (असुरविलयकरः)
 p. 586,7.
 असुर भअंकर, (असुरभयङ्करः)
 p. 172,3.
 असेसं, (अशेषं) p. 7,4.
 असेसेहिं, (अशेषेः) p. 38,2.
 अस्स, (अस्) p. 72,1.
 अह, (अथ) p. 18,1 ; 23,1 ; 24,1 ;
 25,1 ; 26,1 ; 27,1 ; 28,1 ;
 29,1 ; 30,4 ; 31,1 ; 32,1 ;
 33,1,6 ; 34,1,3 ; 35,1 ; 39,1 ;
 40,1 ; 42,1 ; 44,1 ; 48,1 ;
 58,1 ; 64,1 ; 72,1 ; 80,1 ;

[६०५]

89,1 ; 96,1 ; 102,1 ; 187,6 ;
205,1 ; 343, 3.
अहंलिङ्, (अहर्निशं) p. 435,3-
अहि, (अहिः) [155] p. 23,3 ;
[315] 35,3 ; (शेषः) 266,2.
अहिम्न, (अहितः) [155] p. 34,2.
अहिगण, (अहिगणः) [311]
p. 24,4 ; (अहिगणाः) [155]
442,1.
अहिबरलुलिङ्, (अहिबरलुलितं,
अहिबरलुलितं) p. 117,4.
*अहिबर, (अहिबरः) p. 140,3.
अही, (अहिः) p. 413,3.
*अहीर, (आसीरः, अभीरं) p. 285,
6 ; 286,3.
*अहो, (अहः) p. 195,2.
अहो, p. 443,4.

आ ।

आ, (च) p. 419,2.
आअति, (आयतिः) p. 44,7 ;
(आयतीः, आयतिं) 46,2.
आआ, (आआ, आआता) p. 112,2.
आइ, (आयाति) p. 55,9 ; (आगत्य)
485,3 ; (आदौ) 187,7 ; 396,
1 ; 400,1 ; 464,1 ; 489,1 ;
503,1 ; 521,1 ; 547,1.
आइँ, (एतच्च) p. 240,2.
आइअ, (आमतानि) p. 309,5.
आइ अंत, (आद्यन्तयोः, आद्यन्तेषु,
आदायन्ते) p. 64,3 ; 484,3.

आइकच्च, (आइकाच्चं) p. 150,1.
आइग, (आदिगः) p. 257,2.
आइगुरु, (आदिगुरुः) p. 25,4.
आइगुरु लामाई, (आदिगुरुनामानि)
p. 33,1.
आइलहुअस्स, (आइलहुअस्स)
p. 34,1.
आइहि, (आदौ, आद्येषु) p. 80,4 ;
182,3 ; 298,1 ; 336,6 ; 560,
1 ; 567,1 ; 569,1 ; 575,1.
आइहिँ, (आदौ) p. 175,1.
आइँ पाए, (आदिपादे) p. 564,1.
आइँहि, (आदौ) p. 357,1.
आउ, (आयाति) p. 552,4 ;
(आगतः) 563,7.
आओ, (आगता) p. 516,4.
आओ, (अस्ति, सम्पद्यते) p. 465,2.
आणआ, (आनीताः, आनीयन्ते)
p. 436,3.
आणदिअ, (आनन्दितः) p. 581,5.
आणहु, (आनय, आनयत, आनीहि,
आनीत) [p. 89,4 ; 228,4.
आणिअहु, (आनयस्व) p. 59,5.
आणीदा, (आनीता) p. 531,5.
आणु, (आनीतः) p. 249,6.
आण्हेइ, (आनयति) p. 131,1.
आव, (आयाति, आयातः) p. 397,3.
आवज्जिअ, (आवर्ज्य) p. 222,4.
आविअ, (आगतः) p. 491,4.
आविह, (आगमिष्यति) p. 401,3.
आवे, (आयाति, आयाता) p. 358,4 ;
(आयास्यति) 391,3.

[६०६]

आवेद, (आयाति) p. 273,4.

आमूलं, p. 558,3.

आसां, p. 55,1 ; 59,1.

आसावरि देवा, (आसावरिदेवाः)
p. 222,1.

आसु, (इयं, एनां) p. 238,2 ; 239,2.

इ ।

इ, (इति) p. 468, 4.

इअ, (इति, एव) p. 28,5 ; 121,5.

(इदं) 182,2 ; (एतत्, इति, एते,

इयं) 228,6 ; 447,4 ; 543,4 ;

560,2 ; 567,7 ; (अयं) 242,9.

इअमभूतदेव जगती, (इयमभूतैक-
जननी) p. 531,5.

इअरा, (इतरा) p. 144,4.

इआलिष, (एकवत्वारिंशत्) p. 265,2.

इंद उमिंदा, (इन्द्रवज्रोपेन्द्रवज्रयोः)
p. 431,1 ; 433,2.

इंदं, (इन्द्रं) p. 128,5.

*इंदवज्रा, (इन्द्रवज्रा) p. 426,3 ;
428,5.

इंदासण, (इन्द्रासनं) [155] p. 24,2.

इंदासणा, (इन्द्रासनं) [155]
p. 518,1.

*इंदु, (इन्दुः) p. 158,2 ; 211,2.

इंदु, (इन्दुः = षट्कलः) p. 257,2.

इंदुसम, (इन्दुरिव, इन्दुसमाः)
p. 217,4,5.

इकलि, (एकाकिनी) p. 541,3.

इगगारह, (एकादश) p. 158,4.

इकह, (इच्छति, इच्छसि, इच्छया)
p. 541,4.

इहपेशो, (इष्टदेवाः) p. 40,4.

इक्खे, (इति, एतत्) p. 352,6.

इति, p. 137,5 ; 152,3 ; 158,6 ;
215,3 ; 236,3 ; 237,3 ; 238,
3 ; 239,3 ; 240,3,6 ; 241,
3,4 ; 251,3.

इत्थि, (अत्र, अस्यां) p. 12,3.

इम, (अनेन, एवं) p. 147,3 ; 187,
4 ; 230,5 ; 323,7 ; 385,2.

इह, (इयं, एषा) p. 147,5.

इहदह, (एकादश) p. 147,6.

इहिआरा, (इ-हि-कारौ) p. 7,1.

ई ।

ई, (एते) p. 280,2.

ईसा रोस पसाद पणविसु, (ईश्या-
रोषप्रसादप्रणतिषु) p. 558,1.

उ ।

उअह, (उदेति) p. 383,4 ; 595,3.

उआसीण, (उदासीनौ) p. 41,3.
(उदासीनात्) 46,1,2,3,4.उआसे, (उदासीनः, उदासीने) p. 44,
4,8 ; 46,3,7.

*उंदुर, (उन्दुरः) p. 140,4.

उकिट्टउ, (उत्कृष्टं) p. 170,2.

[६०]

उकिट्टाया, (उत्कृष्टस्यायाः, उत्कृष्टाः)

p. 242,5.

उकिट्टा, (उत्कृष्टां, उत्कृष्टं) p. 472,3.

*उक्कच्छ, (उत्कच्छा) p. 150,1.

*उक्कच्छा, (उत्कच्छा, उत्कच्छायः)
151,2 ; 152,3.

उक्कि, (उत्तं) p. 576,1.

उक्किट्ट, (उत्कृष्टः) p. 350,1.

उक्किट्टं, (उत्कृष्टं) p. 529,2.

उक्किवत्त, (उत्ता) p. 276,2.

उगो, (उदितः, उदातः) p. 370,4.

*उग्गाहउ, (उद्गाथा) p. 103,3.

*उग्गाहा, (उद्गाथा) p. 4,5 ; 7,5 ;
35,5 ; 39,5 ; 115,5 ; 117,
5 ; 125,5 ; 594,5.

*उग्गाहो, (उद्गाथा) p. 124,3.

उग्गे, (उवेति, उदितः) p. 566,1 ;
(उदयन्ति, उदितः) 566,3.

उग्विअं, (उचितं) p. 447,3.

उग्वउ, (उच्चं) p. 283,2.

उगा, (उच्चं) p. 408,1.

उग्वारावा, (उग्वारावाः) p. 516,1.

उक्कलइ, (उक्कलति) p. 309,7.

उक्कवे, (उत्सवे) p. 207,5.

उट्टवहु, (उट्टवयत्, उत्थाप्यतां)
p. 205,3.

उट्टइ, (उत्थाय, उत्तिष्ठति) p. 289,5.

उट्टए, (उत्तिष्ठन्ति) p. 266,3.

उट्टंतउ, (उत्तिष्ठन्तीभिः, उत्थिताभिः)
p. 260,3.उट्टेकोहा, (उत्थितकोपाः, उत्थित-
क्रोधाः) p. 507,2.

उट्टि, (उत्थाय) p. 488,1.

उट्टीअ, (उत्थाप्यो, उत्थापितः)
p. 529,2.

उट्टीआ, (उत्थिताः) p. 483,2.

उट्टुल, (उट्टीय) p. 180,4.

उट्टाअिअ, (उट्टायिताः) p. 318,5.

उण, (पुनः, अपि) p. 10,4 ; (पुनः)
10,5 ; 39,4.उणो, (पुनः) p. 444,1 ; 446,1 ;
474,3 ; 509,3 ; 525,1,2,3.

उणाअक, (उद्गायकः) [151] p. 32,4.

उत्तहे, (उत्तराद्धे) p. 105,2 ; 124,
2 ; 126,4.

उत्तम, (उत्तमाः) p. 223,2.

उत्तमअंसा, (उत्तमअंशः) p. 586,8-9.

उत्तरदखहि, (उत्तरदक्षे) p. 282,2.

उत्तरट्ट, (उत्तराद्धे) p. 129,3.

उत्ता, (उत्तं, उत्तां) p. 472,3.

उत्ते, (उत्ता) p. 155,3.

*उत्तेओ, (उत्तेजाः) p. 193,2.

उट्टंड, (उट्टण्डः) p. 219,2.

उट्टंडा, (उट्टण्डा) p. 356,3.

*उट्टंभो, (उट्टंभः) p. 195,2.

उट्टाने, p. 361,3.

उट्टिटं, (उट्टिटं) p. 48,1 ; 58,1.

उट्टिट्टा, (उट्टिटं) p. 58,3.

उट्टिट्टावरि, (उट्टिट्टमदृशान्) p. 72,
2 ; 89,2.

उट्टिट्टां, (उट्टिटं) p. 48,5.

उट्टा, (उट्टं) p. 507,5.

उपरि, (उपरि) p. 58,4 ; 276,1.

उपाउहीणा, (उपायहीना) p. 435,2.

[६०८]

उपेक्ष, (उपेक्षस्व) p. 367,4.
 उज्ज्जाह, (उपजातमः, उपजातिं)
 433,3 ; (उपजातिः) 436,3.
 उज्ज्जाहहि, (उपजाति) p. 431,4.
 उवरल, (उदृतं, उर्वरितं) p. 48,4 ;
 80,7.
 *उबिंदवज्जा, (उपेन्द्रवज्जा, उपेन्द्र-
 वज्जा) p. 429,3 ; 430,4.
 उब्बरिआ, (उर्वरितां, उर्वरिते)
 p. 18,5.
 उब्बासइ, (उद्भासयति) p. 242,8.
 उभा, p. 345,4.
 उम्मत्ता, (उन्मत्ताः) p. 378,4 ; 507,2.
 उरअबह, (उरगपतिः) p. 585,4.
 उरे, (उरसि) p. 573,4.
 उलसु उतिअ मण, (उल्लासोत्थित-
 मनाः) p. 581,5.
 उल्लाल, (उल्लालः, उल्लाले) p. 177,6 ;
 (उल्लालस्य) 187,3 ; 209,1 ;
 (उल्लालः, उल्लालं) 205,3 .
 उल्लालउ, (उल्लालेन) p. 182,6.
 उल्लाल लक्खण, (उल्लाललक्षणं)
 p. 205,1.
 उल्लालहि, (उल्लालस्य) p. 202,5.
 उल्लाले, (उल्लालेन) p. 246,3,4.
 उल्लसंत, (उल्लसत्) p. 10,5.

ए ।

ए, (इयं) p. 346,3 ; (एते) 377,3 ;
 (एषः) 497,4 ; (एतत्) 398,1 ;
 463,1 ; 514,4 ; (एनं) 552,3.

एअ, (एषा) p. 422,4.
 एअं, (एवं) p. 543,3.
 एअं हअं, (एवंरूपाः, एवंरूपेण,
 एवंरूपाणां) p. 378,2.
 एआइवेहि, (एकविंशत्या) p. 119,1.
 एआरह, (एकादश) p. 158,2 ; (एका-
 दशसु) 173,4 ; 177,3.
 एआरह अखेहि, (एकादशदर्शनैः)
 p. 282,1.
 एआरहहि, (एकादशभिः) p. 138,3.
 एआरहि, (एकादश) p. 239,2.
 एउ, (अयं) p. 285,2 ; (एषां) 503,4.
 एऊखिंसा, (एकोनविंशतिः)
 p. 525,1.
 एओ, (ए-ओ-कारौ) p. 7,2 ; (अयं,
 एवमेव) 9,2.
 एओ अंमल पुरओ, (एकार-ओकार-
 अनुस्वार-भकार-लकारपूर्वाः =
 ऐकार-ओकार-विसर्ग-अन्तःस्थ-
 यकारवकाराः) p. 594,4.
 एक, (एकः) p. 468,4.
 एकद्वीसंतौ, (एकविंशत्या) p. 298,4.
 एक, (एकं) p. 11,4 ; 59,4 ; 80,4 ;
 89,4 ; 187,4 ; 215,2 ; 230,4 ;
 291,2 ; 554,3 ; (एकः) 152,1 ;
 223,1 ; 284,2 ; 459,3 ; 489,
 2 ; 503,1 ; 518,1 ; (ऐकं,
 एकत्र) 431,1 ; (एका) 435,2 ;
 560,3 ; (एकः, एकं) 552,2.
 एकअलो, (एककलः) p. 4,4.
 एकइ, (एकं) p. 259,2.

[६०६]

एकव, (एकः, एकमेव) p. 455,3.

एकं, (एकं) p. 113,3 ; 531,4.

एकक, (एकैकः) p. 297,4.

एककह, (एकैकह) p. 202,5.

एककै, (एकैकस्मिन्, एकैकं)
p. 189,1.

एककहर, (एकाकारं) p. 210,3.

एकगला, (एकाधिकाः) p. 555,3.

एकदह, (एकादश) p. 240,5 ; 241,2.

एकलोपे, (एकलोपे) p. 89,4.

एकला, (एकः, एकं, एकलं) p. 555,2.

एका, (एकः) p. 424,2 ; 429,1 ;
481,1 ; 514,1 ; (एका, एकां)
463,4.

एका तन्नारेक, (एकतकारेक) p. 466,2.

एकु, (एकं) p. 167,6.

एकै, (एकस्मिन्) p. 118,1 ; (एकः)
155,5.

एकैक, (एकैक) p. 58,5.

एकौ, (एकः, एकं) p. 326,2 ; 418,
1 ; 509,1.

एगारह, (एकादशे) p. 336,5.

एगारहि, (एकादश) p. 236,2 ; 237,
2 ; 238,2.

एगुस्युत्ता, (एकगुस्युत्तः) p. 402,1.

एगमारहिहि, (एकादश) p. 228,3.

एगमारहा, (एकादश) p. 155,4.

एसाइ, (एते, एतानि, एतावन्तः)
p. 37,4.एत्य, (एतत्, एवं, अत्र) p. 486,3 ;
504,3 ; 554,4.

एत्थि, (अत्र) p. 465,3.

एपरि, (एवं परिपाट्या) p. 575,4,6.

एत्थि, (एवं) p. 284,3.

एस, (एवं, एतत्, अत्र) p. 146,1 ;
177,7 ; 205,3 ; 238,6 ; 246,
7 ; 251,2 ; 261,4 ; 280,3 ;
396,2.

एरावह, (ऐरावतः) [155] p. 34,4.

एरिचं, (एतादृशीभिः) p. 315,2 ;
(ईदृशं) 595,2.एरिच भाग्रहि, (एतादृशभागेः)
p. 315,4.एरिचही, (एतादृशं, एतादृशेः)
p. 500,2.एरिचि, (ईदृशः) p. 33,7 ; (एतादृशं)
182,7 ; 315,8.

एरिचिअ, (एतादृशं) p. 163,4.

एरिचिअं, (एतादृशं) p. 478,3.

एसामुसमा, (एवा असुसमा) p.
406,4.एसो, (एषः, एतत्, तत्) p. 394,1 ;
395,2 ; 506,4 ; 564,4.एह, (एतत्, एषः, एतानि, एवं)
p. 27,3 ; 138,3 ; (अनेन)
29,5 ; 346,1 ; (एतत्, एतं)
375,3 ; 411,1.एहत्तरि, (एकसप्ततिः) p. 202,8 ;
209,2.

एहत्तरिहि, (एकसप्ततिः) p. 213,6.

एहि, (अनेन) p. 215,2.

एहिं, (इदानीं) p. 528,4.

एहु, (एतत्, एतैः, एभिः, एवं)
p. 36,4 ; 55,7 ; 285,6 ; (एतं)

[६२०]

167,7; (एतत्) 336,2,9; 422,
2; 560,5; (एषा, इयं) 228,
6; 523,5; (अत्र) 401,3;
(एवं) 444,4; 583,6; (एनां)
261,5.

एहू, (एतत्) p. 167,9.

ओ ।

ओ, (सः, असौ) p. 139,3,4; 348,1.
ओगार भत्ता, (ओगारभत्तं) p. 403,1.
ओहु, (ओहुः) p. 219,2.
ओहुा, (ओहुाः) p. 318,5.
ओहुिआ, (ओहुाः, ओहुवेष्टीयाः)
p. 446,3.
ओहुो, (अतौचष्यं) p. 483,4.
ओत्या ओत्यौ, (उत्थितोत्थिताः, उत्था-
योत्याय) p. 244,6; 507,2.
ओस्सा, (ओस्सः, ओस्साः) p. 249,6.

क ।

कअंअ, (कअन्वकाः) p. 300,3.
कआ, (कायः) p. 453,1; 520,4.
कआबराहोडि, (कृतापराधोऽपि)
p. 109, 2.
कइ, (कविः) p. 42,5; 167,8;
(कविं) 242,8; (कुरु, कृत्वा)
96,2; 187,4; 230,5; 304,2;
457,1; (कथ्यन्ते, कथय, कृत्वा)
571,7.

कइअणा, (कविजनाः) p. 257,7.
कइअरो, (कविवरः) p. 28,4.
कइंददिहुा, (कवीन्द्रवृद्धा) p. 472,4.
कइत्त, (कवित्वं) p. 257,7; 295,2.
कइत्तआ, (कवित्वं, कवित्वानि)
p. 355,4.
कइदिहुं, (कविदृष्टं) p. 30,3.
कइ दिणअर, (कविदिनकरः) p.
579,8.
कइ पिंगल, (कविपिङ्गलः) p. 197,2.
कइवर गुणजुत्ता, (कविवरगुणयुक्तः)
p. 564,2.
कइवर वल्लहि, (कविवरवल्लभा)
p. 413,4.
कइराआ, (कविराजः) p. 583,4.
कइसिदि, (कविस्त्रिपुरा) p. 547,4.
कई, (कत्रेः) p. 311,7.
कईसा, (कत्रीशेन, एकविंशतिः)
p. 466,3.
कए, (कृते) p. 122,3.
कंकण, (कङ्कणं) [ऽ] p. 560,2;
578,2.
कंकणा, (कङ्कणं) [ऽ] p. 555,2.
कंकणु, (कङ्कणे, कङ्कणः) p. 514,2.
कंअयरज्जु, (काञ्चनरज्जुः) p. 573,6.
कंठै, (कण्ठे) p. 440,2.
कंठिअ बीषा, (कण्ठस्थितविषः)
p. 169,3.
कंठइ बलअं, (कण्ठबलअं) p. 223,3.
कंठा, (कण्ठे) p. 439,1.
कंठिआ, (कण्ठिका) p. 387,2.
*कंठो, (कण्ठः) p. 193,4.

[६११]

- कंत, (कान्तः) p. 9,2 ; 233,5 ;
270,4 ; 397,3 ; 453,4 ; 537,3 ;
563,8 ; (कान्ता) 370,2.
- कंतश्चा, (कान्तः) p. 552,1.
- कंतगणं, (कान्तगणः) p. 301,7.
- कान्ता, (कान्ता, कान्तया, कान्तः, कान्तं,
कान्तौ) p. 207,5 ; 358,3 ;
391,3 ; 399,3 ; 403,4 ; 424,
2 ; 461,3 ; 465,3 ; 555,2 ;
(कान्ताः) 438,2.
- कंति, (कान्तिः) p. 449,4.
- कंतो, (कान्तः) p. 506,3.
- *कंद, (कन्दः) p. 468,2.
- *कंदु, (कन्दः) p. 466,3.
- कंप, (कम्पितानि, कम्पन्ते) p. 309,6 ;
(कम्पते) 485,4 ; 563,4.
- कंपइ, (कम्पते) p. 249,4.
- कंपए, (कंपते) p. 372,4.
- कंपंत, (कम्पते) p. 493,1.
- कंपंता, (कम्पते, कम्पन्ते, कम्पिता,
कम्प्यते, कम्पयन्ति) p. 399,3 ;
481,4 ; 483,3 ; 545,2.
- कंपले, (कम्पिता) p. 207,5.
- कंपा, (कम्पिताः) p. 244,5.
- *कंपि, (कम्पिनौ) p. 151,1.
- कंपिश्च, (कम्पितं, कम्पते) p. 157,3.
- कंपिश्चा, (कम्पिता) p. 423,1 ; 446,4.
- कंपिश्चो, (कम्पितं) p. 260,2.
- कंस, (कंसः, कंस) p. 334,2 ; 381,3 ;
408,4.
- कंसश्च केसि क्षिणांसकरा, (कंसकेशि-
विनाशकरः) p. 570,6.
- कंस संहारणा, (कंससंहारकः) p.
363,3.
- कंसो, (कंसः) p. 468,6.
- कसतश्चरो, (क-च-त-वर्णाणां)
p. 594,5.
- *ककुह, (कच्छपः) p. 140,3.
- कज्ज, (कार्यं) p. 44,6 ; 46,1.
- कज्जबंध, (कार्यबन्धः) p. 44,4.
- कट्ट, (कट्टः, कट्टं, कट्टेन) p. 157,5.
- कट्टिश्च, (निष्कास्य) p. 230,4.
- कट्टिश्च, (कर्त्तिताः) p. 381,4.
- कट्टिश्च, (कर्त्तिताः) p. 504,4.
- कट्टिश्च, (कर्त्तिता, निष्काशयित्वा)
p. 330,5.
- कठिणतणु, (कठिनतनुः) p. 189,3.
- कडकले, (कटाको) p. 443,2.
- कणश्च, (कनकं) [s] p. 29,3.
- कणश्च कुंडलशं, (कनककुण्डलकं) [s]
p. 29,3.
- कणश्चकुला, (कनककुला) p. 14,1.
- कणश्च पिप्परी, (कनकपीता) p.
273,3.
- कणश्च सुरंगा, (कनकसुरङ्ग) p.
338,5.
- कणश्चह, (कनकह) p. 128,2.
- *कणउ, (कनकं) p. 213,2.
- *कण्, (कर्णः) p. 211,1.
- कण्, (कर्णः) [ss] p. 25,2 ; 272,
1 ; 358,2 ; (कर्ण) 165,1 ; 322,

[६१२]

4; (कर्त्तृ) 488,3; 504,4;
 (काखः) 198,2; (कर्त्तृ) 504,3.
 कख गंधा, (कर्त्तृगन्धौ) p. 444,1.
 कख गण, (कर्त्तृगणं) p. 317,1.
 कख गणा, (कर्त्तृगणः, कर्त्तृगणः) [५५]
 p. 293,5; 415,3; 429,2;
 507,2.
 कख घरा, (कर्त्तृघृहं) [५५] p. 315,5.
 कख ह्ने, (कर्त्तृह्ने) p. 506,2.
 कख खरै, (कर्त्तृखरै) p. 502,4.
 कख खरै वरा, (कर्त्तृखरैवरः)
 p. 448,3.
 कख पथ, (कर्त्तृपथः, कर्त्तृपथा) p. 504,1.
 कख पूरि, (कर्त्तृपूरितान्, कर्त्तृपरि)
 p. 504,3.
 कख रंधा, (कर्त्तृरन्ध्रं, कर्त्तृरन्ध्राणि)
 p. 520,3.
 कख ला, (कर्त्तृलाः) p. 446,1.
 कख सदा, (कर्त्तृसदा) p. 444,2.
 कख समानेण, (कर्त्तृसमानेन) p. 30,7.
 कखा, (कर्त्तृः) [५५] p. 346,3;
 418,2; 555,2; 564,2; (कर्त्तृ)
 352,4; 356,2; 461,1; 555,1;
 (कर्त्तृः) 361,1; 378,1; 398,
 1; 481,1; (कर्त्तृान्, कर्त्तृः)
 377,1; 438,1; (कर्त्तृ) 492,3.
 कखेक, (कर्त्तृ एकः, कर्त्तृमेकं)
 p. 579,1.
 कखो, (कर्त्तृः) [५५] p. 25,2; 242,
 4; 271,3; 388,1; 406,1,2;
 472,1; (कर्त्तृ) 365,6.

कखो दुखो, (कर्त्तृदुयं) p. 418,1.
 कखदि, (कर्त्तृदि) p. 6,1; 135,1.
 कखिष, (कर्त्तृयित्वा) p. 127,4.
 कखिषा, (कर्त्तृयिताः) p. 488,4.
 कखे, (कर्त्तृयिताः) p. 570,5.
 कखंध, (कर्त्तृयः) p. 576,4.
 कखंधा, (कर्त्तृयान्) p. 520,2.
 कखहु, (कर्त्तृयि) p. 323,8; 338,8.
 कखिला, (कर्त्तृयिला) p. 408,1.
 कख्य, (कर्त्तृयि) p. 42,6.
 कख्यं, (कर्त्तृयि) p. 15,2.
 कख्यो, (कर्त्तृयि, कर्त्तृयि) p. 187,3;
 209,1.
 कख्यवर, (कर्त्तृयवरः) p. 486,4.
 कख्यलक्षण, (कर्त्तृयलक्षणं) p. 187,6.
 कख्यलक्षणह, (कर्त्तृयलक्षणह) p.
 202,4.
 कख्यह, (कर्त्तृयह) p. 187,8; 246,2;
 251,1.
 कमठपिटु, (कमठपट्टं) p. 157,3.
 कमख, (कमिष, कमनीयं) p. 352,2;
 (कमि) 496,4.
 कमल, (कमलं) [५५] p. 31,2.
 *कमल, (कमलं) p. 352,1,2;
 385,2,5.
 *कमलयो, (कमला) p. 392,2.
 कमलगण, (कमलगणः) [५५]
 p. 539,4.
 कमलगण्यणि, (कमलगण्यने) p. 263,2;
 (कमलगण्यनः) 371,3.
 कमलदलण्यणि, (कमलदलण्यने)
 p. 579,4.

[६१६]

कमलवदण, (कमलवदनः, कमल-
वदन) p. 458,1.

कमलवण, (कमलवनं) p. 581,1.

कमल भमर जीवो, (कमलभमर-
जीवः) p. 383,3.

कमलमुहि, (कमलमुखि) p. 323,2;
457,2.

कमल वरिखा वश्रखा, (कमलवदृश-
वदना) p. 389,2.

*कमला, p. 393,3.

*कमलाग्र, (कमलाकरः) p. 213,1.

कमलु, (कमलं) [515] p. 23,3.

*कमलु, (कमलं) p. 158,1; 211,5.

कर, (करः) [115] p. 31,2; (कराः,
करैः) 478,1; (करे) 190,2;
(करोति, करोतु) 405,3; 470,2;
(कुरु) 291,2; 457,3; 486,2;
575,4; 583,3; (कृताः) 488,3.

करञ्जल, (करतलं, करतलः) [115]
p. 25,3; 242,4; 535,1;
567,1; 579,6.

*करञ्जल, (करतलं) p. 158,1.

करञ्जलगण, (करतलगणः, करतल-
गणं) [115] p. 475,3.

*करञ्जलु, (करतलं) p. 213,1.

करंता, (करोति) p. 566,6.

करताला, (करतालः) [51] p. 27,2.

कर दंतगुलि, (कृतदन्ताङ्गुलिः)
p. 289,5.

करपाश्वा, (करपादौ, करपादं) p.
545,7.

करवाल, (करवालं, करवालः)
p. 180,8; 292,1.

*करवृ, (कालवृः) p. 158,1.

करवृ, (कुरुष्व) p. 217,2.

*करवृ, (करवृचं) p. 375,2,4

*करहि, (करभी) p. 236,2.

करहि, (कुरु) p. 319,2,4; 330,3;
535,1,2; 583,5; (कुरुत) 257,
7; 323,6.

*करहौ, (करभी) p. 235,1; 236,3.

*करहु, (करभः) p. 140,1.

करहु, (कुरुत) p. 230,1.

करा, (कराः) p. 370,3.

करि, (कृत्वा) p. 167,4; 170,3;
327,2,6; (करिखः) 827,6.

करिभ्र, (क्रियते) p. 539,1.

करिभ्रइ, (क्रियते, करवाणि)
p. 563,7.

करिभ्रा, (कृता) p. 409,1.

करिण, (क्रियते, कायं) p. 9,4.

करिणसु, (कुरुष्व) p. 59,2; 72,3;
(क्रियन्तां) 202,1,4; (क्रियतां,
कुरुते) 306,3; (कुरु, कुरुष्व,
क्रियेतां) 431,1; 454,2; 575,5.

करीज, (क्रियन्ते) p. 285,5.

करीजे, (क्रियते, क्रियेते, क्रियन्ते)
p. 402,2; 411,1; 415,3;
464,1; 560,2.

कर, (कुरु) p. 64,2; 295,2; 317,1;
(कृत्वा) 289,8.

कमला, p. 570,7.

[६१४]

करे, (कर) p. 304,4; (कृतः, कृते)
334,3,5,7; (करे) 367,4; 502,
3; (कुरु) 323,3.

करेह, (कुरुत) p. 299,1; 333,2;
350,3.

कल, (कला, कलाः) p. 147,6; 287,
6; 301,9; 323,6; 362,2;
413,3; 468,2; 579,5.

कलत्र, (कला, कलाः) p. 252,3;
469,3.

कलत्रलत्रं, (कलकलकः) [1] p. 38,2.

कलत्रा, (कलाः) p. 406,3.

कलह, (कुत्वा) p. 327,1.

कलंता, (कलत्रं) p. 430,2.

कलचुलिकस्य, (करचुलिकर्णः)
p. 296,4.

*कलरुद्राणी, (कलरुद्राणी) p. 151,2.

*कलस, (कलसः) p. 132,7.

कलहारिणि, (कलहकारिणी) p.
277,2.

कला, (कलाः) p. 55,2; 96,2;
466,3.

कलि, (कलिः) [35] p. 28,8.

कलिंकार, (कलिङ्कारः) p. 244,1.

कलेवर, (कलेवर) p. 180,9; 311,7.

कस्य, (कस्य) p. 109,4; 419,4;
477,4.

कह, (कथयति) p. 261,5; (कथय)
494,4; (कथं) 270,4.

कहह, (कथयति) p. 28,5; 42,4;
55,7; 173,3; 197,2; 211,8;
213,5; 230,6; 535,4.

कहं, (कथं) p. 125,4.

कहा, (कथय, कथितं) p. 226,5;
280,3.

कहाबहु, (कथय) p. 48,4.

कहि, (कथितं) p. 240,2.

कहिअ, (कथितः) p. 198,6; (कथितं)
278,3.

कहिअउ, (कथितः) p. 198,4.

कहिअं, (कथितः, कथिता, कथितं)
p. 388,2; 390,1; 520,4.

कहिआ, (कदा) p. 391,3; (कथिता)
409,2.

कहिशी, (कथितः) p. 24,5; 348,3;
(कथिताः) 40,5.

कहिज्जह, (कथ्यन्ते) p. 246,5.

कही, (कथिता) p. 345,3; 368,2;
(कथय) 539,4.

कहीजे, (कथ्यते, कथ्यन्ते) p. 402,2;
411,2.

कहु, (कथय, कथयत, कदा) p. 55,
5; 308,1; 391,3; 457,4.

कहुं, (कोऽपि, कपि) p. 301,4.

कहु, (कथय, कथितं, कथ्यतां,
कुत्रापि) p. 404,1; 541,4.

कहेहि, (कथय) p. 282,2.

कहेहु, (कथय, कथयत) p. 259,2;
272,2; 317,2.

का, p. 435,4.

काअर, (कातराः) p. 309,7.

काअरा, (कातराः, कातरेषु) p. 255,5.

काअह, (काये) p. 545,3.

[६१५]

काया, (कायः) p. 493,1.
 काह, (किं) p. 227,4; 568,7.
 काहँ, (किं) p. 9,1; 182,8.
 *कांती, (कान्तिः) p. 114,4.
 काण्ण, (काननं, काननानि) p. 233,2.
 काणा, (काणः) p. 198,5.
 काम, (कामः) p. 453,4; 537,2.
 *काम, (कामः) p. 344,2.
 कामंती, (कामयमाना) p. 5,3.
 काम चंइ महु पंदम मारणिजा,
 (कामवन्द्यपद्यममारणीयाः)
 p. 474,2.
 कामरात्रस्व, (कामराजस्व) p. 443,4.
 कामरुश्च राय बंदि, (कामरुपराज-
 वन्दी) p. 423,4.
 कामा, (कामः, कामं) p. 439,3.
 कामावशारेण, (कामावतारण)
 p. 367,1.
 कामिणी, (कामिनि) p. 484,3.
 कामो, (कामः) p. 122,4.
 *कामो, (कामः) p. 344,1.
 कारिज्जसु, (कुस, कुसुष्वं) p. 55,2.
 कालंजर, (कालञ्जरं, कालञ्जरे)
 p. 222,3.
 कालपुरी गमणा, (कालपुरीगमनं)
 p. 414,3.
 काला, (कलाः) p. 352,3.
 कालिका, (कालिका) p. 361,3.
 *काली, p. 151,2.
 कासा, (कासः, कासाः) p. 137,1;
 377,3; 568,5.

कासीरात्रा, (काशीराजः) p. 318,8.
 कासीस, (हे काशीश) p. 137,4.
 कासीसर, (हे काशीश्वर, काशीश्वरेण)
 p. 244,7; (काशीश्वरः) 289,7.
 कासीस रात्रा सरासार श्रग्गे, (काशी-
 शराजशरासारश्रग्गे) p. 450,3.
 काहल, (काहलः, काहलं)[1] p. 37,3;
 38,1; 521,1; (काहली) 489,
 2; 521,3.
 काहल जुग, (काहलपुगं) p. 567,3.
 काहल जुग, (काहलपुगं) p. 415,1.
 काहल जुगल, (काहलपुगलं)
 p. 575,5.
 काहलपुण्णे, (काहलपुण्यं) p. 402,1.
 काहल सहु गंध, (काहलशब्दगन्धाः)
 p. 560,2.
 काहा, (किं) p. 516,4.
 काहु, (कस्य) p. 523,5.
 काहेलागी, (किमर्थं) p. 463,3.
 काह, (हे कृष्ण) p. 12,1.
 कि, (किं, किंवा) p. 187,8; 230,
 2; 453,4; 455,1,2; 465,4;
 470,4.
 किश्र, (कृत्वा) p. 371,1; (कृताः,
 कृतं) 579,7; (किं) 465,4.
 किश्रउ, (कृतः) p. 157,5; (कृतं)
 244,7.
 किश्रं, (कृतं, कृत्वा) p. 478,4.
 किश्रखिलशी, (कृतनिलयः) p. 315,7.
 किश्र फणिवइ हारं, (कृतफणिवति-
 हारं) p. 313,3.

[६१६]

किउ, (कृतं) p. 150,1.

किं, p. 9,4.

किंपि, (किमपि) p. 177,8; 220,4;
428,1,2.

किङ्कु, (किञ्चित्) p. 46,1. —

किङ्कुग्र, (किञ्चित्) p. 46,3.

किञ्जइ, (करोति) p. 44,3; (क्रियते)
103,3,4; 167,6; 545,1;
(क्रियन्ते) 177,4; 182,1.किञ्जउ, (करोतु) p. 169,7; (क्रियतां)
516,4.

किञ्जय, (क्रियते) p. 297,3; 380,2.

किञ्जसु, (कुक्ष्य, कुस) p. 59,4; 431,
4; 433,1; 543,3; (क्रियते)
72,5.

किञ्जहि, (कुरु, क्रियतां) p. 463,4.

किञ्जही, (क्रियतां) p. 372,1.

किञ्जहु, (क्रियतां) p. 252,4.

किञ्जिग्र, (कृतः) p. 573,7.

किञ्जिग्र धाला, (कृतधाटिकाः) p.
318,1.किञ्जिग्रा, (कृता) p. 261,2; (कृतौ,
क्रियेते) 489,2.किञ्जे, (क्रियतां) p. 352,6; (क्रियेते,
कुरुते, क्रियते, कृतः, क्रियन्ते)
439,2; 440,3; 464,3; 466,
2; 481,4; 516,2; 545,7.

किणौसइ, (तीक्ष्णयति) p. 300,2.

कित्ति, (कीर्त्या) p. 173,2; (कीर्तिः)
184,8; 334,2; 395,3; 571,5.कित्तिग्रा, (कीर्तिः, कीर्तयः) p.
446,4.

कित्तिर, (कीर्त्या) p. 322,4.

कित्ति घख, (कीर्तिधनेन, कीर्ति-
धनेन) p. 504,4.कित्ति बेलाइ, (वेक्षितकीर्तिः,
कीर्तिबेलायां) p. 433,4.कित्तिहि लुमुउ, (कीर्तिलुब्धः)
p. 454,4.कित्ती, (कीर्तिः, कीर्तिं) p. 107,2;
318,5; 222,3; 439,3; 481,4;
(कीर्त्या) 137,4; 367,4; 377,
4; 378,5; 463,4.

*कित्ती, (कीर्तिः) p. 115,1; 436,1.

किदाण वाण सल्ल भल्ल चाव चक्क
मुग्गरा, (कृपाणवाणशल्लभल्ल-
चापचक्रमुद्गरेः) p. 499,2.

किम, (केन, कया) p. 233,6.

किमइ, (किमपि, किमयं) p. 242,6;
(किमपि) 311,6.

किमु, p. 274,2.

किरख, (किरखाम्) p. 537,1.

किरखावलि कंदा, (किरखावलिकन्दः)
p. 119,5.

किरीट, (किरीटं, किरीटः) p. 573,2.

*किरीट, (किरीटं, किरीटे) p. 575,
8; 576,9.

किल, p. 122,4; 435,4.

*किलाचक्क, (क्रीडाचक्रं) p. 518,4.

*किसणु, (कृष्णः) p. 213,2.

की, (किं) p. 450,4.

कीलउ, (क्रीडतु) p. 455,4.

कीलंताइ, (क्रीडन्ति) p. 516,4-5.

[६१७]

- कौलसि, (कौडसि) p. 10,5.
 कुंजर, (कुञ्जरान्) p. 448,1.
 कुंजरा, (कुञ्जरान्, कुञ्जराः) p. 255,3.
 372,3; 446,2.
 *कुंजर, (कुञ्जरः) p. 211,3.
 कुंजर गन्धर्व दन्ताइ, (कुञ्जरगन्धर्व-
 दन्तौ) [155] p. 34,2-3.
 कुंडल, (कुण्डलं) p. 573,3.
 कुंडलान्, (कुण्डलं) [s] p. 29,3.
 *कुंडलित्रा, (कुण्डलिका) p. 246,1.
 249,8; 251,2,3; (कुण्डलिकां)
 246,3,7.
 कुंत, (कुन्तान्) p. 502,3.
 कुंतग्रह, (कुन्तधरः) p. 287,2.
 कुन्तिग्र पुत्ता, (कुन्तीपुत्रः) p. 402,1.
 कुन्तीपुत्तं, (कुन्तीपुत्रः, कुन्तीपुत्रेण)
 [ss] p. 513,2.
 कुन्तीपुत्ता, (कुन्तीपुत्राः, कुन्तीपुत्रान्)
 [ss] p. 424,1; 514,1.
 कुन्तीपुत्ता जुग्र लहिग्रं, (कुन्तीपुत्र-
 युगलब्धं) p. 390,1.
 कुन्तेक, (कुन्तमेकं = पञ्चकलमेकं)
 p. 291,3.
 *कुंद, (कुन्दं) p. 158,1; 211,5.
 कुंद, (कुन्दाः) p. 370,4.
 कुंदा, (कुन्दः, कुन्दं) p. 137,1; 377,3.
 *कुम्भ, (कुम्भः) p. 132,7.
 कुगति, (कुगतिं, जलगतिं) p. 12,2.
 कुटुबिणि, (कुटुम्बिनी) p. 405,2.
 कुण्ड, (करोति) p. 5,4.
 कुणन्ति, (कुर्वन्ति, कुर्वन्ते) p. 430,4.
 कुणह, (जानीत) p. 28,3; (करोति,
 कुर्वते) 113,4.
 कुणहु, (कुर्वत) p. 163,4.
 कुणहि, (कुस) p. 158,5.
 कुणहु, (कुस, कुर्वत) p. 189,2;
 192,1; 251,2.
 कुण्णिग्र, (कुपितः) p. 448,3.
 कुबिग्र, (कुपितः) p. 537,2.
 कुमारो, (कुमारः) p. 435,1.
 कुमुग्र बण, (कुमुदवनं) p. 566,4.
 कुम्म, (कुर्मः) p. 165,1; 322,4;
 (कुर्मं) 165,2.
 *कुम्म, (कुर्मः) p. 211,3.
 कुम्मपिट्टि, (कुर्मपिट्टि) p. 372,4.
 *कुररी, p. 115,4.
 कुल, (कुलं) p. 570,5.
 कुल उज्जल, (कुलोत्तलः) p. 296,4.
 कुलमन्ती, (कुलवती) p. 118,1.
 कुलमगलरगा, (कुलमार्गलगाः)
 p. 428,4.
 कुलसार, (कुलसारां) p. 173,2.
 कुसुमं, [i] p. 38,3.
 कुसुमगण, (कुसुमगणः) [1511]
 p. 274,5.
 कुसुमसमग्र, (कुसुमसमयः) p. 581,8.
 *कुसुमाग्रह, (कुसुमाकरः) p. 213,4.
 कुसुमाइ, (कुसुमानि) p. 122,2.
 कुसुमो, (कुसुमं) [1511] p. 24,3.
 कुहिलगण, (कोकिलगणः) p. 581,3.
 कुहूरब, (कोकिलारावेण) p. 453,3.
 को, p. 430,4.

[६१८]

कोश्र चारु चंपश्र चूश्र मंजरि मंजुला,
(कोतकौचारुचम्पकचूतमञ्जरी-
वञ्जुलानि) p. 550,2.

कोश्र धूलि, (कोतकौधूलिः) p. 563,5.

कोउरश्रो, (कोयूरकं) [5] p. 37,2.

कोण, (कोन) p. 412,4.

कोलासा, (कोलासः) p. 137,2.

कोषि, (कोशी) p. 381,3.

केसु, (किंशुकः, किंशुकं) p. 513,2;
563,1.

केसु अशोश्र चंपश्र, (किंशुकाशोक-
चम्पकानि) p. 491,1.

केसु काणण पाण ढाउल, (किंशुक-
काननपानव्याकुलाः) p. 550,3.

केसु खश्रा ढण, (किंशुकनूतनवनं)
p. 465,2.

कोसे, (कथं) p. 403,4.

को, (कः) p. 167,7; 405,3; 448,4

कोइ, (कोऽपि) p. 219,4; 262,4;
319,5; 488,2; (का, किं, कः,
कुत्र) 554,5.

*कोइल, (कोकिलः) p. 158,1;
211,3.

कोइल साख, (कोकिलशाखः)
p. 397,2.

कोइला, (कोकिलः) p. 460,2.

कोइलालाबबंघा, (कोकिलालापबन्धः,
कोकिलालापबन्धाः) p. 493,2.

कोट्टु, (कोष्ठ) p. 64,2; 80,7.

कोट्टा, (कोष्ठ) p. 80,2.

कोडी, (कोट्यः) p. 102,5.

कोप्पि, (कुपित्वा) p. 262,3.

कोमल, (कोमलं) p. 460,2.

कोलो, (कोलः) p. 419,4.

कोह, (कोधेन) p. 157,4.

कोहाणल मुह मह, (कोधानलमुख-
मध्ये) p. 180,7.

*कवमा, (कमा) p. 114,2.

ख ।

खंजण जुअल शअण ढर उपमा,
(खञ्जनयुगलनयनवरोपमा)
p. 477,1.

खंजणलोअणि, (खञ्जनलोचने)
p. 227,2.

खंजपअ, (खञ्जापादे) p. 265,2.

*खंजा, p. 266,6.

खंडकिअ, (खण्डीकृतः) p. 184,3.

*खंध, (खन्धो, खन्धो) p. 103,6.

*खंधआ, (खन्धकं) p. 129,4.

*खंधाण, (खन्धकानां, खन्धको)
p. 132,9.

*खंधो, (खन्धः, खन्धः) p. 193,1.

खग्ग, (खड्गं) p. 180,4; 300,2;
(खड्गेन) 488,2.

खग्गं, (खड्गं) p. 127,3.

खग्गपाइ, (खड्गपाणयः, खड्गपातैः)
p. 485,3.

खग्गा, (खड्गाः) p. 425,3.

खण्णए, (खादाते) p. 419,2.

खहा वण वडो, (खड्गवडु) p. 368,1.

[६१६]

खण, (खणे) p. 453,2.
 खणद्ध, (खणाद्धे) p. 330,3.
 खणे, (खणे) p. 453,2.
 खणो, (खणं) p. 330,3.
 खत्ति, (क्षत्रियः, क्षत्रिया) p. 202,1.
 खत्तिअ, (क्षत्रियाणां) p. 570,5.
 खत्तिउ, (क्षत्रियं) p. 330,4.
 खत्तिखी, (क्षत्रिया) p. 119,1; 144,2.
 खत्तिअंस, (क्षत्रियअंसः) p. 381,3.
 खत्ती, (क्षत्रिया) p. 378,2.
 *खर, (खरः) p. 211,3.
 खरकिरण, (खरकिरणं) p. 42,3.
 खरहिअण्णे, (खरहृदयः) p. 122,3.
 खरा, (खरः) p. 541,1.
 खल, (खलः) p. 277,1.
 खलह, (खलति) p. 266,2; 330,5.
 खलिअ यण वसणअ, (खलित-
 सनवसना) p. 393,1.
 खलिअ, (खलितः) p. 528,2.
 खस, (खलति) p. 46,8.
 खसह, (पतति) p. 266,2,4.
 खा, (खादति) p. 403,4.
 खाए, (खादन्ति, खादयित्वा)
 p. 520,2.
 खाहि, (खादति, भक्षयहि) p. 435,3.
 *खीर, (क्षीरं) p. 132,5.
 खुदि, (क्षोदयित्वा, क्षोदित्वा)
 p. 327,1.
 खुर, (खुरेः) p. 327,1.
 खुरबाणक, (खुरधानक) p. 249,6.

खुरासाण, (खुरासानः) p. 255,4.
 खुलिअं, (खलिहत्तं, खलितं) p. 15,4.
 खुल्लणा, (हे जुद्ध) p. 10,4.
 खुहिअ, (क्षुभितः) p. 255,4.
 खेलंत, (खेलति) p. 262,2.
 खोडउ, (खड्डः) p. 198,1.

ग ।

गअ, (गजः) p. 36,3; (गजान्)
 262,1; (गजाः) 309,1.
 गअगमणि, (गजगमने) p. 147,6;
 267,2; 588,5.
 गअजूह संजुत्ते, (गजयूथसंयुक्तः, गज-
 यूथसंयुक्ते) p. 157,4.
 गअण, (गगनं) p. 260,3; (गगने)
 273,2.
 गअणं, (गगनं) [153] p. 34,5;
 (आकाशं) 40,3.
 *गअणंग, (गगनाङ्गं) p. 254,2.
 *गअणु, (गगनं) p. 132,4; 213,4.
 गअवरगमणि, (गजवरगमने)
 p. 263,4.
 गअवरगमणी, (गजवरगमना)
 p. 477,3.
 गअवरखुलिअं, (गजवरखुलितं, गज-
 वरखलितं) p. 117,3.
 गअवर, (गजवरः) p. 287,2.
 गअभरण, (गजाभरणं) [115] p. 31,4.
 गअहि, (गजैः) p. 309,1.
 गह, (गत्वा) p. 375,3.

[६२०]

गई, (गतिः) p. 485,4.
 गंगकल्लोल, (गङ्गाकल्लोलः) p. 184,4.
 गंगा, p. 143,1; 169,1; 207,1;
 417,1; 439,1.
 गंजिअ, (गञ्जितः, गञ्जिताः) p. 219.
 1; 255,2.
 गंजिअ कालिअ कुल, (गञ्जित-
 कालियकुलस्य) p. 334,4-5.
 गंजिआ, (गञ्जिताः) p. 446,1.
 गंड, (गण्डः, गण्डः) [311] p. 33,3.
 *गंडआ, (गण्डकः) p. 552,3.
 *गंडका, p. 554,6.
 *गंडो, (गण्डः) p. 193,1.
 गंते, (गान्ते) p. 439,3.
 गंथि, (ग्रन्थि) p. 182,8.
 गंध, (गन्धाः) [1] p. 372,1; 497,4;
 (गन्धः) 418,2; 489,3; 503,
 3; 509,2.
 गंधअ जुग्गा, (गन्धयुग) p. 461,2.
 गंधं, (गन्धः) [1] p. 38,4; 492,3.
 गंधहारा, (गन्धहारो) p. 555,1.
 गंधा, (गन्धस्व, गन्धं, गन्धयोः) p.
 514,2; (गन्धः) 529,3.
 *गंधाण, (गन्धानं) p. 163,6; 165,5;
 (गन्धानस्य) 164,1.
 *गंधाणा, (गन्धानं) p. 163,5.
 गंधुग्गुरो, (गन्धगुरु, गन्धः गुरुः)
 p. 529,2.
 *गंभीरा, p. 151,1.
 *गगणंगड, (गगनाङ्ग) p. 252,2.
 *गगणांग, (गगनाङ्गः) p. 255,6.

गज्ज, (गज्जन्ति) p. 485,1.
 गज्जउ, (गज्जंतु) p. 455,1.
 गज्जे, (गज्जन्ति) p. 516,1.
 गठ, (घटिता, निर्मिता) p. 496,4.
 गहु, (घटिता, निर्मिता) p. 477,4.
 गण, (गणः) p. 165,3; 252,4; 254,
 1; (गणः, गणं) 336,6; 375,1;
 385,1; 543,3; 571,5; (गणाः)
 177,5; 242,3; 301,6; 306,
 2; 494,3; 569,1; (गणान्)
 167,3; 170,4; 217,2; 265,2;
 299,1; 333,2; 457,1; (गणौ)
 41,3; 295,1.
 गण अट्ठ, (गणाष्टको, गणाष्टकस्य)
 p. 40,4.
 गणदेवता, (गणदेवता) p. 40,1.
 गणफल, (गणफलं) p. 42,1.
 गणबिण्ण, (विप्रगणं) p. 293,2.
 गणभेओ, (गणभेदाः) p. 16,2.
 गणह, (गणाः, गणैः) p. 252,4.
 गणा, (गणाः) p. 110,1; 454,3;
 567,4; (गणः) 297,3.
 गणारं, (गणानां) p. 23,1.
 गणिअइ, (गण्यते) p. 182,2.
 गणिअं, (गणय, गण्यन्ते) p. 418,3.
 *गणेसरु, (गणेश्वरः) p. 158,2.
 गणेहु, (गणयस्व) p. 552,3.
 गणो, (गणः) p. 36,2; 242,9; 444,2.
 गखा, (गणः) p. 516,1.
 गवइ, (गार्थति) p. 460,2.
 गवरिअ कंता, (गौरीकान्तः) p. 365,3.

[६२१]

गब्ध, (गर्धः) p. 554,2,5.

गब्धीया, (गर्धिताः) p. 483,1.

गमित्र, (गतं, गमितानि) p. 537,4.

गरल, (गरलं) p. 190,3.

गरास, (ग्रासः, ग्रासं) p. 463,1.

गरुड, (गरुडः) [गड] p. 35,5.

*गरुड, (गरुडः) p. 213,3.

गरुडवर बाहणा, (गरुडवरबाहनः)
p. 385,4.

गल, (गले) p. 190,3.

गला, (गले) p. 387,2.

गहिलत्तणं, (ग्रहिलतां) p. 5,4.

गात्रा, (गात्रं) p. 399,3.

गाइ, (उच्चार्य) p. 489,3.

गाइकधित्ता, (गोधृतं) p. 403,2.

गाउ, (गायति) p. 552,3.

*गाथा, p. 5,4 ; 6,4 ; 15, 4.

गाब, (गायति) p. 89,7 ; 397,2.

गाबंत, (गायन्ति) p. 520,2.

गारह, (एकादश) p. 285,5 ; 575,4.

गारहाइ, (एकादश) p. 422,3.

गाइ दोइइ, (गाथादोहाः) p. 42,6.

गाइरुड, (गाथायाः) p. 271, 4.

*गाहा, (गाथा) p. 1,8 ; 11,4 ; 16,

4 ; 17,4 ; 18,5 ; 23,5 ; 24, 5 ;

25,5 ; 26,5 ; 29,5 ; 30,9 ;

31,5 ; 33,5,10 ; 34,5 ; 38,

4 ; 40,5 ; 58,5 ; 108,1,3 ; 109,

4 ; 111,2 ; 112,2 ; 113,4 ; 117,

4 ; 118,4 ; 119,2 ; 120,4 ; 144,

4 ; 145,3 ; 151,3 ; 298,4 ; 442,

3 ; 595,3 ; (गाथायाः) 272,2.

गाहाइ, (गाथा, गाथायाः, गाथायां)
p. 103,2.

गाहाए, (गाथायां) p. 111,1.

गाहाणं, (गाथानां) p. 112,2.

*गाहिणि, (गाहिनी) p. 115,2 ;
126,5.*गाहिणी, (गाहिनी) p. 126,1.
127,1,6.

गाहिणीअ, (गाहिण्यां) p. 103,4.

*गाहू, p. 14,4 ; 27,3 ; 28,5 ; 30,
5 ; 32,5 ; 37,4 ; 102,5 ; 103,
2 ; 105,1,3,4 ; 107,3 ; 152,
3 ; 171,3 ; 269,3 ; 326,3.

गाछे, (गाथायां) p. 110,2.

गिंठू (गिंदुक) p. 262,2.

गिब पहिरिअ फणिहारा, (ग्रीवा-
परिधृतफणिहाराः) p. 169,2.

*गिण्ड, (ग्रीष्मः) p. 213, 3.

गिरि, (गिरिः) p. 266,2 ; 334,3.

गिरिं, p. 131,1.

गिरिणाअरि अहुंगधरु, (गिरि-
नागव्यर्द्धाङ्गधरः) p. 172, 4.गिरिबर सअण, (गिरिबरअण्यनः,
गिरिबरअण्यन) p. 458,2.गिरिबर सअणं, (गिरिबरअण्यनं) p.
313,8.गिरिबर सिहर, (गिरिबरअण्यनं)
p. 260,2.गिरिबर चौहरा, (गिरिबरअण्यन-
राणि) p. 309,6.गिरिसुआ पाअ पंकेरुहाणं, (गिरि-
सुतापादपङ्केरुहायोः) p. 558,
7-8.

[६२२]

गिरौखगेहमंडिखौ, (गिरौखगेह-
मण्डिखौ) p. 380,3.

गिरौखा, (गिरौखः) p. 338,1.

*गौश्रउ, (गौता) p. 547,3.

*गौता, p. 550,6.

गुज्जर, (से गुज्जर) p. 448,1.

गुज्जरा, (गुज्जरः, गुज्जराः) p.
255,2; 446,2.

गुज्जरि, (गुज्जरी) p. 286,1.

गुडिआ, (गुडिकां, गुडिकाः) p.
122,4.

गुणश्रमिआ, (गुणापिताः) p.
488,3.

गुणकुत्तउ, (गुणयुक्ता) p. 374,3.

गुणकुत्ता, (गुणयुक्तां, गुणयुक्ताः) p.
461,4.

गुणवन्त, (गुणवन्तः) p. 362,3.

गुणवन्ति, (गुणवन्ती) p. 279,3.

गुणमंत, (गुणवन्तः) p. 430,1.

गुणमंतउ, (गुणवान्) p. 470,1.

गुणमंतपुत्ता, (गुणवन्तः पुत्राः,
गुणवत्पुत्रं) p. 430,1.

गुणरहिआ, (गुणरहिता) p. 120,3.

गुण सख्खहि रहिआ, (सख्खगुणरहितः)
p. 198,5.

गुणह, (गुणय, गुणयत) p. 182,6;
394,2.

गुणा, (गुणाः) p. 368,3.

गुणि, (गुणय, गुणय) p. 371,2.

गुणिय, (गुणिनः, गुणिनां) p.
394,2.

गुणिगण, (गुणिगणाः) p. 293,4;
(गुणिगणैः) p. 583,7.

गुण्णिणिय, (गुण्णिणी, गुण्णिणीय)
p. 120,3.

गुरु, (गुरुः) p. 135,2; 140,5;
141,2; 150,2; 209,2; 210,3;
252,5; 297,4; 306,3; 323,8;
311,4; 392,2; 400,3; 464,2;
489,2; (गुरुवः) 96,3; 141,1;
155,2; 189,1; 209,1; 210,2;
478,3; 486,2; (गुरुणां) 223,1;
(गुरोः) 301,2; (गुरुं) 59,5;
89,4; 189,1; 299,2; 330,7;
489,3.

गुरुअंत, (गुरुन्तः) p. 25,2.

गुरुअस्त, (गुरुकस्य) p. 29,5.

गुरुआ, (गुरुः, गुरुकं) p. 298,1;
(गुरुः) 326,2.

गुरुअण भत्तउ, (गुरुअणभक्ता) p.
374,3.

गुरुअण, (गुरुयुगं) p. 25,2; 492,3;
583,3.

गुरुअणल पखिहो, (गुरुयुगलपखिहः)
p. 383,2.

गुरु अणल सख्ख सेसो, (गुरुयुगल-
सख्खेसः, गुरुयुगलसख्खेसं)
p. 394,1.

गुरु अणलं, (गुरुयुगलं) p. 30,6.

गुरु अणल सेसं (गुरुयुगलेसः) p.
426,2.

गुरु अणगा, (गुरुयुगमं) p. 583,2.

गुरु अण्ता, (गुरुयुक्ताः) p. 583,6.

[६२३]

गुरुता, (गुरुता, गुरुतां) p. 55,8.
 गुरुत्तरो, (गुरुत्तरः) p. 355,1.
 गुरुप्यसाधो, (गुरुप्यसादात्) p. 428,2.
 गुरुविक्रम, (गुरुविक्रमः) p. 219,3.
 गुरुमेव्रा, (गुरुमेदाः) p. 37,2.
 गुरुमज्झा, (गुरुमज्झा) p. 120,2.
 गुरुमज्झो, (गुरुमज्झः) p. 25,3.
 गुरुलङ्घ, (गुरुलङ्घू, गुरुलङ्घून्) p. 433,2.
 गुरुलङ्घ, (गुरुलङ्घू, गुरुलङ्घून्) p. 18,5; 336,7.
 गुरुसंलुत्तज, (गुरुसंयुक्तं) p. 287,8.
 गुरु संहिष्य अन्तिषा, (गुरुसंहितान्तः, गुरुसंहितान्तेन) p. 385,2.
 गुरु विर अंको, (गुरुशिरोऽङ्केः, गुरु-शिरोऽङ्कः) p. 48,3.
 गुरुहीणज, (गुरुहीनः) p. 189,2.
 गुरु, (गुरुः) p. 4,3; 152,1; 466,2.
 गुरुध्या, (गुरुध्याः) p. 444,2.
 गेहमंडलि, (गेहमण्डली) p. 523,5.
 गेहा, (गेहं, गृहाः) p. 430,3.
 गेह्ण, (गृहीतः) p. 468,6.
 गेह्णह, (गृह्णाति) p. 122,4.
 गो, (गः) p. 343,4; 346,1,3; (गुरुं) 377,1.
 गोभ्रात, (गोपालः) [151] p. 32,3.
 गोह, (रे गौह) p. 450,1.
 गोस, (गोत्रं) p. 46,4.
 गोत्तसंघव, (गोत्रसंघवज्जान्) p. 44,5.
 गोरि, (गौरी) p. 169,1; 338,5.

गोरि अचंगं, (गौर्यङ्गाङ्गं) p. 313,1;
 (गौर्यङ्गाङ्गः) 586,4.
 गोरी, (गौरी) p. 5,4; 343,4; 439,2.
 *गोरी, (गौरी) p. 114,3.
 गोल रात्र, (गोहारात्रं) p. 423,3.
 गोलाहिबह, (गोडाधिपतिः) p. 219,1.

घ ।

घघर ख, (घर्घरखं) p. 327,1.
 घटह, (घटेने) p. 150,2; (घुटति) 210,3.
 घण, (घनः) p. 273,2.
 घणाघण, (घनाघनः) p. 300,4.
 घत्त, (घत्तां) p. 170,3.
 घत्तह, (घत्तां) p. 173,2.
 घत्तह कुलसार, (घत्ताकुलसारः) p. 173,2.
 *घत्ता, p. 170,1; 172,5; (घत्तायां) 171,2.
 *घत्तायां, (घत्तानन्दं) p. 175,2; (घत्तानन्दः) 176,5.
 घर, (गृहं) p. 277,4; (गृहे) 304,1; 541,4.
 घरणि, (गृहिणी) p. 46,6; 371,4.
 घरा, (गृहं) p. 283,2; 362,4.
 घरिणि, (गृहिणी) p. 279,3.
 घरिणी, (गृहिणी) p. 283,2.
 घरु, (गृहं) p. 463,1.

[६२४]

घरे, (घृहे) p. 368,4.

घल्लसि, (घूर्णसे, न वहिर्ददासि,

नापसरसि) p. 10,4.

घाउ, (घातः) p. 504,2.

*घारि, (घारी) p. 354,1.

*घारी, p. 354,4.

घित्ता, (घृतं) p. 224,1.

घुमइ, (घूर्णते) p. 266,3,4.

घुलकि घुलकि, (करिषब्बः) p.
327,6.

घोणंति, (घूर्णन्ति) p. 531,3.

च ।

च, p. 128,5 ; 419,3 ; 428,2.

चउ, (चत्वारः) p. 135,1 ; 205,2 ;
440,3 ; 494,3 ; (चत्तः) 177,
4 ; (चतुरः) 457,1 ; (चतुरः,
चतुर्थ) 468,2 ; 539,3.चउ अत्तरफे, (चतुरत्तराणां, चतु-
रत्तरस्य) p. 433,1.चउअग्गल, (चतुरग्राः, चतुरधिकाः)
p. 189,1 ; 202,3.चउ अग्गल इहणाम, (चतुरधिकदश-
नामानि) p. 431,2.

चउअस्य, (चतुःपञ्चाशत्) p. 103,2.

चउअलह, (चतुश्चत्वारिंशत्) p.
246,5,6.चउअलसि, (चतुश्चत्वारिंशत्) p.
209,1.चउअलीस, (चतुश्चत्वारिंशत्) p.
192,2.चउकल, (चतुष्कलाः) p. 177,4 ; 299,
1 ; 494,3 ; (चतुष्कलान्) 333,2.

चउकलउ, (चतुष्कलाः) p. 182,3.

चउकल जुअल, (चतुष्कलयुगलं) p.
175,2.चउकल, (चतुष्कलान्) p. 175,1 ;
(चतुष्कलाः) 301,6.

चउकलान्, (चतुष्कलानां) p. 25,1.

चउकुलु, (चतुष्कलाः, चतुष्कलान्)
p. 336,6.

चउक्केण, (चतुष्केण) p. 33,10.

चउग्गलअ, (चतुरग्रा) p. 509,4.

चउचरणा, (चतुश्चरणान्) p. 323,7.

चउकंद, (चतुश्चक्रांसि) p. 167,6.

चउठा, (चतुर्थ) p. 230,4.

चउत्थए, (चतुर्थ) p. 117,4.

चउथो, (चतुर्थः) p. 406,2.

चउइह, (चतुर्दशसु) p. 317,1 ; 433,3.

चउइह, (चतुर्दश) p. 280,2 ; 282,1
433,3 ; (चतुर्दशसु) 315,7.

चउइहही, (चतुर्दशसु) p. 571,8.

चउपअ, (चतुःपदानि) p. 251,1 ;
(चतुःपदेषु) 420,2.*चउपइआ, (चतुःपादिका, चतुः-
पादिकां) p. 167,1,2 ; 169,9 ;
193,5 ; 195,5.चउपओ, (चतुःपादे, चतुःपदेषु)
p. 525,3.चउअसुकलअं, (चतुर्वसुकलं, चतु-
र्वसुकलाकं) p. 420,2.

चउअीम, (चतुर्विंशतिः) p. 155,2.

[६२५]

चउब्रीसह, (चतुर्विंशतिः) p. 182,1.

*चउबोल, (चौबोल) p. 226,5.

*चउबोला, p. 226,1; 227,5.

चउमत, (चतुर्मात्रा) p. 170,4;

217,2; (चतुर्मात्रिकौ) 284,3;

(चतुर्मात्रं) 291,2; (चतुर्मात्रः)

297,3.

चउमतह, (चतुर्मात्रस्य, चतुर्मात्रिकां,

चतुर्मात्रिकाः) p. 30,4; 374,2.

चउमता, (चतुर्मात्रिकान्, चतुर्मात्रान्)

p. 36,4; 167,3; (चतुर्मात्राः,

चतुर्मात्रिकाः) 129,2; 242,3.

*चउरंसा, (चतुरंसां, चतुरंसा)

p. 365,1,6.

चउरासी, (चतुरशीतिः) p. 468,2.

चउ सअ, (चतुःशतं) p. 167,5.

चउ संधिहि, (चतुःसन्धिषु) p. 330,9.

चउसट्टि, (चतुःषट्ठिः) p. 103,6.

चउसट्टि मत्त, (चतुःषट्ठिमात्राकं)

p. 217,4.

चऊसब्रीसह, (चतुर्विंशतिः) p. 497,2.

चंचल, (चञ्चलं, चञ्चला) p. 227,3;

300,1.

चंचला, (चञ्चलं) p. 10,2.

*चंचला, p. 503,4; 504,5.

चंड, (चण्डः) p. 493,4.

चंडमा, (चन्द्रमाः) p. 40,3.

चंडा, (परमकोपवती) p. 419,1.

चंडाल, (चण्डालः) p. 493,4.

चंडालवरित्त, (चण्डालवरित्रः)

p. 242,9.

चंडालह घर रहिया, (चण्डालमुह-
स्थिता) p. 145,2.चंडिया, (चण्डिका) p. 380,4;
387,3.

चंडी, (चण्डी) p. 356,3.

चंडेसर, (चण्डेश्वरस्य, हे चण्डेश्वर)
p. 107,2; 184,8.

चंडेसो, (चण्डीशः) p. 346,4.

चंद, (चन्द्रः) p. 285,1; 354,4;
370,4; 563,1.

चंदकला, (चन्द्रकला) p. 417,3.

चंदकलाभरणा, (हे चन्द्रकलाभरण)
p. 480,2.

चंदण, (चन्दनं) p. 107,1.

*चंदणु, (चन्दनं) p. 211,2.

*चंदमल, (चन्द्रमालां) p. 535,4.

चंरमुहि, (चन्द्रमुखि) p. 486,3.

चंदमुही, (चन्द्रमुखि) p. 227,2.

चंदा, (चन्द्रः) p. 137,1; 388,3;
377,3; 566,1.चंदो, (चन्द्रः) [॥५॥] p. 23,3;
107,1.*चंपकमाला हंद, (चम्पकमाला-
चन्दः) p. 402,2.

*चंपकमाला, p. 403,4.

चंपारण, (चम्पारणाः) p. 244,5.

चकमक करि, (चाकचिकां कुर्वन्ति)
p. 327,4.चक्र, (चक्रं, चक्राणि) p. 165,4;
503,2.*चक्रपद्म, (चक्रपदः, चक्रपदं)
p. 475,4.

[६२६]

चक्रवह, (चक्रवर्तिनि) p. 165,4.

चक्रवर्ह, (चक्रपतिः, चक्रवर्ती) [१५१]
p. 32,4.चक्रलु, (चतुष्कलः) p. 116,1;
254,1; (चतुष्कलान्) 259,1.

*चक्की, (चकी) p. 115,3.

*चक्करी, (चक्करी) p. 521,4.

चमर, (चामर) [५] p. 459,2.

चमरजुष्य श्रमगला, (चामरयुगाग्रं)
p. 512,5.

चमर तिग्र, (चामरत्रयं) p. 492,2.

चमर तिग्र पसिद्धं, (चामरत्रयमसिद्धं)
p. 492,2.

चमले, (चामराणि) p. 327,4.

चम्मखंडं, (चर्मखण्डं) p. 419,3.

चरण, (चरणे) p. 164,1; 230,4;
271,2; 375,1.

चरणंते, (चरणान्ते) p. 4,2.

चरण गण, (चरणगणश्च) [५॥]
p. 469,2; (चरणगणः, चरण-
गणं) 475,1; (चरणगणः)
512,4.

चरणजुष्यलं, (चरणयुगलं) p. 33,2.

चरणा, (चरणाः, चरणे) p. 163,3;
(चरणौ) 480,1.

चरणे, (चरणे, चरणयोः) p. 9,2.

चरणो, (चरणः, चरणं) [५॥]
p. 25,4; 242,4.चल, (चलति) p. 44,7; 210,3;
(चलन्ति) 322,2; (चलं)
395,2; (गच्छ) 448,1.

चलह, (चलति, चलन्ति) p. 135,2;

140,5; 141,2; 158,5; 165,1,
2,4; 197,2; 266,2; 322,4;
327,5; 395,2; 541,3.

चलउ, (चलामि) p. 180,9.

चलंत, (चलन्ति) p. 499,1;
(चलिताः) 502,3.चलंतग्रा, (चलन्ति) p. 372,3;
485,3.

चलंति, (चलति) p. 502,4.

चलंते, (चलति) p. 165,1,2,4;
(चलन्त्यां) 165,3.चल कमल श्रमगिग्रा, (चलकमल-
नयनिका) p. 393,1.

चलाउ, (चालयन्तः) p. 502,1.

चलावह, (चालयति) p. 46,2.

चलावे, (चलति, चालयति)
p. 358,4.चलि, (चलति, चलित्वा, गत्वा)
p. 397,2.चलिग्र, (चलितः, चलिते) p. 148,
1; 157,4; 249,3; 255,5.चलिग्र बीर हम्मौर पाश्रमर, (चलित-
वीरहम्मौरपाश्रमरेण) p. 249,4.चलिग्रा, (चलितः, चलिताः, चलिते)
p. 327,6,8.

चलु, (चलति) p. 327,5; 560,3.

चलू, (चलितः) p. 502,2.

चले, (चलितः, चलिताः, चलति,
चलन्ति, चलितं) p. 244,2;
304,8; 318,2,8; 327,2;
576,2.

चाउ, (चापेन) p. 488,4.

चाउद्वाहा, (चतुर्दश) p. 377,2.

[६२७]

चाओ, (चापः) [1115] p. 24,3.

चाणूर, (चाणूरः) p. 334,6.

चामर, (चामरं, चामरः, चामराणि)
[5] p. 29,3; 415,1; 461,1;
469,1; 529,2,3.चामरआ, (चामरं, चामरकं) [5]
p. 567,3.

चामरं, (चामरे) p. 529,3.

*चामरं, p. 485,5.

चामरजुग, (चामरयुगं) [55]
p. 560,4.चामरखरं, (चामरखराणि) [5]
p. 529,1.

चामरस, (चामरस्य) p. 494,1.

चामरहारा, (चामरहारौ) p. 461,3.

*चामर, (चामरं) p. 158,2.

चामरो, (चामरं) [5] p. 440,1.

चामा, (चर्म) p. 439,3.

चारि, (चत्वारः) p. 141,1; 182,3;
187,3; 217,5; 306,2; 354,
1; 442,1; 444,3; 447,1;
(चत्वारि) 251,1; (चतस्रः)
306,4; (चतुरः) 308,1;
(चत्वारः, चतुर्भिः) 451,1;
454,3.

चारिठाई, (चतुःसंख्यकान्) p. 217,2.

चारि तक्कार संभेअ उक्किइ, (चतु-
स्तकारसंभेदेतत्तुष्टं) p. 419,1.

चारिइहा, (चतुर्दश) p. 226,3.

चारिपआ, (चतुष्पादं) p. 226,5.

चारिम, (चतुर्थं) p. 228,3.

चारिहार, (हारचतुष्टयं) p. 372,1.

चारी, (चत्वारः, चतुर्थी, चतुर्भिः)
p. 352,3; 368,2; 378,1,2;
398,1; 438,1,2,3; 514,3.

चास, (चासः) p. 497,3.

चास कणअ लह भुअजुअ सुसमा,
(चासकनकलतासुअयुगसुसमा)
p. 477,2.

चारुगणा, (चारुगणाः) p. 571,2.

*चारुसेणि, (चारुसेनी) p. 235,1;
239,2.

*चारुसेणी, (चारुसेनी) p. 239,3.

चालिस, (चत्वारिंशत्) p. 588,6.

चालीस, (चत्वारिंशत्) p. 189,1.

चालीसधरा, (चत्वारिंशद्दृष्टं)
p. 330,9.

चाहए, (आपेक्षते) p. 297,4.

चाहमि, (आह्वयि) p. 277,3.

चाहहि, (आपेक्षे, आपेक्षसे) p. 12,4.

चिंतिअ, (चिन्तितं) p. 334,9.

चिहंति, (तिष्ठन्ति) p. 474,4.

चित्त, (चित्तं) p. 233,5.

चित्तधिज्जं, (चित्तधैर्यं), p. 6,3.

चित्तमम्मये, (चित्तमद्ये) p. 492,4.

चित्तह, (चित्ते) p. 334,9.

चित्ता, (चित्तं) p. 545,5.

चिर, (चिरं) [15] p. 26,2.

चिरालअ, (चिरालयः) [15] p. 26,2.

चिहण, (चिह्नं) [15] p. 26,2.

ची, (तु, एव) p. 117,1.

चीणा, (चीनाः) p. 318,3.

[६२८]

चुश्रमाला, (चूतमाला) [15] p. 26,3.

*चुष्मा, (चूष्णी) p. 114,3.

*चुलिश्राला, (चुलियाला, चूति-
काला) p. 274,2 ; 276,2 ;
277,5.*चुलिश्राला कंद, (चुलियालाकंदः)
p. 274,1.

चुल्लिश्च, (चुल्लिकितः) p. 233,3.

चूश्र, (चूते) p. 397,2.

चूश्रह गाह्ये, (चूतवृक्षेण, चूतवृक्षे)
p. 465,1.

चूश्रा, (चूतः, चूताः) p. 563,2.

चेउ, (चेतः) p. 10,2 ; 358,4.

चोश्रगला, (चतुरग्रा) p. 466,4.

चोश्रालीसह, (चतुश्चत्वारिंशत्)
p. 525,4.

चोउयो, (चतुर्थः) p. 406,2.

चोवृह, (चतुर्विंश) p. 404,2 ; 413,3.

चोविह बख, (चतुर्विंशतिवर्णान्)
p. 575,6.

च्छंद, (कन्दः) p. 440,3.

छ ।

छश्र, (षट्) p. 362,2.

छश्रमत्त, (षष्ठात्रः) p. 297,2.

छश्रा, (षट्) p. 363,1.

छहल, (विदग्धेभ्यः) p. 227,4.

छहल्ल, (विदग्धाः) p. 177,2.

छउ चउकल, (षट्चतुष्कलाः, षट्-
चतुष्कलं) p. 579,7.

छउपश्रणि, (षट्पदेषु) p. 147,3.

छंद, (कन्दः) p. 167,8 ; 170,2 ; 177,
2 ; 182,3,7 ; 298,3 ; 306,5 ;
330,5 ; 336,2 ; 396,2 ; 400,
4 ; 404,1 ; 422,2 ; 486,4 ;
512,6 ; 547,3 ; (भेदः) 197,1.

छंदश्र, (कन्दः) p. 454,2.

छंदश्रार, (कन्दकारः) p. 213,6.

छंद उट्टवण, (कन्द उट्टवनं) p. 198,4.

छंदं, (कन्दः) p. 492,4.

छंदपबंधो, (कन्दःप्रबन्धः) p. 195,4.

छंदवरं, (कन्दोवरं) p. 293,3 ; 447,
4 ; 478,2.

छंदभंगेण, (चन्दोभङ्गिण) p. 14,4.

छंदह, (कन्दसः) p. 464,4.

छंदा, (कन्दः) p. 167,2 ; 481,2,4.

छंदाणा, (कन्दः, कन्दांशि) p. 377,2.

छंदु, (कन्दः) p. 217,5 ; 220,5 ;
468,2.छंदुगगाग्रंतो, (कन्दो गायत्रिः)
p. 506,3.

छंदुडाधे, (कन्द उत्थापयति) p. 506,2.

छंदे, (कन्दः) p. 315,8.

छंदेण, (कन्दसा) p. 27,2.

छंदो, (कन्दः) p. 506,4 ; 509,1 ;
518,4 ; 543,4 ; 564,4.

छक्कलउ, (षट्कलो) p. 187,7.

छक्कलु, (षट्कलः) p. 146,1 ; 182,3 ;
287,3 ; (षट्कलाः) 299,2 ;

(षट्कलं) 175,1 ; 259,1 ; 308,1 ;

(षट्कलः, षट्कलं) 336,6.

छक्कलो, (षट्कलः) p. 306,2.

[६२६]

कक्षा बलश्रा, (षट्बलया) p. 406,3.
 क्काण, (षट्काणाः) p. 267,3; (क्काणान् = षट्कलान्) 319,2.
 क्काण पत्यारे, (षट्कलप्रस्तारे) p. 23,1.
 क्क, (षट्) p. 110,1.
 क्क, (षट्) p. 110,2.
 क्कम, (षट्) p. 105,3.
 क्कहि, (षट्) p. 547,2.
 क्कयण, (मुक्तान्) p. 504,3.
 क्कडो, (त्यज) p. 483,4.
 क्क्यावेया भत्ता पत्ता, (षष्ठ्यति-
 मात्राप्रभाः) p. 438,3.
 क्कत्त, (क्क) p. 292,2.
 क्क प च त दा, (क्कपचतदाः) p. 16,3.
 *क्कप्य, (षट्पदं) p. 42,9; 44,9;
 46,8; 177,2; 182,7; 198,7;
 202,6; 207,7; 211,8; 213,
 7; 230,8; (षट्पदे) 177,7;
 202,6.
 क्कप्यश्र खाम, (षट्पदनामानि) p. 211,
 8; 213,6.
 क्कप्यश्रदोष, (षट्पददोषः) p. 198,6.
 क्कप्यश्र पत्यार, (षट्पदप्रस्तारः) p.
 187,4.
 *क्कप्य, (षट्पदं) p. 177,1; 184,9.
 क्क पंच चर त्ति दुकलासु, (षट्पञ्च-
 चतुस्त्रिद्विकलासु) p. 16,4.
 क्कप्यश्र, (षट्पञ्चाशत्) p. 205,3.
 क्कप्यश्रमत्त, (षट्पञ्चाशन्मात्राकं)
 p. 205,3.

क्क्यीसकवर, (षट्विंशत्यक्षरः)
 p. 141,1.
 क्क्यीषा, (षट्विंशतिः) p. 102,2.
 क्कमत्ताण, (षष्ठ्यात्राणां) p. 23,5.
 क्कमुंडधारी, (षष्ठ्युण्डधारी) p. 435,1.
 क्कलतणु, (क्कलतनुं) p. 570,3.
 क्कलि, (क्कलित्वा) p. 586,7.
 क्क, (षट्) p. 205,2.
 क्कहविष, (षट्विंशतिं) p. 202,5.
 क्कहवीषर, (षट्विंशतिः) p. 209,1.
 क्काश्रण, (आश्रकादनं) p. 283,2.
 *क्काश्रा, (काया) p. 114,4.
 क्काणमह, (षष्ठ्यतिः) p. 202,3.
 क्कियणह, (क्कियते) p. 44,4.
 क्केषा, (क्केकाः, विवरधाः) p. 429,4;
 472,4.
 क्केहत्तरि बखश्रो, (षट्सप्ततिवर्णाः,
 षट्सप्ततिवर्णानां) p. 525,3.
 क्कोदि, (सुद्रा, स्वर्णां, त्यज) p. 12,2.
 क्कोलिश्रा, (मोचिता) p. 423,4.

ज ।

ज, (जः) [151] p. 39,3; (यज)
 518,1,2.
 जश्र, (जयं) p. 44,3; (यज) [155]
 472,2.
 जश्रह, (जयति, जगति) p. 1,8;
 365,6; 385,3; 558,7;
 586,1,5.
 जश्रयो, (जगयः) p. 472,1.

[६३०]

जइ, (यदि) p. 9,8; 11,1; 44,5;
46,1,2,4,5; 224,1; 242,6;
274,2; 277,3,4; 311,6; 323,
8; 326,2; 330,4,8; 338,1,
3,5; 365,4; (यदि, यत्र) 375,
3,4; 448,3; 459,2; 463,4;
465,3; 480,2; 545,5.

जउ, (यदि) p. 224,3.

जं, (यं) p. 131,1; (यः) 152,2;
(यत्र, यत्) 158,4,5; 209,2;
278,2; 343,4; 350,1; 361,
1; 363,1; 399,2; (यत्र, यत्,
यस्मात्, यस्याः, यतः) 461,1;
475,3; 525,3; 531,2,3,4;
543,3; 555,3; 564,3; 581,1;
(यदि) 595,3.

*जंगसु, (जङ्गमः) p. 211,6.

जंघल्लुगलेण, (जङ्घायुगलेन)
p. 33,5.

जंता, (यान्तः) p. 378,5.

जंप, (जल्यति, जल्यत) p. 413,3;
422,4; 497,4.

जंपइ, (जल्यति) p. 59,5; 158,3;
195,4; 285,6; 336,3; 433,
4; 454,4; 583,4.

जंपंत, (जपत, जल्यन्ति) p. 287,9.

जंपंता, (जल्यति, जल्यते) p. 424,4;
481,3; (जल्यन्ति) 483,4.

जंपिअ, (जल्यतं) p. 121,5.

जंपिअ, (जल्यतं, जल्यते) p. 466,3.

जंपीए, (जल्यते) p. 398,2.

जंपु, (जल्य) p. 319,3.

जंपे, (जल्यति) p. 398,1; 426,8;
438,4; 514,4.

जकल, (यत्तः) [515] p. 35,3.

जकलण, (यत्तस्ये) p. 304,8.

जकलण, (यत्तस्ये) p. 318,8.

जगण, (जगणः, जगणं) p. 42,3;
375,2.

जगणा, (जगणः, जगणाः) p. 145,1.

जगणु, (जगणः) p. 187,8; 293,5.

जगंतो, (जगन्तु) p. 128,3.

जग्गा, (जगन्तु) p. 368,4.

जग्गि, (जगण्यं, जगन्ता) p. 330,8.

जज्जल, (जज्जलः) p. 180,6.

जज्जल्ला, (जज्जलं) p. 249,3.

जहुा, (जाहुयं, ज्रीतं) p. 545,5.

जण, (जनः, जनाः) p. 80,9; 315,9;
470,1.

जणइ, (जानाति) p. 319,5.

जणकंदं, (जनकन्दः) p. 586,2.

जण जिअणहरा, (जनजीवनहरं)
p. 541,2.

जणणि, (जननी) p. 470,4.

जणहुणा, (जनाहुनः) p. 385,3.

जणमउ, (जातः, उत्पद्यतां) p. 470,1.

जणाखंदं कपेण, (जनानन्दकन्देन)
p. 468,6.

जणियं, (जनितः) p. 390,2.

जणीयो, (जनितः, ज्ञातव्यः)
p. 348,1.

जणु, (भा, न) p. 375,4.

जत, (ज-तो) [151, 551] p. 41,3;
(यत्र) 42,6; (यावत्) 55,9.

[६२९]

जत्ते, (यावत्, यावन्तः) p. 215,1.

जत्थ, (यत्) p. 55,6; 152,1,2; 257,
2; 297,2; 411,2; 472,2;
497,1; 560,1; (यथा) 440,2.

जव, (यथा, जवेन) p. 327,8.

जवउ, (यावत्, यावन्तः) p. 457,4.

जभा, (य-भौ) [155, 511] p. 39,3.

जम, (यमकं) p. 251,2.

जमअ, (यमकं) p. 164,2.

*जमअ, (यमकं) p. 360,2.

जमअ जुअ, (यमकयुता, यमकयुते)
p. 163,3.

जमक, (यमकं) p. 246,4; 278,3.

*जमक, (यमकं) p. 360,4.

जमका, (यमको, यमके) p. 220,3.

जमलकरे, (नमस्कारं कारयति)
p. 289,6.

जमलज्जुण, (यमलार्जुनौ) p. 334,4.

जम्म, (जन्म) p. 412,1.

*जराहिरण, (जलहरणं) p. 323,1.

जल, (जले) p. 40,2; 273,2; 541,2.

जलइ, (ज्वलति) p. 304,1.

जलउ, (ज्वलामि) p. 180,7.

जलंत मणि दीविअं, (ज्वलन्मणि-
दीपकं) p. 511,4.जल समला, (जलश्यामलाः)
p. 391,2.

*जलहरण, (जलहरणं) p. 327,9.

*जलहरणा, (जलहरणं) p. 323,9.

जलहर साणए, (जलधरशानके)
p. 300,2.जस, (यशः) p. 148,4,6; (यशसा)
334,5.जसु, (यस्य) p. 148,4; 169,1; 190,
2; 219,2; 284,2; 285,1;
292,1; 374,4; 396,1; 400,1;
417,3; 539,1; (यशः) 262,3.

जसुहि, (यशः) p. 338,7.

जसं, (यस्य) p. 125,1; 368,3;
497,3.

जसम्मि, (यसां) p. 112,1.

जस्ता, (यसाः) p. 145,1.

जह, (यथा) p. 108,3; 184,7; 192,
1; (यत्) 246,7; 390,2; 529,
1; 535,3; 550,2.

जहसंखं, (यथासंखं) p. 16,3; 40,5.

जहा, (यत्) p. 367,3; 518,3;
(यथा) 5,1; 6,2; 9,1; 10,1;
12,1; 107,1; 109,1; 122,1;
125,1; 127,1; 128,1; 131,1;
137,1; 139,1; 143,1; 148,1;
157,1; 165,1; 169,1; 172,1;
176,1; 180,1; 184,1,2,3,4,5;
190,1; 207,1; 219,1; 222,1;
224,1; 227,1; 233,1; 244,1;
249,1; 255,1; 260,1; 262,1;
266,1; 270,1; 273,1; 277,1;
279,1; 283,1; 285,1; 286,1;
289,1; 292,1; 296,1; 300,1;
304,1; 309,1; 313,1; 318,1;
322,1; 327,1; 334,1; 338,1;
343,4; 344,2; 345,2,4;
346,2,3; 347,1; 348,1,3;
350,1,3; 351,2; 352,2,5;
354,3; 355,3; 356,3; 357,3;

[६६२]

- 358,3; 360,3; 361,3; 362,3;
 363,3; 365,3,5; 367,3;
 368,3; 370,3; 371,3; 372,3;
 374,3; 375,3; 377,3; 378,3;
 380,3; 381,3; 383,3; 385,3;
 387,1; 389,1; 391,1; 393,1;
 395,1; 397,1; 399,1; 401,1;
 403,1; 405,1; 408,1; 410,1;
 412,1; 414,1; 417,1; 419,1;
 421,1; 423,1; 425,1; 428,1;
 430,1; 435,1; 439,1; 443,1;
 446,1; 448,1; 450,1; 453,1;
 455,1; 458,1; 460,1; 463,1;
 465,1; 468,4,7; 470,1;
 474,1; 477,1; 480,1; 483,1;
 485,1; 488,1; 491,1; 493,1;
 496,1; 499,1; 502,1; 504,1;
 507,1; 511,1; 513,1; 516,1;
 520,1,2; 523,1; 528,1;
 531,1; 537,1; 541,1; 545,1;
 550,1; 554,1; 558,1; 563,1;
 566,1; 570,1; 573,1; 576,1;
 581,1; 586,1.
- जहि, (येन) p. 222,1; (यदि, यत्र,
 येनां) 301,4; 351,1; 489,1;
 491,1; 500,3; 547,1,2;
 560,4; 567,1.
- जहिं, (यत्र) p. 135,1; 323,2.
- जहिच्छं, (यथेच्छं) p. 125,4.
- जही, (यत्र) p. 345,3; 447,1.
- जा, (या) p. 120,1; 144,4; 357,3;
 (यस्य, यस्मिन्) 143,1; 207,1,4;
 6; (ये) 386,1; (यः, यत्, ये)
 449,1,3.
- जाआ, (जाता, यथा, याता) p. 112,
 2; 261,3; (जाया) 207,1;
 352,5; (जायां) 463,1.
- *जाआ, (जाया) p. 436,1.
- जाह, (जातिः) [११११] p. 33,8;
 (याति) 55,8.
- जाहउ, (याताः, याविताः) p. 309,5.
- जाहहि, (यायति) p. 465,3.
- जाय, (गच्छन्तः, यातुं) p. 507,5;
 (जायते, जातं) 518,4.
- जाण, (जानीहि, जायन्ते) p. 36,4;
 132,7; 135,1; 278,2; 381,2;
 386,2; 468,2; (जातौ) 396,1.
- जाणह, (जानाति) p. 167,7.
- जाणय, (जायते) p. 300,1.
- जाणह, (जानीत) p. 226,4; 287,5;
 (जायन्तां) 571,3.
- जाणहि, (जानासि) p. 227,3.
- जाणहु, (जानीहि, जानीत) p. 48,5;
 89,5; 228,3; 246,7; 306,5.
- जाणि, (जात्या) p. 252,2.
- जाणिअ, (जायते, जायन्ते, जानीहि,
 जातः) p. 453,2; 469,3.
- जाणिअहु, (जायन्ते) p. 96,3.
- जाणिआ, (जातव्या) p. 355,2;
 (जातव्यानि) 422,3.
- जाणिय, (जायते) p. 449,4.
- जाणिओ, (जातौ) p. 400,2; (जातं,
 जाता) p. 547,3.
- जाणिअहु, (जातव्याः, जायन्तां)
 p. 96,3.

[६३३]

जाणी, (जाणा) p. 352,6.
 जाणीया, (जाताः, जायन्ते, जातव्याः)
 p. 424,1; 481,2.
 जाणीय, (जायते) p. 346,3.
 जाणे, (जाने, जानामि, जानीहि)
 p. 352,4; 428,1.
 जाणेइ, (जानाति) p. 15,4.
 जाणेहि, (जानामि, जानीहि)
 p. 468,4.
 जाणेही, (जानीहि) p. 377,1.
 जाणेहु, (जानीहि, जानीत) p. 26,
 5; 58,5.
 जाणेहु, (जानीहि) p. 11,4.
 जात, (गच्छत) p. 227,3.
 जाया, (जाताः) p. 528,5.
 जाव, (यावत्) p. 107,2; 554,3.
 जासु, (यद्य) p. 143,1; 279,2,3;
 354,4; 504,2; (यद्याः, यद्यां)
 236,1; 238,1; 239,1; 240,4;
 241,1; 246,6.
 जासू, (यद्य) p. 439,1.
 जाहि, (याहि) p. 262,3; 401,2;
 537,4.
 जिअ, (जीवन्) p. 374,4.
 जिअ पुत्तउ, (जीवत्तपुत्रा) p. 374,4.
 जिअ, (येन) p. 570,1.
 जिअइ, (जीवति) p. 262,4.
 जिअि, (जित्वा, येन) p. 222,3;
 334,2; 576,1.
 जिअिअ, (जितः) p. 219,3.
 जिअि, (जित्वा) p. 423,3.

जिअिअ, (जिताः, जितानि)
 p. 137,4; 446,2.
 जिअिअ, (जिताः) p. 377,4.
 जिअु, (जितः) p. 381,3.
 जिअु कुसुमधनु, (जितकुसुमधनुः)
 p. 172,1.
 जिअु खिडाला, (जितनेपालाः)
 p. 318,1.
 जिअो, (जीर्णः, जीर्ण) p. 5,2.
 जिअउ, (जीवामि) p. 375,3.
 जिअि, (जीवित्वा) p. 266,3.
 जिअिअ, (जीवित्वा) p. 266,5.
 जिअिअ, (जीवति) p. 408,4.
 जिअिअइ, (जीवते) p. 109,1.
 जिअ, (यथा) p. 147,4; 263,3.
 जिअि, (यथा) p. 301,4; 330,5;
 334,7.
 जीअ, (जीवः, जीवं) p. 455,3.
 जीअ, (जीवः) p. 545,1.
 जीअ, (जीवं) p. 244,6.
 जीअअ, (जीवनं, जीवने) p. 277,3;
 448,2.
 जु, (यतः) p. 263,3.
 जुअ, (युगं) p. 469,2.
 जुअइ मंदिरं, (युवतिमन्दिरं)
 p. 511,5.
 जुअं, (युतं, युता) p. 362,1.
 जुअंता, (स्ववति, युधसे) p. 520,5.
 जुअजअ, (युवजनः) p. 581,5.
 जुअजअ चित्ताहरिणी, (युवजनचित्त-
 हरिणी) p. 389,3.

[६३४]

लुअल, (युगलं) p. 147,1; 323,6.
 लुअलदल, (द्वितीयदलं, युगलदलयोः)
 p. 267,5.
 लुअलाइ, (युगलं) p. 105,3.
 लुअलो, (द्वितीयः) p. 406,1.
 लुआ, (द्वे) p. 529,3.
 लुगगालाए, (युगलं) p. 514,2.
 लुज्जइ, (युज्जन्ते) p. 155,4.
 लुज्जइ, (युद्धे) p. 219,3.
 लुज्जंता, (युध्यमानाः) p. 507,2.
 लुउभंतु, (युध्यन्तां) p. 450,2.
 लुउभन्ना, (युध्यन्ते, अयुध्यन्त)
 p. 309,2.
 लुभभ, (युद्धे) p. 44,3; 488,1.
 लुभभंती, (युध्यमाना) p. 361,3.
 लुभभे, (युद्धे) p. 344,2.
 लुत्ती, (युक्ता, युक्तां, युक्तः)
 p. 463,4.
 लुत्ते, (युक्ताः) p. 155,2; (युक्तं)
 315,2.
 लुत्तो, (युक्तं) p. 352,6.
 लुव्वख, (योवनं) p. 227,3.
 लुलिअ, (ललितानि) p. 233,2.
 लुहुट्टिर, (युधिष्ठिरः) p. 412,3.
 ल्हे, (यः, येन, यतः, यत्, ये) p. 9,2;
 219,1; 318,1; 377,4; 470,
 2,3; 474,1; 528,2; (जगत्ते)
 118,1.
 ल्हेण, (येन) p. 109,1; 381,3; 417,2.
 ल्हेत्ता, (यावन्तः, यावन्ति) p. 137,3.
 ल्हेम, (यथा) p. 14,1.

ल्हेसुं, (येसु) p. 474,3.
 ल्हेहा, (यत्र) p. 223,1.
 ल्हेहि, (यत्र) p. 299,2.
 ल्हे, (यः, येन) p. 1,5; 15,2; 58,4;
 89,8; 143,2; 176,1; 189,2;
 224,4; (यत्) 12,4; 152,2;
 315,8; (जगत्ते) 110,1; 525,1;
 (यः, यत्) 338,7; 506,1.
 ल्हेइज्ज मित्त, (योगिजनमित्तं)
 p. 176,3.
 ल्हेइसरेणामुणा, (योगीश्वरेणामुणा)
 p. 531,5.
 ल्हेणहा मुत्ता हहिस्स, (जोहन्ना-
 मुक्ताफलयुक्तं) p. 558,5.
 ल्हेणवेहधणा, (योवनवेहधनानि)
 p. 414,1.
 ल्हेलि, (योजयित्वा) p. 488,4.
 ल्हेह, (योधाः) p. 485,1; 499,1;
 502,1.
 ल्हेहल, (जोहलं, जोहलः) [§15] p.
 265,1; 272,1; 321,2; 560,1.
 ल्हेहलअं, (जोहलकं, योहलकं) [§15]
 p. 35,3.
 ल्हेहलं, [§15] p. 319,2.
 ल्हेहलेण, (जोहलेन) p. 422,2.
 ल्हेहलो, (जोहलः) [§15] p. 547,1.
 ल्हेहा, (योधाः, योद्धारः) p. 378,4;
 483,1; 507,2.
 ल्हेहागणा, (योद्धगणौ) p. 363,2;
 योद्धगणाः) 386,1; 444,3.

[६३५]

झ ।

- झंकार, (झङ्कारः) p. 581,3.
 झंभणक्कइ, (झणभणायते, झंभणा-
 यते) p. 523,2.
 झंपइ, (झम्पयति) p. 249,5.
 झंपइ, (आच्छादयते) p. 372,4.
 झंपं, (झम्पः) [155] p. 34,5.
 झंपंता, (आच्छादयः) p. 545,4.
 झंपिअ, (कादितः, कायते)
 p. 157,2.
 झंपिआ, (आच्छादितः) p. 423,2.
 झंपिओ, (झम्पिते) p. 260,3.
 झणभंभणिअ खेरं, (झणभंभणित-
 नूपुरं) p. 511,2.
 झत्ति, (झटिति) p. 423,1; 485,1;
 528,5.
 झलवज्झिअ, (झलवज्झितः)
 p. 198,3.
 झ्माणं, (धानं) p. 428,2.
 *झुल्लण, (झुल्लणं) p. 261,1.
 *झुल्लणा, (झुल्लणां) p. 261,5.

ट ।

- टंकु एक, (टङ्कैकं) p. 224,3.
 टगणो, (टगणः, टगणे) [घट्टलः]
 p. 17,1.
 टटट गिरि, (अश्वपदाघाताः)
 p. 327,3.
 टट्टट्टाणह, (टट्टट्टाणानां) p. 16,1.

- टपु, (टापः, टापाः) p. 327,3.
 टप्पु खुंदि खेह, (टापोत्खातखेहैः)
 p. 423,2.
 टरपरिअ, (अघःपतितं) p. 157,3.
 टुह, (वुटति) p. 520,4.
 टुहइ, (वुटति, वुटति) p. 135,2;
 140,5; 141,2; 155,5; 209,2;
 304,8.
 टोप्पर, (शिरस्त्राणं, टोप्परं)
 p. 573,1.
 ट्ठाअं, (स्थाने) p. 315,6.

ठ ।

- ठइ, (स्थापय, स्थापयित्वा) p. 217,
 3; 464,1; 539,2.
 ठइअ, (स्थापयित्वा) p. 539,2;
 (स्थापितं, स्थापय) 579,2.
 ठइबि, (स्थापयित्वा) p. 535,1.
 ठई, (स्थापयन्तां) p. 571,4.
 ठउ, (स्थापय) p. 365,1.
 ठए, (स्थापयते) p. 440,2.
 ठगणस, (ठगणस = पञ्चकलस)
 p. 17,2.
 ठअ, (स्थापय) p. 323,6.
 ठअइ, (स्थापयति) p. 537,2.
 ठअह, (स्थापय) p. 579,5.
 ठअहु, (स्थापय, स्थापयतां, स्थापयत)
 p. 228,2; 252,2; 271,3.
 ठबि, (स्थापय, संस्थाप) p. 146,2;
 567,3; (स्थापयित्वा) 230,7;
 543,2.

[૬૩૬]

ઠચિન્ન, (સંસ્થાપ્ય) p. 319,3.

ઠિચ્છ્રં, (સ્થાપિત) p. 478,4.

ઠચિન્નસુ, (સ્થાપ્યતાં, સ્થાપય,
સ્થાપયસ્વ) p. 202,3; 306,1;
454,1.ઠચીશ્રા, (સ્થાપિતઃ, સ્થાપિતાઃ)
p. 443,1.ઠચીએ, (સ્થાપ્યતે, સ્થાપ્યન્તે) p. 402,
1,2; 411,3; 415,1.ઠચે, (સ્થાપ્યન્તે, સ્થાપ્યં, સ્થિતાનિ)
p. 459,1.ઠચેહુ, (સ્થાપય, સ્થાપયત) p.
259,1; 265,1; 272,1; 308,2;
333,1; 350,3.ઠાહ, (સ્થાપયિત્વા) p. 404,2;
(સ્થાને, સ્થાયી) 484,2; 547,2.

ઠાંહ, (સ્થાને) p. 228,3.

ઠાહસ, (શ્રાદ્ધાવિંશતિઃ) p. 306,4.

ઠાહ, (સ્થાને) p. 336,5; (સ્થાપ્યતે,
સ્થાપિતા) 570,2.

ઠાણં, (સ્થાને) p. 242,2.

ઠાથે, (સ્થાને) p. 18,2; 120,2.

ઠાઘહ, (સ્થાપિતઃ) p. 573,8.

ઠાઘહિ, (સ્થાપય) p. 469,2.

ઠાઘહુ, (સ્થાપય, સ્થાપ્યતાં) p. 575,1.

ઠાઘિ, (સ્થાપયિત્વા) p. 308,1.

ઠાઘિન્ન, (સ્થાપિતા) p. 417,1;
(સ્થાપિતઃ) 573,4.

ઠાઘિન્નહુ, (સ્થાપયિત્વા) p. 333,1.

ઠાઘેહિ, (સ્થાપય) p. 326,1.

ઠામ, (સ્થાને) p. 497,2; (સ્થાનેહુ)
571,4.ઠામહિ, (સ્થાને, સ્થાનેહુ) p. 306,1;
315,4.

ઠામા, (સ્થાને) p. 425,1; 516,2.

ઠામ્, (સ્થિત) p. 278,2.

ઠામ્, (સ્થિતાનિ) p. 372,2;
(સ્થિતઃ) 500,3.ઠામ્, (ઠેલયિત્વા, જોડયિત્વા)
p. 180,5.

ઠામ્, (સ્થિતઃ) p. 509,1.

ડ ।

ડંબર, (ડમ્બરઃ) p. 300,3.

ડગણસ, (ડગણસ = ચતુઃકલસ)
p. 17,3.ડગમગ, (ડગમગીતિ, સ્થલતિ,
આન્દોલનં) p. 12,2.ડાકિણિ, (ડાકિની, ડાકિન્યઃ)
p. 338,6.

ડારહ, (પાતયામિ) p. 180,4.

ડાહર રજા, (ડાહરરાજ્યં) p. 222,2.

ડુલહ, (કમ્પતે) p. 541,3.

ડેરહ, (હેરઃ, ટેરઃ) p. 198,5.

ઢ ।

ઢગથે, (ત્રિકલે) p. 17,4.

ઢિલ્લિમહ, (ઢિલ્લિમથે) p. 249,2,7.

ઢુકંતહ, (ઢોકમાનં) p. 260,2.

[६३७]

हुक्कंता, (ढोकमानाः) p. 378,4.
 हुक्किअ, (ढोकिताः) p. 309,1.
 हुक्कु, (मिलितौ, मिलितं) p. 504,1.
 ढोक्खा, (ढोक्कसु, आनकः, ढोक्खाख्यो-
 देशः) p. 249,2,7.

ण ।

ण, (न) p. 12,2; 14,1,3; 15,4;
 46,3; 107,2; 109,1,4; 167,6;
 177,8; 197,2; 220,4; 227,3;
 273,4; 293,5; 318,7; 323,8;
 338,8; 397,3; 428,1; 451,3;
 468,4; 470,4; 537,4; 563,8;
 571,5; 594,5; 595,3; (ननु)
 120,2; 121,4; 450,3.
 णअण, (नयने) p. 190,3.
 णअणहि, (नयने) p. 169,6.
 णअणहि डाहु अणगं, (नयनदग्धा-
 नङ्कः) p. 586,4.
 णअणहं, (नयने) p. 125,2.
 णअणडाचे, (नगरदाचे) p. 109,3.
 *णअरु, (नगरं) p. 132,5.
 णइहि, (नद्यां) p. 12,3.
 णं, (ननु, नूनं) p. 507,5; 573,3.
 णं णणु कट दिंग हुकट, (घोटकगति-
 शब्दानुकरणां) p. 322,2.
 णंद, (नन्दः) [५] p. 27,2.
 *णंद, (नन्दा, नन्दां) p. 237,2; (नन्दा)
 237,3.
 *णंदउ, (नन्दः) p. 132,1; (नन्दं)
 135,1.

णंदउ णाम्, (नन्दनामकं) p. 173,4.
 *णंदा, (नन्दा) p. 235,1.
 णगण, (नगणाः, नगणं) p. 42,7;
 352,1; 457,1.
 णगण चामर गंधलुआ, (नगण-
 चामर-गन्धयुगानि) p. 459,1.
 णगण जुअल बढो, (नगणयुगलबद्धः)
 p. 383,2.
 णगणख, (णगणख = द्विकलख)
 p. 17,4.
 *णगाणिआ, (नगाणिका) p. 355,
 2,4.
 णचइ, (नृत्यति) p. 273,3.
 णचंता, (नृत्यन्ति) p. 520,4.
 णख, (नृत्यति) p. 554,3.
 णखइ, (नृत्यति) p. 300,1; 523,3.
 णखंत, (नृत्यन्ति, नृत्यन्तः) p. 520,2.
 णखंता, (नृत्यति) p. 425,4.
 णखंतौ, (नृत्यन्तौ) p. 361,4.
 णखे, (नृत्यति) p. 391,3; 399,2.
 णखि, (नास्ति) p. 177,8.
 णह, (नष्टं) p. 554,4.
 णहं, (नष्टं) p. 55,1; 59,1.
 णह दुहा, (नष्ट-बुद्धान्) p. 207,4.
 णहे, (नष्टे) p. 55,2; 59,2.
 ण ण ण गिदि, (तुरङ्गरवः)
 p. 327,2.
 णत्थि, (नास्ति) p. 465,4.
 णद मउलि णिहित्तग हत्थेहिं,
 (नतमौलिनिहिताग्रहसाभ्यां)
 p. 558,5-6.

[६३८]

खज, (नव) p. 233,2; (नख) 265,1;
271,2; 272,1; 333,2; (नवा)
465,1.

खजकोसु, (नवकिंशुकौ) p. 233,2.

खज कोसु काशण, (नवकिंशुककानन)
p. 233,2.

खजदह, (यकोनविंशतिः) p. 238,1.

*खजदंग, (नवरङ्गः) p. 213,3.

खमह, (नमति) p. 9,4.

खमह, (नमत) p. 313,8.

खखह, (नरपतिः) [151] p. 560,3.

खरा, (नराः) p. 315,3.

*खराश्र, (नाराचः) p. 380,2.

खराश्रण, (नारायणः) p. 334,8;
570,8.

*खराच, (नाराचः, नाराच) p. 497,4.

*खराच, (नाराचः) p. 499,5.

*खरु, (नरः) p. 132,5; 140,2;
213,4.

खरैद, (नरेन्द्रः, नरेन्द्र) [151] p.
230,2; 350,3; 429,1; 497,1;
552,1; (नरेन्द्रौ) 489,1.

*खरैदच कण्ठा, (नरेन्द्रकाय)
p. 560,5.

खरैदश्री, (नरेन्द्रः) [151] p. 385,1.

खरैद द्विखवि, (नरेन्द्रद्वयमपि)
p. 489,1; 547,1.

खरैदाह, (नरेन्द्रः) [151] p. 32,5.

खरैदो, (नरेन्द्रः) p. 426,2.

खलह, (नलधू) p. 110,1.

खलो, (नलः) p. 131,3.

खस, (नश्यति) p. 46,6.

खसह, (नश्यति, नाशयति) p. 44,8;
46,7; 395,2.

खहपह, (नभःपथे) p. 180,4.

खहि, (नहि) p. 44,4; 139,2; 223,
1; 262,4; 270,4; 293,5;
297,3; 301,2,4; 309,4; 488,
2; (नास्ति) 541,2,4.

खही, (नहि, नास्ति) p. 227,4; 448,2.

खहु, (खलु) p. 428,1.

खा, (न) p. 449,4.

खाश्र, (नागः) p. 293,4.

खाश्रकहीया, (नायकहीना = जगत्त-
रहित) p. 118,3.

खाश्रक, (नायकः) p. 46,8.

खाश्रकगुणो, (नायकगुण) p. 242,7.

खाश्रकै, (नायकाभ्यां = जगत्ताभ्यां)
p. 118,2.

खाश्रखरैद, (नागनरेन्द्रः) p. 396,2.

खाश्रर, (नागरर) p. 523,5.

खाश्रराश्र, (नागरराजः, नागराजेन)
p. 158,3; 173,3; 213,5; 278,
3; 422,4; 485,4; 521,4.

खाश्रराश्रा, (नागरराजः) p. 261,5;
387,2; 444,3.

खाश्रराश्रण, (नागराजेन) p. 386,1.

खाश्ररि, (नागरी) p. 417,2.

खाश्ररी, (नागरी) p. 443,4.

खाश्रा, (नायातः) p. 399,3; (नागः)
583,4.

खाश्राश्राश्रा, (नागरराजः) p. 207,3;
378,2; 398,1; 438,4; 439,2.

[६२६]

शाश्वराश्वार, (नागराजश्वारः)

p. 207,3.

शाश्व, (नागः) p. 319,2.

शाश्वण, (नागेन) p. 121,5; 466,3.

शाश्वसा, (नागेशः) p. 424,4.

शाश्वी, (नागः) p. 1,8; 40,3; 506,2.

शाश्व, (नागः) p. 55,7.

शाश्वता, (वृत्त्यति, वृत्त्यन्तः) p. 207,5.

शाश्व, (नागः) p. 31,4; 38,3.

शाश्व, (नौः, नाश्व) p. 12,1.

शाम, (नाम, नामानि) p. 135,2;

140,5; 141,2; 150,2; 158,5;

163,5; 192,1; 202,4,8;

215,2; 240,2; 454,2; 464,4.

शामं, (नामानि, नाम) p. 28,5; 30,4; 125,1; 152,2.

शामगहण, (नामगहण) p. 189,2.

शामा, (नाम, नामानि) p. 436,2.

शामाहं, (नामानि) p. 23,1; 24,1;

25,1; 26,1; 27,1; 28,1; 29,

1; 33,6; 34,1.

शामाहं, (नामानि) p. 113,4.

शामाहं, (नामानि) p. 151,2.

शामेण, (नामा, नामभिः) p. 36,4.

शामो, (नामानि) p. 195,4.

शारि, (नारी) p. 286,1.

शारी, (नारी) p. 357,4; 435,2.

शारीश्रं, (नारी) [111] p. 28,3.

शाश्वता, (नाश्वयति, नाश्वयन्तः)

p. 207,4.

शाश्वदाशो, (नामास्थाने) p. 506,1.

शिश्र, (निजं) p. 537,2.

शिश्र कुल, (निजकुलं) p. 334,0.

शिश्र कोलि कोतुक साश लंगिम

लंगिमा, (निजकोलिकौतुकलास-

लङ्गिमलयाः) p. 550,5.

शिश्रपिष्र, (निजपियः) [11] p. 30,2.

शिश्रम, (नियमः) p. 223,1.

शिश्र मत्ता, (निजमात्राः) p. 543,4.

शिश्रल, (निकटे) p. 270,4.

शिश्रलं, (निकटे) p. 273,4.

शिश्रलहि, (निकटे) p. 338,3.

शिश्रा शारि शिंदेण, (निजनारीवृन्देन)

p. 468,7.

शिंदेह, (निन्दति) p. 123,5.

शिक, (समीचीनं, सन्धक्) p. 537,3.

शिकृता, (निष्क्रान्ताः) p. 378,5.

शिक्ष, (नित्यं) p. 41,4.

शिक्षिष्र, (निष्ठाप्य) p. 535,3.

शिक्षा, (नित्यं) p. 224,2.

शिक्षेह, (निदर्शयति) p. 107,2.

शिक्ष्र, (निर्णयः) p. 453,4.

*शिक्ष्र, (स्तिग्धः) p. 132,5.

शिक्षंद, (निष्पद्धानि) p. 235,2.

शिक्ष्रह, (निपतति) p. 595,3.

शिक्ष्रिदा, (निपतिता) p. 474,3.

शिक्ष्रह, (निबद्धाः) p. 182,1; (नि-

बद्धः) 182,4.

शिक्ष्रहं, (निबद्धं) p. 492,2.

शिक्ष्रहह, (निबद्धाः, निबद्धं)

p. 518,4.

शिक्ष्रि, (निराकृत्य) p. 457,4.

शिक्ष्रलिष्र, (निर्बलीकृत्य) p. 255,2.

[६४०]

शिवसङ्ग, (निवसति) p. 190,3.

शिवसिद्ध, (निवसित) p. 531,4.

शिवसुत्त, (निर्वर्त्तित) p. 182,4.

शिवशाणं, (निर्वर्णं) [३] p. 27,3.

शिवसुत्तं, (निर्वर्त्त) p. 6,4.

शिवम्भ, (निर्भयं) p. 44,3 ; 576,8.

शिवम्भ, (निर्भयं) p. 363,4.

शिवम्भन्त, (निर्भान्त) p. 177,3.

शिवम्भन्ति, (निर्वर्त्तति) p. 146,2.

शिवम्भन्ती, (निर्भान्तः, निर्भान्तिः) p. 298,2 ; (निर्भान्ताः, निर्भान्ताः) 378,5.

शिवम्भ, (नियमः) p. 301,2.

शिवम्भला, (निर्मन्त्राः) p. 484,2.

शिवम्भ, (नियमः) p. 301,4.

शिवन्तर, (निरन्तर) p. 301,6.

शिवन्त, (निरन्त) p. 246,2.

शिवन्त, (निरन्ताः, निरन्त) p. 182, 3 ; 287,8 ; 330,8.

शिवन्ता, (निरन्ता) p. 167,5 ; (निरन्ताः) 583,6.

शिवन्त, (निःशङ्क) p. 64,5.

शिवानुह मणोहरं, (निशानुखमनोहरं) p. 511,5.

शिवानुह, (निशानुहः) p. 453,2.

*शिविपालान्ना, (निशिवालकं) p. 486,4.

शिवसुंभ सुंभ खंडिणी, (निशुम्भ-शुम्भ-खण्डिनी) p. 380,3.

शिवस्वके, (निःशङ्क) p. 80,7.

शिविहन्त, (निहन्त) p. 492, 4.

शिवु, (निहन्त) p. 401,3.

शिवुन्ना, (निहन्त) p. 184,7.

शिवुन्ना, (समीचीन) p. 547,3.

शिव, (नीपः, नीपाः) p. 455,2.

शिवस्व, (नीपस्व) p. 122,2.

शिवान्ना, (नीपाः, नीपान्ना) p. 273,3 ; 591,2 ; 399,2 ; 516,3.

*शिव, (नीलः) p. 502,5.

शिव सरुन्ना, (नीलसरुन्ना, नील-शिवोद्देश, नीलसरुद्देश) p. 411,1.

शिवान्ना, (नीलाः) p. 425,2.

शिवान्नाकार, (नीलान्नाकारः) p. 516,1.

शिवान्ना मेहा मन्त्रमे, (नीलमेघमन्त्रमे) p. 425,4.

*शिवान्ना, (नीलः) p. 132,3.

शिवान्ना, (निःशङ्कः) p. 128,4.

शिवान्ना, (नूपुर) [३] p. 29,2 ; 37,1 ; 523,2 ; 575,3.

शिवान्ना, (नूपुररतिः) [३] p. 33,5.

शिवान्ना, (नूपुर) [३] p. 547,2.

शिवान्ना, (नेत्रे) p. 513,4.

शिवान्ना, (नेत्रयुगलं) p. 408,2.

शिवान्ना, (नेत्रानन्दः) p. 566,1.

शिव, (नेत्र) p. 110,1.

*शिवान्ना, (स्नेहलः) p. 132,5.

शिवान्ना, (स्नेहलकायः) p. 289,7.

शिव, (नः) [३] p. 39,2 ; 347,2 ; (न, नो) 419,4 ; 428,2.

[६४१]

शोकता, (रसखीया) p. 417,3.

ख, (न) p. 46,1.

ख्हाखकेलिद्विधा, (स्नानकेलिस्थिता)
p. 531,4.

त ।

त, (ततः) p. 177,3,4.

तश्रणा, (तगणाः) p. 429,1.

तश्रा, (तदा) p. 353,4.

तश्राराजुश्रला, (तकारयुगलं)
p. 426,1.

तइ, (त्वं) p. 12,3.

तं, p. 58,5; 131,3; (तत्, तस्मात्)
135,2; 140,5; 141,2; 150,2;
158,5; 531,4; (तां, सा) 238,
2; 390,2; 461,2; 469,2; (सः)
595,3.

तंखणा, (तत्तखणे, तत्तखणात्)
p. 485,1.

तंतं, (तन्त्रं) p. 428,1.

तक्कार, (तकारः) p. 350,1.

तगण, (तगणः) p. 42,4.

तखड, (त्यजामि) p. 375,3.

तखश्र, (तनयः) p. 279,2.

तखु, (तनुं) p. 289,4.

तखु भूषण खोहा, (तनुभूषणशोभा)
p. 246,6.

तखुमइ, (तनुमध्यं) p. 190,2.

तखू, (तयोः) p. 573,6.

तखिह, (तेन) p. 155,3.

तत, (तादत्त) p. 53,9.

तत्य, (तत्र, तथा, तथ्यं) p. 152,2;
184,9; 265,2; 415,2.

तत्या, (तथा) p. 567,1.

तप्यइ, (तपति) p. 128,3.

तप्ये, (तापितं) p. 570,5.

तबइ, (तपति, तापयति) p. 360,4;
541,1.

तरइ, (तरति) p. 42,9.

तरखि, (तरखिः) p. 309,1; 541,1.

तरखि बिंबो, (तरखिबिम्बः)
p. 383,4.

तरखि रह, (तरखिरथः) p. 157,2.

तरल, (तरलः) p. 391,4.

तरल कमलइल सरि जुअ शश्रणा,
(तरलकमलइलसदृशनयनयुगा)
p. 496,1.

तरल शश्रणि, (तरलनयने) p. 383,1.

तरलशश्रणि, (तरलनयनी, तरल-
नयना) p. 457,3; 458,5.

तरासइ, (त्रस्यति) p. 405,3.

तरण, (तरणः) p. 541,1.

तरण तर, (तरणतरौ) p. 513,3.

तरणत्त बेसी, (तरणत्ववेधः) p. 395,2.

तरखि, (तरखी) p. 371,4.

तरखि कडक्कम्मि, (तरखिकटात्ते)
p. 6,4.

तरखिजण, (तरखिजनः) p. 184,7.

तरखिजर, (तरखिजरा) p. 190,2.

तरखी, p. 283,2; 348,4; 389,3;
410,4; 477,4.

[६४२]

तदखीजसा, (तदखीजनः, तदखीजनाः) p. 550,5-6.

तलपेण, (तु उपेण) [153] p. 34,5.

तलप्यह, (तपति) p. 184,5.

तसु, (तस्य, तेष्वां, तदा, तेषु) p. 42,8;
80,3,4,6; 177,3; 338,8; 375,
2; 573,7; (तयोः) 291,3.

तह, (तथा) p. 102,3; 103,3,5;
108,3; 110,2; 140,4; 144,2;
163,3; 165,3,4; 192,1; 195,
3; 198,3; 205,2; 235,1;
242,7; 257,4; 261,2,3; 271,
3; 385,1; 396,1; 400,2;
447,3; 488,4; 494,2; 509,2;
563,1; 564,1; 575,1,3; 579,
2; 583,2; (ततः) 205,2; (तत्र)
215,2.

तहअ, (तथाच) p. 509,1,2; 512,3.

तहट्ठिअ, (तथास्थिता) p. 409,1.

तहवि, (तथाच, ततश्च) p. 512,4;
595,2.

तहविहु, (तथापि) p. 338,2,4,6.

तहमह, (तन्मध्ये) p. 579,6.

तहा, (तथा) p. 280,3; 440,3; 443,
2; 444,1,2; 468,6; 529,2,3;
575,2; 576,4; (तत्र) 520,5.

तहि, (तस्मिन्) p. 59,3; 262,3;
(तर्हि, तथा) 257,6.

ता, (तासां, तदा) p. 113,4; (तत्)
198,1; 315,6; (ततः) 211,5;
213,5; (ते, तावत्) 571,8.

ताअ, (तातः) [111] p. 33,4.

तांडवअं, (ताण्डव) [111] p. 28,2.

ताक, (तस्य) p. 470,4.

ता कख परक्कम, (तत्कर्णपरक्कमं)
p. 219,4.

ताका, (तस्याः) p. 408,4.

ताव, (तावन्तः) p. 96,3; (तापयति)
397,3; (तावत्) 554,2.

तावअ, (तावत्) p. 107,1.

ताम, (तन्मध्ये) p. 215,1; 451,1.

तार, (तारेण) p. 453,3.

*तारअ, (तारकं) p. 464,4; 465,5.

तारा, (ताराः) p. 566,3.

तारावह, (तारापतिः) [155]
p. 34,4.

तारुक्कपुष्पा, (तारुक्कपूर्याः) p. 528,5.

ताल, (तालः) [51] p. 521,1.

तालंक, (तालंकः, ताटङ्कं, ताडङ्कः) [5]
p. 37,1.

*तालंक, (तालंकः, तालङ्किनी)
p. 132,3; 158,1; 211,4; 235,2.

*तालंकि, (ताडङ्की, तासङ्किनी)
p. 151,1.

*तालंकिणि, (तालङ्किनी) p. 241,2.

*तालंको, (तालङ्कः, तालाङ्कः)
p. 193,2.

तालणंदण, (तालनन्दाभ्यां) p. 422,1.

ताला, (तालः) [51] p. 27,2.

*ताली, p. 346,3,4.

ताले, p. 207,5.

तासु, (तस्य) p. 30,9; 143,2; 311,
7; 368,4; 504,2; (सा, तां,
तस्याः) 236,2; 240,5; 241,2.

[६८३]

तासू, (तासां) p. 436,2.

ति, (इति) p. 30,3.

तिश्र, (त्रयः, त्रीन्) p. 17,4; 205,2;
230,3; 299,1; 564,1.

*तिश्रभंगी, (त्रिभङ्गी) p. 583,8.

तिश्रल, (त्रिकलः) p. 205,2.

तिश्रलगण तद्वश्र पत्थारस्स, (त्रिकल-
गणतृतीयप्रस्तारस्स) p. 28,1.तिश्रलगण दुइश्र पत्थारस्स, (त्रिकल-
गणद्वितीयप्रस्तारस्स) p. 27,1.

तिश्रलहु, (त्रिलघु) p. 147,2.

तिश्रलो, (तृतीयः) p. 406,2.

तिकल, (त्रिकलं) p. 230,1.

तिकल्लु, (त्रिकलाः) p. 299,1.

तिकल, (तीक्ष्णः) p. 488,3.

तिकल चकलु कठकलश्रा, (तीक्ष्ण-
चक्षुःकटाक्षः) p. 523,4.तिकल चल चकलु तिह्वाव दिठ्ठा,
(तीक्ष्णचलचक्षुस्त्रिभागदृष्टाः)
p. 474,1.तिकल खाणा, (तीक्ष्णवाणाः)
p. 443,2.

तिगुण, (त्रिगुणिताः) p. 323,6.

तिगणा, (त्रिगणाः, त्रिगणान्)
p. 486,1.

तिगुरु, (त्रिगुरुः) p. 39,2.

तिज्जे, (त्रयः) p. 569,1.

तिश्रयण, (त्रिनयनः, त्रिनयन)
p. 458,1.तिशि, (त्रयाणां, त्रीन्) p. 89,5;
(त्रयः) 299,2.

तिस्स कलानं, (त्रिकलानां) p. 26,1.

तिस्सा, (त्रयः, त्रीन्) p. 361,1;
514,1.

*तिस्सा, (तीर्णा, तीर्णां) p. 352,4,6.

तिस्सि, (तिस्सः) p. 112,1; (त्रीन्)
170,5; 175,1; 230,1; 319,2,
4; (त्रयः) 187,7; 205,2; 372,
1; 411,2; 486,1; 569,2;
(त्रीणि) 347,1; (त्रीणि, त्रीन्)
500,4; 529,1; 571,7.

तिस्सिआ, (त्रयः) p. 386,1.

*तिस्सिकलु, (त्रिकरः, त्रिकलः)
p. 140,2.

तिस्सि कलु, (त्रिकलः) p. 146,1.

तिस्सिगुस्सा, (त्रिगुणिताः) p. 518,3.

तिस्सो, (त्रयः) p. 529,3.

ति तेरह मत्तह, (त्रित्रयोदशमा-
वाभिः) p. 451,2.*तिभंगी वंदं, (त्रिभङ्गीचन्द्रः)
p. 311,8.तिलह्म सुंदर वंदं, (तिलकितसुन्दर-
चन्द्रः) p. 586,2.तिल जलंजलि दाण जोग्गा, (तिल-
जलाञ्जलिदानयोग्याः) p. 474,4.

तिल तुलिश्रं, (तिलतुलितं) p. 14,2.

तिलहु गणस्स, (त्रिलघुगणस्स)
p. 28,4.

तिलहु, (त्रिलघुः) p. 39,2.

तिलोश्रणा, (त्रिलोचनः) p. 137,2.

*तिल्ल, (तिल्ल) p. 362,1,4.

तिसुल डमद धर, (त्रिशूलडमरुधरः)
p. 586,3.

[६४४]

तिष्ठलधर, (त्रिभूलधरः, त्रिभूलधरः) p. 458,2.	तीखा, (त्रिंशत्) p. 111,2; 121,4; 481,3.
तिष्ठुअण, (त्रिभुवनं) p. 148,4.	तुअ, (तव, तुभ्यं, त्वां) p. 184,8; 262,4; 448,2; 480,1; 537,3; 576,8.
तिष्ठुअण कंदो, (त्रिभुवनकन्दः) p. 365,5.	तुग, (तुङ्गः) p. 383,5.
तिष्ठुअण धंवे, (त्रिभुवनवन्धितं) p. 315,8.	*तुगो, (तुङ्गः) p. 383,1.
तिष्ठुअण सारं, (त्रिभुवनसारं) p. 313,3.	तुमु[बु]ह, (तुम्बुहः) [15] p. 26,3.
तिष्ठुअणा, (त्रिभुवनं) p. 165,4.	तुभ्भो, (तव, तुभ्यं) p. 314,2.
ती, (त्रीन्) p. 377,1.	तुमह, (युष्माकं) p. 127,5.
तीअ, (तृतीये, त्रयः) p. 120,1; 228, 3; 449,3; (तृतीयः, तृतीये) 315,7; 370,1; (तस्याः) 474,1.	तुमा, (त्वां) p. 345,4.
तीअओ, (तृतीयः) p. 512,4.	तुम्ह, (तव, युष्माकं) p. 122,3; 334, 8; 570,8.
तीअं, (तृतीयः) p. 108,3.	तुम्हा, (युष्माकं, युष्मभ्यं) p. 439,4.
तीअ भाअएण, (तृतीयभागेन) p. 552,4.	तुम्हाणं, (युष्मभ्यं, युष्माकं) p. 207,6; (युष्मान्) 346,4.
तीए, (तृतीये) p. 117,3; 145,1; 171,2; 187,8; 390,1; (त्रिधा) 321,1.	तुरअ, (तुरगः, तुरगाः) p. 301,4; 309,2; 327,2; (तुरगं) 330,6.
तीणि, (त्रीणि) p. 442,2.	तुरअदि, (तुरगेः) p. 309,2.
तीणि मल अगला, (त्रिमात्राधिकाः) p. 484,1.	*तुरओ, (तुरगः) p. 195,3.
तीळखा, (त्रिखणां) p. 346,3.	तुरंग, (तुरङ्गः) p. 36,3; 472,2.
तीस, (त्रिंशत्) p. 126,2; 167,4; 552,4.	तुरंगए, (तुरंगाः) p. 322,2.
तीसंति, (त्रिंशत्) p. 124,2.	तुरंगम, (तुरङ्गमाः) p. 187,7; 205,2.
तीसकवरा, (त्रिंशदक्षरा) p. 112,2.	तुरिअ, (स्वरितं) p. 11,3.
तीसकवरादि, (त्रिंशदक्षरैः) p. 113,1.	तुरिअ कह, (स्वरितकविः) p. 535,4.
तीस दुह, (द्वात्रिंशद्भिः) p. 315,2.	तुलंता, (तुलयन्, स्वरितः) p. 520,5.
	तुलक, (तुलकः) p. 262,4.
	तुह, (तुभ्यं) p. 285,2; 417,4.
	तुहिह कर कला रूप विष्णोअ, (तुहिनकरकलारौप्यशुक्ला) p. 558,3-4.

[६४५]

तुहु, (त्वं) p. 401,2.
 तुहुं, (त्वं) p. 10,2.
 तुझ, (युष्माकं, युष्माकं) p. 169,8;
 381,4.
 तुझा, (युष्माकं) p. 377,4.
 तुझाकित्ती, (युष्माकौत्तरी) p. 377,4.
 तूणव, (तूणः) p. 573,7.
 तूर, (तूर्य) [५] p. 466,1.
 तूरं, (तूर्य) [५] p. 27,3.
 ते, (तव) p. 137,4; 450,1; (ते)
 474,2,4; 528,4.
 तेज्राहारा, (तेजःसाराः, तेजसामा-
 धाराः) p. 566,3.
 तेइस बख्ख, (त्रयोविंशतिवर्णाः)
 p. 567,6.
 तेइस मत्तअ, (त्रयोविंशतिमात्राकं)
 p. 321,2.
 तेज्जइ, (त्यजति, त्यजन्ति) p. 563,2.
 तेज्जि, (त्यक्ता, त्यक्तः) p. 180,9;
 448,1; 453,1.
 तेज्जिअ, (त्यक्ता, त्यक्तं) p. 480,3;
 576,2.
 तेण, (तेन) p. 499,4.
 तेत्ता, (तावन्तः, तावन्ति) p. 137,4.
 ते परि, (तदुपरि) p. 48,5.
 तेम, (तथा) p. 14,3.
 तेरइ, (त्रयोदश) p. 17,1; 23,5;
 102,5; 138,2,3; 158,4; 236,
 1; 466,1; (त्रयोदशसु) 171,2;
 173,5; 177,3; (त्रयोदशभिः)
 119,1.
 तेसंगा, (तेजङ्गाः) p. 244,2; 318,7.

तेलोक्का सोक्खं, (त्रैलोक्यसुखं, त्रैलोक्य-
 सोख्यं) p. 356,4.
 तो, (तः) [५५] p. 89,5; 444,2;
 (ततः) 503,1.
 *तोडअ, (तोडकं) p. 447,4.
 *तोडअ हंड, (तोडकच्छन्दः) p. 454,1.
 *तोडकं, p. 448,5.
 तो बंस कालाद, (त्वद्वंशकालः)
 p. 468,5.
 तोमर, (तोमरः, तोमरं) [15]
 p. 26,3.
 *तोमर, (तोमर) p. 396,2; 397,4.
 तोलंती, (त्रोटयति, त्रोटयन्ती)
 p. 207,2.
 तोहर, (तव, युष्माकं) p. 351,2.
 त्तिअ, (त्रिषु) p. 315,4.

थ ।

थक्कइ, (तिष्ठति) p. 563,8.
 थक्कउ, (तिष्ठति) p. 470,4.
 थक्कंति, (थास्यन्ति) p. 450,1.
 थक्किअ, (स्थगितः) p. 304,5.
 थक्के, (तिष्ठन्ति) p. 564,3.
 थप्प, (स्थापय, स्थापयत) p. 375,1.
 थप्पहु, (स्थापय) p. 89,2.
 थप्पि, (स्थापय) p. 262,3; (स्थाप-
 यित्वा, संस्थाप्य) 289,8.
 थप्पिअ, (स्थापिता) p. 222,3.
 थप्पिआ, (स्थापिता, स्थापितः, स्था-
 पिताः, स्थाप्यसे, स्थाप्यतां)
 p. 446,4; 449,3; 512,3.

[६३६]

यप्यिग्नो, (स्थापितं, स्थाप्यतो) p. 400,4.

यप्यीग्नो, (स्थाप्यते) p. 545,6.

यिर, (स्थिरं, स्थिरा) p. 330,3 ; 395,3.

यिर बंध, (स्थिरकन्धे) p. 44,3.

यिर कज्ज, (स्थिरकार्यं) p. 42,2.

यिर द्विग्लु, (स्थिरद्वयः) p. 537,3.

यूर, (स्थूले, स्थूलं) p. 523,3.

योर यथग्ग, (विस्तीर्णस्नानाग्ने, स्थूलस्नानाग्ने) p. 523,3.

द ।

दइ, (दत्त्वा) p. 58,5 ; 164,2 ; 180,2,8 ; 259,2 ; 272,2.

दइं, (दीयते, दत्त्वा) p. 370,2.

दंड, (दण्डः) [1] p. 37,3.

*दंडग्रल, (दण्डकलः, दण्डकलं) p. 287,8.

*दंडकल, (दण्डकलः, दण्डकलं) p. 289,9.

*दंडो, (दण्डो) p. 193,3.

दंतहि, (दन्ते, दन्ताभ्यां) p. 570,2.

दंता, (दन्ताः) p. 408,3.

दंति, (दन्ती) [155] p. 34,3.

दंभा, (दम्भात्) p. 507,3.

*दंभो, (दम्भः) p. 195,2.

दंसखेण, (दर्शनेन) p. 6,2.

दकल, (दक्षः) p. 491,3.

दकलो, (दक्षः) p. 516,3.

दकिलण बाउ, (दक्षिणवातः) p. 491,3 ; 563,3.

दकिलण मारुच, (दक्षिणमारुतः) p. 460,1.

दप्प, (दर्पणं) p. 319,5.

दप्पहि, (दर्पणं, दर्पः) p. 318,3.

*दप्पो, (दर्पः) p. 193,1.

दब्ब, (द्वयं) p. 554,3.

दमकि दमकि, (चलनशब्दः) p. 327,5.

*दमखअ, (दमनकं) p. 371,2 ; 420,2.

*दमखक, (दमनकः) p. 371,4 ; 421,4.

दमसि, (दमयसि) p. 249,7.

दरखिरसं, (भयविगततरसं) p. 581,4.

दरमरि, (दलयित्वा) p. 249,7.

दरमद, (दलमसिता) p. 157,2.

*दरिगो, (दरिद्रः) p. 195,2.

दरिद्वत्तणं, (दरिद्रत्वं) p. 528,3.

दल, (दलं) p. 163,4 ; (दलयोः, दले) 205,3 ; 261,4 ; 265,1.

दलदलिअ चलिअ मरहड् बलं, (दरदलितचालितमहाराष्ट्रबलः) p. 296,2.

दलिअ तिमिर विंओ, (दलिततिमिर-दिम्बः) p. 383,4.

दले, p. 287,3.

दइ, (दशसु) p. 171,1 ; 261,2 ; 311,2 ; 315,6 ; 317,1 ; 323,3 ; 571,8 ; (दश) 265,2 ; 282,2 ; 306,4 ; 323,6 ; 488,4 ; 594,5 ; (दहति) 360,3.

[६४७]

दहश्र, (दश) p. 583,1.

दह श्रकहर, (दशाक्षरेषु) p. 336,4.

दह कलश्र, (दशकला) p. 392,2.

दह गणजुसज, (दशगणयुक्तं) p. 330,8.

दहचारि, (चतुर्विंश) p. 237,1.

दहण, (दहनः) [111] p. 33,4.

दह दिहासु, (दशदिक्षु) p. 493,3.

दहपंच, (पञ्चदशसु) p. 228,2,3,4.

दहपंच विभूषिन्ना, (दशपञ्चविभूषिता) p. 108,3.

दहपंचाह, (पञ्चदश) p. 240,1.

दहमुख, (दशमुखः) p. 570,5.

दहमुख कंस विनाशा, (दशमुखकंसविनाशः) p. 586,6.

दहसत्, (सप्तदश) p. 163, 2; (धम-
दशसु) 261,3.दहसत्कहर, (सप्तदशाक्षराणि)
p. 164,1.दहा, (दश) p. 367,2; 478,3;
518,2,3.

दहाश्रदु, (श्रद्वादश) p. 426,4.

दहापंच, (दशपंच = पञ्चदश)
p. 484,4.

दाण, (दानं) p. 554,2,5.

दाणव वेव, (देवदानवाभ्यां) p. 260,2.

दाणवा, (दानवाः) p. 485,3.

दिश्र, (दिशं) p. 180,9; (वेहि, दत्तः)
323,4; 365,4; 579,1,6;
(द्विजाः) 267,3; (द्विजः) [1111]
394,2; (दीयतां, देयः) 512,3.दिश्रगण, (द्विजगणाः [1111] p. 271,
2; 280,2; 564,1.दिश्रगण सहित, (द्विजगणसहितं)
p. 267,4-5.दिश्रवर, (द्विजवरः, द्विजवरं, द्विज-
वरान्) [1111] p. 33,9; 371,1;
388,1; 413,1; 539,3.दिश्रवर कखो, (द्विजवरकखौ)
p. 365,2.दिश्रवर गण, (द्विजवरगणश्च)
p. 147,1.दिश्रवर जुश्र, (द्विजवरयुगं) p. 392,
1; 420,1.दिश्रवर जुश्र करअल, (द्विजवरयुग-
करतलो) p. 494,2.दिश्रवर जुअल, (द्विजवरयुगलं)
p. 535,1,2.दिश्रवर जुअलो, (द्विजवरयुगलं)
p. 475,2.दिश्रवर यजगण, (द्विजवरयजगणान्)
p. 263,2.दिश्रवर हार पअलिन्ना, (द्विजवर-
हारमकटिता) p. 409,1.

दिश्र सहि, (शावापृथिव्योः) p. 365,4.

दिश्रस, (दिवसः, दिवसाः) p. 581,7.

दिश्रा, (दत्तः) p. 509,1.

दिश्राखिंसं, (दिवानिशं) p. 123,3.

दिश्राव, (दत्त्वा) p. 394,4.

दिश्रावा, (दापयति) p. 338,7.

दिखिदा, (दीक्षिता) p. 419,1.

दिग, (दिक्षु) p. 289,1.

दिगांत, (दिगन्तरे) p. 350,1.

[६३८]

दिगंतरे, (दिगन्तरे) p. 233,5; (दिग-
न्तरे) 465,3.
दिग मग गह, (दिग्-मार्गेनभांसि)
p. 249,5,6.
दिग मग गह पह, (दिग्-मार्गेनभ-
पथाः) p. 304,2.
दिज्ज, (दीयते, ददाति) p. 485,2;
503,3; (दत्त) 576,6.
दिज्जह, (ददाति) p. 42,2; 44,2;
(दीयते) 177,5; 257,3; (दीयते)
274,5; 408,4; 451,3; 571,5.
दिज्जउ, (ददातु) p. 169,7; 417,4;
576,8.
दिज्जए, (दीयते) p. 297,2.
दिज्जसु, (देहि, ददस्व, दीयतां)
p. 48,2; 55,3; 72,2; 431,3;
543,2,3.
दिज्जही, (दीयतां) p. 372,1.
दिज्जहु, (देहि) p. 58,3; (दीयते,
दीयतां) 254,1; 257,8; 521,1.
दिज्जिअ, (दत्त) p. 573,1.
दिज्जिआ, (दत्ता, दत्ताः) p. 261,2;
(दत्तः) 489,1.
दिज्जिय, (दीयते) p. 503,1.
दिज्जे, (दीयते) p. 358,2; (दीयते,
दीयन्ते, देयाः, दत्ताः) 412,2;
426,1; 438,2.
दिट्ठ, (दृष्टाः) p. 386,1; (दिष्टा,
दृष्टा) 547,4.
दिट्ठ ञट्ठ अक्खरेण, (दृष्टाष्टाक्षरेण)
p. 381,1.

दिट्ठुअ, (दृश्यते) p. 266,5.
दिट्ठा, (दृष्टाः) p. 391,2; (दृष्टा) 406,4.
दिट्ठिअ, (दृष्टा) p. 410,4.
दिट्ठे, (दृष्टे, दृष्टा) p. 207,6.
दिट्ठो, (दृष्ट) p. 298,3; 356,1.
दिट्ठ, (दृष्टः, दृष्टे) p. 350,1; 449,2.
दिट्ठुअ, (दृष्टं) p. 547,4.
दिट्ठा, (दृष्टा, दृष्टाः) p. 389,3;
424,3.
दिट्ठी, (दृष्टिः) p. 474,3.
दिट्ठो, (दृष्टः) p. 468,7.
दिठ्ठंघु, (दृढजन्ताः) p. 246,5.
दिठ्ठ सखाह, (दृढसन्नाहं) p. 180,2.
दिण, (दिनं, दिनानि) p. 537,4.
दिण्ण, (दत्ताः) p. 529,3.
दिण्णउ, (दत्ताः, दत्त्वा, दत्तान्)
p. 514,1.
दिण्णा, (दत्ताः, दत्त्वा) p. 424,1;
438,1; 481,1.
दिण्णहउ, (दत्ताः) p. 222,1.
*दिण्ण, (दीपः) p. 213,5.
दिण, (दिग्नि) p. 301,5.
दिसइ, (दिशोऽपि, दिशोऽपि)
p. 541,3.
दिशि, (दिक्षु) p. 581,2.
दिहर, (दीर्घः, दीर्घाः) p. 581,7.
दीअओ, (दीयते, दत्तः) p. 512,4.
दीअ, (दीयते) p. 285,5.
दीजे, (दीयते) p. 464,2.
दीण, (दीनाः) p. 309,7.
*दीपक, (दीपकः, दीपकं) p. 292,3.

[६४६]

*दीपक, (दीपक) p. 291,3.

दीश, (दिक्, दिशः) p. 207,3;

285,1; 338,2; (दिशि, दिक्षु)

550,3; (दृश्यते) 354,4; 571,2.

दीशह, (दृश्यते, दृश्यन्ते) p. 315,5;

547,2; 550,3.

दीशय, (दृश्यते) p. 300,3; 497,1.

दीशन्ति, (दृश्यते, दृश्यन्ते) p. 145,1;

529,1.

दीशवासा, (दिग्वासाः) p. 207,3.

दीशा, (दृश्यते) p. 439,1; (दिशः)

545,4.

दीह, (दीर्घ, दीर्घ) p. 286,1; 404,1.

दीहन्ता, (दीर्घान्ताः) p. 110,1.

दीहरा, (दीर्घ) p. 309,8.

दीह लघू, (दीर्घलघू) p. 404,1.

दीहा, (दीर्घा) p. 344,1; 461,2;

(दीर्घाः) 555,3; (दीर्घान्) 377,1.

दीहो, (दीर्घः) p. 4,1; 11,1.

दु, (द्वे) p. 306,4.

दुअव, (द्वौ) p. 41,3.

दुह, (द्वौ) p. 41,1; 89,5; (द्वयं,

द्वयोः) 80,2; 89,5.

दुह चारि, (द्विचत्वारः) p. 80,9.

दुह तिणि लोपे, (द्वित्रिलोपे)

p. 89,5.

दुकलाणं, (द्विकलानां) p. 29,1.

दुकह, (द्वे) p. 306,4.

दुकल, (द्विकलः) p. 182,4.

दुक्लाह, (दुःखानि) p. 350,2.

दुगण विचारो, (द्विगणविचारः)

p. 44,1.

दुग्गुस, (द्विगुसः) p. 411,4.

दुज्जण शप्पणा, (दुर्जनस्थापना)

p. 401,2.

दुज्जे, (द्वे, द्विगुणः) p. 514,2.

दुणा, (द्विगुणिताः) p. 363,2.

दुष्ण, (द्विगुणाः, द्विगुणिताः)

p. 486,2.

दुष्णा, (द्विगुणान्, द्विगुणः, द्वौ)

p. 58,2; 461,1.

दुत्तर, (दुत्तरं) p. 42,9.

दुदुह, (द्वौ द्वौ) p. 210,3.

दुद्धवर सुद्ध फेण, (दुग्धवरशुद्धफेनः)

p. 184,5.

दुध्ध सत्तुत्ता, (दुग्धसंयुक्तं) p. 403,2.

दुब्बरि, (दुर्बलः) p. 453,1.

दुब्बल, (दुर्बलः) p. 198,4.

दुमत्तो, (द्विमात्रः) p. 4,3.

*दुमिलाह, (दुर्मिला) p. 571,1.

*दुम्मिलगो, (दुर्मिलां, दुर्मिलकं)

p. 315,9.

दुम्मिल कंद, (दुर्मिलाच्छन्दः)

p. 317,2.

*दुम्मिला, (दुर्मिला) p. 318,9.

दुरंत, (दुरन्तः) p. 233,6; 350,4;

453,3.

दुरित, (दुरितं) p. 190,5.

दुरित, (दुरितं) p. 176,3.

दुरितं, (दुरितं) p. 348,2.

दुरितगणा हरणा, (दुरितगणहरणौ)

p. 480,1.

[६५०]

वुहु, (वुहो) p. 187,7.

वूण, (द्विगुणा) p. 380,2.

वूर, (वूरं, वूरे) p. 233,5 ; 299,1.

वूर दिगंता, (वूरदिगन्ते) p. 358,3.

वूरिस्ता, (वूरितं) p. 361,4.

वूरिस्ता खंडी, (वूरिस्तखण्डिनी)
p. 356,3.वे, (वदाति, यदि, चेत्) p. 44,2;
(वदातु) 207,6; (वत्त्वा) 59,4;
(वेहि) 480, 4.

वेह, (वत्त्वा) p. 12,3; 468,1.

वेच, (वदातु) p. 285,2; 334,9;
346,2; 350,2; 354,3; 363,4;
381,4; 570, 8; (वेचः) 346,2.

वेच वेच, (वेचवेचः) p. 354,3.

वेज, (वदातु) p. 344,2; 356,4;
439,4.

वेघो, (वेचः, वेचं) p. 5,2; 439,4.

वेकल, (दृश्यते) p. 184,9.

वेकिलग्रा, (दृश्यते) p. 46,3.

वेकिलग्रा, (दृष्टा) p. 459,4.

वेकलीग्रा, (दृश्यन्ते) p. 425,1.

वेकलु, (पण्य) p. 463,1.

वेखावह, (दर्शयति) p. 46,1.

वेत्तो, (ददत्) p. 558,7.

वेव, (वे वेव) p. 480,1.

वेवई हिंवाग्रा, (वेवकीहिंवाकः)
p. 363,4.

वेवई पुत्त, (वेवकीपुवः) p. 468,5.

वेवक लिक्खिग्रा, (वेवलिक्खितं)
p. 412,4.

वेव रोष, (वेवरोषेण) p. 554,4.

वेव सहासा, (वेवस्यभावः, वेव-
स्यभावः) p. 338,7.वेह, (वेहि) p. 138,2; 210,3; 291,
2; (दीयन्ते) 274,2; (वेहं)
375,3.

वेहा, (वेहः, वेहाः) p. 430,3.

वेहि, p. 12,2.

वेही, (वेहि) p. 483,4.

*वेहीग्रा, (वेही) p. 114,2.

वेहु, (वेहि, वत्त) p. 18,5; 175,1;
228,5; 251,1; 308,1; 317,1;
336,7.*वेघग्रा, (द्विपदी) p. 257,9
(द्विपदी) 260,4.वेघवह वंद, (द्विपदीच्छन्तः)
p. 259,2.

वेतिखि, (द्विग्राह) p. 11,4.

वेधग्रा वंद, (वेधकच्छन्तः)
p. 415,4.

*वेधक, (वेधकं) p. 417,4.

वेष, (वेषाः, वेषः) p. 571,6.

वेषं, (वेषं) p. 120,4; 145,2.

वे स खारि, (द्विसशरो) p. 354,2.

वेस हीण, (वेसहीनं) p. 230,7.

*वेहा, p. 9,4; 10,5; 12,4; 41,4;
64,5; 80,5; 96,4; 135,3; 138,
1; 139,4; 141,3; 145,2;
146,3; 150,3; 164,3; 175,3;
187,5,9; 189,3; 192,3; 197,
3; 205,4; 209,3; 210,4;
215,3 235,3; 236,3; 237,3;

[६५२]

238,3; 239,3; 240,3,6; 241,
3; 246,7; 251,3; 254,3;
259,3; 265,3; 272,3; 276,3;
282,3; 295,3; 299,3; 308,3;
317,3; 321,2; 333,3; 468,3;
569,3; (कोहा) 146,2; 228,5;

(कोहायाः) 251,1.

कोहा उप्पर, (कोहोपरि) p. 274,3.

कोहा चरण, (कोहाचरणं) p. 230,7.

कोहा बिबरीश, (कोहाविपरीतं)

p. 278,2.

कोहा लकखण, (कोहालकखणं) p. 138,

3; 246,2.

कोहा संझा, (कोहासंझा) p. 276,1.

कोहिं, (ह्यायां) p. 558,6.

कुइ, (इत्या) p. 358,1.

ध ।

धग्र, (धजः) [15] p. 26,2.

धग्रं, (धजः) p. 370,1.

धग्र पग्र सहिआ, (धजपटसहितः)

p. 555,2.

धग्र पट्ट, (धजपट्टः) [15] p. 529,4.

धग्रा, (धजः) [15] p. 404,2;

466,1.

धग्रे, (धृताः) p. 362,2; (धजः,

धजं) [15] 440,1.

धग, (धनं) p. 46,7.

धग कुत्त, (धनयुक्तं) p. 362,4.

धगमंत, (धनवत्, धनवन्तः)

p. 430,3.

धखा, (धनं) p. 405,2.

धखि, (धने) p. 227,1.

धखि यण हर जघण, (धनिसनभर-
जघने) p. 304,3-4.

धणु, (धनं) p. 44,8; 222,4; (धनुः)
537,2.

धणुहि, (धनुषि) p. 122,4.

धणुद्धर, (धनुद्धरः) p. 287,2.

धणुहरं, (धनुद्धरो = वतुष्कलौ)
p. 257,3.

धणू, (धनुषि) p. 502,1; (धनुषि)
573,8.

धणूहा, (धनुः, धनुषा) p. 443,3.

धखेसा, (धनेशः) p. 338,1.

धखा, (धन्या) p. 357,4; (धनं,
धनः) 365,4.

*धवल, (धवलः) p. 213,2.

*धवलग्र, (धवलकं) p. 539,4.

धवल चमर सम सिग्र कर बिंदा,
(धवलचामरसमसितकरवृन्दः)
p. 566,2.

*धवलांग, (धवलांग) p. 541,5.

धम्मक, (धर्माय) p. 222,4; 412,2.

धम्म दारा, (धर्मपत्नी) p. 419,1.

धम्मैक्कचित्ता, (धर्मैकचित्ता)
p. 357,3.

धम्मो, (धर्मः) [51111] p. 23,4;
419,4.

धरइ, (धरति) p. 537,2.

धरणि, (धरणी, धरणी) p. 157,2;
309,3; 541,1.

[६५२]

धरणि धर, (धरणीधरः) p. 327,3.

धरणी, (धरण्यां) p. 289,4.

धरणि, (धारय) p. 319,4.

धरा, (धृताः) p. 330,7; 502,4;
570,2.

धरि, (धारय) p. 147,1; (धृत्वा)
167,4; 170,5; 177,4; 270,3;
293,2; 333,2; 502,3.

धरिन्, (धारय, धृत्वा) p. 263,2;
(धृतः, ध्रियते) 392,2.

धरिन्ने, (ध्रियन्ते, धृतः) p. 570,1.

धरीन्ना, (धृताः) p. 443,2.

धरीन्ने, (ध्रियते, धृत्वा) p. 412,1;
415,2; 560,1.

धरु, (स्थापय, स्थाप्यः, स्थाप्यतां)
p. 486,1; (धरति) 537,1.

धरे, (धृतवान्) p. 289,8; (धृतः)
334,3.

धरह, (अधो गच्छति) p. 266,4;
327,3.

धरु, (प्रविश्य, प्रविश्यामि) p. 180,3.

धह धह, (धग्धक्) p. 304,1.

धाह, (धावित्वा) p. 485,3.

*धाहं, (धात्री) p. 114,3.

धावह, (धावति) p. 523,4.

धावता, (धावन्तः) p. 378,5; 507,4.

धारि, (धारयोः, धार्ययोः) p. 523,4.

धारिन्, (धृता, धारिता) p. 417,2.

धारे, (धृत्वा) p. 570,3.

धिकु दलण घौग दलण तक्क दलण,
(घोटकगतिविशेषानुष्करणं)
p. 322,1.

घिट्टा, (घृष्टाः) p. 244,3.

धीर, (धीरः) p. 285,6.

धुअ, (ध्रुवः) [15111] p. 23,4;

(ध्रुवं) 24,4; 48,5; 127,5;

242,4; 263,1; 301,7; 390,1;

393,2; 404,1; 409,2; 426,3;

469,1; 500,4; 579,1.

*धुअ, (ध्रुवः) p. 213,2.

धुअं, (ध्रुवं) p. 362,1.

धुत्तु, (धूर्तः) p. 277,2.

धुत्तो, (धूर्तः) p. 352,5.

धुव, (ध्रुवं, ध्रुवाः) p. 447,1.

धुलिअ, (धूलिभिः) p. 157,2.

धूलि, (धूलिः) p. 249,5; (धूत्वा)
372,4.

धूलि घवल, (धूलिधवलाः) p. 322,3.

धूलिह, (धूलिभिः) p. 260,3.

धोअंअण लोल लोअण जुअं, (धौता-
लुनलोललोचनयुगं) p. 531,2.

प ।

पअ, (पदं, पदे) p. 10,4; 138,2;

163,2; 202,3; 223,2; 228,2;

230,3; 251,2; (पदं) [511]

33,2; (पदानि) 177,7; 251,1;

(पदयोः) 263,4; (पदे) 252,2;

267,2; 269,2; 278,3; 280,2;

287,4; 295,1; 298,1; 306,3;

315,5; 323,2; 388,1; 413,3;

420,1; 469,3; 475,3; 494,3.

[६१३]

पञ्च अंत, (पादान्ते) p. 415,3.

पञ्च अंतहपाइ गुरु जुअ, (पादान्तः-
पातिगुरुयुगं) p. 464,3.पञ्च अंतहि, (पादान्ते, पदान्ते)
p. 567,5.

पञ्च, (पदे) p. 293,2.

*पञ्चगम कंद, (प्रवङ्गमच्छन्दः)
p. 297,5.पञ्चंड मुंड खंडिआ, (प्रवण्डमुण्ड-
खण्डिता) p. 380,4.

पञ्चंतहि, (पादान्ते) p. 459,3.

पञ्चति, (पतन्ति) p. 146,1.

पञ्चटु ओटु कंत दंत, (प्रदष्टौष्टुकान्त-
दन्ताः) p. 499,4.

पञ्च पञ्च, (पदे पदे) p. 251,2.

पञ्च पञ्च अले, (पदपदतले) p. 539,2.

पञ्च पञ्च उप्पर, (पदपदोपरि) p. 274,4.

पञ्च पञ्च तलउ, (पदपदतले) p. 182,1.

पञ्च पञ्च तलहि, (पदपदतले) p. 583,5.

पञ्च पञ्च पञ्चलिअ लहु गुरु सोहा,
(पदपदप्रकटितलघुगुरुशोभाः)
p. 564,3.

पञ्च पङ्क, (पदपतितः) p. 289,3.

पञ्चपञ्च, (पदे पदे) p. 297,2 ; 575,7.

पञ्च भर, (पदभरेण) p. 334,4.

पञ्च भङ्क, (पदभरेण) p. 157,2.

पञ्च मङ्क, (पदमध्ये) p. 105,3.

पञ्चल, (प्रकटय, पातय) p. 147,2 ;
(प्रकटाः) 271,3.पञ्चला, (प्रकटं, प्रकटिताः, प्रकटिता)
p. 461,2 ; 583,8.

पञ्चलि, (प्रकटीकृत्य) p. 267,4.

पञ्चलिअ, (प्रकटितं) p. 420,1 ;
560,4 ; (प्रकटितः) 560,1 ;
563,1.

पञ्चलिअ, (प्रकटिताः) p. 579,5.

पञ्चले, (प्रकटिता) p. 570,7.

पञ्चह, (पदं, पादेः, पादे) p. 198,1 ;
293,2 ; 306,3 ; 579,5 ;

पञ्चहर, (पयोधरः) [151] p. 32,5.

पञ्चहर सह सिकल, (पयोधरसशिक्षाः)
p. 267,3.

पञ्चहरह, (पयोधरः) p. 284,2.

पञ्चहि, (पदेषु, पदे) p. 319,4 ;
539,3 ; 579,2 ; 583,1.पञ्चा, (प्राप्ता) p. 363,1 ; (प्राप्ताः)
368,2 ; (पादे) 497,2.

पञ्चाखा, (प्रयाखं) p. 244,7.

पञ्चासह, (प्रकाशते) p. 167,8.

पञ्चासउ, (प्रकाशते, प्रकाशते)
p. 571,1.

पञ्चासति, (प्रकाशयन्ति) p. 107,1.

पञ्चासहु, (प्रकाशय) p. 575,6.

पञ्चासिअ, (प्रकाशिता) p. 334,2 ;
(प्रकाशितं) 500,2.पञ्चासिओ, (प्रकाशितः, प्रकाशिताः)
p. 252,4,5 ; (प्रकाशितं) 306,5.पञ्चासेइ, (प्रकाशयति) p. 33,3 ;
120,4 ; 145,2.

पइ अंगुलि, (प्रवङ्गुलि) p. 573,5.

पइ कखहि, (प्रतिकर्ण, प्रतिकर्ण)
p. 573,3.

[६५३]

पद्मक ब्रह्म, (पद्मातिबलं) p. 327,5.
 पद्मक, (पद्मातिः) p. 497,2.
 पद्म गण, (प्रतिगणं) p. 30,5.
 पद्मज, (पत्तिः, प्राप्तः) p. 472,1.
 पद्मणा, (पद्मा) p. 348,4.
 पद्म पद्मो, (प्रतिपदं) p. 392,2.
 पद्म, (पत्तिताः) p. 488,1.
 *पद्मावली, (पद्मावली) p. 242,2.
 पद्म, (पदे, पादे) p. 440,4; 409,3.
 पद्म, (पदेयु) p. 426,1.
 पद्मो, (पदे) p. 362,2.
 पद्मोद्गर, (पयोधरः, पयोधर) [151]
 p. 25,3; 217,3; 220,4; 242,
 6; 311,6; 404,2; (पयोधरः,
 पयोधराः, पयोधरैः) 285,5;
 301,3; 451,1; 509,1; (पयो-
 धरौ) 396,1; 400,2.
 पद्मोद्गर भार, (पयोधरभारः, पयोधर-
 भारे) p. 286,2.
 पद्मोद्गरा, (पयोधरः) [151] p. 429,2.
 पद्मोद्गराद्, (पयोधरः) [151]
 p. 503,1.
 *पद्मोद्गर, (पयोधरः) p. 140,2;
 211,4.
 पद्मोद्गर, (पयोधर) p. 330,2.
 पद्मोद्गरो, (पयोधरः) [151] p. 355,1.
 *पद्मोद्गालिन्, (पद्मावली)
 p. 469,4.
 पद्म, (पद्मः) p. 198,1.

पद्म, p. 16,2; 17,3; 177,5; 259,
 1; 301,6; 336,6; 478,3; 486,
 2; 503,2; (पद्मभिः) 478,1.
 पद्मह, (पद्म) p. 274,3; 276,1.
 पद्मज, (पद्मभिः) p. 500,2.
 पद्मकल, (पद्मकलाः) p. 299,1;
 306,2; (पद्मकलान्) 308,1.
 पद्मकलश्री, (पद्मकलः) p. 36,2.
 पद्मकलाय, (पद्मकलानां) p. 24,1;
 34,1.
 पद्मकले, (पद्मकलः) p. 24,5.
 पद्मकल, (पद्मकल) p. 175,2.
 पद्मकलसिंह, (पद्मकलसिंहः)
 p. 202,4.
 पद्म पात्र लक्षण, (पद्मपादोद्गवनं)
 p. 230,5.
 पद्मस, (पद्मसे) p. 120,1; (पद्मस)
 397,2; 460,2; (पद्मसः) 547,1.
 पद्मसत्, (पद्मसात्रः) p. 297,3.
 पद्मसा, (पद्मसं) p. 513,2.
 पद्मसे, p. 228,4; 497,2.
 पद्मा, (पद्म) p. 363,2; 424,1.
 *पद्माल, (पद्मालः) p. 350,1,2.
 पद्मल ब्रह्म, (पद्मलब्रह्म)
 p. 412,1.
 पद्मिन्, (पद्मिन्तः) p. 279,2.
 पद्मिन्ब्रह्म चित्तहलो, (पद्मिन्ब्रह्म-
 चित्तहर) p. 163,5.
 पद्मिन्, (पद्मिन्ताः) p. 499,3.
 पद्मी, (पद्मिन्तः) p. 18,4.
 पद्मल, (पद्मलः) p. 399,2.

[६५५]

पकावत्, (पकासि) p. 224,2.
 पकर, (पकरं, कवचं) p. 180,2,5.
 पकर वाह, (कवचवाहैः, कवचि-
 ताश्चने) p. 502,2
 पकरिग्र, (वारवायेनावगुह्यम्)
 p. 262,1.
 पक्लि, (पक्ली) [515] p. 35,2;
 (पक्लिहत्) 322,3.
 पक्लि संचारणा, (पक्षिसंचारणः)
 p. 363,3.
 पक्षतालीसह, (पक्षचत्वारिंशत्)
 p. 197,1.
 पक्षीस, (पक्षविंशतिः) p. 254,2.
 पक्षिने, (पक्षिने) p. 595,3.
 पच्छा, (पच्छात्) p. 295,2.
 पच्छा बाग्रह, (पश्चिमवाताः)
 p. 545,3.
 पच्छिम दले, (पश्चिमदले) p. 121,4.
 *पञ्भटिग्र, (पञ्भटिका) p. 217,5.
 *पञ्भटिका, p. 217,1; 433,4.
 पञ्भलह, (पञ्भलति) p. 217,4
 *पञ्भलिग्र, (पञ्भटिका)
 p. 219,5.
 पटब्ब, (पटहः) [51] p. 27,2.
 पठंति, p. 472,4.
 पठि, (पठते) p. 246,7.
 *पठिमक्खो, (प्रतिपक्षः) p. 193,2.
 पडु, (पतितः, पतति) p. 9,2.
 पठ, (पठ) p. 187,4; 267,4.
 पठह, (पठते) p. 11,2; (पठति)
 15,2.

पठंति, (पठन्ति) p. 429,4.
 पठम, (प्रथमे) p. 120,1; 138,2;
 155,2; 163,2; 164,1; 177,4;
 228,2; 230,2; 271,2; 323,2;
 375,1; (प्रथमं) 72,4; 246,2,7;
 261,2; 267,4; 272,1; 297,2;
 375,1; 383,1; 492,1; 512,3;
 579,1; 583,1; (प्रथमः) 80,3;
 385,1.
 पठमं, (प्रथमं) p. 1,7; 33,7; 108,
 2,3; 117,1; 171,1; 311,2;
 315,6.
 पठमंक्, (प्रथमोऽङ्कः, प्रथममङ्कः)
 p. 64,3.
 पठमक्खरह, (प्रथमाक्षरे) p. 42,7.
 पठम गुरु, (प्रथमगुरोः) p. 18,2.
 पठम तीग्र पंचम पग्रह, (प्रथमवृत्तीय-
 पञ्चमपावेष्टु) p. 236,1; 237,1;
 238,1; 239,1; 240,1,4;
 241,1.
 पठम दल, (प्रथमदले) p. 282,1.
 पठम दले, (प्रथमदले) p. 121,2.
 पठमहि, (प्रथमे) p. 145,1; 252,4;
 (प्रथमे, प्रथमं) 251,1; 254,1;
 257,2; 469,1.
 पठमे, (प्रथमे) p. 80,5; 472,1.
 पठमो, (प्रथमे) p. 269,1; (प्रथमः)
 406,1.
 पठि, (पठित्वा) p. 246,2.
 पठिमी, (पठितः, पठितान्) p. 11,3.
 पणमह, (प्रणमत) p. 421,4.
 पण्डीग्र, (पण्डित, पण्डितः)
 p. 367,3.

[६५६]

पद्मगासन, (पद्मगासनः, पद्मगाशनः)

[५१५] p. 35,4.

पद्मरह, (पद्मरहसु) p. 177,6; (पद्म-
दश) 239,1; 240,4.

पद्माराहा, (पद्मदश) p. 481,2.

पद्माका, p. 72,1,5.

पद्म, (पद्म) [१५] p. 26,3; (प्राप्ताः)
552,4.

पद्मन्ना, (प्राप्तः) p. 513,4.

पद्मा, (प्राप्ताः) p. 481,3; 528,3.

पद्मि, (पद्मयः) p. 309,5; 502,3;
(पद्मिभिः) 450,4.

पद्मिय, (पद्मयः) p. 322,3.

पद्मि पाद्म, (पदातिपादैः) p. 423,1.

पद्मे, (प्राप्ते) p. 109,3.

पद्मे, (प्राप्ते) p. 1,6.

पद्म्य, (पार्थन) p. 488,4; 504,3.

पद्म्यर, (प्रस्तारः) p. 433,1.

पद्म्यर बित्यर द्विअला, (प्रस्तारविस्तृत-
हृदयः) p. 273,4.पद्म्यर संख, (प्रस्तारसंख्यया, प्रस्तार-
संख्य) p. 72,5.

पद्म्यरि, (प्रस्तार्य) p. 213,6.

पद्म्यार, (प्रस्तारः) p. 209,2.

पद्म्यारे, (प्रस्तारे) p. 529,1.

पद्म्यारो, (प्रस्तारः) p. 18,1.

पद्म्युलिअ, (पद्म्युलिताः) p. 370,4.

*पद्मंगम, (पद्मङ्गम) p. 298,3.

पद्मण, (पवनः) [१५] p. 26,4; (वायुः)
233,3; 270,3; 273,2; 360,3;
541,1; 566,6.पद्मणं, (पवनः) [१५१] p. 32,5;
(वायुः) 40,2.

पद्मल, (पद्मलाः) p. 322,3.

पद्महह, (पद्महति) p. 563,3.

पद्मिन्न, (पद्मिन्नः, पद्मिन्नाः) p. 405,2.

पद्म्यअ, (पद्मवतान्) p. 180,5.

पद्म्यअ भंपा, (पद्मवतभन्पाः)
p. 244,5.

पद्म्यअ, (पद्मवताः) p. 372,3.

पद्म्यई, (पद्मवतौ) p. 143,1.

पद्मण, (पद्मणति) p. 319,2 (पद्मण)
352,1; 475,4.

पद्मणह, (पद्मणति) p. 469,4.

पद्मणंति, (पद्मणन्ति) p. 478,2.

पद्मण्णह, (पद्मण्णते) p. 198,1.

पद्मण्णजे, (पद्मण्णते, पद्मण्णता)
p. 567,5,7.

पद्मण्णजे, (पद्मण्णति) p. 415,4.

पद्मण्णह, (पद्मण्णति) p. 126,3; 129,
5; 298,2; 396,2.

पद्माण, (पद्माणय) p. 140,4; 468,1.

पद्माण किआ, (पद्माणीकृताः)
p. 567,6.

पद्माणह, (पद्माणयत) p. 226,2.

*पद्माणि, (पद्माणी) p. 380,2.

*पद्माणिआ, (पद्माणिआ)
p. 380,1,5.

पद्माणे, (पद्माणेन) p. 215,2.

पर, (परस्मिन्) p. 89,3; (परौ, परे)
573,2.पर उअआर, (परोपकारं, परोपकारे)
p. 470,3.

[६५०]

पर सङ्गार, (परोपकारः) p. 470,2.

पर शिञ्जलिग्रा, (परनिकटे, पर-
निर्मला) p. 393,2.

परदुग्धि, (परादुग्धि) p. 111,2.

परभरण, (परभरणं) p. 72,3.

परमउ, (परमकः, परमः) [11]
p. 30,2.परमउ सुप्रियं, (परमकसुप्रियः) [11]
p. 30,2.परमत्ता, (परमात्रा, परमात्राः)
p. 55,8.

परमोपाय, (परमोपायः) p. 33,9.

परसखा, (प्रसन्नः) p. 365,4.

परस मणि, (स्पर्शमणिः) p. 139,1.

परखणं, (स्पर्शः) [1] p. 38,4.

परहि, (परतः) p. 89,8.

पराहिण, (पराधीनः, पराधीनं)
p. 455,3.परि, (प्रकारेण, परिपाट्या) p. 146,
1; 233,6; 261,4; 323,7.

परिकार धरण, (परिकारधरः) p. 176,2.

परिकर, (परिकरः, परिकराः)
p. 289,3.

परियुञ्जु, (परिगणयत) p. 202,8.

परिचलइ, (परिचलति) p. 301,8.

परिठबहु, (परिस्थापय, परिस्थापयत)
p. 18,3.

परिठबु, (परिस्थापय) p. 323,7.

परिचय सचहर ज्ञानं, (परिचय-
ज्ञानधरवदनं) p. 421,1.

परितेजि, (परित्यज्य) p. 401,2.

परिदिञ्जु, (परिदीयते) p. 72,4.

परिधम्मो, (परिधम्मः) p. 198,3.

परिपलिञ्ज, (परिपतितः) p. 233,6.

परिपूजउ, (परिपूजयामि) p. 480,3.

परिफुलिञ्ज, (परिपुष्पितं) p. 465,2.

परिमल कंदा, (परिमलकन्दं)
p. 566,4.परिलील, (परितः लीलया)
p. 301,8.

परिसंठबहु, (परिसंस्थापय) p. 257,4.

परिहर, p. 122,1; 277,4; 414,4.

परिहरि, (परिहृत्य) p. 255,3; 289,2.

परिहरिञ्ज, (परिहृत्य) p. 148,2.

परिहर, (परिहर) p. 323,8.

परिहसइ, (परिहसति) p. 6,3.

परे, p. 7,4.

पल, (पतति) p. 44,9; (पतन्ति,
प्रकटयत) 261,4; 265,1.पलञ्जकार, (प्रलयकरः, प्रलयकर)
p. 458,3.पलइ, (पतन्ति) p. 158,4; 301,6;
555,3; (पतति) 242,6; 284,2;
301,3; 311,6; 323,2,8; 327,
3; 579,2; 581,3.

पलई, (पतन्ति) p. 280,2.

पलंत, (पतन्ति) p. 299,2; 497,3;
569,2; (पतति, पततः) 521,2.पलंतग्रा, (पतन्ति, पतति) p. 372,3;
552,1.पलंता, (पततः) p. 555,1; (पतति)
583,2.

[६१८]

पलंति, (पलन्ति) p. 447,1; (पलति) 509,3.

पल्लव, (परिवर्त्तते) p. 103,5.

पल्लवि, (परावर्त्तन) p. 103,3.

पलाय, (पलायते, पलायितः) p. 219,2.

पलित, (पतितः, पतित) p. 233,6; 255,5; 475,1.

पलित्रा, (इत्वा) p. 392,1.

पले, (पलिताः) p. 244,4; (पतितः) 318,4; (पतितः, पतिते) 304,6.

पल्लव, (प्रत्यावृत्तः = निवृत्तः) p. 581,7.

पल्लवि, (परावृत्त्य) p. 450,2.

पसव्य, (प्रसव्या) p. 355,3; 380,4.

पसर, (प्रसरन्ति) p. 135,1; (प्रसरति) 301,5.

प्रसरव, (प्रसरति) p. 563,5.

प्रसरन्त, (प्रसरन्तः, प्रसरतः, प्रेरयन्ति) p. 330,7; (प्रसरन्ति) 370,3.

पसरि, (प्रसव्य) p. 304,3.

पसाव, (प्रसादं) p. 257,6.

प्रसिद्ध, (प्रसिद्धः, प्रसिद्धं) p. 306,5; 478,4; 489,4; 497,4; (प्रसिद्धं, प्रसिद्धेः) 478,1.

प्रसिद्धं, (प्रसिद्धं) p. 492,2.

प्रसिद्धव, (प्रसिद्धाः, प्रसिद्धेः) p. 451,1.

प्रसिद्धा, (प्रसिद्धाः) p. 442,1.

पशु, (पशुः) p. 139,4.

प्रहरण, (प्रहरणं) [113] p. 31,3.

प्रहार द्वार धीर, (प्रहारद्वारधारीः) p. 499,3.

प्रहित्र, (प्रहित्र) p. 541,4.

प्रहिलुह, (पुरच्छिद्येते, प्रथमतः) p. 567,4.

प्रहिलुत्र, (प्रथमं सहीत्वा) p. 330,6.

प्रहु, (प्रसुणा) p. 573,1.

पात्र, (पादः) [311] p. 33,2; (पादे) 145,1; 242,5; (पादाः) 187,3; 217,5; 368,2; (पादयोः) 170,4; (पादौ) 202,6; (पादेः, पादे, पादयोः, पादेषु, पादः) 244,4; 411,3; 418,3; 464,1; 468,2; 500,2; 523,2; 547,1; 552,4; 567,2.

पात्र अंतही, (पादान्ते) p. 552,2.

पात्रश्रे, (पादेषु) p. 306,4.

पात्रं, (पादं, पादौ) p. 127,2; (पादं) 143,2.

पात्रगण, (पात्रगणः) [311] p. 560,1.

पात्रद्विभं, (पादस्थितां) p. 386,2.

पात्रभर, (पादभरण) p. 249,4.

पात्रव, (पादेषु) p. 543,4; (पादे) 571,7.

पात्रहिं, (पादे) p. 146,2.

पात्रा, (प्राप्यते) p. 224,3; (पादे) 424,3; (पादाः, पादानां, पादेः) 378,2; 438,3.

पात्रा अंतहि, (पादान्ते) p. 514,3.

पात्रा अंते, (पादान्ते) p. 438,2.

[६५६]

*पादाकुलकं, (पादाकुलकं)

p. 223,4.

पादाय, (पादे) p. 398,2.

पादं, (पादे) p. 217,3.

पादक, (पदातिः, पादातः) p. 36,3;

(पदातीन्, पदातिकाः, पदातयः)

230,1,3; 304,3; (पदाती)

287,3.

पादक जुगल, (पदातिकयुगलं = चतु-

ष्कलयुगलं) p. 257,4.

पादक बूहाइ, (पदातिबूहानि)

p. 450,2.

*पादता, (पवित्रा, पवित्रां)

p. 390,2; 391,4.

पाउ, (प्राप्ता) p. 300,4; (पातु) 347,

2; 387,3.

पाउअलि, (पादावली) p. 220,2.

पाउए, (प्राकृते) p. 594,5; 595,3.

पाउणो, (पावनः) p. 347,2.

पाउड, (प्राकृट्) p. 300,4; 358,4;

455,4; 516,4.

पाय, (पादे, पादः) p. 242,5; 378,1;

418,3; 488,1; 443,1; 472,2;

481,3; 514,1; 518,1; (पादेन,

पादेः) 483,3.

पायण, (पादेः, पादे ननु) p. 145,1;

(पादेन) 367,1.

पायहि, (पादे) p. 167,4; (पादे,

पादेषु) 326,2; 518,1; (पादेषु)

449,3.

पादिओ, (पातितः) p. 4,2.

पाणि, (पाणिः) [115] p. 37,2.

*पादाकुलकं, p. 224,5.

पाप, (पापं, पापात्, पापे) p. 414,4.

पापगणो, (पापगणः, पापगणं) [111]

p. 24,4; 469,1.

पाबउ, (प्राप्तायां) p. 224,1; (प्राप्तायि)

480,2.

पाबता, (प्राप्तावन्ति) p. 378,5.

पाबल, (प्राप्तः, प्राप्तं) p. 72,4.

पाबा, (प्राप्तः) p. 412,3.

पाबिअ, (प्राप्ता) p. 318,5.

पाबिअ, (प्राप्यते) p. 207,6.

पाबिअइ, (प्राप्यते) p. 55,6.

पारइ, (प्राप्यते) p. 89,8.

पास, (पाशः) p. 443,3.

पासाण, (पाशाणः) p. 139,4.

पासे, (पाशे) p. 563,8.

पिअ, (प्रिये, प्रिय, प्रियाः, प्रियाणि,

प्रियः) p. 235,2; 252,5; 262,

3; 330,2; 362,1; 541,4.

पिअइ, (प्रियति) p. 148,4.

पिअ लिअणु, (प्रियनिकटे)

p. 337,4-5.

पिअ पाअ पसाए दिहि, (प्रियप्राप्त-

प्रसाददृष्टिः, प्रियस्य पादप्रसादे

दृष्टे) p. 184,6.

पिअ बाआ, (प्रीतवाआः) p. 586,6.

पिअ भत्ति, (प्रियभक्ता) p. 362,3.

पिअरहि, (पितरं) p. 242,8.

पिअला, (प्रियः) p. 273,4; 408,4.

पिअ रुहि, (प्रियसखि) p. 389,3;

410,4.

[६६०]

पिण्ड संहिता, (प्रियसखि) p. 391,3.

पिण्डा, (प्रिया) p. 362,3; 372,2.

पिण्डामह, (पितामहः) [311]

p. 33,4.

पिण्डारो, (प्रिया) p. 357,4.

*पिण्ड, (प्रिया) p. 347,1.

पिण्ड कटावलि ठावलि गंगा, (पिण्ड-
कटावलिस्थापितगङ्गाः)

p. 417,1.

पिण्डल, (पिण्डलः) p. 42,5; 55,7;

59,5; 89,7; 126,3; 129,5;

155,3; 167,8; 173,3; 197,2;

230,6; 285,6; 298,2; 431,4;

433,4; 454,4; 469,4; 514,4;

525,4; (पिण्डलेन) 198,6; 278,

3; 459,4.

पिण्डलशारेण, (पिण्डलशारेण)

p. 595,2.

पिण्डल कइ दिट्ठ, (पिण्डलकविट्ठं)

p. 124,3.

पिण्डल कइ दिट्ठ, (पिण्डलकविट्ठं)

p. 170,2.

पिण्डल जंणिआ, (पिण्डलज्जितं)

p. 489,4.

पिण्डल जंणिओ, (पिण्डलज्जितं)

p. 400,3.

पिण्डल खाण, (पिण्डलनागः)

p. 271,4.

पिण्डल खाण, (पिण्डलनागः)

p. 336,3.

पिण्डल खाओ, (पिण्डलनागः)

p. 195,4.

पिण्डल दिट्ठो, (पिण्डलदृष्टः) p. 358,1.

पिण्डलित्रं, (पेण्डलिकाः) p. 287,9;

(पेण्डलिको; पिण्डलीयोः) 447,3.

पिण्डलु, (पिण्डलः) p. 211,8; 213,5.

पिण्डले, (पिण्डले, पिण्डलेन) p. 40,5;

449,2; 484,4.

पिण्डले, (पिण्डलेन) p. 24,5.

पिण्डलेण, (पिण्डलेन) p. 121,5; 306,

5; 547,4.

पिण्डलो, (पिण्डलः) p. 1,8; 28,5;

163,4; 442,1.

पिण्डा वेहउ, (पिण्डवेहा) p. 516,2.

पिण्डा, (पिण्डिताः) p. 555,4.

पिण्डोचं, (पिण्डोभूताः, पिण्डोऽयं)

p. 525,2.

पिण्डव, (पिण्डाय, पिण्डायमि)

p. 180,2.

पिण्डण, (पिण्डनं, पिण्डनं) p. 338,2.

पिण्डण दीसा, (पिण्डनदिक्, दिक्-

पिण्डनः) p. 169,3.

पिण्डणह, (पिण्डनं) p. 285,1.

पिण्ड, (पिण्डः) p. 513,2; 537,3.

पिण्ड राव, (पिण्डरावेण, पिण्डरावेः)

p. 233,3.

पिण्डण, (पीयते) p. 419,2.

पिण्डह, (ताडयति) p. 289,4; (पिण्ड-

यति) 304,7.

पिण्डंत, (पीडयमानाः, ताडयन्तः)

p. 318,2.

पिण्डिहि, (पृष्ठं) p. 570,2.

पिण्डो, (पृष्ठं) p. 507,4.

पिण्डाओ, (पिण्डामः) p. 428,3.

[६६१]

पीअर, (पीतं) p. 563,6.

पीडइ, (पीडयति) p. 242,7.

पीडिअइ, (पीडयति) p. 44,5.

पीण, (पीनः, पीने) p. 286,2.

पीजे, (पिजन्ति) p. 516,3.

पीलिअ, (पीडिता) p. 309,3.

पुहल, (पुष्टं) p. 96,2.

पुहल, (पुष्टं) p. 55,4.

पुहल अहं, (पुष्टअहं) p. 96,2.

पुह, (पुनः) p. 80,4; 470,3.

पुहवंत, (पुहयान्) p. 279,2.

पुहवंतउ, (पुहयान्) p. 374,4.

पुहवंता, (पुहयान्) p. 403,4.

पुहबि, (पुनरपि) p. 165,1; 261,2;
3; 271,3; 318,7; 323,6;
409,1; 475,2; 535,2.पुहबिअ, (पुनरपि) p. 147,2; 263,
4; 583,3.

पुणि, (पुनः) p. 184,6.

पुणु, (पुनः) p. 44,4; 46,7; 138,2,3;
164,2; 177,3,4; 266,4,5;
289,5,8; 311,3; 323,3; 336,
4,5; 488,1; 537,4.

पुणुबि, (पुनरपि) p. 173,5.

पुणो, (पुनः) p. 552,1.

पुणोबि, (पुनरपि) p. 509,2.

पुत्त, (पुत्रः, पुत्राः) p. 405,2.

पुत्तउ, (पुत्रः) p. 374,4.

पुत्ता, (पुत्राः) p. 430,1; (पुत्रं, पुत्रान्)
463,2.

पुत्ते, (पुत्रेण, पुत्रैः) p. 157,5.

पुत्तो, (पुत्रः) p. 352,5.

पुण्ण अंक, (पूर्वाङ्केण, पूर्वाङ्कस्य)
p. 72,3.पुण्णुअल सरि, (पूर्वपुगलसदृशान्)
p. 48,2; 55,3.

पुण्णह, (पूर्वाह्ने) p. 126,2.

पुण्णहम्मि, (पूर्वाह्ने) p. 111,2.

पुण्णहे, (पूर्वाह्ने) p. 105,2; 124,2;
129,3.

पुण्णहि, (पूर्व) p. 451,3.

पुण्णेहि, (पूर्वो) p. 594,4.

पुर, (पुरः) p. 249,3.

पुरदहणं, (पुरदहनं) p. 313,2.

पुरइ, (पूरय) p. 80,7.

पुरहि, (पृथिवी, पृथिव्यां) p. 279,3.

*पुरहि काम, (पृथ्वीनाम)
p. 509,4.

पुरहिहि, (पृथिव्यां) p. 257,6.

पुरही, (पृथिवी) p. 40,2.

पूरआ, (पूर्यतां) p. 422,2.

पूरंति, (पूरयति, पूरयन्ती) p. 207,2.

पूरअहु, (पूरयत) p. 228,5.

पूरहु, (पूरय) p. 521,3.

पूरि, (पूरयित्वा) p. 504,3.

पूरिदाए, (पूरितया) p. 558,3.

पेक्कए, (प्रेक्षते) p. 319,5.

पेक्कहि, (प्रेक्ष्य) p. 122,2.

पेक्कामि, (प्रेक्षे) p. 125,4.

पेक्कि, (प्रेक्ष्य) p. 504,4.

पेक्किआ, (प्रेक्ष्यते) p. 523,5.

पेक्कीआ, (प्रेक्ष्यते) p. 425,2.

पेक्कइ, (प्रेक्ष्यते) p. 127,5.

[६६२]

पेटे, (उदरे) p. 545,6.

*पेम्मा, (प्रेम्मा) p. 436,2.

पेरंता, (पातयन्तः, प्रेरयन्तः)

p. 507,4.

पेल्लि, (पेलयित्वा, नोदयित्वा) p. 180,

5; (प्रेरयित्वा, परित्यज्य) 330,2.

पेल्लिअ, (प्रेषयित्वा) p. 233,4.

पेल्लिआ, (प्रेरयतु) p. 513,3.

*पोम्मावड, (पद्मावती) p. 567,7.

पोम्म गंध विबंभु, (पद्मगन्धविबन्धुः)

p. 550,4.

प्पमायेण, (प्रमायेन) p. 27,3.

प्फालउ, (स्फालयामि) p. 180,5.

फ ।

फंफाह, (कम्पायितः) p. 184,5.

फणि, (फणी) [s] p. 29,3; 394,1;

420,2; 457,2.

फणिंद, (फणीन्द्रः, फणीन्द्रेण)

p. 503,4; 552,3.

फणिंदह, (फणीन्द्रश्च, फणीन्द्रेण)

p. 223,3; 571,2.

फणिंदा, (फणीन्द्रः) p. 167,2; 426,

3; 518,4.

फणिंदे, (फणीन्द्रेण) p. 348,1.

फणिंदो, (फणीन्द्रः) p. 311,9.

फणिणा, (फणिना) p. 472,3.

फणिवड, (फणिपतिः) p. 263,5;

365,1; 371,2; 539,3; 564,2.

फणिवड बलअ, (फणिपतिबलयं)

p. 190,2.

फणिवड भणिओ, (फणिपतिभणितः,

फणिपतिभणितः) p. 475,4;

494,4.

फणि भणिअं, (फणिभणिता, फणि-

भणितां) p. 390,2.

फणि भणिआ, (फणिभणिता)

p. 553,4.

फणि भाणिअ, (फणिभाणिते)

p. 287,7.

फणिराअ दिट्टा, (फणिराजदृष्टां,

फणिराजदिष्टां) p. 429,3.

फणिराओ, (फणिराजः) p. 30,5.

फणि सेहारा, (फणियोखरः) p. 512,6.

फणी, p. 415,4.

फणीचड, (फणीचरः) p. 158,3.

फल, (फले) p. 9,2; 42,4; 46,5.

फार फेक्कार हक्का, (स्कारफेक्कारहक्काः)

p. 520,3.

फुक्कड, (फुत्क्रियते) p. 560,3.

फुट्टेह, (स्फुटति) p. 520,4.

फुर, (स्फुरं, स्फुटं) p. 55,7.

फुरड, (स्फुरति) p. 42,8.

फुरं, (स्फुरति, स्फुरन्ति) p. 355,4.

फुरंत, (स्फुरन्) p. 573,4.

फुरंत तणू, (स्फुरन्तनुः) p. 502,2.

फुरंता, (स्फुरन्, स्फुरति) p. 169,6.

फुरिअ, (स्फुरितं) p. 148,6.

फुल, (स्फुटं) p. 365,2.

फुला, (स्फुरति) p. 296,4.

फुलिअ, (फुल्लति, पुष्पितः, पुष्पिताः)

p. 270,1.

[६६]

फुले, (फुलटनि, फुलोठयनि)

p. 520,3.

फुल, (फुलं, फुलानि) p. 233,2; 491,

1; 550,2; (फुलाः) 800,3.

फुलउ, (फुलतु, विकसतु, विकसन्तु)

p. 455,2.

फुलं, (पुष्पं) [1] p. 38,1.

फुल कमल सुदि, (फुलकमलसुखी)

p. 477,3.

फुल चित्र कमल, (फुलचितकमल)

p. 184,3.

फुला, (फुलाः, फुलान, फुल) p. 391,

2; 513,2; 516,3.

फुला मधू, (फुलमधूकः) p. 566,7.

फुलिअ, (फुलितं) p. 563,1.

फुलिआ, (पुष्पिताः) p. 273,3.

फुलु, (फुलं) p. 581,1.

फुलु णव कुसुम, (फुलनवकुसुम)

p. 537,1.

ब ।

ब, (हव) p. 558,7.

बअणा, (बनं) p. 408,3.

बअणाइ, (बनं) p. 127,5.

बहर, (वेर) p. 309,8.

बहरि, (वेरी, वेरिणि) p. 44,8.

बहरिउ कह, (वेरिणुतं, वेरिणुतं)

p. 46,4.

बहरि तसखि जण, (वेरितसणीजनः)

p. 304,5-6.

बंक, (बक्रः) [३] p. 4,3.

बंक, (बक्रः, बक्रं) [३] p. 29,4;

113,4.

बंका, (बक्रः) [३] p. 567,3.

बंकेहिं, (बक्रैः) p. 158,4.

बंको, (बक्रं) p. 280,3.

बंगला, (बङ्गाः) p. 446,3.

बंगा, (बङ्गाः) p. 244,1.

बंभउ, (बम्भया, बम्भयव) p. 470,4.

बंठण, (बन्धनं) p. 59,4.

बंदंति, (बन्दन्ते, बदन्ति) p. 113,2.

बंदिअ, (बन्दिताः, बन्दिताः)

p. 176,1.

बंदिअ चंदा, (बन्दिताचन्द्रः)

p. 169,5.

बंदिअ छारं, (बन्दिताभक्षानं)

p. 313,4.

बंदे, (बन्दे) p. 143,2.

बंघिअ, (बघते) p. 570,4.

बंघु, (बन्धुः) p. 180,3; (बन्धुः)

503,3; (बघन्ते) 497,4; (बन्धुः)

576,7.

*बंघु, (बन्धुः) p. 411,4; 412,4.

बंघु अणा, (बन्धुगणाः) p. 414,2.

बंघुर, (बन्धुरः) p. 550,4.

*बंघो, (बन्धुः) p. 193,4.

*बंभ, (बम्भया) p. 132,2; 211,2.

बंसु, (बङ्गा) [11151] p. 23,3.

बकल, (बकलः) p. 139,3.

बखाण, (ब्याख्याहि) p. 278,3.

बखाणिओ, (ब्याख्यातं) p. 547,4-5.

बखाणीओ, (ब्याख्यातं) p. 506,4.

[६६८]

*वघ्घ, (व्याघ्रः) p. 140,4.
 वघ्घ काला किश्रा, (व्याघ्रसम्मृकृतं)
 p. 387,3.
 वज्राग्नो, (वज्राग्नः) p. 428,4.
 वज्र, (वाद्यानि) p. 485,1.
 वज्रश्र, (वज्रैः) p. 573,1.
 वज्रहरा, (वज्रधरः) p. 448,4.
 वट्ट, (वर्तते) p. 497,3.
 वट्टे, (वर्तते) p. 506,1.
 वट्टिअ, (वर्द्धितं) p. 309,8.
 वट्ठे कोहा, (वर्द्धितकोधाः)
 p. 483,1.
 वट, (महत्) p. 541,2.
 वट्ठ, (वर्द्धते) p. 209,2.
 वट्ठुह, (वर्द्धते) p. 150,2; 152,2;
 155,5.
 वट्ठि हह, (वर्द्धते) p. 192,1.
 वण, (वनं) p. 537,1; (वने) 581,3.
 वणंत, (वनान्ते) p. 576,2.
 वणरसि णरवह, (वाराणसीनरपतिः)
 p. 148,5.
 वणा, (वनं) p. 513,2; (वने) 581,8.
 वख, (वर्णान्, वर्णाः) p. 163,2;
 354,1; 362,2; 468,1.
 वख गणा, (वर्णगणाः) p. 39,1.
 वखखेण, (वर्णनेन) p. 306,3.
 वख विसाणि, (वर्णवृत्तानि)
 p. 343,3.
 वख विसेसहु, (वर्णविशेषे)
 p. 571,1.
 वख मिलिआ, (वर्णमिलितौ)
 p. 7,2.

वख मेरु, (वर्ण-मेरुः) p. 64,1.
 वखहि, (वर्णैः) p. 567,8.
 वखा, (वर्णाः) p. 518,2; 594,5.
 वखाह, (वर्णा) p. 594,4.
 वखाणं, (वर्णानां) p. 58,1.
 वखीआ, (वर्णिताः) p. 377,4.
 वखुण्णलं, (वर्णोज्ज्वलानि) p. 529,1.
 वखेण, (वर्णेन) p. 30,9.
 वखो, (वर्णः) p. 6,2; 11,1,3.
 वत्तीसह, (द्वात्रिंशत्) p. 571,3.
 वत्तिह, (द्वात्रिंशत्) p. 575,7.
 वत्तीस, (द्वात्रिंशद्भिः) p. 144,3;
 202,1; (द्वात्रिंशत्) 269,1;
 301,9; 326,1.
 वत्तीस अगगा, (द्वात्रिंशदधिकं)
 p. 555,4.
 वत्तीस रेहं, (द्वात्रिंशद्वेखं, द्वात्रिंश-
 द्वेखाः) p. 525,3.
 वत्तीसह, (द्वात्रिंशत्) p. 287,4;
 579,5.
 वत्तीसा, (द्वात्रिंशत्) p. 126,4;
 543,4; 564,3.
 वत्तु, (वस्तु) p. 182,4; (वस्तुनि)
 235,2.
 वत्तुआ, (वस्तुनः) p. 195,4.
 वत्तुआ कूवे, (वस्तुच्छन्दसि) p. 197,1.
 वत्तु णाम, (वस्तुनाम) p. 230,6.
 वत्तु णिपंद, (वस्तुनिष्पन्दाः)
 p. 235,2.
 वट्ठा, p. 395,3.
 वप्पअ, (पितुः) p. 576,1.

[६६५]

वपुडा, (अनुकम्प्यो नायकः)

p. 401,3.

वव्वर, (वव्वर, वव्वरः, वव्वराः)

p. 405,3; 414,4; 430,4;
448,2; 463,3.

वमइ, (वमति) p. 266,3,5.

वम्मइ, (मन्मथः) p. 397,3; 455,4;
465,4.वर, (वरा) p. 107,2; (वर) 292,2;
458,4; 468,2.

वरं, (वरं) p. 579,2,4.

वर तमणं, (वरतमणं) p. 311,5.

वर मंति, (वरमन्तिव) p. 184,8.

वर मणुस अल कमल, (वरमणुष-
इलकमले) p. 327,7.

वरा, (वरं) p. 834,9; 570,8.

वरिस, (वर्षति) p. 273,2.

वरिसइ, (वर्षति) p. 128,2.

वरिसा समआ, (वर्षासमयः)
p. 283,3.

वरीसए, (वर्षति) p. 300,4.

*वरुण, (वरुणः) p. 132,2.

वल, (वलानि) p. 309,5.

वलअं, (वलयः, वलयं) [15]

p. 26,4; (वलयं) [5] 29,4;
420,1.

वलअ बुअल, (वलययुगलं) p. 583,3.

वलअ दिअ गणा, (वलयद्विजगणौ)
p. 555,1.वलअ परिदिअ, (वलयपरिस्थितं)
p. 413,2.वलआ, (वलयः) p. 192,1; (वलअं)
333,1.

वलआ बुआ, (वलययुगं) p. 509,3.

वलइअ विसइर, (वलयितविसइरः)
p. 586,1.

वलंत, (वलत्) p. 10,3.

वल मोलिअ मालब राअ कुला, (वल-
मोटितमालवराजकुलः) p. 296,3.

वलइइं, (वलभद्रः) [511] p. 33,3.

*वलइइो, (वलभद्रः) p. 195,1.

*वलि, (वलिः, वली) p. 195,1;
211,1.

वलि, (वलिं) p. 586,7.

*वलिअंको, (पलिताङ्कः, वलिताङ्कः)
p. 195,3.

*वलिओ, (वलिः) p. 195,1.

वलि सुअण चाहणा, (वलिभुवन-
जिघृक्षुः, वलिभुवनयाचकः)
p. 385,4.

वलु, (वलं) p. 327,5.

*वलु, (वलः) p. 140,2.

वलइइइ, (वल्लभा) p. 503,4.

वलइइो, (वल्लभः) p. 109,4; 143,2.

वल्लिआ, (वल्लिका) p. 513,3.

वसंत, (वसन्तः) p. 270,2; 350,4;
453,3; 563,7.*वसंततिलआ, (वसन्ततिलकां,
वसन्ततिलकं) p. 472,3.

वसंता, (वसन्तः) p. 465,4.

वसइ गमण कर, (वृषभगमनकरः)
p. 586,3.

वसु, (वसुषु) p. 317,1; 323,3.

[६६]

*बसु, (वसुः) p. 213,5.

बसु रस कुम्भ, (वसुसयुतं) p. 583,7.

बसु रहणं, (वसुविरतिः) p. 311,3.

बसु लहु वे गुरु बहिष्ठा, (वसुलघु-
द्विगुरुबहिष्ठा) p. 409,2.

*बसुचव, (वसुचवः) p. 213,5.

बसुहादिव, (वसुधाधिपः) [151]
p. 32,3.बह, (वहति) p. 270,3; 550,4;
(वहन्ति, वाति, वान्ति) 360,3;
541,1; 545,3.बहह, (वहति, वाति) p. 233,3;
460,1; 493,1; 513,1; 581,1.

बहला, (वहलाः) p. 528,5.

बहि, (वहिः) p. 330,5.

बहिर, (बहिरः) p. 198,3.

बहिल्लिग, (वहिरंहीला) p. 330,6.

बहु, p. 169,7; (वहति) 491,3;
(बहवः) 270,1; (बधूः) 277,2;
374,3.बहु गुण कुत्तव, (बहुगुणयुक्तः, बहु-
गुणयुक्ताः, बहुगुणयुक्तं)
p. 277,4; 374,3.बहु गुण कुत्ता, (बहुगुणयुक्ताः)
p. 564,1.बहु नायका, (बहुनायका = बहु-
नायका) p. 118,4.

बहुत्त, (बहुत्तरं) p. 405,2.

बहु दिशि, (बहुदिक्षु) p. 327,4.

बहु विविध पहरयेहिं, (बहुविविध-
पहरयेः) p. 36,1.

बहुलिग्या, (बधूका) p. 393,2.

बहु संभेग्या, (बहुसंभेदकं, बहुशो-
भेदाः) p. 129,5.बहु सुख करा, (बहुसुखकरं)
p. 362,4.

बहुषो, (बहुषः) p. 558,1.

बधू, (बधूः) p. 368,3; 541,3.

बधू गुणवंत, (बहुगुणवन्तः) p. 870,3.

*ब्रह्माणं बध्म, (ब्रह्मणोरुपकं =
ब्रह्मरूपकं) p. 506,4.

वा, (वा) p. 326,2; 365,5.

वाअंता, (वान्ति) p. 399,3.

वाग्या, (वाताः) p. 399,3.

वाग्यालीसं, (द्विचत्वारिंशत्)
p. 102,4.

वाहध, (द्वाविंशतिः) p. 141,1.

वाहसही, (द्वाविंशतिः) p. 500,1.

वाहंसा, (द्वाविंशतिः) p. 424,3.

वाहंसा मत्ता, (द्वाविंशतिमात्राः,
द्वाविंशतिमात्रां) p. 461,4.

वाहंसेहिं, (द्वाविंशतिभिः) p. 144,2.

वाउलउ, (वासुलः) p. 198,2.

वाण, (वाणाः) p. 504,4.

वाण पाणि, (वाणपाणयः) p. 381,4.

*वाणद, (वानरः) p. 140,2.

वाण संहण, (वाणसंघेन) p. 504,1.

वाणह, (वाणः) p. 573,8.

*वाणो, (वाणो) p. 436,1.

वाद, (वादे) p. 367,4.

वावख अगल, (द्विपञ्चाशदग्राणि)
p. 500,4.

[६६७]

बाबख, (द्विपञ्चाशत्) p. 182,5.

बाम करत्थंभिन्नं, (बामकरोत्तमितं)
p. 131,4.बाम दाहिण, (बामदक्षिणयोः)
p. 523,4.

बामावत्ते, (बामावर्त्तन) p. 89,3.

*बारण, (वारणः) p. 132,2; 211,5.

बारह, (द्वादश) p. 108,2; 228,2;
240,5; 241,2; (द्वादशभिः)
144,1.

बारह उत्तर, (द्वादशोत्तरं) p. 308,2.

बारहहि, (द्वादश) p. 240,2.

बारहा, (द्वादश) p. 555,3.

बारहाह, (द्वादशैव) p. 381,2.

बाराहा, (द्वादश) p. 361,1.

बारि, (वारणीयः, वारयिष्यामि)
p. 233,6.बाल तण्ण कर, (बालतनयकरेण)
p. 289,6.बाला, (बालः) p. 468,4; (बालाः)
545,2.

*बाला, p. 436,1.

बालि, (बाली) p. 576,5.

*बालो, (बालः) p. 195,2.

बालो, (बालः) p. 435,1.

बास, (बासः) [15] p. 26,4.

*बासंठो, (वसन्तः) p. 193,4.

बासट्ठि, (द्वादशष्टिः) p. 103,4.

बासट्ठि, (द्वादशष्टिः) p. 170,3; 171,2.

बासखा, (बासः, वसने) p. 387,3.

बासा, (बासः) p. 207,3.

*बासीया, (बासिता) p. 115,2.

बाह उप्पर, (बाहोपरि) p. 180,2.

बाहहि, (बाहय, चालयः) p. 12,1.

बाहु, (बाहो, बाहोः) p. 573,2.

बाहु, (बाहुः) [115] p. 31,3.

बि, (अपि, विः) 1,6; (अपि) 7,2,4;
11,2,3,4; 17,4; 39,5; 103,5;
109,3; 170,4; 182,5,7; 187,
3; 215,2; 279,3; 346,1; 358,
2; 474,3; 528,5; (द्वौ) 150,2;
267,4.

बिअ, (अपि, अपि च) p. 11,1.

बिअ अट्ठे, (द्वितीयार्द्धे) p. 110,2.

बिअंभ, (विजृम्भते) p. 197,1.

बिअक्खण, (विलक्षणं, विशक्षणः)
p. 297,5; 336,2.

बिअले, (विदारिताः) p. 570,7.

बिअसंत कोअह संपुडा, (विकसत-
क्षेतकौसंपुटे) p. 401,3.बिअसु, (विकशितः, विकशितं, विक-
सति) p. 513,2; 566,4.बिअण्ण, (विज्ञानीहि, विज्ञानीत)
p. 135,2; 140,5; 164,2;
(विज्ञातः) 396,1.बिअण्णहु, (विज्ञानीहि, विज्ञानीत)
p. 129,4; (विज्ञायतां) 500,1.

बिअण्णिओ, (विज्ञातः) p. 400,1.

बिअण्णेहु, (विज्ञानीहि, विज्ञानीत)
p. 35,5; 110,2; 269,2.बिअरि, (विचारय) p. 141,2;
(विचार्य) 230,4; 237,2.

[६६८]

विभ्रारु, (विचारय) p. 150,2;
254,2.

विभ्रारे, (विदार्यते, विदारितं)
p. 570,3.

विभ्रो, (इव) p. 528,5.

विभ्रोद्विणि हीभ्रा, (वियोगिनौद्वय)
p. 563,4.

विंदु जुभ्रा, (विन्दुयुतौ) p. 7,1.

विंदु जुभ्रो, (विन्दुयुतः) p. 4,2.

विंदुखो, (विन्दवः) p. 531,3.

*विन्व, (विन्वः, विन्वं) p. 391,1;
395,4.

विन्दुट्टे, (विन्वोष्टु) p. 506,1.

विकच सरोरुह गच्छा, (विकचसरो-
रुहनयना) p. 410,2.

विक्रम, (विक्रमः) p. 219,3.

विक्रमं, (विक्रमः, विक्रमं) p. 117,2.

विक्रवाभ्रा, (विख्याता) p. 113,2.

विखम, (विषसे) p. 59,4.

*विग्गाह, (विगाथा) p. 103,3.

*विग्गाहा, (विगाथा) p. 36,4; 121,
1; 122,5; (विगाथायाः) 121,2.

*विज्ज, (विजयः) p. 211,1.

*विज्जो, (विजयः) p. 193,1.

विज्जुरि, (विद्युत्) p. 273,3.

*विज्जोहा, (विज्जोहा) p. 363,1,4.

*विज्जा, (विद्या) p. 114,2.

विज्जाहर, (विद्याधरः, विद्याधरेण)
p. 244,8.

*विज्जाहारा, (विद्याधरं) p. 488,4.

विज्जुदटे, (विद्युद्वपष्टिः, विद्युत्स्थाने,
विज्जुष्टे) p. 506,1.

विज्जु रेह रंग खाह, (विद्युद्वेकारख-
वत्) p. 554,3.

विज्जुलिभ्रा, (विद्युत्) p. 300,1.

विज्जू, (विद्युत्) p. 391,3; 399,2;
425,4; 516,2.

*विज्जुमाला, (विद्युन्माला)
p. 378,1,6; 564,1.

विट्ठिं, (वष्टिं) p. 128,2.

विणभ परा, (विनयपरा) p. 288,2.

विणभ्रा, (विनीतं, विनतं) p. 430,2.

विणा, (विना) p. 109,1.

विणास, (विनाशः) p. 334,3.

विणासिभ्रा, (विनाशितः) p. 334,2;
576,7.

विणिमिभ्रा, (विनिर्मिता) p. 503,4.

विणु, (विना) p. 198,4; (ह्र) 576,2.

विखवि, (हावपि, ह्यमपि)
p. 177,5; 489,1; 521,2.

विखि, (ह्रौ) p. 202,6; 354,2;
383,2.

विखिभ्रा, (विख्याताः, वर्णिताः)
p. 386,1.

विखे, (ह्रौ) p. 352,4.

वितर, (विस्तारय) p. 513,4.

वितरउ, (वितरतु, वितर) p. 458,4.

वितरह, (वितरतु) p. 190,6.

वित्त, (वित्तं) p. 368,4; 395,2.

वित्तक पूरल, (वित्तपूर्णा) p. 283,3.

वित्तस्स, (वृत्तस्य) p. 96,1.

विता, (वित्तं) p. 463,2.

विदिच, (विदिशि) p. 301,5.

[१६६]

विविचं, (विदिचु) p. 581,2.

विपक्ष, (विपक्षं) p. 249,7.

विपक्ष हिम्रश्च सल, (विपक्षदृश्य-
शले) p. 327,7.

विप्य, (विप्रः, विप्रा) p. 202,1;

(विप्रः, विप्रं) 230,2; 375,1.

विप्यशा, (विप्रः) [1111] p. 512,3.

विप्यशो, (विप्रकः) [1111] p. 385,1.

विप्यकला सभूमो, (विपक्षमध्ये)
p. 378,4.विप्य गण, (विप्रगणाः, विप्रगणान्)
[1111] p. 265,1; 272,1;
(विप्रगणं) 321,1.

विप्य गणहि, (विप्रगणैः) p. 319,3.

विप्य गणु, (विप्रगणः) p. 187,8.

विप्य पदक गण, (विप्रपदातिगणं)
p. 317,2.विप्य पराश्रय, (विप्रपराश्रयः)
p. 334,8.

विप्य सगण, (विप्रसगणौ) p. 295,1.

विप्यो, (विप्रा) p. 119,1; 144,1.

विप्यो, (विप्रः) [1111] p. 25,5; 33,
7; 242,4; 390,1.विषद्विष कोष्ट, (विषद्विषकोष्टाः)
p. 502,1.

विषद्विष, (विषद्विषे) p. 330,4.

विषरीश, (विपरीतां, परावर्त्तं)
p. 126,5.

विषि, (द्वौ, द्वे) p. 287,3; 330,6.

विषिह, (विविधाः) p. 266,5.

विषिह चित सुन्दरं, (विविधचित्त-
सुन्दरं) p. 257,5.विषिह परि, (विविधप्रकारः)
p. 266,5.विषिह मत सागर पारं, (विविध-
मात्रासागरपारं, विविधमात्रा-
सागरपारं) p. 1,5-6.

विषिहु, (द्वितीये, द्वयोः) p. 261,4.

*विमह, (विमतिः) p. 132,4.

विमरह, (विमृशत, विमृशत)
p. 182,8.विमल, (विमलः) p. 190,3; (विमलं)
262,3; 283,2; 535,3.विमल कमल दल शङ्खं, (विमल-
कमलदलनयनं) p. 421,2.

विमल गंध, (विमलगन्धं) p. 512,5.

विमल मह, (विमलमतिः) p. 535,3;
539,1.विमल मह हेलं, (विमलमतिहेलं)
p. 1,6.

विमल महं, (विमलमतिः) p. 311,9.

विमल सवु हारा, (विमलशब्दहारा)
p. 509,3.

विमुह, (विमुखः) p. 148,1.

विरह, (विरतिः) p. 173,5; 177,3;
261,3; 263,4; 280,3; (विरती)
177,6; (विरतिं) 317,1;
323,3.

विरहं, (विरतिः) p. 171,2.

विरम, (विरामे) p. 323,4.

विरमह, (विरमति, विरतिः, विरतिं)
p. 228,2.

विरला, (विरलाः) p. 408,3.

विरह, (विरहः) p. 375,4.

[६७०]

विरहित्र हित्र, (विरहिहृदयं) p. 581,4.	विसर्ज, (विसर्जते, विसर्ज) p. 418,1.
विरहि चेत संताडणा, (विरहिचेतः- सन्तापनः) p. 513,1.	विसम, (विषमे) p. 146,1; 230,1; 317,1; (विश्रामः) 315,4.
विरहिणी शीसास संपाकणो, (विर- हिणीनिःश्वाससम्पर्कणः) p. 528,4.	विसमह, (विश्राम्यति) p. 336,4.
विराड, (विडालः) [515] p. 35,2.	विसम सम, (विषमसमयोः) p. 301,3.
*विराडउ, (विडालः) p. 140,4.	विसमे, (विषमे) p. 110,1.
विराध, (विराधः) p. 576,4.	*विश्रात्र, (विश्रा) p. 115,2.
विराम कथा, (विरामकृताः) p. 404,2.	विसाम करं, (विश्रामकरा) p. 301,9.
विरामह, (विरामाः, विरामान्) p. 571,7.	विसारि, (विसारि, विशाले) p. 286,1.
विरौघ, (विपरीतं) p. 454,1.	विशुद्ध, (विशुद्धः, विशुद्धाः) p. 480,3.
विरुम्भउ, (विरुम्भते, विरुम्भति, विरुम्भते) p. 470,3.	विशेष, (विशेषः) p. 500,1.
विलयं, (विलये, विलयः) p. 579,6.	विशेषहु, (विशेषय) p. 575,8.
विलदुवरं, (विलम्बवरं) p. 478,1.	विहंदित्र, (विलम्बितः) p. 334,6; 576,5.
विलसह, (विलसति) p. 190,2.	*विहस्यम, (हृदयलः) p. 211,1.
विलहह, (विलसति) p. 211,6.	विह लहु, (हिलघू) p. 267,4.
विलहु, (द्वौ लघू) p. 150,2.	विहि, (विधिना) p. 147,3; 477,4; 496,4.
विलहु सामाहं, (हिलघुनामानि) p. 30,1.	विहित्र असुर कुल दलणं, (विहिता- सुरकुलदलनं) p. 421,3.
विल्लहु, (हिलघोः) p. 30,3.	विहु, (द्वे) p. 187,4; (द्वयोः) 205,3; 263,4; 265,1; (द्वितीयः) 385,1; (विधेहि) 147,3.
विसं, (विषं) p. 435,3.	विहू मय अरगल कृपण मत्त, (विह- ताधिकसट्पञ्चाशन्मात्रं) p. 451,4.
विसरगो, (विस्मयः) p. 595,2.	वीत्र, (द्वितीयं) p. 163,4; (द्वौ) 370,1; (द्वितीये) 228,2 306,1.
विसर्जह, (विसर्जयति) p. 42,3.	
विसर्जहि, (विसर्जय) p. 295,1.	
विसर्जहु, (विसर्जय, विसर्जयतां) p. 215,1,2; 230,3; 575,2.	

[६७१]

बीअंताए, (बीअयति) p. 516,3.

बी अकवर, (द्वितीये अक्षराणि)
p. 164,2.बीअ चउत्य, (द्वितीयचतुर्थयोः)
p. 236,2; 237,2; 238,2;
239,2.बीअ चउत्यह, (द्वितीयचतुर्थयोः)
p. 226,3.बीअ चउत्या, (द्वितीयचतुर्थयोः)
p. 240,2.

बीअ ठाणे, (द्वितीयस्थाने) p. 492,2.

बीअम्मि, (द्वितीयेऽपि) p. 163,3.

बीए, (द्वितीये, द्वितीयः) p. 33,8;
108,2; 117,2; 171,1; 269,1;
308,1; 472,1.

बीणा, (बीणा) [515] p. 35,3.

बीपकव कुल काल, (विपक्षकुलकालः)
p. 292,1.बीर, (वीरः, वीरे) p. 157,4; 249,
3; 304,8; 520,5.

*बीर, (वीरः) p. 211,1; 249,3,4.

बीर चेइवइणी, (वीरचेदिपतेः)
p. 125,3.

बीर पाअ, (वीरपादेः) p. 485,4.

बीर बग मभ्भ, (वीरवर्गमघे)
p. 499,3.

बीर बग्गेण, (वीरवर्गण) p. 450,4.

बीर हम्मौर, (वीरः हम्मौरः, वीर-
हम्मौरै) p. 249,3,4.बीरा हत्या अग्गे, (वीरहत्याग्गे)
p. 425,3.बीरेष समान, (वीरेषसमानः)
p. 139,2.बीस, (विंशतिः) p. 202,3; 252,3;
287,6; 484,1; 486,8; 488,3;
(विषं) 338,4.

बीसआ, (विंशतिः) p. 509,4.

बीसर, (विंशतिः) p. 552,3.

बीसकवर, (विंशत्यक्षराणि)
p. 252,5; 254,2.बीसगल, (विंशत्यधिकानि)
p. 442,2.

बीस दुइ, (विंशतिद्वयं) p. 276,2.

बीस रेहं, (विंशतिरेखं) p. 440,4.

बीसा, (विंशतिः) p. 418,3; 555,3;
(विषं) 439,1.

बीसाहं, (विंशतिः) p. 105,2.

बीसाम, (विश्रामः) p. 173,4.

बीसाम संजुत, (विश्रामसंयुक्तः)
p. 449,3.

बीसामो, (विश्रामः) p. 171,1.

बीहा, (द्वौ) p. 344,1; 461,2.

बुज्भ, (बुध्यस्व) p. 187,8; 291,3;
(बुध्यते) 219,4.

बुज्भउ, (बुध्यतां) p. 315,9.

बुज्भंता, (बुध्यमानाः) p. 507,3.

बुज्भह, (बुध्यन्तां, बुध्यन्तं)
p. 80,8,9.

बुज्भहु, (बुध्यन्तं) p. 293,4.

बुज्भिआ, (बुध्यते, बुद्धा, बुद्धां)
p. 309,4; 521,2.

बुभ्भसु, (बुध्यस्व) p. 433,2.

बुद्धओ, (वृद्धः, वृद्धं) p. 5,2.

बुद्धा, (वृद्धाः) p. 545,2.

[६७२]

बुत्तं, (वृत्तं) p. 492,1.

बुत्तो, (वृत्तं) p. 124,3; 506,3.

बुद्ध, (बोधः) p. 367,2.

बुद्धि, (बुद्धिः) p. 42,8; 554,2,5;
(बुद्धिं) 44,2.

*बुद्धि, (बुद्धिः) p. 213,1.

*बुद्धी, (बुद्धिः) p. 114,1; 436,2.

बुल्ल, (बोद्धः, भूकः) p. 198,4.

बुल्ल, (बूर्णत्तु, गुल्लत्तु) p. 455,2.

बुह अण, (बुधजनाः, से बुधजन)
p. 246,3; 535,2; (बुधमनः,
बुधजनं) 263,5; (बुधजनाः)
287,5.बुह अण मण, (बुधजनमनः, बुधजन-
मनसि) p. 263,3.बुह अण मणहह, (बुधजनमनोहरं)
p. 323,9.बुह अण राअ, (बुधजनराजः)
p. 315,3.

बुह अण, (बुधजनाः) p. 257,9.

बुहाणं, (बुधानां) p. 15,1.

बे, (द्वौ) p. 17,4; 187,8; 356,2;
396,1; 400,2; 555,1; (द्वाभ्यां)
118,2; (द्वयोः) 170,4; (द्वे)
177,4,6; (द्वितीयः) 315,6.

बेअ, (वेदः, वेदाः) p. 570,1.

बे अगल, (द्वयधिका, द्वयाग्रा)
p. 103,5.बेअल, (द्विवत्तारिंशद्भिः)
p. 202,1.

*बेअल, (वेतालः) p. 211,1.

बेअला, (वेतालाः) p. 207,4.

बेअसी अकवर, (द्वयशीत्यक्षराणि)
p. 210,2.

बेताल, (वेतालाः) p. 520,2.

बेवि, (द्वावपि) p. 80,5; 226,2;
257,3; (द्वयोरपि, द्वे अपि)
220,3; (द्वाभ्यामपि) 260,2;
(द्वावपि, द्वे अपि, द्वौ) 284,3;
295,1; 319,4; 326,2; 383,1;
489,2; 521,3; 567,4; 569,1;
575,2; 594,4.

बे मत्त, (द्विमात्रः, द्वे मात्रे) p. 230,2.

बे लहु, (द्विलघुः, द्वौ लघू)
p. 135,2; 140,5; 141,2.

बेलावसि, (विलम्बयसि) p. 463,3.

बेस, (वैश्याः, वैश्या) p. 202,2.

बेसा, (वैश्या) p. 118,4.

बेसी, (वैश्या) p. 119,2; 141,3.

ब्वसु, (वसुः) [३११] p. 25,4.

ब्वसुवरणो, (वसुवरणः) [३११]
p. 25,4.

भ ।

भ, (भं) [३११] p. 358,1; 374,2.

भअ, (भयेन) p. 219,2; 244,1;
304,5; (भयात्) 244,4.

भअ भंजिअ, (भयभङ्गाः) p. 244,1.

भअ भीअ हरा, (भवभीतिहरः)
p. 334,9.

भअ गण, (भगणाः) p. 411,2.

[६०३]

भन्नार, (भन्नारान्) p. 575,8.
 भद्, (भुल्ला) p. 537,2; 563,3
 भद्दरत्त, (भेरवे) p. 304,6.
 भत्, (जातः, जाताः, भरः) p. 453,1;
 581,7.
 भंग, (भङ्गः) p. 338,8.
 भंगला, (भङ्गाः, भङ्गिताः, यत्नायिताः)
 p. 446,3.
 भंगु, (भङ्गाः) p. 244,1.
 भङ्गला, (भङ्गलः) p. 491,3.
 भङ्गादिभ्य, (भङ्गाः) p. 318,3.
 भङ्गिभ्य, (भङ्गः, भङ्गौ) p. 255,2;
 (भङ्गितौ) 334,4.
 भङ्गिभ्या, (भङ्गिताः) p. 446,1.
 भङ्गिता, (भक्तार, भक्तारेण) p. 385,2.
 भगत्, (भगणः) p. 42,5.
 भगण ग्रगण, (भगणयगणौ)
 p. 41,2.
 भगणा, (भगणः, भगणाः, भगणं)
 p. 280,2; 454,3; 583,1.
 भगणा कुभ, (भगणकुभं) p. 464,2.
 भगणा वगणा कखगण, (भगण-
 कखगणकखगणाः) p. 569,2.
 भगणु, (भगणः) p. 293,5.
 भगणांता, (भगाः) p. 289,1.
 भगणत्, (भगायैः) p. 500,2.
 भगिभ्य, (भगाः) p. 318,7.
 भगिभ्या, (भगुः) p. 488,2.
 भट, (भटाः) p. 488,1.
 भत्, p. 109,4; 125,3; 170,4;
 187,3; 192,2; 220,5; 293,3;

321,1; 336,9; 360,2; 447,2;
 583,1; (भणति, भण्यते) 158,2;
 184,9; 240,5; 244,8; 263,5;
 323,5; 420,2; 431,4; 457,2;
 486,4; 539,3; 564,2; 579,8;
 (भणितं) 583,7.
 भणद्, (भणति, भण्यते) p. 30,5;
 163,4; 167,2; 230,8; 267,5;
 311,9; 319,5; 336,2; 442,1;
 492,4; 512,6.
 भणत्, (भणामि, भणत, भण्यतां)
 p. 374,1.
 भणंत, (भणति) p. 521,4.
 भणंता, (भणति) p. 271,4; 518,4.
 भणंति, (भणति) p. 315,3.
 भणमि, (भणामि) p. 380,2.
 भणद्, (भणत) p. 163,2; 177,7;
 (भणति) 180,6.
 भणद्दि, (भण) p. 371,1.
 भणद्गु, (भणत) p. 257,9.
 भणा, (भणति) p. 293,4.
 भणि, (भणति) p. 371,2; (भणित्वा)
 543,1.
 भणिभ्य, (भणित्वा, भणितः)
 p. 494,1.
 भणिभ्यं, (भणितं) p. 447,3; 595,2;
 (भणित्वाः) 525,2.
 भणिभ्य, (भणित्वा) p. 119,1; 144,
 2; 567,8.
 भणिज्ज, (भण्यते, भण्य) p. 237,2.
 भणिज्जद्, (भण्यते) p. 228,6;
 236,2.

[६०३]

भक्षिज्वर, (भक्ष्यते) p. 380,2;
484,4.

भक्षिज्जि, (भक्ष्यते) p. 464,4.

भक्षीणी, (भक्षितः) p. 348,1.

भक्षीजे, (भक्ष्यते, भक्ष्यन्ते) p. 411,4.

भक्षु, (भक्ष) p. 126,5; 241,2; 242,
2; 254,2; 330,9; 461,4;
(भक्षिताः) 571,3.

भक्षे, (भक्षति) p. 525,4.

भक्षो, (भक्ष) p. 330,5; (भक्षति)
444,3.

भक्त, (भक्तः) p. 279,2.

भक्ति, (भक्ता) p. 405,2.

भक्ति भक्ता, (भक्तभक्ता) p. 357,3.

भक्ती, (भक्ती, भक्ती, भक्ती)
p. 378,2; (भक्ता) 439,4.

*भक्, (भक्, भक्) p. 235,1;
240,2,3.

*भक्व, (भक्) p. 132,1.

*भक्वा, (भक्) p. 436,2.

भक्वा, (भवनं) p. 480,3.

भक् भक् चरन्, (भक्भक्चरन्)
p. 313,6.

भक्वाणी, (भवान्) p. 348,2.

भक्वाणी कंता, (भक्वाणीकान्तः)
p. 169,8.

भक्षितौ, (भक्षितौ) p. 435,4.

भक्व गणा, (भक्वगणान्) p. 575,4.

भक्वाकारव, (भक्वाकाराः) p. 514,3.

भक्व, (भक्ति, भक्ति) p. 283,2;
273,2; 460,4; 581,2.

भक्व, (भक्ति) p. 180,4.

भक् भक्ता, (भक्भक्ताः) p. 391,2.

*भक्, (भक्) p. 141,1.

भक्, (भक्, भक्) p. 270,1.

भक् कुल, (भक्कुलं) p. 581,2.

भक् वरे, (भक्वरः, भक्वरः)
p. 334,7.

भक् वक्वो, (भक्वक्वः)
p. 365,6.

*भक्तावलि वृद्ध, (भक्तावलीवृद्ध)
p. 478,4.

*भक्, (भक्) p. 140,1; 213,4.

*भक्, (भक्) p. 193,4.

भक्, (भक्, भक्) p. 455,2.

भक्ता, (भक्ताः) p. 491,2; 550,3.

भक्ता, (भक्ताः) p. 516,3.

भक्, (भक्ति, भक्ति) p. 322,4.

भक्, (भक्ति, भक्ति) p. 64,4; (भक्तं,
भक्ता, भक्ता) 289,3.

भक्, (भक्तं) p. 384,5.

भक्ता, (भक्ताः, भक्ताः) p. 483,2.

*भक्ता, (भक्ताः) p. 211,5.

भक्ता, (भक्ताः) p. 55,6; (भक्ता) 59,2.

भक्ति, (भक्ति) p. 419,4.

भक्ता, (भक्ता) p. 252,3.

भक्ता, (भक्ता) [111] p. 28,2.

भक्तिविश्वं, (भक्तिविश्वं) [111]
p. 28,3.

*भक्ता, (भक्ताः) p. 140,1.

भक्ता, (भक्ता) p. 42,5; 167,8.

भक्ता, (भक्ता) p. 207,3.

[६०५]

भाव तरङ्गो, (भावातरङ्गः) p. 1,7.
 भावा, (भावते) p. 365,1.
 भावे, (भासते) p. 563,6; (भासन्ते,
 भासयन्ति, भासयन्ते) 566,5.
 भिंग गण, (भङ्गगण) p. 192,2.
 भिंग भङ्गार भारा, (भङ्गभङ्गारभारा,
 भङ्गभङ्गारभारः) p. 493,3.
 *भिंगो, (भङ्गः) p. 195,3.
 भिज्जा, (भिजा) p. 419,3.
 भिज्जारौ, (भिजुजाः) p. 435,3.
 भिज, (भजौ) p. 41,2; (भज्यः)
 44,3; 46,2,6; (भज्यात्) 44,6,
 7,8,9; (भज्यः, भज्ये) 44,7.
 भिज्ज गणा, (भज्यगणः) p. 405,3.
 *भिज्जसरदु, (भिज्जसरदुः)
 p. 193,4.
 भिज्ज सरीर, (भिज्जसरीरं) p. 821,1.
 भित्तिरि, (भित्ति) p. 545,7.
 भौषणा, (भौषण) p. 485,2.
 भुज्ज पय, (भुज्जपयः) p. 579,8.
 *भुज्जगपयात्, (भुज्जगपयात्)
 p. 443,5.
 भुज्जगम, (भुज्जगमः, भुज्जगमं)
 p. 9,3; 468,1.
 भुज्जग पयादु, (भुज्जगपयादादु,
 भुज्जगपयादादु) p. 368,1.
 *भुज्जगपयात्, (भुज्जगपयात्)
 p. 440,4.
 भुज्ज भुज्ज भस गिरि, (भुज्जभुज्जभस-
 गिरिः) p. 586,5.
 भुज्जण, (भुज्जणं) p. 334,5.

भुज्जण भस गिरि, (भुज्जभसगिरि,
 भुज्जभसगिरि, भुज्जभस-
 गिरिणी) p. 165,2.
 भुज्जणे, (भुज्जणे, भुज्जणे) p. 128,3;
 287,7.
 भुज्जणं, (भुज्जणः) [115]
 p. 31,3.
 भुज्जण, (भुज्जणति, भुज्जति) [151]
 p. 32,2.
 भुज्ज भरणं, (भुज्जभरणं) [115]
 p. 31,5.
 भुज्जा, (भुज्जः, भुज्जयोः, भुज्जा)
 p. 443,3.
 भुज्जा संतिग्गा, (भुज्जासंस्थितः)
 p. 387,2.
 भुज्ज सखी, (भुज्जनान्तः)
 p. 365,5.
 भुज्जि, (भुज्जिः) p. 322,4.
 भुज्जं, (भुज्जं, भुज्जो) p. 356,1.
 भुज्जता वारा, (भुज्जवारा, भुज्जवारा)
 p. 356,2.
 भुज्जग लग्न खगर्हि, (भुज्जगलग्न-
 खगर्हि) p. 15,3.
 भुज्ज, (भुज्जाः) p. 520,2.
 भुज्जतगा, (भुज्जतान्तगतः) p. 485,4.
 भुज्जं, (भुज्जति) [151] p. 512,3,4.
 भुज्जि, (भुज्जिः) p. 423,1; (भुज्जो)
 488,1.
 भुज्जो, p. 207,5; (भुज्जिः, भुज्जिं)
 483,3.
 भेज्जा, (भेज्जाः) p. 17,2,3.
 भेज्ज, (भेज्जः, भेज्जः) p. 220,3.

[६७६]

भेज, (भेज) p. 157,7.

भेयो, (भेयाः) p. 17,1; 23,5.

भेरि, (भेरी) [1] p. 560,8.

भेरिग्र वट्ट, (भेरीग्रवट्ट) p. 304,6.

भो, (भः) [511] p. 351,1.

भोग्रख, (भोजन) p. 338,4.

*भोग्रख, (भोलः) p. 132,6.

भोइ राओ, (भोमिराजः) p. 481,3.

भोज, (भोज) p. 419,3.

भोटंता, (भोटान्ताः) p. 318,2.

भोहा, (भूः, भुवो, भुवोः)
p. 408,1; 443,3.

म।

*मग्र, (मदः) p. 213,1.

मग्र गल करिवर सग्रलस गमणी,
(मदकलकरिवरसालसगमना)
p. 496,3.मग्र गल कुंवर गमणी, (मदकल-
कुंवरगमना) p. 410,3.*मग्रगल, (मदकलः) p. 182,6;
140,2.

मग्रख, (मदनः) p. 360,4.

*मग्रख, (मदनः) p. 211,4.

मग्रख केलि लीला घरं, (मदनकेलि-
लीलाघरः) p. 511,4.*मग्रख तालकं, (मदनतालकः)
p. 132,3.*मग्रखहरा, (मदनघरं) p. 830,1,9;
334,10.

*मग्रखहरा, (मदनघरं) p. 333,2.

*मग्रख, (मदनः) p. 193,3.

मग्र मत्त, (मदमत्तान्) p. 262,1.

*मग्रख, (मकरः) p. 213,1.

मग्रख, (मुकुलं) p. 513,3.

*मग्रख, (मरालः) p. 193,3.

*मग्रद, (मृगेन्द्रः, मृगेन्द्रं)
p. 350,3,4.

मग्रद, (मृगेन्द्रः) [515] p. 35,2.

*मग्रदो, (मृगेन्द्रः) p. 193,3.

मंगल, (मङ्गलं) p. 42,5; 44,2.

मंजरि, (मङ्गरिः) p. 465,1; (मङ्गरी)
563,2.

*मंजीरा, (मङ्गीरः) p. 514,4; 516,5.

मंजुला, (मङ्गुलानि) p. 491,1.

मंडा बीस, (मण्डविंशति) p. 224,2.

मंदिग्र, (मण्डितं) p. 334,6.

मंदिग्रा, (मण्डिता) p. 499,4.

*मंजुग्र, (मण्डूकः) p. 140,1.

मंतं, (मन्त्रं) p. 428,1.

मंतही, (घासमन्त्रयत्न) p. 552,2.

मंति घर, (मन्त्रिघरं) p. 249,3.

मंति घरे, (मन्त्रिघरः, मन्त्रिघरेष)
p. 244,8.मंथा, (मन्थनं) p. 481,4; 520,4;
(मन्थनो) 514,1.

*मंथाख, (मन्थानः) p. 367,2,5.

*मंथाखो, (मन्थानः) p. 195,1.

मंद भल, (मन्दफलं) p. 46,3.

मंद मंद, (मन्दमन्दः, मन्दमन्दं)
p. 550,4.

[६७७]

मंवर, (मन्दरः) p. 578,7.

*मंवर, (मन्दरः) p. 351,1,2.

मंवा, (मन्दाः) p. 399,3.

मंवं, (मंवं) p. 419,2.

*मक्कड़, (मर्कटः) p. 140,1.

*मक्कलु, (मर्कटः) p. 198,3; 211,2.

मगाण, (मगाणः) p. 42,2.

मगाण लगाण, (मगाणमंजरी) p. 41,1.

*मक्क, (मक्कलु) p. 211,4.

*मक्क, (मक्कलु) p. 140,3.

मक्क, (मक्क) p. 419,2; 428,3.

मक्क, (मक्क) p. 187,7; 291,3;
333,2; 535,1.

मक्कभग्या, (मक्क) p. 521,1.

मक्कभगुय बाभाह, (मक्कभगुयनाभाति)
p. 32,1.

मक्कभगुय, (मक्कभगुयः) p. 39,3.

मक्कभट्टिअ, (मक्क भिन्ताः) p. 177,5.

मक्कभलहुअल, (मक्कभलहुअल)
p. 35,1.मक्कभ लहुअल, (मक्कभलहुअल)
p. 35,5.

मक्कभ लहु, (मक्कभलहु) p. 39,4.

मक्कभे, (मक्क) p. 15,1; 16,1;
569,2.मक्कभेक गंधो, (मक्कभेकभः)
p. 357,2.मक्कभ, (मक्क, मक्क) p. 394,2;
897,3.

मक्कभह, (मक्क) p. 433,3.

मक्कभा पिन्नाला, (मक्कभेति)
p. 408,2.

मण, (मनवा, मनवि) p. 293,4;

(मनः) 397,3; (मनः, मनवा)
360,4; 541,4.

मण मज्जे, (मनोमज्जे) p. 543,1.

मण मोहणा, (मनोमोहनी) p. 521,4.

*मणहंस हंड, (मनोहंसचक्रः)
p. 489,4.

मणहरण, (मनोहरणं) [३३]

p. 30,8; (मनोहरणः) 273,2.

मण हरणि, (मनोहरणि) p. 579,3.

मणा, (मनः) p. 405,8; 414,4.

मणि भंत, (मणिमन्ताभा, मणिमन्तेः)
p. 9,4.

मणी गुण, (मणिगुणः) p. 370,1.

मणे, (मनवा, मनवि) p. 287,9.

मणो, (मनः) p. 330,3.

मणो भव, (मनोभवः) p. 233,5.

मणोभल हर, (मनोभवहरः)
p. 233,5.

*मणोहंस, (मनोहंसः) p. 491,5.

मणोहर, (मनोहरः, मनोहरः)
p. 242,6; 311,6; 478,2.

मणोहरा, (मनोहर) p. 523,3.

मणोहराह, (मनोहराहि) p. 503,2.

*मणोहर, (मनोहरः) p. 213,3.

मणोहस, (मनोहर) p. 330,2.

मत्त, (मात्रा) p. 103,2; (मात्राः)
103,6; 105,2; 155,2; 167,4;
170,2; 182,1; 202,3; 205,3;
237,1; 239,1; 240,4; 246,5;
6; 254,2; 261,4; 265,2;
269,1; 276,1; 280,2; 282,1;

[६०८]

- 285,5; 306,4; 308,2; 319,4;
336,8; 363,2; 381,2; 404,2;
484,1; 500,4; 552,4; 571,3;
575,7; (मात्राहु) 228,2; (मात्रे)
383,1.
- मत्त कोह, (कोधमत्ताः) p. 499,1.
मत्तगल, (मात्राधिकः) p. 198,2.
मत्त चारि, (चतुर्मात्रः) p. 252,4.
मत्त पताका, (मात्रापताका)
p. 89,7.
मत्त विह्वलिका, (मात्राविह्वलिका)
p. 252,2.
मत्त मधमल गामिनि, (मत्तमलपुत्र-
गामिनि) p. 227,1.
मत्तह, (मात्राः) p. 182,5; 226,2,4;
274,3; 287,4; 411,3; 500,1.
मत्तहि, (मात्राभिः, मात्रायां)
p. 567,7.
मत्ता, (मात्राः) p. 108,2; 124,2;
126,2; 138,2; 177,6; 220,2;
236,1; 238,1; 240,1; 241,1;
326,1; 361,1; 367,2; 378,1;
398,2; 424,3; 426,4; 481,3;
518,3; 564,3; 583,6; (मात्रे)
177,4; (मत्ताः) 483,1.
मत्ताई, (मात्राः) p. 121,3; 171,2;
269,1; (मात्राहु) 171,1.
मत्ताई, (मात्राः) p. 111,1.
मत्ता मल्ल, (मात्रामल्ल) p. 388,1.
मत्तार्क, (मात्रार्क) p. 48,1; 298,4.
मत्ताया, (मात्राः) p. 377,2.
मत्ता पताका, (मात्रापताका)
p. 89,1.
- मत्ता वल सुलक्षित, (मात्रावलसुलक्षित-
लितः, मात्रावलसुलक्षित)
p. 579,7.
मत्ता मेह, (मात्रामेहः) p. 80,1;
(मात्रामेहं, मात्रामेहोः) 80,8.
मत्ता संका, (मात्रासंका, मात्रासंकाः)
p. 442,2.
मत्ते, (मात्राभिः) p. 315,2.
मत्त्या, (मत्तकं, मत्तकानि) p. 507,4.
*मत्तुभार, (मत्तुभारः) p. 285,3.
मय, p. 345,2.
मम्मह, (मन्मयः) p. 300,2.
*मरहो, (महाराहुः) p. 193,3.
मरख, (मरखं) p. 42,3.
मरहट्टा, (महाराहुः) p. 244,3.
*मरहट्टा, (महाराहुः) p. 336,1,9;
338,9.
*मराहु, (मरालः) p. 140,2.
मर यल, (मरयलं) p. 541,2.
मल, (मलं) p. 345,2.
मलय कुहर कव वल्लि, (मलयकुहर-
नवल्लि) p. 233,4.
मलय गिरि, (मलयगिरी) p. 255,3.
मलय गिरि कुहर, (मलयगिरिकुहर)
p. 270,3.
मलय चोल बह, (मलयचोलपती)
p. 255,2.
मलय शिवह, (मलयवृषतिः)
p. 148,3.
मलय बाग्रा, (मलयबासः)
p. 493,1.

[६७६]

मलभाषिणा, (मलभाषिणः, मलभा-

षिणाः) p. 513,1; 528,4.

*मलय, (मलयः) p. 213,2.

*मल्लिका सुहृदं, (मल्लिकासुहृदः)
p. 381,2.

*मल्लिका, p. 381,5.

मम, (मम्ये) p. 150,1; (मम्ये) 180,7;
(मम, मम्यं) 858,8; 480,4.

महाभक्त, (महाभक्ताः) p. 443,1.

महाभक्त माध्वं, (महाभक्तमाध्वः)

p. 443,1.

*महासाहं, (महासाया) p. 114,4.

*महालक्ष्मी, (महालक्ष्मीं)
p. 386,2.*महालक्ष्मी, (महालक्ष्मीः)
p. 387,4.महि, (मह्यां) p. 262,3; 304,7;
(मह्ये) 165,2; 266,2; (मह्ये)
327,1; (मह्यं) 365,4.

महिष, (मह्यां) p. 165,3.

महिषल, (मह्येतलं) p. 311,4;
570,1.

महिषले, (मह्येतले) p. 539,1.

महिलं, (महिलां) p. 428,3.

महिषर, (मह्येयरा, मह्येयरा, मह्ये-
यराः) p. 165,3; 586,7.

*मह्ये, p. 345,3,4.

मह्ये, p. 368,4; (मह्ये) 448,1.

मह्ये, (मह्ये, मह्येकः, मह्येकाः)
p. 270,1; (मह्यं, मम) 458,4.

*मह्ये, (मह्ये) p. 345,1,2.

मह्येयरा, (मह्येयरा, मह्येयराः)

p. 233,2.

मह्येयरा चरण, (मह्येयराचरणः =
चरणः) p. 257,8.

मह्येयरा, (मह्येयराः) p. 460,3.

मह्ये पाण बहू सरा, (मह्येपाणबहू-
सराः) p. 460,3.

*मह्येयरा, (मह्येयराः) p. 284,3.

मह्येयरा, (मह्येयराः) p. 397,2;
(मह्येयराः) 491,4.

मह्ये, (मह्येयराः) p. 566,6.

माध्वं, (माध्वः) p. 443,1.

माध्या, (माध्यां) p. 289,8; (माध्या)
352,5; 463,2.*माध्या, (माध्या, माध्यां) p. 436,1;
461,4; 463,5.

माध्या, (माध्याः) p. 5,1.

माध्या, (मानय) p. 381,2; (मानः)
554,2,5.

माध्या, (मानं) p. 122,1.

माध्या मोलिप्रा, (मानमोहिता)
p. 423,3.

माध्या, (मानयं) [s] p. 29,4.

माध्या, (मानयं = युव) p. 308,2.

माध्या, (मानय) p. 491,3.

माध्या, (मानेन, मानेः) p. 9,1.

माध्या, (मानयत) p. 306,4.

माध्या, (मानये, मान्या) p. 279,2.

माध्या, (मानिनि) p. 0,1; 122,1.

माध्या, (मानये, मानये, माननीयः)
p. 424,2; 481,1.

[६८०]

- भायु, (भायव) p. 398,2.
 भाबेही, (भावय) p. 377,1.
 *भाबो, (भाविनी) p. 115,1.
 *भाबोराभा, (भावोराभा) p. 115,1-2.
 भारभ, (भारय) p. 249,7.
 भारा, (भारः) p. 493,4.
 भारिभ, (भारयिन्ना, भारितः)
 p. 249,2.
 भावभ, (भावतः) p. 516,3.
 भावह, (भावतिः) p. 576,5.
 भाव, (भारितः, भारयिन्ना)
 p. 439,3; 576,4.
 *भावह, (भावतो) p. 370,2.
 *भावतो, p. 370,4; 425,5.
 *भावतो हंदा, (भावतोह्यन्दा)
 p. 424,4.
 भावव राभ, (भाववराभः) p. 256,3.
 भावव राभ बले, (भाववराभबलं)
 p. 318,6.
 भाववा, (भाववाः) p. 446,1.
 *भावा, (भावाः) p. 271,4; (भावा)
 273,5; 436,1.
 *भावा हंदा, (भावाह्यन्दाः)
 p. 272,2.
 *भावाहरा, (भावाधरा) p. 512,6.
 *भाविली नाम, (भाविलीनाम)
 p. 492,1.
 भाव अह्वेह, (भावाह्वेह) p. 388,2.
 भावह, (भाववः) p. 460,4.
 भाववी, (भाववी) p. 513,3.
 भिभ अग्रलि, (भिमनयवे) p. 147,5;
 167,9; 271,2.
 भिडावह, (लोपय) p. 55,4.
 भिठिण्वहु, (शोधय, लोपय)
 p. 48,3.
 भित, (भित्ते, भित्तं, भित्ताद्)
 p. 41,1; 44,2,3,4,5,6;
 46,1,5; 338,1.
 भित्ता, (भित्तं, भित्ताणि) p. 463,2.
 भित्तह, (भित्ति) p. 371,4.
 भित्तंत, (भित्तितो) p. 80,5.
 भित्ताह, (भित्तिह) p. 89,8.
 भित्तिभ, (एकौमुय) p. 309,5.
 भित्तु, (भित्ति) p. 537,4.
 भित्तिभ, (भित्तिः) p. 576,5.
 भीलिभ, (भित्तिः) p. 309,3.
 मुभल, (भुताः) p. 266,3.
 मुचहि, (मुच) p. 127,2.
 मुहमाला, p. 387,2.
 मुकि, (मुक्ता) p. 244,2.
 मुक्कि, (मुक्किंतं, मुक्किन्ना)
 p. 157,5.
 मुक्किभ, (मुक्किंतं, मुक्किन्नाणि)
 p. 249,2.
 मुभुमे, (विमुच, वे मुच) p. 463,3.
 मुठि, (मुठिकः) p. 381,3.
 मुठि अरिठि, (मुठिकारिष्ठोः, मुठि-
 कारिष्ठोः) p. 334,3.
 मुणह, (जानीत) p. 177,7; 246,3.
 मुणहु, (जानीहि, जानीत, ज्ञायतां)
 p. 42,6; 58,3; 132,8; 182,
 5; 202,6; 375,2; 512,6.
 मुणि, (ज्ञायतां) p. 238,2; 239,2.

[६८]

*मुनि, (मुनिः) p. 213,5.

मुनि आखंड, (मुन्यान्वः) p. 586,2.

मुनिज्ञो, (ज्ञातः, ज्ञायते) p. 475,3;

(ज्ञाताः, ज्ञातव्याः) 494,3.

मुनि गण, (मुनिगणाः = वस गणाः)

p. 560,2.

मुनि गण वरणं, (मुनिगणवरणं)

p. 313,5.

मुनि अण माणव हंसा, (मुनिअन-

मानवहंसः) p. 586,8.

मुनिज्जह, (ज्ञायते) p. 500,3.

मुनिज्जह, (मज्जते, ज्ञायते)

p. 484,3.

मुनिज्जसु, (जानीहि) p. 59,3;

431,2.

मुनिज्जा, (ज्ञायते, ज्ञातः, ज्ञातव्यः)

p. 429,2.

मुनिज्जे, (ज्ञायते, मज्जते, मायते)

p. 358,2; 418,4.

मुनि दिश गण, (मुनिदिशगणाः)

p. 323,4.

मुण्णो, (ज्ञायतां) p. 500,4.

मुण्णो, (जानीहि, जानीत) p. 58,3;

175,2; 192,2; 265,2; 299,2.

मुणो, (ज्ञातव्यः, ज्ञायते, ज्ञायतां)

p. 444,4; 509,4; (जानीत,

जानीहि, ज्ञातः) 525,5.

मुहरि, (मुद्रा) p. 573,5.

मुह हरा, (मुद्राहरं) p. 283,3.

मुह, (मुग्धं) [s] p. 29,3; (मुग्धः)

367,3.

मुहय, (मुग्धः, ये मुग्धे, मुग्धया)

p. 440,2.

मुद्रा, (मुग्धा) p. 555,5;

मुद्दि, (मुग्धे) p. 129,5; 297,5;

354,1; 547,3.

मुद्दिणि, (मुग्धे) p. 126,3.

मुद्दीय, (मुग्धे) p. 195,3.

मुद्दे, (मुग्धे) p. 356,2.

मुह, (मुग्धे) p. 259,1; 509,1.

मुहं, (मुग्धं) p. 125,4; 531,2.

मुहिय, (मुग्धीभूय) p. 255,4.

मुहे, (मां, मुग्धः) p. 468,5.

मुहो, (मुग्धे) p. 475,1.

मे, (मद्यं, मम) p. 127, 3; 356,4;

363,4.

मेदिणि, (मेदिनी) p. 249,4.

मेच्छा, (मेच्छाः) p. 446,4.

मेच्छ सरीर, (मेच्छसरीरं) p. 249,2.

मेच्छ सरीरं, (मेच्छसरीरं) p. 127,4.

मेच्छ हको, (मेच्छानां) p. 157,5.

मेहह, (मेहः) p. 570,7.

मेटाब, (लोपय) p. 96,2.

मेटाबा, (विलुप्यते) p. 412,4.

मेणक्का रंभा लाहं, (मेणकारभानां)

p. 507,3.

मेह, (मेहः) [1] p. 37,3; 65,5.

*मेह, (मेहः) p. 213,1.

मेहण, (मेहोः एव) p. 105,3.

मेह मंदर चिर, (मेहमन्दरचिरः)

p. 157,3.

मेह सिंगा, (मेहसिङ्गे) p. 425,2.

*मेह, (मेहः) p. 158,1.

मेह, (मेहः) p. 455,1.

मेहधार, (मेहान्वकारः) p. 399,2.

[६८२]

मेहा, (मेघाः) p. 391,2; 425,2;
516,1.

*मेहाश्रम, (मेघाकरः) p. 213,2.

मेहो, (मेघः) [१५५] p. 34,3.

*मेहो, (मेघः) p. 195,1.

मो, (मः) [१५५] p. 39,2; 525,1.

मोहणि मच्छा, (महगुरुमतः) :
p. 403,3.

मोक्षं, (मोक्षं) p. 356,4; 428,4.

मोक्षा, (मोक्षः) p. 207,6; (मोक्षं)
417,4.

मोह्निष्ठा, (मोहिताः) p. 446,3.

*मोक्षिष्ठा, (मोक्षिकदाम)
p. 451,2.

मोक्षिष्ठा, (मोक्षिकदामः)
p. 286,2.

मोक्षिष्ठा, (मोक्षिकदाम) p. 523,3.

*मोक्ष, (मोक्षं) p. 454,2.

*मोक्षं, p. 455,5.

मोर, (मयूराः) p. 516,1.

मोरा, (मयूराः) p. 399,2.

*मोरो, (मयूरः) p. 193,4.

मोलिष्ठा, (मोहितं) p. 318,6.

मोह, (मोहयति) p. 311,4.

मोह, (मोहयति) p. 263,5.

*मोहिणि, (मोहिनी) p. 238,2.

*मोहिणी, (मोहिनी) p. 235,1;
238,3.

*मोहो, (मोहः) p. 195,1.

मि, (पादपूरणे) p. 25,3.

र।

रश्मि, (रश्मयति) p. 394,1; (रश्मीति)
513,2.

रश्मि, (रश्मि) [११५] p. 31,4; (रश्मिः)
271,3.

रश्मि, (रश्मि) p. 478,1; (रश्मि)
478,2.

रश्मि, (रश्मि) p. 147,4; 263,8.

रश्मि पद्म किरण, (रश्मिप्रसु-
किरणाः) p. 270,1-2.

रश्मि पद्म रश्मि, (रश्मिप्रसुवदने)
p. 579,3-4

रश्मी, (रश्मी) p. 348,4.

*रश्मि, (रश्मि) p. 213,4.

रह, (रश्मयति, रश्मिष्ठा, रश्मि)
p. 374,2.

रह, (रश्मिः, रश्मि) p. 447,4;
478,3.

रह मंडल, (रश्मिप्रसुवदने) p. 573,8.

रह रह चक्र परिहृत्य सह, (रश्मिप्र-
चक्रपरिहृत्यसह) p. 131,2.

रह, (रश्मयति) p. 131,4.

रंको, (रंको) p. 224,4.

रंग, (रंको = संग्रामे) p. 322,2.

*रंज, (रंजः) p. 213,2.

रंजा, p. 118,3; 419,1.

रंभ पत्ता, (रंभापत्रे) p. 403,1.

रक्ष, (रक्ष) p. 367,4.

रक्ष, (रक्ष) p. 172,3.

रक्ष, (रक्ष) p. 346,4.

[६८३]

रक्षो, (रक्षु) p. 343,4.
 रक्षो, (रक्षु) p. 345,4.
 रगण, (रगणः, रगणे) p. 42,3;
 459,3.
 रगण पर, (रगणपरा) p. 263,5.
 रगण, (रगणः) p. 521,1.
 रगणा, (रगणं, रगणः, रगणाः)
 p. 486,2; 552,1.
 रचइ, (रचयति) p. 42,5.
 रच, (राचं) p. 576,2,6.
 रज्जु, (राजा, रज्जुः) [151] p. 32,3.
 *रहु, (रहुा, रखा) p. 228,6.
 *रहुा, p. 103,7; 140,6; 158,6;
 228,1.
 रण, (रणं, रणे) p. 42,9; 148,1;
 180,3; 244,2; 327,8; 448,4.
 रण खाइ (रणनाथः) p. 502,2.
 रण दकल दकल हणु, (रणदक्षदक्षहन्ता)
 p. 172,1.
 रण मइ, (रणमध्ये) p. 255,4.
 रण मुक्ति, (रणमत्ताः, रणं मुक्ता)
 p. 244,2.
 रण रणंत कांची गुणं, (रणरणत-
 काचीगुणं) p. 511,2.
 रण काम भ्रगारा, (रणकर्मव्यग्राः)
 p. 499,1.
 रणइ, (रणेति, रौति) p. 537,3;
 581,3.
 रणं, (रणः) [1] p. 38,2.
 रणंता, (रणतः) p. 520,3.
 रवि रेह, (रविरेखाः) p. 210,2.
 *रमण, (रमणः) p. 348,4.

रमण, (रमणः, भर्ता) p. 375,4.
 रमण गमण, (रमणगमनं) p. 352,2.
 रमणि, p. 539,2.
 रमणी, p. 496,4; (रमणि) 500,3.
 *रमणो, (रमणः) p. 348,3.
 रमानो, (रमाने) p. 428,3.
 रमो, (रणः) p. 419,4.
 रस, (रसः) [15] p. 26,4; [111]
 28,2; [1] 38,4.
 रसगंगा, (रसनाग्रं) [55] p. 30,7.
 रसनाभरणं, (रसनाभरणं) [5]
 p. 29,2.
 रस बखो, (रसवर्णो) p. 365,2.
 रस रहणं, (रसविरतिः) p. 311,3.
 रस सहितं, (रससहितं) p. 492,1.
 रस सुरंगो, (रससुरङ्गः) p. 383,1.
 रसिअ, (रसिकाः, रसितं) [55]
 p. 30,7.
 *रसिअउ, (रसिका) p. 147,5.
 *रसिका, p. 148,7.
 रह, (रणः) p. 36,3; (रणं) 249,5;
 (रणाः) 309,3.
 रहइ, (तिष्ठति) p. 190,4; 395,3.
 रहणं, (विरतिः) p. 311,2.
 र ह बंजण संजोअस, (र-ह-व्यञ्जन-
 संयोगस्य) p. 10,1.
 र ह बंजण संजोए, (र-ह-व्यञ्जनसंयोगे)
 p. 7,3.
 रहइ, (रणे) p. 309,3.
 राअ, (रागः) p. 330,4.

[६८८]

- *राश्रसेना, (राश्रसेना, राजसेनं) p. 228,6; (राजसेनः) 235,2; 240,6; (राजसेनं) 240,5.
- *राश्रसेन रङ्गुत, (राश्रसेनरङ्गुतं) p. 230,4.
- राश्रह, (राश्रानः) p. 289,1.
- राश्रा, (राश्रा) p. 224,4; 277,1; 289,7; 367,3.
- राव, (राजा) p. 219,1.
- रावल, (राजकुलं, राजकुले) p. 42,9.
- *राश्री, (राजा) p. 195,1.
- राश्री, (राजा) p. 394,2.
- राजंता, (राजन्ति, राजन्ते) p. 425,3.
- राजते, p. 511,5.
- राणा, (राजन्, राज्ञा) p. 244,7.
- रावण, (रावणः) p. 576,7.
- *रामा, (रामा) p. 115,2; 436,2.
- रामो, (रामः) p. 344,1.
- राहव, (राघवः) p. 576,8.
- राहा मुह महु पाण, (राघामुखमधु-
पानं) p. 334,7.
- रिउ गणह, (रिपुगणाः, रिपुगणेषु) p. 255,5.
- रिउ बच्छ, (रिपुवत्तः) p. 570,3.
- रिउ महर्ण, (रिपुमघनं) p. 313,4.
- रिउ सिर, (रिपुशिरः) p. 304,7.
- रिउ सौसहि, (रिपुशिरसि) p. 180,4.
- रिंगह, (रिङ्गन्ति) p. 322,1.
- रिद्धि, (रिद्धिः) p. 381,3.
- रिणो, (रुणं) p. 330,5.
- रिद्धि, (रुद्धिः, रुद्धिं) p. 42,2,8; 44,2.
- *रिद्धी, (रुद्धिः) p. 114,1; 436,2.
- रुधंती, (रुन्ति) p. 125,2.
- रुक्ता, (रुक्तां) p. 408,3.
- रुद्धो, (रुद्धः) p. 558,4.
- रुप्यह, (रुप्यं) p. 184,4.
- रुश्र, (रुपेण) p. 503,2.
- रुश्रउ, (रुपकं, रुपको) p. 163,5; 287,7.
- रुश्रश्री, (रुपकाः, रुपकं) p. 440,1.
- रुश्रं, (रुपं) [1] p. 38,3; (क्रान्तिं) 107,1.
- रुश्र मुद्धा, (रुपमुग्धा) p. 368,3.
- *रुश्रामाला रुद्धा, (रुपमालारुद्धः) p. 398,2.
- रुह, (रुपैः, रुपे) p. 5,1.
- रुपण, (रुपेण) p. 444,4.
- *रुपमाला, p. 399,4.
- रुसह, (रुप्यति) p. 545,5.
- रे, p. 227,1; 450,1; 468,4; (राशि) 347,1.
- रेह, (रेखा) p. 346,1.
- रेहउ, (राजते) p. 516,2.
- रेहंतो, (राजमानः) p. 529,4.
- *रेहा, (रेखा) p. 151,1.
- रेहा, (रेखा, रेखाः) p. 223,2; 418,3.
- रेहाई, (रेखाः) p. 112,1.
- रेहो, (रेफः) p. 595,2.

[६८५]

रो, (रः) [५१५] p. 39,4.

*रोला, p. 155,1,3; 157,6; 158,6.

रोला कुंदो, (रोलाच्छन्दसि)

p. 155,4.

रोष रक्त सव्य गत, (रोषरक्तसर्व-

गात्राः) p. 485,2.

रोषाणि, (उज्ज्वलितं) p. 184,4.

रोषा रत्ता सव्या गता, (रोषारक्त-

सर्वगात्राः) p. 483,2.

ल ।

लइ, (सुहीखा) p. 180,3; 230,1;

257,6,8; 375,1.

लंका गिरि मेहसाहि, (लङ्कागिरि-

मेखलायाः) p. 528,2.

लंघिअ साश्वरा, (लङ्घितसागरः)

p. 255,4.

लंबास अगं, (लम्बासकाग्रं)

p. 531,2.

लकखं, (लक्षं) p. 102,4.

लकखण, (लक्षणे) p. 187,4; (लक्षणे)

187,8.

लकखण विहूणं, (लक्षणाविहीनं)

p. 15,2.

लख, (लक्षं) p. 262,1.

लग, (निकटे) p. 541,2.

लगो, (लगौ) p. 345,3.

लगगइ, (लगित्वा, लगति) p. 304,1;

(लगति, लगति) 571,6.

लगगंता, (लग्नाः) p. 289,1.

लगिअ, (लग्नाः) p. 318,7; (लग्ने)

576,3.

लगिअ कट्टा, (नगकोट्टाः) p. 244,3.

लगिअ, (लग्नाः) p. 488,1.

लग्गु, (लग्नं) p. 504,2.

लग्गे, (लगन्ति) p. 545,3.

*लच्छी, (लक्ष्मीः) p. 112,2; 113,

1; 114,1.

*लच्छीहरो, (लक्ष्मीधरः) p. 444,4.

*लज्जा, p. 114,2.

लबिज्जइ, (लभ्यन्ते) p. 167,6.

ललइ, (ललयति) p. 266,2,4;

322,4.

ललिअं, (ललितं) p. 420,2.

लहइ, (लभते, लभ्यते) p. 374,2.

लहिअो, (लब्धो) p. 494,2.

लहिअइ, (लभ्यते) p. 571,5.

लहु, (लघुः) p. 4,4; 6,2; 209,2;

(लघुः, लघुं) 230,4; 291,2;

299,2; 370,2; 468,1; (लघू)

177,5; (लघवः) 96,3; 135,1;

141,1; 215,1; 270,2; 478,3;

486,2,3; (लघून्) 170,5;

457,3; (लघुभिः) 202,2;

(लघ्नेः) 58,4; 301,2; (लघूनां)

223,1; (मन्त्रं) 233,3.

लहुअ, (लघुं) p. 59,3.

लहुअं, (लघुकं) p. 110,2.

लहुआ, (लघुं) p. 18,3; लघुभिः)

119,1; 144,1; (लघू) 210,3.

लहु आलंकेय, (लघ्वारम्भेय, लघुका-

[६८]

- लम्बेन, लघोरालम्बेन) p. 26,5.
 लङ्घण, (लघुणेन) p. 33,10.
 लङ्घरि, (लघुभिः) p. 25,5.
 लङ्घु गुरु आर्ह, (लम्बादिः, गुर्वीदिः)
 p. 39,3.
 लङ्घु गुरु आर्ह, (लघुगुरुक्षानं)
 p. 96,1.
 लङ्घु गुरु सेमिया, (लघुगुरुसेमिताः)
 p. 252,3.
 लङ्घु गुरु, (लघुगुरुवः, लघुगुरुभ्यां,
 लघुगुरुभिः) p. 555,3.
 लङ्घु जीहा, (लघुजिह्वा) p. 11,2.
 लङ्घु कुम्भ, (लघुयुगं) p. 345,1;
 583,3.
 लङ्घु कुम्भलं, (लघुयुगलं) p. 420,1.
 लङ्घु पञ्च, (लघुपवनः) p. 581,1.
 लङ्घु त्रिभि, (लघुद्वयं) p. 529,2.
 लङ्घु भेषा, (लघुभेदाः) p. 37,4.
 लङ्घु लङ्घि, (लङ्घलङ्घितः, लघु-
 लङ्घुत्वं, लघु लभते) p. 566,6.
 लङ्घु लङ्घि, (लघुरहितः) p. 30,9.
 लङ्घुसुविशेष, (लघुसुविशेषकः)
 p. 374,1.
 लङ्घु, (लघू) p. 7,2; (लघुः) 11,2;
 297,4; (लघवः) 326,2.
 लङ्घु गुरु चिरन्तरा, (लघुगुरुचिरन्तरा)
 p. 380,1.
 लङ्घु कुम्भ, (लघुयुगं) p. 404,1;
 415,2; 464,1; 567,2.
 लङ्घु कुम्भला, (लघुयुगलं) p. 413,1.
 लाख, (लखं) p. 262,1.
 लालिच गच्छा, (नालीचदृष्टः)
 p. 403,3.
 लिङ्गह, (दृष्टते) p. 545,1.
 लिङ्गह, (दृष्टतां) p. 230,4.
 लिङ्गि, (दृष्टीता, दृष्टीत्वा)
 p. 465,1; 576,1.
 लिङ्गे, (दृष्टीता) p. 439,3; (दृष्टीतं,
 दृष्टते) 481,4; 570,1.
 *लिलावह, (लीलावती) p. 301,8.
 लिहह, (लिख, लिखत) p. 80,2.
 लिहह, (दृष्टीतं) p. 222,2.
 *लील, (लीले) p. 500,1.
 लीलाह, (लीलया) p. 131,3.
 *लीलावती, (लीलावती) p. 304,9.
 लुंठिआ, (लुब्धिताः) p. 446,2.
 लुंठिआ कुंजरा, (लुब्धितकुंजराः)
 p. 446,2.
 लुंठि, (लुम्भा, लोपयित्वा) p. 55,5.
 लुक्ता, (लीनाः, निलीनाः)
 p. 378,4.
 लुक्कि, (लुक्कायितः, निलीनः, लुप्तः)
 p. 255,3; 304,5; 309,2.
 लुक्की, (लोप्यते) p. 545,8.
 लुक्कु, (निलीनः) p. 504,1.
 लुठ, (लुब्धः) p. 277,1; 367,3.
 लुठ, (लुब्धाः) p. 507,5.
 लुप्पह, (लोपय) p. 89,3.
 लुलह, (लुठन्ति) p. 304,3.
 लुलि, (लुलितः) p. 148,5.
 ले, (दृष्टीत्वा) p. 89,3.
 लेह, (दृष्टीत्वा) p. 55,8.

[६०]

लेख्यच, (लेख्य) p. 223,2.
 लेख्यर, (लेख्यते) p. 319,4.
 लेख्यसु, (लिख्यते, लेखः) p. 55,9;
 (लिख) 575,7.
 लेख्यश्र, (लिख्यते) p. 46,4.
 लेख्यश्रा, (लिखितः, लेख्यः)
 p. 459,3.
 लेख्यर, (लिख्यते, लिख्यन्ते)
 p. 347,1.
 लेख, (लिख, लेख्ये) p. 55,5.
 लेख्छि, (लिखित्वा) p. 48,4.
 लेख्छ, (लभते) p. 213,6.
 लेहि, (पृहाण) p. 12,4.
 लेही, (पृहाण) p. 483,4.
 लेहु, (पृहाण) p. 189,1.
 लोअण, (लोचनं, लोचने) p. 286,1.
 लोअ लोअण रंजणा, (लोकलोचन-
 रञ्जनः) p. 491,4.
 लोअण्यं, (लोकानां, लोकेः)
 p. 143,2; 506,1,4.
 लोट्टह, (लोटयति, लुटति)
 p. 289,4; (लुटति) 304,7.
 लोभ मणा, (लोभमनः, लोभे मनः)
 p. 480,3.
 लोरहि, (नेत्रैः, अश्रुभिः) p. 289,3.
 लोलह, (लोलेते) p. 286,2.
 लोलेती, (लोलायमाना) p. 207,1.
 लोला, (लुल्लि, लोलन्ति)
 p. 378,1.
 *लोहंगिणि, (लोहाङ्गिनी, लोहाङ्गी)
 p. 150,1; 151,1; 152,1.

लोहा बल, (लोहाबले) p. 318,4.
 लुह, [लह] (लभते) p. 220,2.

स ।

स, (सः, सा) p. 4,3; 267,5; 355,2;
 365,6; 370,2; 385,3; 435,1.
 सअ, (शतं) p. 583,7.
 सअणं, (सगणः) p. 388,1.
 सअल, (सकलं) p. 298,2.
 सअल उअरि, (सकलोपरि)
 p. 148,6.
 सअल जल हुरित दमण कर, (सकल-
 जनहुरितदमनकरः) p. 190,4.
 सअल पअह, (सकलपादेषु)
 p. 252,5.
 सअल डिअह अण किअ मण मोहा,
 (सकलविअधजनकृतमनोमोहं)
 p. 564,5.
 सअल अण दीओ, (सकलअण-
 दीपः) p. 383,3.
 सअला, (सकला) p. 474,3.
 सआ, (शतानि) p. 102,2; 442,2;
 500,4.
 सआर, (सकारण) p. 594,4.
 सह, (-स एव) p. 374,4; (तदेव)
 400,4; (तं) 535,4.
 सहं, (सत्तौ) p. 345,4.
 सव, (सने, सनेषु) p. 80,4; (शतं)
 182,5; 246,5,6; 287,6; 308,
 2; 336,8; 555,4; (सहं)
 192,2.

[१८८]

सह बीष मत्त, (विंशत्यधिकशत-

मात्राया) p. 525,2.

संकट, (संकटं) p. 351,2; 412,3.

संकर, (शङ्करः) p. 417,4.

संकर चरण, (शङ्करचरणः) p. 176,4.

संकर, (शङ्करः) p. 172,3.

संकरो, (शङ्करः) p. 347,2.

संका हर, (शङ्काहरः) p. 176,4.

संख, (संख्यायाः) p. 552,3; (शङ्खः)

[1] 560,3.

संखं, (शङ्खः) [1] p. 38,1.

संख कंकण, (शङ्खकङ्कणे, शङ्खकङ्क-
णाम्नां, शङ्खकङ्कणं) p. 521,3.

*संखणारी, (शङ्खनारी) p. 368,2,5.

*संखु, (शङ्खः) p. 213,5.

संग, (सङ्ग) p. 207,4; 338,6.

संगहि, (सङ्ग) p. 576,3.

संगहिणी, (संगहिता, संगहिणी,

संगहिणी = व्यभिचारिणी)

p. 118,2.

संगाम मन्त्रो, (संग्राममन्त्रे) p. 520,5.

संगासे, (संग्रामे) p. 361,3.

संधारि, (संहृत्य, संहारतु) p. 350,2.

संधारि, (सन्धार्य) p. 80,8.

*संजुत, (संयुक्तं) p. 400,4.

*संजुता, (संयुक्ता) p. 401,4.

संजुत, (संयुक्तां) p. 246,3; (संयुक्तं)
246,4.

संजुतं, (संयुक्तं) p. 543,2.

संजुत परी, (संयुक्तपरः) p. 4,1; 6,1.

संजुता, (संयुक्ता) p. 108,2.

संठह, (संख्याय) p. 280,3.

संठह, (संख्यापयत) p. 164,1;
175,1; 230,1; 274,4; 276,1;
321,2.संठवि, (संख्यापयते, संख्याय, संख्या-
पयतां) p. 514,1,2.संठविप्र, (संख्याय, संख्यापय)
p. 475,2.

संठाविकहु, (संख्याय) p. 259,1.

संठाग्रा, (संस्थितः, संस्थितौ)
p. 509,2.

संतार, (सन्तारं, सन्तरणं) p. 12,3.

सन्तारिअ संसारा, (सन्तारितसंसारः)
p. 169,4.

सन्तासह, (सन्तासयति) p. 242,8.

संपन्न, (सम्पदं, सम्पत्तिं) p. 42,2;
169,7; 412,2.संपलह, (सम्पादयति, सम्पत्ति)
p. 42,3.

संपुच्छ, (संपूर्ण) p. 287,6.

संपुच्छ सवि मत्त, (संपूर्णशशिमन्त्रं)
p. 292,2.

संजुतं, (संयुक्तं) p. 543,1.

संभणिय, (संभण्य, संभणितः, संभा-
लय) p. 475,1.

संभणिया, (संभणिताः) p. 124,2.

संभवा, (सम्भूतः) p. 460,4.

संभवे, (सम्भवति) p. 459,2.

संभरि, (संभृत्य) p. 545,7.

संभलि, (संभाष्य, सावधानीभूय,
संस्मृत्य, श्रवधार्य) p. 289,5;
297,4.

[६८]

*संघु, (शम्भुः) p. 158,2; 545,9.

संघु, (शम्भुः) p. 285,2; 346,2.

संघु, (शम्भुः) p. 5,3.

संघुहि, (शम्भुना) p. 192,2.

*संभू णामाश्रं, (शम्भुनासेदं)
p. 543,4.

*संभो, (शम्भुः) p. 193,1.

संभोश्च खिखोरहं फासपुल्ल फणा-
बली कवलजे, (सम्भोगखिन्नो-
रगोसहारोत्फुल्लफणावलीकवल-
जेन) p. 528,2-3.

*संभोहा, p. 356,4.

संभोहा रुध्रं, (सम्भोहारुध्रं) p. 356,1.

संहार, (संहार, संहारतु) p. 351,2.

संहार, (संहारः) p. 334,5.

संहारो, (संहारतु) p. 361,4.

सकल पत्थार संख्या, (सकलप्रस्तार-
संख्या) p. 102,1.

*सक्क, (शक्रः) p. 189,2; 190,7.

सक्क गणा, (शक्रगणः, शक्रगणं)
[5115] p. 575,1.

सक्को, (शक्रः) [5115] p. 23,2.

*सक्को, (शक्रः) p. 193,1.

सक्को गण, (शक्रगणः) [5115]
p. 567,5.सगण, (सगणः) p. 42,4; 301,7;
(सगणं) 293,2; 323,4.सगणा, (सगणः) p. 280,2; (सगणाः)
447,1; (सगणो, सगणाः)
569,1; 571,4.

सगणाह, (सगणं) p. 326,1.

सगणेण, (सगणेन) p. 362,1.

सगणो, (सगणः) p. 348,3; 472,2.

सगुण, p. 360,1.

सगुह, (सगुहन्) p. 167,4.

सग्ग, (स्वर्ग) p. 405,3.

सग्ग गंगा जलेहिं, (स्वर्गगङ्गाजलैः,
स्वर्गगङ्गाजलौघैः) p. 558,2.सग्ग खेहा, (स्वर्गखेहं, स्वर्ग खेहे)
p. 430,4.

सग्ग भण, (स्वर्गभनसः) p. 488,2.

सग्गह खिलय, (स्वर्गनिलयः)
p. 279,3.

सग्गा, (स्वर्गः) p. 368,4.

सग्गा सग्गा, (स्वर्गमार्गं) p. 507,5.

सच्चं, (सत्त्वं) p. 126,5.

सज्जुत्ते, (संयुक्तः) p. 357,1.

सज्ज, (सज्जिताः) p. 485,1; (सज्जं)
535,2.

सज्जण संगो, (सज्जनसङ्गी) p. 583,8.

सज्जा किग्गा, (सज्जीकृतः) p. 509,2.

सज्जा कूग्गा, (सज्जीभूतानि)
p. 483,3.

सज्जिग्ग, (सज्जिताः) p. 502,1.

सज्जि कुरा, (सज्जीकृतं, सज्जीकुरु,
सज्जीकृत्य) p. 380,7.

सज्जीग्गाए, (सज्जिताः) p. 514,3.

सट्ठि कल, (घट्टिकला) p. 103,3.

सट्ठि, (घट्टिः) p. 103,5; 226,4.

सट्ठि मत्तंगो, (घट्टिमात्राङ्गं)
p. 124,3.

[६६०]

सट्टि ब्राह्म, (सट्टिब्राह्मण) p. 504,3.

सत तीस, (सप्तत्रिंशत्) p. 261,4.

स त तो, (सतताः) [115] [551]

[551] p. 525,1.

सत्त, (सप्त) p. 102,2; 110,1; 170,

4; 235,2; 372,2; 484,2;

(सप्तसु) 173,5.

सत्तरगल, (सप्ताधिक्य) p. 105,2.

सत्तम, (सप्तमे) p. 120,2.

सत्तरि, (सप्ततिः) p. 210,2.

सत्त रुद्र, (सप्तरूपाणि) p. 103,6.

सत्ता, (सप्त) p. 167,3; 377,1;

481,1; 543,3.

सत्ताहस, (सप्तविंशतिः) p. 132,9.

सत्ताहसा, (सप्तविंशतिः) p. 111,2;

112,1; (सप्तविंशत्या, सप्तविंश-

तिभिः) 119,2.

सत्ताहसाह, (सप्तविंशतिः)

p. 121,3.

सत्तादशिश्र, (सप्तपञ्चाशत्)

p. 103,2.

सत्तादश्याह, (सप्तपञ्चाशत्)

p. 111,1.

सत्तारह, (सप्तदश) p. 102,3.

सत्तु, (सत्तुः) p. 44,5; 46,4,8;

570,4; (सत्तोः) 46,5,6,8.

सद्, (शब्दः) [1] p. 38,4; 466,2;

547,2; 552,4.

*सद्, (शब्दः) p. 213,5.

सद्द, (शब्दायते) p. 560,3.

सद् जुधं, (शब्दयुगं) p. 575,3.

सद् हार, (शब्दहारो, शब्दहारयोः)

p. 521,2.

*सद्वल, (शार्दूलः) p. 140,3; 211,

3; 531,6.

*सद्वल बिक्रीदिक्रि, (शार्दूलविक्री-

दितं) p. 529,4.

*सद्वलसद्दा, (शार्दूलसाटकं, शार्दूल-

साटकः) p. 525,4.

सद्दे, (शब्दायन्ते) p. 399,2; 516,1;

566,7.

*सद्धरा, (स्रग्धरा) p. 555,4.

*सप्य, (सर्पः) p. 140,4.

सप्य, (सर्पः) p. 486,4.

सप्या राभा, (सर्पराजः) p. 514,4.

सप्या राए, (सर्पराजेन) p. 418,4.

सय, (सर्व) p. 44,6,8; (सर्वान्)

457,3; (सर्व्यां, सर्व्यासु)

550,3; (सर्व्यासिन्) 583,1.

सय गुह, (सर्वगुरुः, सर्वगुरु)

p. 457,4.

सयल मुल, (श्रवणमुला) p. 14,3.

सयल रधा, (श्रवणरन्ध्रं, श्रवण-

रन्ध्राणि) p. 493,2.

सय हीस, (सर्वहितु) p. 304,3.

सय यय, (सर्वपादेयु) p. 323,4;

583,7.

सयल, (सयलाः) p. 322,3.

सयिहासं, (सयिहासं) p. 7,4.

सयु, (सर्व) p. 463,2.

[६६१]

सव्य, (सव्याः, सव्या) p. 46,2;
 (सव्याः, सव्य) 55,2; 326,2;
 504,4; (सव्य) 554,4.
 सव्यच, (सव्य) p. 42,8; 563,6.
 सव्यंग सुद्ध, (सव्याङ्गसुद्ध) p. 198,6.
 सव्य दिस, (सव्यदिसु) p. 563,5.
 सव्य दुक्खा, (सव्यदुःखानि) p. 207,2.
 सव्य देस, (सव्यदेशः) p. 233,3.
 सव्य पाएख, (सव्यपावेन) p. 466,4.
 सव्यलं, (सदलं, शवलं) p. 319,3.
 सव्य लहु, (सव्यलघुः, सव्यलघु)
 p. 230,3.
 सव्यलहुअस्त, (सव्यलघुअस्त)
 p. 33,6.
 सव्य लहू, (सव्यलघुः) p. 152,1.
 सव्यला, (सवलताः, सफलताः)
 p. 518,3.
 सव्यलो, (सवलः) p. 497,1;
 (सवलानि) 503,2.
 सव्य लोअहि, (सव्यलोकैः) p. 521,
 2; 547,3.
 सव्यहि, (सव्य) p. 215,1.
 सव्या, (सव्य) p. 483,4; (सव्याः)
 545,4.
 सव्या आसा, (सव्याशाः, सव्याशासु)
 p. 566,5.
 सव्याए, (सव्यां) p. 111,1.
 सव्यासा, (सव्याशाः) p. 207,2.
 सव्या सारा, (सव्यसाराः, सव्यसारान्)
 p. 438,1.
 सव्ये, (सव्य) p. 113,2; (सव्यैः)
 506,3.

सव्येहि, (सव्यैः) p. 25,5.
 सम, (समे) p. 146,2; 230,3; 240,
 5; 241,2.
 समग्र, (समग्र) p. 537,3.
 सम अक्खर, (समाक्षराणि) p. 431,3.
 समग्र माइवा, (समयमाधवः)
 p. 513,4.
 समंत गुरखो, (समस्तगुरुकाः)
 p. 525,1.
 समगल, (समग्राः) p. 226,4;
 336,8.
 समगाइ, (समग्राणि) p. 102,5;
 (समग्रा, समग्राणि) 442,2.
 सम जाइहि, (समजातिभिः)
 p. 431,3.
 समवि, (समाव्य) p. 180,3.
 समणहि, (समर्पयसि) p. 227,4.
 सम बख, (समदलं) p. 202,7.
 सम भागइ, (समभागः, समभागे)
 p. 59,3.
 समर, (समरः, समरे) p. 266,5.
 *समर, (समर) p. 211,7.
 सम रुअ गुळ, (समरुपगुळः)
 p. 198,6.
 सम रुआ, (समरुपाः) p. 129,3.
 *समरो, (समरः) p. 193,2.
 समा, (समाः) p. 426,4.
 समाज, (समाजः) p. 277,1.
 समाखा, (समाना) p. 443,3.
 *समाणिआ, (समानिका)
 p. 372,2,5.

[६६२]

- समास, (समासतः) p. 30,3.
 समीरणा, (समीरणाः, समीरणाः)
 p. 550,4.
 समुद्र, (समुद्रः, समुद्रं) p. 576,7.
 समुद्र द्वीपा, (समुद्रद्वीपाः)
 p. 422,1.
 समुद्रे, (समुद्रे) p. 131,4.
 सम्मानिनी, (सम्मानितः, सम्मानितः)
 p. 506,3.
 सर, (सरः, शरः) [1] p. 37,3; 360,
 1; 492,3; (शरैः) 233,5; (शरौ)
 370,1; (शराः) 488,3; (शरान्)
 537,2.
 *सर, (शरः) p. 211,6.
 *सरम्, (सरमः) p. 211,7.
 सर भ्रमाल, (शराधिकाः) p. 252,3.
 सरम् समम्, (शरत्समयः) p. 566,8.
 सरम् समम् ससि सुसरिम् ब्रम्णा,
 (शरत्समयशिशुसदृशवदना)
 p. 496,2.
 सरम् ससि बिम्ब, (शरच्छात्रिभिम्बं)
 p. 184,2.
 सरम् सुधाशर ब्रम्णा, (शरत्सुधा-
 करवदना) p. 410,1.
 *सरंग, (सारङ्गः) p. 132,1.
 *सरगिक्का, (सारङ्गिका) p. 388,2.
 शरणा, (शरण, शरणे, शरणं)
 p. 480,2.
 सर पंच, (पञ्चशरः) [111] p. 33,8.
 शरद्वर, (शरोदरं, शरोदराः, शरो-
 वरान्) p. 289,3.
 *सरभ, (शरभः) p. 496,5.
 सर मुणि मत्ता लहिम्, (शरमुनि-
 मात्रालम्बा) p. 388,2.
 सर लहु सहिम्, (सरलघुसहितं)
 p. 494,1.
 सरस, (सरसं) p. 492,4.
 सरसद्, (सरसदाः) p. 257,6.
 सरस गण, (सरसगणं, सरसगणान्)
 p. 535,3; 539,2.
 सरस गण रमणिम्, (सरसगणरम-
 णीया) p. 392,1.
 सरसगुण, p. 360,1.
 सरस कलिणि दल किम् सगणा,
 (सरसनलिनीलकृतशयनः)
 p. 581,6.
 सरस मण (सरसमानसे) p. 539,4.
 सरस सुपम्, (सरससुपदं) p. 579,1.
 सरसा, (सरसाः) p. 472,4.
 सरसद्, (सरसती) p. 355,3.
 *सरद्, (शरभः, शरभं) p. 494,4.
 सरद् गण, (साध्यगणौ) p. 360,2.
 सरद्;सेस ससद्, (शरभशेषशशराः)
 p. 132,8.
 *सरहु, (शरभः) p. 132,4; 140,1;
 211,6.
 *सरहो, (सरभः) p. 195,2.
 सरि, (सदृशं, सदृशानि) p. 80,2.
 *सरि, (श्रीः, सरिः, सरित्)
 p. 132,6.
 सरिर, (शरीरं) p. 360,3.

[६६३]

सरिस सप्त दोस गुण, (सदृशसप्तदोष-
गुण) p. 202,7.

सरिसा, (सदृशी) p. 18,4.

सरीरा, (शरीरं) p. 463,1.

*सर, (शरः) p. 132,4.

सर, (शरं) [1] p. 215,2; (शराः)
486,1.

सलहिज्जह, (साध्यते) p. 246,4.

सलहिज्जहु, (साध्यतां, साध्यन्तां)
p. 202,2.

*सल, (शलं) p. 213,3.

सल, (शलं) [1] p. 469,2; (शलं)
330,6; (शलः, शलं) 555,2;
(शलौ) 567,4; 575,2.

सल्लु जुआ, (शल्लुयुगं) p. 459,2;
464,2.

सल्ला, (शल्लानि, साध्याः) p. 112,1;
463,2; (शल्यः, शल्यं) 418,2.

सल्ला हिखो कंठा, (शल्यच्छिन्न-
कंठाः) p. 507,4.

सल्ला जुआला, (शल्लयुगलं) p. 461,1.

ससमुद्धं, ([स]समुद्धं) [51] p. 27,3.

ससहर, (शशधरः) p. 190,3.

ससहर तिलग्र, (शशधरतिलकः,
से शशधरतिलक) p. 458,3.

ससि, (शशी) [1155] p. 23,2;
263,3; 266,3.

*ससि, (शशी) p. 132,7; 213,3.

ससिणा, (शशिना) p. 348,4.

ससि लग्रणि, (शशिरत्नने) p. 267,2;
271,2; 583,5.

ससि रग्रणि, (शशिरत्ननौ) p. 263,3.

ससि हर, (शशिधरः) p. 190,5.

ससी, (शशी) p. 348,1,2.

ससुर, (सशुरः) p. 338,1.

सह, p. 488,4.

सहआर केसर गंध सुदुल, (सहकार-
केसरगन्धसुब्धाः) p. 491,2.

सहह, (सहते) p. 14,1,3.

सहज, (सहजेन, स्वभावात्)
p. 10,2.

सहजे, (सहजेन, सहजतः, स्वभावात्)
p. 9,3.

सहदेसुब्धासह, (सहदेशुब्धासयति)
p. 42,4.

सहव, (सहिष्ये, सोढव्यं) p. 270,4.

सहस, (सहस्रं) p. 262,1.

*सहसकलो, (सहस्राक्षः) p. 158,2;
195,2.

सहसाहं, (सहसाणि) p. 102,3.

सहाओ, (सहायः) p. 394,2.

सहास सुह पंकशं, (सहाससुहपङ्कजं)
p. 511,3.

सहि, (सहि) p. 135,1; 270,4;
300,1; 351,1; 370,4; 388,2;
464,4; 486,3; 513,4; 537,4;
563,7; 566,8.

सहिआर, (सहितं) p. 182,6.

सहिओ, (सहि, सहितः, साधितः)
p. 348,3.

[६६७]

सही, (सयं) p. 539,3.

*सहेर, (शेखरः) p. 213,4.

सा, p. 5,3; 112,2; 119,2; 152,1;
357,4; 372,2; 418,4; (सं)
129,4.

सागर, (सागरः) p. 309,7.

साजि, (सज्जीभूय) p. 262,2.

*साण, (सा) p. 211,3.

साणदिअ वण्णं, (सानन्दिअवण्णं)
p. 313,7.

*सावूलसट्ठ, (शावूलसाठ्ठं)
p. 528,6.

सावर, (श्यामलं) p. 455,1.

सामि हम्मीर वण्ण, (स्वामिहम्मीर-
वण्णं) p. 180,3.

सार, (साराः, सराः) p. 484,2.

सारंग, (सारङ्गः) p. 211,4.

*सारंगरूपक, (सारङ्गरूपकः, सारङ्ग-
रूपकं) p. 449,2.

*सारंगरूपकं, p. 450,5.

*सारंगिका, p. 389,4; 483,5.

*सारंगिका, (सारङ्गिका) p. 481,2.

*सारवई, (सारवती) p. 404,1.

*सारवती, (सारवती) p. 405,4.

*सारवि, (सारवी) p. 115,4.

*सारसु, (सारसः) p. 211,7.

सारा, (सारं, सारः) p. 398,1;
438,4.

सारु, (सारं) p. 150,1; (सारः)
497,3.

*सारु, (सारः) p. 346,1,2.

सारो, (सारः) p. 440,1.

*साला, (शाला) p. 436,1.

सालिअरो, (शालिकरः, शालिअरः)
[] p. 23,4.

*सालिणी, (शालिनी) p. 418,4;
419,5.

*सालूर, (सालूरं) p. 579,3; 581,9.

साहसंकी, (साहसाङ्कः) p. 128,4.

साहि हुइ, (स्वामिहुयं) p. 262,2.

सिअ अंचलं, (सिअपांचलं)
p. 531,4.

सिअ विट्ठी, (श्रीतट्टिः) p. 545,1.

सिअल, (श्रीतलः) p. 233,3; 273,2.

सिआ, (शिवाः) p. 520,3.

*सिंहअलोअण, (सिंहावलोकं)
p. 293,3.

सिंहस्स, (सिंहस्स) p. 117,2.

*सिंहावलोक, (सिंहावलोकः)
p. 296,5.

सिंहावणा, (सिंहावना) p. 387,3.

*सिंहिणी, (सिंहिनी) p. 103,5;
126,1; 128,1,5; (सिंहिनी)
126,5.

सिक्ख, (शिखा, शिखस्स) p. 267,5.

*सिक्खा, (शिखा) p. 269,2;
(शिखा) 270,5.

*सिक्खा कंद, (शिखाक्कन्दः)
p. 267,1.

सिग्घं, (श्रीघं) p. 558,7.

सिअिअ, (सिअं) p. 573,1.

[३६५]

चिट्ठो, (चट्ठः) p. 358,1.
 चिट्ठव, (चट्ठं) p. 547,4.
 *चिट्ठि, (चिट्ठिः) p. 213,1.
 चिट्ठि सरो, (चिट्ठिसरः, चिट्ठेः सरः)
 p. 311,5.
 *चिट्ठी, (चिट्ठीः) p. 115,1.
 *चिव, (चिवः) p. 132,2.
 चिविणअ सोअर, (अप्रसोदराः)
 p. 414,2.
 चिर, (चिरचि) p. 190,3; 291,2;
 292,2; 333,1.
 चिर अंके, (चिरोऽङ्के, चिरोऽङ्केण,
 चिरोऽङ्काः) p. 80,6.
 चिर किज्जिअ गंगं, (चिरःकृतगङ्गं)
 p. 313,1.
 चिर गंग, (चिरोगङ्गया, चिरसि गङ्गा)
 p. 176,1.
 चिर गंगं, (चिरोगङ्गः) p. 586,4.
 चिर बुह अंके, (चिरोबुयाङ्केन,
 चिरोऽङ्कबुयेन) p. 64,4.
 चिर पर अंके, (चिर उपर्यङ्केण, चिरः-
 पराङ्केण) p. 80,6-7.
 चिर मइ, (चिरोमइ) p. 190,4.
 चिरहि, (चिरचि) p. 394,2.
 चिरि खंठ, (च्रीखण्डः) p. 184,3.
 चिरि कणिवह, (च्रीकणिवतिः)
 p. 323,5.
 चिरि महु महणं, (च्रीमहुमघनं)
 p. 421,4.
 चिरे, (चिरचि) p. 573,2; 576,1.

चिसिर रिह, (चिशिरिअसुः)
 p. 581,7.
 चिसुत्तये, (चिशुत्तये) p. 528,5.
 चिहरेहि, (चिहरेः) [1111]
 p. 33,8.
 चिहि, (चिहो) p. 40,2.
 *चिहिणी, p. 80,9.
 *चिहीअ, (चिंही) p. 115,4.
 *ची, (चीः) p. 343,4.
 चीअ, (चीतः) p. 563,3.
 चीअसा, (चीतलः) p. 460,1.
 चीआ, (चीताः) p. 399,3.
 चीस, (चीर्ष) p. 207,1; 205,1;
 354,4.
 चीसइ, (चीर्ष) p. 169,1.
 चीसं, (चीर्ष) p. 15,4.
 *चीसरूपक, (चीर्षरूपकं) p. 377,5.
 चीसहि, (चीर्ष) p. 417,3.
 चीसा, (चीर्ष) p. 439,1.
 *चीसारूपी, (चीर्षरूपकं) p. 377,2.
 चीसे, (चीर्ष) p. 143,1.
 *चीसो, (चीर्ष) p. 193,2.
 *चीह, (चिंहः) p. 211,3.
 *चीहो, (चिंहः) p. 193,2.
 सु, (सुतरां) p. 472,4
 सुअणा, (सुजनाः) p. 163,2.
 सुआ, (सुताः) p. 362,3.
 सुंदर, (सुन्दरः) p. 351,1; 573,7.
 सुंदर काआ, (सुन्दरकायः) p. 583,4.
 सुंदर लअणं, (सुन्दरलयनं) p. 313,7.

[६६]

सुंदर हासा, (सुन्दरहासः) p. 586,6.

सुंदरि, (सुन्दरी) p. 286,1; 523,5;

573,5; (से सुन्दरि) 127,2;

401,2; 460,4; 521,4.

*सुंदरि, (सुन्दरी) p. 459,4.

*सुंदरिमा, (सुन्दरी, सुन्दरिका)

p. 567,8.

सुंदरि ह्रदहि, (सुन्दरीह्रदे) p. 10,3.

*सुंदरी, p. 460,5; 570,9.

सुकह, (सुकवेः) p. 223,3; (सुकविः)

319,5; 457,2; (सुकविना)

246,5.

सुकहं वड्डा, (सुकवीन्द्रवृष्टां,

सुकवीन्द्रवृष्टाः) p. 472,4.

सुकह बरे, (सुकविबरः) p. 323,5.

सुकंत, (सुकान्तः) p. 350,4.

सुकम्म रत्ता, (सुकम्मरत्तं, स्वकम्मरत्तं)

p. 430,2.

सुकिम फल, (सुकृतफलन) p. 477,4;

496,4.

सुख, (सुखं) p. 207,6; 277,3.

सुखं, (सुखं) p. 439,4; (सुखं,

सौख्यं) 543,1.

सुख करा, (सुखकरः, सौख्यकरः)

p. 283,3.

सुखहा, (सुखानि) p. 350,2.

सुखहाणंदं, (सुखामनंदं) p. 311,8.

सुख, (सुखं) p. 480,4.

सुखग करा, (सुखङ्गकराः) p. 502,3.

सुगंध, (सुगन्धाः) p. 529,3.

सुगौबह, (सुगौबाय) p. 576,6.

सुगुण जुग, (सुगुणयुक्तः) p. 539,1.

सुखदं, (सुखान्दः) p. 543,1.

सुखदं, (सुखान्दः) p. 285,6.

सुखकरण, (सुखकोन) p. 552,1.

सुखणो, (सुखानः, सुखातः)

p. 506,2.

सुखो, (खानासि) p. 463,4.

सुथार, (सुथ्याने) p. 518,2.

सुथरिंद, (सुनरेन्द्रः) [155] p. 34,2.

*सुथर, (सुनकः) p. 140,4.

सुथहि, (सुथु) p. 323,2; 541,4.

सुथहु, (सुथुत) p. 177,2.

सुथिमा, (सुथते, सुथन्ते) p. 493,3.

सुथिज्जह, (सुथते) p. 196,2.

सुथिज्जे, (सुथते, सुथन्ते) p. 418,2.

सुथु, (सुथु) p. 270,4.

सुथेहि, (सुथु) p. 126,3.

सुथ, (सुथं) p. 42,4; 46,5.

सुथ कल, (सुथकलः) p. 198,2.

सुथिर, (सुथिरं) p. 222,2.

सुथंहा, (सुथंहाः) p. 518,2.

सुथच, (सुथः, सुथ्हा) p. 202,2.

सुथिणी, (सुथ्हा, सुथिणी) p. 119,2;

144,4.

सुथ, (सुथं) p. 4,4; 132,6; 274,5;

(सुथ्हाः) 367,2; (सुथं) 182,2.

*सुथ, (सुथः) p. 132,6.

सुथच, (सुथं) p. 246,4.

सुथ देहं, (सुथदेहं) p. 440,3.

सुथ मला, (सुथमनाः) p. 405,2.

[६६०]

सुहा, (सुहो) p. 7,2; (सुहाः)

368,3; (सुहा) 395,3;

(सुहा) 269,2.

सुहा काश्रल, (सुहाकायः) p. 514,4.

सुहा बन्धा, (सुहावर्णः) p. 564,2.

सुद्धि, (सुद्धिः) p. 554,2,5.

सुधम्म चित्ता, (सुधम्मचित्तं,

स्वधम्मचित्ताः) p. 430,1.

सुपथ, (सुपथः) [५१५] p. 503,1.

सुपथ चक्र, (सुपथचक्रं) p. 497,1.

सुपरि, (पादोपरि) p. 301,8.

सुपचिह्न, (सुपचिह्नं) p. 228,6.

सुपचिह्नव, (सुपचिह्नाः) p. 287,4;
454,3.

सुपचिह्नं, (सुपचिह्नं) p. 31,5.

सुपाए, (सुपाए) p. 518,3.

सुपिअ, (सुपियः, सुपियं) [११]

p. 220,5; 319,3; 321,1;

371,1; (सुपिय, सुपिये) 494,4.

सुपिअं, (सुपियः, सुपियं) [११]

p. 30,2; 543,2.

सुपिअ गण, (सुपियगणौ) p. 360,1;

(सुपियगणः, सुपियगणं, सुपिय-
गणान्) 494,1; 583,1.

सुपुणि, (सुपुण्येन) p. 371,4.

सुपुण्य गुणेण, (सुपुण्यगुणेन)

p. 395,3.

सुपण्य, (सुपण्यः) [५१५] p. 35,4.

सुवण्य, (सुवण्यः) p. 552,3.

सुवण्यं, p. 492,3.

*सुवाच, (सुवाचः) p. 374,4.

*सुवाचव, (सुवाचकः, सुवाचकं)

p. 374,1.

सुभणि, (सुभण, सुभणितं) p. 579,3.

सुभण्वा, (सुभण्यः) p. 560,3.

सुभ, (सुभं) p. 285,2; 346,2; 354,
3; 381,4.

सुभं, (सुभं) p. 344,2.

सुमह लंविअ, (सुमतिलम्बितः,

सुमतिलम्बितं) [५५] p. 30,8.

सुमलभ, (सुमये) p. 573,6.

सुमर, (स्मर) p. 263,5.

*सुसुखी, p. 414,4.

सुसुहि, (सु सुसुखि) p. 125,2; 127,
3; 300,4; 352,1; 459,4;
539,4.

*सुसुखी, (सुसुखी) p. 413,4.

सुर अणयं, (सुरतनयः) [५५] p. 30,6.

सुर अर, (सुरतः) p. 139,1.

सुरज्ज हरा, (सुरराज्यहरः, सुराज्यहरः)
p. 570,4.

सुर बह, (सुरपतिः) [५१] p. 27,2.

सुर चरि, (सुरचरित्) p. 190,4.

सुर सेविअ चरणं, (सुरसेवितचरणं)
p. 313,5.

सुरही, (सुरभिः) p. 139,1.

सुलक्षण, (सुलक्षणं) p. 336,2.

सुलताण सीस, (सुरत्राणसीसं)
p. 180,8.

*सुसज्ज, (सुसरः) p. 211,7.

सुसक्कण, (स्वशक्ता, सुसत्कुलेन)
p. 552,2.

[६६८]

सुसज्जा, (सुसज्जाः, सुसज्जः)

p. 426,4; 429,1.

सुसज्जिअ विद, (सुसज्जितवृन्द)

p. 502,4.

सुसज्ज, (सुसज्जः) [1] p. 552,2.

सुसज्जलो, (सुसज्जलं, सुसज्जलं)

p. 306,3.

*सुसमा, (सुसमा) p. 406,4; 408,4.

सुससि, (सुससि) p. 147,4.

*सुसुङ्कक, (सुसुङ्ककः) p. 211,2.

सुह, (सुह) p. 42,2; 169,7; [सुह]

(तत्) 547,3.

सुहअ, (सुहअ) p. 124,2.

सुहह, (सुहहते, सुहहयति) p. 147,4;

263,3.

सुह काआ, (सुहकायां, सुहकरो)

p. 461,3.

सुह वव्व विट्ठा, (सुहवव्वविट्ठां)

p. 429,4.

सुहव्व सुहाव, (सुहव्वसुहाव)

p. 330,3.

सुह भासा, (सुहासः) p. 586,8.

सुह संगी, (सुहसङ्गी) p. 588,8.

सुहावेहि, (सुहावेहि) p. 518,1.

सूहं, (सूहयते) p. 64,5.

सूहं मेरु, (सूहीमेरौ) p. 64,5.

सूणी, (सूणी) p. 481,4.

*सूर, (सूरः) p. 213,3.

सूर, (सूर्यः) p. 372,4; 423,2;

504,1.

सूर विव्वं, (सूरविम्बं, सूर्यविम्बं)

p. 128,5.

सूरह, (सूर्यह) p. 249,5.

सूरा, (सूराः) p. 483,4.

सूरो, (सूरः, सूरः, सूर्यः) [1515]

p. 23,2; (सूर्यः) 40,3; 193,1;

595,3; (सूरः) [515] 24,2.

*सूरो, (सूर्यः) p. 193,1.

सूल धरं, (सूलधरं) p. 313,6.

से, (तस्य) p. 125,4.

सेक, (सेक) p. 284,2.

सेख, (सेखं, सेखे) p. 55,4.

*सेखाण, (सेखेनः) p. 140,1.

सेज्जा, (सेज्जा) p. 419,3.

सेण, (सेना, सेनाः) p. 499,4.

सेखा, (सेना) p. 443,4.

*सेणिआ, (सेनिका) p. 422,4.

*सेनिका, p. 423,5.

सेत्ता, (सेत्ताः, सेत्तानि) p. 137,3;

(सेत्ताः) 377,4.

सेधव, (सेधव) p. 224,3.

सेवक, (सेवकः) p. 277,2.

सेर यक्क, (सेरैक) p. 224,1.

सेस, (सेसं, सेसे) p. 48,3; (सेसः)

158,2; 440,1; (सेसे) 573,8;

(सेसा, सेसे) 202,2.

*सेस, (सेसः) p. 132,1; 211,4.

सेस कह, (सेसकविना) p. 182,4.

सेस शाअ, (सेसनागः) p. 155,3.

सेसम्मि, (सेसमपि) p. 271,4.

सेस सारो, (सेससारः) p. 440,1.

[६६६]

सेषह, (शेषेण, अशेषाः) p. 571,3.

सेषा, (शेषा, शेषैः) p. 119,2;

*सेषा, (शेषः) p. 361,4.

*सेसाराग्रा कृंदो, (शेषराजच्छन्दः)
p. 361,2.

सेसो, (शेषः) [11115] p. 23,3.

*सेहर, (शेखरः) p. 132,3.

सेहरो, (शेखरः) [1151] p. 24,3.

सो, (सगणः) [115] p. 39,4; 525,1;

(सः) 1,8; 11,2; 89,8; 109,2;
169,7; 172,3; 173,2; 176,3;
189,2; 207,6; 224,4; 279,2;
285,2; 334,8; 346,4; 350,2;
351,1,2; 358,3; 367,2; 380,
2; 417,4; 444,4; 470,1;
570,7; 576,8; (तं) 135,1;
291,3; 367,4; (तत्) 12,4;
124,3; 152,2; 278,2; 315,9;
356,1; 449,2; 506,3; (सा)
343,4; 363,1; (तद्य) 279,3.

सोन्नर, (सोदरं) p. 463,2.

सोन्नर सुंदरि, (सोदरसुन्दर्या)
p. 576,3.सोद, (सौ) p. 177,6; (स एव) 375,
4; 381,4; (तत्, तदेव) 554,4.

सोई, (स एव, सोऽपि) p. 439,4.

सोड, (सोऽपि) p. 412,3.

सोऊण, (श्रुत्वा) p. 125,1.

सोक मिणास मणा समणा, (सै शोक-
विनाशमनःशसन) p. 480,4.

*सोरहुव, (सौराष्ट्रं) p. 278,2.

सोरहा, (सौराष्ट्राः) p. 244,4.

*सोरहा, (सौराष्ट्रं) p. 279,4.

*सोरहा कृंद, (सौराष्ट्रच्छन्दः)
p. 278,1.सोलह, (षोडश) p. 220,2; 226,2;
241,1; 411,3; 469,3.सोलह अगल, (षोडशाधिकं)
p. 336,8.सोलह कल पत्यार, (षोडशकल-
प्रत्यारं) p. 295,2.सोलह चरणेण, (षोडशचरणेन,
षोडशचरणैः) p. 442,1.

सोलह मत्तं, (षोडशमात्रं) p. 223,4.

सोलह मत्त बिराम कहौ, (षोडश-
मात्राकथितविरामं) p. 447,2.

सोलहाइ, (षोडश) p. 503,3.

सोला, (षोडश) p. 378,1; 406,3.

सोला कलआ, (षोडशकला)
p. 406,3.

सोह, (शोभते) p. 292,2.

सोहइ, (शोभते) p. 311,4.

सोहय, (शोभते) p. 263,3; 297,5.

सोहणा, (शोभना, शोभने, शोभनं,
शोभनः) p. 521,3.

*सोहा, (शोभा) p. 115,3.

सोहे, (शोभते) p. 518,2.

ह ।

हअ गअ घर घरिणी, (हयगजपद-
सुहिणीः) p. 289,2.हअ गअ पअ, (हयगजपदातयः, हय-
गजपदातीन्) p. 330,7.

[७००]

हय गय पाय घाय, (हयगजपद-
घातेः, हयगजपादघातात्)
p. 260,3.

हय गय बलु, (हयगजबलं, हयगज-
बलानि) p. 148,2.

हय वर, (हयवरः) p. 287,2.

हह, (भवति) p. 311,5.

हउ, (अहं) p. 224,4; 233,6;
435,2.

हले, p. 493,4; 516,4.

हंत, p. 493,1.

हंति, (हसः, हेति, हमिति) p. 468,7.

*हंस, (हंसः) p. 358,2,4.

हंस दुणो, (हंसस्थानं, हंसस्थाने)
p. 506,2.

हंस पथं, (हंसपदं) p. 117,1.

हंस सद् सुसोहया, (हंसशब्दसुशोभनं)
p. 523,2.

हंसा, (हंसः, हंसाः) p. 377,3;
566,7.

*हंसी, p. 152,1; 436,1; 566,9.

*हंसीया, (हंसी) p. 115,4; 151,1.

*हंसी यामा, (हंसीनाम) p. 564,4.

हंही, p. 516,4.

हक्क, (हक्केन) p. 322,3; 405,3;
(हक्का) 485,2.

हट्कखरहिं, (हटाखरैः) p. 198,5.

हण, (हन्ति) p. 360,4; (हताः,
मन्ति) 488,2.

हणह, (हन्ति) p. 233,5; (हन्ति,
मन्ति) 311,7; 493,2,4.

हणिअ, (हसः) p. 176,1; (हसं,
हत्ता) 493,4.

हणिअ अणंमं, (हतानङ्गं) p. 313,2.

हणु, (हसः) p. 576,4.

हणुआ, (हनुमान्) p. 131,2.

हणु उज्जर गुज्जर राअ दलं, (हतो-
ज्ज्वलगुर्जराजदलः) p. 296,1.

हस्य, (हस्ते = करे) p. 292,1; 334,3;

554,3; (हस्तः = सगणः) 396,1;

400,1; 402,2; 489,1; 509,1;

521,1; 547,1,2; 583,2.

हस्य अला, (हस्ततलं) p. 413,2.

हस्यं, (हस्तः) [115] p. 31,2.

हस्य हारा, (हस्तहारौ) p. 555,1.

हस्या, (हस्तं, हस्ते) [115] p. 543,2;
(हस्तः) 567,1.

हस्यालंविअ केस पल्लव चय, (हस्ता-
लम्बितकोशपल्लवचये) p. 531,3.

हस्यि, (हस्तिभिः) p. 450,4.

हस्यि जूहाह, (हस्तिपूयानि)
p. 450,1.

हस्यी जूहा, (हस्तिपूयानि)
p. 425,1; 483,3.

हस्यो, (हस्ताः) p. 406,1,2.

हम, (अहं) p. 541,3.

हमारी, (अस्मदीया, मम, अस्माकं)
p. 435,4.

हमिर वीर, (हम्मीरवीरः, हम्मीर-
वीरे) p. 327,8.

हमौर, (हम्मीरः, हम्मीरे) p. 157,4;
304,8.

[७०१]

हम्मारी, (हम्मारी) p. 361,4.

हम्मौर, (हम्मौर; हम्मौर) p. 249,3;
255,5; 520,5.हम्मौर कण्ठ, (हम्मौरकार्य)
p. 180,6.

हम्मौरो, (हम्मौरः) p. 127,5.

हर, (हर; हर) [555] p. 23,2;
206,2; 345,2; 351,2; 448,4;
458,1; 586,1.

*हर, (हरा) p. 211,2.

हरण, (हरण) p. 176,3; 190,5.

हरं, p. 313,8.

हरंता, (हरति) p. 566,8.

हरंती, p. 348,2.

हरे हार हंस ठिग्न, (हरहारहंस-
स्थितिः) p. 184,2.

*हरि, (हरिः) p. 211,2.

हरि, (हरिः) p. 448,4; 586,5.

*हरिगीत, (हरिगीतं) p. 306,5.

*हरिगीता, p. 309,9.

हरिण हरिणा सप्रणा, (हरिण-
सप्रणयना) p. 389,2.

*हरिणी, p. 115,3.

*हरिणी, (हरिणः) p. 195,3.

हरि वंभ, (हरिवंभ) p. 184,9.

हरि हर वंभ, (हरिहरवंभः)
p. 197,2.

हरे, (हरति) p. 244,6.

हसहसिग्न, (हसहसितः) p. 148,3.

हसह, (हसति) p. 184,7; 393,2.

हसंत, (हसत) p. 470,2.

हसंता, (हसन्ति) p. 520,4.

हसंती, p. 348,2.

हसि, (हसित्वा) p. 190,5.

हसिग्न, (हसित्वा) p. 127,3.

हाकंद, (हाकन्तः) p. 44,9; 157,5;
318,4.

*हाकलि, p. 283,4.

*हाकलि वंद, (हाकलिचक्रन्दः)
p. 280,1; 282,2.हाकलि वंद, (हाकलिचक्रं)
p. 280,3.हार, (हारः) [s] p. 37,1; 207,3;
402,1,2; 413,1; (हारं) 259,
2; 295,1; 319,3; (हार; हारं)
321,1; 415,2; 418,1; 484,3;
489,3; 497,3; 500,3; 521,3;
552,2,4; 573,4; (हाराः) 484,
2; 525,4.

हार गंध बंधुरेण, p. 381,1.

हार गंधा, (हारगंधौ) p. 444,1.

हा रव, (हारवः) p. 255,5.

हारा, (हार; हारा; हारान्) [s]
p. 112,1; 137,2; 155,4;
352,3; 356,2; 377,3; 424,
2; 438,2; 439,2; 481,1,2;
514,2,3; 516,2; 543,3.

हाराय, (हारः) [s] p. 398,1.

हारा हका बंधो, (हारहकबन्धः;
हारहकबन्धु) p. 361,2.हारावलि, (हारावलिः) [s]
p. 29,5.

हारि, (हारौ) p. 354,2.

[७०२]

*हारो, p. 357,4.

*हारोअ बंधो, (हारोतबन्धः)

p. 357,2.

हार, (हारः) [ऽ] p. 254,1; 451,3;
486,1.

हारज्जला, (हारोज्ज्वलं) p. 512,5.

हारे, (हारेण) p. 357,1.

हारेण, p. 466,1.

हारो, (हारः) p. 107,1; 152,2;
390,2; 440,2; 466,1.

हासह, (हसति) p. 113,3; 545,5.

हि, p. 118,2; 228,4.

हिअअ, (हृदयं) p. 541,3; 566,8.;

हिअअ सले, (हृदयतले) p. 287,5.

हिअला, (ललाटं) p. 408,1.

हिहू, (हिन्दुः) p. 262,4.

हिखि, (एवं, अनेन) p. 503,2.

हिखो, (हीनः, हीनं) p. 5,2.

हित्थि परि, (एवं प्रकारेण, अनया
परिपाट्या) p. 486,1.

हीण, (हीनः) p. 198,1.

हीणा, (हीनाः) p. 318,3.

*हीर, (हीरः) p. 319,5; 321,2;
322,5.

हीरहि, (हीरैः) p. 573,5.

हीरा, (हीरः) p. 137,2; 377,3.

*हीस, (हीरः) p. 213,4.

हीरो, (हीरः) [ऽऽ] p. 24,3.

हु, (हि, खलु) p. 397,3; 428,1.

हुअ, (भवति) p. 345,1; (जातं,
भवति, अभूत्) p. 581,4.

हुअंति, (भवन्ति) p. 594,5.

हे, (हयं, हे) p. 347,1; 500,3.

हेयो, (सियः, हेयं) p. 5,1.

हेट्टु, (अघः) p. 18,2.

हेट्टु, (अघः, अघस्तात्) p. 177,5.

हेरंता, (पश्यन्ति, अन्विष्यन्ति,
अन्वेषयन्तः) p. 507,5.

हेरि, (निरीक्ष्य) p. 295,2.

हो, (भवत्) p. 41,1,2; (भवति, भव)

44,6; 46,5,6; 103,5; 141,1;

163,5; 220,4; 257,2; 338,8;

355,3; 367,3; 413,4; (भवन्ति)

433,3; (भवामि) 468,4.

होअ, (भवति) p. 202,1.

होइ, (भवति, भवतु) p. 4,4; 6,2;

7,4; 11,2; 31,5; 33,10; 36,

2; 42,7; 44,5; 103,2; 113,2;

118,2,4; 119,2; 120,2; 144,

3,4; 177,8; 182,3,7; 198,5;

254,1; 367,4; 375,4; (भवन्ति)

155,2; 215,1; 237,1; 272,1;

326,1; 466,4; 518,3; 554,4;

555,3,4.

होउ, (भवतु) p. 380,4.

होति, (भवन्ति) p. 16,2; 17,2; 87,

2,4; 38,2; 111,1; 129,3.

होति, (अभूत्) p. 155,3.

होत्तं, (भवन्ति) p. 361,1.

होह, (भवन्ति, भवत) p. 485,1.

